

کِتَابِ مُتَدَسِّس

یس

پُرانا اور نیا عہد نامہ

دوسری جلد

جس میں سب کتابیں امثال سے لیکر مشافحت ہی کتاب کے اح

سے مندرج ہیں

مرزاپور

داتہ بڈیا بیبل سوسائٹی کی طرف سے آرن سول برس نے شیلہ

تعمیر
۱۹۵۸

ڈاکٹر میا پھرنا - کے ایضام پر سنہ ۱۹۱۰ء

عیسوی میں چھاپی گئی

—

پیشتر

مصطح

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

اور نہ بائیں کو؛ اور اپنے پانو کو بدی کی طرف سے پھیرو۔

باب ۵

اس باب میں ۱۰ احکام لکوں کو اجازت کہ مانا ہی کی تعلیم ہی لگا کے سنیں۔ ۳ رتہ باری اور جانی کے بد انجام ظہر کرنا۔ ۱۰ وہ نصیحت دینا کہ اپنی ہی ایک جو رو رکھو اس کے ساتھ پاک وضع سے گذارن کریں۔ ۲۲ شریوں کے گناہ خود ان کو گرفتار کرینگے۔

ای میرے بیٹے، میری دانگنی پر دھیان رکھ، اور میری فہمید کی طرف اپنے کان دھر؛ تاکہ تو امتیاز پر نگاہ رکھے، اور تیرے لب دانش کو حفظ کریں۔

۳ کیونکہ بے گناہ عورت کے ہونٹوں سے شہد ٹپکا پڑتا ہے؛ اور اس کا تالو تیل سے زیادہ چکنا ہے؛ ۱۴ پر اس کا انجام ناگدونا کی مانند کڑوا ہے؛ اور دودھاری تلوار کی مانند تیز ہے۔ ۵ اس کے پانو موت ہی میں آرتے ہیں؛ اس کے قدم جہنم کو پکڑے ہوئے ہیں۔ ۶ تا نہ ہو، کہ تو زندگی کی راہ کو دھیان کرنے لگے، اس کی راہیں ماریج کی ہوتیں؛ سو تو انہیں پہچان نہیں سکتا۔ ۷ پس،

ای لڑکو، میری سنو، اور میرے منہ کی باتوں سے گذار نہ کرو۔ ۸ اپنا راستہ اس سے دور بنائی، اور اس کے گھر کے دروازے کے نزدیک نہ جاؤ؛ ۹ تا وہ ہووے، کہ تو اپنی عزت اوروں کو، اور اپنی عمر بے رحموں کو دے؛ ۱۰ نہ ہووے، کہ بے گناہ لوگ تیری ااقوت سے سپر ہوویں، اور تیری ساری کماٹی اجنبی کے گھر میں صرف ہو؛ ۱۱ اور تو آخر کو، جس وقت تیرا گوشت اور تیرا بدن فنا ہو جاوینگے، تو کراہیگا، ۱۲ اور تو کہیگا، افسوس، میں نے قادیب سے کیوں کینہ رکھا، اور میرے دل نے سرزنش کو کیوں حقیر جانا؛ ۱۳ اور اپنے اُستادوں کی سدا کو نہ مانا، اور ان کی طرف، جو مجھے تربیت کرتے تھے، اپنا کان نہ جھکایا! ۱۴ قریب تھا، کہ میں جماعت اور مجلس کے درمیان ہر ایک قسم کی بدی کروں۔

۱۵ اپنے ہی حوض سے پانی پی، اور اپنی ہی باولی میں سے بہتا پانی؛ ۱۶ تو تیرے چشمے باہر پھیلینگے، اور گلیوں میں تیرے پانی کی نہریں۔ ۱۷ تو ہی اکیلا ان کا مالک ہو، اور کوئی بیگانہ تیرا شریک نہ ہو۔ ۱۸ تیرے چشمے میں برکت ہو، اور تو اپنی جوانی کی جو رو کے ساتھ خوش وقت رہ۔ ۱۹ وہ عشق انگیز غزال اور دلپسند آہو تیری ہی؛ اس کی چہانیوں سے ہر وقت معظوظ ہو، اور اس کی محبت سے ہمیشہ فریفتہ رہ۔ ۲۰ اور، ای میرے بیٹے، تو کس لیئے بیگانہ عورت سے فریفتہ، اور اجنبی سے ہم کنار ہوگا؟

۲۱ کہ انسان کی راہیں خداوند کی آنکھوں کے سامنے ہیں، اور وہ اس کی ساری روشن کو جانچتا ہے۔

۲۲ شریوں کی بدکارباں اسی کو پکڑ لینگی، اور وہ اپنے ہی گناہ کی رسیوں سے جکڑ جائیگا۔ ۲۳ وہ بے تربیت پالے مر جائیگا؛ اور اپنی جہالت کی شدت میں بھٹکتا پھریگا۔

باب ۶

۱ اس ہولے کی ہانسی، ۲ کھال کی ہانسی، ۳ رانکاری کی ہانسی، ۴ اس ہانسی میں، کہ سات چہروں سے خدا کو گھر ہے۔ ۲۰ فواید داروں پر برکتیں جو ہوتیں، ۲۰۰ رانکاری سے رہاں جو ہوتا۔

ای میرے بیٹے، اگر تو اپنے دوست کا ضامن ہوا، اور اگر تو نے کسی بیگالے سے شرط کا ہاتھ مارا؛ ۲ تو تو اپنے ہی منہ کی باتوں سے پھندے میں پھنسا اور اپنے ہی منہ کے سخن سے پکڑا گیا۔

۳ ای میرے بیٹے، اب یہ کر، اور اپنے تئیں بچا، جب کہ تو اپنے دوست کے ہاتھ میں گرفتار ہوا ہی؛ سو جا، اور فروتنی کر، اور اپنے بھائی کی منت سماجت کر۔ ۴ اپنی آنکھیں نیند کے سپرد مت کر، نہ اپنی پلکیں اُونگھ کے۔

۵ اپنے تئیں غزال کی طرح صیاد کے

پیشتر

مصطح

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

پیشتر

۷ باب

اس نام سے کہ ۱ ملجان لوگوں کو اور ان کے دلائل سے
سہی دوستی رکھیں، اور اس کی صحبت سے مطلوبہ کام
۱ وہ ایک جوان کا حال بیان کرتا جو اس نے اپنی مہ
انکوں سے دیکھا تھا، کہ کوئی مگر ۱۰ ایک زمانہ ۲
چراغ کر کے اس کے پاس پہنچا لگتا تھا، ۲۰ اور وہ
میں بیٹھ کر ہنسی کر کے اس سے ہنسا تھا
۲۲ اسی ہی کی بابت سب کو چنانچہ

ای میرے بیٹے، میری باتوں کو حفظ
کر، اور میرے حکموں کو اپنے پاس چھپا
رکھو۔ ۲ میرے حکموں کو حفظ کر، اور
جینا رو؛ اور میری تاکید کو اپنی
آنکھوں کی پتلی کی مانند۔ ۳ اُن کو
اپنی آنکلیوں پر باندھ؛ اُن کو اپنے دل
کی تختی پر لکھو۔ ۴ دادائی کو کہہ،
کہ تو میری بہن ہی، اور فہمید کو اپنی
آشنا جان؛ ۵ تاکہ وہ تجھ کو بیگنہ
عورت سے، اُس اجنبی سے، جو اپنی
باتوں سے تیری چاپلوسی کرتی ہی
بچا رکھیں۔

۶ کہ میں نے اپنے گھر کے درجے میں
بیٹھے ہوئے جبرو کہے سے نکاہ کی؛
۷ اور سادہ لوحوں کے درمیان نظر کی،
اور بیٹوں میں سے ایک جوان کو، جو
عقل مندی میں قاصر تھا، دیکھا۔ ۸ اُس
گلی میں، جو اُس کے کونے سے لگ
بہگ تھی، گذرتا تھا؛ اور اُس نے اُس
کے گھر کی راہ لی؛ ۹ گودھولی میں
شام کو، کالی اندھیری میں آدھی رات
کو؛ ۱۰ اور دیکھو، کہ وہاں ایک عورت،
جو دل کی چتر تھی، فاحشہ کے بھیس
میں آئے ملی۔ ۱۱ وہ غوغالی اور
خود سر ہی؛ اُس کے پانو اپنے گھر
میں نہیں گھرتے؛ ۱۲ چنانچہ اب
وہ گھر کے باہر ہی؛ پھر اب وہ بازاروں
میں ہی، اور کونے کونے کمین میں لگی
ہی۔ ۱۳ سو اُس نے آئے پکڑا اور اُس
کی مچھیاں لیں، اور تھیتی نظر کر کے
اُس سے کہا، ۱۴ سلمتی کے ذبیحے
مجھ پر فرض تھے؛ آج کے دن میں

نے اپنی نذرین ادا کیں۔ ۱۵ اِس لیے
میں تیری ملاقات کو باہر نکلے سویرے
تیرے مکتبے کو جری تلاش سے ڈھونڈھتی
تھی؛ سو میں نے تجھے پایا۔ ۱۶ میں نے
اپنے پلنگ پر بالابوشوں، اور مصر کے
دھاری دار کڈان کو بچھایا ہی۔ ۱۷ میں
نے اپنے پلنگ کو مر، اور اگر، اور دارچینی
کے عطر سے، خوشبو کیا ہی۔ ۱۸ آ، ملکہ
صبح تک محبت سے مست ہوویں؛
آ، باہم عشق نازی سے جی بھلویں۔
۱۹ کہ میرا خصم تو گھر میں نہیں؛
اُس نے دور کا سفر کیا ہی؛ ۲۰ وہ
تھیلا نقد کا اپنے ہاتھ میں لے گیا ہی؛
اور وہ چاند رت کو گھر آویگا۔ ۲۱ غرض
اُس نے اپنی دلکش گفتگو کی بہت
باتوں سے اُس کو بھکایا، اور اپنے لبوں
کی چاپلوسی سے اُسے گمراہ کیا۔ ۲۲ وہ
ابکا ایک اُس کے پیچھے ہو لیا، جیسے
کہ بیل ذبیح ہونے کو، اور جیسے کہ کوئی
زنجیر پھنسنے ہوئے، بیوقوفوں کی سزا پانے
کو جاتا۔ ۲۳ یہاں تک کہ ہرچھی اُس کے
جگر کے پار ہو گئی، اُس مرغ کی مانند،
جو دام کی طرف جلد جاتا ہی، اور
بہیں جاتا، کہ وہاں اُس کے جان
جالیکی۔

۲۴ سو اب، ای بیٹو، میری سنو، اور
میرے منہ کی باتوں پر دھیان رکھو۔
۲۵ اپنے دل کو اُس کی راہوں پر مائل
ہونے نہ دے؛ بھٹکر اُس کی راہوں
میں مت جا۔ ۲۶ کہ اُس نے بہتوں
کو گھایل کر کے گرا دیا ہی؛ ہاں، اُس
نے بہت سے بہادروں کو قتل کیا ہی۔
۲۷ اُسکا گھر پاتال کی راہیں ہی، جو موت
کے اندرونی مکانوں میں پہنچاتی ہیں۔

۸ باب

اس نام سے کہ ۱ دانائی کے کوئی منادی کرتی؛ ۱
کی منادی کی بات۔ ۱۰ دانائی کی طبع سے ۱۱ اُس
کی طبیعت، ۱۰ اُس کا افسانہ ۱۲ اُس کی دولت،
۲۲ اور اُس کی اہمیت۔ ۲۲ دانائی کی تلاش کرنا
اِس لیے مناسب ہی کہ اُس کے ہاتھ سے سادہ مندی
حاصل ہوئی۔

پیشتر
مسیح
سے
۱۰۰۰
کے قہر
۱۱
۱۰ : ۲ : ۱۰
۱۰ : ۱۱ : ۱۰
۱۰ : ۱۲ : ۱۰
۱۰ : ۱۳ : ۱۰
۱۰ : ۱۴ : ۱۰
۱۰ : ۱۵ : ۱۰
۱۰ : ۱۶ : ۱۰
۱۰ : ۱۷ : ۱۰
۱۰ : ۱۸ : ۱۰
۱۰ : ۱۹ : ۱۰
۱۰ : ۲۰ : ۱۰
۱۰ : ۲۱ : ۱۰
۱۰ : ۲۲ : ۱۰
۱۰ : ۲۳ : ۱۰
۱۰ : ۲۴ : ۱۰
۱۰ : ۲۵ : ۱۰
۱۰ : ۲۶ : ۱۰
۱۰ : ۲۷ : ۱۰
۱۰ : ۲۸ : ۱۰
۱۰ : ۲۹ : ۱۰
۱۰ : ۳۰ : ۱۰
۱۰ : ۳۱ : ۱۰
۱۰ : ۳۲ : ۱۰
۱۰ : ۳۳ : ۱۰
۱۰ : ۳۴ : ۱۰
۱۰ : ۳۵ : ۱۰
۱۰ : ۳۶ : ۱۰
۱۰ : ۳۷ : ۱۰
۱۰ : ۳۸ : ۱۰
۱۰ : ۳۹ : ۱۰
۱۰ : ۴۰ : ۱۰
۱۰ : ۴۱ : ۱۰
۱۰ : ۴۲ : ۱۰
۱۰ : ۴۳ : ۱۰
۱۰ : ۴۴ : ۱۰
۱۰ : ۴۵ : ۱۰
۱۰ : ۴۶ : ۱۰
۱۰ : ۴۷ : ۱۰
۱۰ : ۴۸ : ۱۰
۱۰ : ۴۹ : ۱۰
۱۰ : ۵۰ : ۱۰
۱۰ : ۵۱ : ۱۰
۱۰ : ۵۲ : ۱۰
۱۰ : ۵۳ : ۱۰
۱۰ : ۵۴ : ۱۰
۱۰ : ۵۵ : ۱۰
۱۰ : ۵۶ : ۱۰
۱۰ : ۵۷ : ۱۰
۱۰ : ۵۸ : ۱۰
۱۰ : ۵۹ : ۱۰
۱۰ : ۶۰ : ۱۰
۱۰ : ۶۱ : ۱۰
۱۰ : ۶۲ : ۱۰
۱۰ : ۶۳ : ۱۰
۱۰ : ۶۴ : ۱۰
۱۰ : ۶۵ : ۱۰
۱۰ : ۶۶ : ۱۰
۱۰ : ۶۷ : ۱۰
۱۰ : ۶۸ : ۱۰
۱۰ : ۶۹ : ۱۰
۱۰ : ۷۰ : ۱۰
۱۰ : ۷۱ : ۱۰
۱۰ : ۷۲ : ۱۰
۱۰ : ۷۳ : ۱۰
۱۰ : ۷۴ : ۱۰
۱۰ : ۷۵ : ۱۰
۱۰ : ۷۶ : ۱۰
۱۰ : ۷۷ : ۱۰
۱۰ : ۷۸ : ۱۰
۱۰ : ۷۹ : ۱۰
۱۰ : ۸۰ : ۱۰
۱۰ : ۸۱ : ۱۰
۱۰ : ۸۲ : ۱۰
۱۰ : ۸۳ : ۱۰
۱۰ : ۸۴ : ۱۰
۱۰ : ۸۵ : ۱۰
۱۰ : ۸۶ : ۱۰
۱۰ : ۸۷ : ۱۰
۱۰ : ۸۸ : ۱۰
۱۰ : ۸۹ : ۱۰
۱۰ : ۹۰ : ۱۰
۱۰ : ۹۱ : ۱۰
۱۰ : ۹۲ : ۱۰
۱۰ : ۹۳ : ۱۰
۱۰ : ۹۴ : ۱۰
۱۰ : ۹۵ : ۱۰
۱۰ : ۹۶ : ۱۰
۱۰ : ۹۷ : ۱۰
۱۰ : ۹۸ : ۱۰
۱۰ : ۹۹ : ۱۰
۱۰ : ۱۰۰ : ۱۰

پیش از بد اطوار ہی، ایک دینا ہی، جو رسوائی کا باعث ہی۔ ۶ صادق نے سو سو برس نہیں ہوں پر شریروں کے منہ کو تام چھپ دینگے۔ صادق کا ذکر برکت کے لیے ہوگا، لیکن شریروں کا دم ستر جاوینگا۔ وہ جس کا دل عاف ہی، حکم مایکجا؛ پر گئی بیوقوف گر پرگ۔ وہ جو رستی سے جلد ہی، سلطنتی سے حاقا؛ ہی؛ پر وہ، جو آلتی راہ حاقا؛ ہی، مشہور دیا جائینگا۔ وہ جو آنکھیں منکاتا؛ ہی، غمگین کرتا ہی؛ گئی بیوقوف کر پرتکا۔ ۱۱ صادق کا منہ زندگی کا چشمہ ہی؛ پر ظلم شریروں کا منہ دہ پ لیکجا؛ ۱۲ دیندوری جھگڑا برپا کر ہی؛ پر محبت سارے گناہوں کو نہ پ دنی ہی؛ ۱۳ وہ جو صاحب دم ہی، اُس کے لبوں کے اندر خود ہی، پر وہ، جو بے خود ہی، اُس کی بیٹھے نے نیلے لٹھ ہی؛ ۱۴ دانشمند لوگ معرفت فراہم کرتے ہیں؛ پر جاہل کا منہ ہلاکت سے بڑیک ہی؛ ۱۵ سالدار آدمی کی دولت اُس کا حصبن شہر ہی؛ کلکلوں کی ہلاکت اُن کی تنگ دسٹی ہی۔ ۱۶ صادق کی نمائی زندگی کے ایسے ہی، پر خبیثوں کا پاس گناہ کے لیے ہی۔ ۱۷ جو عنیم کو حفظ کرتا ہی، وہ زندگی کی راہ پر ہی؛ پر وہ جو نذیب سے بھاگتا ہی، گمراہ ہوتا ہی۔ ۱۸ وہ، جو جھوٹے ہونٹوں سے کینہ چپاتا ہی، اور وہ، جو تہمت کرتا ہی، بیوقوف ہی۔ ۱۹ کلام کی کثرت میں کچھ نہ کچھ گناہ ہوگا؛ پر وہ جو اپنے نبوں کو روکے حانا ہی، دانا ہی؛ ۲۰ صادق کی زبان چوکی جاندی ہی؛ شریروں کا دل کم قیمت ہی۔ ۲۱ صادقوں کے ہونٹے ہنوں کو کھلاتے ہیں، لیکن جاہل لوگ اُسے دانش سے مرتے ہیں۔ ۲۲ خداوند ہی کی برکت دولت بخشتی ہی؛ اور وہ اُس پر کچھ مشقت نہ

۲۳ رسوائی دریا حقی کا ایک منہ ہی؛ جو دانشمند ہی، اُس کے لیے جس ہوگی ۲۴ شریروں کا حرف اسی پر چکا؛ ۲۵ صادقوں کا دعوت پر وقتا؛ ۲۶ جس طرح بگڑا حارند ہی، اسی طرح شریروں کے رہند؛ ۲۷ ان صادق جو ہی، ایک آدمی ہند ہی؛ ۲۸ جیسا سرکا دانوں کے لیے، او جیسا دھواں آنکھوں کے لیے، نس ہی سست آدمی اُن کے لیے ہی، حد اُسے پہنچے ۲۹ ۳۰ خداوند کا حرف تم کو دناز کرنا ہی؛ پر شریروں کی زندگی کیندگی حانی ہی؛ ۳۱ صادقوں کا انتظار خوشی ہی؛ پر شریروں کی آمد خدا جو حابگی؛ ۳۲ خداوند کی راہ سادھے لوگوں کے لیے توڑتی ہی؛ پر بندگروں کے لیے ہلاکت ہی؛ ۳۳ صادقوں کو بھی ہمیشہ نہ ہوگی، پر شریروں میں پر ہرگز نہ رہدے؛ ۳۴ صادقوں کا منہ حرد تاجر ددا ہی؛ پر وہ زین، جو کجرو ہی، نالق تالی جانگی ۳۵ صادق کے ہونٹوں کو معوم ہی، نہ پسنددہ دلت کیا ہی؛ پر شریروں کا منہ کجرو دلی ہیں۔

باب ۱۱

مکر کی برابر سے خداوند کو نکلنا ہی؛ لیکن پورا نشتہرا اُس کی خوشی ہی؛ ۲ حسب عزور آئیڈ ہی، تب رسوائی بھی آتی ہی؛ پر دانائی خائساروں نے سہی ہی۔ ۳ سیدھوں کی راسنی اُن کی رہنما ہوگی؛ اور خطا کاروں کی برکتسنگی اُنہیں ہلاک کرے گی۔ ۴ فہر کے دن دولت سے کام نہیں نکلتا؛ پر صدمت موت ہی سے رھائی دیتی ہی۔ ۵ کامل آدمی کی صداقت اُس کی راہ سیدھی کرتی ہی؛ پر شریروں کی شرارت سے گرتا ہی؛ ۶ سیدھوں کی صداقت اُن کو رھائی

پیشتر مسیح سے ۱۰۰۰ کے قہر	پیشتر مسیح سے ۱۰۰۰ کے قہر	دیگی؛ پر خطا کار اپنی ہی شرارت سے پکڑے جاوینگے۔ ۷ شربر انسان جب مر گیا، تو اُسکی تمنا یہی ہوئی؛ اور ظالموں کی اُمید فنا ہو جاتی ہے۔ ۱۰ صادق مندیّت سے رہائی پاتا ہے، اور اُس کے بدلے شربر پتر جا رہی۔ ۱۱ رہنما انسان اپنی باتوں سے اپنے ہمسائے کو ہلاک کرنا ہی؛ پر صادق معرفت کے سبب رہائی پاتا ہے۔ ۱۰ جب صادق لوگوں کی زہمی ہوتی ہے، تو شہر خوش ہوتا ہے، اور جب شربر مر جاتا ہے، تو لوگ خوشی سے نعرے مارتے ہیں۔ ۱۱ صادقوں کی برکت سے بستی سرفراز ہوتی ہے؛ پر وہ خبیثوں کے منہ سے کرائی جانی ہی۔ ۱۲ وہ، جو + مسج سے خالی ہی، اپنے ہڑوسی کو ذلیل کرتا ہے؛ پر صاحب فہم چپ ہو رہتا ہے۔ ۱۳ لترا آدمی آکے جا کے بھید فاش کرتا ہے؛ پر وہ جو دل سے اماندار ہے، بات چہپاتا ہی۔ ۱۴ جہاں مصلحت نہیں، وہاں لوگوں کی تباہی ہے؛ لیکن مشیروں کی کثرت سے سلامتی ہے۔ ۱۵ وہ جو بیکانہ آدمی کا ضامن ہوتا ہے، اُسکا بڑا توتا ہوگا؛ پر وہ، جو + ضامن ہونے سے نفرت رکھتا ہے، بے خطر ہے۔ ۱۶ جہاں والی توربت عزت حاصل کرتی ہے، اور پہلوان دولت حاصل کرتے ہیں۔ ۱۷ رحم دل انسان اپنی جان کے ساتھ نیک کرتا ہے؛ بروہ جو کتر ہے، اپنے جسم کو بھی دیکھ دیتا ہے۔ ۱۸ شربر کی کمائی جو وہ کرنا ہی جیوتھی ہے؛ پر صدقت بونیوالا سچا اجر پاوندا۔ ۱۹ جس طرح راستبازی زندگی کو لے پہنچانی، اسی طرح وہ جو بدی کا پیچھا کرتا ہے، اپنی مرگت کو پہنچتا۔ ۲۰ جنہوں کے دلوں میں برائی ہے، اُن سے خداوند کو نفرت ہی؛ پر جن کی روشیں سیدھی ہیں، اُن سے وہ خوش ہے۔ ۲۱ ہر چند ہاتھ	سے ہاتھ ملایا جاوے، پر شربر بے سزا نہ جوڑیگا؛ لیکن صدق کی نسل رہائی پائیگی۔ ۲۲ شکیل عورت، جو بے امتیاز ہو، ایسی ہی، جیسے سونے کی نپھ سوار کی تہنہ میں۔ ۲۳ صادق کی تمنا صرف نیک ہی؛ پر شربروں کی اُمید غضب ہی۔ ۲۴ کوئی تو ایسا ہی، جو کھندا ہے، تدبہی مال ترہتا ہے؛ پر کوئی ہی، جو نیک سے ہاتھ زیادہ نبینچتا ہے، پر فقط کنگالوں کی طرف ہوتا۔ ۲۵ وہ جو فیاض دل ہی، وہ تو جوڑیگا، اور وہ جو سیراب کرنا ہے، آپ ہی سیراب ہوگا۔ ۲۶ وہ، جو غنہ مول لے لے رکھتا ہے، لوگ اُس پر لعنت کرینگے؛ پر اُس کے سر پر، جو بچپنا ہے، برکت ہوگی۔ ۲۷ وہ، جو کوشش سے نیک کے دربی ہی، مقبولیت کا طالب ہے، اور جو زینکاری کی تلاش کرتا ہے، وہ اُس کے آکے آویگی۔ ۲۸ جسے اپنے مال پر پیروسا ہے، وہ مگر پڑیگا؛ پر صادق پتوں کی مانند ہرا ہوگا۔ ۲۹ وہ، جو اپنے گہرانے کو دکھ دینا ہی، ہوا کا وارث ہوگا؛ اور جاہل اُس کی چاکری کریگا جس کا دل ہوشیار ہے۔ ۳۰ صادق کا پھل جو ہے، زندگی کا درخت ہی؛ اور وہ، جو نیک سے جیوں کو موء لینا ہے، دانا ہے۔ ۳۱ دیکھ، صادق کو زمین پر بدلا دیا جانیگا؛ تو کتنا زیادہ شربر اور گنہگار کو۔
۱۰۰۰ کے قہر	۱۰۰۰ کے قہر		۱۲ باب
۱۰۰۰ کے قہر	۱۰۰۰ کے قہر	جو کوئی تادیب کو دوست رکھتا ہی، معرفت کو دوست رکھتا ہے؛ پر جو کوئی نذیبہ سے کینہ رکھتا ہے، حیوان ہی۔ ۲ نیک مرد خداوند کی مہربانی حاصل کرتا ہے؛ پر وہ اُس شخص کو، جو برے منصوبے کرتا ہے، مجرم ٹھہرائیگا۔ ۳ کوئی انسان شرارت سے پائے دار نہیں رہ سکتا، پر صادقوں کی بیخ کو کبھی جنش نہ ہوگی۔ ۴ نیک عورت اپنے	۱۰۰۰ کے قہر

پیشتر	شوہر کے لیے ایک تاج ہی: پر وہ، جو	چوتھی زبان صرف ایک دم کی ہی:
مسیح	خجل کرتی ہی، اس کی ہڈیوں میں	۲۰ وہ، جو ہڈی کے منصوبے کرتے ہیں،
۱۰۰۰	سزاہت کے مانند ہی: ۹ ظالموں کے	انکے دل میں دغا ہی: پر خوشی آنکے لیے
۱۰۰۰	اندیشے راستی ہیں، پر شر: کے منصوبے	۲۱ صادق پر کوئی برا حادثہ نہ پڑے گا:
۱۰۰۰	مگر ہیں ۶ شہروں کی باتیں یہی	پر شہر کا سراسر زبان ہوگا: ۲۲ جھوٹے
۱۰۰۰	ہیں، کہ کمین میں دیکھنے خون کریں:	لیوں سے خداوند کو نفرت ہی: پر وہ،
۱۰۰۰	پر سیدھے لوگوں کا منہ آہیں رھائی دیتا	جو راستی سے کام رکھتے ہیں، اس کی
۱۰۰۰	ہی: ۷ شہر لوگ آلت دیکھ جاتے	خوشی ہیں ۲۳ دانشور آدمی معرفت
۱۰۰۰	ہیں، اور وہ موحد نہیں: پر صادقوں	کو چھپتا ہی: پر احمقوں کے دل
۱۰۰۰	کا گھر قائم رکھیں: ۸ انسان کی معرفت	حماقت کی مناد کرتے ہیں: ۲۴ چالاک
۱۰۰۰	اس کی عقلمندی کے مطابق کی جاتی	آدمی کا دماغ حکمراں ہوگا: ۲۵ اہل سست
۱۰۰۰	ہی: پر وہ، جو کچھ دے ہی، رسوا ہوگا:	آدمی حرا حذر ننگا: ۲۵ انسان کے
۱۰۰۰	۹ وہ انسان، جو چھوٹا سمجھا جاوے،	دل کا تم اس کو چھتا دیتا ہی: پر
۱۰۰۰	مگر اس پاس ایک چاکر ہووے، اس سے	بہلی بات اس کو خوشنود کرتی ہی:
۱۰۰۰	بہتر ہی، جو آپ کو بڑا جائے، اور روٹی	۲۶ وہ، جو صادق ہی، اپنے ہمسایہ کی
۱۰۰۰	کا محتاج رہے: ۱۰ صادق اپنے چوپایہ	رہنمائی کرتا ہی: پر شہروں کی راہ
۱۰۰۰	کی جان کی خبر لیتا: پر شہروں کی	آہیں نہ گناہی ہی: ۲۷ سست آدمی
۱۰۰۰	الرحمت ہی عین ظلم ہی: ۱۱ جو	اس کو، جسے اس نے شکار کیا کباب
۱۰۰۰	انہی زمین میں کشتکاری کرتا ہی، روٹی	نہیں کرتا: پر چالاک آدمی کا مال گولہبھا
۱۰۰۰	سے سبر ہوتا: پر وہ، جو ناکاروں کا پیرو	ہی: ۲۸ صداقت کی راہ میں زندگی
۱۰۰۰	ہی، دانش سے خالی ہی: ۱۲ شہر	ہی، اور اس کے راہ گذروں میں ہرگز
۱۰۰۰	ہڈی کا شکار چاہتے ہیں: پر صادقوں کی	موت نہیں
۱۰۰۰	حرہیت ہی: ۱۳ شہر اپنے ہی لیوں	
۱۰۰۰	کی خطا کاری سے ہندے میں پھنسا:	
۱۰۰۰	پر صادق مصیبت سے نکل بیچیں:	
۱۰۰۰	۱۴ انسان اپنے منہ کے پلوں کے وسیلے	
۱۰۰۰	خوبی سے سیر کیا جائیگا، اور انسان	
۱۰۰۰	کے ہاتھوں کی جڑ سے ہی چالکی:	
۱۰۰۰	۱۵ بیوقوف کی روش اس کی نگاہ میں	
۱۰۰۰	بہلی ہی: پر وہ، جو مصلحت کا	
۱۰۰۰	سنڈیولا ہی، خردمند ہی: ۱۶ جاہل	
۱۰۰۰	کا غصہ انہی الفور دریافت ہو جاتا ہی:	
۱۰۰۰	پر صاحب تمیز رسوائی کو یہاں دیتا	
۱۰۰۰	ہی: ۱۷ وہ، جو سچ بولتا ہی، صداقت	
۱۰۰۰	کو آشکارا دکھاتا ہی: پر جھوٹا گواہ دغا	
۱۰۰۰	دینا ہی: ۱۸ بے تامل کی بولی ایسی	
۱۰۰۰	ہی، جیسے تلوار کی ہولہی: پر دانشوروں	
۱۰۰۰	کی زبان صحت بخش ہی: ۱۹	
۱۰۰۰	ہونکہ ہمیشہ تک ثابت ہونگے: پر	

۱۳ باب

دانشور دیتا اپنے باپ کی تعلیم سنتا

ہی: پر تمہارے کرنیوالے سرزنش پر کان نہیں

دھرتا: ۲ انسان اپنے منہ کے پهل میں

سے اچھا کھاویگا: پر غداروں کی جان

سنم کو: ۳ وہ، جو اپنے منہ کی نگہبانی

کرتا ہی، اپنی جان کی نگہبانی کرتا ہی:

پر وہ، جو اپنے ہونٹوں کو پسارتا ہی،

ہلاک ہوگا: ۴ سست آدمی کا جی

بہت کچھ چاہتا ہی، لیکن اسے کچھ

نہیں ملتا: پر چالاکوں کا جی ہوتا ہوگا:

۵ صادق انسان جھوٹے سے کہتے رکھتا ہی:

پر شہر آدمی غرتے لنگیز ہی: پر شہر

ہو جاتا ہی: ۶ صداقت اس کی، جس

کی روش سونڈھی ہی: نگہبانی کرتی

ہی: پر شہر آدمی چالاکوں کے پهل میں

پیشتر مسح ۱۰۰۰ کے قہر ۱۰:۱۴	۲۳ بہت سی خبراک جتے ہوئے بنجر سے کنگالوں کو ہوتی ہے؛ پر ایسا یہی ہوتا ہے، کہ کوئی، انصاف کے نہ ہونے سے، برہن ہو جانا ہی۔ ۲۴ وہ جو اپنی چتری کو بڑرکھتا ہے، اپنے بیٹے سے کینہ رکھتا ہے؛ پر وہ جو اُسے پیار کرتا ہے سویرے اُس کی تادیب کرتا ہے۔ ۲۵ صادق کہا کے سپر ہوتا ہے؛ پر شربر کا پیٹ نہیں بیڑتا۔	۷ ایک تو اپنے تئیں دولت مند ٹھہراتا ہے، لیکن اُس کے پاس کچھ نہیں ہے؛ ایک آپ کو کنگال کرتا ہے، لیکن جڑ دولت مند ہی ہے۔ ۸ آدمی کی جان کا فدیہ اُس کا مال اور اسباب ہے؛ پر کنگال ملامت کو نہیں سنڈا۔ ۹ صادقوں کا چراغ روشن رہیگا؛ پر شریروں کا دیا بجھایا جائیگا۔ ۱۰ جھگڑا صرف مغروری سے ہوتا ہے؛ پر عقل اُن کے ساتھ ہے، جو مصلحت کو پسند کرتے ہیں۔ ۱۱ وہ دولت جو بطالت سے حاصل کی جاوے، گھٹ جاتی ہے؛ پر جو کوئی محنت سے فراہم کرتا ہے، اُسکی دولت بڑھتی رہیگی۔ ۱۲ امید کے دیر تک موقوف رھنے سے دل کی بے آرامی ہوتی؛ پر آرزو کا بر آنا زندگی کا درخت ہے؛ ۱۳ جو کلام کی تحقیر کرتا ہے، ہلاک کیا جائیگا؛ پر جو حکم سے ڈرتا ہے، اُس کی خیریت ہوگی۔ ۱۴ دانشمند کا قانون حیات کا چشمہ ہے؛ تاکہ وہ موت کے پھندوں سے چھٹکارا پانے کا باعث ہووے۔ ۱۵ فہم کی درستی قبولیت بخشتی ہے؛ پر خطاکاروں کی راہ کٹھن ہے۔ ۱۶ ہر ایک دانا آدمی ہوشیاری سے کام کرتا ہے؛ پر احمق اپنی حماقت کو پیلا دیتا ہے۔ ۱۷ شربر پیغامبر بلامیں گرفتار ہوتا ہے؛ پر دیانتدار ایلچی صحت بخش ہے۔ ۱۸ کنگالین اور رسوائی اُس کے لیے ہیں، جو تربیت کو پسند نہیں کرتا؛ پر وہ، جو تبدیہ پر متوجہ ہوتا ہے، عزت پائیگا۔ ۱۹ جب مراد حاصل ہوتی ہے، گب جی بہت خوش ہوتا ہے؛ پر بدی سے باز آنے میں احمقوں کو نفرت ہے۔ ۲۰ وہ جو داناؤں کے ساتھ چلتا ہی دانا ہوگا؛ پر جاہلوں کا ہم نشین ہلاک کیا جائیگا۔ ۲۱ بدی گنہگاروں کے پیچھے دوتڑتی ہے؛ پر صادقوں کو اچھا بدلہ دیا جائیگا۔ ۲۲ نیک آدمی اپنے پوتوں کے لیے میراث چھوڑتا ہے، پر گنہگار کی دولت	پیشتر مسح ۱۰۰۰ کے قہر ۱۰:۱۴ ۱۵:۱۶ ۱۷:۱۸ ۱۹:۲۰ ۲۱:۲۲ ۲۳:۲۴ ۲۵ ۲۶:۲۷ ۲۸:۲۹ ۳۰:۳۱ ۳۲:۳۳ ۳۴:۳۵ ۳۶:۳۷ ۳۸:۳۹ ۴۰:۴۱ ۴۲:۴۳ ۴۴:۴۵ ۴۶:۴۷ ۴۸:۴۹ ۵۰:۵۱ ۵۲:۵۳ ۵۴:۵۵ ۵۶:۵۷ ۵۸:۵۹ ۶۰:۶۱ ۶۲:۶۳ ۶۴:۶۵ ۶۶:۶۷ ۶۸:۶۹ ۷۰:۷۱ ۷۲:۷۳ ۷۴:۷۵ ۷۶:۷۷ ۷۸:۷۹ ۸۰:۸۱ ۸۲:۸۳ ۸۴:۸۵ ۸۶:۸۷ ۸۸:۸۹ ۹۰:۹۱ ۹۲:۹۳ ۹۴:۹۵ ۹۶:۹۷ ۹۸:۹۹ ۱۰۰:۱۰۱ ۱۰۲:۱۰۳ ۱۰۴:۱۰۵ ۱۰۶:۱۰۷ ۱۰۸:۱۰۹ ۱۱۰:۱۱۱ ۱۱۲:۱۱۳ ۱۱۴:۱۱۵ ۱۱۶:۱۱۷ ۱۱۸:۱۱۹ ۱۲۰:۱۲۱ ۱۲۲:۱۲۳ ۱۲۴:۱۲۵ ۱۲۶:۱۲۷ ۱۲۸:۱۲۹ ۱۳۰:۱۳۱ ۱۳۲:۱۳۳ ۱۳۴:۱۳۵ ۱۳۶:۱۳۷ ۱۳۸:۱۳۹ ۱۴۰:۱۴۱ ۱۴۲:۱۴۳ ۱۴۴:۱۴۵ ۱۴۶:۱۴۷ ۱۴۸:۱۴۹ ۱۵۰:۱۵۱ ۱۵۲:۱۵۳ ۱۵۴:۱۵۵ ۱۵۶:۱۵۷ ۱۵۸:۱۵۹ ۱۶۰:۱۶۱ ۱۶۲:۱۶۳ ۱۶۴:۱۶۵ ۱۶۶:۱۶۷ ۱۶۸:۱۶۹ ۱۷۰:۱۷۱ ۱۷۲:۱۷۳ ۱۷۴:۱۷۵ ۱۷۶:۱۷۷ ۱۷۸:۱۷۹ ۱۸۰:۱۸۱ ۱۸۲:۱۸۳ ۱۸۴:۱۸۵ ۱۸۶:۱۸۷ ۱۸۸:۱۸۹ ۱۹۰:۱۹۱ ۱۹۲:۱۹۳ ۱۹۴:۱۹۵ ۱۹۶:۱۹۷ ۱۹۸:۱۹۹ ۲۰۰:۲۰۱ ۲۰۲:۲۰۳ ۲۰۴:۲۰۵ ۲۰۶:۲۰۷ ۲۰۸:۲۰۹ ۲۱۰:۲۱۱ ۲۱۲:۲۱۳ ۲۱۴:۲۱۵ ۲۱۶:۲۱۷ ۲۱۸:۲۱۹ ۲۲۰:۲۲۱ ۲۲۲:۲۲۳ ۲۲۴:۲۲۵ ۲۲۶:۲۲۷ ۲۲۸:۲۲۹ ۲۳۰:۲۳۱ ۲۳۲:۲۳۳ ۲۳۴:۲۳۵ ۲۳۶:۲۳۷ ۲۳۸:۲۳۹ ۲۴۰:۲۴۱ ۲۴۲:۲۴۳ ۲۴۴:۲۴۵ ۲۴۶:۲۴۷ ۲۴۸:۲۴۹ ۲۵۰:۲۵۱ ۲۵۲:۲۵۳ ۲۵۴:۲۵۵ ۲۵۶:۲۵۷ ۲۵۸:۲۵۹ ۲۶۰:۲۶۱ ۲۶۲:۲۶۳ ۲۶۴:۲۶۵ ۲۶۶:۲۶۷ ۲۶۸:۲۶۹ ۲۷۰:۲۷۱ ۲۷۲:۲۷۳ ۲۷۴:۲۷۵ ۲۷۶:۲۷۷ ۲۷۸:۲۷۹ ۲۸۰:۲۸۱ ۲۸۲:۲۸۳ ۲۸۴:۲۸۵ ۲۸۶:۲۸۷ ۲۸۸:۲۸۹ ۲۹۰:۲۹۱ ۲۹۲:۲۹۳ ۲۹۴:۲۹۵ ۲۹۶:۲۹۷ ۲۹۸:۲۹۹ ۳۰۰:۳۰۱ ۳۰۲:۳۰۳ ۳۰۴:۳۰۵ ۳۰۶:۳۰۷ ۳۰۸:۳۰۹ ۳۱۰:۳۱۱ ۳۱۲:۳۱۳ ۳۱۴:۳۱۵ ۳۱۶:۳۱۷ ۳۱۸:۳۱۹ ۳۲۰:۳۲۱ ۳۲۲:۳۲۳ ۳۲۴:۳۲۵ ۳۲۶:۳۲۷ ۳۲۸:۳۲۹ ۳۳۰:۳۳۱ ۳۳۲:۳۳۳ ۳۳۴:۳۳۵ ۳۳۶:۳۳۷ ۳۳۸:۳۳۹ ۳۴۰:۳۴۱ ۳۴۲:۳۴۳ ۳۴۴:۳۴۵ ۳۴۶:۳۴۷ ۳۴۸:۳۴۹ ۳۵۰:۳۵۱ ۳۵۲:۳۵۳ ۳۵۴:۳۵۵ ۳۵۶:۳۵۷ ۳۵۸:۳۵۹ ۳۶۰:۳۶۱ ۳۶۲:۳۶۳ ۳۶۴:۳۶۵ ۳۶۶:۳۶۷ ۳۶۸:۳۶۹ ۳۷۰:۳۷۱ ۳۷۲:۳۷۳ ۳۷۴:۳۷۵ ۳۷۶:۳۷۷ ۳۷۸:۳۷۹ ۳۸۰:۳۸۱ ۳۸۲:۳۸۳ ۳۸۴:۳۸۵ ۳۸۶:۳۸۷ ۳۸۸:۳۸۹ ۳۹۰:۳۹۱ ۳۹۲:۳۹۳ ۳۹۴:۳۹۵ ۳۹۶:۳۹۷ ۳۹۸:۳۹۹ ۴۰۰:۴۰۱ ۴۰۲:۴۰۳ ۴۰۴:۴۰۵ ۴۰۶:۴۰۷ ۴۰۸:۴۰۹ ۴۱۰:۴۱۱ ۴۱۲:۴۱۳ ۴۱۴:۴۱۵ ۴۱۶:۴۱۷ ۴۱۸:۴۱۹ ۴۲۰:۴۲۱ ۴۲۲:۴۲۳ ۴۲۴:۴۲۵ ۴۲۶:۴۲۷ ۴۲۸:۴۲۹ ۴۳۰:۴۳۱ ۴۳۲:۴۳۳ ۴۳۴:۴۳۵ ۴۳۶:۴۳۷ ۴۳۸:۴۳۹ ۴۴۰:۴۴۱ ۴۴۲:۴۴۳ ۴۴۴:۴۴۵ ۴۴۶:۴۴۷ ۴۴۸:۴۴۹ ۴۵۰:۴۵۱ ۴۵۲:۴۵۳ ۴۵۴:۴۵۵ ۴۵۶:۴۵۷ ۴۵۸:۴۵۹ ۴۶۰:۴۶۱ ۴۶۲:۴۶۳ ۴۶۴:۴۶۵ ۴۶۶:۴۶۷ ۴۶۸:۴۶۹ ۴۷۰:۴۷۱ ۴۷۲:۴۷۳ ۴۷۴:۴۷۵ ۴۷۶:۴۷۷ ۴۷۸:۴۷۹ ۴۸۰:۴۸۱ ۴۸۲:۴۸۳ ۴۸۴:۴۸۵ ۴۸۶:۴۸۷ ۴۸۸:۴۸۹ ۴۹۰:۴۹۱ ۴۹۲:۴۹۳ ۴۹۴:۴۹۵ ۴۹۶:۴۹۷ ۴۹۸:۴۹۹ ۵۰۰:۵۰۱ ۵۰۲:۵۰۳ ۵۰۴:۵۰۵ ۵۰۶:۵۰۷ ۵۰۸:۵۰۹ ۵۱۰:۵۱۱ ۵۱۲:۵۱۳ ۵۱۴:۵۱۵ ۵۱۶:۵۱۷ ۵۱۸:۵۱۹ ۵۲۰:۵۲۱ ۵۲۲:۵۲۳ ۵۲۴:۵۲۵ ۵۲۶:۵۲۷ ۵۲۸:۵۲۹ ۵۳۰:۵۳۱ ۵۳۲:۵۳۳ ۵۳۴:۵۳۵ ۵۳۶:۵۳۷ ۵۳۸:۵۳۹ ۵۴۰:۵۴۱ ۵۴۲:۵۴۳ ۵۴۴:۵۴۵ ۵۴۶:۵۴۷ ۵۴۸:۵۴۹ ۵۵۰:۵۵۱ ۵۵۲:۵۵۳ ۵۵۴:۵۵۵ ۵۵۶:۵۵۷ ۵۵۸:۵۵۹ ۵۶۰:۵۶۱ ۵۶۲:۵۶۳ ۵۶۴:۵۶۵ ۵۶۶:۵۶۷ ۵۶۸:۵۶۹ ۵۷۰:۵۷۱ ۵۷۲:۵۷۳ ۵۷۴:۵۷۵ ۵۷۶:۵۷۷ ۵۷۸:۵۷۹ ۵۸۰:۵۸۱ ۵۸۲:۵۸۳ ۵۸۴:۵۸۵ ۵۸۶:۵۸۷ ۵۸۸:۵۸۹ ۵۹۰:۵۹۱ ۵۹۲:۵۹۳ ۵۹۴:۵۹۵ ۵۹۶:۵۹۷ ۵۹۸:۵۹۹ ۶۰۰:۶۰۱ ۶۰۲:۶۰۳ ۶۰۴:۶۰۵ ۶۰۶:۶۰۷ ۶۰۸:۶۰۹ ۶۱۰:۶۱۱ ۶۱۲:۶۱۳ ۶۱۴:۶۱۵ ۶۱۶:۶۱۷ ۶۱۸:۶۱۹ ۶۲۰:۶۲۱ ۶۲۲:۶۲۳ ۶۲۴:۶۲۵ ۶۲۶:۶۲۷ ۶۲۸:۶۲۹ ۶۳۰:۶۳۱ ۶۳۲:۶۳۳ ۶۳۴:۶۳۵ ۶۳۶:۶۳۷ ۶۳۸:۶۳۹ ۶۴۰:۶۴۱ ۶۴۲:۶۴۳ ۶۴۴:۶۴۵ ۶۴۶:۶۴۷ ۶۴۸:۶۴۹ ۶۵۰:۶۵۱ ۶۵۲:۶۵۳ ۶۵۴:۶۵۵ ۶۵۶:۶۵۷ ۶۵۸:۶۵۹ ۶۶۰:۶۶۱ ۶۶۲:۶۶۳ ۶۶۴:۶۶۵ ۶۶۶:۶۶۷ ۶۶۸:۶۶۹ ۶۷۰:۶۷۱ ۶۷۲:۶۷۳ ۶۷۴:۶۷۵ ۶۷۶:۶۷۷ ۶۷۸:۶۷۹ ۶۸۰:۶۸۱ ۶۸۲:۶۸۳ ۶۸۴:۶۸۵ ۶۸۶:۶۸۷ ۶۸۸:۶۸۹ ۶۹۰:۶۹۱ ۶۹۲:۶۹۳ ۶۹۴:۶۹۵ ۶۹۶:۶۹۷ ۶۹۸:۶۹۹ ۷۰۰:۷۰۱ ۷۰۲:۷۰۳ ۷۰۴:۷۰۵ ۷۰۶:۷۰۷ ۷۰۸:۷۰۹ ۷۱۰:۷۱۱ ۷۱۲:۷۱۳ ۷۱۴:۷۱۵ ۷۱۶:۷۱۷ ۷۱۸:۷۱۹ ۷۲۰:۷۲۱ ۷۲۲:۷۲۳ ۷۲۴:۷۲۵ ۷۲۶:۷۲۷ ۷۲۸:۷۲۹ ۷۳۰:۷۳۱ ۷۳۲:۷۳۳ ۷۳۴:۷۳۵ ۷۳۶:۷۳۷ ۷۳۸:۷۳۹ ۷۴۰:۷۴۱ ۷۴۲:۷۴۳ ۷۴۴:۷۴۵ ۷۴۶:۷۴۷ ۷۴۸:۷۴۹ ۷۵۰:۷۵۱ ۷۵۲:۷۵۳ ۷۵۴:۷۵۵ ۷۵۶:۷۵۷ ۷۵۸:۷۵۹ ۷۶۰:۷۶۱ ۷۶۲:۷۶۳ ۷۶۴:۷۶۵ ۷۶۶:۷۶۷ ۷۶۸:۷۶۹ ۷۷۰:۷۷۱ ۷۷۲:۷۷۳ ۷۷۴:۷۷۵ ۷۷۶:۷۷۷ ۷۷۸:۷۷۹ ۷۸۰:۷۸۱ ۷۸۲:۷۸۳ ۷۸۴:۷۸۵ ۷۸۶:۷۸۷ ۷۸۸:۷۸۹ ۷۹۰:۷۹۱ ۷۹۲:۷۹۳ ۷۹۴:۷۹۵ ۷۹۶:۷۹۷ ۷۹۸:۷۹۹ ۸۰۰:۸۰۱ ۸۰۲:۸۰۳ ۸۰۴:۸۰۵ ۸۰۶:۸۰۷ ۸۰۸:۸۰۹ ۸۱۰:۸۱۱ ۸۱۲:۸۱۳ ۸۱۴:۸۱۵ ۸۱۶:۸۱۷ ۸۱۸:۸۱۹ ۸۲۰:۸۲۱ ۸۲۲:۸۲۳ ۸۲۴:۸۲۵ ۸۲۶:۸۲۷ ۸۲۸:۸۲۹ ۸۳۰:۸۳۱ ۸۳۲:۸۳۳ ۸۳۴:۸۳۵ ۸۳۶:۸۳۷ ۸۳۸:۸۳۹ ۸۴۰:۸۴۱ ۸۴۲:۸۴۳ ۸۴۴:۸۴۵ ۸۴۶:۸۴۷ ۸۴۸:۸۴۹ ۸۵۰:۸۵۱ ۸۵۲:۸۵۳ ۸۵۴:۸۵۵ ۸۵۶:۸۵۷ ۸۵۸:۸۵۹ ۸۶۰:۸۶۱ ۸۶۲:۸۶۳ ۸۶۴:۸۶۵ ۸۶۶:۸۶۷ ۸۶۸:۸۶۹ ۸۷۰:۸۷۱ ۸۷۲:۸۷۳ ۸۷۴:۸۷۵ ۸۷۶:۸۷۷ ۸۷۸:۸۷۹ ۸۸۰:۸۸۱ ۸۸۲:۸۸۳ ۸۸۴:۸۸۵ ۸۸۶:۸۸۷ ۸۸۸:۸۸۹ ۸۹۰:۸۹۱ ۸۹۲:۸۹۳ ۸۹۴:۸۹۵ ۸۹۶:۸۹۷ ۸۹۸:۸۹۹ ۹۰۰:۹۰۱ ۹۰۲:۹۰۳ ۹۰۴:۹۰۵ ۹۰۶:۹۰۷ ۹۰۸:۹۰۹ ۹۱۰:۹۱۱ ۹۱۲:۹۱۳ ۹۱۴:۹۱۵ ۹۱۶:۹۱۷ ۹۱۸:۹۱۹ ۹۲۰:۹۲۱ ۹۲۲:۹۲۳ ۹۲۴:۹۲۵ ۹۲۶:۹۲۷ ۹۲۸:۹۲۹ ۹۳۰:۹۳۱ ۹۳۲:۹۳۳ ۹۳۴:۹۳۵ ۹۳۶:۹۳۷ ۹۳۸:۹۳۹ ۹۴۰:۹۴۱ ۹۴۲:۹۴۳ ۹۴۴:۹۴۵ ۹۴۶:۹۴۷ ۹۴۸:۹۴۹ ۹۵۰:۹۵۱ ۹۵۲:۹۵۳ ۹۵۴:۹۵۵ ۹۵۶:۹۵۷ ۹۵۸:۹۵۹ ۹۶۰:۹۶۱ ۹۶۲:۹۶۳ ۹۶۴:۹۶۵ ۹۶۶:۹۶۷ ۹۶۸:۹۶۹ ۹۷۰:۹۷۱ ۹۷۲:۹۷۳ ۹۷۴:۹۷۵ ۹۷۶:۹۷۷ ۹۷۸:۹۷۹ ۹۸۰:۹۸۱ ۹۸۲:۹۸۳ ۹۸۴:۹۸۵ ۹۸۶:۹۸۷ ۹۸۸:۹۸۹ ۹۹۰:۹۹۱ ۹۹۲:۹۹۳ ۹۹۴:۹۹۵ ۹۹۶:۹۹۷ ۹۹۸:۹۹۹ ۱۰۰۰:۱۰۰۱ ۱۰۰۲:۱۰۰۳ ۱۰۰۴:۱۰۰۵ ۱۰۰۶:۱۰۰۷ ۱۰۰۸:۱۰۰۹ ۱۰۱۰:۱۰۱۱ ۱۰۱۲:۱۰۱۳ ۱۰۱۴:۱۰۱۵ ۱۰۱۶:۱۰۱۷ ۱۰۱۸:۱۰۱۹ ۱۰۲۰:۱۰۲۱ ۱۰۲۲:۱۰۲۳ ۱۰۲۴:۱۰۲۵ ۱۰۲۶:۱۰۲۷ ۱۰۲۸:۱۰۲۹ ۱۰۳۰:۱۰۳۱ ۱۰۳۲:۱۰۳۳ ۱۰۳۴:۱۰۳۵ ۱۰۳۶:۱۰۳۷ ۱۰۳۸:۱۰۳۹ ۱۰۴۰:۱۰۴۱ ۱۰۴۲:۱۰۴۳ ۱۰۴۴:۱۰۴۵ ۱۰۴۶:۱۰۴۷ ۱۰۴۸:۱۰۴۹ ۱۰۵۰:۱۰۵۱ ۱۰۵۲:۱۰۵۳ ۱۰۵۴:۱۰۵۵ ۱۰۵۶:۱۰۵۷ ۱۰۵۸:۱۰۵۹ ۱۰۶۰:۱۰۶۱ ۱۰۶۲:۱۰۶۳ ۱۰۶۴:۱۰۶۵ ۱۰۶۶:۱۰۶۷ ۱۰۶۸:۱۰۶۹ ۱۰۷۰:۱۰۷۱ ۱۰۷۲:۱۰۷۳ ۱۰۷۴:۱۰۷۵ ۱۰۷۶:۱۰۷۷ ۱۰۷۸:۱۰۷۹ ۱۰۸۰:۱۰۸۱ ۱۰۸۲:۱۰۸۳ ۱۰۸۴:۱۰۸۵ ۱۰۸۶:۱۰۸۷ ۱۰۸۸:۱۰۸۹ ۱۰۹۰:۱۰۹۱ ۱۰۹۲:۱۰۹۳ ۱۰۹۴:۱۰۹۵ ۱۰۹۶:۱۰۹۷ ۱۰۹۸:۱۰۹۹ ۱۱۰۰:۱۱۰۱ ۱۱۰۲:۱۱۰۳ ۱۱۰۴:۱۱۰۵ ۱۱۰۶:۱۱۰۷ ۱۱۰۸:۱۱۰۹ ۱۱۱۰:۱۱۱۱ ۱۱۱۲:۱۱۱۳ ۱۱۱۴:۱۱۱۵ ۱۱۱۶:۱۱۱۷ ۱۱۱۸:۱۱۱۹ ۱۱۲۰:۱۱۲۱ ۱۱۲۲:۱۱۲۳ ۱۱۲۴:۱۱۲۵ ۱۱۲۶:۱۱۲۷ ۱۱۲۸:۱۱۲۹ ۱۱۳۰:۱۱۳۱ ۱۱۳۲:۱۱۳۳ ۱۱۳۴:۱۱۳۵ ۱۱۳۶:۱۱۳۷ ۱۱۳۸:۱۱۳۹ ۱۱۴۰:۱۱۴۱ ۱۱۴۲:۱۱۴۳ ۱۱۴۴:۱۱۴۵ ۱۱۴۶:۱۱۴۷ ۱۱۴۸:۱۱۴۹ ۱۱۵۰:۱۱۵۱ ۱۱۵۲:۱۱۵۳ ۱۱۵۴:۱۱۵۵ ۱۱۵۶:۱۱۵۷ ۱۱۵۸:۱۱۵۹ ۱۱۶۰:۱۱۶۱ ۱۱۶۲:۱۱۶۳ ۱۱۶۴:۱۱۶۵ ۱۱۶۶:۱۱۶۷ ۱۱۶۸:۱۱۶۹ ۱۱۷۰:۱۱۷۱ ۱۱۷۲:۱۱۷۳ ۱۱۷۴:۱۱۷۵ ۱۱۷۶:۱۱۷۷ ۱۱۷۸:۱۱۷۹ ۱۱۸۰:۱۱۸۱ ۱۱۸۲:۱۱۸۳ ۱۱۸۴:۱۱۸۵ ۱۱۸۶:۱۱۸۷ ۱۱۸۸:۱۱۸۹ ۱۱۹۰:۱۱۹۱ ۱۱۹۲:۱۱۹۳ ۱۱۹۴:۱۱۹۵ ۱۱۹۶:۱۱۹۷ ۱۱۹۸:۱۱۹۹ ۱۲۰۰:۱۲۰۱ ۱۲۰۲:۱۲۰۳ ۱۲۰۴:۱۲۰۵ ۱۲۰۶:۱۲۰۷ ۱۲۰۸:۱۲۰۹ ۱۲۱۰:۱۲۱۱ ۱۲۱۲:۱۲۱۳ ۱۲۱۴:۱۲۱۵ ۱۲۱۶:۱۲۱۷ ۱۲۱۸:۱۲۱۹ ۱۲۲۰:۱۲۲۱ ۱۲۲۲:۱۲۲۳ ۱۲۲۴:۱۲۲۵ ۱۲۲۶:۱۲۲۷ ۱۲۲۸:۱۲۲۹ ۱۲۳۰:۱۲۳۱ ۱۲۳۲:۱۲۳۳ ۱۲۳۴:۱۲۳۵ ۱۲۳۶:۱۲۳۷ ۱۲۳۸:۱۲۳۹ ۱۲۴۰:۱۲۴۱ ۱۲۴۲:۱۲۴۳ ۱۲۴۴:۱۲۴۵ ۱۲۴۶:۱۲۴۷ ۱۲۴۸:۱۲۴۹ ۱۲۵۰:۱۲۵۱ ۱۲۵۲:۱۲۵۳ ۱۲۵۴:۱۲۵۵ ۱۲۵۶:۱۲۵۷ ۱۲۵۸:۱۲۵۹ ۱۲۶۰:۱۲۶۱ ۱۲۶۲:۱۲۶۳ ۱۲۶۴:۱۲۶۵ ۱۲۶۶:۱۲۶۷ ۱۲۶۸:۱۲۶۹ ۱۲۷۰:۱۲۷۱ ۱۲۷۲:۱۲۷۳ ۱۲۷۴:۱۲۷۵ ۱۲۷۶:۱۲۷۷ ۱۲۷۸:۱۲۷۹ ۱۲۸۰:۱۲۸۱ ۱۲۸۲:۱۲۸۳ ۱۲۸۴:۱۲۸۵ ۱۲۸۶:۱۲۸۷ ۱۲۸۸:۱۲۸۹ ۱۲۹۰:۱۲۹۱ ۱۲۹۲:۱۲۹۳ ۱۲۹۴:۱۲۹۵ ۱۲۹۶:۱۲۹۷ ۱۲۹۸:۱۲۹۹ ۱۳۰۰:۱۳۰۱ ۱۳۰۲:۱۳۰۳ ۱۳۰۴:۱۳۰۵ ۱۳۰۶:۱۳۰۷ ۱۳۰۸:۱۳۰۹ ۱۳۱۰:۱۳۱۱ ۱۳۱۲:۱۳۱۳ ۱۳۱۴:۱۳۱۵ ۱۳۱۶:۱۳۱۷ ۱۳۱۸:۱۳۱۹ ۱۳۲۰:۱۳۲۱ ۱۳۲۲:۱۳۲۳ ۱۳۲۴:۱۳۲۵ ۱۳۲۶:۱۳۲۷ ۱۳۲۸:۱۳۲۹ ۱۳۳۰:۱۳۳۱ ۱۳۳۲:۱۳۳۳ ۱۳۳۴:۱۳۳۵ ۱۳۳۶:۱۳۳۷ ۱۳۳۸:۱۳۳۹ ۱۳۴۰:۱۳۴۱ ۱۳۴۲:۱۳۴۳ ۱۳۴۴:۱۳۴۵ ۱۳۴۶:۱۳۴۷ ۱۳۴۸:۱۳۴۹ ۱۳۵۰:۱۳۵۱ ۱۳۵۲:۱۳۵۳ ۱۳۵۴:۱۳۵۵ ۱۳۵۶:۱۳۵۷ ۱۳۵۸:۱۳۵۹ ۱۳۶۰:۱۳۶۱ ۱۳۶۲:۱۳۶۳ ۱۳۶۴:۱۳۶۵ ۱۳۶۶:۱۳۶۷ ۱۳۶۸:۱۳۶۹ ۱۳۷۰:۱۳۷۱ ۱۳۷۲:۱۳۷۳ ۱۳۷۴:۱۳۷۵ ۱۳۷۶:۱۳۷۷ ۱۳۷۸:۱۳۷۹ ۱۳۸۰:۱۳۸۱ ۱۳۸۲:۱۳۸۳ ۱۳۸۴:۱۳۸۵ ۱۳۸۶:۱۳۸۷ ۱۳۸۸:۱۳۸۹ ۱۳۹۰:۱۳۹۱ ۱۳۹۲:۱۳۹۳ ۱۳۹۴:۱۳۹۵ ۱۳۹۶:۱۳۹۷ ۱۳۹۸:۱۳۹۹ ۱۴۰۰:۱۴۰۱ ۱۴۰۲:۱۴۰۳ ۱۴۰۴:۱۴۰۵ ۱۴۰۶:۱۴۰۷ ۱۴۰۸:۱۴۰۹ ۱۴۱۰:۱۴۱۱ ۱۴۱۲:۱۴۱۳ ۱۴۱۴:۱۴۱۵ ۱۴۱۶:۱۴۱۷ ۱۴۱۸:۱۴۱۹ ۱۴۲۰:۱۴۲۱ ۱۴۲۲:۱۴۲۳ ۱۴۲۴:۱۴۲۵ ۱۴۲۶:۱۴۲۷ ۱۴۲۸:۱۴۲۹ ۱۴۳۰:۱۴۳۱ ۱۴۳۲:۱۴۳۳ ۱۴۳۴:۱۴۳۵ ۱۴۳۶:۱۴۳۷
---	--	---	--

تر	جس نے راستے کو ترک کیا ہے، سخت	۱
یح	تادیب پائیگی؛ اور وہ، جو تندیہ کا	۲
۱	کینہ رکھتا ہے، مر جائیگا؛ ۱۱ پادال	۳
ب	اور ہلاکت خداوند کے روبرو ہیں؛	۴
۱۰۰	نو کتنا زیادہ بنی آدم کے دل نہ ہونگے؟	۵
۱۰۰	۱۲ تہیبیز آدمی اُس کو جو اُسے تندیہ	۶
۱۰۰	دیتا ہے، دوست نہیں رکھتا؛ اور وہ	۷
۱۰۰	دانشمندوں کی مجلس میں ہرگز نہیں	۸
۱۰۰	جانا۔ ۱۳ خوش دلی خندہ روئی کو	۹
۱۰۰	پیدا کرتی ہے؛ پر دل کی خمکینی	۱۰
۱۰۰	سے انسان شکستہ خاطر ہوتا ہے؛	۱۱
۱۰۰	۱۴ سنجیدہ لوگوں کا دل معرفت کا طالب	۱۲
۱۰۰	ہی؛ پر جاہلوں کا منہ جہالت کو	۱۳
۱۰۰	تھانا ہے۔ ۱۵ شکستہ خاطر کے سب دن	۱۴
۱۰۰	برے ہیں؛ پر وہ، جو خوش دل ہے،	۱۵
۱۰۰	ہمیشہ جشن کرنا ہے؛ ۱۶ تہیز، جو	۱۶
۱۰۰	خداوند کے خوف کے ساتھ ہو، اُس ترے	۱۷
۱۰۰	کنج سے، جو رنج کے ساتھ ہو، بہتر ہے؛	۱۸
۱۰۰	۱۷ ساگ پاتا کا کھانا اُس جگہ پر،	۱۹
۱۰۰	جہاں صحبت ہے، پالے ہوئے بیل سے،	۲۰
۱۰۰	جس کے ساتھ بدخواہی ہو، بہتر ہے؛	۲۱
۱۰۰	۱۸ غصے ور انسان فتنہ برپا کرتا ہے؛ پر	۲۲
۱۰۰	وہ، جو غصے میں دھیما ہے، جبکرا	۲۳
۱۰۰	میتا ہے۔ ۱۹ کاہل انسان کی راہ	۲۴
۱۰۰	کانٹوں کی تتی سی ہے؛ پر راستکاروں	۲۵
۱۰۰	کی روش شاہراہ کی مانند ہے۔	۲۶
۱۰۰	۲۰ ہوشیار بیٹا باپ کو خوشنود کرتا ہے،	۲۷
۱۰۰	پر بیوقوف آدمی اپنی ما کی تحقیر	۲۸
۱۰۰	کرتا ہے؛ ۲۱ حماقت، اُس کی نگاہ	۲۹
۱۰۰	میں جو اُخرد سے خالی ہے، شادمانی	۳۰
۱۰۰	ہی؛ پر وہ انسان، جو عقلمند ہے،	۳۱
۱۰۰	سیدھی راہ چلا جاتا ہے؛ ۲۲ سارے	۳۲
۱۰۰	ارادے، بغیر مصلحت کے، باطل ہوتے	۳۳
۱۰۰	ہیں؛ پر وہ بہتیرے مشیروں سے قیام	۳۴
۱۰۰	پاتے ہیں؛ ۲۳ انسان اپنے منہ کے	۳۵
۱۰۰	جواب سے مسرور ہوتا ہے؛ اور وہ بات،	۳۶
۱۰۰	جو وقت پر کہی جاتی ہے، کیا خوب	۳۷
۱۰۰	ہی؛ ۲۴ زندگانی کی روش دانش ور	۳۸
۱۰۰	کے لیے اُنچے پر ہے، تاکہ وہ نیچے	۳۹
۱۰۰	۲۵	۴۰
۱۰۰	۲۶	۴۱
۱۰۰	۲۷	۴۲
۱۰۰	۲۸	۴۳
۱۰۰	۲۹	۴۴
۱۰۰	۳۰	۴۵
۱۰۰	۳۱	۴۶
۱۰۰	۳۲	۴۷
۱۰۰	۳۳	۴۸
۱۰۰	۳۴	۴۹
۱۰۰	۳۵	۵۰
۱۰۰	۳۶	۵۱
۱۰۰	۳۷	۵۲
۱۰۰	۳۸	۵۳
۱۰۰	۳۹	۵۴
۱۰۰	۴۰	۵۵
۱۰۰	۴۱	۵۶
۱۰۰	۴۲	۵۷
۱۰۰	۴۳	۵۸
۱۰۰	۴۴	۵۹
۱۰۰	۴۵	۶۰
۱۰۰	۴۶	۶۱
۱۰۰	۴۷	۶۲
۱۰۰	۴۸	۶۳
۱۰۰	۴۹	۶۴
۱۰۰	۵۰	۶۵
۱۰۰	۵۱	۶۶
۱۰۰	۵۲	۶۷
۱۰۰	۵۳	۶۸
۱۰۰	۵۴	۶۹
۱۰۰	۵۵	۷۰
۱۰۰	۵۶	۷۱
۱۰۰	۵۷	۷۲
۱۰۰	۵۸	۷۳
۱۰۰	۵۹	۷۴
۱۰۰	۶۰	۷۵
۱۰۰	۶۱	۷۶
۱۰۰	۶۲	۷۷
۱۰۰	۶۳	۷۸
۱۰۰	۶۴	۷۹
۱۰۰	۶۵	۸۰
۱۰۰	۶۶	۸۱
۱۰۰	۶۷	۸۲
۱۰۰	۶۸	۸۳
۱۰۰	۶۹	۸۴
۱۰۰	۷۰	۸۵
۱۰۰	۷۱	۸۶
۱۰۰	۷۲	۸۷
۱۰۰	۷۳	۸۸
۱۰۰	۷۴	۸۹
۱۰۰	۷۵	۹۰
۱۰۰	۷۶	۹۱
۱۰۰	۷۷	۹۲
۱۰۰	۷۸	۹۳
۱۰۰	۷۹	۹۴
۱۰۰	۸۰	۹۵
۱۰۰	۸۱	۹۶
۱۰۰	۸۲	۹۷
۱۰۰	۸۳	۹۸
۱۰۰	۸۴	۹۹
۱۰۰	۸۵	۱۰۰

باب ۱۶

انسان تو اپنا دل مستعد کرتا، پر زبان سے جواب دینا خداوند کی طرف سے ہوتا ہے؛ ۲ انسان کی ساری روشیں اُس کی آنکھوں کے سامنے پاک صاف ہیں؛ پر خداوند روجوں کو ٹوٹتا ہے؛ ۳ اپنے سارے کام خداوند پر ڈال دے؛ تو تیرے سارے منصوبے قائم رہیں گے؛ ۴ خداوند نے ہر ایک چیز اپنے لیے بنائی؛ ہاں، شربروں کو بھی اُس نے برے دن کے لیے بنایا؛ ۵ ہر ایک سے، جس کے دل میں غرور ہے، خداوند کو نفرت ہے؛ ہر چند ہانہ سے ہاتھ ملایا جاوے، وہ اے سزا نہ چھوٹے گا؛ ۶ رحمت اور وفاداری سے بدکاری کھائی

پیشتر جاتی ہی؛ اور لوگ خداوند نے خوف کے سبب بدی سے باز رہتے ہیں؛ جب انسان کی روشیں خداوند کی مرضی کے مطابق ہوتی ہیں، تو وہ اُس کے دشمنوں کو بھی اُس کے دوست بناتا ہے۔ ۸ بھڑا سا، جو صداقت کے ساتھ ہو، بری آدمی سے، جو بغیر راستی کے ہو، بہتر ہے۔ ۹ آدمی کا دل اپنی ایک راہ تمہارا ہی؛ پر خداوند اُس کے فہم کو قوت کرتا ہے۔ ۱۰ کلام برائی دلدل کے لبوں پر ہے، اور اُس کا منہ تدالیت کرنے میں خطا نہیں کرتا۔ ۱۱ رونا اور تھپ تھپ کرنا خداوند کی تینیں؛ پیلی کے آسارے اُس کا دم بنیں۔ ۱۲ شراہت کا نام کرنے سے دشمنوں کو نفرت ہے، رحمت کی بارے، صداقت سے ہے۔ ۱۳ سچے لب بادلوں کی جھانڈی ہیں؛ اور وہ اُس کو، جو سچ بولتا ہے، بھارت کرتے ہیں۔ ۱۴ بادشاہ کا منہ، بادشاہ کے ہرکاروں کی مانند ہے؛ پر دین منہ ایسے آسے تھنڈا کر ہے۔ ۱۵ بادشاہ کے چہرے کے نور میں زندگانی ہے؛ اور اُس کی رضا آخرب درست کی ایک بدی کی مانند ہے۔ ۱۶ خرد حاصل کرنا سب سے بڑا ہے بہتر بہتر ہے؛ اور فہمید پیدا کرنا رہے سے بہت پسندیدہ ہے۔ ۱۷ راستکار آدمی کی شاہراہ بہ ہے، کہ بدی سے بھاگے؛ اور وہ، جو اپنی راہ سے حذر دار ہے، اپنی جان کا نگہبند ہے۔ ۱۸ ہلاکت سے پہلے تکبر، اور زوال سے آگے دل کا غرور ہے۔ ۱۹ فروتنوں کے ساتھ فروتن بننا اُس سے بہتر ہے، کہ لوٹ کا مال غروروں کے ساتھ ہانت لیجیے۔ ۲۰ وہ، جو دانشمندی سے کاروبار کرتا ہے، بھلائی دیکھیکا؛ اور وہ، جس کا توکل خداوند پر ہے، سعادتمند ہے۔ ۲۱ وہ جو علممند دن رکھتا ہے، دنانا کہلاتا ہے؛ اور شیریں برائی سے معرفت کی فراوانی

۲۲ صاحب دانش کے لیے دانش زندگانی کا چشمہ ہے؛ پر حائلوں کی نریخت حدالت ہے۔ ۲۳ دانشمند کا دل اُس کے منہ کو تربیت کرتا ہے؛ اور اُس کے لبوں کی صلیت کو بڑھاتا ہے۔ ۲۴ دلپسند باتیں شہد کے ہنرے کی مانند جی کو مینتی بناتی ہیں۔ اور وہ، اُس کے لیے شفا ہیں۔ ۲۵ ایسی راہ موجود ہے، کہ انسان کو سندنہی دہلائی دیوے؛ پر اُس کی اندھا میں موت کی راہیں ہیں۔ ۲۶ وہ جو سبک کر دے، اپنے لیے کرا ہے؛ کہ منہ اُس کا منہ اُس سے محبت کرنا ہے۔ ۲۷ شہر آدمی شہرت کو کھونکے نکالتا ہے، اور اُس کے لبوں میں درد حسیوالی آتا ہے۔ ۲۸ بحر آدمی فتنہ اندیزی کرتا ہے؛ اور ما پیوسی کر یولا دوستوں کو بھی حد کر دیتا ہے۔ ۲۹ نام آدمی اپنے جسم کے دو وزنڈا ہے؛ اور اُس کو اُس راہ میں نے جاتا ہے، جو بھلی نہیں۔ ۳۰ وہ آئیں ہار کے سز میں لپھان کرتا ہے، اور لب ہلانے فساد برپا کرتا ہے۔ ۳۱ سفید سر شوکت کا ناچ ہے؛ پر شرطے کہ وہ راستاری کی راہ پر پنا حارے۔ ۳۲ جو غصہ کرنے میں دھیما ہے، پھون سے بہتر ہے؛ اور وہ جو اپنی روح پر فباط ہے، اُس سے جو شہر ٹولے بنتا ہے، فرغ گرد میں تولا جاتا؛ پر اُس کا سارا انتظام خداوند کی طرف سے ہے۔

باب ۱۷

روکھا ایک نوا، جو چین کے ساتھ ہو، اُس گھر سے، جو نہ بھوں سے پر ہو، پر جھکرا اُنکے ساتھ ہے، بہتر ہے۔ ۲ دانشمند چاکر اُس بیٹے پر، جو خچل کرتا ہے؛ حکم رن ہوگا، اور وہ بیانیوں میں شامل ہو کے میراث کا حصہ لیویگا۔ ۳ چاندی کے لیے گھڑیا ہے، اور سونے کے لیے بھتی؛ پر خداوند دلوں کو قاتا ہے۔

پیشتر
مسیح
۱۰۰۰
کے قہب
۱۰ : ۱۶
۲۰ : ۳۱
۲۱
۲۲
۲۳ : ۱۶۷
۲۴ : ۱۶۸
۲۵ : ۱۰۱
۲۶ : ۱۰۱
۲۷ : ۱۰۱
۲۸ : ۱۶
۲۹ : ۱۶
۳۰ : ۱۶
۳۱ : ۱۶
۳۲ : ۱۶
۳۳ : ۱۶
۳۴ : ۱۶
۳۵ : ۱۶
۳۶ : ۱۶
۳۷ : ۱۶
۳۸ : ۱۶
۳۹ : ۱۶
۴۰ : ۱۶
۴۱ : ۱۶
۴۲ : ۱۶
۴۳ : ۱۶
۴۴ : ۱۶
۴۵ : ۱۶
۴۶ : ۱۶
۴۷ : ۱۶
۴۸ : ۱۶
۴۹ : ۱۶
۵۰ : ۱۶
۵۱ : ۱۶
۵۲ : ۱۶
۵۳ : ۱۶
۵۴ : ۱۶
۵۵ : ۱۶
۵۶ : ۱۶
۵۷ : ۱۶
۵۸ : ۱۶
۵۹ : ۱۶
۶۰ : ۱۶
۶۱ : ۱۶
۶۲ : ۱۶
۶۳ : ۱۶
۶۴ : ۱۶
۶۵ : ۱۶
۶۶ : ۱۶
۶۷ : ۱۶
۶۸ : ۱۶
۶۹ : ۱۶
۷۰ : ۱۶
۷۱ : ۱۶
۷۲ : ۱۶
۷۳ : ۱۶
۷۴ : ۱۶
۷۵ : ۱۶
۷۶ : ۱۶
۷۷ : ۱۶
۷۸ : ۱۶
۷۹ : ۱۶
۸۰ : ۱۶
۸۱ : ۱۶
۸۲ : ۱۶
۸۳ : ۱۶
۸۴ : ۱۶
۸۵ : ۱۶
۸۶ : ۱۶
۸۷ : ۱۶
۸۸ : ۱۶
۸۹ : ۱۶
۹۰ : ۱۶
۹۱ : ۱۶
۹۲ : ۱۶
۹۳ : ۱۶
۹۴ : ۱۶
۹۵ : ۱۶
۹۶ : ۱۶
۹۷ : ۱۶
۹۸ : ۱۶
۹۹ : ۱۶
۱۰۰ : ۱۶

۴ بدکردار آدمی جھوٹے لبوں کی سنتا ہی، اور دروغ گو کجرو زبان کا شنوا ہوتا ہی۔ ۵ وہ، جو مسکین پر ہنستا ہی، اُسکے بنانیوالے کی حقارت کرتا ہی؛ اور وہ، جو اوروں کی مصیبت سے خوش ہوتا ہی، بے گناہ نہ تھہریگا۔ ۶ بیٹوں کے بیٹے بوزہوں کے تاج، اور بیٹوں کے فخر اُن کے باب دادے ہیں۔ ۷ خوش تقریری بیوقوف کونہیں سچتی؛ تو کتنا کم دروغ لب اشراف دل کو۔ ۸ ہدیہ اُس کی آنکھوں میں، جس کے ہاتھ لگتا ہی۔ گرانہا جواہر ہی، اور وہ، جدھر اُس کا توجہ ہوتا ہی، کام کا تھہرتا ہی۔ ۹ وہ جو قصور کو چھپا ڈالتا ہی، دوستی کا جوہل ہی؛ پر وہ جو ایسی بنت کا دو بارہ ذکر کرتا ہی، دوستوں میں جدائی کرتا ہی۔ ۱۰ ایک تبدیہ دانشور آدمی میں اُس سے زیادہ بیٹھ جاتی ہی، کہ کوزے مارنا جاہل میں۔ ۱۱ جو محض سرکش ہی، شرارت کا جوہل ہی؛ سو اُسکے مقابلے میں ایک سنگ دل قاصد بھیجا جائیگا۔ ۱۲ ریچھ کا کہ جس کے بچے پکڑے گئے آدمی سے مقابل ہونا، احمق کے اُس کی حماقت میں مقابل ہونے سے بہتر ہی۔ ۱۳ وہ جو نیکی کے بدلے بدی کرتا ہی؛ بدی اُس کے گھر سے ہرگز جدا نہ ہو جائیگی۔ ۱۴ جھگڑے کا شروع پانی کے توتھے کی مانند ہی؛ سو اُس لیئے جھگڑے کو، پیشتر اُس سے کہ تیز ہو جاوے، چھوڑ دو۔ ۱۵ وہ، جو شریرو کو صادق تھہرتا ہی، اور وہ، جو صادق کو شریرو تھہرتا ہی، خداوند کو اُن دونوں سے نفرت ہی۔ ۱۶ کالھ کو احمق کے ہاتھ میں قیمت موجود ہی، جس سے دانش مول لیوے، جس حال کہ اُس کا دل اُس کی طرف نہیں؟ ۱۷ وہ جو دوست ہی، ہر وقت دوستی رکھتا ہی، اور بھائی مصیبت کے دن کے لیئے پیدا ہوا ہی۔ ۱۸ وہ انسان جو لا دانش سے خالی ہی، شرط کا ہاتھ

مارتا ہی، اور اپنے دوست کے حضور ضامن ہوتا ہی۔ ۱۹ وہ، جو فتنہ انگیز ہی، گناہ کو دوست رکھتا ہی؛ اور وہ، جو اپنے دروازے کو زیادہ بلند کرتا ہی، ہلاکت کو دھونڈھتا ہی۔ ۲۰ وہ، جس کے دل میں برائی ہی، بھلائی نہ پاویگا؛ اور جس کی زبان میں نکتہ چینی ہی، وہ آفت میں گریگا۔ ۲۱ وہ، جو بیوقوف بچا پیدا کرتا ہی، اپنے ہی غم کے لیئے کرتا؛ کہ بے دانش کے باب کو خوشی نہیں۔ ۲۲ ایک شادمان دل علاج کی طرح بھلی تاثیر کرتا ہی، پر افسردہ دل ہڈیوں کو خشک کر دیتا ہی۔ ۲۳ شریرو انسان بغل میں سے رشوت لینا ہی تاکہ عدالت کی راہیں بگاڑے۔ ۲۴ حکمت اُس کے چہرے کے سامنے ہی، جو معرفت والا ہی؛ پر جاہل کی آنکھیں زمین کے گذاروں سے لگی ہیں۔ ۲۵ احمق بیٹا اپنے باب کے لیئے غم ہی، اور اپنی ما کے لیئے جری تلھی۔ ۲۶ نیکوکاروں کو سزا دینا، اور اشراف دلوں کو انصاف کے سبب سے مارنا، بھلا نہیں۔ ۲۷ وہ، جو عالم ہی، باتیں کم کرتا؛ تھنڈا مزاج آدمی خردمند ہی، احمق بھی، جب تک چپکا ہی، عقلمند گنا جانا ہی؛ اور وہ، جو اپنے لب موندے ہوئے رکھتا ہی، دانشمند مرد ہی۔

۱۸ باب

کوئی آپ کو علیحدہ کر کے اپنی ہوس کو دھونڈھتا ہی، اور ساری دانائی سے چرھتا ہی۔ ۲ بے دانش فہم سے حظ نہیں اُتھاتا؛ مگر اُس سے کہ اپنے دل کا حال ظاہر کرے۔ ۳ جہاں کہیں شریرو لوگ آتے ہیں، وہاں رسوائی آتی ہی، اور فضیحت کے ساتھ ملامت ہوتی ہی۔ ۴ انسان کے منہ کی باتیں گہرے پانیوں کے مانند ہیں؛ اور حکمت کا چشمہ بہتے نالے کا سا ہی۔ ۵ عدالت میں شریرو کی روداری کر کے صادق کو گرا دینا خوب

پیشتر
مسبح

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

۱۰۰۰

نہیں۔ ۶ بے دانش کے ہوتے عقلہ نگیزی کرتے ہیں، اور اُس کا منہ تہیترہ مانگا ہی۔ ۷ بے دانش کا منہ اُس کی ہلاکت ہی، اور اُس کے ہونٹہ اُس کی جان کے لیے پندے۔ ۸ لڑے کی باتیں لذبذ نوالے ہیں، اور وہ پیٹ کے اندر جاتی ہیں۔ ۹ وہ جو کام میں سستی کرتا ہی، فضل خرچ کا بھائی ہی۔

۱۰ خداوند کا دم ایک محکم برج ہی، صادق اُس میں دوڑتا ہی، اور امن میں رہتا ہی۔ ۱۱ دولت مند آدمی کا مال اُسکا حصین شہر، اور اُسکے تصور میں ایک اونچی دیوار کی مانند ہی۔ ۱۲ ہلاکت سے پیشتر آدمی کا دل مغرور ہوتا ہی، اور نرت سے آگے فروغنی ہوتی ہی۔ ۱۳ وہ جو اُس سے آگے کہ سخن کو تمام سن لے، اُس کا جواب دہو، یہ اُس کی حماقت اور خجالت ہی۔ ۱۴ انسان کی جان، اپنی نانوانی کا تحمل کر بگی، پر دل کی شکستگی کو کون اٹھا سکتا ہی؟ ۱۵ سمجھدار کا دل معرفت حاصل کرتا ہی، اور دانشور کے کان معرفت کے حویاں نہیں۔

۱۶ آدمی کا ہدیہ اُس کے لیے جگہ کر لیتا ہی، اور اُسے ترے آدمیوں کے حضور لے پہنچاتا ہی۔ ۱۷ وہ جو اپنا حال پہلے کہہ سنا تا ہی، نیکوکار معلوم ہوتا ہی، پر اُسکا ہم سایہ آگے اُس کا بید درامت کرنا ہی۔ ۱۸ قرق قالفا جھکڑوں کو موقوف کرتا ہی، اور زبردستوں کے درمیان بڑے انہیں جدا کر دیتا ہی۔ ۱۹ رنجیدہ بھائی کو راضی کرنا ایک حصین شہر کے لیے سے مشکلتر ہی، اور اُن کے جھکڑے بسے ہیں، جیسے قلع کے بینقے۔

۲۰ آدمی کا پیٹ اپنے منہ کے میروں سے بیڑتا ہی، اور اپنے لبوں کی برکت سے سپر ہوتا ہی۔ ۲۱ موت اور زندگی زبان کے قابو میں نہیں، اور وہ جو اُسے دوست رکھتے ہیں، اُس کا میوہ کھاتے

ہیں۔ ۲۲ جس نے جو رو کو پایا، اُس نے ایک نصفہ پایا، اور اُس پر خداوند کا فضل ہوا۔ ۲۳ مسکین خوشامد کی باتیں کرتے ہیں، پر دولت مند سخت خوف دیتا ہی۔ ۲۴ کسی کے بہت یار اُس کی بر بادی کے لیے ہیں، پر ایک دوست انسا ہی، جو بھائی سے زیادہ رفاقت کرنا ہی۔

باب ۱۹

وہ مسکین، جو اپنی راستی میں چلتا ہی، اُس سے، جس کے ہوتوں میں کجروی ہی اور احمق ہی، بھتی ہی۔ ۲ کہ روح دانش سے خالی رہے بہ اچھا نہیں، اور وہ جو پانوں سے حلدبازی کرتا ہی، خطا کرتا ہی۔ ۳ آدمی کی جہالت اسے کمراہ کرتی ہی، اور اُس کا دل خداوند سے بیزار ہوتا ہی۔ ۴ دولت بہت سے دوست پیدا کرنی ہی، پر مسکین اپنے ہی دوست سے بیگانه ہی۔ ۵ جھوٹا گواہ سے کڈا نہ تھریگا، اور جھوٹہ بولنیوالا نہ بچیگا۔ ۶ بہتیرے لوگ فیاض کی خوشامد کرتے ہیں، اور ہر ایک آدمی اُس کی دوست ہی، جو انعام دیتا ہی۔ ۷ مسکین کے تو سارے بھائی ہی اُس کا کینہ رکھتے ہیں، پس، وہ جو اُس کے دوست ہیں، اُس سے کتنی زیادہ دور بھاگینگے؟ ۸ وہ خوشامد کی باتیں کر کے اُن کا پیچھا کرتا ہی، پر وہ اُس کے خواہاں نہیں۔ ۹ وہ جو حکمت حاصل کرتا ہی، اپنی جان کو پیار کرتا ہی، وہ جو دانش کی محافظت کرتا ہی، فائدہ اٹھاویگا۔ ۱۰ جھوٹا گواہ بن سزا پائے نہ لچھڑیگا۔ ۱۱ اور جو جھوٹے بولتا ہی، فنا ہوگا۔ ۱۲ خوش وضعی احمق کو سمجھتی نہیں، تو کتنا زیادہ بے موقع ہی، کہ خادم شاہزادوں پر حکمران ہو۔ ۱۳ آدمی کی دانائی اُس کے غصے کو قلاتی ہی،

پیشتر سیخ ۱۰۰۰ کے قریب	بیٹا خجالت کا کام کرتا ہی، اور رسوائی حاصل کرتا ہی۔ ۲۷ ای میرے بیٹے، وہ تربیت، جو معرفت کی باتوں سے پمراپی ہی، اُس کے سنے سے تو آب کو باز رکھ۔ ۲۸ انمک حرام گواہ عدالت پر ہنستا ہی، اور شیر کا منہ بدکاری نکلنا رہتا ہی۔ ۲۹ تھپے کرنیوالوں کے لیئے سزائیں تھمراپی جانیں، اور جاہلوں کی پیٹھ کے لیئے تازیانہ۔	اور یہ اُس کی شاندار ہی، کہ خطا سے انا کانی کرے۔ ۱۲ بادشاہ کا غضب شبر کی غرش کی مانند ہی، اور اُس کی رضا ایسی ہی، جیسے کہ اوس، جو گھاس پر پڑتی ہی۔ ۱۳ بے دانش بیٹا اپنے باپ کے لیئے ایک بلا ہی، اور جو رو کا جبکڑا رکڑا سدا کا تپکا ہی۔ ۱۴ گھر اور مال وہ میراث ہی، جو باپ سے حاصل ہوتی ہی؛ پر دانشمند جو رو خداوند سے ملتی ہی۔ ۱۵ کہالت دل کو نیند میں غرق کر دیتی ہی؛ اور آرام طلب کا دل بیوکھا رہتا ہی۔ ۱۶ وہ، جو حکم کو حفظ کرتا ہی، اپنی جان کی محافظت کرتا ہی؛ پر وہ، جو اپنی راہوں سے خافل ہی، مارا جاتا ہی۔ ۱۷ وہ، جو مسکینوں پر رحم کرنا ہی، خداوند کو ادھار دینا ہی؛ جو کچھ اُس نے دیا ہوگا، وہ اُسے پھر دیگا۔ ۱۸ جب تک کہ اُمید باقی ہی، اپنے بیٹے کو تربیت کیلئے جا، پر اُس کے مار ڈالنے پر اُدل نہ لگا۔ ۱۹ برا غصدور آدمی سزا ہی پاویگا؛ کیونکہ اگر نو اُسے رھاٹی دیوے، تو نیچے یہ بار بار کرنا ہوگا۔ ۲۰ مصلحت کو سن، اور تربیت پذیر ہو، ناند تیرے شافیت دانائی کے ساتھ ہو۔ ۲۱ آدمی کے دل میں بہتیرے منصوبے ہوتے ہیں؛ پر خداوند کا منصوبہ، وہی قائم رہیگا۔ ۲۲ اگر کوئی آدمی شنقت کرے، تو یہ اُس کا لطف ہی؛ اور کنگال جھوٹے سے بہتر ہی۔ ۲۳ خداوند کا خوف زندگانی کے لیئے ہی، اور وہ، جس کو یہ ہی، خوشی سے اوقات کا تیگا؛ بدی میں وہ گرفتار نہ ہوگا۔ ۲۴ سست آدمی اپنا ہتھ قالب میں چھپاتا ہی، اور اِنڈا نہیں کرتا، کہ اُسے اپنے منہ تک پیر لڑے۔ ۲۵ تھپے کرنیوالے کو مارمگ تو وہ جو سادہ دل ہی ہوشیار ہو جائیگا؛ اور صاحب دانش کو تنبیہ کر، کہ وہ معرفت حاصل کریگا۔ ۲۶ وہ، جو اپنے باپ کو تباہ کرتا ہی، اور اپنی ما کو کھدیرتا ہی، وہ	پیشتر سیخ ۱۰۰۰ کے قریب ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	۲۰ باب	۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	
۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	می مسخرہ بنانی ہی، اور مست کرنیوالی ہر ایک چیز غضب آلودہ کرتی ہی؛ جو اُن کا قریب کیا، وہ دانشمند نہیں ہی۔ ۲ بادشاہ کا رعب ایسا ہی، جیسے شیر کی غرش؛ جو کوئی اُسے غصہ دلانا ہی، وہ اپنی جان سے بدی کرنا ہی۔ ۳ آدمی کی عزت اسی میں ہی، کہ جبکڑے سے باز آوے؛ لیکن ہر ایک بے دانش چھپرتا رہتا ہی۔ ۴ سست آدمی چارے کے باعث ہل نہیں چلانا؛ سو وہ کاتنے کے وقت بییکھ مانکبگا، اور اُس پاس کچھ نہ ہوگا؛ ہ آدمی کے دل کی مصلحت گہرے پانی کی مانند ہی؛ پر سمجھدار آدمی اُسے کھینچ نکالیگا۔ ۶ بہتیرے ہیں، جو اپنی اپنی فیاضی مشہور کرتے ہیں؛ پر وفادار انسان کو کون پا سکتا ہی؟ ۷ صادق اپنی دیانت سے راہ چلتا ہی؛ اُس کے بعد اُس کے لڑکے اقبالمند ہوتے ہیں۔ ۸ بادشاہ، جو عدالت کے تحت پر جلوس فرمانا ہی، اپنی آنکھوں ہی سے ہر نوع کی بدی دور کرتا ہی۔ ۹ کون کہہ سکتا ہی، کہ میں نے اپنے دل کو صاف کیا ہی، میں گڈا سے پاک ہوں؟ ۱۰ لا دو طرح کے بتکھرے اور لا دو طرح کے پیمائے، اِن دونوں سے خداوند کو نفرت ہی۔ ۱۱ لڑکے کا حال یہی اُس کے اعمال سے جانا جاتا ہی، کہ اُس کا کام پاک اور سیدھا ہی، کہ نہیں۔	۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	

پیشتر	ہوتا ہی: پر وہ شخص، جو سزا کرا	۱۲ صادق آدمی دانشمندی سے
مسیح سے	ہی، بولنے کے لیئے ہمیشہ مستعد رہیگا۔	شہر کے گھر پر ملاحظہ کرتا ہی، کہ خدا
۱۰۰۰	۲۱ شہر انسان اپنے چہرے کو سخت	شہروں کو ان کی برائی کے سبب سے
۱۰۰۰	بے پروا کر دیتا ہی: پر وہ، جو صادق	کرا دیتا ہی۔ ۱۳ جو مسکین کا ناند
۱۰۰۰	ہی، اپنی راہ کو طیار کرتا ہی۔ ۳۰ کوئی	سکے اپنے کان بند کر لیتا ہی، وہ آپ
۱۰۰۰	حکمت، کوئی فہمید، کوئی مشورت	بھی ناہ کرنا، اور اس کی سنی نہ
۱۰۰۰	نہیں، جو خداوند کے مقابل پیش آوے۔	جائیگی! ۱۴ چہے میں مدینہ دینا
۱۰۰۰	۳۱ جنگ کے دن کے لیئے گھوڑا تو طیار	غصے کو تھندا کرتا ہی، اور گود میں انعام
۱۰۰۰	کیا جاتا ہی: پر فتھیابی خداوند کی	رکھ دینا شدت کے قہر کو! ۱۵ صدقوں
۱۰۰۰	صرف سے ہی۔	کی خوشی انصاف کرنے میں ہی: پر
۱۰۰۰	۲۲ باب	ان کے لیئے، جو بدکاری کرتے، ہلاکت
۱۰۰۰	نیک نام بے قیاس خزانے سے زبان دتر	ہی! ۱۶ وہ انسان، جو سمجھ کی راہ
۱۰۰۰	بسند کیا جاوے، اور احسان روئے اور	سے بہتتا ہی، مردوں کے غول میں پڑا
۱۰۰۰	سونے سے۔ ۲ دولہند اور مسکین	رہیگا۔ ۱۷ وہ جو کھیل تماشا کو دوست
۱۰۰۰	ایک ہی جگہ فراہم ہوتے ہیں: ان	رکھتا ہی، کنگال آدمی رہیگا: وہ جو ہی
۱۰۰۰	سب کا بدانیوالا خداوند ہی ہی۔	اور اگھی پر مائل ہی، ہرگز مالدار نہ ہوگا!
۱۰۰۰	۳ ہوشیار انسان بلا کو بدشینی سے	۱۸ شہر لوگ صدقوں کے بدلے، اور خطا نر
۱۰۰۰	دیکھتا ہی، اور آپ کو جہدنا ہی: پر	راست بازوں کے عوض فدیہ دینے جاوینگے!
۱۰۰۰	زادان لوگ کڈرتے ہیں، اور سزا پڑتے	۱۹ بیادان ہی میں رہنا جھگڑالو اور
۱۰۰۰	ہیں۔ ۱۴ دولت، اور عزت، اور حیات،	غصہ و عورت کے سانہ رہنے سے بہتر ہی۔
۱۰۰۰	مروتی، اور خداوند کے خوف کا اجر	۲۰ خزانہ دل پسند اور تیل دانشمندوں
۱۰۰۰	ہیں! ۵ گجڑ لوگوں کی راہ میں کانتے	کے گھر میں ہیں: پر احمق آدمی
۱۰۰۰	اور پھندے ہیں: وہ، جو اپنی جان کی	انہیں آزا دینگا۔ ۲۱ وہ، جو صداقت
۱۰۰۰	تکھبانی کرتا ہی، ان سے دور رہیگا!	اور رحمت کی پیروی کرتا ہی، زندگی
۱۰۰۰	۶ لڑکے کو اس راہ میں، کہ جس میں	اور صداقت اور عزت پاتا ہی!
۱۰۰۰	جانا ہی، سویرے تربیت کر: کیونکہ	۲۲ دانشمند آدمی زبردستوں کے شہر پر
۱۰۰۰	جب وہ بوڑھا ہوا، تو وہ اس راہ سے	چڑھتا ہی، اور جس زور پر ان کا اعتماد
۱۰۰۰	نہ مڑیگا! ۷ والد مسکین پر حکم ران	ہی، اُسے کرا دیتا ہی۔ ۲۳ وہ، جو اپنے
۱۰۰۰	ہوتا ہی، اور قرضدار قرض دینیوالے کا	منہ اور اپنی زبان کی نگہبانی کرتا ہی،
۱۰۰۰	چاکر ہی۔ ۸ وہ، جو بدکاری بتاتا ہی،	اپنی جان کو دق داروں سے بچاتا ہی!
۱۰۰۰	بطالت کاٹینگا، اور اُسکے غصے کا سونڈا اٹنا	۲۴ مغرور اور گھمبڈی تھہیباز اُس کا
۱۰۰۰	ہو جائیگا۔ ۹ وہ، جس کی آنکھیں	نام ہی، جو غرور اور غصے سے کاروبار
۱۰۰۰	نیک ہیں، برکت پاویگا: کیونکہ وہ	کیا کرتا ہی۔ ۲۵ آرام طلب کی تمنا
۱۰۰۰	اپنی روٹی میں سے مسکینوں کو دیتا	اُسے بے جان کرتی ہی: کیونکہ اُس کے
۱۰۰۰	ہی! ۱۰ تھہا کرنیوالے آدمی کو نکال	ہاتھ مسنت کو پسند نہیں کرتے!
۱۰۰۰	دے، کہ فساد جاتا رہیگا: ہاں، جھگڑا	۲۶ وہ حرص سے سارے دن لالچ کرتا رہتا
۱۰۰۰	رکڑا اور رسوائی دور ہو جائینگے۔ ۱۱ وہ،	ہی: پر صادق آدمی دیتا ہی، اور رکھ
۱۰۰۰	جو صاف دلی کو چاہتا، اُس کے ہونٹوں	نہیں چھوڑتا! ۲۷ شہریوں کی قربانی
۱۰۰۰	میں لطف ہوتا ہی، اور بادشاہ اُس کا	نفرت ہی: خصوصاً جب کہ وہ بد
۱۰۰۰	دوستدار ہوگا! ۱۲ خداوند کی آنکھیں	نیت سے لانا ہی: ۲۸ جھوٹا گواہ ہلاک

۱	ایک برتن نکل آویگا۔ ۵ شربروں کو
۲	بادشاہ کے حضور سے دور کرے، نب اس کا تخت صدقت سے پائے داری پاویگا۔
۳	۶ شاہ کے حضور اپنی شوکت ظاہر مت کرو اور چہ آدمیوں کی جگہ کبڑا مت ہو۔ ۷ کیونکہ اگر تجھ کو کہا جاوے،
۴	اوپر آ، تو یہ اس سے بہتر ہی، کہ تو امیر کے حضور جس کا دیدار تو نے اپنی آنکھوں سے پایا، پست ہو جاوے۔
۵	۸ جھگڑا کرنے کو جلد مت جا؛ آخر کرو، جب تیرا ہمسیا تھجھ کو ذلیل کرے، تو کیا کریگا؟ ۹ تو اپنے ہمسائے کے سانہ اپنے دعویٰ کا چرچا کرے، پر راز کی بات دوسرے پر فاش نہ کر:
۶	۱۰ تا نہ ہووے، کہ جو کوئی اسے سد، نیچے رسوا کرے، اور تیری بدنامی کسی طرح سے نہ متے۔ ۱۱ سخن جو موقع سے کہا جاوے، سونے کے سیبوں کی مانند ہی جو زہیلی توکریوں میں ہوں۔ ۱۲ جیسے سونے کی مر کی، اور گندن کا گہنا، ویسا ہی دانشور نصیحتگو سندیوالے کے کان کے لیئے ہی۔ ۱۳ جیسے خریف کے موسم میں برف کی سردی، ویسا ہی وفادار ایلچی آن کے لیئے، جنہوں نے اسے پہنچا ہی؛ کیونکہ وہ اپنے آقاوں کی جان کو نزدیک کرتا ہی۔ ۱۴ وہ، جو ایک جھوٹے لانعام پر اپنی جڑائی کرتا ہی، اُن بدلیوں اور ہواؤں کی مانند ہی، جن کے ساتھ بارش نہ ہو۔ ۱۵ تحمل کرنے سے شاہزادہ راضی ہو جاتا ہی؛ اور ملایم زبان ہدئی کو بھی توڑتی ہی۔
۷	۱۶ کیا تو نے شہد پایا؟ تو اِقنا کہا، جتنا تیرے لیئے بس ہی؛ تا نہ ہووے کہ تو زیادہ کہا جاوے، اور اُسے اکل ڈالے۔
۸	۱۷ اپنے ہمسائے کے گھر جاتے سے اپنے پانوں کو لٹکر ہل رکو، تا نہ ہو، کہ وہ تجھ سے اِدب ہو، لیر تو ہڈ کھنچا پیدا کرے۔
۹	۱۸ وہ آدمی جو اپنے ہمسائے پر جھوٹی گوہی دیتی ہے، وہ اپنے آپ کو ایک
۱۰	تلاز، اور ایک تیز تیر ہی؟ ۱۹ مصیبت کے وقت بے اعتماد انسان کا اعتماد گناہ اس دانت کی مانند ہی، جو توڑتا ہوا ہو، اور اس پانو کی مانند ہی، جو بند سے اُکھڑ گیا ہو۔ ۲۰ گیت گانا اس کے آگے، جو بہت دلگیر ہی، ایسا ہی، جیسا کہ کسی شخص کا کپڑا جارے میں اُتارنا، اور جیسا سرکا جو شورے پر چہرے۔
۱۱	۲۱ اگر تیرا دشمن بھوکھا ہو، اسے روٹی کھانے کو دے؛ اور اگر وہ پیاسا ہو، اسے پانی پینے کو دے؛ ۲۲ کہ تو اس کے سر پر آگ کے انگاروں کا دھیر کرنا، اور خداوند تجھ کو جزا دیگا۔ ۲۳ شہ لی ہوا مینہ کو موجود کرنی ہی، اُسی طرح چغل خوری ترش روٹی کو۔ ۲۴ گھر کی چھت پر ایک کونے میں رہنا جھگڑالو عورت کے سانہ اور عام گھر میں رہنے سے بہتر ہی۔ ۲۵ جیسے کہ تھنڈا پانی تھکے ماندے کی جان کے لیئے، ویسے ہی وہ خوش خبری ہی، جو دور ملک سے آوے۔ ۲۶ صادق آدمی کا خبیث کے آگے جمبش کھانا ایسا ہی، جیسا چشمہ، جس کا پانی گدلا ہو گیا ہو، یا سوتا، جو بگڑ گیا ہو۔ ۲۷ بہت شہد کھانا کچھ خوب نہیں، مگر اُن کی شوکت کو تحقیق کرنا زیبا ہی۔ ۲۸ وہ، جو اپنے نفس پر فباط نہیں، اس شہر کی مانند ہی، جو دھاپا ہوا، اور بغیر دیوار کے ہی۔
۱۲	۲۶ باب
۱۳	۱ چند ہائیں اصغر کی ہائے، ۱۳ ہر آرام طلبوں کی ہائے، ۱۴ اور ہر منہ انگیز نکوادوں کی ہائے، جو اپنے ساتھ ہر ایک کے کام میں داخل کرے۔
۱۴	جس طرح ایام گرمی میں برف، اور فصل کاٹنے کے وقت میں بارش ہو، اسی طرح بیوقوف کو عزت زیبا نہیں دیتی۔ ۲ جس طرح گوریہ کا آواز پھرنا، اور ابابیل کا اُرتے پھرنا، اسی طرح اُس شخصیت سے جو ہر شے میں

۱	۳ پتھر بھاری ہی، اور ریٹا وزنی؛ لیکن بیوقوف کا جھنجھلانا ان دونوں سے گرانتر ہے۔	۱	۱ ہوا کو چھپاتا ہی، اور اپنے دھنے ہاتھ کا عطر، جو آپ کو فاش کرتا ہی۔ ۱۷ جس طرح لوہا لوہے کو تیز کرتا ہی، اسی طرح آدمی کے دوست کے چہرے کی آبداری اُس سے ہی ہے۔ ۱۸ وہ، جو انجیر کے درخت کی نگہبانی کرتا ہی، اُس کا میوہ کھینگا؟ اسی طرح وہ، جو اپنے آفا کا انتظار کرتا ہی، عزت پائیگا۔ ۱۱ جس طرح پانی میں چہرہ چہرے سے مشابہ ہی، اسی طرح آدمی کا دل آدمی سے۔ ۲۰ جس طرح پازل اور موت کو آسودگی نہیں، اسی طرح انسان کی آنکھیں، سیر نہیں ہوتیں۔ ۲۱ جس طرح روپے نے لیٹے کپڑا، اور سونے کے لیٹے پینٹی ہی، اسی طرح آدمی کی ستائش کرنی آدمی کے لیٹے ہی؟ ۲۲ اگرچہ تو احمق کو پیسے ہوئے گیہوں کے ساتھ اٹھائی میں ڈالے موشل سے کوئے، پر اُس کی حماقت اُس سے کبھی دور نہ ہوگی۔ ۲۳ اپنے گلوں کا احوال دریافت کرنے میں چالاکی کر، اور اپنے جھنڈوں کو اچھی طرح دیکھ۔ ۲۴ کہ دولت سدا نہیں رہتی؛ اور کیا تاجوری پشت در پشت باقی رہتی ہی؟ ۲۵ گھاس سوکھ جاتی ہی، پھر سبیرہ نمایاں ہوتا ہی، اور پہاڑوں کا چارا کاتکے فراہم کیا جانا ہی؛ ۲۶ برے تیری پوشش کے لیٹے ہیں، اور بکرے تیرے میدانوں کی قیمت ہیں؛ ۲۷ اور بکروں کا دودھ تیرے کھانے کے لیٹے، اور تیری لونڈیوں کی گذران کے لیٹے کامی ہی۔
۲	۴ غضب سخت بے رحمی ہی، اور قہر ایک سیلاب ہی؛ لیکن کون ہی، جو لاغیرت کے برابر کھڑا رہ سکے؟ ۵ وہ ملامت، جو ظاہر ہووے، اُس محبت سے، جو پوشیدہ ہو، بہتر ہی؟ ۶ وہ کھائی، جو دوست کے ہنہ سے لگیں، پروفا ہیں؛ پر مچھیاں، جو دشمن لیوے، ادغا دندیلوئیاں ہیں۔ ۷ آسودہ جان اچھتے سے بھی نفرت رکھتی ہی؛ پر اُس کے لیٹے، جو بیوکھا ہی، ہر ایک کڑوی چیز میٹھی ہی؟ ۸ انسان، جو اپنے مکان سے آوارہ ہے، ایسا ہی ہی جیسا مرغ جو اپنے آشیانہ سے بھٹک جاوے۔ ۹ خوشبو اور عطر دن کی فرحت کے باعث ہیں؛ ایسی ہی کسی کے دوست کی جاتی صلح شیربنی ہی۔	۲	۲۸ ہر چند لوگ، ہر چند کوئی اُن کا پیچھا نہیں کرتا، بھاگتے ہیں؛ پر صادق شہر بپر کی مانند دلیر ہیں۔ ۲ ملک کی
۳	۱۰ اپنے دوست کو، اور اپنے باپ کے دوست کو، ترک مت کر؛ اور جب نتیجہ پر بیٹ پڑے، تب بھائی کے گھر مت جا؛ کہ ہمسایہ جو نزدیک ہو، اُس بھائی سے جو دور ہو بہتر ہی؟ ۱۱ ای میرے بیٹے، دانشور ہو، اور میرے دل کو شاد کر، تاکہ میں اُس کو، جو مجھے ملامت کرتا ہی، جواب دے سکوں۔ ۱۲ دانا آدمی پیشبینی سے بلا کو دیکھتا ہی، اور آپ کو چھپاتا ہی؛ پر نادان لوگ آگے بڑھتے ہیں، اور سزا پاتے ہیں۔ ۱۳ جو بیگانے کا ضامن ہووے، اُس کے کپڑے لے لے؛ اور اُس سے، جو اجنبی عورت کا ہو، گرو مانگ لے۔ ۱۴ وہ، جو صبح سویرے اُٹھکے اپنے دوست کے حق میں آواز بلند سے دعائے خیر کرتا ہی، اُس کے لیٹے یہ ایک لعنت محسوب ہوگی۔ ۱۵ ہمیشہ کا تپکا، جو چھتری کے دن میں ہو، اور جھکڑا عورت، دنوں ایک میں۔ ۱۶ وہ، جو اُسے چھپاتا ہی،	۳	۲۹
۴	۱۷	۳	۳۰

۲۸ باب

یہی اور دیناری و معاذاری کے حق میں چند باتیں
فائدہ عام کر لیں۔

شہر پر لوگ، ہر چند کوئی اُن کا پیچھا

۱	۱۰	۳	۳۱
---	----	---	----

<p>بیشمار احداروں کے سب سے حاکم بہت ہے مسیح اور معرہ ہوا ہو، انظم ل رہ گیا ہے مسکن اسان، جو مسکن پر دم کرد ہی، دھرتے نامید ہی، جو ایک داند ہی یہاں ہو۔ ۴ وہ، جو شریعت کہ ترک کرے، شریوں ہی صرف دے ہیں، پروہ جو شریعت نہ حفظ نہ ہیں، اُسے چکرتے ہیں ہ سرر نامی حق و عدل سے آفہ ان دنوں پر وہ جو خداوند نے طالب ہیں، سادچہ حاصلے ہیں اُن سے جو اپنی راہوں میں کجرو اچھے ہو کر، وہ سبیں جو اسی پر چلا جا ہی، بہتر ہی وہ، جو سرعت کو حنت نہ ہی مشورہ داتا، ہی، پروہ جو اوباسوں کا آدم شدں ہی، اپنے نام کو رسوا ہی، جو ساد حورپ او صم سے پاپی دولت ترند، ہی، وہ اُس کے لئے جو مسندوں پر رحم نہ ہو، ہی وہ، جو اپنے کان کو پھر لندا ہی، داکہ شریعت کو نہ سے، اُس کی دنا ہی بفرماند ہوگی، ۱ وہ، جو صدقوں کو ہتکار ہی، داکہ وہ نہ راہ میں چلے، سو پنے کترے، اس آپ گرتے، پروہ جو راسترو ہیں، اچھی چیزوں کے وارث ہونگے، ۱۱ مالدار انسان اپنی دانست میں ناشور ہی، پر وہ مسکین، جو دانشوالا ہی اُسے درناہ کر جانا ہی، ۱۲ جب صادق لوگ شادمانہ بجائے تو تراجوم دام ہوتا ہی، پر جب شریر برپا ہوتے ہیں، تب مرد ڈھونڈنے کی نوبت ہوتی، ۱۳ وہ، جو اپنے گناہوں کو چھپاتا ہی، گامہاب نہ ہوونگا، پروہ، جو گناہ کا انوار کرتا ہی، اور اُسے چھوڑ دینا ہی، اُس پر رحمت ہوونگی، ۱۴ سبکدہ ہی، اُسے</p>	<p>کو کس کر ہی، رس میں کرتا جس گرجد ہوا شمر، ور شکا، گنودھند، بچہ، وسایہ وہ شری ہی، جو مسکن لکوں پر حمان ہو، ۱۶ وہ دسدہ، جو دانش سے محروم ہی، برا صلہ ہی ہی، ۱۷ جو لالچ سے بفرمان رہا ہی، اسی سے کر ہوگی، ۱۸ وہ اس جو صم سے کسی کا خون کرتا ہی، بہا، گرتے میں کرتے، اُسے توئی ہم وہیں سکد اوہ وسدھا چلا جا ہی، بچ حمانہ، پروہ حورہ سے بہتد ہو ہی دن کر، ۱۱ وہ جو اپنی رہاں جو، ہی، مسکن سدر شدہ نگ، پر جو صم ہوگن لئ دوب کر ہی، کتال ہی سے سا، ۲۰ دانددار اُس تک سے معمور ہوا ہی، نہ جو دو مادہوں سے لدائے ادائی کرنا ہی، اس سر نہ حوقتا، ۲۱ آدموں کے ہر حل و نظر لڑا خوب نہیں، دوتہ اس ندی روتی کے اک کترے بے لئے کاتر ہی، ۲ وہ جو دواہ ندر میں ادولی کرنا ہی، بری آگے رہنا ہی، اور نہیں حندا، کہ گنگال ہیں اُس پر آونگا، ۲۳ وہ جو کسی آدمی دو سررنش کرنا ہی، آخر کو اُس کی نہ سبب جو اپنی رداں سے خوشامد کرنا ہی رانہ احسان حان کرنگا، ۲۴ وہ جو اپنے مادپ کو لوٹتا ہی، اور کہنا ہی، کہ نہ گدا نہیں، وہ عازنکر کا ساتھی ہی، ۲۵ جس کے دل میں گھمنڈ ہی، وہ جھکڑا برپا کرتا ہی، ۲۶ پر جس کا ریکل خداوند پر ہی، موقا تازہ کیا جاونگا، ۲۶ وہ جو اپنے دل پر ہیرسا رکھتا ہی، بسوقب ہی، جو جو بکش سے رلا چلتا ہی، رحالی پارنگا، ۲۷ وہ جو مسکینوں کو کھانے دیتا ہی، اُس کو کھانے دینا ہی، اُس پر رحمت ہوونگی، ۲۸ سبکدہ ہی، اُسے</p>
--	--

پیشتر
مسح
۷۰۰
کے قرب

شریر آدمی برپا ہوتے ہیں؛ تو لوگ اپنے
تلبس چھپاتے ہیں؛ پر جب وہ فنا ہوتے
ہیں، تو صاف لوگ بہت ہو جاتے ہیں۔

۲۹ باب

۱ بادشاہی اسطعم کے حق میں چد ہاں؛ ۱۰ ہر گھر
گھر کے حق اسطعم کے حق میں؛ ۲۲ ہاں سے
کی، اور شرور کی، اور چوری کی، اور نامری کی،
اور رشوت موری کی۔

۱۰۰
۱۰۰
۱۰۰
۱۰۰

مرامی میں
ملاسون کا
آدمی جو

۲ وہ لا جو باوجود بار دار تندبہ پائے کے
سخت گردنی کرنا ہی، ناگہان برپا کدا
جاٹبگا؛ اور اُس کا کوئی چارہ نہ ہوگا۔

۳ حس و مت صادق ترہتی پائے ہیں،
نو خلق خوش ہوتی ہی؛ پر حس
شریر اِنداز لے ہوتے ہیں، تو خلق عم
کربی ہی؛ ۴ وہ جو حکمت سے اُلفت
رکھنا ہی، اپنے باب کو خوش کرنا ہی؛

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۵ پر جو چھٹالوں سے ہم صحبت ہونا ہی،
اپنا مال اُڑانا ہی؛ ۶ بادشاہ عدالت
سے اپنی مملکت کو اسفلال بخشنا ہی؛

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۷ پر وہ شخص، جو رشوت لینا ہی، اُس
کو بگڑنا ہی۔ ۸ وہ اِلسان، جو اپنے
ہمسائے کی خوشامد کرنا ہی، اُس

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کے پانوں کے لیے جال بچھانا ہی،
۹ خبیث اِلسان کے گناہ میں پیندا
ہی؛ پر صادق جو ہی، گانا ہی، اور

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

خوشی کرتا ہی، ۱۰ صادق آدمی مسکینوں
کا معاملہ تحقیق کرتا رہنا ہی؛ لیکن
شریر اُسکے جانے کے لیے ملاحظہ نہیں

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کرنا، ۱۱ قہیبباز آدمی شہر ا میں
فساد برپا کرتے ہیں؛ لیکن دانشوالے
فہر کو پھیر دیتے ہیں؛ ۱۲ اگر دانشوالے

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

اِلسان بے دانش سے جھگڑا کرے، خواہ
وہ قہر کرے، خواہ ہنسی کرے، لیکن آرام
نہیں ہوتا؛ ۱۳ خونریز آدمی صادق کا

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کینہ رکھتے ہیں؛ لیکن اہل اِنصاف
اُس کی جان بچانے کو قصد کرتے ہیں۔
۱۴ جاہل اپنے فعل میں جو کچھ

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

ہی ظاہر کرتا ہی، پر دانشمند اُسے
پشتپن کے ساتھ ہنسی کرتا ہی؛ ۱۵

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

ہی، تو اُس کے سارے خادم خبیث ہو
جاتے ہیں۔ ۱۳ مسکین اور اُزبردست
باہم مہراہ ہوتے ہیں؛ اور خداوند

پیشتر
مسح
۷۰۰
کے قرب

۲۹ باب

۱۴ حب بادشاہ داناننداری سے
مسکینوں کی عدالت کرنا ہی، نو اُس
کا تحت سدا قائم رہنا؛ ۱۵ چھڑی اور

۱۴ حب بادشاہ داناننداری سے
مسکینوں کی عدالت کرنا ہی، نو اُس
کا تحت سدا قائم رہنا؛ ۱۵ چھڑی اور

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۶ مذہبہ دانش بحشبنوایاں ہیں؛ پر وہ
ٹکا، جو بے تربیت چھوڑ دنا جانا ہی،
اپنی ما کو رسوا کرنا؛ ۱۷ حب شریر

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

لوگ فراوان ہوتے ہیں، نو بدکاری بہت
ہوتی ہی؛ لیکن حدس لوگ اُسکی بدہی
دیکھیں گے؛ ۱۸ اپنے بہتے کو تربیت

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کر، کہ وہ بچے جن دنکا؛ ہاں، وہ بدوی
روح کو خوش ووت کرنا؛ ۱۹ جہاں
رو نا نہیں، وہاں لوگ بے فید ہو جانے

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

ہیں؛ لیکن جو شریعت کو حفظ کرنا
ہی نیکبخت ہی؛ ۲۰ زبانی نصیحت

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

ہی سے جا کر نہیں سدھر؛ کیونکہ ہر چند
وہ سمجھتا ہی، پر جواب نہیں دندا،
۲۱ تو اُس اِلسان کو، جو بغیر دامل

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کیتے بولا کرنا ہی، دیکھنا ہی؛ اُس کی
بہ نسبت بے دانش کی بابت زیادہ
امید ہی؛ ۲۲ جو اپنے خانہ راں کو

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

ٹرکین سے باز نہیں پالنا ہی، آخر کار وہ
اُسکا پیٹا بنیگا، ۲۳ غصہ ور آدمی فساد
برپا کرتا ہی، اور غضب ناک اِلسان بہت

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

گناہ کرنا ہی؛ ۲۴ آدمی کا غرور اُسکو
پست کرنا؛ پر وہ، جو دل سے فروتن ہی،
عزت حاصل کرنا؛ ۲۵ جو کوئی چور کا

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

شریک ہوتا ہی اپنی جان سے دشمنی رکھنا
ہی؛ وہ لعنت کی قسم سننا ہی، اور حال
بیان نہیں کرتا؛ ۲۶ آدمی کا قدر آدمی

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

کو پھنساتا ہی؛ پر جو خداوند پر توکل
کرتا ہی، محفوظ رہیگا، ۲۷ بہت نہیں،
جو لا حاکم کی مہربانی کے طالب ہیں؛

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

لیکن خطوندا سے آدمی کی عدالت
ہی؛ ۲۸ جو اپنے جانوروں سے

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

پيشتر
مسبح
سے
۷۰۰
کے قہر
—
۱۰:۱۱
۱۰:۱۲
۱۰:۱۳
۱۰:۱۴
۱۰:۱۵
۱۰:۱۶
۱۰:۱۷
۱۰:۱۸
۱۰:۱۹
۱۰:۲۰
۱۰:۲۱
۱۰:۲۲
۱۰:۲۳
۱۰:۲۴
۱۰:۲۵
۱۰:۲۶
۱۰:۲۷
۱۰:۲۸
۱۰:۲۹
۱۰:۳۰
۱۰:۳۱
۱۰:۳۲
۱۰:۳۳
۱۰:۳۴
۱۰:۳۵
۱۰:۳۶
۱۰:۳۷
۱۰:۳۸
۱۰:۳۹
۱۰:۴۰
۱۰:۴۱
۱۰:۴۲
۱۰:۴۳
۱۰:۴۴
۱۰:۴۵
۱۰:۴۶
۱۰:۴۷
۱۰:۴۸
۱۰:۴۹
۱۰:۵۰
۱۰:۵۱
۱۰:۵۲
۱۰:۵۳
۱۰:۵۴
۱۰:۵۵
۱۰:۵۶
۱۰:۵۷
۱۰:۵۸
۱۰:۵۹
۱۰:۶۰
۱۰:۶۱
۱۰:۶۲
۱۰:۶۳
۱۰:۶۴
۱۰:۶۵
۱۰:۶۶
۱۰:۶۷
۱۰:۶۸
۱۰:۶۹
۱۰:۷۰
۱۰:۷۱
۱۰:۷۲
۱۰:۷۳
۱۰:۷۴
۱۰:۷۵
۱۰:۷۶
۱۰:۷۷
۱۰:۷۸
۱۰:۷۹
۱۰:۸۰
۱۰:۸۱
۱۰:۸۲
۱۰:۸۳
۱۰:۸۴
۱۰:۸۵
۱۰:۸۶
۱۰:۸۷
۱۰:۸۸
۱۰:۸۹
۱۰:۹۰
۱۰:۹۱
۱۰:۹۲
۱۰:۹۳
۱۰:۹۴
۱۰:۹۵
۱۰:۹۶
۱۰:۹۷
۱۰:۹۸
۱۰:۹۹
۱۰:۱۰۰

۲۳ اور نامقبول عورت سے، جب وہ بياہي جاوے؛ اور لونڈي سے، جو اپني بيبي کي ولي عهد ہو۔ ۲۴ چار هيں، جو دنيا ميں حقير هيں، ليکن بترے سيدائے هيں: ۲۵ چيونتے، هر چند نہ زورمند خلقت نہيں، ليکن وہ گرمي ميں اپنے ليگے خوراک جمع کر رکھتے هيں: ۲۶ اور جنکلي خرگوش، اگرچہ ناتوان خلقت هيں، ليکن وہ چنڻوں کے درميان اپنا گھر بناتے هيں: ۲۷ اور تدي، جس کا گوئي بادشاہ نہيں، ليکن وہ برے باندھکے نکاتي هيں: ۲۸ اور محرب جو اپنے هاتھوں سے پکرتي هي، اور وہ بادشاہوں کے محلوں ميں هي۔ ۲۹ تين خوش رفتار هيں، بلکہ چار، جن کا چلند خوش نما هي: ۳۰ ايک تو شير ببر، جو سارے حيوانات ميں بہادر هي، اور کسی کے سامنے سے پھرتا نہيں: ۳۱ جنکلي گھوڑا سرانجام سے کسا هو؛ اور بکرا؛ اور بادشاہ، ۱۱ جس کا سامنا کوئي نہ کرے۔ ۳۲ اگر تونے آپ کو برا تھراکے ناداني کي، يا تونے کچھ بڑا منصوبہ کيا تو هاتھ اپنے منہ پر رکھ: ۳۳ يقيناً دودھ کے مٹھنے سے مکھن نکالا جاتا هي، اور ناک تروتز سے لہو؛ اسي طرح غصہ پھرتانے سے فساد برپا هوتا هي۔

۳۱ باب

۱ ہاکرکي اور ہرکاري کي بابت ايک نصحت جو لموائل سے کي گي۔ ۲ نصيحت دون کو سني هئے اور ان کي حماحت کرکے کي مناسب کي جاني۔ ۱۰ ايک جو رو کے اوصاف، اور اس کے تعريف۔
لموائل بادشاہ کي باتيں، وہ الہامي کلام، جو اس کي مانے آسے سکھلایا۔
۲ کيا کہوں، اي ميرے بيتے؟ کيا، اي ميرے رحم کے بيتے؟ اي تو، جسے ميں نے نذريں مانکے پایا، کيا؟ ۳ اپني دولت عورتوں کو مت دے، اور اپني راھيں بادشاہوں کي بگڑنيواليوں کي طرف نہ نکال۔ ۴ اي لموائل، بادشاہوں کو مي خوري زيبا نہيں، اور نشيوالي

چيزوں شاھزادوں کو لائق نہيں: ۵ تا نہ هووے کہ وہ پيويں، اور شريعت کو بيلاوں، اور مظلوموں ميں سے کسی کا انصاف کرتے هوئے پھٹک جاويں۔ ۶ شراب اس کو بلاؤ جو مرنے پر هي، اور مي ان کو، جو شکستہ دل هيں: ۷ نانہ وہ بيروے، اور اپني تنگ دستي فراموش کرے، اور اپني تبادہ حالي کو پور يد نہ کرے۔ ۸ اپنا منہ گونگے کے ليگے کھول، ان سب کي حجت بيان کرنے کو، جو هڈک هونے پر هيں: ۹ اپني زند کھول، سچي عدالت کر، اور مسکينوں اور تهي دستوں کے ليگے حجت ثابت کر۔
۱۰ کس کو نيکوکار جو رو ملتي هي؟ نہ اس کي قيمت لعلوں سے بہت زياد، هي؟ ۱۱ اس کے شوهر کے دل کو اس پر اعتماد هي: سو آسے مذق کي کمي نہ هوگي۔ ۱۲ وہ جب تک چيتي رھيگي اس سے نيکي هي کرگي، بددي نہ کرگي۔ ۱۳ وہ صوف اور کڈان دھونڈھتي هي، اور خوشي کے سانہ اپنے هاتھوں سے کام کرتي هي۔ ۱۴ وہ سوداگروں کے جھازوں کي مانند هي: وہ اپني خورش دور سے لے آتي هي۔ ۱۵ وہ رات رھتے هوئے آتھتي هي، اور اپنے گھرانے کو نہلاتي هي، اور اپني چھوکريوں کو کام ديتي هي۔ ۱۶ وہ کسی کھيبت کي بابت سوچ کرتي هي، اور آسے مول ليتي هي، اور اپنے هاتھوں کے نفع سے تاکستن لگاتي هي۔ ۱۷ وہ مضطرب سے اپني کمر باندھتي هي، اور اپنے بازووں کو مضبوط کرتي هي۔ ۱۸ وہ اپني سوداگري تجوز کرتي هي، کہ وہ مفيد هي: رات کو اس کا چراغ نہيں بجھتا۔ ۱۹ وہ تکلے پر اپنے هاتھ چلاتي هي، اور اس کے هاتھ آلميرن پکرتے هيں۔ ۲۰ وہ غريب غربا کي طرف اپنا هاتھ بڑھاتي هي: هاں، وہ اپنے هاتھ محتاجوں کي طرف پھيلاتي هي۔

پيشتر
مسبح
سے
۷۰۰
کے قہر
—
۱۰:۱۱
۱۰:۱۲
۱۰:۱۳
۱۰:۱۴
۱۰:۱۵
۱۰:۱۶
۱۰:۱۷
۱۰:۱۸
۱۰:۱۹
۱۰:۲۰
۱۰:۲۱
۱۰:۲۲
۱۰:۲۳
۱۰:۲۴
۱۰:۲۵
۱۰:۲۶
۱۰:۲۷
۱۰:۲۸
۱۰:۲۹
۱۰:۳۰
۱۰:۳۱
۱۰:۳۲
۱۰:۳۳
۱۰:۳۴
۱۰:۳۵
۱۰:۳۶
۱۰:۳۷
۱۰:۳۸
۱۰:۳۹
۱۰:۴۰
۱۰:۴۱
۱۰:۴۲
۱۰:۴۳
۱۰:۴۴
۱۰:۴۵
۱۰:۴۶
۱۰:۴۷
۱۰:۴۸
۱۰:۴۹
۱۰:۵۰
۱۰:۵۱
۱۰:۵۲
۱۰:۵۳
۱۰:۵۴
۱۰:۵۵
۱۰:۵۶
۱۰:۵۷
۱۰:۵۸
۱۰:۵۹
۱۰:۶۰
۱۰:۶۱
۱۰:۶۲
۱۰:۶۳
۱۰:۶۴
۱۰:۶۵
۱۰:۶۶
۱۰:۶۷
۱۰:۶۸
۱۰:۶۹
۱۰:۷۰
۱۰:۷۱
۱۰:۷۲
۱۰:۷۳
۱۰:۷۴
۱۰:۷۵
۱۰:۷۶
۱۰:۷۷
۱۰:۷۸
۱۰:۷۹
۱۰:۸۰
۱۰:۸۱
۱۰:۸۲
۱۰:۸۳
۱۰:۸۴
۱۰:۸۵
۱۰:۸۶
۱۰:۸۷
۱۰:۸۸
۱۰:۸۹
۱۰:۹۰
۱۰:۹۱
۱۰:۹۲
۱۰:۹۳
۱۰:۹۴
۱۰:۹۵
۱۰:۹۶
۱۰:۹۷
۱۰:۹۸
۱۰:۹۹
۱۰:۱۰۰

<p>پیشتر مسیح ۱۰۱۵ کے قریب</p>	<p>۲۱۔ وہ اپنے گھرانے کے بیلے پالا سے نہیں ہی۔ ۲۰۔ وہ اپنے گھرانے کی عادتوں پر کڑی نگرانی کرتی ہی، اور گاہکی کی روٹی نہیں پھانسی۔ ۲۸۔ اُس کے بیلے اپنے دین، اور اُسے ماریا کہتے ہیں؛ اور اُس کا شوهر ہی اُس کی نعریف کرتا ہی۔ ۳۰۔ پہلی بار بدبویوں نے دینیہ ناری کی ہی پر بوسہ کیا۔ ۳۱۔ ساست نے فنی ۳۲۔ حسن لکھوے ہی، اور حمل میں پارے لایا۔ ۳۳۔ جو خدا پر سے قدرتی ہی، سندن جو کہ پڑی، ۳۴۔ اُسے اُس نے نہیں ٹاپا۔ ۳۵۔ اور اُسے گاہ کے تپوں کی سست میں اُسکی سناش کرتا ہے۔</p>	<p>۲۱۔ وہ اپنے گھرانے کے بیلے پالا سے نہیں ذری، کیونکہ اُس کے خاندان میں ہر ایک اسرخ لباس پہنے ہوئے ہی۔ ۲۲۔ وہ اپنے لیلے نگینوں کے بیلے ہی۔ اُسکی پوشاک میں دینی اور ارضانی ہی۔ ۳۰۔ اُسکا شوہر اُسکی محسنہ میں مسخر ہی، جب کہ وہ شہر کے رازیوں کے ساتھ رہتا ہی۔ ۳۱۔ ۳۲۔ اُس نے جان ہی اور بچتی ہی۔ ۳۳۔ وہ ندرتوں کے پاس اوقات رہتی ہی، ۳۴۔ غنا اور حرمت اُس کی بوسہ ہے، اور وقت آنے کی سست وہ خوشبو ہوتی۔ ۳۵۔ وہ اپنا ہنہ جوئے حرمت کی دائیں بولتی ہی،</p>
--	--	--

واعظ کی کتاب

۱ باب

<p>۱۔ اور ہر گاہ کے اثر کی طرف ساری ہی؛ بہ سدا چکر پڑتی ہی؛ ۲۔ اُسے نکھار کے طاقی پھیر کرتی ۳۔ سارے سمندر میں بہ جانی ہیں، ۴۔ سمندر بہر نہیں جاتا؛ اُسی جگہ ۵۔ جہں سے ندرت نکلیں، اُدھر ہی تو ۶۔ وہ بہ جانی ہیں، ساری چیزیں ۷۔ بہت جانی ہیں، آدمی بہ بتائے نہیں ۸۔ سندن: آسمان دیکھنے سے آسودہ نہیں ہوتی؛ ۹۔ اور نہ کان سندن سے بہرتا ہی، ۱۰۔ جو ۱۱۔ ہوا، وہی پھر ہوا؛ اور جو چیزیں چکی ۱۲۔ ہی، وہی ہی جو نڈائی جالگی؛ اور ۱۳۔ سورج کے بھیجے کوئی نئی چیز نہیں ۱۴۔ کیا کوئی چیز اسی ہی جس کی ۱۵۔ بانٹ کہہ سکیں، کہ دیکھو، بہ تو نئی ۱۶۔ ہی؟ وہ تو سابق میں اُن زمانوں کے ۱۷۔ درمیان جو ہم سے آئے تھے، موجود تھی، ۱۸۔ اگلی چیزوں کی یادگاری نہیں؛ اور</p>	<p>۱۔ اور ان میں، اور وہ ان کے ساتھ ہی ۲۔ اسی روش طرہ میں اُس کے ساتھ ہی ۳۔ اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۴۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۵۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۶۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۷۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۸۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۹۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۰۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۱۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۲۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۳۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۴۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۵۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۶۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۷۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی ۱۸۔ اور اسی طرح ہی اُس کے ساتھ ہی</p>
--	---

<p>پیشتر سبح ۱۷۷ ۳</p>	<p>ضابط ہوگا۔ یہ بھی بطلان ہی۔ ۲۰ تب میں پیرا، کہ اپنا دل اُس سارے کام سے، - زمین نے سورج کے نیچے کیا تھا، ناآئید کروں۔ ۲۱ کیونکہ ایک شخص ہی جس کے کام حکمت اور دانائی اور کامیابی کے ساتھ ہیں: لیکن وہ اُسے دوسرے آدمی کے لیے، جس نے اُس میں کچھ محنت نہیں کی، چھوڑ جائیگا، کہ اُس کی میراث ہو۔ یہ بھی بطلان اور بلائے عظیم ہی۔ ۲۲ کیونکہ آدمی کو اُس کی ساری مشقت اور جانفشانی سے، جو اُس نے سورج کے نیچے کی ہی، کیا حاصل ہوتا؟ ۲۳ کیونکہ اُسکے لیئے عمر بھرغم ہی، اور اُس کی محنت ماتم ہی: بلکہ اُس کا دل رات کو بھی آرام نہیں پاتا۔ یہ بھی بطلان ہی۔</p>	<p>نہی، نظر کی، اور دیکھا، کہ سب بطلان اور ہوا کی چران ہی، اور آسمان کے تلے کچھ فائدہ نہیں۔ ۱۲ اور میں حکمت اور حماقت اور جہالت کے دیکھنے پر متوجہ ہوا: کیونکہ وہ شخص، جو بادشاہ کے بعد آویگا، کیا کریگا، مگر وہ، جو قدیم سے لوگ کرتے آئے ہیں؟ ۱۳ اور میں نے دیکھا، کہ جیسی، سننی کو تاریکی پر فضیلت ہی، ویسی ہی حکمت میں حماقت سے زیادہ شرافت ہی۔ ۱۴ دانشور اپنی آنکھیں اپنے سر میں رکھتا ہی، پر احمق اندھیرے میں چلنا ہی: تس پر بھی میں جان گیا، کہ ایک ہی حادثہ اُن سب پر گذرتا ہی۔ ۱۵ تب میں نے اپنے دل میں کہا، جیسا احمق پر حادثہ ہوتا ہی، ویسا مجھ پر بھی ہوگا: پھر میں گاہے کو زیادہ دانشور ہوں؟ سو میں نے اپنے دل میں کہا، کہ یہ بھی بطلان ہی۔ ۱۶ کیونکہ نہ دانشور اور نہ احمق کا ذکر ابد تک رہیگا: کیونکہ وہ جو ہوا ہی، سو آئیوالے دنوں میں سب فراموش ہو جائیگا: اور ہاے! دانشور کیونکر مر جاتا؟ اسی طرح جس طرح احمق مرتا ہی۔ ۱۷ سو میں زندگی سے بیزار ہوا: کیونکہ وہ کام، جو سورج کے نیچے کیا جاتا ہی، مجھے برا معلوم ہوا: کیونکہ سب بطلان اور ہوا کی چران ہی۔</p>	<p>پیشتر سبح ۱۷۷ ۳ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>
<p>۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۲۴ سو انسان کے لیے اِس سے نہ وہ کہاؤ اور بیوہ، اور اپنی ساری محنت کے درمیان خوش ہو کے اپنا جی بہلاؤ۔ کچھ بہتر نہیں۔ یہ بھی میں نے دیکھا، کہ یہ خدا کے ہاتھ کا دیا ہوا ہی۔ ۲۵ کیونکہ کون کہا سکتا، اور کون حظ آتا سکتا، اُس سے زیادہ کہ میں کرتا؟ ۲۶ کیونکہ وہ اُس آدمی کو جو اُس کے حضور میں؟ اچھا ہی، حکمت اور دانائی، اور خوشی بخشتا ہی: لیکن گنہگار کو کوفت کھاتا ہی: وہ جمع کرے، اور انبار لگاؤ، تا کہ اُسے دیوہ، جو خدا کا پسندیدہ ہی۔ یہ بھی بطلان اور ہوا کی چران ہی۔</p>	<p>۱۸ بلکہ میں اپنی ساری محنت کے کام سے، جو سورج کے نیچے کیا تھا، بیزار ہوا: اِس لیے کہ ضرور تھا کہ میں اُسے اُس آدمی کے لیے، جو میرے بعد آویگا، چھوڑ جاؤں۔ ۱۹ اور کون جانتا ہی، نہ وہ دانشور یا احمق ہوگا؟ پھر حال وہ میری ساری محنت کے کام پر، جو میں نے کیا، اور جس میں میں نے سورج کے تلے اپنی حکمت ظاہر کی،</p>	<p>۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>
<p>۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۳ باب اس باب میں، کہ ۱ زبانوں کے انقلاب سے ایک طالت پیدا ہوتی جس سے انسان کا ذہن دو زیادہ ہو جاتا۔ ۱۱ خدا کی صفوں میں ایک بڑی ہی دکھائی دیتی۔ ۱۲ پھر انسان کا یہ حال ہی، کہ اُس جہان میں خدا اُس کے سب کاموں کا بدلا دیکتا، اور اِس جہان میں وہ جو انوں کا دم فرجہ معلوم ہوتا۔ ہر چیز کا ایک موسم ہی، اور ہر کام کا، جو آسمان کے نیچے ہوتا، ایک وقت ہی: ۲ پیدا ہونے کا ایک وقت ہی،</p>	<p>۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>

پیشتر
مسیح
۱۷۷

۱۷۷
۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

اور مر جانے کا ایک وقت ہی ہے؛ درخت لگانے کا ایک وقت ہی، اور اکھاڑنے کا ایک وقت ہی؛ ۳ مار ڈالنے کا ایک وقت ہی، اور چنگا کرنے کا ایک وقت ہی؛ ڈھانے کا ایک وقت ہی، اور اُتھانے کا ایک وقت ہی؛ ۴ رونے کا ایک وقت ہی، اور ہنسنے کا ایک وقت ہی؛ غم کھانے کا ایک وقت ہی، اور ناچنے کا ایک وقت ہی؛ ۵ پتھر پھینکنے کا ایک وقت ہی، اور پتھر بتورنے کا ایک وقت ہی؛ ہم آغوشی کرنے کا ایک وقت ہی، اور ہم آغوشی سے باز رہنے کا ایک وقت ہی؛ ۶ پانے کے لیئے کھوجنے کا ایک وقت ہی، اور کھو دینے کا ایک وقت ہی؛ ۷ رگھ چھوڑنے کا ایک وقت ہی، اور خرچ کرنے کا ایک وقت ہی؛ ۸ پھاڑنے کا ایک وقت ہی، اور سینے کا ایک وقت ہی؛ ۹ چپ ہونے کا ایک وقت ہی، اور بولنے کا ایک وقت ہی؛ ۱۰ اُلقت کرنے کا ایک وقت ہی، اور عداوت کرنے کا ایک وقت ہی؛ ۱۱ جنگ کا ایک وقت ہی، اور صلح کا ایک وقت ہی۔ ۱۲ کام کرنیوالے کو اُس سے، جس میں وہ محنت کرتا ہی، کیا حاصل ہوتا ہی؟ ۱۳ میں نے اُس کام کو دیکھا، جو خدا نے بنی آدم کو دیا ہی، کہ اُس میں مشغول ہوویں۔ ۱۴ اُس نے ہر ایک چیز کو اُس کے موسم میں خوب بنایا؛ اور اُس نے دنیا کے کار و بار کو بھی اُن کے دل میں جاے گیر کیا ہی، اِس لیئے کہ انسان اُس کام کو، جو خدا شروع سے آخر تک کرتا ہی، نہیں دریافت کر سکتا۔ ۱۵ میں یقیناً جانتا، کہ انسان کے لیئے اُن میں کچھ خوبی نہیں مگر یہ، کہ وہ خوشوقت ہوویں، اور آپ اپنے جیتے جی نیکی کر لیں۔ ۱۶ اور یہ بھی کہ ہر ایک انسان کو اے اور پیوے، اور اپنی ساری محنت کا فائدہ پاوے، تو یہ بھی خدا کی بخشش ہی ہے۔ ۱۷ اور سمجھ پر یقین ہی، کہ سب کچھ، جو خدا کرتا ہی، ہمیشہ کہ لیئے ہی؛

اُس میں کوئی چیز بڑھائی نہیں جا سکتی، اور نہ اُس میں کوئی چیز کھٹائی جائے؛ اور خدا یوں کام کرتا، کہ لوگ اُس کے حضور ڈرتے رہیں، ۱۵ جو کچھ کہ ہوا تھا، اب بھی ہی؛ اور جو کچھ ہونے کو ہی، سو آگے بھی ہوا؛ اور خدا گذشتہ احوال کا حساب لیتا ہی۔ ۱۶ پھر میں نے سورج کے نیچے عدالت کا مکان دیکھا؛ وہاں شرارت تھی؛ اور صداقت کا مکان؛ وہاں بھی بدکاری تھی۔ ۱۷ تب میں نے اپنے دل میں کہا، کہ خدا راستیوں اور شریروں کی عدالت کریگا؛ کیونکہ ہر ایک مہم کے لیئے اور ہر کام کے لیئے ایک وقت ہی ہے۔ ۱۸ میں نے اپنے دل میں بنی آدم کے حال کی بابت کہا، کاش کہ خدا اُن پر آشکارا کرے، اور وہ آپ کو کہ حیوان کے مانند ہیں، پہچانیں۔ ۱۹ کیونکہ جو بنی آدم ہر گذرتا، سو حیوان ہر گذرتا؛ ایک ہی حادثہ دونوں پر گذرتا ہی؟ جس طرح یہ مرتا ہی، اُس ہی طرح وہ مرتا ہی؛ ہاں، سب یہیں ایک ہی سانس ہی، اور انسان کو حیوان پر فوقیت نہیں؛ کیونکہ سب بظلم ہی۔ ۲۰ سب کے سب ایک ہی جگہ جاتے ہیں؛ سب کے سب خاک سے ہیں، اور سب کے سب پھر خاک میں جا ملتے ہیں۔ ۲۱ بنی آدم کی روح جو اوپر چڑھتی، اور جانوروں کی روح جو زمین کے نیچے اُترتی، کون جانتا؟ ۲۲ سو میں نے دیکھا، کہ انسان کے واسطے اِس سے کہ وہ اپنے کار و بار میں خوش رہا کرے؛ کچھ بہتر نہیں، اِس لیئے کہ اُس کا بخرہ وہ ہی؛ کیونکہ کون اُسے پھر لائیکا، کہ جو کچھ کہ اُسکے بعد ہوگا دیکھ لے۔

باب ۴

اس باب میں، کہ بنی آدم کی حالت زیادہ بظلمت مائل ہوتی ظلم کے سبب، پھر حسد کے باعث، پھر لالچ سے، پھر بے صلاح رہنے سے، اور کفر کی اور خود سربستی سے۔

پیشتر
مسیح
۱۷۷

۱۷۷
۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

۱۰:۱

بند تو

سبح

۱۷۷

کے

۱۱۳

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

تب میں پھر پھرا، اور میں نے سب ظلموں پر، جو سورج کے نیچے کیئے جاتے ہیں، نظر کی؛ اور مظلوموں کے آنسوؤں کو دیکھا، کہ اُن کا کوئی تسلی دینیوالا نہ تھا؛ اور نہ وہ جو اُن پر ظلم کرتے تھے زبردست تھے، پر اُن کا کوئی تسلی دینیوالا نہ رہا۔ ۲ تب میں نے زندوں کو، جو آگے مر چکے، اُن زندوں سے، جو اب جیتے ہیں، زیادہ مبارک جانا۔ ۳ لیکن دونوں سے نیک بخت وہی، جو اب تک نہیں ہوا ہی، جس نے وہ برا کام، جو سورج کے نیچے کیا جاتا ہی، نہیں دیکھا ہی۔ ۴ بعد اُس کے، میں نے ساری محنت کے کام اور ہر ایک اچھی دست کاری کو دیکھا، کہ اُس کے سبب سے آدمی اپنے ہمسائے سے حسد کرنا، یہ بھی بظلم اور ہوا کی چران ہی۔ ۵ بے دانش اپنے ہانہ سمیتتا ہی، اور آپ ہی اپنا گوشت کھانا ہی۔ ۶ ایک مٹھی پھر جو چین کے ساتھ ہو اُس سے بہتر ہی، کہ دونوں مٹھیاں پھریں اور درد اور ہوا کا چرنا ہو۔

۷ اور میں پھرا، اور سورج کے نیچے کی بظلم کو دیکھا۔ ۸ کوئی اکیلا ہی، اور اُس کے ساتھ کوئی دوسرا نہیں؛ اُس کے نہ بیٹا نہ بھائی ہی؛ تس پر بھی اُس کی ساری محنت کی اینہا نہیں، اور اُس کی آنکھ دولت سے سیر نہیں ہوتی؛ وہ ہرگز نہیں کہہ سکے کہ میں کس کے لیئے محنت کرتا، اور اپنی جان کو عیش سے محروم رکھتا ہوں؟ یہ بھی بظلم، ہاں، یہ سخت رنج ہی۔

۹ ایک سے دو بہتر ہیں؛ کیونکہ اُن کی محنت سے اُن کو بڑا فائدہ ہوتا ہی۔ ۱۰ کیونکہ اگر وہ گریں، تو ایک اپنے سانہی کو اُٹھایگا؛ پر اُس پر جو تنہا ہی حب کرتا ہی افسوس ہی، کیونکہ اُس کا کوئی دوسرا نہیں، جو اُسے اُٹھا کھڑا کرے۔ ۱۱ پھر اگر دو ایک ساتھ لیتیں، تو گرم ہوتے ہیں؛ پر اکیلا کیونکر گرم

ہو جائیگا؟ ۱۲ اور اگر کوئی ایک پر غالب ہو، تو وہ دونوں اُس کا سامہنا کر لے گا اور تہری ڈوری جلد نہیں لوتی۔ ۱۳ مسکین لڑکا جو دانشمند ہی، اُس بوزے بیوقوف بادشاہ سے جو زیادہ نصیحت سہنے نہیں جانتا، بہتر ہی۔ ۱۴ کیونکہ وہ قیدخانے سے نکلے، بادشاہت کرنے آیا؛ باوجود کہ وہ جو سلطنت ہی میں پیدا ہوا، مسکین ہو چلا۔ ۱۵ میں نے سب زندوں کو، جو سورج کے نیچے چلتے ہیں، دیکھا، کہ وہ اُس دوسرے جوان کے ساتھ تھے، جو اُس کا جانشین ہونے کے لیئے برپا ہوتا ہی۔ ۱۶ اُن سب لوگوں کا شمار نہیں، جن پر وہ حکمران ہی؛ تد بھی وہ جو اُس کے بعد اُتھنکے، اُس سے خوش نہ ہونگے۔ یقیناً یہ بھی بظلم اور ہوا کی چران ہی۔

۵ باب

اس باب میں، کہ ۱ چند بظلم ہیں جو عبادت کے علاوہ میں ہوں، ۲ پھر ظلم کے سبب زیادہ ٹوکرا نے میں اور ہوں، ۳ پھر اور میں جو دولت سے محروم ہیں۔ ۴ دلعسدی میں خوشوتی کرنے کا زور خدا کی میں نشی میں۔

جب کہ تو خدا کے گھر کو جانا ہی، تو اپنے قدم کو ہوشیاری سے رکھ؛ اور سنے پر زیادہ مستعد ہو، اور نہ کہ احمقوں کے سے ذبیح گذرانے پر؛ کیونکہ وہ نہیں سمجھتے کہ زبونی کا کام کرتے ہیں۔ ۲ اپنے منہ سے بولنے میں جلدی مت کر، اور اپنے دل کو روک، کہ وہ شتابی سے خدا کے حضور کچھ نہ کہے؛ کیونکہ خدا آسمان پر ہی، اور تو زمین پر؛ اِس لیئے تو اپنی باتیں تھوڑی کر۔ ۳ کیونکہ کام کی کثرت کے باعث سے خواب دیکھا جاتا ہی؛ اور احمق کی آواز باتوں کی کثرت سے جانی جاتی ہی۔ ۴ جب تو خدا کے لیئے منہ متا، تو اُس کے ادا کرنے میں دیری نہ کر؛ کیونکہ وہ احمقوں سے خوشنود نہیں

پیشتر

سبح

۱۷۷

کے

۱۱۳

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

۱۱۰

پیشتر
سمیع

۱۷۷
کے قریب

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

ہی: وہ جو تو نے منت مانی ہی دے
قال کہ ہ تیرا منت نہ ماننا اُس سے بہتر
ہی، کہ تو منت مانے اور ادا نہ کرے۔ ۶ اپنے
منہ کو چھوڑ نہ دے، کہ اُس سے تیرا
بدن گنہگار ہو جاوے؛ اور افرشتے کے
حضور مت کہ، کہ بھول چوک تھی؛
گاہے کو خدا تیری آواز سے بیزار ہو، اور
تیرے ہاتھوں کا کام برباد کرے؟ ۷ کیونکہ
خوابوں کے وفور میں اور باتوں کی کثرت
میں گوناگون بطالتیں ہیں؛ پس تو
خدا سے ڈر۔

۸ اگر تو ملک میں مسکینوں کی
مظلومی، اور عدل اور صدق کے انقلاب
کو ہوتے دیکھے، تو اُس بات سے حیران
مت ہو؛ کیونکہ وہ، جو اُس سے جو
بہت بلند ہی بلندتر ہی، نگاہ کرتا ہی:
اور اُن سے بھی کوئی بالاتر نہیں؛

۹ زمین کا حاصل سب کے لیے ہی،
بلکہ کھیتی باری سے بادشاہ کا بھی کام
نکلتا ہی۔ ۱۰ وہ جو روپے پر عاشق
ہی روپے سے آسودہ نہ ہوگا؛ اور جو
دولت چاہتا ہی، اُس کے بڑھنے سے سیر
نہ ہوگا، یہ بھی بطلان ہی۔ ۱۱ جب
مال کی فراوانی ہوتی ہی، تو اُس کے
کہانیوالے بھی بہت ہوتے ہیں؛ اور اُس
کے مالکوں کے لیے کیا فائدہ ہی، مگر یہ،
کہ وہ اُسے اپنی آنکھوں سے دیکھیں؟

۱۲ محنتی کی نیند میٹھی ہی، خواہ
وہ تھوڑا کھاوے خواہ بہت؛ لیکن دولت
کی فراوانی مالدار کو سونے نہیں دیتی،
۱۳ ایک بلائے عظیم ہی، جسے میں نے
سورج کے نیچے ہوتے دیکھے، کہ دولت اُسکے
مالک کے نقصان کے لیے رکھی جاتی ہی۔

۱۴ اور وہ مال کسی بڑے حادثے سے برباد
ہوتا ہی؛ اور اُس کے ایک بیٹا پیدا
ہوتا ہی، تو اُس وقت اُس کے ہاتھ
میں کچھ نہیں بچ رہتا ہی۔ ۱۵ جس
طرح سے وہ اپنی ما کے پیٹ سے نکلا،
اُسی طرح نکلا، جیسا کہ آیا تھا، پھر

۱۶ اور وہ مال کسی بڑے حادثے سے برباد
ہوتا ہی؛ اور اُس کے ایک بیٹا پیدا
ہوتا ہی، تو اُس وقت اُس کے ہاتھ
میں کچھ نہیں بچ رہتا ہی۔ ۱۵ جس
طرح سے وہ اپنی ما کے پیٹ سے نکلا،
اُسی طرح نکلا، جیسا کہ آیا تھا، پھر

جائیگا؛ اور اپنی کمائی میں سے کچھ
ساتھ نہ رکھیگا، جسے وہ اپنے ہاتھ میں
لے جاوے۔ ۱۶ اور یہ بھی سخت زبونی
ہی، کہ بعینہ جیسا کہ وہ آیا تھا، ویسا
ہی جائیگا؛ اور اُس نے جو ہوا کے لیے
محنتیں اُتھالیں، کیا فائدہ پایا؟
۱۷ وہ اپنی عمر بھر اُسے چینی میں کھانا
ہی؟ اور اُس کی تقداری، اور بیزاری
اور خفگی بہت ہیں۔

۱۸ لو، جو میں نے دیکھا: یہ خوب
ہی، بلکہ خوشنما ہی، کہ آدمی کھاوے
اور پیوے، اور اپنی ساری محنت سے،
جو سورج کے نیچے کرتا ہی، اپنی عمر
بھر راحت اُتھاوے، جتنی عمر خدا اُسے
دیوے؛ کہ اُس کا بھخرا بیہی ہی۔

۱۹ ہر ایک آدمی بھی، جسے خدا نے مال
و اسباب بخشا، اور اُسے اختیار بھی دیا
کہ اُس میں سے کھاوے، اور اپنا بھخرا
لیوے، اور اپنی محنت کے سبب خوشی
کرے؛ یہ تو خدا کی بخشش ہی؛
۲۰ وہ اپنی زندگی کے دنوں کو بہت یاد
نہ کریگا؛ اِس لیے کہ خدا اُس کی
خوشدلی کے مطابق اُس سے سلوک کرتا
ہی۔

باب ۶

اِس باب میں، کہ ۱ وہ دولت، جس سے کبھی کام نہیں
نکلنا، صی باطل ہی۔ ۲ فرادوں کی بابت، ۳ اور
اُس آدمی کے بڑھانے نے جس میں جس کی دولت ملتی
تو ہو۔ ۴ آنکھوں کے دولت میں اور جس کے ذوالقدر
ہونے میں کسی بطلان موجود ہی۔ ۵ بطالتوں کی
تشریح ۶ خانہ۔

ایک زبونی ہی، جو میں نے سورج
کے نیچے دیکھی، اور وہ اکثر آدمیوں
کے درمیان پائی جاتی ہی۔ ۲ کوئی
ایسا ہی، کہ خدا نے اُسے دھن دولت
اور عزت بخشی ہی۔ یہاں تک کہ اُس
کو کسی چیز کی، جسے اُس کا جی
چاہتا ہی، کمی نہیں؛ ۳ تس پر بھی
خدا نے اُسے توفیق نہیں دی، کہ اُس
سے کھاوے؛ بلکہ اجنبی آدمی اُسے
کھاتا ہی: یہ بطلان ہی، اور ایک سخت
زبونی ہی۔

۴ اور وہ مال کسی بڑے حادثے سے برباد
ہوتا ہی؛ اور اُس کے ایک بیٹا پیدا
ہوتا ہی، تو اُس وقت اُس کے ہاتھ
میں کچھ نہیں بچ رہتا ہی۔ ۱۵ جس
طرح سے وہ اپنی ما کے پیٹ سے نکلا،
اُسی طرح نکلا، جیسا کہ آیا تھا، پھر

پیشتر
سمیع

۱۷۷
کے قریب

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

۱۷۷

پیشتر
صیح

۱۷۷
کے

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

۱۷۷
۱۷۷

جو کچھ ہو رہا، اُس کو معلوم نہیں، اور کون اُسے بتلا سکتا کہ کیونکر ہوگا۔ کسی آدمی کو روح پر افندار نہیں کہ اُسے بکتر رکھے، اور مرنے کے دن اُسکا کچھ بس نہیں، اور اُس لڑائی میں حتیٰ نہیں ملتی، اور بے شرافت اُن کو، جسے اِسے اِسچہ نہ دے، جتنی وہی، یہ سب اس نے دیکھا، اور اپنا دل سارے کام پر جو سورج کے نیچے کنا حانا ہے، لگایا: اِس وقت ہے، نہ جس میں ایک شخص دوسرے پر حکومت کر کے اپنے اوپر بلا لے رہا ہے۔ اُسی طرح بے میں نے دیکھا، کہ شراب کاترے لے، اور لوگ بھی آنے لگے، اور وہ پگ مکان سے بھی جاتے تھے، اور جس شہر میں وہ ایسا کرتے تھے، فراہوش ہونے نہ ہی بطلان ہی، اِس لئے کہ کام پر سزا کا حکم فی الفور دیا نہیں جاتا، اِس لیے بنی آدم کا دل اُن میں بدکاری پر شدت مائل ہے۔ اگرچہ گنہگار سزاوار نہ ہوتے، اور اُن کی عمر دراز ہووے، بدی میں یقیناً جانا ہوں، کہ اُنہیں کا بیلا ہوگا، جو خدا سے ڈرتے ہیں، اور اُس کے حضور کاتبہ ہیں۔ لیکن گنہگار کا بیلا کدھی نہ ہوگا، اور نہ وہ اپنے دنوں کو سب سے مانع بڑھائیگا، اِس لیے کہ وہ خدا کے حضور ڈرتا نہیں۔ اُنک بطلان ہی، جو زمین پر استعمال کیا جاتا ہے، کہ نیکوکار لوگ ہیں جن کو وہ واقع ہوتا ہے جو چاہیے تھا کہ بدکرداروں کو ہو، اور شراب لوگ ہیں جنہیں وہ ملتا ہے جو چاہیے تھا کہ اِسبازوں کو ملے، میں نے کہا کہ یہ بھی بطلان ہی، اِس تب میں سے خورمی کی تعریف کی، کیونکہ سورج کے نیچے اِس کے لیے اِس سے کچھ بہتر نہیں ہے، مگر کہ کھاوے اور پیوے، اور خوش رہے، کیونکہ یہ اُس کی محنت

کے درمیان، اُس کی زندگی کے سب دن تک جو خدا نے سورج کے نیچے اُسے اِس کے ساتھ رکھی، کہ جب میں نے اپنا دل لگایا، کہ حکمت سیکھوں، اور اُس کام کاج کو، جو زمین پر کیا جاتا ہے، دیکھ لوں، (کیونکہ ایسا بھی ہے جس کی آنکھیں نہ رات نہ دن نیند دیکھتی ہیں) تب میں نے خدا کے سارے کام پر نگاہ کی، اور جانا، کہ اِنسان اِس کام کو جو سورج کے نیچے کیا جاتا ہے، دریافت نہیں کر سکتا ہے: اگرچہ اِنسان محنت سے اُسکا کھوج کرے، پر کچھ دریافت نہیں کرے گا: نہایت یہ ہے، کہ ہر چند حکیم کو گمان ہووے، کہ اُس کو معلوم ہوگا، پر اُس کا بھید کبھی یا نہ سکیگا۔

باب ۹

اس باب میں، کہ ایک ہی طرح کے حادثہ ہوں اور بدوں پر کدھن سب آدمیوں کو مرے گی۔ اِس جہان میں کامل عوش کے عوض غلط سلی ملتی، خدا سب پر ماروے گی۔ حکمت زور سے بہتر ہے۔ اِن سب باتوں کو میں نے اِن سے غور کیا، اور سب حال کی تفتیش کی، اور معلوم ہوا، کہ صادق اور حکیم اور اُن کے کام خدا کے ہاتھ میں ہیں: اِنسان نہ محبت نہ عداوت کو اُس سب سے جو اُس کے آگے ہی جانتا ہے۔ سب کچھ جو ہوتا ہے وہیں پر ایکساں گذرنا ہے: صادق اور شریر پر، نیکوکار اور پاک اور ناپاک پر، اُس پر جو قربانی لانا، اور اُس پر جو قربانی نہیں لانا، ایک ہی ماجرا واقع ہوتا ہے: جیسا نیکوکار ہے، ویسا خطاکار ہے: جیسا وہ ہے جو قسم کھاتا، ایسا وہ ہے جو قسم سے ڈرتا ہے۔ سب چیزوں کے درمیان جو سورج کے نیچے ہوتی ہیں ایک زبونی یہ ہے، کہ ایک ہی حادثہ سب پر گذرتا ہے: ہاں، بنی آدم کا دل بھی شرافت سے بھرا ہے، اور جب تک وہ جہت نہیں

پیشتر مسیح ۱۷۷ کے قریب	<p>میں، جب اچانک اُن پر چڑھا، اور ہی، بھنس جاتے ہیں۔ ۱۳ یہ بھی میں نے دیکھا، کہ سورج کے نیچے حکمت ہی، اور یہ مجھے بڑی چیز معلوم ہوئی: ۱۴ ایک چھوٹا شہر تھا، اور اُس میں تھوڑے لوگ تھے: اُس پر ایک بڑا بادشاہ چڑھ آیا، اور اُسے گھیر لیا، اور اُس کے مقابل بڑے بڑے دمدمے باندھے: ۱۵ مگر اُس شہر کے بیچ اُنہوں نے ایک کنگال دانشور مرد کو پایا، جس نے اپنی حکمت سے اُس شہر کو بچا لیا: باوجود اُس کے، کسی نے اُس مسکین مرد کو یاد نہیں کیا۔ ۱۶ تب میں نے کہا، کہ حکمت زور سے بہتر ہے؛ اُس پر بھی اُس مسکین کی حکمت کی تحقیر ہوتی ہی، اور اُسکی باتیں سنی نہیں جاتیں۔ ۱۷ دانشوروں کی باتیں جو ملایمت سے کی جاوے، اُس شخص کے شور کی نسبت سے، جو بیوقوفوں پر فرمانروا ہی، زیادہ تر سنی جاتیں۔ ۱۸ حکمت لڑائی کے بہت سے ہتھیاروں سے بہتر ہے؛ پر ایک گنہگار بہت سال غارت گروا تا ہی۔ ۱۰ باب</p> <p>۱ بابا دانشمندی اور حماقت کی؛ ۱۱ بے ہمتی کی باہت۔ ۱۸ کہاقت کی، ۱۹ اور رویوں کی، ۲۰ اپنے دل سے بھی بادشاہوں کی تعظیم کرنے کی مناسب۔</p> <p>موٹی مکھیاں عطار کے عطر کو بدبو کراتی، اور اُس کے جوش کھانے کے باعث ہوتیں؛ اسی طرح دانش اور عزت کی بہ نسبت، تھوڑی سی بے وقوفی کی بڑی قدر ہوتی۔ ۲ دانشور کا دل اُس کے دھنے ہاتھ ہی؛ پر احمق کا دل اُس کے ہائیں ہی۔ ۳ ہاں، احمق جو بھی، جب وہ راہ چلتا ہی، اُسکی عقل اُتر جاتی ہی، اور وہ سب سے کہتا ہی، کہ میں احمق ہوں۔ ۴ اگر حاکم تجھ پر قہر کرے، تو اپنی جگہ مت چھوڑ؛ کیونکہ برداشت بڑے گناہوں کی بابت اُسے تہذیب کر دیتی ہی۔ ۵ ایک یونانی ہی، جو میں نے سورج کے نیچے دیکھی؛ ایک خطا کی طرح ہی، جو حاکم ہی سے ہوتی ہی۔ ۶ احمق بہت بلند نشین</p>	<p>حمایت اُن کے دل میں رہتی ہی، اور بعد اُسکے سردوں میں شامل ہوتے ہیں۔ ۴ کیونکہ کون ہی کہ مقبول ہووے؟ سب زندوں کے لیے اُمید ہی: کیونکہ جیتا کتا مرے ہوئے شیر سے بہتر ہی۔ ۵ اِس لیے کہ زندہ جانتے ہیں، کہ ہم مربٹے؛ پر مردے کچھ بھی نہیں جانتے؛ اور اُن کے لیے اور کچھ اجر نہیں؛ کیونکہ اُن کی یادگاری جاتی رہتی۔ ۶ اُن کی محبت بھی اور عداوت اور اُن کا حسد اب موقوف ہوئے، اور تا ابد اُن سب کاموں میں جو سورج کے نیچے کیئے جاتے وہ ہرگز شامل نہ ہونگے، نہ بضرہ پاؤنگے۔ ۷ اپنی راہ چلا جا، خوشی سے اپنی روٹی کھا، اور خوشدلی سے اپنی می بی؛ کہ خدا ایسی تیرے کاموں کو قبول کرتا ہی۔ ۸ ہمیشہ اُجلا لباس پہنے رہ، اور اپنے سر کو چکناہٹ سے خالی نہ رکھ۔ ۹ اپنی بطالت کی ردگی کے سب دن جو اُس نے سورج کے نیچے تجھے بخشی ہی، ہاں، اپنی بطالت کے سب دن، اُس جو رو کے ساتھ جو تیری پیاری ہی، عیش کر لے، کہ اِس زندگی میں، اور تیری اُس محنت کے درمیان، جو تو نے سورج کے نیچے کی، تیرا یہی بخرا ہی۔ ۱۰ جو کام تیرا ہاتھ کرنے پاوے، اُسے اپنے مقدور بھر کر؛ کیونکہ وہاں گور میں، جہاں تو جانا ہی، نہ کام، نہ منصوبہ، نہ آگاہی، نہ حکمت ہی۔ ۱۱ پھر میں نے توجہ کی، اور سورج کے نیچے دیکھا، کہ دوڑاھ کو ہر وقت دوڑتا نہیں آتا، اور نہ جنگ زور اور کو، بلکہ نہ روٹی دانشمند کو ملتی، نہ دولت تمہیدوالوں کو، نہ عزت اہل خرد کو ہی؛ بلکہ اُن سب کو وقت اور اتفاق کے قاعدے سے ہوتا ہی۔ ۱۲ سوا اِس کے انسان اپنا وقت بھی نہیں پہچانتا؛ جس طرح مچھلیاں، جو برے جال میں گرفتار ہوتی ہیں، اور جس طرح چڑیاں ہندے میں پھنسانی جاتی ہیں، اسی طرح بنی آدم بھی بد وقتی</p>	پیشتر مسیح ۱۷۷ کے قریب ۱۰:۱۲ ۱۱:۱۳ ۱۲:۱۴ ۱۳:۱۵ ۱۴:۱۶ ۱۵:۱۷ ۱۶:۱۸ ۱۷:۲۰ ۱۸:۲۲ ۱۹:۲۴ ۲۰:۲۶ ۲۱:۲۸ ۲۲:۳۰ ۲۳:۳۲ ۲۴:۳۴ ۲۵:۳۶ ۲۶:۳۸ ۲۷:۴۰ ۲۸:۴۲ ۲۹:۴۴ ۳۰:۴۶ ۳۱:۴۸ ۳۲:۵۰ ۳۳:۵۲ ۳۴:۵۴ ۳۵:۵۶ ۳۶:۵۸ ۳۷:۶۰ ۳۸:۶۲ ۳۹:۶۴ ۴۰:۶۶ ۴۱:۶۸ ۴۲:۷۰ ۴۳:۷۲ ۴۴:۷۴ ۴۵:۷۶ ۴۶:۷۸ ۴۷:۸۰ ۴۸:۸۲ ۴۹:۸۴ ۵۰:۸۶ ۵۱:۸۸ ۵۲:۹۰ ۵۳:۹۲ ۵۴:۹۴ ۵۵:۹۶ ۵۶:۹۸ ۵۷:۱۰۰ ۵۸:۱۰۲ ۵۹:۱۰۴ ۶۰:۱۰۶ ۶۱:۱۰۸ ۶۲:۱۱۰ ۶۳:۱۱۲ ۶۴:۱۱۴ ۶۵:۱۱۶ ۶۶:۱۱۸ ۶۷:۱۲۰ ۶۸:۱۲۲ ۶۹:۱۲۴ ۷۰:۱۲۶ ۷۱:۱۲۸ ۷۲:۱۳۰ ۷۳:۱۳۲ ۷۴:۱۳۴ ۷۵:۱۳۶ ۷۶:۱۳۸ ۷۷:۱۴۰ ۷۸:۱۴۲ ۷۹:۱۴۴ ۸۰:۱۴۶ ۸۱:۱۴۸ ۸۲:۱۵۰ ۸۳:۱۵۲ ۸۴:۱۵۴ ۸۵:۱۵۶ ۸۶:۱۵۸ ۸۷:۱۶۰ ۸۸:۱۶۲ ۸۹:۱۶۴ ۹۰:۱۶۶ ۹۱:۱۶۸ ۹۲:۱۷۰ ۹۳:۱۷۲ ۹۴:۱۷۴ ۹۵:۱۷۶ ۹۶:۱۷۸ ۹۷:۱۸۰ ۹۸:۱۸۲ ۹۹:۱۸۴ ۱۰۰:۱۸۶
---------------------------------	--	---	---

پیشتر
سیح
۱۷۷
کے گہب
۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

ہوتی ہی، پر ہولناک انداز میں کی جگہ میں بیٹھتے ہیں۔ ۱۰ میں نے دیکھا، کہ نوکر گھوڑوں پر سوار ہو کے پھرتے ہیں، اور سردار نوکروں کے مانند زمین پر بیدل چلتے ہیں۔ ۸ وہ جو گڑھا کھودنا ہی، سو اس میں گرنے لگا: اور جو دیوار کو توڑتا ہی، اسے سائب ڈسیگا۔ ۹ جو پتھروں کو سرکانا ہی، سو ان سے دکھ پانا ہی، اور جو لکڑی جھرتا ہی، سو اس سے خوب لگنے کے خطرے میں ہوا ہی۔ ۱۰ اگر بڑھا کند ہی، اور آدمی دھار نہ نہ کرے، تو بہت سا زور کرنا پڑتا ہی؛ پر انجام تک پہنچانے کے واسطے حکمت مفید ہی۔ ۱۱ اگر سانپ نے بغیر منتر کے ڈسا ہی، تو منتر کرنیوالے کو کچھ فائدہ نہ ہوگا۔ ۱۲ دانشمند کی منہ کی باتیں لطیف ہیں؛ پر احمق کے ہونہ آسے کو نکل جاتے ہیں۔ ۱۳ اس کے منہ کی باتوں کی ابتدا احمق ہی، اور اس کی باتوں کی ابتدا فاسد ابلہ ہی۔ ۱۴ احمق بہت سی باتیں بنانا ہی؛ پر آدمی نہیں بنا سکتا ہی، کہ کیا ہوگا؛ اور جو کچھ اس کے بعد ہوگا، اسے نون کہہ سکتا ہی؟ ۱۵ احمق کی محنت اسے تھکتی ہی؛ کیونکہ وہ شہر میں جائے کو بھی نہیں جانتا۔ ۱۶ تجھ پر، ای مملکت، افسوس ہی، جب نابالغ تیرا بادشاہ ہوا، اور تیرے سردار صبح کو نوش جان کرتے ہیں۔ ۱۷ فیکھت ہی تو، ای سرزمین، جب امیرزادہ تیرا بادشاہ ہوا، اور تیرے سردار بروقت نوش کریں، اس مقصد سے کہ ان کی توانائی باقی رہے، اور نہ کہ بدمنست ہوں۔ ۱۸ جب بھنسی کہاوت ہوتی ہی، گھر کا کچ بگر جاتا ہی، اور ڈھیلے ہاتھوں سے چھت تپکتی ہی۔ ۱۹ ہنسے کے لیے لوگ ضیافت کرتے ہیں، اور می جان کو خوش کرنی ہی؛ پر روپوں سے سب کام نکلتا ہی۔ ۲۰ تو اپنے دل میں بھی بادشاہ پر لعنت نہ کر، اور نہ اپنی خواب گاہ میں بھی مالدار پر لعنت کر؛ کیونکہ ہوائی

چریا مضمون کو لے آریگی، اور پر دار اس بابت کو کھولدیگا۔

باب ۱۱

۱. عورتوں کے طور کی بانہ۔ ۷ بڈگی کے نہان موش کو، اور نام جوانی میں عدالت کے سے کو یاد کرنے کی مناسب۔ اپنی خورش کا غلہ پانیوں کی سطح پر ڈال دے؛ کیونکہ تو بہت دنوں کے پیچھے اسے پاویگا۔ ۲ سات کو، بلکہ آٹھ کو حصہ دے؛ کیونکہ تو نہیں جانتا ہی، کہ زمین پر کیا بلا آویگی۔ ۳ جب بادل پانی سے بھرے ہوتے ہیں، تو زمین پر برسے اپنے تئیں خالی کرتے ہیں؛ اور اگر درخت دکھن طرف یا اتر طرف کرے، تو جہاں درخت گرتا ہی، وہیں پڑ رہتا ہی۔ ۴ جو ہوا کو نظر کر کے اٹکتا ہی، سو نہیں بتا ہی؛ اور جو بادلوں کو دیکھتا ہی، سو نہیں لوتا ہی۔ ۵ جیسا تو نہیں جانتا ہی، کہ ہوا کی کیا راہ ہی، اور حاملہ کے رحم میں ہڈیاں کیونکر چھتی ہیں، ویسا ہی تو خدا کے کاموں کو، جو سب کچھ کرتا ہی، نہیں جانیگا۔ ۶ فجر کو اپنا بیج بون، اور شام کو بھی اپنا ہاتھ ڈھیلے ہوئے نہ دے؛ کیونکہ تو نہیں جانتا ہی، کہ ان میں سے کون کام کا ہوگا، یہ یا، وہ، یا دونوں کے دونوں برابر پلے ہونگے۔ ۷ نور تو میتھا ہی، اور سورج کا دیکھنا آنکھوں کو اچھا لگتا ہی۔ ۸ ہاں، اگر آدمی بہت سے برسوں تک جیوے، اور ان سبھوں میں خوشی کرے؛ تد بھی مناسب ہی، کہ وہ تاریکی کے دنوں کو یاد رکھے؛ کیونکہ وہ بہت ہونگے۔ سب کچھ جو آنا ہی، سو بطلان ہی۔ ۹ ای جوان، تو اپنی جوانی میں خوش ہو، اور اپنی بلوغت کے دنوں میں اپنا جی بہلا، اور اپنے دل کی راہوں میں اور اپنی آنکھوں کی منظوری میں چل؛ پر جان رکھ، کہ لسن ساری باتوں کے لیے خدا تجھ کو عدالت میں ڈویگا۔ ۱۰ اور فقہ داری کو اپنے دل سے دور کر، اور ہڈی اپنے جسم سے نکال ڈال؛ کیونکہ تڑکیوں اور جوانی دونوں ہیج ہیں۔

پیشتر
سیح
۱۷۷
کے گہب
۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

<p>پیشتر مسیح سے ۱۷۷ کے قریب ۱۱۱۳ ۱۵۱۳۳ ۲۰۱۹ ۲۱۱۳ ۲۲۱۱۹ ۲۳۱۲۷ ۲۴۱۳ ۲۵۱۲۷ ۲۶۱۱۹ ۲۷۱۱۱ ۲۸۱۱۳ ۲۹۱۱۳ ۳۰۱۱۳ ۳۱۱۱۳ ۳۲۱۱۳ ۳۳۱۱۳ ۳۴۱۱۳ ۳۵۱۱۳ ۳۶۱۱۳ ۳۷۱۱۳ ۳۸۱۱۳ ۳۹۱۱۳ ۴۰۱۱۳ ۴۱۱۱۳ ۴۲۱۱۳ ۴۳۱۱۳ ۴۴۱۱۳ ۴۵۱۱۳ ۴۶۱۱۳ ۴۷۱۱۳ ۴۸۱۱۳ ۴۹۱۱۳ ۵۰۱۱۳ ۵۱۱۱۳ ۵۲۱۱۳ ۵۳۱۱۳ ۵۴۱۱۳ ۵۵۱۱۳ ۵۶۱۱۳ ۵۷۱۱۳ ۵۸۱۱۳ ۵۹۱۱۳ ۶۰۱۱۳ ۶۱۱۱۳ ۶۲۱۱۳ ۶۳۱۱۳ ۶۴۱۱۳ ۶۵۱۱۳ ۶۶۱۱۳ ۶۷۱۱۳ ۶۸۱۱۳ ۶۹۱۱۳ ۷۰۱۱۳ ۷۱۱۱۳ ۷۲۱۱۳ ۷۳۱۱۳ ۷۴۱۱۳ ۷۵۱۱۳ ۷۶۱۱۳ ۷۷۱۱۳ ۷۸۱۱۳ ۷۹۱۱۳ ۸۰۱۱۳ ۸۱۱۱۳ ۸۲۱۱۳ ۸۳۱۱۳ ۸۴۱۱۳ ۸۵۱۱۳ ۸۶۱۱۳ ۸۷۱۱۳ ۸۸۱۱۳ ۸۹۱۱۳ ۹۰۱۱۳ ۹۱۱۱۳ ۹۲۱۱۳ ۹۳۱۱۳ ۹۴۱۱۳ ۹۵۱۱۳ ۹۶۱۱۳ ۹۷۱۱۳ ۹۸۱۱۳ ۹۹۱۱۳ ۱۰۰۱۱۳</p>	<p>کی کٹوری توڑی جاے، اور گھڑا چشمہ پر بہت جاے، اور حوض کا چرخ قوت جاے۔ ۷ اُس وقت خاک خاک سے جا ملیگی جس طرح آگے ملی ہوئی تھی، اور روح خدا کے پاس پھر جائیگی جس نے اُسے دیا۔ ۸ بظلمتوں کی بظلمت، واعظ کہتا ہے، سب بظلمت ہیں، ۹ غرض، ازبسکہ واعظ دانشمند تھا، اُس نے سب طرح کی آگاہی لوگوں کو بخشی، ہاں، اُس نے بخوبی شور کیا، اور خوب تجویز کی، اور بہت سی مثلیں قربانے سے بیان کیں، ۱۰ واعظ دل عزیز بانہیں پائے کی تلاش میں رہا، اور پہ سچی باتیں راستی سے لکھی ہیں۔ ۱۱ دانشمند کی باتیں پیلوں کے مانند ہیں، اور اُن کھونٹوں کے مانند، جو صاحبان مجلس سے لگائی جاتی ہیں، اور وہ ایک ہی چرواہے کی طرف سے ملیں۔ ۱۲ سو اب، ای میرے بیٹے، اِن سے نصیحت پذیر ہو: بہت کتابیں بنانے کی اِنتہا نہیں ہے، اور بہت پڑھنا جسم کو تھکاتا ہے! ۱۳ اب آئی، ہم سب حاصل کلم سنیں: خدا سے ڈر، اور اُس کے حکموں کو مان، کہ اِنسان کا فرض کلی یہی ہے، کیونکہ خدا ہر ایک فعل کو، ہر ایک پوشیدہ چیز کے ساتھ، خواہ بھلی ہو، خواہ بری، عدالت میں لاویگا۔</p>	<p>۱۲ باب اس باب میں، کہ خالق کو بروقت یاد کرنا فرض ہے، پھر کہ واعظ کا مقصد ہے، کہ اُس کی باتوں سے لوگوں کی گرتی ہو، ۱۳ ساری بظلمتوں کی تائید ملانے کے لئے خدا کا خوف کہ اولاً مفید ہے۔ اپنی جوانی کے دنوں میں اپنے خالق کو یاد کر، جب کہ بڑے دن ہنوز نہیں آئے، اور وہ برس نزدیک نہ ہوئے، جن میں تو کہیگا کہ اِن سے مجھے کچھ خوشی نہیں، ۲ جب کہ ہنوز سورج اور روشنی اور چاند اور ستارے اندھیرے نہیں ہوئے، اور بدلیاں بارش کے بعد پھر جمع نہیں ہوتیں، ۳ جس دن میں کہ گھر کے رکھوال تہرتہرانے لگیں، اور زور اور لوگ کترے ہو جاویں، اور پیسنیوالیاں بے کاج رہیں، اِس لیئے کہ وہ تہوڑی سی ہیں، اور وہ جو کتیرکیوں سے جھانکتیاں ہیں دھندھلا جاوں، ۴ اور گلی کے کوارے بند ہو جائیں، جب چکی کی آواز دھیمی ہوتی، اور وہ چڑیا کی آواز سے چونک اُٹھے، اور نغمہ کی ساری بیٹیاں ضعیف ہو جاویں، ۵ اور جب وہ چڑھائی سے بھی ڈر جاویں، اور دہشتیں راہ میں ہوں، اور بادام اِن پسنند ہووے، اور تڈی ایک بوجھ معلوم ہو، اور خواہش نفس مت جاوے، کیونکہ اِنسان اپنے ابدی مکان میں چلا جائیگا، اور ماتم کرنیوالے گلی گلی پھینکے، ۶ پیشتر اُس سے کہ چاندی کی ڈوری کھولی جاے، اور سونے</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۱۷۷ کے قریب ۱۱۱۳ ۱۵۱۳۳ ۲۰۱۹ ۲۱۱۳ ۲۲۱۱۹ ۲۳۱۲۷ ۲۴۱۳ ۲۵۱۲۷ ۲۶۱۱۹ ۲۷۱۱۱ ۲۸۱۱۳ ۲۹۱۱۳ ۳۰۱۱۳ ۳۱۱۱۳ ۳۲۱۱۳ ۳۳۱۱۳ ۳۴۱۱۳ ۳۵۱۱۳ ۳۶۱۱۳ ۳۷۱۱۳ ۳۸۱۱۳ ۳۹۱۱۳ ۴۰۱۱۳ ۴۱۱۱۳ ۴۲۱۱۳ ۴۳۱۱۳ ۴۴۱۱۳ ۴۵۱۱۳ ۴۶۱۱۳ ۴۷۱۱۳ ۴۸۱۱۳ ۴۹۱۱۳ ۵۰۱۱۳ ۵۱۱۱۳ ۵۲۱۱۳ ۵۳۱۱۳ ۵۴۱۱۳ ۵۵۱۱۳ ۵۶۱۱۳ ۵۷۱۱۳ ۵۸۱۱۳ ۵۹۱۱۳ ۶۰۱۱۳ ۶۱۱۱۳ ۶۲۱۱۳ ۶۳۱۱۳ ۶۴۱۱۳ ۶۵۱۱۳ ۶۶۱۱۳ ۶۷۱۱۳ ۶۸۱۱۳ ۶۹۱۱۳ ۷۰۱۱۳ ۷۱۱۱۳ ۷۲۱۱۳ ۷۳۱۱۳ ۷۴۱۱۳ ۷۵۱۱۳ ۷۶۱۱۳ ۷۷۱۱۳ ۷۸۱۱۳ ۷۹۱۱۳ ۸۰۱۱۳ ۸۱۱۱۳ ۸۲۱۱۳ ۸۳۱۱۳ ۸۴۱۱۳ ۸۵۱۱۳ ۸۶۱۱۳ ۸۷۱۱۳ ۸۸۱۱۳ ۸۹۱۱۳ ۹۰۱۱۳ ۹۱۱۱۳ ۹۲۱۱۳ ۹۳۱۱۳ ۹۴۱۱۳ ۹۵۱۱۳ ۹۶۱۱۳ ۹۷۱۱۳ ۹۸۱۱۳ ۹۹۱۱۳ ۱۰۰۱۱۳</p>
---	--	---	---

غزل الغزلات

<p>غزل ۱۰۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۱ باب کیونکہ تیرا عشق می سے بہتر ہے، ۳ جیسی تیرے لطیف عطروں کی خوشبو، سو تیرا نام ہی؛ اُس عطر کی مانند جو بہایا جاوے؛ اِس واسطے کنواریاں تجھ پر عاشق ہیں۔ ۴ مجھے کہیںج، تو ہم تیرے پیچھے دوڑیگی، بادشاہ مجھے اپنے محل میں لے آیا، ہم تجھ میں شان مان اور مسرور ہونگی، ہم تیرے</p>	<p>۱ کلمہ کہ مسیح پر عاشق ہوئے کی بات، اس باب میں، کہ وہ اپنی بدھورتی مان لئی، ۲ اور منع کرتی کہ مسیح کے گلے میں شامل ہونے کے لئے رضائی پاوے۔ ۳ مسیح اُسے گریوں کے غموں تک راہ بتاتا، ۴ اور اپنا تیار دکھلائے، ۵ کسی ایک لطیف وعدے اُس سے کرتا، ۶ کلیسا اور مسیح ایک دوسرے کو مہربانی دیتے۔ سلیمان کی غزل الغزلات، ۲ وہ اپنے منہ کے چوموں سے مجھے چومے؛</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۱۷۷ کے قریب ۱۱۱۳ ۱۵۱۳۳ ۲۰۱۹ ۲۱۱۳ ۲۲۱۱۹ ۲۳۱۲۷ ۲۴۱۳ ۲۵۱۲۷ ۲۶۱۱۹ ۲۷۱۱۱ ۲۸۱۱۳ ۲۹۱۱۳ ۳۰۱۱۳ ۳۱۱۱۳ ۳۲۱۱۳ ۳۳۱۱۳ ۳۴۱۱۳ ۳۵۱۱۳ ۳۶۱۱۳ ۳۷۱۱۳ ۳۸۱۱۳ ۳۹۱۱۳ ۴۰۱۱۳ ۴۱۱۱۳ ۴۲۱۱۳ ۴۳۱۱۳ ۴۴۱۱۳ ۴۵۱۱۳ ۴۶۱۱۳ ۴۷۱۱۳ ۴۸۱۱۳ ۴۹۱۱۳ ۵۰۱۱۳ ۵۱۱۱۳ ۵۲۱۱۳ ۵۳۱۱۳ ۵۴۱۱۳ ۵۵۱۱۳ ۵۶۱۱۳ ۵۷۱۱۳ ۵۸۱۱۳ ۵۹۱۱۳ ۶۰۱۱۳ ۶۱۱۱۳ ۶۲۱۱۳ ۶۳۱۱۳ ۶۴۱۱۳ ۶۵۱۱۳ ۶۶۱۱۳ ۶۷۱۱۳ ۶۸۱۱۳ ۶۹۱۱۳ ۷۰۱۱۳ ۷۱۱۱۳ ۷۲۱۱۳ ۷۳۱۱۳ ۷۴۱۱۳ ۷۵۱۱۳ ۷۶۱۱۳ ۷۷۱۱۳ ۷۸۱۱۳ ۷۹۱۱۳ ۸۰۱۱۳ ۸۱۱۱۳ ۸۲۱۱۳ ۸۳۱۱۳ ۸۴۱۱۳ ۸۵۱۱۳ ۸۶۱۱۳ ۸۷۱۱۳ ۸۸۱۱۳ ۸۹۱۱۳ ۹۰۱۱۳ ۹۱۱۱۳ ۹۲۱۱۳ ۹۳۱۱۳ ۹۴۱۱۳ ۹۵۱۱۳ ۹۶۱۱۳ ۹۷۱۱۳ ۹۸۱۱۳ ۹۹۱۱۳ ۱۰۰۱۱۳</p>
---	--	---	---

پیشتر	باب ۲	عشق کی تعریف میں سے زیادہ کرینگی:	پیشتر
مسیح	۱ مسیح اور کلیسا کی آپس کی صحبت۔ اس بات میں کہ کلیسا مسیح کی راہ دکھائی دے اور وہ بلائی جانی۔	۱۔ مسیح دل سے تجھ پر عاشق ہیں۔	مسیح
۱۰۱۳	۲ مسیح کی مہربانی جو کلیسا پر دکھلائی۔ کلیسا کا اقرار اور ایمان، اور آپس کی صحبت۔	۲۔ میں سہانہ نام پر جمیلہ ہوں، اسی پر تو مسیح کی بلیٹیرو، قیدار کے حیموں کی مانند، سلیمان نے پردوں کی مانند۔	۱۰۱۳
کے کتب	۳ میں سرور کی نرس، اور وادیوں کی سوس ہوں۔	۳۔ مجھے مت دکو، کہ میں سیاہ نام ہوں، اور کہ میں دلہن کی جلی ہوں؛	کے کتب
	۴ جیسی کہ سوس خروں کے درمیان، وہی ممبری حانی۔ پینڈوں کے درمیان ہی۔	۴۔ ممبری مائے دیتے مجھ سے ناخوش ہے؛	
	۵ جیسا کہ سبب کا درخت بن کے درختوں کے بیچ، ویسا میرا محبوب	۵۔ اہوں نے مجھ سے ناسنوں کی نگہبانی کرانی، پر میں نے اپنے تاکستان کی، جو خاص میرا ہی، نگہبانی نہیں کی۔	
	۶ دیتوں کے بیچ میں ہی: میں اس کے	۶۔ مجھے بنلا، اسی تو، جو میرے دل کا	
	۷ سب سے بہت خوش ہوئے بیٹھی	۷۔ پدارا ہی، کہ کہاں چراتا ہی؛ تو اپنے	
	۸ ہوں، اور اسکا پہل مبرے منہ میں	۸۔ گلے کو دوپہر کے وقت کہاں ٹٹھا رکھنا	
	۹ مینہا نہ۔ وہ مجھ کو ہی خانے کے	۹۔ ہی؟ کاہیسو میں برے رفیقوں کے گلوں	
	۱۰ ادر لیا، اور اسکا جینڈا جو مجھ پر تھا،	۱۰۔ تے پاس اسے داب لی طرح ہوں۔	
	۱۱ عشق ہی۔ ہاجر کے قہروں سے مجھ	۱۱۔ اسی نو جو عورتوں کے درمیان	
	۱۲ کو فرار دو، سیدوں سے مجھ کو نازدہ کر دو؛	۱۲۔ نہادت شکل ہی! اگر تو بہ نہیں	
	۱۳ کیونکہ میں عشق کی بیمار ہوں۔ اس	۱۳۔ حانی ہی، نوکے کے نقش قدم پر جا،	
	۱۴ کا بانا نہ، میرے سرفے ہی، اور اسکا	۱۴۔ اپنے حلوئوں کو چرواہوں کے خیموں	
	۱۵ دھنا نہ، مجھے اپنے گلے سے لگانا ہی؛	۱۵۔ کی داس پاس چرا۔	
	۱۶ اسی بروسم کی بیٹی، میں غزلیں اور	۱۶۔ اسی میری حانی، میں تجھے مرتوں	
	۱۷ میدان کی ہریدوں کی قسم تمہیں دتا	۱۷۔ کی رہنے کی گھوڑوں میں ایک سے شدید	
	۱۸ ہوں، کہ تم میری پیاری نوہ حکاؤ، اور	۱۸۔ دہتا ہوں۔ ۱۰ نیرے گال خوشنما ہیں، کہ	
	۱۹ نہ آتھی، جب تک کہ وہ آتھیں نہ جاؤ۔	۱۹۔ ان پر موتیوں کی تڑیاں ہیں، اور اسی ہی	
	۲۰ وہ میرے محبوب کی آواز دیکھ،	۲۰۔ میری گردن، کہ اس پر سونے کی زنجیریں	
	۲۱ وہ بہاروں پر سے کودتے، اور گیلیوں	۲۱۔ ہم تیرے لیگے سونے کے طوں بدوونکے،	
	۲۲ تر سے بھانڈنے ہوئے آتا ہی۔ ۱۔ میرا	۲۲۔ اور اں میں چاندی کے پھول حزینکے۔	
	۲۳ محبوب آہو با جون ہرن کی مانند	۲۳۔ حب تک نادرشاہ نوش جان فرما	
	۲۴ ہی: دیکھ، وہ ہماری دیوار کے پھوڑے	۲۴۔ رہنے، میرے سنڈل کی مہک آرتی رہنے۔	
	۲۵ کہتا ہی، وہ کھڑکیوں سے جھانکتا ہی،	۲۵۔ میرا محبوب میرے لیگے مگر کا ایک	
	۲۶ جھانچروں سے آپ کو دکھانا ہی،	۲۶۔ بسنا ہی؛ وہ ساری رات میری چھاتیوں	
	۲۷ میرے محبوب نے جواب دیا، اور	۲۷۔ کے درمیان دھرا رہیگا۔ ۱۳ میرا معشوق	
	۲۸ مجھ سے کہا، آتھ، اسی میری پیاری،	۲۸۔ مہندب کے پھولوں کا ایک دستہ ہی، جو	
	۲۹ اسی میری نازنین، چلی آ۔ ۱۱ کیونکہ	۲۹۔ عین حدی کے انگوری باغوں میں سے ہوا۔	
	۳۰ دیکھ، جازا گذر گیا، اس موسم کا پیاری	۳۰۔ دیکھ، تو خوش منظر ہی، اسی	
	۳۱ مینہ برس چکا اور نکل گیا؛ ۱۲ زمین	۳۱۔ ممبری حانی؛ دیکھ تو خوش رو ہی؛	
	۳۲ پر پھولوں کی بہار ہی؛ چڑیوں کے	۳۲۔ تو کبوتر حشم ہی؛	
	۳۳ چھپھانے کا وقت آ پہنچا، اور ہماری	۳۳۔ دیکھ، تو ہی خوبصورت ہی،	
	۳۴ سرزمین میں قہروں کی آواز سننے میں	۳۴۔ اسی میرے محبوب، بلکہ دل پسند ہی؛	
	۳۵ آتی ہی: ۱۳ انجیر کے درختوں میں	۳۵۔ ہمارا چھریدار پلنگ بھی سبز ہی؛	
	۳۶ ہرے انجیر پکنے لگے، اور تاکوں کے پھولوں	۳۶۔ شہارے مگر کے شہتیر سرو ہیں،	
	۳۷ سے خوشبو آتی ہی۔ سو آتھ، اسی میری	۳۷۔ اور ہماری کرتاں صنوبر۔	

پیشتر

صیح

۱۰۱۳

کے قہب

۱۰۱۴

۱۰۱۵

۱۰۱۶

۱۰۱۷

۱۰۱۸

۱۰۱۹

۱۰۲۰

۱۰۲۱

۱۰۲۲

۱۰۲۳

۱۰۲۴

۱۰۲۵

عزیزو، ای میری جمیلہ، چلی آ! ۱۳
ای میری کبوتر، جو چٹانوں
کے دراروں میں، اور کراڑوں کی آڑ میں
چھپی ہوئی ہے، اپنا چہرہ مجھے دکھا،
اپنی آواز مجھے سنا؛ کہ تیری آواز
شیریں ہی، اور تیرا چہرہ دل پسند ہی۔
۱۵ ہمارے لیئے لومڑیوں کو جا پکڑو،
اُن لومڑی بچوں کو، جو ناکستان کو خراب
کرتے ہیں؛ کیونکہ ہماری ناکوں میں
پھول لگے ہیں۔

۱۶ میرا محبوب میرا ہی، اور میں
اُس کی ہوں؛ وہ سوسنوں کے درمیان
چراتا ہے۔ ۱۷ جب کہ دن آدھلے،
اور سایہ جڑھے، تب تو پھر آ؛ ای میرے
محبوب، تو غزال یا کراڑ والے پہاڑوں
پر کے جوان ہرن کی طرح ہو کے آ۔

۳ باب

۱ اس ماں میں، کہ ا کلیسا امتحان میں بڑک جاوٹائی
کرتی اور نصیب موتی ہی، ا کلیسا مسیح پر نظر کرتی۔
اپنے پلنگ پر رات کو میں نے اُسے
دھونڈھا۔ جسے میرا جی چاہتا ہی؛
میں نے اُسے دھونڈھا، پر وہ مجھے نہ
ملا۔ ۲ اب میں اُتھونگی، اور شہر کے
کوچوں اور سڑکوں میں پھونگی، اور
اُس کو دھونڈھونگی، جسے میرا جی
چاہتا ہی۔ میں نے اُسے دھونڈھا، پر
نہ پایا۔ ۳ ناکے بندھی، جو شہر میں پھرتے
ہیں، مجھے ملے؛ کیا تم نے اُس کو دیکھا،
جسکو میرا جی چاہتا ہی؟ ۴ جب
میں اُن سے تنگ آئے جڑھ گئی تھی، تو
وہ، جس کو میرا دل چاہتا ہی، مجھے
ملا؛ میں نے اُسے پکڑ رکھا، اور اُسے نہ
چھوڑونگی، جب تک کہ میں اُسے اپنی
ما کے گھر میں، اور اپنی والدہ کے محل
میں، نہ لے جاؤں۔

۵ ای یروسلیم کی بیٹیو، میں تمہیں
ہرنیوں اور میدان کے غزالوں کی قسم
دیتا ہوں، کہ تم میری جانی کو مت
جگاؤ، اور اُسے مت اُتھو، جب تک
کہ وہ اُتھنے نہ چاہے۔

۶ یہ کون ہی، جو نر اور لبان کا عطر،
اور سوناگروں کی ساری خوش بو لیاں

ملے ہوئے، بیابان سے دھونویں کے ستوں
کی مانند چلی آتی ہی؟ ۷ دیکھو
اُس کی پانگی، جو سلیمان کی ہی؛
جس کے آس پاس اسرائیلی بہادروں
میں سے ساتھ پہلوان ہیں۔ ۸ سب
کے سب شمشیردار اور جنگ میں
ماہر ہیں؛ ہر ایک کی تلوار رات کے
خطرے کے سبب سے، اُس کی ران پر
لٹکائی ہوئی ہی۔ ۹ سلیمان بادشاہ نے
لبنان کی لکڑیوں کی ایک پانگی بنوائی۔

۱۰ اُسکے دندے روپے کے، اور اُسکے تکیں
سونے کے، اور اُسکی گدی ارغوانی بنوائی،
اور اُسکے اندر کا فرش یروسلیم کی بیٹیوں
نے عشق سے مرصع کیا۔ ۱۱ ای صہبون کی
بیٹیو، باہر نکلو، اور سلیمان بادشاہ کو دیکھو،
جس کے سر پر وہ تاج ہی، جو اُسکی ما
نے، اُسکے بیباہ کے دن میں، اور اُسکے دل
کی شادی کے دن میں، اُسکے سر پر رکھا۔

۴ باب

۱ اس ماں میں، کہ ا صیح کلیسے کے جمال کا قصوردار ماں
کرتا۔ ۲ اہی صحبت اُس پر ظاہر کرتا۔ ۳ کلیسا منت
کرتی کہ مسیح نہ حضور میں رہا، کہ نہ اہ کی سب
طرح کی باری ہو جاوے۔

دیکھ، ای میری جانی، تو شکیل ہی!
دیکھ، تو خوب صورت ہی! تیری
آنکھیں تیری چادر کے پیچھے کبوتروں
کی سی ہیں؛ تیرا بال بکریوں کے گلے
کی مانند ہی، جو کوہ جلعیل پر بیٹھی
ہوں۔ ۷ تیرے دانت بھیڑیوں کے گلے
کی مانند ہیں، جن کے بال نترے گئے،
اور جو نہاں سے نکلتی ہیں؛ اُن میں
سے ہر ایک دو دو بچے جانی ہی، اور
اُن میں ایک بھی بانچہ نہیں۔ ۳ تیرے
لب ایسے جیسے فرمزی ڈورے ہیں؛
تیرا منہ خوب ہی؛ تیرے رخسار
تیری چادر کے پیچھے آدھ انار کے
مانند ہیں۔ ۴ تیری گردن ایسی

جیسے کہ داؤد کا برج جو سلاخانے
کے لیئے بنا ہی؛ اُسپر ہزار پھول لٹکائی
گئی ہیں؛ وہ سبکی سب پہلوانوں
کی سپریں ہیں۔ ۵ تیری دو چھاتیاں

آہو کے دو بچوں کے مانند ہیں، جو ایک
ساتھ پیدا ہوئے، جو سوسنوں کے درمیان

پیشتر

صیح

۱۰۱۳

کے قہب

۱۰۱۴

۱۰۱۵

۱۰۱۶

۱۰۱۷

۱۰۱۸

۱۰۱۹

۱۰۲۰

۱۰۲۱

۱۰۲۲

۱۰۲۳

۱۰۲۴

۱۰۲۵

۱۰۲۶

۱۰۲۷

۱۰۲۸

۱۰۲۹

۱۰۳۰

۱۰۳۱

۱۰۳۲

۱۰۳۳

۱۰۳۴

۱۰۳۵

۱۰۳۶

۱۰۳۷

۱۰۳۸

۱۰۳۹

۱۰۴۰

۱۰۴۱

۱۰۴۲

۱۰۴۳

۱۰۴۴

۱۰۴۵

۱۰۴۶

۱۰۴۷

۱۰۴۸

<p>پیشتر مسیح ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰</p>	<p>چرتے ہیں۔ ۶ جب کہ دن ڈھلے، اور سایہ بڑھے، میں تھر کے پہاڑ اور لہان کے تیلے کو جاؤنگا۔ ۷ ای میری پیاری، تو سراسر جمال ہی، تجھ میں کوئی عیب نہیں؛</p> <p>۸ میرے ساتھ لندن سے، ای دلہن، میرے ساتھ لندن سے نو چلی آ؛ امانہ کی چوٹی پر سے، سنیر اور حرمن کی جوتی پر سے، شبروں کے مکانوں سے، اور جبازوں نے پہاڑوں پر سے نظر دوڑا۔ ۹ ای مارپ بوا، میری زوجہ، تو نے میرا دل عات کیا، تو نے اپنی آنکھوں میں سے ایک آنکھ سے، اپنے گلے کی ایک زنجیر سے، میرے دل کو غارت کیا ہی۔ ۱۰ ای میری بہن، میری روح، تیرا عشق کیا خوب ہی! تیری صحبت می سے کتنی زیادہ لذیذ ہی؛ اور ذرے عطروں کی رسم ساری خوشبوؤں سے! ۱۱ تیرے ہونٹوں سے شہد کے سرفے تھکے ہیں، ای میری زوجہ؛ شہد و سنیر تھری زبان کے تلے ہیں، اور تیری پوشاک کی رسم لندن کی سی رہی۔ ۱۲ میری بوا، میری زوجہ، ایک منقل باغیچہ ہی؛ بند کیا ہوا ایک سوتا ہی، اور سر نہ مہر ایک حسمہ۔ ۱۳ میرے بگ کے بودھے اداروں کے درخت ہیں، جن میں لذیذ میوے ہیں؛ میٹھدی ہیں، اور سفدل بھی ہیں، اور جٹاماسی، اور رتفران، اور بیدمشک، اور دارچینی، اور لہان کے سارے درخت، اور تھر، اور عود، اور ہر طرح کے خوشبودار مصالحہ؛ ۱۵ باغیچوں میں ایک منبع، اور آب حیات کا ایک چشمہ، اور لہان کا جہنما۔</p> <p>۱۶ ای آتھر کی ہوا، جاگت؛ اور دکھن کی ہوا، چل؛ میرے باغ پر بہ، کہ اس کی پاس مہکے۔ میرا محبوب اپنے باغیچے میں آوے، اور اس کے لذیذ میوے کھاوے؟</p> <p>۵ باب</p> <p>اس باب میں، کہ مسیح کلیسے کا نام لکھ لکھ جانا۔ ۱ کلیسے کی سمت سے جانا، جہاں کی ہمارے ہو جانی۔ مسیح کی خوشحوری کا نسل و نسل ہونا۔</p>	<p>میں اپنے باغ میں آیا ہوں، ای میری بہن، میری زوجہ؛ میں اپنا تھر اپنے بلسا سمیت بتورتا ہوں؛ میں اپنا شہد اس کے چہتے کے ساتھ کھاتا ہوں؛ میں اپنی می اپنے دودھ سمیت پیتا ہوں۔ ای دوستو، کھا لو، پی لو، ای عربو، ہاں، وفور سے بی لو۔</p> <p>۲ میں سوتی ہوں، پر میرا دل جاگتا؛ میرے محبوب کی آواز ہی، جو کہ دروازے پر ہتھکتا ہے، میرے لیے کہول، میری بوا، میری جانی، میری کبوتر، میری تپاک اور پگڈیرہ، کہ میرا سراوس سے تر ہی، اور میری رلیں رات کی بوندوں سے پھری ہیں۔</p> <p>۳ میں نو اپنا ساتھ انار چکی ہوں؛ میں اسے دبونکر رہوں؛ میں تو اپنے پلو دھو چکی ہوں؛ میں انہیں گھونکر میلا کروں؛ میرے محبوب نے اپنا ہاتھ روشندان کی راہ سے بڑھایا، اور میرے دل و جگر میں اس کی طرف جمبش ہوئی؛ میں اپنے محبوب کے لیے کہوتے کو آتھی، اور میرے ہاتھوں سے تھر تھکا؛ میرے انگلیوں سے خوشبو تھر کی تھکی نعل کے قبصوں پر پڑی۔ ۴ میں نے اپنے محبوب کے لیے کہولا؛ پر میرا محبوب پیر کے جلا گیا تھا؛ میں ہوش میں نہ بھی، جب کہ وہ مجھ سے بولا؛ میں نے اسے ڈھونڈھا، پر نہ پایا؛ میں نے اسے پکارا، پر اس نے مجھے جواب نہیں دیا۔ ۵ ناکینڈی جو شہر میں بہرتے، مجھے ملے؛ انہوں نے مجھے مارا اور گھابل کیا؛ ہاں، شہر پناہ کے ناکینڈی میرا دوشالے گئے۔ ۸ ای یروسلیم کی بیٹی، میں تمہیں قسم دیتی ہوں، کہ اگر تمہیں میرا محبوب مل جائے، تم اسے کہیو، کہ میں عشق کی بیمار ہوں۔ ۹ تیرے محبوب کو دوسرے محبوب کی نسبت سے کیا فضیلت ہی، ای تو جو عورتوں میں جمیلہ ہی؟ تیرے محبوب کو دوسرے محبوب سے کیا فوقیت ہی، جو تو ہمیں ایسی قسم دیتی ہی؟ ۱۰ میرا محبوب سرخ و سفید ہی، دس ہزار آدمیوں کے درمیان</p>
--	---	---

<p>پیشتر مسیح ۱۰۱۳ کے گھب</p>	<p>نکلیں، جن میں سے ہر ایک دو دو بچے جنی ہی، اور ان میں سے ایک بھی بائیس نہیں۔ ۷ آدھے انار کی مانند تیرے رخسارے تیری چادر کے پیچھے دکھائی دیتے ہیں۔ ۸ ساتھ بیگمیں، اور اسی حرمیں، اور بے شمار کنواریاں تو ہیں؛</p>	<p>وہ جھنڈے کی مانند کھڑا ہوتا ہی۔ ۱۱ اُس کا سراپا ہی جیسا چوکھا سونا، اُس کی زلفیں بیچ در بیچ ہیں، اور کوہ کی سی کالی ہیں۔ ۱۲ اُس کی آنکھیں اُن گبوتروں کی مانند ہیں^۱ جو لب دریا دودھ میں اُنہا کے تمکنت سے بیٹھی ہیں۔ ۱۳ اُس کے رخسارے پھولوں کے چمن، اور بلسان کی اُبھرتی ہوئی کیاری کی مانند ہیں: اُس کے لب سوسن ہیں، جن سے بہتا ہوا مگر تپکتا ہی۔</p>	<p>پیشتر مسیح ۱۰۱۳ کے گھب</p>
<p>۱۰:۱ ۱:۳ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱ پر میری گبوتری، میری پاک پاکیزہ، بے نظیر ہی؛ وہ اپنی ما کی ایکوتی، اور اپنی والدہ کی لازلی ہی۔ بیٹیوں نے اُسے دیکھا، اور اُسے مبارک کہا، اور بیگموں اور حرموں نے اُسے دیکھ کر اُس کی ستائش کی۔</p>	<p>۱۴ اُس کے ہاتھ ایسے ہیں جیسے سونے کی کڑیاں، جن میں ترسیس کے جواہر جترے گئے؛ اُس کا پیتھ ہاتھی دانت کا سا کام ہی، جس پر نیلم کے گل بنے ہوں۔ ۱۵ اُس کے پیر ایسے جیسے سنگ مرمر کے ستون، جو سونے کے پایوں پر کترے کیئے جاویں: اُس کی قامت لبناں کی سی؛ وہ خوبی میں رشک سرو ہی۔</p>	<p>۱۰:۱ ۱:۳ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۲:۲ ۲:۳ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۰ یہ کون ہی، کہ صبح کی مانند دکھائی دیتی، جو چاند کی مانند حسینہ ہی، اور سورج کی مانند جمیلہ، اور جھنڈیدار فوج کی مانند ہدیتناک؟^۲</p>	<p>۱۶ اُس کا آئینہ شیرینی ہی؛ ہاں، وہ سراپا عشق انگیز ہی۔ اسی یروسلم کی بیٹیوں، یہ میرا پیارا، یہ میرا جانی ہی۔</p>	<p>۲:۲ ۲:۳ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۳:۱ ۳:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۱ میں چلغوزہ کے باغ میں گیا، کہ وادی کی نباتات دیکھ لوں، کہ تاک پنی، اور اناروں میں کلیاں لگیں، کہ نہیں^۳۔ ۱۲ کیوں ہوا، مجھے نہیں معلوم، لیکن میرے جی نے ایک ایک مجھ کو عمینا دیب کی گازیوں پر چڑھایا۔ ۱۳ پھر آڈیے، پھر آڈیے، اسی سلوہیت؛ پھر آڈیے، پھر آڈیے، کہ ہم تجھ پر نظر کریں۔ تم سلوہیت میں کیا دیکھو گے؟ وہ ایسی ہی جیسے آدو لشکر جو آمل جائیں۔</p>	<p>۱۷ اُس کا آئینہ شیرینی ہی؛ ہاں، وہ سراپا عشق انگیز ہی۔ اسی یروسلم کی بیٹیوں، یہ میرا پیارا، یہ میرا جانی ہی۔</p>	<p>۳:۱ ۳:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۴:۱ ۴:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۰ کلیسا اہا ایمان اور اپنی جاہ ظاہر کرنی۔ تیرے پانو، کہ گرگابیاں پہنے ہوئے، اسی شاہزادی، کیا خوب معلوم ہوتے! تیرے کولوں کی گولائی جواہر کی تری کے مانند ہی جسے کسی اُستاد کاریگر نے بنایا ہی۔</p>	<p>۱۸ اسی یروسلم کی مانند خوبصورت ہی، یروسلم کی مانند خوش منظر ہی، اور حیران کرنیوالی ہی، جیسے کہ لشکر جو جھنڈیدار ہو۔^۴ اپنی آنکھیں میری طرف سے پھیر؛ کیونکہ وہ مجھے گھبرا دیتی ہیں: تیرا بال بکریوں کے گلے کی مانند ہی، جو کوہ جلعاد پر بیٹھی ہوں۔^۵ ۶ تیرے دانت بھڑیوں کے گلے کی مانند ہیں، جو نہلیں سے</p>	<p>۴:۱ ۴:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۵:۱ ۵:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۱ کلیسا اہا ایمان اور اپنی جاہ ظاہر کرنی۔ تیرے پانو، کہ گرگابیاں پہنے ہوئے، اسی شاہزادی، کیا خوب معلوم ہوتے! تیرے کولوں کی گولائی جواہر کی تری کے مانند ہی جسے کسی اُستاد کاریگر نے بنایا ہی۔</p>	<p>۱۹ اسی یروسلم کی مانند خوبصورت ہی، یروسلم کی مانند خوش منظر ہی، اور حیران کرنیوالی ہی، جیسے کہ لشکر جو جھنڈیدار ہو۔^۴ اپنی آنکھیں میری طرف سے پھیر؛ کیونکہ وہ مجھے گھبرا دیتی ہیں: تیرا بال بکریوں کے گلے کی مانند ہی، جو کوہ جلعاد پر بیٹھی ہوں۔^۵ ۶ تیرے دانت بھڑیوں کے گلے کی مانند ہیں، جو نہلیں سے</p>	<p>۵:۱ ۵:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۶:۱ ۶:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۰ کلیسا اہا ایمان اور اپنی جاہ ظاہر کرنی۔ تیرے پانو، کہ گرگابیاں پہنے ہوئے، اسی شاہزادی، کیا خوب معلوم ہوتے! تیرے کولوں کی گولائی جواہر کی تری کے مانند ہی جسے کسی اُستاد کاریگر نے بنایا ہی۔</p>	<p>۲۰ اسی یروسلم کی مانند خوبصورت ہی، یروسلم کی مانند خوش منظر ہی، اور حیران کرنیوالی ہی، جیسے کہ لشکر جو جھنڈیدار ہو۔^۴ اپنی آنکھیں میری طرف سے پھیر؛ کیونکہ وہ مجھے گھبرا دیتی ہیں: تیرا بال بکریوں کے گلے کی مانند ہی، جو کوہ جلعاد پر بیٹھی ہوں۔^۵ ۶ تیرے دانت بھڑیوں کے گلے کی مانند ہیں، جو نہلیں سے</p>	<p>۶:۱ ۶:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۷:۱ ۷:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۰ کلیسا اہا ایمان اور اپنی جاہ ظاہر کرنی۔ تیرے پانو، کہ گرگابیاں پہنے ہوئے، اسی شاہزادی، کیا خوب معلوم ہوتے! تیرے کولوں کی گولائی جواہر کی تری کے مانند ہی جسے کسی اُستاد کاریگر نے بنایا ہی۔</p>	<p>۲۱ اسی یروسلم کی مانند خوبصورت ہی، یروسلم کی مانند خوش منظر ہی، اور حیران کرنیوالی ہی، جیسے کہ لشکر جو جھنڈیدار ہو۔^۴ اپنی آنکھیں میری طرف سے پھیر؛ کیونکہ وہ مجھے گھبرا دیتی ہیں: تیرا بال بکریوں کے گلے کی مانند ہی، جو کوہ جلعاد پر بیٹھی ہوں۔^۵ ۶ تیرے دانت بھڑیوں کے گلے کی مانند ہیں، جو نہلیں سے</p>	<p>۷:۱ ۷:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>
<p>۸:۱ ۸:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>	<p>۱۰ کلیسا اہا ایمان اور اپنی جاہ ظاہر کرنی۔ تیرے پانو، کہ گرگابیاں پہنے ہوئے، اسی شاہزادی، کیا خوب معلوم ہوتے! تیرے کولوں کی گولائی جواہر کی تری کے مانند ہی جسے کسی اُستاد کاریگر نے بنایا ہی۔</p>	<p>۲۲ اسی یروسلم کی مانند خوبصورت ہی، یروسلم کی مانند خوش منظر ہی، اور حیران کرنیوالی ہی، جیسے کہ لشکر جو جھنڈیدار ہو۔^۴ اپنی آنکھیں میری طرف سے پھیر؛ کیونکہ وہ مجھے گھبرا دیتی ہیں: تیرا بال بکریوں کے گلے کی مانند ہی، جو کوہ جلعاد پر بیٹھی ہوں۔^۵ ۶ تیرے دانت بھڑیوں کے گلے کی مانند ہیں، جو نہلیں سے</p>	<p>۸:۱ ۸:۲ غزلی میں، معموری میں، بہائی مولیٰ</p>

<p>پیشتر مسیح سے ۱۰۱۴ کے ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ اور ۱۰۱۷</p>	<p>۴ ای برسوں کی بیٹیوں میں تمہیں قسم دیتا ہوں، کہ تم میری جانی کو مت جگاؤ، اور آسے مت آتھی، جب تک کہ آپ آتھئے نہ چاہے۔ ۵ بہ کون ہی، جو دیباہن سے اپنے محبوب پر نیکہ کیئے ہوئے چلی آتی ہی؟ میں نے مجھے سیک کے لیے حکنا: وہاں میری ما مجھے چلی، وہاں میری والدہ مجھے جنی۔ ۶ نگن کی مانند مجھے اپنے دل میں لگا رکھ، اور حاتم کی مانند اپنے راز پر: کیونکہ عشن موت کی مانند رہ دست ہی: اور عدوت گور سا بے عروتا ہی، اُسکی ٹوں آگ کی ٹوں ہں، اور بھووا کے شعلے کی مانند ۷ بڑا پی عشن دو بچا نہیں سکنا، اور نہ نازہیں آسے دنا سکنی ہیں: اگر کوئی آدمی اپنے گھر کا سا مال عذی کے لیے دنا، تو وہ سراسر لائن حفات کے تھردا ۸ ہماری ایک چھوٹی بہن ہی، حس کی جھانڈیاں ہنور نہیں نکلیں: ہم اپنی بہن کے لیے جس دن آس ہی نات چلے، کیا کریں؟ اگر وہ دیوار ہوے، تو ہم آس پر چاہے کا ایک معدہ دواونگے: اگر وہ دیوار ہوے، تو ہم آس پر سو کی بھٹیوں کا پشدہ دنگے۔ ۱۰ میں آپ ایک دیوار ہوں، اور میں پسندن دو برج ہیں: نہ میں اُسکی نظر میں اُسکی مانند تھی، جسٹے سلیمنی پالی ہی۔ ۱۱ بل ہاموں میں سلیمان کا ناکسٹن ہا آس نے آس ناکسٹن کو ناعدانوں کے سپرد کیا، کہ ہر ایک ان میں سے میرے کے بدلے ہرار متعال روپا لوے۔ ۱۲ میرا ناکسٹن، جو میرا ہی ہی، وہ میرے سامنے ہی: ای سلیمان، تو ہرار لے، اور وہ جو اُسکے پہل کے نکہبان ہیں دو دو سو۔ ۱۳ ای تو جو بوستانوں میں رہتی ہی، رفیق تیری سدا سنتے ہیں: مجھ کو بھی سدا۔ ۱۴ جلدی کر، ای میرے محبوب، آس غرال با آھو برے کی مانند، جو پلسانوں کی پھانسیوں پر ہی، ہو جا۔</p>	<p>برج کی مثال ہی، جو دمشق کے رخ دہا ہی۔ ۵ تیرا سر تجھ پر کون کی مثل ہی، اور تیرے سر کا بال ارعوانی ہی مانند ہی: بادشاہ فیرو کا کلوں سے اٹکا ہی۔ ۶ ای محبوبہ، تو کیسی حمیلہ ہی: عیش کے انا تو کیسی خان فرا ہی! ۷ بہ ندری فامت تاز کی مثال ہی، اور ندری جہ دیاں، انگوروں کے گچیں کی مانند ہں۔ ۸ میں نے کہا، کہ میں اس باز بر حڑھوگا، اور آس کی شاخوں کو دام رکھونگا: فی الحال تیری دونوں دھیاں انگور کے گچوں کے مانند ہوں، اور تیرے منہوں کا راجحہ سیک سا ہوے، ۹ اور دہرا نالو آس می کی مانند جو بہتر سے بہتر ہو۔ جو میرے محبوب کی طرف سدھی راہ سے چلنی، اور آس کے لموں پر سے جو سوے ہں جسٹے آھستہ بہ حانی، ۱۰ میں اپنے محبوب کی ہوں، اور وہ مجھ پر مائل ہی۔ ۱۱ ای میرے محبوب، چل، ہم تھیلوں کے درمیان میر نرس، اور کانوں میں رات کو کاٹیں، ۱۲ ہر ترکے انگورے دونوں میں چلے، اور دیکھیں، نہ تاک لہلہا رہی، اور اُسے پھول نیکے ہں، اور انار کی نڈیاں تھلی ہیں، وہاں میں اپنی جھنتیں مجھ پر حدوکی۔ ۱۳ دونوں کی رز مہک ہی، اور ہمارے دیواروں پر ہر قسم کے نرو خشک میرے ہں، جو میں نے ندرے لیے نخیرے کیئے ہیں، ای میرے محبوب۔ باب ۸ ۱۴ ای مسیح جو وہ مسیح سے رکھتی، اُنکے مشق کی شدت جو ہوئی، ہر ٹوں کی علامت۔ ۱۵ اس ماں میں کہ کلیمہ دعا مانگی، مسیح تو بار آور۔ کاش کہ تو ایسا ہوتا، جیسا میرا بھیا ہی، جسٹے میری ما کی چھانڈیوں کو چوسا میں مجھے حب ناھر پانی، تو ندری میرا لینی، اور کوئی مجھے حقیر نہ حاندا۔ ۲ میں تجھ کو اپنی ما کے گھر میں لے جاؤنگی، وہاں تو مجھے تربیت کرنگا: میں ایک انا کے رس سے تجھے خوشبو سی پلوؤنگی۔ ۳ اُسکا ہاٹاں ہاتھ میرے سر کے تلے ہی، اور اُسکا دھنا مجھے گلے سے چمتا لینگا۔</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۱۰۱۴ کے ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ اور ۱۰۱۷</p>
---	---	--	---

یسعیاء نبی کی کتاب

باب ۱

اس نام میں، کہ ۱ یسعیاء یہوداہ کی ہاوت کے سبب
 اُس پر شکایت کرتا۔ ۵ اُس کی آنٹوں کے سبب وہ نالہ
 کرتا۔ ۱۰ اُن لوگوں کی بانٹکل عادت گزاروں پر عیب
 لگاتا۔ ۱۶ چند وعدوں اور تمکونوں کا تذکور کرکے،
 اُسے نصحت دیتا ۵ تودہ کریں۔ ۲۱ اُن کی شرارت
 کے سبب افسوس کرکے انعام الہی کے ہونوالا ہی اُن پر
 جتا دیتا۔ ۲۵ خدا کا اُتوالا نعل اُن پر ظاہر کرتا،
 ۲۸ اور شرموں کی پکسر ملاکت کی خبر دیتا۔

یروباہ یسعیاء بن عموص کی، جو اُس
 نے یہوداہ اور یروشلم کی بابت یہوداہ
 کے بادشاہوں عزیزاہ، اور یوتام، اور آخر،
 اور حزقیاہ کے دنوں میں دیکھی۔ ۲ سنو،
 ای آسمانوں اور کان لگا، ای زمین، کہ
 خداوند یوں فرماتا ہی، کہ لڑکوں کو
 میں نے پالا اور پوسا، پر اُنہوں نے مجھ
 سے سرکشی کی۔ ۳ بیل اپنے مالک کو
 پہچانتا ہی، اور گدھا اپنے صاحب کی
 چرنی کو: بنی اسرائیل نہیں جانتے،
 میرے لوگ کچھ نہیں سوچتے ہیں۔
 ۴ آہ، خطاکار گروہ، ایک قوم جو گناہ
 سے لدی ہوئی ہی، بدکاروں کی نسل،
 خراب اولاد، کہ اُنہوں نے خداوند کو
 ترک کیا، اسرائیل کے قدوس کو حقیر
 جانا، اُس سے بالکل پھر گئے۔

۵ تم کہاں اور مار کھاؤ گے اگر تم
 زیادہ نافرمانی کرو گے؟ تمام سر بیمار
 ہی، اور دل بالکل سست ہی۔ ۶ تلوے
 سے لیکے چاندی تک اُس میں کہیں
 صحت نہیں، بلکہ زخم، اور چوت،
 اور سترے ہوئے گھاؤ ہیں: وہ نہ دباؤ
 گئے، نہ باندھ گئے، نہ تیل سے نرم کیئے
 گئے ہیں۔ ۷ تمہارا ملک اجاز ہی،
 تمہاری بستیاں جل گئیں: پردیسی
 لوگ تمہاری زمین کو تمہارے سامنے
 نکلے ہیں، وہ ویران ہی، گویا کہ اُسے

اجنبی لوگوں نے اجاز ہی۔ ۸ اور
 صیہون کی بیٹی چھوڑی گئی ہی،
 جیسی جھونپڑی تاکستان میں، اور
 چھوڑیا کتڑی کے کھیت میں، یا اُس
 شہر کی مانند جو گھیرا گیا ہی۔ ۹ اگھر
 رب الاتواج ہمارا تھوڑا بقیہ باقی نہ
 چھوڑتا، تو ہم سدوم کی مثل اور عمورہ
 کے مانند ہو جاتے۔

۱۰ ای سدوم کے حاکمو، خداوند کا
 کلام سنو: ای عمورہ کے لوگو، ہمارے خدا
 کی شریعت پر کان دھرو۔ ۱۱ خداوند
 کہتا ہی، تمہارے ذبیحوں کی کثرت
 سے مجھے کون کام؟ میں میندھوں کی
 سوختنی قربانیوں سے اور فربہ بچپڑوں
 کی چربی سے سیر ہوں، اور بیلوں اور
 بھیتڑوں اور بکروں کا لہو نہیں چاہتا ہوں۔
 ۱۲ جب تم میرے حضور آئے اپنے
 تگئیں دکھلاتے ہو، تو کون تم سے یہ چاہتا
 ہی کہ میری بارگاہوں کو روندو؟
 ۱۳ اب آگے کو جھوٹے ہدیئے مت لاؤ،
 لبان سے مجھے نفرت ہی: نئے چاند
 اور سبت اور عیدی جماعت سے بھی:
 کہ میں عید اور بے دینی دونوں کی
 برداشت نہیں کر سکتا ہوں۔ ۱۴ میرا
 جی تمہارے نئے چاندوں اور تمہاری
 عیدوں سے بیزار ہی: وہ مجھ پر
 ایک بوجھ ہیں: میں اُن کے اُتھانے سے
 تھک گیا۔ ۱۵ جب تم اپنے ہاتھ
 پھیلاؤ گے، تو میں تم سے چشم پوشی
 کرونگا: ہاں، جب تم دعا پر دعا مانگو گے،
 تو میں نہ سنوں گا: تمہارے ہاتھ تو
 لہو سے پھرے ہیں۔

۱۶ اپنے تگئیں دھوؤ، آپ کو پاک
 کرو: اپنے برے کاموں کو میری آنکھوں کے

پیشتر
 مسیح
 سے
 ۷۶۰
 کے قریب

۱: ۱۲

۱: ۳۲
 ۱۲: ۲
 اور ۱۹
 اور ۲۲
 حزقی ۳۱
 مہک ۲: ۱
 اور ۲: ۱
 ۲: ۱۵
 ۲: ۸
 ۲: ۱۰
 ۲: ۱۵

۲: ۵۷
 مہی ۷: ۳

۳: ۱
 اور ۳: ۲
 اور ۳: ۵

۳: ۸

پیشتر
 مسیح
 سے
 ۷۶۰
 کے قریب
 ۱: ۱۲
 ۱: ۳۲
 ۱۲: ۲
 اور ۱۹
 اور ۲۲
 حزقی ۳۱
 مہک ۲: ۱
 اور ۲: ۱
 ۲: ۱۵
 ۲: ۸
 ۲: ۱۰
 ۲: ۱۵
 ۲: ۵۷
 مہی ۷: ۳
 ۳: ۱
 اور ۳: ۲
 اور ۳: ۵
 ۳: ۸
 ۳: ۱۲
 ۳: ۱۵
 ۳: ۱۸
 ۳: ۲۱
 ۳: ۲۴
 ۳: ۲۷
 ۳: ۳۰
 ۳: ۳۳
 ۳: ۳۶
 ۳: ۳۹
 ۳: ۴۲
 ۳: ۴۵
 ۳: ۴۸
 ۳: ۵۱
 ۳: ۵۴
 ۳: ۵۷
 ۳: ۶۰
 ۳: ۶۳
 ۳: ۶۶
 ۳: ۶۹
 ۳: ۷۲
 ۳: ۷۵
 ۳: ۷۸
 ۳: ۸۱
 ۳: ۸۴
 ۳: ۸۷
 ۳: ۹۰
 ۳: ۹۳
 ۳: ۹۶
 ۳: ۹۹
 ۴: ۱
 ۴: ۴
 ۴: ۷
 ۴: ۱۰
 ۴: ۱۳
 ۴: ۱۶
 ۴: ۱۹
 ۴: ۲۲
 ۴: ۲۵
 ۴: ۲۸
 ۴: ۳۱
 ۴: ۳۴
 ۴: ۳۷
 ۴: ۴۰
 ۴: ۴۳
 ۴: ۴۶
 ۴: ۴۹
 ۴: ۵۲
 ۴: ۵۵
 ۴: ۵۸
 ۴: ۶۱
 ۴: ۶۴
 ۴: ۶۷
 ۴: ۷۰
 ۴: ۷۳
 ۴: ۷۶
 ۴: ۷۹
 ۴: ۸۲
 ۴: ۸۵
 ۴: ۸۸
 ۴: ۹۱
 ۴: ۹۴
 ۴: ۹۷
 ۴: ۱۰۰

<p>بیشتر مسیح ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۱۰. وہ اپنے سے دور کرو؛ بدفعلی سے باز آؤ؛ ۱۱. نینوکاری سبکو، انصاف کے پرو ۱۲. غور، مظلوموں کی مدد کرو، بدمنوں کو ۱۳. فریاد رسن کرو، دیوہ غریبوں کے جیسی ہو ۱۴. اب آؤ، نہ ہم دھم جھت کریں ۱۵. خداوند کہا ہی: کرجہ نہ ہمارے گدا ۱۶. فریب سے، تر نرف کے مانند۔ نبد ۱۷. دیکھے؛ اور ہر چند وہ آرتیانی ۱۸. ہو، پر ان کی طرح اچھے ہوئے، ۱۹. اگر ہم راضی اور فرمان بردار ہوئے، تو ۲۰. ہمیں سے اچھا پھل نہاؤ گے ۲۱. تو تم انکار کر دے، اور ناعی ہو گے، تو ہم ۲۲. پورنا لعدہ ہد جو گئے، کہ بیکہ خداوند ۲۳. نے ابائے عذہ، سے فرما نا ہی ۲۴. و، سدنی جو سراسر ناک، د من ۲۵. نھی، کیسی جھدل ہو گئی! وہ بو ۲۶. انصاف سے معمور بھی، راستداری اس ۲۷. میں ستمی بھی، اور اب خوبی رہنے ۲۸. ہیں، اور چاندیل میل ہو گئی؛ ۲۹. پیری می میں پانی مل گیا، ۳۰. سردار گردن کس، اور چوروں کے شریک ۳۱. ہیں؛ انہیں سے ہرانک رشوت دوست ۳۲. اور اعم کا طالب ہی، وہ بدمنوں کا ۳۳. انصاف نہیں کرے، اور بیووں کی فراد ۳۴. ان تک نہیں پہنچتی، اس لئے ۳۵. خداوند، رب الافواج، جو اسرائیل کا ۳۶. اماندار ہی، ہوں فرمان ہی، کہ ہاں، میں ۳۷. اپنے دشمنوں کو تمام کر کے آرام دلوں گا، ۳۸. اور اپنے بیریوں سے ایذا لاندہم لوں گا، ۳۹. پر میں تجھ پر اپنا ہاتھ بڑھاؤں گا، ۴۰. اور نیزا میل گویا نوشادر سے صاف ۴۱. کروں گا، اور اس رات کے جو بچہ میں ۴۲. ملا ہی جدا کروں گا، اور میں ۴۳. تیرے قاضیوں کو آکے کی طرح، اور تیرے ۴۴. مشیروں کو ایندا کے دستور کے مطابق ۴۵. بحال کروں گا؛ اس کے بعد تو راستباز ۴۶. ہستی اور درانتدار آبادی کھائگی، ۴۷. مہیوں عدالت کے سبب، اور وہ</p>	<p>بیشتر مسیح ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>
---	---	---

پیشتر مسیح سے ۷۶۰ کے قریب	آئی، کہ ہم خداوند کی روشنی میں چلیں!	پیشتر مسیح سے ۷۶۰ کے قریب
۱۰ : ۱۰ ۱۱ : ۱۱ ۱۲ : ۱۲ ۱۳ : ۱۳ ۱۴ : ۱۴ ۱۵ : ۱۵ ۱۶ : ۱۶ ۱۷ : ۱۷ ۱۸ : ۱۸ ۱۹ : ۱۹ ۲۰ : ۲۰ ۲۱ : ۲۱ ۲۲ : ۲۲ ۲۳ : ۲۳ ۲۴ : ۲۴ ۲۵ : ۲۵ ۲۶ : ۲۶ ۲۷ : ۲۷ ۲۸ : ۲۸ ۲۹ : ۲۹ ۳۰ : ۳۰ ۳۱ : ۳۱ ۳۲ : ۳۲ ۳۳ : ۳۳ ۳۴ : ۳۴ ۳۵ : ۳۵ ۳۶ : ۳۶ ۳۷ : ۳۷ ۳۸ : ۳۸ ۳۹ : ۳۹ ۴۰ : ۴۰ ۴۱ : ۴۱ ۴۲ : ۴۲ ۴۳ : ۴۳ ۴۴ : ۴۴ ۴۵ : ۴۵ ۴۶ : ۴۶ ۴۷ : ۴۷ ۴۸ : ۴۸ ۴۹ : ۴۹ ۵۰ : ۵۰	<p>۱ تو نے تو اپنے لوگوں کو، یعنی یعقوب کے گھروالوں کو، ترک کیا، اس لیے کہ اُن کی معصوری مشرقیوں سے ہوئی، اور فلسطیوں کے مانند شگونیئے ہیں، اور بیگانوں کی اولاد سے شرط کا ہاتھ مارتے ہیں۔ ۷ پھر اُن کی سرزمین سونے روپے سے مالا مال ہی، اور اُن کے خزانوں کی کچھ انتہا نہیں؛ بلکہ اُن کا ملک گھوڑوں سے بھرا ہی، اور اُن کی رتھوں کا کچھ شمار نہیں۔ ۸ اور اُن کی سرزمین بتوں سے بھی بھرپور ہی؛ وہ اپنے ہاتھوں کے بنائے ہوئے کاموں کو اور اپنی انگلیوں کی کاریگری کو سجدہ کرتے ہیں۔ ۹ اس سبب سے جھوٹا آدمی پست کیا جاتا، اور بڑا آدمی ذلیل ہوتا، اور تو انہیں ہرگز معاف نہ کرے گا۔ ۱۰ پہاڑ کے نیچے گھس، اور خاک میں چھپ، خداوند کے در کے سبب، اور اُس کے جلال کی بزرگی کے باعث۔ ۱۱ انسان کے تکبر کی آنکھ نیچے کی جائیگی، اور بنی آدم کی شہنی پست کی جائیگی، اور اُس دن خداوند اکیلا سر بلند ہوگا۔ ۱۲ کیونکہ رب الافواج کا دن ہر ایک مغرور اور بلند نظر اور گھمنڈی پر آویگا، اور وہ پست کیا جائیگا؛ اور لبغان کے سارے دیوداروں پر، جو بلند اور اونچے ہیں، اور بسن کے سارے بلوطوں پر، اور سارے اونچے پہاڑوں پر، اور سارے بلند کوہوں پر، اور ہر ایک اونچے برج پر، اور ہر ایک فصیلی دیوار پر؛ اور ترسیس کے سارے جہازوں پر، غرض، سارے خوشنماظروف پر۔ ۱۷ اور آدمی کا غرور زیر کیا جائیگا، اور لوگوں کی بلند بینی پست کی جائیگی، اور اُس دن خداوند اکیلا سر بلند ہوگا۔ ۱۸ اور بت جو ہیں، وہ بالکل فنا ہو جائیں گے۔ ۱۹ اور وہ پہاڑوں کے غاروں</p>	<p>میں، اور زمین کے شگافوں میں گھسینگے؛ خداوند کے خوف سے، اور اُس کے جلال کی شوکت سے، جس وقت وہ آتھیاگا کہ زمین کو شدت سے ہلاوے۔ ۲۰ اُس دن آدمی اپنی روپھلی مورتوں اور سونہلی صورتوں کو، جو انہوں نے پوجنے کے لیے بنائیں، چھپوندروں اور چمکیدروں کے آگے پھینک دینگے؛ ۲۱ تاکہ قبیلوں کے شگافوں میں، اور چٹانوں کے رخسوں میں گھس جاویں۔ خداوند کے خوف سے اور اُس کے جلال کی شوکت سے، جب وہ آتھیاگا، کہ زمین کو شدت سے ہلا دیوے۔ ۲۲ پس تم انسان سے، جس کا دم اُس کے نتھنوں میں ہی، باز رہو؛ کیونکہ اُسکی کیا قدر ہی؟</p> <p>۳ باب</p> <p>اس باب میں، کہ اس کے کسی سے انتظامی ہوئی، ۱ لوگوں کی گناہی، ۲ حاکموں کا ظلم اور لالچ، ۳ عورتوں کے بکرنے سبب کسی اس آویگی، کیونکہ، دیکھو، خداوند، رب الافواج، یروسل اور بھوداہ میں سے تیک اور تکیہ کو، روٹی کی ساری تیک اور پانی کا سارا تکیہ، آتھا لیگا، ۲ بہادر اور صاحب جنگ کو، قاضی اور نبی کو، تعبیر کرنیوالے و کہنسال کو، ۳ پچاس پچاس کے جمعداروں، اور عزت داروں کو، اور صلاحکاروں کو، اور انہیں جو سحر میں ماہر، اور جادو میں مشائے ہیں، ۴ اور میں لوگوں کو اُن کے سردار بنائونگا، اور نئے بچے اُن پر حکمرانی کریں گے۔ ۵ لوگوں میں سے ہر ایک دوسرے پر، اور ہر ایک اپنے ہمسائے پر ستم کریگا، اور جوان بوزرے سے، اور پاجی شریف سے گھمنڈ کریگا، ۶ اگر کوئی آدمی اپنے باپ کے گھرانے میں سے اپنے بھائی کا دامن پکڑ کر کہے، کہ تو تو پوشاکولا ہی؛ سو آ، تو ہمارا حاکم ہو، اور یہ خانہ خراب تیرے قابو میں ہو، ۷ اُس دن وہ اقسام کھائیاگا اور کھیاگا، میں تو صحت بخش نہ ہوں گا، کہ میرے گھر میں نہ روٹی ہی، نہ کپڑا؛</p>

بیشتر	۱۹ اور آویز، اور تھوڑے، اور بزرگ برف،	تو مجھے لوگوں کا حاکم من کر۔ کہ	بیشتر
۲۰	اور بیچ، اور بیگزیاں، اور پتکے، اور	برہم تلک کر کہا گئی، اور بہودہ کر گئی،	مسیح
۲۱	عطر دان، اور تعوذ، اور انگوٹھیں، اور	کیونکہ ان کی بول چال اور حال چل	سے
۲۲	پاک کی نغمذیں، اور زریمت کی	خداوند کے برخلاف ہیں، کہ اسے جلی	۲۰
۲۳	پیشوازیں، اور کرنیاں اور ڈویٹے، اور کیسے،	کی آنکھوں کو غضب میں ڈالیں۔	۲۱
۲۴	اور آرسیاں، اور کتانی بڑیک لباس،	۱۰ اُنکے منہ کی صورت ان پر گواہی دیتی	۲۲
۲۵	اور دستاریں، اور شیشے، اور ایسا ہوگا،	ہی، وہ اپنے گناہوں کو سدوہ کے مانند ظاہر	۲۳
۲۶	کہ خوشبو کی عطر سترہت ہوگی، اور	کرتے ہیں اور چہرے نہیں، اُنکی جانوں	۲۴
۲۷	پتکے کے بدلے رسی، اور گندھے ہوئے بال کی	پر واہلہ ہی، کہوند وہ آپ اپنے اوپر	۲۵
۲۸	جگہ حندلین، اور انگیہ کے عوض ذات	ملائے ہیں، ۱۰ راست بازوں سے کہو،	۲۶
۲۹	کا اوزد، اور حسن کے بدلے سورس کا دغ،	کہ پہلا ہوگا، کہ وہ اپنے ناموں کا پہل	۲۷
۳۰	تیرے بہادر مرد نثار سے، اور تیرے	کہنیکے، ۱۱ شہروں پر واہلہ ہی، کہ	۲۸
۳۱	پہلوں جنگ میں گر جاگینے، ۲۲ اُسے	پرا ہوگا، کیونکہ اُن کے ہاتھوں کی کمائی	۲۹
۳۲	پتکے رونا پینڈا کر دے، سو وہ آجائے	آپہیں ملیگی،	۳۰
۳۳	ہو کے خاک پر بیٹھیں گی،	۱۲ میرب آت جو ہی، لڑکے اُنہر	۳۱
۳۴	۱۳	ملم کرتے ہیں، اور نوریں اُنہر حمرانی	۳۲
۳۵	۱۴	کرتیاں ہیں، ۱۳ میری اُمت، تیرے	۳۳
۳۶	۱۵	بیشما نیچہ کو گمراہ کرنے ہیں، اور تیرے	۳۴
۳۷	۱۶	راہ تیروں کی راہوں کو بگاڑے ہیں،	۳۵
۳۸	۱۷	۱۳ خداوند کہتا ہی کہ مقدمہ پیش کرے،	۳۶
۳۹	۱۸	اور لوگوں کی تدائت کرنے پر مستعد	۳۷
۴۰	۱۹	ہی، ۱۴ خداوند اپنی اُمت کے بزرگوں،	۳۸
۴۱	۲۰	اور اُن کے سرداروں کی عتاب کرے کہ	۳۹
۴۲	۲۱	آویگا: کہ تم جو ہو، سو دین حمت	۴۰
۴۳	۲۲	کر گئے ہو، اور مسکینوں کی لوٹ ہمارے	۴۱
۴۴	۲۳	گہروں میں ہی، ۱۵ خداوند رب اقواج	۴۲
۴۵	۲۴	فرمانا ہی، کہ اِس کی کیا معنی ہی،	۴۳
۴۶	۲۵	کہ تم میرے بندوں کو دنا دینے ہو، اور	۴۴
۴۷	۲۶	مسکینوں کے سر کچلے ہو؟	۴۵
۴۸	۲۷	۱۶ اور خداوند پیر فرمانا ہی، از بسکہ	۴۶
۴۹	۲۸	صیہوں کی بیٹیاں شوخ ہیں، اور	۴۷
۵۰	۲۹	کردن کشی اور شوخ چشمی سے خرامان	۴۸
۵۱	۳۰	ہونی ہیں، اور اپنے بانوں سے نت دوزخ تار	۴۹
۵۲	۳۱	کرتی اور گنہگارو بجاتیاں جاتی ہیں،	۵۰
۵۳	۳۲	۱۰ اِس لیے خداوند صیہوں کی بیٹیوں	۵۱
۵۴	۳۳	کی چاندیوں کو کُنجی کر ڈالیا، اور	۵۲
۵۵	۳۴	خداوند اُن کے اندام نہانی کو اُگھاریگا،	۵۳
۵۶	۳۵	۱۱ اِس دن خداوند اُن کے خلیج کی	۵۴
۵۷	۳۶	بند، اور جالیوں، اور چاند دور کرانیا،	۵۵
۵۸	۳۷	۱۲	۵۶

اس دن میں، کہ جب وہ سب اہم ہاویں لب
 مسیح کی باشاقت ایک مقدس مضمون ہو گی۔
 اُس دن سات تونریں ایک مرد کو
 پکڑے نہ ہینگے، کہ ہم اپنی روتی کھائینگے،
 اور اُنے تیرے بہنینگے: تو ہم سب سے
 صرف اُنکے کہ ہم تیرے نام کی کہلوں،
 نہ ہم، رب شرمندگی مئے۔ اِس
 دن خداوند کی شاخ شوکت اور
 حنمت ہوگی، اور زمین کا پہل اُن کے
 لیے جو بنی اسرائیل میں سے بچ نکلے،
 لذیذ اور خوشنما ہوگا۔ اور ایسا ہوگا، کہ
 ہر ایک جو صیہوں میں چھوٹا ہوا ہوگا،
 اور یروسلہ میں باقی رہیگا، بلکہ ہر ایک
 جس کا نام یروسلہ کے زندوں میں لکھا
 ہوگا، مقدس کہلائیگا۔ اِس جس
 وقت کہ خداوند صیہوں کی بیٹیوں
 کی گندگی کو دھو ڈالیا، اور یروسلہ
 کا لہو اُس کے درمیان روح عدل اور
 روح سوزان سے صاف کریگا: وہ تب
 خداوند پھر کوہ صیہوں کے ہر ایک مکان
 پر، اور اُس کی مجلسگاہوں پر، دن کو
 ایک بلبل اور دھواں اور رات کو ایک
 روشن شعلہ پیدا کریگا، جو اُس سارے
 شوکتوالے کے اوپر حفاظت کے لیے ہوگا:

<p>پیشتر مسح ۷۶۰ کے قرب ۱۳:۰۰</p>	<p>۸ اُن پر واویلا ہی، جو گھر سے گھر اور کھیت سے کھیت ملا دیتے ہیں، جب تک جگہ نہ ملے، اور تم چھوڑے جاتے کہ اکیلے زمین میں بسو! ۱ رب الافواج نے میرے کان میں کہا، سچ تو یوں ہی، کہ بہت سے گھر آجر جائینگے، برے اور اچھے بے چراغ ہونگے۔ ۱۰ کہ پندۃ بیگمے تاختن سے فقط ایک بط می حاصل ہوگی، اور ایک حورم بیچ سے ایک ایفہ غلہ۔</p>	<p>۶ اور ایک خیمہ ہوگا، جو دن کو گرمی میں سایہ دار مکان، اور آندھی اور جھڑی کے وقت آرامگاہ اور پناہ کی جگہ ہوگا۔ ۵ باب اس باب میں کہ، انگوری باغ کی فصل دوہاں لگے خدا اپنے اعظام کا نام کرتا، کہ اُس نے کبھی ایسی آفتیں اُن پر بھی نہیں۔ ۵ اُنھیں جو اُٹی تھی سو لایچ نہ سب؛ ۱۱ پھر اوباشی کے سبب؛ ۱۰ پھر بے ہمتی، ۲۰ اور ناقصی کے باعث نہیں۔ ۲۱ اُن کارندوں کا ذکر جو خدا کی طرف سے سزا دینے پر مقرر ہوئے۔ اب میں اپنے محبوب کے لیے اپنے محبوب کا ایک گیت اُسکے تاختن کی بابت گاؤنگا۔ میرے محبوب کا تاختن اابلند اور جید پہاڑ کی چوٹی پر لگا: ۲ اور اُسے اُسے کہو، اور اُسکے پتھر نکالکے پھینک دیئے، اور اچھی سے اچھی تاکیں اُس میں لگائیں، اور اُسکے بیچوں بیچ برج بنایا، اور ایک کولہو بھی اُس میں تراشا، اور انتظار کیا، کہ اُس میں اچھے انگور لگیں، لیکن اُس میں جنگلی انگور لگے۔ ۳ اب، اے یروسلم کے باشندو، اور یہوداہ کے لوگو، میرے اور میرے تاختن کے بیچ آپ ہی اِنصاف کیجیے۔ ۴ کہ میں اپنے تاختن کے لیے کیا زیادہ کر سکا، جو میں نے نہ کیا؟ اور اب جو میں نے اُس کے انگوروں کا انتظار کیا، تو کس لیے یہ جنگلی انگور لایا؟ ۵ اب لو، وہ جو میں اپنے تاختن سے کرونگا، سو تمہیں بتاتا ہوں: کہ میں اُس کی باز گرا دونگا، اور وہ چراگاہ ہوگا؛ اُس کی احاطہ توڑاؤنگا، اور وہ پامال کیا جائیگا۔ ۶ اور میں اُسے بالکل ویران کر دونگا، وہ نہ چھانتا جائیگا، نہ نرایا جائیگا؛ وہاں سدا گلاب اور کانتے آگینگے؛ اور میں بدلیوں کو حکم کرونگا کہ اُس پر میلہ نہ برسائیں۔ ۷ سو رب الافواج کا تاختن جو ہی، بنی اسرائیل کا گھرانہ ہی، اور بنی یہوداہ اُس کے خوشنما پودھوں کا ذخیرہ ہی: اُس نے اِنصاف کا انتظار کیا، پر دیکھ، خونریزی ہی، وہ راستبازی کا منتظر رہا، پر دیکھ، نالہ ہی۔</p>
<p>۱۱ اُن پر واویلا ہی، جو صبح سویرے اُتھتے ہیں، تاکہ نشیداری کے درپے ہوں، اور شام کو بھی اپنے تکیں می سے سوزان کرتے! ۱۲ اور اُن کے جشن کی محفلوں میں بریط، اور بین، اور دف، اور بانسری ہی، می کے سانہ؛ لیکن وہ خداوند کے کام کو سوچتے نہیں، اور اُسکے ہاتھوں کی کارگیری پر ملاحظہ نہیں کرتے۔</p>	<p>۱۱ اُن پر واویلا ہی، جو صبح سویرے اُتھتے ہیں، تاکہ نشیداری کے درپے ہوں، اور شام کو بھی اپنے تکیں می سے سوزان کرتے! ۱۲ اور اُن کے جشن کی محفلوں میں بریط، اور بین، اور دف، اور بانسری ہی، می کے سانہ؛ لیکن وہ خداوند کے کام کو سوچتے نہیں، اور اُسکے ہاتھوں کی کارگیری پر ملاحظہ نہیں کرتے۔</p>	<p>۱۱:۰۰ ۱۲:۰۰ ۱۳:۰۰ ۱۴:۰۰ ۱۵:۰۰ ۱۶:۰۰ ۱۷:۰۰ ۱۸:۰۰ ۱۹:۰۰ ۲۰:۰۰ ۲۱:۰۰ ۲۲:۰۰ ۲۳:۰۰ ۲۴:۰۰ ۲۵:۰۰ ۲۶:۰۰ ۲۷:۰۰ ۲۸:۰۰ ۲۹:۰۰ ۳۰:۰۰ ۳۱:۰۰ ۳۲:۰۰ ۳۳:۰۰ ۳۴:۰۰ ۳۵:۰۰ ۳۶:۰۰ ۳۷:۰۰ ۳۸:۰۰ ۳۹:۰۰ ۴۰:۰۰ ۴۱:۰۰ ۴۲:۰۰ ۴۳:۰۰ ۴۴:۰۰ ۴۵:۰۰ ۴۶:۰۰ ۴۷:۰۰ ۴۸:۰۰ ۴۹:۰۰ ۵۰:۰۰</p>
<p>۱۳ اِس لیے میرے لوگ اسیری میں جاتے ہیں، جس وقت کہ وہ نہ جانتے ہوں؛ اُن کے عزتوالے بیوکوں مرتے، اور اُن کے مالدار پیاس سے خوشک ہوتے۔</p>	<p>۱۳ اِس لیے میرے لوگ اسیری میں جاتے ہیں، جس وقت کہ وہ نہ جانتے ہوں؛ اُن کے عزتوالے بیوکوں مرتے، اور اُن کے مالدار پیاس سے خوشک ہوتے۔</p>	<p>۳۱:۰۰ ۳۲:۰۰ ۳۳:۰۰ ۳۴:۰۰ ۳۵:۰۰ ۳۶:۰۰ ۳۷:۰۰ ۳۸:۰۰ ۳۹:۰۰ ۴۰:۰۰ ۴۱:۰۰ ۴۲:۰۰ ۴۳:۰۰ ۴۴:۰۰ ۴۵:۰۰ ۴۶:۰۰ ۴۷:۰۰ ۴۸:۰۰ ۴۹:۰۰ ۵۰:۰۰</p>
<p>۱۴ سو پانال اپنی ہوس بڑھانا ہی، اور اپنا منہ بے انتہا پساتا ہی، اور اُس میں اشراف لوگ اور رزبل قوم، بلکہ اُسکی شوغالی انبوا، اور ہر ایک جو اُس میں فخر کرتا ہی، اُترینگے۔ ۱۵ اور کم قدر آدمی جھکایا جائیگا، اور عالی قدر پست ہوگا، اور مغروروں کی آنکھیں نیچے ہو جائیںگی؛ ۱۶ اور رب الافواج عدالت میں سر بلند ہوگا، اور خدایے قدوس کی تقدیس صداقت سے کی جائیگی۔ ۱۷ تب برے جہاں جی چاہے چرینگے، اور دولت مندوں کے ویران کھیت پر دبسیوں کے کلمے کھائینگے۔ ۱۸ اُن پر واویلا ہی، جو بدی کی ظنابوں سے آمت کر کھینچتے ہیں، اور سزا کو گازی کے رے سے؛ ۱۹ اور جو کہتے ہیں، کہ وہ جلدی</p>	<p>۱۴ سو پانال اپنی ہوس بڑھانا ہی، اور اپنا منہ بے انتہا پساتا ہی، اور اُس میں اشراف لوگ اور رزبل قوم، بلکہ اُسکی شوغالی انبوا، اور ہر ایک جو اُس میں فخر کرتا ہی، اُترینگے۔ ۱۵ اور کم قدر آدمی جھکایا جائیگا، اور عالی قدر پست ہوگا، اور مغروروں کی آنکھیں نیچے ہو جائیںگی؛ ۱۶ اور رب الافواج عدالت میں سر بلند ہوگا، اور خدایے قدوس کی تقدیس صداقت سے کی جائیگی۔ ۱۷ تب برے جہاں جی چاہے چرینگے، اور دولت مندوں کے ویران کھیت پر دبسیوں کے کلمے کھائینگے۔ ۱۸ اُن پر واویلا ہی، جو بدی کی ظنابوں سے آمت کر کھینچتے ہیں، اور سزا کو گازی کے رے سے؛ ۱۹ اور جو کہتے ہیں، کہ وہ جلدی</p>	<p>۵۱:۰۰ ۵۲:۰۰ ۵۳:۰۰ ۵۴:۰۰ ۵۵:۰۰ ۵۶:۰۰ ۵۷:۰۰ ۵۸:۰۰ ۵۹:۰۰ ۶۰:۰۰ ۶۱:۰۰ ۶۲:۰۰ ۶۳:۰۰ ۶۴:۰۰ ۶۵:۰۰ ۶۶:۰۰ ۶۷:۰۰ ۶۸:۰۰ ۶۹:۰۰ ۷۰:۰۰ ۷۱:۰۰ ۷۲:۰۰ ۷۳:۰۰ ۷۴:۰۰ ۷۵:۰۰ ۷۶:۰۰ ۷۷:۰۰ ۷۸:۰۰ ۷۹:۰۰ ۸۰:۰۰ ۸۱:۰۰ ۸۲:۰۰ ۸۳:۰۰ ۸۴:۰۰ ۸۵:۰۰ ۸۶:۰۰ ۸۷:۰۰ ۸۸:۰۰ ۸۹:۰۰ ۹۰:۰۰ ۹۱:۰۰ ۹۲:۰۰ ۹۳:۰۰ ۹۴:۰۰ ۹۵:۰۰ ۹۶:۰۰ ۹۷:۰۰ ۹۸:۰۰ ۹۹:۰۰ ۱۰۰:۰۰</p>

<p>پیشتر ۷۶۰ کے لیے ۱۰۰۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰ ۲۱۰ ۲۲۰ ۲۳۰ ۲۴۰ ۲۵۰ ۲۶۰ ۲۷۰ ۲۸۰ ۲۹۰ ۳۰۰ ۳۱۰ ۳۲۰ ۳۳۰ ۳۴۰ ۳۵۰ ۳۶۰ ۳۷۰ ۳۸۰ ۳۹۰ ۴۰۰ ۴۱۰ ۴۲۰ ۴۳۰ ۴۴۰ ۴۵۰ ۴۶۰ ۴۷۰ ۴۸۰ ۴۹۰ ۵۰۰ ۵۱۰ ۵۲۰ ۵۳۰ ۵۴۰ ۵۵۰ ۵۶۰ ۵۷۰ ۵۸۰ ۵۹۰ ۶۰۰ ۶۱۰ ۶۲۰ ۶۳۰ ۶۴۰ ۶۵۰ ۶۶۰ ۶۷۰ ۶۸۰ ۶۹۰ ۷۰۰ ۷۱۰ ۷۲۰ ۷۳۰ ۷۴۰ ۷۵۰ ۷۶۰ ۷۷۰ ۷۸۰ ۷۹۰ ۸۰۰ ۸۱۰ ۸۲۰ ۸۳۰ ۸۴۰ ۸۵۰ ۸۶۰ ۸۷۰ ۸۸۰ ۸۹۰ ۹۰۰ ۹۱۰ ۹۲۰ ۹۳۰ ۹۴۰ ۹۵۰ ۹۶۰ ۹۷۰ ۹۸۰ ۹۹۰ ۱۰۰۰</p>	<p>۲۰ ان کے تیر تیز ہیں، اور ان کی ساری کمابیں کشیدہ ہیں، ان کے گھڑوں کے سم تھاق کے پتھر کے مانند تھرتے، اور ان کے پیٹھے گردباد کے مانند: ۲۱ وہ شہرہ کے مانند گرجتے ہیں: ہاں، وہ جوان شہرہ کے مانند گرجتے ہیں: وہ غرتے، اور شکار پترتے، اور اُسے بے روک ٹوک لے جاتے ہیں، اور کوئی بچا دیوالہ نہیں ۳۰ اور اُس دن وہ اُنہر اُسا شور مچائینگے، جیسا سمندر کا شور ہوتا ہی: اور سے زمین کی طرف تکیں گے، اور کیا دیکھے ہیں؟ کہ اندھیرا اور ننگ حالی ہی: اور روشنی اُسکی بدلیوں سے تاریک ہو جاتی ہی۔</p> <p>۶ داب</p> <p>اس باب میں کہ ۱۔ ۲۔ ۳۔ ۴۔ ۵۔ ۶۔ ۷۔ ۸۔ ۹۔ ۱۰۔ ۱۱۔ ۱۲۔ ۱۳۔ ۱۴۔ ۱۵۔ ۱۶۔ ۱۷۔ ۱۸۔ ۱۹۔ ۲۰۔ ۲۱۔ ۲۲۔ ۲۳۔ ۲۴۔ ۲۵۔ ۲۶۔ ۲۷۔ ۲۸۔ ۲۹۔ ۳۰۔ ۳۱۔ ۳۲۔ ۳۳۔ ۳۴۔ ۳۵۔ ۳۶۔ ۳۷۔ ۳۸۔ ۳۹۔ ۴۰۔ ۴۱۔ ۴۲۔ ۴۳۔ ۴۴۔ ۴۵۔ ۴۶۔ ۴۷۔ ۴۸۔ ۴۹۔ ۵۰۔ ۵۱۔ ۵۲۔ ۵۳۔ ۵۴۔ ۵۵۔ ۵۶۔ ۵۷۔ ۵۸۔ ۵۹۔ ۶۰۔ ۶۱۔ ۶۲۔ ۶۳۔ ۶۴۔ ۶۵۔ ۶۶۔ ۶۷۔ ۶۸۔ ۶۹۔ ۷۰۔ ۷۱۔ ۷۲۔ ۷۳۔ ۷۴۔ ۷۵۔ ۷۶۔ ۷۷۔ ۷۸۔ ۷۹۔ ۸۰۔ ۸۱۔ ۸۲۔ ۸۳۔ ۸۴۔ ۸۵۔ ۸۶۔ ۸۷۔ ۸۸۔ ۸۹۔ ۹۰۔ ۹۱۔ ۹۲۔ ۹۳۔ ۹۴۔ ۹۵۔ ۹۶۔ ۹۷۔ ۹۸۔ ۹۹۔ ۱۰۰۔</p>	<p>کرے، اور پرتی سے اپنا کام کرے، کہ ہم دیکھیں: اور بلی اسرائیل کے فدوس کی مشورت بردنک ہو، اور ان پہنچے، تاکہ ہم آسے جانیں۔</p> <p>۲۰ ان پر واویلا ہی، جو بدی کو نیکی اور نیکی کو بدی کہے ہیں، اور روشنی کی جگہ اندھیرا، اور اندھیرے کی جگہ روشنی کرے ہیں، اور منہائی کے بدلے تروائی، اور تروائی کے بدلے منہائی رکھتے ہیں! ۲۱ ان پر واویلا ہی، جو اپنی انہوں میں آپ کو دانشمند، اور اپنی نداء میں آپ کو صاحب امتیاز جانتے ہیں! ۲۲ ان پر واویلا ہی، جو می پیلے میں زور اور، اور نشے کی جیبریں ملانے میں پھولن ہیں: ۲۳ جو شہریوں کو رشوت کے لئے صاف تھہراتے ہیں، اور وہ فدوس سے ان کا حق چھین لیتے ہیں! ۲۴ سو جس طرح کہ آگ بیوسی کو نھا جاتی ہی، اور جلنا ہوا پوال بیتمہ جا رہی، اسی طرح ان کی جڑ ہوسدہ ہوگی، اور ان کی کلی گرد کی طرح ر جائیکی: کیونکہ انہوں نے رب الہ واج کی شریعت کو ناچیر، اور اسرائیل نے فدوس کے سخن کو دلیل جانا ۲۵ اِس لیتے خدو د کا مہر اُس کے لوگوں پر برکا ہی، اور اُس نے ان پر اپنا ہاتھ چلایا ہی، اور اُبیوں مارا ہی: چنانچہ پہاڑ کاسب گئے، اور اُنکی لاشیں بازاروں میں علیظ کی مانند پڑی ہیں۔ ناوجود اِس کے، اُس کا عصہ پھیرا نہیں گیا، بلکہ اُس کا ہاتھ ہنوز پھیلا ہوا ہی: ۲۶ کیونکہ وہ قوموں کے لیتے دور سے ایک جھنڈا کھتا کرتا ہی، اور انہیں زمین کی اُندھا سے سیٹی بجائے، بلانا ہی: اور دیکھ، وہ دوزکے جلد آتے ہیں: ۲۷ کوئی ان میں نہ تھک جاتا اور نہ پھسل پڑتا ہی: وہ نہیں اُرنکے اور نہیں سوتے: ان کا کمر بند کھلنا نہیں ہی: اور نہ ان کی جوتیوں کا تسمہ ٹوٹتا ہی:</p>	<p>پیشتر ۷۶۰ کے لیے ۱۰۰۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰ ۲۱۰ ۲۲۰ ۲۳۰ ۲۴۰ ۲۵۰ ۲۶۰ ۲۷۰ ۲۸۰ ۲۹۰ ۳۰۰ ۳۱۰ ۳۲۰ ۳۳۰ ۳۴۰ ۳۵۰ ۳۶۰ ۳۷۰ ۳۸۰ ۳۹۰ ۴۰۰ ۴۱۰ ۴۲۰ ۴۳۰ ۴۴۰ ۴۵۰ ۴۶۰ ۴۷۰ ۴۸۰ ۴۹۰ ۵۰۰ ۵۱۰ ۵۲۰ ۵۳۰ ۵۴۰ ۵۵۰ ۵۶۰ ۵۷۰ ۵۸۰ ۵۹۰ ۶۰۰ ۶۱۰ ۶۲۰ ۶۳۰ ۶۴۰ ۶۵۰ ۶۶۰ ۶۷۰ ۶۸۰ ۶۹۰ ۷۰۰ ۷۱۰ ۷۲۰ ۷۳۰ ۷۴۰ ۷۵۰ ۷۶۰ ۷۷۰ ۷۸۰ ۷۹۰ ۸۰۰ ۸۱۰ ۸۲۰ ۸۳۰ ۸۴۰ ۸۵۰ ۸۶۰ ۸۷۰ ۸۸۰ ۸۹۰ ۹۰۰ ۹۱۰ ۹۲۰ ۹۳۰ ۹۴۰ ۹۵۰ ۹۶۰ ۹۷۰ ۹۸۰ ۹۹۰ ۱۰۰۰</p>
---	---	---	---

پیشتر
مسیح

۷۵۸
کے قریب

۸:۵
۹:۱
۱۰:۱

۱۱:۱
۱۲:۱
۱۳:۱
۱۴:۱
۱۵:۱
۱۶:۱
۱۷:۱
۱۸:۱
۱۹:۱
۲۰:۱

۲۱:۱
۲۲:۱
۲۳:۱
۲۴:۱
۲۵:۱
۲۶:۱
۲۷:۱
۲۸:۱
۲۹:۱
۳۰:۱

۳۱:۱
۳۲:۱
۳۳:۱
۳۴:۱
۳۵:۱
۳۶:۱
۳۷:۱
۳۸:۱
۳۹:۱
۴۰:۱

۴۱:۱
۴۲:۱
۴۳:۱
۴۴:۱
۴۵:۱
۴۶:۱
۴۷:۱
۴۸:۱
۴۹:۱
۵۰:۱

۵۱:۱
۵۲:۱
۵۳:۱
۵۴:۱
۵۵:۱
۵۶:۱
۵۷:۱
۵۸:۱
۵۹:۱
۶۰:۱

۶۱:۱
۶۲:۱
۶۳:۱
۶۴:۱
۶۵:۱
۶۶:۱
۶۷:۱
۶۸:۱
۶۹:۱
۷۰:۱

۷۱:۱
۷۲:۱
۷۳:۱
۷۴:۱
۷۵:۱
۷۶:۱
۷۷:۱
۷۸:۱
۷۹:۱
۸۰:۱

۸۱:۱
۸۲:۱
۸۳:۱
۸۴:۱
۸۵:۱
۸۶:۱
۸۷:۱
۸۸:۱
۸۹:۱
۹۰:۱

۹۱:۱
۹۲:۱
۹۳:۱
۹۴:۱
۹۵:۱
۹۶:۱
۹۷:۱
۹۸:۱
۹۹:۱
۱۰۰:۱

۱۰۱:۱
۱۰۲:۱
۱۰۳:۱
۱۰۴:۱
۱۰۵:۱
۱۰۶:۱
۱۰۷:۱
۱۰۸:۱
۱۰۹:۱
۱۱۰:۱

۱۱۱:۱
۱۱۲:۱
۱۱۳:۱
۱۱۴:۱
۱۱۵:۱
۱۱۶:۱
۱۱۷:۱
۱۱۸:۱
۱۱۹:۱
۱۲۰:۱

سلا کہا ہوا کہ، جو اُس نے دست پڑا سے مذبح پر سے اُٹھا لیا، اپنے ہاتھ میں لیکے میرے پاس آؤ؛ ۷ اور اُس نے میرے منہ کو چھوا، اور کہا، کہ دیکھ، اِس نے تیرے لبوں کو چھوا، سو تیرا گناہ دفع ہوا، اور تیری خطا کا کفارہ ہو گیا۔ ۸ اُس وقت میں نے خداوند کی آواز سنی جو بولا، کہ میں کس کو بھیجوں، اور ہماری طرف سے کون جائیگا؟ تب میں بولا، میں حاضر ہوں، مجھے بھیج۔

۹ اور اُس نے فرمایا، کہ جا، اور اِن لوگوں کو کہہ، کہ تم سنا کرو، پر سمجھو نہیں، تم دیکھا کرو، پر بوجھو نہیں؛ ۱۰ سو تو اِن لوگوں کے دلوں کو چربا دے، اور اُن کے کانوں کو بھاری کر، اور اُن کی آنکھیں موند، تا نہ ہو کہ وہ اپنی آنکھوں سے دیکھیں، اور اپنے کانوں سے سنیں، اور اپنے دلوں میں معلوم کریں، اور پھر، اور شفا پائیں۔ ۱۱ تب میں نے کہا، ای خداوند، یہ کب تک؟ اُس نے جواب دیا، یہاں تک کہ بستیاں ویران ہوویں، اور کوئی بسنیوالا نہ رہے، اور گھر بے چراغ ہوویں، اور زمین سراسر اجاز ہو جاوے؛ ۱۲ اور خداوند آدمیوں کو دور دفع کرے، اور سرزمین کے ترک کرنے کی جری نوبت ہو۔

۱۳ اور گو کہ اُس میں دسواں حصہ باقی رہے، تو بھی وہ پھر بھسم کیا جائیگا؛ لیکن وہ بلوط اور بطم کے مانند ہوگا، کہ باوجود کہ وہ کالتے جاویں، تو بھی اُن کا ایک تنہ رہتا ہی؛ سو اُس کا تنہ ایک مقدس تخم ہوگا۔

باب ۷

اس باب میں، ۷ آخر میں اور فتح کے سبب گھبرا جانا، اور یسعیاہ آئے دلا دیتا۔ ۱۰ آخر کو ایک نشان جن لفظ کی اجازت ملتی، پر ایسا کرنے پر راضی نہ ہونے سے، اُس مسیح کا نشان دکھایا جاتا۔ ۱۰ اُس کو خبر دی جاتی کہ شاہ بصر کے حاکم سے لہجہ سزا ملے گی۔ اور شاہ یہوداہ آخر بن یوتام بن عزریاہ کے عصر میں ایسا ہوا، کہ شاہ آرام

رضین شاہ اسرائیل فتح بن رملیاء کے ساتھ یروسلیم پر اترنے چڑھا، پر وہ فتھیاب نہ ہوا۔ ۲ اُس وقت داؤد کے گھرانے کو یہ خبر دی گئی، کہ آرام افرائیم کو ساتھ لیکے فوج بڑھاتا ہی؛ سو اُس کے دل اور اُس کے لوگوں کے دلوں نے یوں جمبش کہ گئی، جس طرح بن کے درخت آندھی سے جمبش کہتے ہیں۔ ۳ تب خداوند نے یسعیاہ کو حکم کیا، کہ تو اپنے بیٹے اشیرباشوب کو لیکے تالاب فراز کی دیواری نہر کے سرے پر جو رفوگروں کے میدان کی راہ میں ہی، آخر سے جا مل؛ ۴ اور اُسے کہہ، خبردار ہو، اور بے قرار مت ہو؛ اِن لکتیوں کے دو دھونولے تکرور سے، آرامی رضین اور رملیاء کے بیٹے کے غصہ کے بہزکنے سے، مت ڈر، اور تیرا دل نہ گھبراوے۔ ۵ ازبسکہ آرام اور افرائیم اور رملیاء کا بیٹا تیرے برخلاف مشورت کر کے کہتے ہیں، ۶ کہ آؤ، ہم یہوداہ پر چڑھیں، اور اُسے اُلٹا دیویں، اور اپنے لیتے اُسے توڑ تا؛ کریں، اور طابیل کے بیٹے کو اُس کے درمیان تخت نشین کریں؛ ۷ اِس لیتے خداوند یہوواہ یوں کہتا ہی، کہ اُس منصوبے کو پایہ داری نہیں، بلکہ ایسا نہ ہوگا؛ ۸ کیونکہ آرام کا دارالسلطنت دمشق ہی ہوگا، اور دمشق کا سردار رضین؛ اور پینستہ برس کے اندر افرائیم ایسا کت جائیگا، کہ قوم نہ رہیگا۔ ۹ افرائیم کا بھی دارالسلطنت سمرون ہی ہوگا، اور سمرون کا سردار رملیاء کا بیٹا۔ اگر تم ایمان نہ لاؤ گے، تو یقیناً قائم نہ رہو گے۔

۱۰ پھر خداوند نے آخر سے خطاب کر کے کہا، کہ ۱۱ خداوند اپنے خدا سے کوئی نشان مانگے، خواہ نیچے زمین میں، خواہ اوپر بلندی میں۔ ۱۲ پر آخر نے کہا، کہ میں نہیں مانگنے گا، اور میں خداوند کو نہیں آزمانے گا۔ ۱۳ تب

پیشتر
مسیح
۷۵۸
کے قریب

۸:۵
۹:۱
۱۰:۱

۱۱:۱
۱۲:۱
۱۳:۱
۱۴:۱
۱۵:۱
۱۶:۱
۱۷:۱
۱۸:۱
۱۹:۱
۲۰:۱

۲۱:۱
۲۲:۱
۲۳:۱
۲۴:۱
۲۵:۱
۲۶:۱
۲۷:۱
۲۸:۱
۲۹:۱
۳۰:۱

۳۱:۱
۳۲:۱
۳۳:۱
۳۴:۱
۳۵:۱
۳۶:۱
۳۷:۱
۳۸:۱
۳۹:۱
۴۰:۱

۴۱:۱
۴۲:۱
۴۳:۱
۴۴:۱
۴۵:۱
۴۶:۱
۴۷:۱
۴۸:۱
۴۹:۱
۵۰:۱

۵۱:۱
۵۲:۱
۵۳:۱
۵۴:۱
۵۵:۱
۵۶:۱
۵۷:۱
۵۸:۱
۵۹:۱
۶۰:۱

۶۱:۱
۶۲:۱
۶۳:۱
۶۴:۱
۶۵:۱
۶۶:۱
۶۷:۱
۶۸:۱
۶۹:۱
۷۰:۱

۷۱:۱
۷۲:۱
۷۳:۱
۷۴:۱
۷۵:۱
۷۶:۱
۷۷:۱
۷۸:۱
۷۹:۱
۸۰:۱

۸۱:۱
۸۲:۱
۸۳:۱
۸۴:۱
۸۵:۱
۸۶:۱
۸۷:۱
۸۸:۱
۸۹:۱
۹۰:۱

۹۱:۱
۹۲:۱
۹۳:۱
۹۴:۱
۹۵:۱
۹۶:۱
۹۷:۱
۹۸:۱
۹۹:۱
۱۰۰:۱

۱۰۱:۱
۱۰۲:۱
۱۰۳:۱
۱۰۴:۱
۱۰۵:۱
۱۰۶:۱
۱۰۷:۱
۱۰۸:۱
۱۰۹:۱
۱۱۰:۱

۱۱۱:۱
۱۱۲:۱
۱۱۳:۱
۱۱۴:۱
۱۱۵:۱
۱۱۶:۱
۱۱۷:۱
۱۱۸:۱
۱۱۹:۱
۱۲۰:۱

<p>پیشتر مسیح ۱۰۰</p>	<p>ان کی جگہ، سدا گلاب اور خارسانان ہوگا۔ ۲۵ ٹوٹ تیر اور کمانیں لیکے وہاں آویں گے؛ کیونکہ وہ ساری سرزمین سدا گلاب اور خار ہوگی۔ ۲۵ مگر ان سارے پہاڑوں پر، جو کدالی سے کھوئی جاتی تھیں، سدا گلاب اور کالتوں کے خوف سے تو پھر نہ چڑھیں گے؛ سو وہ گائے بیل کی جگہ لگھیں ہوگی، اور پھیر پھری آئیں گے۔</p> <p>باب ۸</p> <p>اس باب میں کہ یہودان حضرت مسیح کے مطابق نبی کی طرف سے الہی حکم ہوتا، آرام اور اسوائیل دونوں شاہانہ اور عذاب ہوئے۔ یہودان بھی اس عذاب کی سبب اس کی طرح سزا پائی۔ انہی امور کو ذکر کیا ہے اور یہ وہ امور ہیں جن سے یہودان بڑا ڈرا ہوا ہے اور یہ سب عذاب میں سے ہیں۔</p> <p>۱ پھر خداوند سے مجھے نہا، کہ ایک جری تخیلی ہے، اور آدمی کے فلم سے اس پر لکھ، کہ اسی پرشلال حاش سر کے لیے ۲ اور کہ میں دانتدار گواہوں کو، یعنی عورتاہ ناہن کو اور ذکر یہاں سن یہ پرکریا کو ۳ سرور کروں۔ ۳ اور میں نبیہ کے پاس آیا، سو وہ پیٹ سے ہڑلی، اور ایک نیک حنی۔ تب خداوند نے مجھے کہا، اس کا نام مہیرشلال حاش نر رکھ۔ ۴ کہ اس سے پیشتر، کہ یہ لڑکا ایسی میرے ہاں ہی میری ما بول سکے، دمنشقی کا مال اور سمرون کی لوت کو اچھو کے شاہ اسور کے حورے جائیں گے۔</p> <p>۵ پھر خداوند نے مجھے فرمایا، ۶ ارسکے ان لوگوں نے شلوآح کے نالے کو، جو آہستہ بہتا ہے، ناپسند کیا، اور رضین اور رملیاہ کے بیٹے پر مائل ہوئے؛ ۷ سو اب دیکھ، کہ خداوند دنیا کے سبب شدید سیلاب کو، یعنی شاہ اسور اور اس کی ساری شوکت کو، ان پر چڑھا لائے گا؛ اور وہ اپنے سارے نالوں کے پار بڑھیں گے، اور اپنے سارے کنالوں کے اوپر گذریں گے؛ اور وہ یہوداہ کے درمیان بھینگا، اور اس کی بازو چلی جائیگی؛</p>	<p>نبی نے کہا، ای دادوں کے خاندان، اب تم سنو؛ انسان کو نکالنا تمہارے آگے نہایت چھوٹی بات ہے؛ سو کیا تم میرے خدا کو بھی تھکاؤ گے؟ ۱۰ بلوچوں کے خداوند آپ ہم کو ایک نشان دینا؛ دیکھو، کنواری حملہ ہوگی، اور نیک جائیگی، اور اس کا نام اسوین رکھیں گی۔ ۱۵ وہ بھی و شہد کیا بینا، جس وقت نہ وہ برا ترک کرنے کا اور بد پسند کرنے کا انداز پاوے۔ ۱۶ پر اس سے آگے کہ یہ لڑکا بد ترک کرے گا، اور نیک پسند کرنے کا انداز پاوے، بہ، سرزمین، جسے تو نران دینا ہے، اپنے لوگوں بدشاہوں سے چھوڑ جائیگی۔</p> <p>۱۷ خداوند نے جب ہر اور نیرے لوگوں اور نیرے دل کے گھرانے پر ایسے ایام لایا، کہ اس دن سے، جب افرائیم بدوداہ سے جدا ہوا، آج تک کبھی نہ لڑا، نہ شاہ اسور کو۔ ۱۸ اور اس دن اسکا ہونہ خداوند مصر ہی بہروں نے اس سرے پر سے مٹھیں کو، اور اسور کی سرزمین میں سے زنبوروں کو، سینی بھائے بلوچیا؛ سو وہ سب آویں گے، اور وحشت کی بادوں میں اور جتانوں کے درازوں میں، اور سب خرسدوں میں، اور سب چرائوں میں چھ جائیں گے۔ ۲۰ اسی روز، خداوند اس آستری سے، جو بہر کے پار کرنا کر لیا، یعنی اسور کے بادشاہ سے، سر اور پانوں کے بال موندیگا، اور اس سے داڑھی بھی کھرچی جائیگی۔ ۲۱ اور اس دن ایسا ہوگا کہ کوئی آدمی ایک بیچیا اور دو بیٹوں پالے گا، ۲۲ اور ایسا ہوگا کہ وہ دودھ کی فراوانی سے مکھن کھائیں گے؛ کیونکہ ہر ایک، جو اس سرزمین میں بچ رہیگا، مکھن اور شہد ہی کھایا کریگا، ۲۳ اور اس دن ایسا ہوگا، کہ ہر ایک جگہ جہاں ایک ہزار ناک ہوگی، جن کی قیمت ایک ہزار روپیوں کی ہوگی،</p>
-------------------------------	---	--

پیشتر مسیح ۷۳۱ کے قریب	۱۱ اور جب وہ تم کو کہیں، تم دیوں کے یاروں اور افسونگروں کی، جو بہسہساتے اور بچراتے ہیں، تالش کرو؛ تو تم کہو، کیا لوگوں کو مناسب نہیں کہ اپنے خدا کو ڈھونڈنے میں؟ کیا زندوں کی بابت مردوں سے سوال کریں؟ ۲۰ شریعت پر اور شہادت تفسار پر نظر کریں؟ اگر وہ اس سخن کے مطابق نہ بولیں، تو ان پر پونہ پھینکی۔ ۲۱ تب وہ خراب حال اور بھوکے ہوئے سرزمین میں گذرینگے؛ اور ایسا ہوگا، کہ جب وہ بھوکے ہوں، تو وہ اپنی جان سے بیزار ہونگے، اور اپنے بادشاہ اور اپنے خدا پر لعنت کریں گے؛ اور وہ اوپر ٹانگیں گے، ۲۲ پھر زمین کی طرف گھوریں گے؛ اور کیا دیکھتے ہیں؟ تنگی، اور تاریکی کو؛ کہ وہ سیاست ہی سے تاریک ہو جائیں گے، اور تیرگی میں کھدیڑے جائیں گے۔	۱۱ کیونکہ خداوند نے، جب اس کا ہاتھ مجھ پر غالب ہوا، اور ان لوگوں کی راہ میں چلنے سے مجھے منع کیا، مجھ کو یوں فرمایا، کہ ۱۲ تم سب کچھ، جسے یہ لوگ سازش کہتے ہیں، سازش مت کہو، اور جس سے وہ ڈرتے ہیں، تم مت ڈرو، اور نہ گھبراؤ۔ ۱۳ رب الافواج جو ہی، تم اس کی تقدیس کرو؛ اور اس ہی سے ڈرتے رہو، اور اس ہی کی دہشت رکھو۔ ۱۴ وہ تمہارے لیے ایک مقدس ہوگا؛ پر اسرائیل کے دونوں گھرانوں کے لیے تکر کا پتھر اور تھوکر کھانے کی چٹان؛ اور یہودسم کے باشندوں کے لیئے پھندا اور دام ہووگا۔ ۱۵ بہت لوگ اُن سے تھوکر کھائیں گے، اور گریں گے، اور قوت جائیں گے، اور دام میں پھینکے، اور پکڑے جائیں گے۔ ۱۶ شہادت نامہ بند کر لو، اور میرے شاگردوں کے لیے شریعت پر مہر کرو۔ ۱۷ میں بھی خداوند کی راہ دیکھونگا، جو اب یعقوب کے گھرانے سے اپنا منہ چھپاتا ہی؛ میں اُس کا انتظار کرونگا۔ ۱۸ دیکھ، میں اُن لوگوں سمیت، جو خداوند نے مجھے بخشے، رب الافواج کی طرف سے، جو کوہ صہیون میں رہنا ہی، بنی اسرائیل کے درمیان نشانہوں اور عجائب و غریب کے لیے ہوں۔	پیشتر مسیح ۷۳۱ کے قریب
۱۱۰۰ کے قریب	۹ باب		
۱۱۰۰ کے قریب	اس باب میں، کہ ا مسیح کے پھندا ہونے و باقشامی امداد پانا، اُن آیتوں کے درمیان بڑی خوشی ہوگی، ا فصل اُن آیتوں کی جو اسرائیل پر آئیں گی، اُن کی ضروری ک سبب، ۱۳ اور اُن کی بناکاری، ۱۸ اور اُن کی سختی کے سبب۔		
۱۱۰۰ کے قریب	لیکن تیرگی وہاں نہ رہیگی، جہاں آگے کو بیت چڑی تھی؛ کہ اُس نے پہلے زبلوں کی سرزمین کو، اور نغذالی کی سرزمین کو ذلت دی، پر آخری زمانے میں غیر قوموں کے جلیل میں دریا کی سمت یردن کے پار بزرگی دیگا۔ ۲ وہ لوگ، جو تاریکی میں چلتے تھے، بڑی روشنی دیکھتے؛ اور اُن پر، جو موت کے ساتھ کے ملک میں رہتے تھے، نور چمکتا۔ - تو اُمت کو زیادہ کرتا، جس کی خوشی تو نے افزود نہ کی تھی، وہ تیرے آگے ایسے خوش ہوتے، جیسے دروکے وقت، اور غنیمت کی تقسیم کے وقت لوگ خوش ہوتے ہیں۔ ۳ کیونکہ تو نے اُن کے بوجھ کے جوڑے کو، اور اُن کے کاندھے کے لٹھ کو، اور اُن پر ظلم کرنیوالے		

پیشتر
مسیح
۱۷۸
کے لیے

کے عسا کو، ایسا توڑا ہی، جیسا کہ مدباں کے دن میں ہوا تھا، کہ جنگ میں گھریے پہلے ہوں گے سب گھریے آئے کچرے حو لہو سے شرابور ہوں، جاننے کے لیے آگ کا ایندھن ہونگے، کہ ہمارے لیے ایک لڑکا تولد ہوگا، اور ہم کو ایک بیٹا بخشا گیا؛ اور سلطنت اُس کے گاندھ پر ہوگی؛ اور وہ اِس نام سے کہلانا ہی، عجیب، مشیر، خدا ے قادر، ابدیت کا باپ، سلمتی کا شاہراہ، اُس کی سلطنت کے اقبال اور سلمتی کی کچھ اِفتہا نہ ہوگی؛ وہ داؤد کے نعت پر اور اُس کی مملکت پر آج سے لیکے ابد تک بندوبست کرنگا، اور عدالت اور صداقت سے اُسے فیام بخشینگا، رب القواج کی غیوری بہ کرنگی

۸ خداوند نے یعقوب کے برخلاف ایک سین پھیجا، اور وہ سین اسرائیل پر نازل ہوا، اور سارے لوگ، گیا بنی افرائیم اور کیا اهل سمروں، معلوم کرینگے، جو کہ تکر اور سخت دلی سے کہتے ہیں، کہ ابنتیں گر گئیں، پر ہم تراشے ہوئے پتھروں کی عمارت بنائینگے؛ گولر کے درخت کاٹے گئے، پر ہم سرو کے لکائینگے، اِس لیے خداوند رفیقین کی مخالف گروہوں کو اُن پر چڑھایگا، اور اُن کے بیروں کو خود ہتھیار بندھواؤنگا، ۱۲ آگے آرامی ہونگے اور فلسطی، اور وہ اسرائیل کو منہ پھسار کے کہا جائینگے، باوجود اُس سب کے، اُسکا سارا غصہ اُتر نہیں گیا، بلکہ اُسکا ہاتھ ہنوز چڑھا ہوا ہی،

۱۳ کیونکہ لوگ اُس کی طرف، جو اُنہیں مارتا ہی، نہیں پھرے، اور وہ رب القواج کو نہیں ڈھونڈتے تھے، ۱۴ سو خداوند اسرائیل کے سر اور دم اور شاخ اور ہی کو ایک ہی دن میں کاٹ ڈالینگا، ۱۵ وہ جو یرانا ہی، اور عزندار، وہی سر ہی، اور جو نبی جہوتی باتیں سکاٹتا

۱۱۱۲
۱۱۱۳
۱۱۱۴
۱۱۱۵
۱۱۱۶
۱۱۱۷
۱۱۱۸
۱۱۱۹
۱۱۲۰
۱۱۲۱
۱۱۲۲
۱۱۲۳
۱۱۲۴
۱۱۲۵
۱۱۲۶
۱۱۲۷
۱۱۲۸
۱۱۲۹
۱۱۳۰
۱۱۳۱
۱۱۳۲
۱۱۳۳
۱۱۳۴
۱۱۳۵
۱۱۳۶
۱۱۳۷
۱۱۳۸
۱۱۳۹
۱۱۴۰
۱۱۴۱
۱۱۴۲
۱۱۴۳
۱۱۴۴
۱۱۴۵
۱۱۴۶
۱۱۴۷
۱۱۴۸
۱۱۴۹
۱۱۵۰
۱۱۵۱
۱۱۵۲
۱۱۵۳
۱۱۵۴
۱۱۵۵
۱۱۵۶
۱۱۵۷
۱۱۵۸
۱۱۵۹
۱۱۶۰
۱۱۶۱
۱۱۶۲
۱۱۶۳
۱۱۶۴
۱۱۶۵
۱۱۶۶
۱۱۶۷
۱۱۶۸
۱۱۶۹
۱۱۷۰
۱۱۷۱
۱۱۷۲
۱۱۷۳
۱۱۷۴
۱۱۷۵
۱۱۷۶
۱۱۷۷
۱۱۷۸
۱۱۷۹
۱۱۸۰
۱۱۸۱
۱۱۸۲
۱۱۸۳
۱۱۸۴
۱۱۸۵
۱۱۸۶
۱۱۸۷
۱۱۸۸
۱۱۸۹
۱۱۹۰
۱۱۹۱
۱۱۹۲
۱۱۹۳
۱۱۹۴
۱۱۹۵
۱۱۹۶
۱۱۹۷
۱۱۹۸
۱۱۹۹
۱۲۰۰

۱۱ کیونکہ وہ، جو اِن لوگوں کے پیشوا ہیں، اُن سے خطاکاری کرتے ہیں؛ اور وہ، جو اُنکی پیروی کرتے ہیں، نکلے جائینگے، ۱۵ سو خداوند اُن کے جوانوں سے خوشنود نہیں، اور وہ اُن کے یتیموں اور اُن کی بیویوں پر کبھی رحم نہ کرنگا؛ کہ اُن میں ہر ایک بے دین اور بدکردار ہی، اور ہر ایک منہ حماقت کی بت بولتا ہی، باوجود اُس سب کے، اُسکا سارا غصہ اُتر نہیں گیا، بلکہ اُسکا ہاتھ ہنوز چڑھا ہوا ہی، ۱۸ کہ بددانی آگ کی طرح جلتی ہی؛ وہ سد اکلاب کی بازی اور خارستان کو فنا کر دیگی، اور جنگل کی جھڑی میں شعلہ آنگیز ہوگی، کہ وہ دھونویں کے مانند اُترے پھریںگے، ۱۹ رب القواج کے قہر سے بہ سزیمین جلائی جاتی، اور لوگ آگ کے کندوں کے مانند ہوئیںگے؛ اور آپس میں ایک دوسرے کی رعیت نہ کرنگا، ۲۰ اور کوئی ایک دھنے ہاتھ پر منال کرنگا، اور بیوکھا ہوگا؛ اور وہ بائیں ہاتھ پر کھائیگا، اور وہ سیر نہ ہونگے؛ اُن میں سے ہر ایک آدمی اپنے بازو کا گوشت کھائیگا؛ ۲۱ منسی افرائیم کا اور افرائیم منسی کا؛ اور وہ ملکہ یہوداہ کے مخالف ہونگے، بلوجود اُس سب کے، اُس کا سارا غصہ اُتر نہیں گیا، بلکہ اُس کا ہاتھ ہنوز چڑھا ہوا ہی،

۱۰ باب

اِس باب میں، کہ اِن لوگوں پر اوپلا ہوگا، اور وہ جس سے ماروں نہ مارکالی ہی، انہی ہی تکر کے باعث توڑا جائگا، اور اسرائیل میں سے غریب لوگ بیچ جائینگے، اور اسرائیل کی خاطر جسی موتی اِس وقت سے کہ وہ شاہ امور نے حانہ کے پاس سے نکل چکا، اُن پر اوپلا ہی، جو بے انصافی کے آئین مقرر کرتے ہیں؛ اور اُن لکھنویوں پر جو رنج دینے کے لیے رو بکاریاں لکھے، تاکہ مسکینوں کو عدالت سے ناامید کریں، اور اُن کا حق، جو مشیرے بلٹیوں میں محتاج ہیں، چھین لیویں، اور

پیشتر
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰

پیشتر مسح ۷۱۳ کے ۷۱۳ ۲۰:۱۳ ۲۱:۱۱ ۲۲:۱۱ ۲۳:۱۱ ۲۴:۱۱ ۲۵:۱۱ ۲۶:۱۱ ۲۷:۱۱ ۲۸:۱۱ ۲۹:۱۱ ۳۰:۱۱	اپنے ہاتھ کے زور سے، اور اپنی دانش سے یہ کیا ہی، کہ میں دانشمند ہوں؛ ہاں، میں نے قوموں کی حدیں سرکائیں، اور اُنکے خزانے لوٹے، اور میں نے جنگی مرد کے مانند تخت نشینوں کو آثار دیا: ۱۳ اور میرے ہاتھ نے لوگوں کی دولت کو گھونسلے کی طرح پایا ہی؛ اور جیسے کوئی اُن انڈوں کو، جو چڑھ ہوویں، سمیٹ لیوے، ویسے میں ساری زمین پر قابض ہوا؛ اور کسی ایک میں یہ سکت نہ ہوئی، کہ پر پھیلوے، یا چونچ کھولے، یا چھپاوے۔ ۱۵ کیا کھانڈا اُس کے رو بہ رو، جو اُس سے کالتا ہی، لاف زنی کریگا؟ یا آرا آرائش کے سامنے شیطی کریگا؟ یہ ایسا ہی، کہ جیسے لٹھ اُس کو، جو اُسے اُٹھائے ہوئے ہی، ہلاوے، اور سوتنا اُس کو، جو لکڑی نہیں ہی، اُٹھاوے۔ ۱۶ اِس سبب سے خداوند، رب الامواج، اُس کے موٹے مردوں پر لاشری بھیجیگا، اور اُس کی شوکت کے نیچے ایک سوزش آگ کی سوزش کے مانند، پتر کائیگا؛ ۱۷ بلکہ اسرائیل کا نور ہی آگ بنیگا، اور اُس کا قدوس ایک شعلہ ہوگا؛ اور وہ اُس کے خاروں کو اور سد اگلاہوں کو ایک دن میں جلانے بہسم کر دیگا؛ ۱۸ اور اُس کے بن اور باغ کی خوشنمائی کو، جاں سے گوشت تک، فنا کریگا، اور وہ ایسا ہو جائیگا، جیسا کوئی مریض جو غش کھاوے۔ ۱۹ اور اُس کے باغ کے درخت ایسے تھوڑے باقی رہینگے، کہ ایک لڑکا یہی اُنہیں گننے لکھ لے۔ ۲۰ اور اُس دن ایسا ہوگا، کہ وہ، جو بنی اسرائیل میں سے باقی رہ جائینگے، اور اہل یعقوب میں سے بچ رہینگے، اُس پر جس نے اُنہیں مارا پھر تکیہ نہ کرینگے؛ بلکہ خداوند اسرائیل کے قدوس پر سپہے دل سے تکیہ کرینگے۔ ۲۱ تو یہی فقط ایک بقیدہ، جو یعقوب سے باقی ہوگا، خداے قادر کی طرف پھر یگا۔ ۲۲ کیونکہ اگرچہ	بھیوں کو غنیمت کریں، اور پتیموں کو لوٹیں۔ ۳ سو تم مطالبہ کے دن اور اُس خرابی کے دن، جو دور سے آویگی، کیا کروگے؟ تم کمک کے لینے اُس کے پاس دوڑوگے؟ اور تم اپنی حشمت کہاں رکھ چھوڑوگے؟ ۴ اگر وہ قیدیوں کے درمیان دہک نہ بیٹھیں، وہ مقتولوں میں ہوکے چرے رہینگے۔ باوجود اُس سبب کے، اُس کا سارا غصہ اُتر نہیں گیا، بلکہ اُس کا ہاتھ، ہنوز چڑھایا ہوا ہی۔ ۵ واویلا اسور، میرے غصے کے دندے پر؛ جو لٹھ اُس کے ہاتھ میں ہی، سو میرے قہر کا ہتھیار ہی۔ ۶ میں اُسے ایک ریاکار قوم پر بھیجوںگا، اور اُن لوگوں کی مخالفت میں، جن پر میرا قہر ہی، میں اُسے حکم قطعی دوںگا؛ کہ مال لوٹے، اور غنیمت لے لیوے، اور اُنہیں بازاروں کی کیچڑ کے مانند لتازے۔ ۷ لیکن اُس کا یہ خیال نہیں ہی، اور اُس کے دل میں ارادہ نہیں ہی، کہ ایسا کرے؛ بلکہ اُس کے دل میں ہی کہ قتل کرے؛ اور بہت سی گروہوں کو کات ڈالے۔ ۸ کیونکہ وہ کہتا ہی، کیا میرے امرا سراسر بادشاہ نہیں؟ کیا کلتو کر کمیس کے مانند نہیں ہی؟ اور حمات ارفاد کے مانند نہیں؟ اور سمرون دمشق کے مانند نہیں ہی؟ ۱۰ جس طرح سے میرے ہاتھ نے بتوں کی مملکتیں پائیں، اور اُن کی کھوڑی ہوئی مورتیں بھی، جو یروسلیم اور سمرون کی مورتوں سے کہیں بہتر تھیں۔ ۱۱ تو کیا جیسا میں نے سمرون سے اور اُس کے بتوں سے کیا، ویسا ہی یروسلیم سے اور اُس کے بتوں سے نہ کرونگا؟ ۱۲ پر ایسا ہوگا، کہ جب خداوند کوہ صیہون پر اور یروسلیم میں اپنا سب کام کر چکیگا، تب (وہ فرماتا) میں شاہ اسور کو اُس کے گستاخ دل کے ثمرے کی اور اُس کی بلند نگاہی اور گھمنڈ کی سزا دوںگا۔ ۱۳ کہ وہ کہتا ہی، میں نے	پیشتر مسح ۷۱۳ کے ۷۱۳ ۲۰:۱۳ ۲۱:۱۱ ۲۲:۱۱ ۲۳:۱۱ ۲۴:۱۱ ۲۵:۱۱ ۲۶:۱۱ ۲۷:۱۱ ۲۸:۱۱ ۲۹:۱۱ ۳۰:۱۱
---	---	--	---

پیشتر
مسیح
۱۳
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

تیسرے لوگ، ای اسرائیل، سمندر کی ریت کے مانند ہوں، مگر ان میں کا صرف ایک بقیہ بچے گا، کہ وہ اسے تکمیل، جو اس نے تھپائی ہے، خداوند سے لبریز ہوگی۔ کیونکہ خداوند رب القواج، سزا کی وہ تکمیل، جو غمرائی گلی، سب سزائیں کے بیچ میں رہے گا۔
تس بر یہی خداوند رب القواج یہ فرمانا ہے، کہ ای مجھے لوگو، تم جو نصیہوں میں بسے ہو، اسور کے سب سے مت ڈرو۔ وہ تو نبی کو لٹھ سے مارے اور نبی کے گھر پر اپنا ڈنڈا اٹھاوے، ۲۵ لیکن ایک تھوڑی ہی دیر ہی کہ حوش و خروش موقوف ہوگا، اور پھر اس نے ہلاک کرنے سے دھیما ہو جائیگا، ۲۶ کیونکہ رب القواج مدیان کی خوبیر کی مطابق، جو عروبہ کی پہاڑی پر ہوئی، اس پر ایک کوزا اٹھاوے گا، اس کا تھپا سمندر پر ہوگا، ہاں، وہ اسے مصر کی طرح ہی اٹھاوے گا، ۲۷ اور اس دن ایسا ہوگا کہ اس کا بوجھ فیروزہ کا گدھے پر ہے، اور اس کا حوا تیری گردن پر سے اٹھالیا جائیگا، اور وہ حوا مسموحی کے باعث سے تورا جائیگا، ۲۸ وہ عیت میں آیا ہے، مجھوں میں ہوئے گذر گیا، مکاس میں اپنا سبب رکھ چھوڑا ہے: ۲۹ وہ گھائی سے پار گئے: وہ جنج میں شب بٹس ہوئے: رامہ ہراسان ہے: جبہ سائل بہاگ نکلتا ہے۔
۳۰ ای جلیم کی بیٹی، جلیع مار: ای مسکین عنوت، اپنی آواز لیس کو؟ سدا، ۳۱ مدمینہ چلا گیا: جبیبیم کے رہنیوالے نکل بھاگے۔ ۳۲ پھر آج کے دن بوب میں خیمہ زن ہوگا: تب وہ اپنا ہاتھ صیہوں کی بیٹی کے پہاڑی یروسل کے کوہ پر، ہلاوے گا۔ ۳۳ دیکھو، خداوند رب القواج ہیبتناک وضع سے مارے

شاخوں کو چھانت ڈالے گا، وہ جو اونچے قد کا ہے کات ڈالا جائیگا، اور وہ جو بلند ہیں پست ہو جائیں گے۔ اور وہ جنگل کی جہاز کی لڑھ سے کات ڈالے گا، اور لیٹان ایک زبردست کے ہاتھ سے گر جائیگا۔
باب ۱۱
اس باب میں کہ ای نے نہ ایک کونیل نکلیگا، اور اس کی بلخامہ ملندہ ہوگی۔ اسرائیل کے سال ہو جائے گی خبر کہ برہ ہندہ کے ساتھ ہوگا، اور ہر قوموں کے لالہ جانے گی۔
پربسی کے نئے سے ایک کونیل نکلیگا، اور اس کی حزیوں سے ایک پندار شاخ پیدا ہوگی، اور خداوند کی روح اس پر تھپائی، حسمت اور خرد کی روح، مصلحت اور قدرت کی روح، معرفت اور خداوند کے خوف کی روح، اور وہ خداوند کے خوف کی ہمت تیرفہم ہوگا، وہ اپنی آنکھوں کے دیکھنے کے مطابق حکم نہ کریگا، اور نہ اپنے کانوں کے سننے کے موافق فیصلہ کریگا، بلکہ وہ راستی سے مسکینوں کا انصاف کریگا، اور انصاف سے زمین کے خاکساروں کے لیے انصاف کریگا، اور وہ اپنے منہ کی لاقہی سے زمین کو ماریگا، اور اپنے لبوں کے دم سے شہریوں کو فنا کر ڈالے گا، اور اس کی کمر کا پتکا راستبازی ہوگی، اور اس کے پہلو وفاداری کے پتکے سے کسے ہوئے ہونگے، اور اس وقت بہتریا برہ کے ساتھ رہیگا، اور چیتا حلوان کے ساتھ بیٹھے گا، اور پھپھا اور شیر بیہ اور پالا ہوا بیل ملے جٹے رہیں گے، اور نفا بیہ ان کی پیشروی کریگا، گے اور رہنے والے ملے چریگی، ان کے بچے ملے جٹے بیٹھیں گے، اور پھر بہر بہل کی طرح یوآل کھا لے گا، اور دودھ پیتا بیہ سانب کے بل پاس کھلیگا، اور وہ ٹوکا جس کا دودھ چھڑایا گیا ہوگا، گلے کی بانہنی میں ہاتھ ڈالے گا، وہ میرہ مقدس کوہ کی سب اطراف میں کسی کو دکھ نہ دیکھے اور تورا نہ ڈالے گا،

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

پیشتر	۱۲ باب	کیونکہ جس طرح پانی سے سمندر بھرا ہوا ہے، اسی طرح زمین خداوند کے عرفان سے معمور ہوگی۔	پیشتر
۷۱۳	۱۲ باب	۱۰ اور اُس دن ایسا ہوگا کہ یسیر کی اُس جزیرے، جو قوموں کے لیے جہنم کی طرح کھڑی ہوگی، قومیں طالب ہونگی؛ اور اُس کی آرام گاہ جلال بنیگی۔ ۱۱ اور اُس دن ایسا ہوگا، کہ خداوند دوسرے مرتبہ اپنا ہاتھ جڑھاکے اپنے لوگوں کا بقیہ جو بچ رہا ہو، اسور، اور مصر، اور فتروس، اور کوش، اور ایلام، اور سنعار، اور حماث، اور سمندری اطراف سے پھیر لویگا۔ ۱۲ اور وہ قوموں کے لیے ایک جہنم کھڑا کریگا، اور اُن اسرائیلیوں کو، جو خارج کیے گئے ہیں، جمع کریگا، اور سارے بنی یہوداہ کو، جو پراگندہ ہوئے تھے، زمین کے چاروں کونوں سے فراہم کریگا۔ ۱۳ تب بنی اِفرائیم میں حسد نہ رہیگا، اور بنی یہوداہ میں کے کینہ ور کات ڈالے جائیں گے؛ بنی اِفرائیم بنی یہوداہ پر حسد نہ کریں گے، اور بنی یہوداہ بنی اِفرائیم سے کینہ نہ رکھیں گے۔ ۱۴ پر وہ یسیر کی طرف فلسطین کے کاندھوں پر جھپٹیں گے، اور وہ ملکہ الیورب کے بسنیوالوں کو لوٹیں گے، اور ادوم اور موآب پر ہاتھ ڈالیں گے، اور بنی عمون اُن کے تابعدار ہوں گے۔	۷۱۳
۱۱	۱۲ باب	۱۵ تب خداوند دریائے مصر کی لسان کو بالکل میٹ دیگا، اور اپنی زور زور آندھی سے ندی پر اپنا ہاتھ ہلویگا، اور اُس کو سات نالے کر دیگا، اور ایسا کریگا کہ لوگ جوتے پینے ہوئے پارچے جائیں گے۔	۱۱
۱۱	۱۲ باب	۱۶ اور اُس کے باقی لوگوں کے لیے، جو اسور میں سے بچ رہیں گے، ایسی ایک شاہراہ ہوگی، جیسی بنی اسرائیل کے لیے تھی، جس دن کہ وہ مصر کی زمین سے نکلے۔	۱۱
۱۱	۱۲ باب	۱۷ اور اُس دن اے اہل امان، جو خدا کی رسموں کے سبب ادا کرتے تھے، اور اُس دن تو کہیں گے، کہ ای خداوند، میں تیری ستائش کرونگا، کہ اگرچہ تو مجھ سے ناخوش تھا، پر تیرا غصہ اتر گیا، اور تو نے مجھے تسلی دی۔ ۱۸ دیکھو، خدا میری نجات ہی: میں اُس پر توکل کرونگا، اور نہ ڈرونگا، کہ یاہ یہوواہ میرا ہوتا، اور میرا سروں ہی، اور وہ میری نجات ہوا ہی۔ ۱۹ سو تم خوش ہو کے نجات کے چشموں سے پانی بہو گے، اور اُس دن تم کہو گے، کہ خداوند کی ستائش کرو، اُس کا نام اے لوگوں کے درمیان اُس کی قدرتیں بیان کرو، اور کہو، کہ اُس کا نام عالی شان ہی ہے۔ ۲۰ خداوند کی مدح سراہی کرو، اِس لیے کہ اُس نے ایک جلیل کام کیا ہی؛ ساری زمین کو یہ معلوم ہی۔ ۲۱ اے صیہون کی بسنیوالی، تو چلا اور لگاڑ، کہ تیرے درمیان اسرائیل کا قدوس بزرگ ہی۔	۱۱
۱۱	۱۳ باب	۱ اس دن میں، کہ خدا اپنی فوجوں کو جمع کرنا جو آنگے تھے، کو انہام دینے کے لیے مقرر ہوئی تھی، وہ اپنا ازا ظاہر کرنا کہ بابل کو مادہوں و سب سے برباد کرے۔ ۲ بابل کی ویرانی کا حال۔	۱۱
۱۱	۱۳ باب	۳ بابل کی باہت وہ الہامی بات ہے، جسے اموص کے بیٹے یسعیاہ نے روپا میں دیکھا۔ ۴ تم بے آرز پھار پر ایک جہنم کھڑا کرو، اُن کو بلند آواز سے پکارو، اور ہاتھ ہلاؤ، کہ وہ سرداروں کے دروازوں کے اندر جاویں۔ ۵ میں نے اپنے مخصوص کیئے ہوئے کو حکم کیا، میں نے اپنے بہادروں کو، جو میری خداوندی سے مسرور ہیں، بلایا ہی، کہ وہ میرے قہر کو انجام دیں۔ ۶ پہاڑوں میں ایک ہجوم کی آواز ہی، ایک ترے لشکر کا سا شور، یہ مملکتوں اور قوموں کے دن کے کی آواز ہی جو فراہم ہوئیں: رب الافواج جنگی لشکر کی موجودات لیتا ہی۔	۱۱

پیشتر
مسح
۷۱۶
کے

۳۳ رب الامواج قسم کھا کے فرماتا ہی، کہ بقیناً، حبسا میں نے جاھا ہی، ایسا ہی ہو جائیگا اور جنسا میں نے ارادہ کیا ہی، ایسا ہی واقع ہوگا: ۲۵ میں اپنے ہی ملک میں اسہرب کو شکست دینگا، اور اپنے بہانہ میں پر اسے پتوں تلے لٹاؤں گا: تب اس کا حوا ان پر سے اتریںدا، اور اس کا بوجھ ان کے کندھوں پر سے نلیگا۔ ۲۶ یہ وہ ارادہ ہی جو ساری دنیا کی امت مفر کتا گا، اور یہ وہ ہانہ ہی، جو ساری امنوں پر تڑھایا گیا ہی۔ ۲۷ کہ رب الامواج نے ارادہ کیا ہی، سو کون اسے داخل نرنگہ! اور اس کا ہانہ لبیا دبا گیا ہی، سو کون اسے پیراویگا؟ ۲۸ جس سال کہ آجر بادشاہ مر گیا، اسی سال بہ ایہامی کلام بیان ہو، ۲۹ ای ساری فلسطینہ، تو اس لیے حوشی مت کر، کہ اس کا تہ، جس نے تم سے ہارا توڑا ہی: کیونکہ سانپ کی اصل سے انک ناک نکلیگا، اور اس کا پیل اند آتشی اتریدوگا سانپ ہوگا۔ ۳۰ رب مسکنوں کے پلو تھے کہا لینگے اور مصناج جین سے بھیٹینگے: پر میں دیری حتر کال سے ہروونگا، اور پھر ہائی لوگ مدد کیجے جائیگے۔ ۳۱ اور درازہ، اوولہ کورہ ارے او شہرہ، فلسطینہ، تو بالکل کدو، اور شمال سے انک دھول، اور اس کے لشکروں، اور اس وقت میں کہ قاصدوں کو جواب دینگے، کہ خداوند نے تم کو کو پنا کہا ہے، اور اس میں اس مسکن بننے پناہ لینگے!

۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

جاتے: نبو اور میدنا پر اٹھ سوآب اوولہ کرتے: ان کے سارہ سر ملنے لگے، اور ایک کی دھڑکی گئی، اور انہوں نے رشتوں میں تات کا کمربند باندھتے ہیں، اور اپنے گھروں کے کونہوں پر، اور بازاروں میں نوحہ کرتے: پھر وہ روتے ہوئے اترتے ہیں۔ ۳۴ حشبروں اور الیعلا اوولہ کرتے، کہ اُنکی آواز بھس تک سنی گئی: اس پر موتاب کے ہتھیار بند سپاہی جلا جلا کے روتے: اس کی جان اس میں گھبرا جانی، ۳۵ میرا دل موتاب کے لیے چلا، کہ اس کے ہاگنیدوگا، ضرر تک اذلت شلشیایہ تک، پہنچے، ہاں، وہ لوحیت کی جڑھائی پر روتے ہوئے چڑھ جاتے، اور ہرودم کے رستے میں ہلاکت کا اوولہ کرتے، ۳۶ کیونکہ نمرم کی نہیں خراب ہو گئیں: کیونکہ کھاس کھلا گئی، اور سبزہ مرجھا گیا، اور روئیدگی فنا ہوئی، ۳۷ اس لیے وہ تھقہ مال، جو انہوں نے حاصل کیا تھا، اور دخیرہ، جو انہوں نے رتہ چھوڑا تھا، ابید کی ندی پار لے جاتے، ۳۸ کہ غلظت موتاب کی سرحدوں تک ہو، اور ان کا لوحہ اجلیم تک، اور اکا مانم نیر اندیم تک پہنچا، ۳۹ ہرچند کہ دبیوں کی ندیاں لہو سے بہ رہی ہیں، تو یہی میں دبیوں پر زندہ ٹھیسٹ ڈالونگا: کہ اس پر جو موتاب سے بھاگیگا، اور اس سرزمین کے بئی لوگوں پر، ایک شیر

پیشتر
مسح
۷۱۶
کے
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

باب ۱۶

اس باب میں، کہ موتاب کو نصرت کرنا کہ وہ مسح کی لٹھریں کریں، موتاب کی مرضی کے سبب تمسک ہی جانی، ۱ بی اس پر اس پر ہوا، ۲ موتاب اس وقت کہ وہ لوٹا برا جاتی ہی، ۳ اضع سے جان کی راہ، ۴ موتاب کی کورہ پر سلک کے حاکم کے برہ، ۵ کیونکہ جس طرح ہوتا ہوا پرنہ ہی، جو کہنے سے نکلا گیا، اسی طرح موتاب کی ہتھیاں اربوں کے پانیوں

اس باب میں، کہ موتاب کا دوکتر حال، موتاب کی بابت ایہامی کہنے، ۱ حملہ کی رات میں، عار موتاب، ۲ ہو گیا، یقیناً حملہ کی رات میں، ۳ موتاب حراب بھو گیا، ۴ وہ ملندہ اور دبیوں کے اوج سے مکتا، ۵ پورے کے لیے چڑھ

۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

پیشتر
۷۲۶
۷۲۶

میں ہونگی، اور کہیں گی، ۳ صلاح دو، انصاف کا فیصلہ کرو؛ اپنا سایہ دو پہر کو یہی تھیک رات کے مانند ظاہر کرو؛ اُن کو، جو نکال دیئے گئے ہیں، چبچا لو؛ اُنہیں، جو بھاگے آئے ہیں، ظاہر نہ کرو۔ ۴ موآب کے خارج کیئے ہوئے تیرے ساتھ رہیں؛ تو اُن کو غارتگروں کے سامنے سے چھپالے؛ کیونکہ ستمگر موقوف ہونگے، اور غارتگری تمام ہو جائیگی؛ اور سارے پایمال کرنیوالے زمین پر سے فنا ہونگے۔ ۵ یوں تختِ رحمت سے قائم ہوگا، اور اُس پر ایک انصاف کرنیوالا، داؤد کے خیمے میں، جلوس فرمائے، عدل کی پیروی کریگا، اور عدالت کرنے پر مستعد رہیگا۔

۶ ہم نے موآب کے گہمند کی بات سنی ہی؛ وہ بڑا گہمند ہی؛ اُس میں گستاخی اور تکبر اور شیخی ہی؛ پر اُس کی جھوٹی فخریں کچھ چیز نہ ہونگی۔ ۷ سو موآب اوہلا کریگا، موآب کے لیئے، ہر ایک اوہلا کریگا؛ قیرحراست کی بنیادوں کے لیئے تم مانم کروگے، کہ وہ بالکل ماری پڑیں۔ ۸ کہ حشبن کے کھیت، سوہ گئے؛ سبمہ کے تاک، جو ہی سو غبرقوموں کے سرداروں نے اُس کی تحفہ ڈالیوں کو توڑ دیا؛ وہ یعزیر تک بڑھیں؛ وہ جنگل میں بھی پھیلیں؛ اُسکی لتوں نے آپ کو پھیلایا؛ وہ دریا پار گذریں۔

۹ سو میں یعزیر کے رونے کے مانند سبمہ کی تاک کے لیئے زاری کرونگا؛ ای حشبنوں، ای الیعالی، میں تجھے اپنے آنسوؤں سے تر کرونگا؛ کیونکہ تیرے ایام گرمی کے میووں پر، اور غلہ کی فصل پر جنگی غوغا آ پڑا ہی۔ ۱۰ اور شامانی چھین لی گئی، اور خوشی ہرے ہرے کھیتوں میں نہ رہی؛ انگوری باغوں میں گانا نہیں، اور لکارنا نہیں؛ لقانزیوالے آنکوروں کو کولہروں میں پھر نہیں مسلئے،

میں نے آنکوروں کی فصل کے غوغا کو موقوف کر دیا۔ ۱۱ سو ا میرا اندر موآب کے لیئے بربط کا سا فغان کرتا ہی، اور میرا دل قیرحراس کے لیئے۔ ۱۲ اور ایسا ہوگا، کہ ہرچند موآب آپ کو حاضر کرے، اور اُنچھے مکان پر چڑھے آپ کو تھکاوے، بلکہ اپنے مقدس میں جا کے دعا مانگے، پر کچھ فائدہ نہ ہوگا۔ ۱۳ یہ وہ سخن ہی، جو خداوند نے موآب کے حق میں مدت سے فرمایا ہی؛ ۱۴ پر اب خداوند یوں فرماتا ہی، کہ تین برس کے اندر، جو مزدوروں کے برسوں کے مانند ہوں، موآب کی شوکت اُن سب بڑے بڑے لشکروں سمیت کھٹ جائیگی اور باقی لوگ تھوڑے ہونگے، اور کچھ زور نہ رکھینگے۔

باب ۱۷

اس باب میں، کہ ارام اور اسرائیل کو دھمکی دی جاتی۔ ۱ اُن میں سے تھوڑے بہت بھاریوں کو ترک کریگے۔ ۲ باقی لوگ اپنی بددینی کے سبب سے ساست اٹھائینگے۔ ۳ ایک اوہلا اسرائیل کے دشمنوں پر جوتا ہی۔

دمشق کی بابت الہامی کلام، دیکھو، دمشق یوں خراب ہو جائیگا کہ شہر نہ رہیگا، اور وہ ایسا توت جائیگا کہ ڈھیر ڈھیر بنیگا۔ ۲ عزرائیل کی بستیاں خالی ہو جائیں گی، وہ گلوں کی چراگاہیں ہونگی، وہ وہاں بیٹھینگے، اور کوئی اُن کے ڈرانے کو بھی وہاں نہ ہوگا۔ ۳ اور افرائیم کا حصین شہر نابود ہوگا، دمشق اور باقی آرام سے سلطنت جاتی رہیگی؛ رب القواج فرماتا ہی، کہ جو حال بنی اسرائیل کی شوکت کا ہوا ہی، وہی اُن کا حال ہوگا۔ ۴ اور اُس روز ایسا ہوگا، کہ یعقوب کی حشمت کھٹ جائیگی اور اُس کا چربیدار بدن دبلا ہوگا۔ ۵ یہ ایسا ہوگا، جیسا کوئی درو کرنیوالا کترے کھیت کاتکے غلہ جمع کرے، اور اپنے ہاتھ سے بالوں کو لوہے؛ اور ایسا بھی ہو جائیگا جیسا کوئی رفاگیوں کی وادی میں خوشہ چینی کرے۔

پیشتر
۷۲۶
۷۲۶

۱۱ : ۱۱
۱۰ : ۱۰
۱۰ : ۱۰
۱۰ : ۱۰
۱۰ : ۱۰

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

پیشتر

مسیح سے

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

۶ کیونکہ اُس میں چٹنے کے لیے تھوڑے پھل باقی رہینگے، جیسے کہ زینوں کے درخت میں ہوتے، جب وہ ہلاک جاوے، دو تین دانے پھنگی پورے چار پانچ اُس کی پندار بھیلی ہوگی شاخوں پر، خداوند اسرائیل کا خدا فرمانا ہی۔
۷ اُس روز اِسساں ایسے خالی کی طرف نظر دینا، اور اُس ہی آنکھیں اسرائیل کے مدوس پر نوجہ کرنگی، اور وہ مذبحوں پر، ایسے ہتھ کے کام پر، نظر نہ کرنا۔ اُسے ہرگز اُس پر جسے اُس نے آنکھیں بے بظاہر، کداسپریت اور کیا بت، کسی پر نوجہ نہ ہوگی۔

۸ اور اُس دن اُس کے حصین شہر، آجائے ہوئے بن ہی مانند ہونگے، اور اُس شاخ کی مانند جو سب سے اوپر ہی، جسے اسرائیل کے سامنے ہی انہوں نے چھوڑا ہی: اور وہاں ویرانی ہوگی۔
۹ اِسلیئے کہ تو نے اپنے نجات دیندیوں کے خدا کو فراموش کیا، اور اپنی نوالگی کی جڈان کو یاد نہ دیا، سو تو خوب صورت بوجھ لگائیکا، اور اجنبی بغیری اُس میں جماونگا: ۱۱ جس دن تو اُسے تباہی دے تو اُس کے گرد لحاظ نہ ہی باندھے، اور جو تو نے لگا، سو صبح تو پھولے، پر اُس کا حاصل دکھ اور سخت مصیبت کے دن میں جانا رہیگا۔

۱۲ اے، بہت قوموں کا ہنگامہ ہوگا، وہ سمندر کے شور کے مانند شور مچانی ہوں: اور اُمتوں کا غوغا ہونا، وہ برے پانیوں کے ریلے کے مانند غوغا کر رہی ہیں!
۱۳ اُنہیں زور کے پانیوں کے ریلے کی مانند شور کرینگے: پر وہ اُنہیں کانٹینگے، اور وہ دور بھاگ جائینگے، اور اُس ہوسے کی طرح جو تیلوں نے اوپر آندھی سے اُترتا پھرے، یا اُس پتے کی طرح جو نکلے میں گھوسے، ماری ماری پھینگے۔
۱۴ اور دیکھو، شام کے وقت تو ہیبت ہی اور صبح ہونے سے پیشتر وہ نابود

ہیں۔ وہ، جو ہم نو غارت کرنے ہیں، ہم اُن کا حصہ ہی، اور وہ، جو ہم کو لوتے ہیں، ہم اُن کا بخیرہ ہی۔

۱۸ باب

اس دن میں، کہ اے لوگوں کی خیر لکھ کوٹھن کو ہلاک کرے گا، اس ماجرہ کے، مت بہت لوگ کلمہ میں قابل ہو جائے گا۔
۱ اے، اور پھینٹنے ہوئے پندھوں کی سرزمین، جو کوش کی ندیوں کے پیرے ہی: ۲ جو درنا ہی راہ سے بدب کے نگوں میں پادبوں پر اِنچیوں کو پیچتی ہی، اور کہنی، اسی دیر رفتار پیچتی اُس گروہ کفے جاوے، جو روز اور ہمتی ہی، اُس قوم کے پاس، جو ابتدا سے اب تک مہیب ہی، اسی قوم جو زبردست اور فنجیات ہی جس کی ہمیں ندیوں سے منقسم ہوگی، اسی جہن کے سارے باشندے، اور اسی زمین کے رہنے والے، جس وقت وہ پہاڑوں پر جھنڈا کیتا کیا جائے، تم دکھو، اور جس وقت کہ برسگا ہونگا جائے، تم سنو، اے خداوند کے صحب سے ہوں وہ۔ اے، کہ میں اُسے مسرر مسکن میں جب جب بیٹھونگا، اور نگاہ کر رہوگا، اُس شدید گرمی کی مانند، جو تری دھوپ کے وقت پڑتی ہی، اور اُس سنم ربر بادل کی طرح جو دڑ کی گرمی میں ہوتا ہی، کہ فصل سے پیشتر جس وقت کھلی نھل چکی، اور پھول ہی حکمہ انور لگے جو بننے پر ہیں، اُس وقت وہ تمہیں کو ہنسوتے سے کاتے ڈالینگے، اور کوہوں کو کاتے جدا کریگا، اور وہ پہاڑ کے شکاری پرندوں اور میدان کے وحشی درندوں کے لیے تری رہینگے، اور شکاری پرندے اُن پر گرمی کے موسم میں بیٹھینگے، اور زمین کے سارے وحشی درندے جاتے کے موسم میں اُنپر لپٹینگے۔
۷ اُس وقت اُس قوم کی طرف سے، جو روز اور ہمتی ہی، اُس گروہ کی جو ابتدا سے آج تک مہیب ہی، اسی قوم کی جو زبردست اور ظفراباب ہی،

پیشتر

مسیح سے

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

<p>بیشتر مسبح ۱۱۵ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰</p>	<p>دالتے ہیں۔ نہایت بیعتاب ہو جائینگے۔ ۱ اور سن کے چھڑنیوالے اور کتان کے بندھنے کبیرا جائینگے ۱۰ ہاں اُس کے رُکنا دولت نے شکست کدائی اور سارے اجور بادار رنجیدہ دل ہوئے ۱۱ ینویا عوسن کے شاہزادے احمی بنے: فرعون کے دانشمند مشیروں کی مشورت فاسد ہو گئی: سو کیونکر نم فرعون سے کہتے ہو کہ میں دانشمندیوں کا فرزند، اور شاہن قدیم کی نسل ہوں؟ ۱۲ بے نبرہ دانشور کہاں ہیں؟ وہ بچے حیرت دہوں۔ اگر وہ جاننے نہ رسا القواج نے مصر کے حق میں نبی ارادہ کیا ہی ۱۳ صبر کے ولین احمق ہوئے، نف کے والین دغا کہا گئے، اور انہوں نے، ہاں، انہوں نے۔ اجنبیوں پر اُس کی گروہوں کا آسرا تھا، مصر کو گمراہ کیا ۱۴ خداوند نے ایک کچرؤ روح اُن کے درمیان ڈھالی ہی: اور انہیں بے مصریوں کو اُن کے سب کاہوں میں اُس متوالی کی طرح بہتانا جو تی کرتے ہوئے دگہ لانا ہی ۱۵ اور مصر کا کوئی نام نہ ہوگا، جو سر، با دتہ، سناخ یا نی کرے ۱۶ اُس دن مصری عورتوں کے مانند ہو جائینگے، اور ہیبت زدہ اور ہراساں ہونگے، رب القواج کے ہاتھ کے ہلانے کے سبب، جسے وہ اُن پر ہلاوینگے ۱۷ تک یہوداہ کی سرزمین مصر کے اُن دہشت والی چیز ہوگی: ہر ایک، جس کے آئے اُس کا ذر ہووے۔ اپنے دل میں ہول کھاگیا، اُس ارادے کے سبب، جو رب القواج نے اُنکے مخالف ہو کے کیا ہی ۱۸ اُس روز ملک مصر میں پانچ شہر ہونگے، جو کعانی زبان بولینگے، اور رب القواج کی قسم کھاوینگے: اُن میں سے ایک کا نام القربت الہرس کھاوینگا ۱۹ اُس روز مصر کی مملکت کے بیچوں بیچ خداوند کا ایک مذبح، اور اُس کی سرحد میں خداوند کا ایک ستون ہوگا:</p>	<p>جس کی زمین ندیوں سے منقسم ہوئی، ایک ہدیہ رب القواج کو، رب القواج کے نام کے مکان پر، جو کورہ صیہوں ہی، پہنچایا جائیگا ۱۹ ۱۹ باب اس باب میں، کہ ۱ ہر واحد جو مصریوں کے درمیان ہوگی، ۱۱ اُس کے والوں کی نادانی، ۱۲ مصری لانے جائینگے کہ کہنے میں شامل ہوں، ۱۳ اُس دن کا حال جو مصر اور اسرائیل کے درمیان ہو جائیگا ۱۴ مصر کی بابت اُنہامی کلمہ، ۱۵ دیکھو، خداوند ایک تندرو ام پر سوار ہوکر مصر میں آوینگا، اور مصر کے بت اُس کے حضور میں لرزاں ہو جائینگے، اور مصر کا دل اُس کے اندر نہیں جائیگا ۱۶ اور وہیں مصریوں کو ہنسیار دینے آیس میں محتک کر دوینگا، اُن میں ہر ایک پنے بیٹھی ہے، اور ہر ایک اپنے ہمسائے سے لڑیگا، شہر شہر سے، اور سلطنت سلطنت سے ۱۷ اور مصر کا جی اُس نے اندر خشک ہو جائیگا، اور وہیں اُس بے منصوبہ کو فنا کرونگا، اور وہ بدوں اور افسوسندوں کی، اور اُن کی جنکے یا دیو ہیں، اور جادوگروں کی، تلاش کرینگے ۱۸ ۱۹ پر وہیں مصریوں کو ایک ستمگر حکم نے قابو میں کر دوینگا، اور ایک زبردست بادشاہ اُن پر سلطنت کرینگا، یوں خداوند رب القواج فرماتا ہی ۲۰ دریا سے یہی پانی سوکھ جائینگے، اور ندی خشک اور خالی ہو جائیگی ۲۱ اور نالے بدبو ہو جائینگے، اور مصر کی نہریں خالی ہوینگی، اور سوکھ جائینگے، اور بید اور نی کمیگا جائینگے ۲۲ چراگاہیں ندی پر، ندی کے کناروں پر، اور وہ سب چیزیں جو ندی کے آس پاس بڑھی جاتی ہیں، مرجھا جائینگے، اور فنا ہوینگے، اور پھر نہ ہونگی ۲۳ تب سچوے ماتم کرینگے، اور سب، جو ندی میں بنسی دالتے ہیں، شم کرینگے، اور وہ جو پانیوں کی سطح پر جال</p>	<p>شتر مسبح ۱۱۵ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰</p>
---	--	---	---

پیشتر

مسیح

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۲۰ اور وہ مصر کی سرزمین میں رب القواچ کا ایک نشان، اور ایک گواہ ہوگا؛ اسطرح کہ انہوں نے شتمکروں کے ظلم سے خداوند کو پکارا، اور اُس نے اُنکے لیئے ایک رھاٹی دیلیوالہ اور ایک حامی بھیجا، اور انہیں رھاٹی دی۔ ۲۱ اور خداوند اپنے تلمیں مصریوں پر ظاہر کریگا، اور اُس دن مصری خداوند کو پہچانینگے، اور ذبیبے اور ہدیے گذرانینگے؛ ہاں، وہ خداوند کے لیئے مغنیں مانینگے اور ادا کریںگے۔ ۲۲ خداوند تو مصریوں کو بہت دن تک مارا کریگا، لیکن وہ انہیں چنگا بیہی کریگا؛ اور وہ خداوند کی طرف رجوع ہونگے، اور وہ اُن کی دعا سنیگا، اور انہیں صحت بخشیکا۔

۲۳ اُس روز مصر سے اسور تک ایک شاہ راہ ہوگی؛ اور اسوری مصر میں آویںگے، اور مصری اسور کو جائینگے؛ اور مصری اسوریوں کے ساتھ، ملکہ عبادت کریںگے۔ ۲۴ اُس روز اسرائیل مصر اور اسور کا ثالث ہوگا، اور زمین کے درمیان برکت کا باعث ٹھہریگا؛ ۲۵ کہ رب القواچ اُسے برکت بخشیکا، اور فرماویگا، مبارک ہو مصر میری اُمت، اسور میرے ہاتھ کی صنعت؛ اور اسرائیل میری میراث۔

باب ۲۰

۱ اس دن میں، کہ اے نبی ایک کام کرنا جس سے نشان کے طور پر مصر اور کوش کی مخالفہ اکثر اسیری کا حال آگے سے ظاہر کیا جاتا۔ ۲ جس سال میں کہ ترتان اشدود کو آیا، جب کہ شاہ اسور سرجون کی طرف بھیجا گیا تھا، اور اشدود سے لڑائی کر کے اُسے لے لیا؛ ۳ اُس وقت خداوند نے یسعیاہ بن اموص کی معرفت سے یوں فرمایا، کہ جا، اور قات کا لباس اپنی کمر سے کھول ڈال، اور اپنے پانوں سے جوئے اُتار سو اُس نے ایسا ہی کیا، کہ وہ ننگا اور ننگے پانوں پہرا کرتا تھا۔ ۴ تب خداوند نے فرمایا، جس طرح کہ میرا بندہ یسعیاہ برہنہ اور ننگے پانوں تین برس تک پہرا کرتا، تاکہ مصریوں

اور کوشیوں کے لیئے نشان اور اجنبیا ہو؛ ۱۵ اسی طرح شاہ اسور مصریوں کو قید کر کے، اور کوشیوں کو اسیر کر کے، اُن کے جوانوں اور بڑھوں کو، برہنہ اور ننگے پانوں اور اُن کی سرنیوں کو بے ستر مصریوں کی رسوائی کے لیئے لے جائیگا۔ ۱۶ تب وہ ہراساں ہونگے، اور کوش سے، جو اُن کی اُمیدگاہ تھی، اور مصر سے، جو اُن کا فخر تھا، شرمندہ ہونگے؛ ۱۷ اور اُس دن اِن اطراف کے باشندے کہینگے، کہ دیکھ، ہمارے ملجا کا یہ حال ہوا، جس میں ہم مدد کے لیئے بھاگے، تاکہ اسور کے بادشاہ کے آگے سے بچ نکلیں؛ پس ہم کس طرح رھاٹی پا سکیں؟

باب ۲۱

۱ اس دن میں، کہ اے نبی اپنی قوم کی اسیری پر افسوس کرتے ہوئے روبا میں خبر پانا کہ بابل مادہوں اور فارحوں کی مسجد فوج سے غارت کیا جاتیکا۔ ۱۱ ادوم نبی کو خبر جاتا، اور اُسے نصیحت دی جاتی کہ توبہ کرے۔ ۱۲ عربا پر مقرر وقت میں ایک آفت آویگی۔ ۱۳ دشت دریا کی بابت اِلہامی کلام جس طرح سے کہ جنوبی گردباد زور سے اُٹھی چلی آتی ہی، اُسی طرح وہ دشت سے اور مہیب سرزمین سے نزدیک آتا ہی۔ ۱۴ ایک ہولناک روبا مجھے نظر آئی؛ لتیرا لوٹتا ہی، اور غارتگر غارت کرتا ہی؛ اے ایلہم، چڑھاگی کر؛ اے مادہ، محاصرہ کر؛ میں سارا گراہنا جو اُس کے سبب ہوا موقوف کرتا ہوں۔ ۱۵ سو میری گھر میں تیس ہی، اور جس طرح اُس عورت پر، جسے درد لگتے ہیں، شدت ہوتی ہی، اُسی طرح میری حالت بھی جانکنی کی سی ہی؛ ۱۶ میں ہراساں ہوں، کہ سن نہیں سکتا؛ میں پریشان ہوں، کہ دیکھ نہیں سکتا۔ ۱۷ میرا دل گھبرایا، اور ہول ایکایک مجھ پر غالب آیا؛ اُس نے میری شام کی خوشی کو میرے لیئے خوفناک کر دیا؛ ۱۸ دسترخوان بچھایا گیا، نگہبان کھڑا کیا گیا، وہ کہتے ہیں، اور بیٹے ہیں؛ اُتھر،

پیشتر

مسیح

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

ای والیو، سپر پر قیل ملو۔ ۶ کہ خداوند نے مجھے یوں فرمایا، جا، نگہبان بٹھلا؛ جو کچھ دیکھے، سو بتلاوے۔ ۷ اُس نے اسوار دیکھے گھڑچڑھوں کے، جو دو دو آتے تھے، اور گدھوں پر بھی سوار، اور اوتتوں پر بھی سوار، اور اُس نے جری فکر سے تاکا۔ ۸ تب اُس نے شیر کی سی آواز سے پکارا، کہ ای خداوند میں اپنی دیدگاہ پر تمام دن کھڑا رہا، اور میں نے تمام رات کو اپنی چوکی پر کاتا: ۹ اور دیکھ، سپاہیوں کے غول، اور اُن میں کے گھڑچڑھ دو دو کر کے آتے۔ پھر اُس نے بات بڑھانے کہا، بابل گر پڑا، گر پڑا، اور اُس کے لٹھوں کی ساری پتلیاں اُسے زمین پر پتک ڈالیں! ۱۰ اُس میرے دائیں ہوئے، اور میرے کھلیہان کے شلہ، جو کچھ میں نے رب القواج اسرائیل کے خدا سے سنا، سو تم سے کہہ دیا۔ ۱۱ دومہ کی بابت الہامی کلام۔ کسی نے مجھکو شعیر سے پکارا، کہ ای نگہبان، رات کی کیا خبر ہی؟ ای نگہبان، رات کی کیا خبر ہی؟ ۱۲ نگہبان بولا، صبح ہوتی ہی، اور رات بھی اگر تم پوچھو گے، تو پوچھو: تم پورے آؤ۔ ۱۳ تجرب کی بابت الہامی کلام۔ عرب کے صحرا میں تم رات کو کاتو گے، ای ددانوں کے قافلہ، پانی لیکے پیاسے کا استقبال کرنے آؤ؛ ای تیما کی سرزمین کے باشندو، روٹی لیکے بھاگنیوالے کے ملنے کو نکلو۔ ۱۴ کیونکہ وہ تلواروں کے سامنے سے، ننگی تلوار سے، اور کھینچی ہوئی کمان سے، اور جنگ کی شدت سے بھاگے ہیں۔ ۱۵ کیونکہ خداوند نے مجھ کو یوں فرمایا، ہنوز ایک برس، ہاں، مزدور کے سے ایک تھیک برس میں؟ ۱۶ قیدار کی ساری حشمت جاتی رہیگی۔ ۱۷ اور تیراندازوں کے جو باقی رہے، قیدار کے بہادر لوگ، گھٹ جائینگے؛ کہ خداوند اسرائیل کے خدا نے یوں فرمایا۔

۲۲ باب

اس دن میں، کہ ای یہودہ کی خبر پانے کے فارسی اُس پر چڑھائی کریں گے، اِس باعث اُلکرتا ہی۔ ۱ وہ یہودوں کو ملامت کرتا کہ وہ اسرائیلی حکمت اور دلہاوی خوشی بڑی چیز سمجھتے ہیں۔ ۲ وہ الہام سے خبر دے گا کہ شہ عہد سے خارج کیا جائیگا؛ ۳ اور کہ الہام، جو مسیح کا شان تھا، اُس کا جانشین ہوگا۔ ۴ رویا کی وادی کی بابت الہامی کلام۔ اب تجھے کیا ہوا، جو تم سب چہتوں پر چڑھ گئے؟ ۵ ای تو، جو غل و شور سے بھرا تھا، اور جو شوغالی شہر تھا، اور شادمان بستی: تیرے مقبول تلوار سے قتل نہیں ہوئے، اور لڑائی میں مارے نہیں گئے۔ ۶ تیرے سب سردار ایک ساتھ بھاگ گئے، وہ بغیر تیر اندازوں کے گرفتار ہوئے؛ جتنے تجھ میں پائے گئے، سب کے سب، بلکہ وہ بھی جو دور سے بھاگ آئے تھے، اسیر کیئے گئے ہیں۔ ۷ اِسی لیئے میں نے کہا، مجھ سے چشم پوشی کرو، کہ میں داترہ مارے روٹنگا؛ میری تسلی کی فکر مت کرو، کیونکہ میری قوم کی بیٹی برباد ہو گئی۔ ۸ کہ یہ خداوند رب القواج کی طرف سے رویا کی وادی میں دکھ کا دن ہی، اور پامال کرنے اور گھبرا جانے کا دن ہی؛ کہ دیواروں پر ناٹھ کرنا ہی، پہاڑوں تک پکارنا ہی۔ ۹ کیونکہ ایلام ترکش اُتھا لیتا ہی؛ زہہ کے سواروں سمیت گھڑچڑھ موجود ہیں، اور قیر نے سپر کا غلاف اُتارا۔ ۱۰ تیری خاص وادیاں کازیوں سے بھری ہوئی ہیں، اور سوار دروازہ ہی پر پرے باندھتے ہیں۔ ۱۱ اور یہوداہ کا نقاب اُتارا گیا، اور تو اب دشت محل کے سلاح خانے پر نگاہ کرتا ہی۔ ۱۲ اور تم شہر داؤد کے رخنے دیکھتے، کہ بے شمار ہیں، اور تم نیچے تالاب کا پانی ایک جا جمع کرتے ہو۔ ۱۳ اور تم یروسل کے گھروں کو گنتے، اور تم گھر دھا دیتے، تاکہ شہر پناہ کو مضبوط کرو؛ ۱۴ اور تم پرانے کڈے کے پانی کے لیئے دونوں دیواروں کے درمیان

پیشتر

مسیح

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

۷۱۵

پیشتر
مسح
۷۱۲
کے قرب
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰

ایک کہانی بنانے: لیکن تم اس کے ہاتھ پر نگاہ نہیں کرتے، اور اس کی طرف جس نے قدم سے اس کی تدبیر کی، متوجہ نہیں ہوتے۔ ۱۲ کیونکہ خداوند رب الافواج اسی دن میں رونے کا حکم کرتا، اور ماتم کرنے کا، اور سر منڈانے کا، اور ذات باندھنے کا: ۱۰ لیکن دیکھ، خوشی اور شانمانی ہی نہ اور گامہ بیل کو ذبح کرنے، اور پیڑ بکری حلال کرتے، اور گوشت کھانے، اور می پیتے: کہ آو، کھائیں اور پیوں، کیونکہ کل تو ہم مریں گے۔ ۱۳ سو رب الافواج نے میرے کان میں کہا، کہ تمہاری اس بدکاری کا کفارہ تمہارے مرنے تک قبول نہ ہوگا، خداوند رب الافواج یہی فرماتا ہے۔ ۱۵ خداوند رب الافواج یہہ ارشاد کرتا ہے، کہ اس خرابی شہنہ پاس، جو محل پر معین ہے، اندر جا، اور کہہ، ۱۶ ذیرا یہاں کیا ہے؟ اور تیرا یہاں کون ہے؟ کہ تو یہاں اپنے لیے قبر تراشنا ہے؟ وہ اونچے پر اپنی گور تراشنا ہے، اور جتنا ہی میں اپنے لیے حویلی گزرواؤ؟ ۱۷ دیکھ، اے زبردست، خداوند نبھہ کو منہ کے دل گرا دیکھا، پھر یقیناً نبھہ پکر رکھیا، ۱۸ وہ بیشک تجھ کو کیند کی مانند گھما گھما کے وسیع سرزمین میں اچھال پھینکیگا، وہاں تو مریگا، اور وہاں تیری حشمت کی گزریاں رھینگی، اے تو جو اپنے منیب کے گھر کی رسوائی ہے۔ ۱۹ کیونکہ میں تجھے تیرے عہد سے برطرف کرونگا، ہاں، وہ تجھے تیرے درجے سے کھینچ آزاریگا۔ ۲۰ اور اس دن ایسا ہوگا، کہ میں اپنے بندے لایاقیم بن خنقیاء کو بلاؤنگا، اور میں تیرا خلعت اے پہناؤنگا، اور تیرا پتکا اس پر کسونگا، اور تیری حکومت اس کے ہاتھ میں سپرد کر دوںگا، اور وہ اہل یروشلم کا اور بیت

یہوداہ کا باپ ہوگا۔ ۲۲ اور میں داؤد کے گھر کی کنبھی اس کے کاندھے پر دھرونگا: سو وہ کھولیا، اور کوئی بند نہ کریگا، اور وہ بند کریگا، اور کوئی نہ کھولیا۔ ۲۳ اور میں اس کو کھوتی کے مانند مضبوط جگہ میں ثابت کرونگا، اور وہ اپنے باپ کے گھرانے کے لیے جلاؤ تخت ہوگا۔ ۲۴ اور اس کے ناپ کے خاندان کی ساری حشمت، خواہ نسل خواہ انکرا، اور سارے چبوتے چوتے بزبن، بیلوں سے لیکے قراہوں تک، سب کو اس پر لتکاوینگے۔ ۲۵ اس دن، رب الافواج فرماتا ہے، وہ کھوتی، جو مضبوط جگہ میں لگتی تھی، ہلائی جائیگی، اور وہ ماتی جائیگی، اور گر جائیگی، اور اس پر کا بوجھ گر پڑےگا، کہ خداوند نے یوں فرمایا۔ ۲۳ باب اس ماں سے، کہ ۱ مور کی موٹائی عاب ہوا چاس ۱۰ مسمی ۱۱ میں اس نے باشندوں کے کہنے کی طرف رجوع ہونے کی خبر دی ہے۔ ۱۲ صور کی پاپت الہامی کلام ہے، اے نرسیس نے حہارہ، واوندہ کرو، کہ وہ اجتر دیا، وہاں کوئی کھو اور کوئی داخل ہونے کی جگہ نہیں: تقدیم کی سورہ میں سے ۱۳ اہلین بہ خبر پہنچتی ہے۔ ۱۴ اے قابو کے بسندیالو، جسے صدیائی سوداگروں نے، جو سمندر پار جاتے، بہر دبا ہی، حیرانی سے چمپ رھو، ۱۵ بڑے بڑے بندوں پر سے سمجھو نا غلہ، اور ندی کی فصل اُسکی آمدنی تھی، سو وہ قوموں کی تجارت گاہ بنا، ۱۶ اے صیدا تو شرمنا، کہ سمندر نے کہا ہے، سمندر کے گڑھ ہی نے، یہ فرما کے، کہ مجھے دروزہ نہیں ہوا، اور میں بچے نہیں جنی، میں جوانوں کو نہیں پالنی اور کنواریوں کی پرورش نہیں کرتی ہوں۔ ۱۷ جس طرح سے لوگ مصر کی خبر سے دلگیر ہوئے، اسی طرح وہ صور کی خبر سے شدت کا دکھ کھینچینگے۔ ۱۸ اے قابو کے بسندیالو، تم زار زار روکے ترسیس میں پار اتر جاؤ، ۱۹ کیا یہ

پیشتر
مسح
۷۱۲
کے قرب
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰

پیشتر

مسیح سے

۷۱۵ کے قریب

۲:۲۲
۵۰ دیکھو حز
۱۲:۱۲

تمہاری شاہان بستی^۹ ہی، جس کی پرانی نیو قدیم سے ہی؟ اسی کے پانو اُسے دور دور لے جاتے، کہ پردیس میں رہے۔ ۸ کسے یہ منصوبہ سور کے برخلاف باندھا، جو تاجوں کی عنایت کرنیوالی ہی، جس کے سوداگر والیاں، اور جس کے بیبیری دنیا کے عزت والے ہیں؟ ۹ رب الافواج نے یہ منصوبہ باندھا، کہ ساری حشمت کے غرور کو نجس کرے، اور دنیا کے سارے عزت والوں کو ذلیل کرے۔ ۱۰ ای ترسیس کی بیٹی، تو اب ندی کے مانند اپنی سرزمین کے اوپر تڑھ جا، کہ اُس میں کوئی بند باندھا ہوا نہ رہا۔ ۱۱ اُس نے سمندر کے اوپر اپنا ہاتھ بڑھایا، اُس نے مملکتوں کو ہلایا؛ خداوند نے کنعان کے حق میں حکم کیا ہی، کہ اُس کے حصین مکانوں کو دھاویں۔ ۱۲ اور اُس نے کہا، ای صیدا کی کنواری بیٹی، جو بے حرمت ہوئی ہی، تو پھر کدھی فخر نہ کریگی: اُتھ، کتیم میں^{۱۰} پار جا، کہ تجھے وہاں بھی چین نہ ملدیا۔ ۱۳ کسدیوں کے ملک کو دیکھ: یہ قوم موجود نہ تھی؛ اسور نے اُسے اُن کا حصہ تھرایا ہی، جو کہ بیابان میں رہتے تھے؛ انہوں نے اپنے برج اُتھتے، اور انہوں نے اِس کے محل غارت کیئے، اور اُسے ویران کیا۔ ۱۴ ای ترسیس کے جہازو، واوبلا کرو؛ کیونکہ تمہارا محکم قلع اجازا گیا۔ ۱۵ اور اُس دن ایسا ہوگا کہ صور کسی بادشاہ کے ایام کے مطابق ستر برس تک فراموش ہو جائیگی، اور ستر برس کے پیچھے صور کو، چھنال کی مانند، گیت گانے کی نوبت ہوگی۔ ۱۶ او چھنال، جو کہ فراموش ہو گئی ہی، بربط اُتھا لے، اور شہر میں پھرا کر، تار کو خوب چھیڑو اور بہت سی غزلیں گا، تاکہ تجھے یاد کریں۔ ۱۷ کیونکہ ستر برس کے بعد ایسا ہوگا، کہ خداوند، صور کی خبر لینے آویگا، اور وہ

پیشتر

مسیح سے

۷۱۵ کے قریب

۲:۲۲
۵۰ دیکھو حز
۱۲:۱۲

پہر خرچی کے لیئے جائیگی، اور روزہ زمین پر کی ساری مملکتوں سے زناکاری کریگی^۸۔ ۱۸ لیکن اُس کی تجارت اور اُس کی خرچی خداوند کے لیئے مقدس ہوگی؛ اُس کا مال ذخیرہ نہ کیا جائیگا، اور نہ رکھ چھوڑا جائیگا، بلکہ اُس کی تجارت کا حاصل اُن کے لیئے ہوگا، جو خداوند کے حضور رہتے ہیں، کہ کھائے سیر ہوویں، اور نفیس پوشاک پہنیں۔

۲۴ باب

۱ ہات اُن آنتوں کی، جو خدا کی طرف سے اسرائیل کی سرور سے ہر اُنا چاہتی تیں۔ ۱۳ اِس بیان میں، کہ لوگوں میں سے ہر روزہ بہت خوش ہوک اُس کی ستایش کرے۔ ۱۱ ایسی آنتوں سے خدا اپنی دشنام کی تھی کراوگا۔

دیکھو، خداوند سرزمین کو اُنڈیلے خالی کرتا ہی، اور اوپر کے تلے کرتا ہی، اور اُس کے باشندوں کو تتر بتر کر دیتا ہی۔ ۲ اور یوں ہوتا، کہ جیسا رعیت کا حال ہی، ویسا اناہن کا، جیسا نوکر کا، ویسا اُس کے صاحب کا، جیسا لونڈی کا، ویسا اُس کی بیبی کا، جیسا مول لینیوالے کا، ویسا بیچنیوالے کا، جیسا قرض دینیوالے کا، ویسا قرضی لینیوالے کا، جیسا سود دینیوالے کا، ویسا سود لینیوالے کا۔ ۳ سرزمین بالکل خالی کی جائیگی، اور بشدت غارت ہوگی؛ کہ خداوند نے یہ سخن فرمایا ہی۔ ۴ زمین غمگین ہوتی اور مرجھاتی ہی؛ جہاں بیناب اور پڑوسردہ ہوتا؛ سرزمین کے عالی قدر لوگ نازان ہوتے۔ ۵ سرزمین اُن کے پیچھے جو اُس پر بستے ہیں نجس ہوئی، کہ انہوں نے شریعتوں کو عدول کیا، قانونوں کو بدلہ، عہد ابدی کو توڑا۔ ۶ اِس سبب سے لعنت نے سرزمین کو نکل لیا، اور اُس کے باشندے مجرم کئے گئے؛ اِس لیئے زمین کے لوگ بہسم ہوئے، اور تھوڑے آدمی رہ گئے۔ ۷ نئی می اُداس رہتی، انکور کمبھلاتا ہی، اور سب جو دل شاد تھے آہ پھرتے ہیں۔ ۸ دھولکوں کی خوشی بند ہو گئی، اُن کے غل شور

۷۱۳ کے قریب

۱۱:۱۱ والی

۱۲:۱۲

۱۰:۳۴

۱:۲۴

۱:۱۱

۲:۲۲
۵۰ دیکھو حز

۱۲:۱۲

۱:۱۱
حزق ۲۷
۲۰:۳۰

<p>پیشتر ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰</p>	<p>کناہ کا بوجھ اُس پر بھاری ہوا: وہ گریگی اور پھر نہ اُٹھ سکی۔ ۲۱ اور اُس دن میں ایسا ہوا، کہ خداوند تائبانوں کے لشکر کو جو بندوق پر ہیں، اور سرزمین پر شاہن سرزمین کو سزا دیکھا۔ ۲۲ اور وہ اُن فیدیوں کے مانند، جو اُکڑھے میں ڈالے جا رہے، جمع کیے جائیں گے: اور وہ فیدخانے میں فیدنیٹ جالیٹے پر بہت دنوں کے بعد اُن کی خبر لی جائیگی۔ ۲۳ اور چاند مضطرب ہوا، اور سورج شرمندہ، کہ جس وقت رب الفوج کو صیہون پر اور یروشلم میں، اپنے بزرگوں کی گروہ لے گئے۔ حشمت کے ساتھ سلطنت کرے۔</p> <p>۲۵</p> <p>۲۶</p> <p>۲۷</p> <p>۲۸</p> <p>۲۹</p> <p>۳۰</p> <p>۳۱</p> <p>۳۲</p> <p>۳۳</p> <p>۳۴</p> <p>۳۵</p> <p>۳۶</p> <p>۳۷</p> <p>۳۸</p> <p>۳۹</p> <p>۴۰</p> <p>۴۱</p> <p>۴۲</p> <p>۴۳</p> <p>۴۴</p> <p>۴۵</p> <p>۴۶</p> <p>۴۷</p> <p>۴۸</p> <p>۴۹</p> <p>۵۰</p> <p>۵۱</p> <p>۵۲</p> <p>۵۳</p> <p>۵۴</p> <p>۵۵</p> <p>۵۶</p> <p>۵۷</p> <p>۵۸</p> <p>۵۹</p> <p>۶۰</p> <p>۶۱</p> <p>۶۲</p> <p>۶۳</p> <p>۶۴</p> <p>۶۵</p> <p>۶۶</p> <p>۶۷</p> <p>۶۸</p> <p>۶۹</p> <p>۷۰</p> <p>۷۱</p> <p>۷۲</p> <p>۷۳</p> <p>۷۴</p> <p>۷۵</p> <p>۷۶</p> <p>۷۷</p> <p>۷۸</p> <p>۷۹</p> <p>۸۰</p> <p>۸۱</p> <p>۸۲</p> <p>۸۳</p> <p>۸۴</p> <p>۸۵</p> <p>۸۶</p> <p>۸۷</p> <p>۸۸</p> <p>۸۹</p> <p>۹۰</p> <p>۹۱</p> <p>۹۲</p> <p>۹۳</p> <p>۹۴</p> <p>۹۵</p> <p>۹۶</p> <p>۹۷</p> <p>۹۸</p> <p>۹۹</p> <p>۱۰۰</p> <p>۱۰۱</p> <p>۱۰۲</p> <p>۱۰۳</p> <p>۱۰۴</p> <p>۱۰۵</p> <p>۱۰۶</p> <p>۱۰۷</p> <p>۱۰۸</p> <p>۱۰۹</p> <p>۱۱۰</p> <p>۱۱۱</p> <p>۱۱۲</p> <p>۱۱۳</p> <p>۱۱۴</p> <p>۱۱۵</p> <p>۱۱۶</p> <p>۱۱۷</p> <p>۱۱۸</p> <p>۱۱۹</p> <p>۱۲۰</p> <p>۱۲۱</p> <p>۱۲۲</p> <p>۱۲۳</p> <p>۱۲۴</p> <p>۱۲۵</p> <p>۱۲۶</p> <p>۱۲۷</p> <p>۱۲۸</p> <p>۱۲۹</p> <p>۱۳۰</p> <p>۱۳۱</p> <p>۱۳۲</p> <p>۱۳۳</p> <p>۱۳۴</p> <p>۱۳۵</p> <p>۱۳۶</p> <p>۱۳۷</p> <p>۱۳۸</p> <p>۱۳۹</p> <p>۱۴۰</p> <p>۱۴۱</p> <p>۱۴۲</p> <p>۱۴۳</p> <p>۱۴۴</p> <p>۱۴۵</p> <p>۱۴۶</p> <p>۱۴۷</p> <p>۱۴۸</p> <p>۱۴۹</p> <p>۱۵۰</p> <p>۱۵۱</p> <p>۱۵۲</p> <p>۱۵۳</p> <p>۱۵۴</p> <p>۱۵۵</p> <p>۱۵۶</p> <p>۱۵۷</p> <p>۱۵۸</p> <p>۱۵۹</p> <p>۱۶۰</p> <p>۱۶۱</p> <p>۱۶۲</p> <p>۱۶۳</p> <p>۱۶۴</p> <p>۱۶۵</p> <p>۱۶۶</p> <p>۱۶۷</p> <p>۱۶۸</p> <p>۱۶۹</p> <p>۱۷۰</p> <p>۱۷۱</p> <p>۱۷۲</p> <p>۱۷۳</p> <p>۱۷۴</p> <p>۱۷۵</p> <p>۱۷۶</p> <p>۱۷۷</p> <p>۱۷۸</p> <p>۱۷۹</p> <p>۱۸۰</p> <p>۱۸۱</p> <p>۱۸۲</p> <p>۱۸۳</p> <p>۱۸۴</p> <p>۱۸۵</p> <p>۱۸۶</p> <p>۱۸۷</p> <p>۱۸۸</p> <p>۱۸۹</p> <p>۱۹۰</p> <p>۱۹۱</p> <p>۱۹۲</p> <p>۱۹۳</p> <p>۱۹۴</p> <p>۱۹۵</p> <p>۱۹۶</p> <p>۱۹۷</p> <p>۱۹۸</p> <p>۱۹۹</p> <p>۲۰۰</p>	<p>جو وجد کرنے سے آخر ہوئے، برپا کی شادمانی جانی رہی، ۱۱ وہ پھر گیت کے ساتھ می نہیں بیٹے: شراب اُن کو، جو آسے پیئیں، تلخ معلوم ہوتی۔ ۱۲ اور توٹا ہی، اور ویران ہو گیا: ہر ایک گھر مند ہو گیا، کہ کوئی ندر جا نہ سکے۔ ۱۱ می کے نیلے، اُزاروں میں واہلا پڑ رہا ہی۔ ساری خوشی پر ذریکی جہا نئی، سرزمین نی تشرت حتی رہی۔ ۱۲ شہر میں ویران ہو رہا ہی، اور دربارہ نوز تاز کیلے گئے۔ ۱۳ تو یہی سرزمین کے بیچ لوگوں کے درمیان وہ ایسا ہوا، جیسا زنتوں کا درخت، جب حتر جہراں دیا، اور انوروں کے جہزے ہونے خوشہ، جب درو ہو چکا۔ ۱۴ وہ اپنی آواز بلند کرنے کے وہ کُبت ڈاونکے خداوند کے جلال نے سام، وہ دریا پر سے لکارنگے۔ ۱۵ اس لیے نم شعلوں کی سرزمین میں خداوند کی، اور سمندر کے جزیروں میں خداوند کے نام کی، جو اسرائیل کا خدا ہی، ستایش کرو۔ ۱۶ اُنہ سے زمین سے بعموں کی آواز ہمیں سنائی دینی ہی: حلال و تظہت اُس راستہ کے ہو، اُس پر ہمیں سے کہا: مبری تباہی، عرب قباہی، مجھ پر واویلا ہی: لئیے نوتے ہیں، اُن، لئیے لوٹ کو لوٹے ہیں، ۱۷ اسی سرزمین کے باشندے، خوف، اور گھر، اور دام بچہ پر مسنط ہیں۔ ۱۸ اور ایسا ہوا، کہ جو خوفناک آواز سنکے بھاگے، سو گھر میں کرنا، اور جو گھر کے بیچ سے نکل آوے، سو دام میں پھنسیگا: کیونکہ اُوپر کے درجے کھلے ہیں، اور زمین کی نیویں ہلتی ہیں۔ ۱۹ سرزمین ایک لخت اُتر گئی، سرزمین نکسر شکست ہوئی، سرزمین شدت سے ہلائی گئی۔ ۲۰ سرزمین منوالے کی مانند دکھائی، اور جہنیزی کے مواہ سرکائی جانی، کیونکہ اُس کے</p>	<p>پیشتر ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰</p>
--	--	--	--

کہ خدا پر توکل کریں۔

<p>پیشتر مسیح ۷۱۴ کے قریب ۱۱۱۱ ۱۷:۴۰</p>	<p>۶ اور رب انبواج اس پہاڑ پر ساری قوموں کے لیے فریہ چیزوں سے ایک ضیانت طیار کریگا، بلکہ ایک ضیانت تلچھٹ پر سے نھری ہوئی می سے، ہاں، فریہ چیزوں سے جو پرمغز ہوں، اور می سے جو تلچھٹ پر سے خوب نھری ہوئی ہو۔ ۷ اور وہ اس پہاڑ میں اس پردے کو، جو ساری قوموں پر پڑا ہی، اور اس نقاب کو، جو ساری گروہوں پر لٹک رہا ہی، † نیست کر دیگا۔ ۸ وہ ایک لخت موت کو نکل جائیگا، اور خداوند خدا سبھوں کے چہروں سے آنسو پونچھ ڈالیگا، اور اپنے لوگوں کی رسوائی تمام سرزمین پر سے کھو دیگا؛ کیونکہ خداوند نے یہ فرمایا ہی۔</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۴ کے قریب ۱۱۱۱ ۱۷:۴۰</p>
<p>۱۲:۴۰ اور ۱۱:۳۲</p>	<p>۵ اُسے اُنکو، جو اُنچھ پر بیٹھے ہیں، نیچے اتارا، اور بلند شہر کو زیر کیا؛ اُسے اُسے زیر کر کے خاک میں ملایا، اور گرد کر دیا۔ ۶ وہ پانو سے پامال ہوتا ہی، ہاں، مسکینوں کے پانووں، اور محتاجوں کے قدموں سے۔ ۷ صادق کی راہ راستی ہی؛ ای تو، جو حق ہی، تو ہی صادق کی راہ کو ہموار کرتا ہی۔ ۸ ہاں، تیری عدالتوں کی راہ میں، ای خداوند، ہم تیرے منظر رہے؛ ہماری جان کا اشتیاق تیرے نام، اور تیری یاد کی طرف ہی۔</p>	<p>۱ اور اُس روز یہ کہا جائیگا، لو یہ ہمارا خدا ہی، ہم اُس کی راہ تکتے تھے، اور اُس نے ہمیں بچایا؛ یہ خداوند ہی، ہم اُسکے انتظار میں تھے؛ ہم اُس کی نجات سے خوش و خورم ہوینگے۔ ۱۰ کیونکہ اس پہاڑ پر خدا کا ہاتھ دھرا رہیگا، اور مواب اپنی ہی جگہ میں بوال کے مانند، جو مزیلے کے بیچ روندا جاتا، لتارا جائیگا۔ ۱۱ اور وہ اُس کے درمیان اُس کے مانند، جو پیر تے ہوئے ہاتھ پھیلاتا ہی، اپنے ہاتھ پھیلائیگا؛ پر وہ اُس کے غرور کو اُسکے ہاتھوں کے فن فریب سمیت پست کریگا۔ ۱۲ اور وہ تیری دیواروں کے اُنچھے برجوں کو توڑ ڈالیگا، اور نیچے کریگا، اور زمین کے بلکہ خاک کے برابر کر دیگا۔</p>
<p>۱۱:۱۳ ۱۱:۳ ۱۱:۴ ۱۱:۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۰</p>	<p>۱ رات کو میری جان تیرا شوق رکھتی تھی؛ میں نے اپنے دل سے ہر صبح تیری تلاش کی؛ کیونکہ جب زمین پر تیری عدالتیں جاری ہوتیں، تب دنیا کے بسدیوالے صداقت سیکھتے۔ ۱۰ ہر چند شہر پر مہربانی کی جاوے، پر وہ راستی نہ سیکھیگا؛ راستی کے ملک میں ناراستی کے کام کریگا، اور خدا کی عظمت پر لحاظ نہ رکھیگا۔ ۱۱ ای خداوند، تیرا ہاتھ بلند ہی، پر وہ اُسے نہیں دیکھتے؛ لیکن وہ دیکھینگے، اور پشیمان ہونگے؛ وہ غیرت، جو تو اپنے لوگوں سے رکھتا، اور وہ آگ، جو تیرے دشمنوں پر ہوگی، انہیں بھسم کر دیگی۔</p>	<p>۱ اور اُس روز یہ کہا جائیگا، لو یہ ہمارا خدا ہی، ہم اُس کی راہ تکتے تھے، اور اُس نے ہمیں بچایا؛ یہ خداوند ہی، ہم اُسکے انتظار میں تھے؛ ہم اُس کی نجات سے خوش و خورم ہوینگے۔ ۱۰ کیونکہ اس پہاڑ پر خدا کا ہاتھ دھرا رہیگا، اور مواب اپنی ہی جگہ میں بوال کے مانند، جو مزیلے کے بیچ روندا جاتا، لتارا جائیگا۔ ۱۱ اور وہ اُس کے درمیان اُس کے مانند، جو پیر تے ہوئے ہاتھ پھیلاتا ہی، اپنے ہاتھ پھیلائیگا؛ پر وہ اُس کے غرور کو اُسکے ہاتھوں کے فن فریب سمیت پست کریگا۔ ۱۲ اور وہ تیری دیواروں کے اُنچھے برجوں کو توڑ ڈالیگا، اور نیچے کریگا، اور زمین کے بلکہ خاک کے برابر کر دیگا۔</p>
<p>۱۱:۲۳ ۱۱:۳ ۱۱:۴ ۱۱:۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۰</p>	<p>۱۲ ای خداوند، تو نے ہمارے لیے سلامتی تھرائی ہی، ہاں، تو ہی نے ہمارے سارے کاموں کو ہمارے لیے انجام دیا ہی۔ ۱۳ ای خداوند، ہمارے خدا، تیرے سوا اور خداوند ہم پر خداوندی کرتے تھے، پر ہم تجھی سے صرف تیرا نام لیا کریں گے۔ ۱۴ وہ مر گئے، پھر نہ جیلینگے؛ وہ رحلت کر گئے، پھر نہ آئینگے؛ کہ تو نے اُن پر</p>	<p>۱ اور اُس روز یہ کہا جائیگا، لو یہ ہمارا خدا ہی، ہم اُس کی راہ تکتے تھے، اور اُس نے ہمیں بچایا؛ یہ خداوند ہی، ہم اُسکے انتظار میں تھے؛ ہم اُس کی نجات سے خوش و خورم ہوینگے۔ ۱۰ کیونکہ اس پہاڑ پر خدا کا ہاتھ دھرا رہیگا، اور مواب اپنی ہی جگہ میں بوال کے مانند، جو مزیلے کے بیچ روندا جاتا، لتارا جائیگا۔ ۱۱ اور وہ اُس کے درمیان اُس کے مانند، جو پیر تے ہوئے ہاتھ پھیلاتا ہی، اپنے ہاتھ پھیلائیگا؛ پر وہ اُس کے غرور کو اُسکے ہاتھوں کے فن فریب سمیت پست کریگا۔ ۱۲ اور وہ تیری دیواروں کے اُنچھے برجوں کو توڑ ڈالیگا، اور زمین کے بلکہ خاک کے برابر کر دیگا۔</p>

<p>پیشتر مسح ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰</p>	<p>سانپ کو، سزا دینا، اور درہمی اوردہ کوہ قتل کوہنا۔ ۲ اس روز تانگستان کی بابت ایک گیت گاؤ: ۳ میں خداوند اس کی حفاظت کرتا ہوں؛ میں اسے ہر دم سینچتا ہوں؛ تا نہ ہو کہ اسے کچھ صدمہ پہنچے، میں رات اور دن اسکی خبرداری کر رہا ہوں۔ ۴ میں قبر نہیں؛ تو بھی، ای کاش کہ جنگ کہ میں میرے برخلاف سدا کلاب اور کاتبے ہوتے! نو میں ان پر خروج کرتا، اور انہیں ایک لخت جلا دیتا۔ ۵ پر نگر کوئی میری توانائی کا دامن پکڑے، تو مجھ سے صلح کرے؛ ہاں، وہ مجھ سے صلح کرے۔ ۶ آئندے میں بعقوب جز پکڑیگا، اور اسرائیل پندیگا اور پولیگا، اور زمین کی سطح نو میوزوں سے مہال نونکا۔ کیا اسے اسے مارا جس طرح سے اس نے اس کے ماریوالے کو مارا ہی آیا وہ قتل ہوا جس طرح اس کے قتل کر دیوالے فتن ہوئے؟ ۸ نو نے اعدال کے ساتھ اسے طاق دینے کے وقت اس سے حجت کی ہی؛ وہ پوربی ہوا کے دن اپنی سبت آدھی سے اسے ازلے گیا ہی؛ ۹ تو بھی، اس طرح سے بعقوب نے کد کا بغاوت ہوا، اور یہ اسکا سارا پھل ہی، نہ اسکا فداہ دور کیا کیا؛ جسوقت وہ مذبح کے سب پاہروں کو توٹے کفکروں کے مانند تترے تترے کرے؛ کہ بسیرتیں اور سورج کے ستون بفر قائم نہ کیئے جائیگے۔ ۱۰ کہ وہ حصین شہر ویران ہی، اور وہ بسنی اجاز اور دیان کے مانند خالی ہی؛ وہاں بچھا جرنکا، اور وہاں وہ لیت رھیکا، اور اس کی قالہاں بالکل کالت کھائیگا۔ ۱۱ جب اسکی شاخیں مرجھا جائیںگی، نب نوزی جائیںگی؛ عورتیں آئیںگی، اور انہیں جائیںگی؛ کیونکہ وہ ایک گروہ ہی؛ جو دانش سے خالی ہی؛ اس لیے ان کا خائن انیر رحم نہ کرتا، اور ان کا بغاوت انیر توس نہ کھاتا۔</p>	<p>نظر کی، اور انہیں نابود کیا، اور ان کے ذکر کو بھی مٹا دیا ہی۔ ۱۵ ای خداوند، تو نے اس قوم کو کثرت بخشی ہی؛ تو نے اس قوم کو کثرت بخشی؛ تو حلقی ظاہر ہوا؛ تو نے ملک کے سارے سوانوں کو دور تک بڑھا دیا ہی۔ ۱۶ ای خداوند، سجتی میں وہ دیری طرف رجوع ہوئے، اور جس وقت دیری تادیب انیر تھی، انہوں نے تجھ سے دھیمی آواز کے ساتھ دتا مانگی۔ ۱۷ جس طرح کہ پیٹوالی تورت، جس کے جنے کے دن نزدیک ہوں، درد کہانی ہی، اور اس پیر سے جو اسے لگی جببیں مارتی؛ ای خداوند، ہم تیری نکاد میں رہے ہی ہیں۔ ۱۸ ہم حاسہ ہوئے، ہمیں درد لگا، پر گویا ہوا جنے؛ ہم نے سرزمین کے لیے رھائی حاصل نہیں کی، اور دنیا میں جو بسیں؛ وہ تو پیدا نہیں ہوئے ہیں۔ ۱۹ نیرے مردے جی آئینگی؛ ہاں کی لانتیں آتھ، تھری ہونگی۔ نم جو خاک میں جا بسے ہو، جاگو اور گاؤ؛ کیونکہ تیری اوس اس اوس کی مانند ہی جو نباتات پر تری، اور زمین مردوں کو جن دلیگی۔ ۲۰ ای میری قوم، اپنی اندر کی تو تیریوں میں داخل ہو، اور اپنا دروازہ بنے پیچھے بند کر لے؛ اور اپنے نفیس تھری دیر چھپا، جب تک کہ غصہ اتر جائے۔ ۲۱ کیونکہ دیکھو، خداوند اپنے مکان سے چلا آتا ہی، تاکہ زمین کے باشندوں کو ان کی شرارت کی سزا دے؛ اور زمین اس خون کو ظاہر کریگی جو اس میں ہی، اور مقتولوں کو، جو اس میں تیرے ہیں، پھر نہ چھپاویگی۔</p>	<p>پیشتر مسح ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰</p>
--	--	--	--

باب ۲۷

اس ماں میں، خدا کو انگری باغ کی خبر لیتا۔ ۱ اس کی تمہیں ساس کی اوسوں سے فری رکھتی ہی۔ ۲ بابت اس لیتے کی جس میں ہوئی اور غیر موصولہ عامل ہوگے۔
اس دن خداوند اپنی سخت اور تری اور مضبوط توان سے لویقان کو، اس تیرو سانپ کو، اور لویقان کو، اس پیچیدہ

پیشتر

مسح

۷۱۲

۷۱۳

۷۱۴

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۱۲ اور ایسا ہوگا کہ خداوند کو اُس دن ندی کی بازو سے لیکے مصر کی دھار تک جہز جہزائے گی بوبت آویگی، اور تم، اسی بنی اسرائیل، ایک ایک کر کے جمع کیئے جاؤ گے۔ ۱۳ اور اُس دن بسا ہوگا کہ تیرا نرسنگا بونکا جائیگا، اور وہ، جو اُسور کے ملک میں ہو کے مرنے پر تھے، اور وہ جو مصر کی مملکت میں حلاوطن ہوئے، آونگے، اور یروسلیم کے مقدس پہاڑ پر خداوند کی برستش کرینگے۔

۲۰ باب

اس باب میں، کہ نبی امرم کو اُس کی معروری اور شہر میں کے سب دہلی دینا، اُن میں سے ایک ہند مسیح کی بادشاہت میں سوزاری پادشاہ، وہ اُن کی گمراہی کے سب اُن سے ملاست کرتا، اُن کی نصیحتی مطلق نہیں ہی، ۱۶ دیکھو، مذہبی میں قور رہے، ۱۷ مسیح جو قائم بہاد میں اُس نے دہرے جانے کا وعدہ ہوا، ۱۸ وہ جو بہ صبر مو رہے ازانے جائینگے، ۱۹ ہر اُن کو اُوٹا کہ خدا نے اظہار پر لہانا کریں، اُس میں کامل اعتبار رکھائی ہوتی۔

۱۰ اور وہ کھمندی تاج پر جو افرائیم کے مغالوں کا ہی، اِس اُن کی شاندار شوکت پر جو کھمبایا دے، ببول ہی، جو اُن لوگوں کی شاندار دُپ کے سرے پر ہی، جو می سے مشغوب ہوئے! ۲ دیکھو، خداوند کا ایک زبردست اور زورور ہی، جو اُس آندھی نے مانند جس کے ساتھ، اولے ہیں، اور دان سموم کے مانند، اور پانیوں نے سیفک شدید نے مانند، اُسے زمین پر ہاہے، یہ بگن دیندے۔ ۳ افرائیم کے متوبوں کے کھمندی تاج، پابہ آل کیلے جاڈینگے: ۴ اور اُس شاندار شوکت کا مرحہایا ہوا ببول، جو اُس شاندار دُپ کے سرے پر ہی، اچتر کے پہلے پیل کے مانند ہوگا، جو گرمی کے انام سے پیشتر آئے، جس پر کسی کی نندہ پڑے، اور وہ اُسے دیکھے ہی اور ہاتھ میں لیئے ہی جمب نہا جاتا۔

۵ اُس دن رب اقواح اپنی قوم کے ہاتھی لوگوں کے لیئے شونت کا افسر اور حسن کا داچ ہوگا، ۶ اور عدالت کی روح ہوگا اُس کے لیئے جو عدالت کی کرہی پر بیٹھینگا، اور ہمت اُن کے لیئے جو سرداروں پر سے لڑائی کو پھرا دینگے۔

۷ بریے بھی نبی کے سبب سے خطا کرتے ہیں، وہ نشتے سے ڈکمانے ہیں، کاہن اور نبی نشتے سے خطا کرتے ہیں، وہ می سے مغلوب ہوتے، وہ نشتے سے ڈکمانے، روت میں وہ خطا کرتے، اور وہ عدالت میں لغزش کرتے ہیں، کہ سب میرس اگلی ہوگی چہنروں سے اور گدگی سے بہرہ ہوگی ہیں، کہ کوئی حکم نبی صاف نہیں۔

۸ و نکس کو دانس سکھاویگا؟ کس کو و تظا کر کے سمجھا دینگا؟ ۹ اُن کو جن کا دودھ جہزایا گیا، جو چہانیوں سے خدا کیئے لئے؟ ۱۰ کیونکہ حکم پر حکم، حکم پر حکم، قانون پر قانون، قانون پر قانون ہوتے، حاتایا تہوزا بہاں، تہوزا وہاں، ۱۱ شہ، وہ وحشی کے سے ہونٹھور اور احمی رہن سے اِس گروہ کے ساتھ دانیں کرینگے: ۱۲ کہ اُس نے اُن سے کہا، کہ یہ وہ آرام بناہے، تم اُن کو جو تھکے ہوئے ہیں آرام دیجیو، اور بہ چہن کی حالت ہو، پر وہ سنوا نہ ہوئے۔ ۱۳ سو خداوند کا نلام اِس سے بہ ہوگا، حکم پر حکم، حکم پر حکم، قانون پر قانون، قانون پر قانون، تہوزا بہاں، تہوزا وہاں، ناکہ وہ چلے جاویں، اور پچھاری فرس، اور شکست کھاویں، اور دام میں پھسیں، اور گرفتار ہوں۔

۱۴ پس، ای تہتہیببار آد، یو، جو اِس گروہ پر، کہ یروسلیم میں ہی، حکمرانی کرتے ہو، خداوند کا نلام سنو۔ ۱۵ ازبہ، م کہ کرتے ہو، کہ ہم نے موت سے عہد باندھا، اور عالم عیب سے پھیلن کیا، جب مہلک تازد نہ بیچ سے ہو کے حلیکا، ہم بر نہ پڑینگا، کہ ہم نے جھوٹہ دو اپنی پداہ دیا ہی، اور دروغگوئی کی آڑ میں اپنے تکیں چھپایا ہی؟

۱۶ ناوجہن اِس کے خداوند پہرواہ یوں فرماتا ہی، دیکھو، میں صہیوں میں بنیان کے لیئے ایک پتھر رکھونگا، ایک

پیشتر

مسح

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۷۳۱

۷۳۲

۷۳۳

۷۳۴

۷۳۵

۷۳۶

۷۳۷

۷۳۸

۷۳۹

۷۴۰

پیشتر

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

آرمایا ہوا پتھر، کونے کے سرے کا ایک مہلک مولا، ایک مضبوط نیوولا پتھر؛ اسپر جو ایمان لے، آناملی نہ کریگا، ۱۷ اور میں سوٹ پر عدالت، اور چل پر صداقت رکھوگا، اور اولہ جھوٹوں کی پناہ کو جہاز ڈالینگے، اور پانی چھیلنے کے مکان بہا لے جائینگے۔

۱۸ اور تمہارا گھد، جو موت سے ہوا، توڑیگا، اور تمہاری موافقت، جو عالم غیب سے ہوگی، قائم نہ رہیگی؛ جب وہ مہلک تازیانہ بھیج سے ہوکے چلیگا، تب تم اس کے چڑھانہوالے کے نیچے پایمال ہو جاؤگے۔

۱۹ جس جس وقت وہ گذرتا ہو، وہ تمہیں لے جائیگا؛ ہر ایک صبح کو گذریگا، اور دن اور رات کو بھی؛ بلکہ اسکا چرچا سنا بھی گھبرانیکا سبب ہوگا۔ ۲۰ کیونکہ پلنگ چھوٹا ہی، کہ کوئی اسپر اپنے تئیں پساں نہیں سکتا ہی؛ اور بالپوش تنگ ہی، کہ کوئی آب کو اس میں لپیٹ نہیں سکتا۔ ۲۱ کہ خداوند آٹھیگا، جیسا کوہ پراسیم میں؛ اور وہ غضبناک ہوگا، جیسا جبعوں کی وادی میں؛ تا اپنا، بلکہ اپنا غیر معمولی کام کرے، اور اپنا عمل کر گذرے، ہاں، اپنا انوکھا عمل۔ ۲۲ سو اب تم تھنات مت کرو، نہ ہو کہ تمہاری بندیں سخت ہو جاویں؛ کیونکہ میں نے خداوند رب الانواج سے سنا ہی، کہ اُس نے کامل اور مصمم ارادہ کیا ہی، کہ ساری سرزمین کو تباہ کرے۔

۲۳ کان دھر کے میروی آواز سنو؛ شنوا ہو کر میروی بات پر دل لگاؤ۔ ۲۴ کیا کسلی ہونے کے لیکے سب دن هل چلایا کرتا؟ کیا وہ ہر وقت اپنی زمین کو جاسا کرتا اور اُس کے کھیلے پھرتا کرتا ہی؟ ۲۵ جب اُس کو ہموار کر چکا، نو کیا وہ اجوائیں کو نہیں چھیٹتا، اور ریزا کو ڈال نہیں دیتا، اور گہیوں کو پاست پاست میں نہیں ہوتا، اور جو کو اُس کے معین مکان میں اور دیو گندم

کو اُس کی خاص کیاری میں نہیں روپتا؟ ۲۶ کیونکہ اسکا خدا اُس کو تربیت کرکے تمیز بخشا، اور اُسے سکھاتا ہی۔ ۲۷ کہ اجوائیں کو داوے کے ہینگے سے نہیں دانوتے، اور زبرے کے اوپر گازی کے چکر نہیں گھماتے، بلکہ لاتی سے اجوائیں کو جھارتا ہی، اور زبرے کو چڑی سے۔ ۲۸ روٹی کے غلے پر دانیں چلاتا ہی، لیکن وہ ہمیشہ اُسے کو قتا نہیں رھتا، اور اپنی گازی کے چکر اور گھڑوں کو اُس پر ہمیشہ پھرانا نہیں رھتا؛ وہ اُسے سراسر نہیں کچلیگا۔ ۲۹ یہ بھی رب الانواج سے مقرر ہوا ہی، جسکا انتظام عجیب اور اُس دانائی بڑی ہی۔

باب ۲۹

اس نام میں، کہ ایک سخت آسہ ۳۰ حال جو ہرولم پر خدا کی طرف سے آنوالی تھی؛ ۷ تو ہی اُس کے دشمنوں کا ہی مرکز رہتا نہیں۔ ۸ یہودوں کی حماقت، ۹ اور اُن کی حسرت رناری۔ ۱۰ دینداروں کے بالکل مٹنے کرلے ۳۱ وعدہ۔

۱۱ اریئیل پر افسوس، اریئیل اُس شہر پر؛ ۱۲ جس کا محاصرہ داوود نے کیا؛ ۱۳ سال پر سال زیادہ کرو؛ عید پر عید مانی جائے؛ ۱۴ تو بھی میں اریئیل کو دکھ دوںگا، اور وہاں نوحہ اور غمخواری ہوگی؛ ۱۵ بر میسرے لیئے اریئیل ہی گھبریگا۔ ۱۶ میں تیرے آپسایاں خیمہ زن ہوںگا، اور مورچہ بندی کرکے تجھے محاصرہ کروںگا، اور نیچر برج اٹھائوںگا۔ ۱۷ اور تو نیچے اُتار جائیگا، اور زمین پر سے بولیگا، اور خاک

پر سے تیری آواز دھیمی آویگی، تیری سدا گویا ایک بیوت کی سی ہوگی، جو زمین کے اندر سے نکلیگی اور تیری بولی خاک پر سے چرکھکی آواز معلوم ہوگی۔ ۱۸ لیکن تیرے دشمنوں کا غول باریک گرد کی مانند ہوگا، اور اُن ہیبت ناکوں کی گروہ آنیوالی بیوسی کی مانند؛ اور یہ ناکھان، ایک دم میں، واقع ہوگا۔ ۱۹ رب الانواج خود، گرجنے اور زلزلے کے ساتھ، اور بڑی آواز اور آندھی،

پیشتر

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

۷۶۵

<p>پیشتر مسیح سے ۷۱۲ کے قہر ۲۰۰:۲۰ ۲۰۰:۲۱ ۲۰۰:۲۲ ۲۰۰:۲۳ ۲۰۰:۲۴ ۲۰۰:۲۵ ۲۰۰:۲۶ ۲۰۰:۲۷ ۲۰۰:۲۸ ۲۰۰:۲۹ ۲۰۰:۳۰ ۲۰۰:۳۱ ۲۰۰:۳۲ ۲۰۰:۳۳ ۲۰۰:۳۴ ۲۰۰:۳۵ ۲۰۰:۳۶ ۲۰۰:۳۷ ۲۰۰:۳۸ ۲۰۰:۳۹ ۲۰۰:۴۰ ۲۰۰:۴۱ ۲۰۰:۴۲ ۲۰۰:۴۳ ۲۰۰:۴۴ ۲۰۰:۴۵ ۲۰۰:۴۶ ۲۰۰:۴۷ ۲۰۰:۴۸ ۲۰۰:۴۹ ۲۰۰:۵۰ ۲۰۰:۵۱ ۲۰۰:۵۲ ۲۰۰:۵۳ ۲۰۰:۵۴ ۲۰۰:۵۵ ۲۰۰:۵۶ ۲۰۰:۵۷ ۲۰۰:۵۸ ۲۰۰:۵۹ ۲۰۰:۶۰ ۲۰۰:۶۱ ۲۰۰:۶۲ ۲۰۰:۶۳ ۲۰۰:۶۴ ۲۰۰:۶۵ ۲۰۰:۶۶ ۲۰۰:۶۷ ۲۰۰:۶۸ ۲۰۰:۶۹ ۲۰۰:۷۰ ۲۰۰:۷۱ ۲۰۰:۷۲ ۲۰۰:۷۳ ۲۰۰:۷۴ ۲۰۰:۷۵ ۲۰۰:۷۶ ۲۰۰:۷۷ ۲۰۰:۷۸ ۲۰۰:۷۹ ۲۰۰:۸۰ ۲۰۰:۸۱ ۲۰۰:۸۲ ۲۰۰:۸۳ ۲۰۰:۸۴ ۲۰۰:۸۵ ۲۰۰:۸۶ ۲۰۰:۸۷ ۲۰۰:۸۸ ۲۰۰:۸۹ ۲۰۰:۹۰ ۲۰۰:۹۱ ۲۰۰:۹۲ ۲۰۰:۹۳ ۲۰۰:۹۴ ۲۰۰:۹۵ ۲۰۰:۹۶ ۲۰۰:۹۷ ۲۰۰:۹۸ ۲۰۰:۹۹ ۲۰۰:۱۰۰</p>	<p>۱۷ لوگوں کے ساتھ عجیب سلوک کرنے کے لیے آئے پڑھوگا، ایسا سلوک جو حماقت انگیز اور تعجب کا باعث ہوگا؛ کہ اُنکے عقلموں کی عقل زایل ہو جائیگی اور اُنکے داناؤں کے ہوش ہواس ٹھکانے نہ رہینگے۔ ۱۵ اُنہر واپس آئے، جو اپنی مشورت کو خدا سے خوب چھپا رکھتے ہیں، جن کا کاروبار اندھیرے میں ہوتا ہے، اور وہ کہتے ہیں، کون ہم کو دیکھتا ہے؟ کون ہمیں پہچانتا؟ ۱۶ ہاے، تمہاری کیسی کجی ہے! کیا کھار مٹی کے برابر گنا جائیگا؟ کیا وہ کام، جو اُس نے کیا ہے، کہیگا، کہ اُس نے مجھے نہیں کیا؟ کیا بنائی ہوئی چیز بنانوالے کو کہیگی، کہ تو کچھ نہیں جانتا؟ ۱۷ کیا بہت تھوڑا عرصہ نہیں ہے، کہ لبنان بدل جائے ایک شاداب میدان ہو جاویگا، اور شاداب میدان جنگل گنا جائیگا۔ ۱۸ اور اُس دن بہرے کتاب کی باتیں سنینگے، اور اندھوں کی آنکھیں تاریکی اور اندھیرے میں سے دیکھینگے۔ ۱۹ تب مسکین لوگ خداوند کے حق میں زیادہ خوشی کریں گے، اور لوگوں کے غریب غریب اسرائیل کے قدوس سے خوشوقت ہونگے۔ ۲۰ کہ ظالم فنا ہو جائیگا، اور تھنٹھا کرنیوالا نابود ہوگا، اور سب، جو بدکاری کرنے کے لیے بیدار رہتے، کات ڈالے جائیں گے: ۲۱ جو آدمی کو اُسکے مقدمے میں مجرم ٹھہراتے، اور اُسکے لیے جسے عدالت کے دروازے پر مقدمہ فیصلہ کیا پھندا لگاتے، اور راست باز آدمی کو بے سبب پھیر دیتے ہیں۔ ۲۲ باوجود اس کے خداوند، جو ابرہام کا نجات دیندوالا ہے، یعقوب کے خاندان کے حق میں یوں فرماتا ہے، کہ یعقوب اب پشیمان نہ ہوگا، اور ہرگز وہ زردرو نہ ہوگا۔ ۲۳ بلکہ جب اُس کے فرزند میرے ہاتھوں کے بنائے ہوئے کاموں پر اپنے بیچ میں نگاہ کریں، تب وہ میرے نام کی تقدیس کریں گے؛ ہاں، وہ یعقوب</p>	<p>اور طوفان، اور آگ کے مہلک شعلے کے ساتھ، تجھے سزا دینے آویگا۔ ۷ اور اُن ساری قوموں کا غول جو اریگیل سے ٹریگا، یعنی، وہ سب جو اُس سے، اور اُس کے مورچے سے جنگ کریں گے، اور اُسے دکھ دینگے، خواب یا رات کی رویا کے مانند ہو جائیں گے۔ ۸ اور یہ تھیک اِس طرح ہوگا، جس طرح یہوکتا آدمی خواب میں ہو، اور کیا دیکھتا ہے؟ کہ کہاتا ہے؛ پر جاگ اُٹھا ہے، اور اُسکا جی بھرا نہیں؛ اور جس طرح پیاسا خواب دیکھے، اور کیا دیکھتا کہ وہ پیتا ہے؛ پر جاگتے ہی، دیکھو، وہ بے تاب ہے، اور پیاسے کا پیاسا ہے؛ ایسا ہی حال اُن ساری قوموں کے غول کا ہوگا جو کوہ صہیون سے جنگ کرتے ہیں۔ ۹ قہر جائے اور تعجب کرو: عیش و عشرت کرو، اور اندھے ہو جاؤ: وہ مست ہیں، پر می سے نہیں، وہ لڑکتے ہیں، پر نشے سے نہیں۔ ۱۰ کہ خداوند نے تم پر اونگھنیوالی روح کو ڈھلا ہے، اور تمہاری آنکھیں جو کہ نبی ہیں، موندی ہیں، اور تمہارے سرداروں پر، جو کہ غیب بین ہیں، حجاب ڈالا۔ ۱۱ اور ساری رویا تمہارے نزدیک ایسی ہو گئی، جیسا اُس کتاب کا مضمون جو سر بہ مہر ہو، جسے لوگ ایک پڑھ لکھے کو دیویں اور کہیں، آپ اُسے پڑھیں؛ اور وہ کہے، میں پڑھ نہیں سکتا، کیونکہ سر بہ مہر ہے؛ ۱۲ اور پھر وہ کتاب ایک اُس پڑھ کو دیویں، اور کہیں، آپ اُسے پڑھیں، اور وہ کہے، میں ناخواندہ ہوں، پڑھ نہیں سکتا۔ ۱۳ سو خداوند فرماتا ہے، ازبسکہ یہ لوگ اپنی زبان سے میری نزدیک دھونڈتے ہیں، اور اپنے ہونٹوں سے میری تکریم کرتے ہیں، لیکن اُن کے دل مجھ سے دور ہیں؛ کہ میرا خوف جو اُن کو ہوا، سو فقط آدمیوں کی تعلیموں کے سنے سے ہوا۔ ۱۴ اِس لیے میں</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۷۱۲ کے قہر ۲۰۰:۲۰ ۲۰۰:۲۱ ۲۰۰:۲۲ ۲۰۰:۲۳ ۲۰۰:۲۴ ۲۰۰:۲۵ ۲۰۰:۲۶ ۲۰۰:۲۷ ۲۰۰:۲۸ ۲۰۰:۲۹ ۲۰۰:۳۰ ۲۰۰:۳۱ ۲۰۰:۳۲ ۲۰۰:۳۳ ۲۰۰:۳۴ ۲۰۰:۳۵ ۲۰۰:۳۶ ۲۰۰:۳۷ ۲۰۰:۳۸ ۲۰۰:۳۹ ۲۰۰:۴۰ ۲۰۰:۴۱ ۲۰۰:۴۲ ۲۰۰:۴۳ ۲۰۰:۴۴ ۲۰۰:۴۵ ۲۰۰:۴۶ ۲۰۰:۴۷ ۲۰۰:۴۸ ۲۰۰:۴۹ ۲۰۰:۵۰ ۲۰۰:۵۱ ۲۰۰:۵۲ ۲۰۰:۵۳ ۲۰۰:۵۴ ۲۰۰:۵۵ ۲۰۰:۵۶ ۲۰۰:۵۷ ۲۰۰:۵۸ ۲۰۰:۵۹ ۲۰۰:۶۰ ۲۰۰:۶۱ ۲۰۰:۶۲ ۲۰۰:۶۳ ۲۰۰:۶۴ ۲۰۰:۶۵ ۲۰۰:۶۶ ۲۰۰:۶۷ ۲۰۰:۶۸ ۲۰۰:۶۹ ۲۰۰:۷۰ ۲۰۰:۷۱ ۲۰۰:۷۲ ۲۰۰:۷۳ ۲۰۰:۷۴ ۲۰۰:۷۵ ۲۰۰:۷۶ ۲۰۰:۷۷ ۲۰۰:۷۸ ۲۰۰:۷۹ ۲۰۰:۸۰ ۲۰۰:۸۱ ۲۰۰:۸۲ ۲۰۰:۸۳ ۲۰۰:۸۴ ۲۰۰:۸۵ ۲۰۰:۸۶ ۲۰۰:۸۷ ۲۰۰:۸۸ ۲۰۰:۸۹ ۲۰۰:۹۰ ۲۰۰:۹۱ ۲۰۰:۹۲ ۲۰۰:۹۳ ۲۰۰:۹۴ ۲۰۰:۹۵ ۲۰۰:۹۶ ۲۰۰:۹۷ ۲۰۰:۹۸ ۲۰۰:۹۹ ۲۰۰:۱۰۰</p>
---	---	--	---

پیشتر
مسیح

۱۱۲
۱۱۳

۱۱۴

کے قدوس کی تقدیس کرینگے، اور اسرائیل کے خدا سے قربینگے۔ اور وہ بھی، جو روح میں لمرہا ہیں، فہم حاصل کرینگے، اور وہ جو مگرے تھے، فہم پذیر ہونگے۔

باب ۳۰

اس دن میں کہ انہی لوگوں کو مسکاتا ہے، اس دن کہ وہ مصر پر بھروسا رکھیں گے، اور خدا کے نام پر طر جانے لگے۔ اُن رحمتوں کا چرچا ہوتا کہ جسے خدا اپنے بطن سے بظاہر کرتا۔ خدا کا فہم امور پر نازل ہوتا، جس سے وہ بڑا ہو جاتا، اور بھوسے بہہ حال سکے خوش ہو لے۔

خداوند فرماتا ہے، اُن باغی لڑکوں پر افسوس، کہ ایسی مصلحت کرتے ہیں، جو میری طرف سے نہیں، اور عہد و پیمانہ کرتے ہیں، جو میری روح کی طرف سے نہیں، نائنہ کذابہ پر گناہ کریں۔
۲۔ روانہ ہوتے ہیں کہ مصر کو اتر جائیں۔ (اور میرے منہ سے انہوں نے بڑبچہ نہیں لیا،) تاکہ فرعون کی پناہ میں پھاگس، اور مصر کے سانسے میں جا کے امن سے رہیں۔ لیکن فرعون کی حمایت تمہارے لیے خجالت ہوگی، اور مصر کے سایے میں پناہ لینا تمہارے واسطے گہراہت ہوگا۔ کہ اُسکے سردار ضوعن میں، تو تھے، اور اُس کے ایلچی حلہس میں جا پہنچے۔ اُن میں سے ہر ایک اُس قوم سے، جو اُن کو کچھ فائدہ نہ بخش سکی، خجل ہوگا؛ وہ مدد اور فائدہ کا نہیں، بلکہ خجالت اور ملامت کا باعث ہوگی۔ جنوب نے بہیمات کا بوجھ، بیت اور مصیبت کی سرزمین میں، جہاں سے سنگھنی اور سنگھ، اور سانپ اور آتشی آرنیوالے ناک آتے، وہ اپنی دولت گدھوں کے کاندھوں پر، اور اپنے خزانے اوتوں کے تاجڑوں پر دھر کے، اُس قوم کے پاس لے جاتے ہیں، کہ جس سے اُن کو کچھ فائدہ نہ پہنچےگا۔ کیونکہ مصریوں سے جو کمک ملے، سو باطل اور بے فائدہ ہوگی؛ اِس لیے میں نے اُس کی بابت کہا ہے، کہ وہ رہب ہی، جو سستی کر کے بیٹھی ہے۔

۱۔ اب تو چل، اور اُن کے آگے نعتی پر لکھ، اور کتاب میں قلمبند کر، کہ یہ آبدہ دنوں کے لیے، بلند ہمیشہ تک، گواہی رہے۔ کہ یہ ایک باغی گروہ ہی، اور جہوتیہ فرزند، اِسے فرزند جو خداوند کی شربمت کے سلفے سے انکار کرتے ہیں۔ اور روبا دیکھنیوالوں کو کہتے ہیں، کہ روبا مت دنگو، اور نبیوں کو، کہ ہم پر سچی رونائیں ظہر مت کرو؛ ہم سے ملائم باتیں کرو، اور ہم سے جہوتیہ رویتیں بناؤ۔ اِس راہ سے باہر جاؤ، راستے سے برگشتہ ہو، اور اسرائیل کے قدوس کو ہمارے درمیان سے موقوف کرو۔ اِس لیے اسرائیل کا قدوس یوں فرمانا ہے، ازسنتہ تم نے اِس سخن کو رد کر دیا ہے، اور ظم اور کجروی پر بھروسا رکھا، اور اُسی پر تہرے رہے؛ اِس لیے یہ بدکارب تمہارے نیلے اِسی ہوگی جیسی ایک پتھی ہوگی دنوار جو گرا چاہنی، ایک اُچی اُپھی ہوگی دنوار، جس کا گزنا ناکہاں ایک دم میں ہووے۔ اِس وہ ایسے تو تیکی جیسے کھار کا برن توقتا، جسے وہ تیز ڈالتا اور دربح نہیں کرتا؛ چنانچہ اُس کے تکرور میں ایک تھیکرا نہ ملیگا، جس میں چولہے پر سے آگ اُٹھائی جاوے، یا کند سے پانی لیا جاوے۔ کہ خداوند یہووا، اسرائیل کا قدوس، بون فرماتا ہے، کہ پھر آنے میں، اور چپکے بیٹھنے میں، تمہاری سلامتی ہی؛ خاموشی اور توکل میں تمہاری قوت ہی؛ پھر تم نے یہ نہ چاہا۔ اِس تم نے کہا، سو نہیں؛ بلکہ ہم گھوڑوں پر چڑھے پھاگینگے؛ اِس واسطے تم پھاگوگے؛ اور کہ ہم تیزرو جانوروں پر سوار ہونگے؛ سو وہ جو تمہارا پھچھا کرینگے تیزرو ہونگے۔ اِس ایک کی گتھی سے ایک ہزار پھاگینگے؛ پانچ کی گتھی سے تم ایسا پھاگوگے، کہ تم اِس علف کے ہانڈ جو پہاڑ کی چوٹی پر، اور اِس نشان کے مانند جو کدہ پر نصب کیا جاوے، ہو جاوے۔

پیشتر
مسیح

۱۱۲
۱۱۳

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

<p>پیشتر مسیح ۷۱۳ کے قہر</p>	<p>۲۷ دیکھو، خداوند کا نام دور سے چلا آتا ہے، اُس کا غضب بھڑکا اور بھاری دھواں ہوتا؛ اُسکے لب قہر آلودہ، اور اُس کی زبان دھدھکتی آگ کی مانند ہے؛ ۲۸ اُسکی سانس اُسی ہی، جیسا کہ سیلاب، جسکی بازو ہو، اور وہ آدمی گردن تک چڑھے؛ وہ گروہوں کو بطالت کے چہاج میں پھٹکیگا، اور قوموں کے گالوں پر ایک نگام ہوگا، تاکہ انہیں گمراہ کرے؛ ۲۹ تب تم کیت کاٹو گے، جیسے اُس رات گاتے ہو، جب مقدس عید مانتے ہو، اور دل کی ایسی خوشی ہوگی، جیسی اُس شخص کی؛ چھو بائیں سر لینے ہوئے خرمن ہو، نہ خداوند کے پہاڑ میں اسرائیل کی چٹان کے پاس جو ہے۔ ۳۰ دیوبکہ خداوند پنی جلال والی آواز سنائیکا، اور اپنے قہر کی شدت، اور آتش سوزان کے شعلے، اور بازو، اور آندھی، اور اولوں کے ساتھ، اپنے ہاتھ کا اُترا دہلائیگا۔ ۳۱ ہاں، خداوند کی آواز ہی سے اسورت تباہ ہو جائیگا؛ وہ اُسے لٹھ سے ماریگا، ۳۲ اور جس جس طرف اُس مقرر لٹھ کی، جو خداوند اُس پر لگا لئیگا، چوت ہوگی، اُس اُس طرف رباب اور بربط ساتھ ساتھ ہوگی؛ کہ وہ شورشارکی لڑائیوں میں اُس سے لڑیگا۔ ۳۳ کیونکہ طوفت مدت سے آراستہ کیا گیا؛ ہاں، وہ بادشاہ کے لیئے گہرا اور وسیع طیار کیا گیا ہے؛ اُس کا ڈھیر آگ اور بہت سا لیندھن ہے، اور خداوند کی سانس، گندھک کے سیلاب کے مانند، اُس کو سلگاتی ہی۔</p>	<p>۱۸ باوجود اِس کے، خداوند تم پر مہربانی دکھانے کے لیئے قہرا رہیگا، اور تم پر رحم کرنے کے لیئے وہ اُتھیگا، کیونکہ خداوند عادل خدا ہی؛ مبارک وہ سب جو اُس کی راہ نکتے ہیں؛ ۱۹ کہ یقیناً صیہونی قوم یروسل میں بسیگی؛ تو ہر وقت نہ روٹگی؛ وہ تیری دھائی کی آواز سنکے یقیناً تجھ پر رحم فرماویگا، وہ اُسے سنتے ہی تجھے جواب دیکا۔ ۲۰ اور اگرچہ خداوند تم کو مصیبت کی روٹی اور دشواری کا پانی دیتا ہے، پر آگے کو تیرے سکھانیوالے تجھ سے اپنے تئیں پوشیدہ نہ رکھینگے؛ پر تیری آنکھیں تیرے تعلیم دیندیوالوں کو دیکھینگی۔ ۲۱ اور تیرے کان تیرے پیچھے سے یہ آواز سنینگے، جو کہتی، کہ راہ یہی ہے، اُس پر چلو، جب کہ تم دھننے اور جب کہ تم بائیں مترو۔ ۲۲ تب تم اپنی کھوئی ہوئی مورتوں کا روپہلا لباس، اور ڈھالے ہوئے پتلوں کے سونہلے اسباب زینت کو ناپاک کر کے؛ تو اُسے حیض کے لٹے کے مانند پھینک دیکا، تو اُسے کھپکا، نکل دور ہو۔ ۲۳ تب وہ تیرے بیس کے لیئے، جو تو زمین میں پورے، بارن دیکا، اور زمین کی افزائش کی روٹی کا غلہ ستھرا اور کثرت سے ہوگا؛ اُس دن تیری مواشی وسیع چراگاھوں میں چریگی۔ ۲۴ اور بیل اور گدھوں کے بچے جن سے زمین کی ہلواہی ہوتی ہے، ایسا چارہ، جو چلنی میں ڈالکے اور پنکھا کر کے چھانا گیا، کھائینگے۔ ۲۵ اور ہر ایک اُنچے پہاڑ پر، اور ہر ایک بلند قبیلے پر، تری خونریز کے دن، جس وقت کہ برج گر جائینگے، چشمے اور پانی کی ندیاں ہونگی۔ ۲۶ اور چاند کی چاندنی ایسی ہوگی، جیسی سورج کی روشنی، اور سورج کی روشنی سات گنی، بلکہ سہلت دن کی روشنی کے برابر ہوگی، جس دن خداوند اپنے بندوں کے رخا کو باندھیگا، اور اُنکی بلا کے کھڑ کو چنگا کریگا۔</p>
<p>اور ۲۲:۴ اور ۲۲:۳ اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۴ اور ۲۲:۳ اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۴ اور ۲۲:۳ اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۲ اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>
<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>	<p>اور ۲۲:۱</p>

باب ۳۱

اس باب میں کہ ۱ نبی اُن کی وہی سوونی ظاہر کرتا جو ہریر توکل رکھتے اور خدا کو ترک کرتے۔ وہ اُنہیں صحت کرتا کہ وہ توبہ کریں، اور ان کی حالت کی خبر اُنکے سے دیتا۔

اُن پر واویلا ہے، جو مدد کے لیئے مصر کو جاتے، اور گھوڑوں پر اعتماد کرتے ہیں، اور گاڑیوں کا بھروسا رکھتے ہیں؛ کہ بہت سی ہیں، اور گھوڑوں کا، کہ اُنکا شمار جزا ہے؛ پر اسرائیل کے قدوس پر

پیشتر مسیح ۷۱۳ ۷ ۱۱	لوت کا مال اسی طرح بتورا جائیگا، جس طرح کیتڑے بتور لیتے ہیں: لوگ اُس پر تندی کے مانند، جو ادھر ادھر دوتڑتی ہی، دوتڑینگے۔ ۵ خداوند سربلند ہی، کیونکہ وہ بلندی پر رہتا؛ وہ عدالت اور صداقت سے صیہوں کو معمور کر دینا ہی۔ ۶ اسی سے تیرے زمانے کی پائنداری ہوگی: وہ تیرے لیے نجات اور حکمت اور دانش کا ذخیرہ ہوگا؛ خداوند ہی کا خوف اُسکا خزانہ ہی۔ ۷ دیکھ، اُن کے سارے بہادر باہر کپڑے ہوکے چلائے، اور صلح کے ایلیچی بیوت ہوتے روتے ہیں۔ ۸ شاہ راہیں سنسان ہیں؛ کہ چلنیوالا نہ رہا؛ اُسنے عہد شکنی کی، شہروں کو حقیر جانا، اور انسان کو حساب میں نہ لایا ہی۔ ۹ زمین کڑھتی اور مرجھاتی ہی؛ ۴ لبنان رسوا ہوا؛ وہ کھلا جاتا: سروں بیابان کی مانند ہی، بسن اور کرمل کے پتے چھڑ جانے۔ ۱۰ اب میں اُتھونگا؛ خداوند فرماتا ہی، اب میں سرفراز ہوںگا، اب میں اپنے تلپوں بلند کرونگا۔ ۱۱ تمہارے پیٹ ہی میں کوزے کا حبل ہوگا؛ تم کرکت جنوے؛ تمہاری غضبناکی وہی آگ ہی، جو تمہیں بھسم کریگی۔ ۱۲ اور قومیں جلتے ہوئے کنکر کے مانند ہونگی، وہ کاٹے ہوئے کانٹوں کی طرح آگ میں جلائی جائینگی!	دلپذیر کہیتوں کے، اور پیلدار تاکوں کے سبب اپنی چائیاں پیٹتی ہیں۔ ۱۳ میرے لوگوں کی سرزمین میں کانٹے، اور سدا گلاب جمینگے، ہاں، باغ و بہار شہر کے سارے شادمان گھروں میں، بھی۔ ۱۴ کیونکہ قصر چھوڑے جائینگے؛ اور شہر کے اموال ترک کیئے جائینگے؛ اوفیل اور دیدبانی کا برج مدت تک ماند ہونگے، گورخروں کی آرام گاہیں، اور گلوں کی چراگاہیں: ۱۵ جب تک کہ عالم بالا سے روح ہم پر آندی نہ جاوے؛ تب بیابان میوہ دار باری ہو جائیگا، اور میوہ دار باری ایک بن گئی جائیگی۔ ۱۶ تب بیابان میں عدل بسیگا، اور راستبازی میوہ دار باری میں رہا کریگی۔ ۱۷ اور صداقت کا انجام صلح ہوگا؛ اور صداقت کا پھل ابدی سکھ اور آرام ہوگا۔ ۱۸ کیونکہ میرے لوگ چین کے مکانوں میں، اور سے خطر گھروں میں، اور آسودگی اور آسائش کے کاشانوں میں رہینگے۔ ۱۹ لیکن بن کے گرتے وقت، اولے پڑینگے، اور شہر پست مکان میں پست ہو جائیگا۔ ۲۰ بختاور تم ہو، جو سب نہروں کے آس پاس بوتے ہو، اور بیل اور گدھوں کے پانو ادھر چلانے ہو۔	پیشتر مسیح ۷۱۳ ۷ ۱۱
۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳	۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳	۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳	۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳
۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳	۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰	۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰
۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰	۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰	۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰
۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰	۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰	۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰
۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰	۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰	۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲	

پیشتر	باب ۳۳	اپنے کان بند کرتا، تاکہ خونریزی کے	پیشتر
صمیم	۱ ان اسیوں کی ناست جو خدا بھیجا، جس وقت وہ اپنی	مضمون نہ سنے، اور انہیں موندنا ہی۔	صمیم
۷۱۳	کھینٹنے کی طرف سے ہو کر اسلام لے آئے۔ ۱۱	تاکہ زندگاری نہ دیکھے: ۱۶ سو وہی	۷۱۳
۷۱۳	۱۲ ان لوگوں سے کہ	ہی، جو اچھے پر بھیگا: اُس کی بڑا	۷۱۳
۷۱۳	۱۳ ان لوگوں سے کہ	پہاڑ کا قلع ہوگا: اُسکو رتی دی جائیگی	۷۱۳
۷۱۳	۱۴ ان لوگوں سے کہ	اُس کو پانی پی ہر وقت ملےگا۔	۷۱۳
۷۱۳	۱۵ ان لوگوں سے کہ	۱۷ فیروہ آنکھیں نالشاہ کا حمل	۷۱۳
۷۱۳	۱۶ ان لوگوں سے کہ	دیکھیں گی۔ وہ اُن سے بہنوں پر جو بہت	۷۱۳
۷۱۳	۱۷ ان لوگوں سے کہ	دور ہیں، نظر برنگی ۱۰ تیرا دل اُس	۷۱۳
۷۱۳	۱۸ ان لوگوں سے کہ	ہول کہ وہاں سے سوچیں گے، کہاں ہی وہ	۷۱۳
۷۱۳	۱۹ ان لوگوں سے کہ	کادس؟ ۱۱ اُن ہی وہ مصلحت؟ کہاں ہی	۷۱۳
۷۱۳	۲۰ ان لوگوں سے کہ	۱۲ جو اُن کو گندا تھا؟ ۱۰ تو پھر	۷۱۳
۷۱۳	۲۱ ان لوگوں سے کہ	اُس رندست کڑوہ کو نہ دیکھیں گے: اُس	۷۱۳
۷۱۳	۲۲ ان لوگوں سے کہ	موم کو، جس کی بولی تو سمجھ نہیں	۷۱۳
۷۱۳	۲۳ ان لوگوں سے کہ	سکتا، جو بیدارہ زنداں ہی، کہ بوجھی	۷۱۳
۷۱۳	۲۴ ان لوگوں سے کہ	۲۵ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۲۵ ان لوگوں سے کہ	۲۶ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۲۶ ان لوگوں سے کہ	۲۷ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۲۷ ان لوگوں سے کہ	۲۸ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۲۸ ان لوگوں سے کہ	۲۹ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۲۹ ان لوگوں سے کہ	۳۰ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۰ ان لوگوں سے کہ	۳۱ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۱ ان لوگوں سے کہ	۳۲ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۲ ان لوگوں سے کہ	۳۳ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۳ ان لوگوں سے کہ	۳۴ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۴ ان لوگوں سے کہ	۳۵ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۵ ان لوگوں سے کہ	۳۶ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳
۷۱۳	۳۶ ان لوگوں سے کہ	۳۷ ان لوگوں سے کہ	۷۱۳

<p>پیشتر مسیح ۷۱۳ کے قہر ۱۰:۲۰ ۱۱:۱۲ ۱۲:۱۲ ۱۳:۲۱ ۱۴:۲۱ ۱۵:۲۱ ۱۶:۲۱ ۱۷:۲۱ ۱۸:۲۱ ۱۹:۲۱ ۲۰:۲۱ ۲۱:۲۱ ۲۲:۲۱ ۲۳:۲۱ ۲۴:۲۱ ۲۵:۲۱ ۲۶:۲۱ ۲۷:۲۱ ۲۸:۲۱ ۲۹:۲۱ ۳۰:۲۱ ۳۱:۲۱ ۳۲:۲۱ ۳۳:۲۱ ۳۴:۲۱ ۳۵:۲۱ ۳۶:۲۱ ۳۷:۲۱ ۳۸:۲۱ ۳۹:۲۱ ۴۰:۲۱ ۴۱:۲۱ ۴۲:۲۱ ۴۳:۲۱ ۴۴:۲۱ ۴۵:۲۱ ۴۶:۲۱ ۴۷:۲۱ ۴۸:۲۱ ۴۹:۲۱ ۵۰:۲۱ ۵۱:۲۱ ۵۲:۲۱ ۵۳:۲۱ ۵۴:۲۱ ۵۵:۲۱ ۵۶:۲۱ ۵۷:۲۱ ۵۸:۲۱ ۵۹:۲۱ ۶۰:۲۱ ۶۱:۲۱ ۶۲:۲۱ ۶۳:۲۱ ۶۴:۲۱ ۶۵:۲۱ ۶۶:۲۱ ۶۷:۲۱ ۶۸:۲۱ ۶۹:۲۱ ۷۰:۲۱ ۷۱:۲۱ ۷۲:۲۱ ۷۳:۲۱ ۷۴:۲۱ ۷۵:۲۱ ۷۶:۲۱ ۷۷:۲۱ ۷۸:۲۱ ۷۹:۲۱ ۸۰:۲۱ ۸۱:۲۱ ۸۲:۲۱ ۸۳:۲۱ ۸۴:۲۱ ۸۵:۲۱ ۸۶:۲۱ ۸۷:۲۱ ۸۸:۲۱ ۸۹:۲۱ ۹۰:۲۱ ۹۱:۲۱ ۹۲:۲۱ ۹۳:۲۱ ۹۴:۲۱ ۹۵:۲۱ ۹۶:۲۱ ۹۷:۲۱ ۹۸:۲۱ ۹۹:۲۱ ۱۰۰:۲۱</p>	<p>اور نعرۂ مار کے خوشی کریگا؛ لہذا کی شوکت، اور کرم اور سروں کی شرافت اُسے دی جائیگی؛ وہ خداوند کا جلال اور ہمارے خدا کی حشمت دیکھینگے۔ ۳ کمزور ہاتھوں کو زور ہو، اور ناتوان گھٹنوں کو پائداری بخشو۔^{۱۰} اُن کو، جو کچلے ہیں، کہو، ہمت باندھو، مت ڈرو، دیکھو، تمہارا خدا سزا اور جزا ساتھ لیتے ہوئے آتا ہی؛ ہاں، خدا ہی آئیگا، اور تمہیں بچائیگا۔^۵ اُس وقت اندھوں کی آنکھیں وا کی جائیںگی،^۶ اور بہروں کے کان کھولے جائیںگے۔^۷ تب لنگرے ہرن کی مانند چوکتیاں بھریںگے، اور گونگے کی زبان گائیگی؛^۸ کیونکہ بیابان میں پانی، اور دشت میں ندیاں بہوت نکلیںگی۔^۹ بلکہ صحرا تالاب ہو جائیگا، اور پیاسی زمین پر پانیوں کے چشمے ہونگے؛ بہتیروں کے مسکنوں میں، جہاں ہر ایک پڑا تھا، نی اور نل کا ٹھکانا ہوگا۔ ۸ اور وہاں ایک اونچی کی ہوئی راہ اور ایک شاہ راہ ہوگی، اور وہ راہ مقدس راہ کہلائیگی؛ وہ جو ناباک ہی اُس پر عذر نہ کریگا؛^۹ وہ اُنہیں کے لیتے ہی؛ مسافر، اگرچہ ناواقف ہوویں، اُس میں گمراہ نہ ہونگے۔^{۱۰} وہاں شیر نہ ہوگا، اور نہ کوئی درندہ اُس پر چڑھیکا؛ وہ وہاں نہ ملیگا؛ مگر وہ جو چھڑائے ہوئے ہیں، وہاں سپر کریںگے۔^{۱۰} ہاں، خداوند کے چھڑائے ہوئے لوتینگے،^{۱۱} اور صیہون میں گئے ہوئے آویںگے، اور ابدی سرور اُن کے سروں پر ہوگا؛ وہ خوشی اور شادمانی حاصل کریںگے، اور خم اور آہ سرد دفع کی جائیںگی۔^{۱۲}</p> <p>باب ۳۶</p> <p>۱ اس دن میں، کہ ۱ ستیرب یہوداہ پر چڑھائی گوا۔ ۲ وہاں ستیرب کی طرف سے آگ بہت ٹھری ہائیں بکا، اور لوگوں کو ترصب دینا کہ ہاروت کریں۔ ۳ اُس کی ہائیں حزیاہ کے حور دمرلے۔ اور حزقیاء بادشاہ کی سلطنت کے چودھویں سال یوں ہوا، کہ شاہ اسور ستیرب یہوداہ کے سب حصین شہروں</p>	<p>اُس سے دھواں ابد تک اُٹھتا رہیگا؛ نسل در نسل وہ اجازت رہیگی؛ اُس سمت سے ابدالباد تک کسی کا گذر نہ ہوگا۔ ۱۱ لیکن حواصل اور خارپشت اُسکے مالک ہونگے؛^{۱۲} لکنک اور جنگلی کوہ اُس میں بسینگے؛ اور اُس پر ویرانی کا سوت پڑیگا، اور سنسانی کا ساہول ڈالا جائیگا۔^{۱۳} اُسکے اشراف میں سے کوئی نہ ہوگا، جسے وہ بلاویں کہ حکمرانی کریں، اور اُسکے شاہزادوں میں سے کوئی موجود نہیں۔^{۱۴} اور کائے اُسکے قصروں میں، اور اونتکتارے اور گرنہ اُس کے قلعوں میں جمینگے؛^{۱۵} اور وہ بہتیروں کی جاے سکونت اور شترمرغوں کے رہنے کا مکان ہوگا۔^{۱۶} اور گیدڑ اور جنگلی بلیاں ایک دوسرے سے ملافت کریںگے، اور جہبوا بکرا اپنے یار کو پکاریگا؛ اور اصرغ شب وہاں آرام کریگا، اور اپنے چین کا مقدم پاویگا۔^{۱۷} وہاں قفاصت بانہینی نکالیگی، اور اندے دیکھی، اور اپنے چھانوتے سدیوکی اور پوسیگی؛ وہاں گدھ جمع ہونگے، اور ہر ایک کے سانہ اُس کی مدد ہوگی۔ ۱۶ تم خداوند کی کتاب میں ڈھونڈو اور پڑھو؛ اُن میں سے ایک یہی کم نہ ہوگا، اور کوئی بے جفت نہ ہوگا، کیونکہ میرے منہ نے یہی حکم کیا ہی، اور اُس کی روح ہی جس نے اُنہیں جمع کیا ہی۔^{۱۷} اور اُس نے اُن کے لیتے قرع ڈالا، اور اُسکے ہاتھ نے رسی ڈالے اُنہیں حصہ بانٹ دیا؛ سو وہ ابد تک اُس کے مالک ہونگے، اور پشت در پشت اُس میں بسینگے۔</p> <p>باب ۳۵</p> <p>۱ مسیح کی بادشاہ کی اہلاندی۔^۲ اِس دن میں، کہ کمزوروں کو اِس لحاظ سے کہ اِجمل میں بڑی تاثیر ہی، اور اُس کے ملائے میں بہت سی نعمتیں مل سکتیں، تسلی دی جاتی ہی۔ بیابان اور ویرانہ اُن کے سبب شادمان ہونگے؛ اور دشت خوشی کریگا، اور اانرکس کی مانند شگفتہ ہوگا۔^۲ وہ کثرت سے بلیاں لائیگا، اور شادمان ہوکے</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۳ کے قہر ۱۱:۱۲ ۱۲:۱۲ ۱۳:۲۱ ۱۴:۲۱ ۱۵:۲۱ ۱۶:۲۱ ۱۷:۲۱ ۱۸:۲۱ ۱۹:۲۱ ۲۰:۲۱ ۲۱:۲۱ ۲۲:۲۱ ۲۳:۲۱ ۲۴:۲۱ ۲۵:۲۱ ۲۶:۲۱ ۲۷:۲۱ ۲۸:۲۱ ۲۹:۲۱ ۳۰:۲۱ ۳۱:۲۱ ۳۲:۲۱ ۳۳:۲۱ ۳۴:۲۱ ۳۵:۲۱ ۳۶:۲۱ ۳۷:۲۱ ۳۸:۲۱ ۳۹:۲۱ ۴۰:۲۱ ۴۱:۲۱ ۴۲:۲۱ ۴۳:۲۱ ۴۴:۲۱ ۴۵:۲۱ ۴۶:۲۱ ۴۷:۲۱ ۴۸:۲۱ ۴۹:۲۱ ۵۰:۲۱ ۵۱:۲۱ ۵۲:۲۱ ۵۳:۲۱ ۵۴:۲۱ ۵۵:۲۱ ۵۶:۲۱ ۵۷:۲۱ ۵۸:۲۱ ۵۹:۲۱ ۶۰:۲۱ ۶۱:۲۱ ۶۲:۲۱ ۶۳:۲۱ ۶۴:۲۱ ۶۵:۲۱ ۶۶:۲۱ ۶۷:۲۱ ۶۸:۲۱ ۶۹:۲۱ ۷۰:۲۱ ۷۱:۲۱ ۷۲:۲۱ ۷۳:۲۱ ۷۴:۲۱ ۷۵:۲۱ ۷۶:۲۱ ۷۷:۲۱ ۷۸:۲۱ ۷۹:۲۱ ۸۰:۲۱ ۸۱:۲۱ ۸۲:۲۱ ۸۳:۲۱ ۸۴:۲۱ ۸۵:۲۱ ۸۶:۲۱ ۸۷:۲۱ ۸۸:۲۱ ۸۹:۲۱ ۹۰:۲۱ ۹۱:۲۱ ۹۲:۲۱ ۹۳:۲۱ ۹۴:۲۱ ۹۵:۲۱ ۹۶:۲۱ ۹۷:۲۱ ۹۸:۲۱ ۹۹:۲۱ ۱۰۰:۲۱</p>
---	--	---	---

پیشتر

مسیح

۷۱۰

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

پر چڑھا، اور انہیں لے لیا۔ ۲ اور شاہ اسور نے رب ساقی کو ایک تیرے لشکر کے ساتھ لکس سے حرفیہ کے پاس بروہم نو بھیجا، اور اُس نے عالی گفتی سے پڑ جو روکروں کے میدان کی ستر میں ہی، منام کیا۔ ۳ ذب ایفیم بن خلقیہ، جو گھر کا مہندار تھا، اور شبندہ منصدی، اور محاسب یواخ بن آسف نکلے اُس اُس آئے۔ ۴ اور رب ساقی نے انہیں کہا، تم تو حرفیہ سے یہ کہو، بادشاہ عظیم، اسور کا بادشاہ بن فرمانا ہی، وہ کون سی امید ہی جسے تو ایسا کہے رہتا ہی، کہ مجھ میں، لیکن فقط منہ کی بات ہی، مصلحت اور جنگ کی قوت موجود ہی: سو اب تو کس پر اعتماد کرنا ہی خدو ہونے مجھ سے سرکشی کی؟ ۵ دیکھ، تجھے اُس توٹی ہوئی چھڑی پر مصر کے بن پر بھروسا ہی، اُس پر اگر توٹی ملیہ کرے، تو وہ اُس کے ہاتھ میں بیٹھ جائیگی، اور چھڑیگی: شاہ مصر فرعون اُن سب کے ساتھ، جو اُس پر بھروسا رکھے ہیں، اسی ہی۔ ۶ اور اگر تو مجھے کہیگا، کہ ہمارا توکل خداوند ہمارے خدا پر ہی: کیا وہ نہیں کہ جس کے اوجھے مکان اور حسے مذبح حرفیہ نے دور کر ڈالے، اور بھوداہ اور یوسلم کو کہا، کہ تم اس مذبح کے آگے پرستش کیا کرو: ۷ اب میرے خداوند شاہ اسور کے ساتھ میدان بکرتے، اور میں نیچے دو ہزار گھوڑے دوںگا، اگر تو اپنے لیٹے اُن پر سوار چڑھا سکے۔ ۸ بس نیچے میں یہ طاقت کہاں ہی، کہ تو میرے خداوند کے ملازموں میں سے ایک ادنیٰ سردار کا منہ پھراوے؟ ۹ تو یہی تو مصر کی گازیوں اور سواروں کا بھروسا رکھتا ہی۔ ۱۰ اور کیا میں اِس سرزمین کے ثارت کرنے کو خداوند کے سے حکم آبا ہوں؟ خداوند ہی نے تو مجھے فرمایا، کہ اُس ملک پر چڑھ جا، اور اُسے ثارت کر۔

۱۱ ذب ایفیم اور شبندہ اور یواخ نے رب ساقی سے عرض کی، کہ ارامی بولی میں اپنے چاکروں سے کلام کیجیے، کہ ہم بولی ہم سمجھتے ہیں، اور شہر پڑا کے لوگوں نے سننے ہی بھودی لغت میں ہم سے بدنی نہ کیجیے۔ ۱۲ تب رب ساقی بولا، کیا میرے خداوند نے مجھ کو میرے خداوند پاس با تہیب پاس بدنی نہنے کو بھیجا؟ اور کیا اُس نے مجھے اُن لوگوں پاس، جو شہر پڑا پر بیٹھے ہیں، نہیں بھیجا، کہ وہ ہمارے ساتھ اپنی گوہ کہائیں اور اپنی پیشاب بدنی؟ ۱۳ پھر رب ساقی کہتا ہوا، اور بھودی بولی میں پکار کے بولا، اور یوں کہا، اے تم، بادشاہ عظیم شاہ اسور کا کلام سنو، ۱۴ شاہ بن فرمانا ہی، کہ حرفیہ تم کو فریب دینے نہ پاوے۔ ۱۵ کیونکہ وہ تمہیں چھڑا نہیں سکنا۔ ۱۶ اور نہ وہ تم سے خداوند پر توکل کروے، یہ کہے، کہ خداوند یقیناً ہم کو بچائیگا، اور نہ ہر شاہ اسور کے ہاتھ میں نہ آویگا۔ ۱۷ حرفیہ کی نہ سنو: کہ شاہ اسور بن فرمانا ہی، کہ اندرانہ دیکھ مجھ سے مہل کرو اور نکلے میرے پاس آؤ اور تم میں سے ہر ایک اپنی اپنی تاک کا اور اپنے اپنے انجیر کے درخت کا پھل کھاوے، اور اپنے اپنے حوض کا پانی پیوے: ۱۸ جب تک کہ میں آؤں، اور تمہیں بہاں سے ایک سرزمین میں، جو تمہارے ملک کے مانند ہی، لے جاؤں: کہ وہ آناج اور می کی سرزمین ہی، وہ روتی کے علقہ اور تانستانوں کا ملک ہی۔ ۱۹ حرفیہ تمہیں فریب دینے نہ پاوے جو کہتا ہی، کہ خداوند ہم کو چھڑائیگا: پھلا، کیا گروہوں کے معبودوں میں سے کسی نے یہی اپنی سرزمین کو اسور کے بادشاہ کے ہاتھ سے بچایا ہی؟ ۲۰ حماں اور ارفاد کے معبود کہاں ہیں؟ سفرواٹم کے معبود کہاں ہیں؟ کیا انہوں نے سمروں کا ملک میرے ہاتھ

پیشتر

مسیح

۷۱۰

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

پیشتر
مسیح

۷۱۰

۲۰. ان سارے ملکوں کے معبودوں کے درمیان وہ کون سا ہی جس نے اپنا ملک میرے ہاتھ سے بچایا، جو خداوند بھی یروسلم کو میرے ہاتھ سے بچاویگا؟ ۲۱. تب وہ چپ ہو رہے، اور اُسکے عجاب میں اُنہوں نے ایک بات بھی نہ کہی؛ کیونکہ بادشاہ کا حکم یوں تھا، کہ اُسے جواب مت دینا۔

۲۲. اور لیلیاقیم بن خلقبہا جو گھر کا ناظم تھا، اور شبثہ متصدی، اور محاسب یواخ بن آسف حزقیاء پاس آئے، اور اپنے کپڑے چاک کیئے ہوئے رب ساتقی کی باتیں اُس سے بیان کیں۔

باب ۳۷

اس باب میں، کہ ۱. حزقیاء اداں ہو کر یسعیاہ کو کہلا بھینا کہ وہ اُن کے لئے دعا مانگے۔ ۲. پھر اُن کو تسلی دینا۔ ۳. صخریہ جو برہاء کا مقابہ کرنے جانا تھا، راہ ہی میں ایک پرکڑ نامہ عرفیاد نے اس بھینا۔ ۴. حزقیاء دعا مانگنا۔ ۲۱. یسعیاہ صخریہ کی ملاکت اور صہیون کی سلامتی کی خبر اُس سے دینا۔ ۲۲. ایک فرشتہ اسورہوں کو حلاک کرتا۔ ۲۳. صخریہ نبوہہ میں اپنے ہی بیٹوں سے قتل کیا جانا۔

۲۳. اور ایسا ہوا، کہ حزقیاء بادشاہ نے یہہ سنکے اپنے کپڑے پھارے، اور قات اور تھا، اور خداوند کے گھر میں گیا۔ ۲۴. اور اُس نے لیلیاقیم گھر کے ناظم، اور شبثہ متصدی، اور کاہنوں کے بزرگوں کو قات اُڑھا کے یسعیاہ نبی بن اموص کے پاس بھیجا۔

۲۵. اور اُنہوں نے اُس سے کہا، کہ حزقیاء یوں کہتا ہی، کہ آج کا دن دکھ، اور ملامت اور تہمت کا دن ہی؛ کیونکہ لڑکے پیدا ہونے پر ہیں، اور جنے کی قوت نہیں۔

۲۶. شاید کہ خداوند تیرا خدا رب ساتقی کی سب باتیں سنیکا، جسے اُس کے صاحب شاہ اسور نے بھیجا، کہ خدایہ ہی کی تصفیہ کرے، اور اُن باتوں کے سبب، جو خداوند تیرے خدا نے سنی ہیں، تنبیہ دیگا۔ پس، تو اُن باتوں کے واسطے، جو موجود ہیں، دعا مانگ۔ ۲۷. پس شاہ حزقیاء کے ملازم یسعیاہ پاس آئے۔

۶. تب یسعیاہ نے اُنہیں فرمایا، تم اپنے آقا سے یوں کہو، خداوند یوں فرماتا ہی، کہ تو اُن باتوں سے، جنہیں شاہ اسور کے جوانوں نے کہکے میری تکفیر کی، ہراسان مت ہو: ۷. دیکھ، میں اُس میں روح ڈالونگا، اور وہ ایک افواہ سنکے اپنی مملکت کو پھر جائیگا، اور میں اُسے اُس ہی کی سرزمین میں تلوار سے مروا ڈالونگا۔

۸. سو رب ساتقی پھر گیا، اور اُس نے شاہ اسور کو لبثہ سے لڑتے پایا؛ کہ اُسے خبر پہنچی تھی، کہ وہ لکیس سے کوچ کر گیا۔

۹. کہ اُسے خبر ملی تھی، کہ گوش کا بادشاہ ترہتہ تجہ پر لشکر کشی کرنے کو آنا ہی۔ سو جب یہہ سنا، اُس نے پھر ایلیچیوں کو بھیجا کہ حزقیاء سے پیام کیا، ۱۰. اور اُنہیں کہا، کہ شاہ یہوداہ حزقیاء سے کہو، کہ تیرا خدا، جس پر تیرا اعتماد ہی، اُس بات کا تجھے فریب نہ دے، کہ یروسلم شاہ اسور کے قبضے میں نہ آویگا۔

۱۱. دیکھ، تو نے سنا ہی، کہ اسور کے بادشاہوں نے ساری سرزمینوں کو کیا کیا کیا، اور کیونکر اُنہیں حرم کر دیا ہی؛ سو کیا تو رھاٹی پاسکتا ہی؟ ۱۲. کیا اُن گروہوں کے معبودوں نے اُنہیں، یعنی جوزان اور حران اور رصف، اور بنی عدن تلسار میں جنہیں ہمارے باپ دادوں نے ہلاک کیا، سو چھڑایا؟ ۱۳. حماٹ کا بادشاہ، اور ارفاد کا بادشاہ، اور قریہ سفروم، اور

ہینح، اور عواہ کا بادشاہ کہاں؟

۱۴. سو حزقیاء نے ایلیچیوں سے ناصہ لیکے پڑھے، اور اُنکے خداوند کے گھر میں داخل ہوا، اور خداوند کے آگے اُنہیں کھول دیا۔ ۱۵. اور حزقیاء نے خداوند کے آگے دعا مانگی، اور کہا، ۱۶. ای رب اَلْفَواج،

اسرائیل کے خدا، جو کروبیوں کے درمیان بیٹھتا ہی، تو ہی اکیلا زمین کی ساری مملکتوں کا خدا ہی: تو ہی نے آسمان اور زمین کو خلق کیا۔ ۱۷. ای خداوند،

کان دھر اور سن؛ ای خداوند، اپنی

۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷.

پیشتر

۷۱۰

آنکھیں کھول، اور دیکھ، اور سفیر کی ان سب باتوں کو، جو اس نے مجھے کہا ہے۔ تاکہ خدا نے مجھے کو ملامت کرے، سن لے۔ ۱۸ سو وہ ای حداوند، کہ اسور کے بادشاہوں نے سب قوموں کو ان کے ملکوں سمیت حراہ لیا، ۱۱ اور ان کے معبودوں کو آت میں آتا، کہ وہ خدا نہ ہے، بلکہ آدمیوں کی دستکاری ہے، لکڑی، اور پتھر: سو انہوں نے ان کو فنا کیا۔ ۲۰ اب، ای حداوند، ہمارے خدا، تو ہم کو اس کے ہاتھ سے بچالے، تاکہ زمین کی ساری مملکتیں یقین کر جائیں، کہ خداوند تو ہی ادبلا ہی۔

۲۱ تب بسیاہ بن اموص نے حرفیاد کو کہا: ہمارے خداوند اسرائیل کا خدا ہوں، ہمارا خدا ہے، اسرائیلے نہ تو نے سفیر کی پاست دتا، اس مجھ سے عرض کی، ۲۲ سو یہی کلام ہی، جو خداوند نے اس نے حق میں فرمایا، کہ صیہون کی باکرہ بیٹی میری تعقیب کرنی، اور ہر ہر ہنسٹی، برسوں کی بیٹی تجھ پر سر دھنٹی، ۲۳ تو نے کس کو ملامت، اور کس کی تو نے تعقیب کی؟ اور تو نے کس پر اپنی آواز بلند کی؟ تو نے انہیں ڈپر کر کے اسرائیل کے قدموں پر گھڑتی کی ۲۴ تو نے اپنے خداؤں کی وساطت سے خداوند کو ملامت کی، اور کہا، کہ میں اپنی گاتریوں کی کفرت سے پہاڑوں کی چوٹیوں پر چڑھا، اور لبنان کی وادہوں میں گیا، وہاں کے بلند دیو داروں کے پیٹروں اور سرووں کے خاصے درختوں کو میں نے کاٹا، اور اس کے جنگلوں کی بلندیوں میں، جہاں تک اس کے کرمل کی لٹھا ہی، گھسا چلا گیا۔ ۲۵ میں نے کھودا، اور پانی بیا، بلکہ میں اپنے پانیوں کے نلوں سے مصر کی سب ندیاں سکھاتا رہا۔

۲۶ کیا نیرے کانوں تک نہیں پہنچا، کہ میں نے قدیم سے اس کی طیار کی،

اور قدامت کے ایام میں اس کا نقشہ کھینچا؟ اب میں ہی نے، جو مقرر کیا تھا، سو پورا کیا، کہ تو نے محصور ضرورں کو خراب کر کے کھنڈر کر دیا۔ ۲۷ سو وہاں کے سنہیلے کمزور ہوئے، اور کھرا گئے، اور شرمندہ ہوئے، وہ ایسے تھے، جیسے میدان میں گھاس اور کھیت کی سبزی، جیسے کہ چھنوں پر کی گھاس، اور جیسا کہ اناج کا پتا جس کے دانہ کے نکلنے سے پیشتر سوکھ جاتا ہی۔ ۲۸ میں تیرا گھانا، اور تیرا دھر بیتر آنا جانا، اور تیرا مجھ پر جھنجھلانا حانتا ہوں۔ ۲۹ اس لیئے کہ دیر جھنجھلانا جو تو نے مجھ پر کیا، اور تیرا کھنڈ میرے کانوں تک پہنچا، میں اپنا کاتنا تیری دک میں ماروندا، اور انی لکام نیرے منہ میں دوتکا، اور نو جس راہ سے آیا، میں نیکے اسی راہ سے پھر پھیرونگا۔ ۳۰ اب نیرے لیئے بھی نشان ہی، کہ تم اس سال وہ چیریں، جو ار خود اکتی ہیں، کہوئے، اور دوسرے سال یہی اسی ہی چیریں، اور تیسرے سال تم بوڑھے، اور کاتوئے، اور ناکستان لگاؤئے، اور ان کے میوے کھاؤئے۔ ۳۱ اور وہ بغیہ، جو ہودا کے گھرنے سے بچ رہا، پھر نیکے میں جز داندھیگا، اور اوپر پھلیگا۔ ۳۲ کہ ایک بغیہ برسوں میں سے، اور وہ، جو بچ رہے ہیں کوہ صیہون پر سے، خروج کر نکلے: رب القواج کی غیوری یہ کام نرکی۔ ۳۳ سو خداوند شاہ اسور کے حق میں یوں فرمانا ہی، کہ وہ اس شہر میں نہ آویگا، نہ اس کے اندر تیر چلاویگا، نہ سپر پکرنے اس کے برابر نمود ہوگا، اور نہ اس کے معابل دمدمہ باندھیگا: ۳۴ بلکہ جس راہ سے وہ آیا، اسی راہ سے پھر جائیگا، اور اس شہر میں آ نہ سکےگا، خداوند فرماتا ہی۔ ۳۵ اور میں اپنی خاطر، ورا سے بندہ داود کی خاطر، اس شہر کی بستی نرے، اسے بچونگا۔ ۳۶ پس خداوند کے ایک فرشتے نے جا کے

پیشتر

۷۱۰

۲۰۰

۱۱

۱۱

۱۱

پیشتر
مسیح
۷۱۰

اسوریوں کی لشکرگاہ میں ایک لاکھ بچاسی ہزار آدمی جان سے مارے: اور جب لوگ صبح سویرے اُٹھے، تو دیکھو، کہ وہ سب مرے پترے تھے۔

۱۱:۲۵
۳۰

۳۷ تب سنحیرب شاہ اسور نے کوچ کیا، اور چلا گیا، اور پھر گیا، اور نینواہ میں آ رہا۔ ۳۸ اور ایسا ہوا کہ جس وقت وہ اپنے معبود نسروک کے گھر میں پوجا کرتا تھا، ادرم ملک اور ساراضر اُسکے بیٹوں نے اُسے تلوار سے قتل کیا، اور وہ بھاگنے اراراط کی سرزمین کو گئے: اور اُس کا بیٹا اسرحدون اُس کی جگہ بادشاہ ہوا۔

۳۸ باب

اس باب میں، کہ ۱ حزقیاء اپنی موت کی خبر پانے کے نزدیک ہی دعا مانگا، اور خدا اُس کی عمر پر بندرہ برس فرماتا۔ ۲ اِس وعدہ کے نبوت میں سورج کا سایہ دس برجسٹ جاتا۔ ۳ اِس کی شکرگداری کا گیت۔ اُنہیں دنوں میں حزقیاء کو موت کی بیماری ہوئی۔ ۴ تب یسعیاہ نبی اَموص کا بیٹا اُس پاس آیا، اور اُسے کہا، خداوند یوں فرماتا ہی، تو اپنے گھرانے کو وصیت کر، کہ تو مر جائیگا، اور نہ جیئیگا۔ ۵ تب حزقیاء نے اپنا منہ دیوار کی طرف کیا، اور خداوند سے دعا مانگی، ۶ اور کہا، ای خداوند، میں منت کرتا ہوں، کہ تو یاد فرما، کہ میں کس طرح تیرے حضور سچائی اور دل کے کامل شوق سے چلا، اور جو تیری نظر میں بھلا تھا، اُس پر عمل کیا۔ اور حزقیاء زار زار رویا۔

۷۱۳
۱۱:۲۰
۲۳
۲ نو:۲۲

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱:۱۳

۴ تب خداوند کا یہ کلام یسعیاہ پر نازل ہوا۔ ۵ کہ جا، اور حزقیاء سے کہ، کہ خداوند تیرے باپ داود کا خدا یوں فرماتا ہی، کہ میں نے تیری دعا سنی، میں نے تیرے آنسو دیکھے: سو دیکھ، میں تیری عمر پر بندرہ برس اور چڑھا دیتا ہوں۔ ۶ اور میں تجھ کو اور اِس شہر کو شاہ اسور کے ہاتھ سے بچاؤنگا، اور میں اِس شہر کی پشتی کرونگا۔ ۷ اور خداوند کی طرف سے تیرے لیے بہ نشان

۳۰:۳۷

پیشتر
مسیح
۷۱۳

ہی، کہ خداوند اُس بات کو، جو اُس نے کہی، پورا کریگا: ۸ دیکھ میں آفتاب کے ڈھلے ہوئے سایہ کے درجوں میں سے، جو آخر کی دھوپ گھڑی میں انداز ہوتے، دس درجے پھر کے چڑھاؤنگا۔ چنانچہ آفتاب، جن درجوں سے کہ ڈھل گیا تھا، اُن میں کے دس درجے پھر چڑھ گیا۔ ۹ شاہ یہوداہ حزقیاء کی تحریر، جب وہ بیمار تھا، اور اپنی بیماری سے چنگا ہوا: ۱۰ میں نے کہا، کہ میں اپنی آدھی عمر کے درمیان پانال کے پھانکوں میں داخل ہونگا، میری زندگی کے باقی برس مجھ سے چھین لیئے گئے۔

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱:۲۰
۲۳

۱۱ میں نے کہا، میں یاہ کو، ہاں، یاہ کو زندوں کے ملک میں، پھر نہ دیکھونگا: انسان اور دنیا کے بسنیوالے مجھے پھر دکھائی نہ دینگے۔ ۱۲ میرا خیمہ توڑا جاتا ہی، اور گریبے کے پال کے مانند مجھ سے لے لیا جانا: میں جلاہ کے مانند اپنی زندگانی کو ہاتھ پر چڑھاتا: وہ مجھ کو تانت سے الگ کر دیتا: صبح سے لیکے شام تک تو مجھ کو آخر کر ڈالتا ہی۔ ۱۳ میں نے صبح تک تحمل کیا: تب وہ شیر کے مانند میری ساری ہڈیاں چور کر ڈالتا: صبح سے لیکے شام تک تو مجھے تمام کر ڈالتا ہی۔ ۱۴ میں اَبابیل اور سارس کی طرح کان کان چیں چیں کرتا: میںی کبوتر کی طرح کڑھتا: میری آنکھیں اوپر دیکھتے دیکھتے فنا ہو جاتیں: ای خداوند، مجھ پر غلبہ ہوا، میرا مقدمہ اپنے ذمے لے۔ ۱۵ میں کیا کروں؟ اُس نے تو مجھ سے وعدہ کیا، اور اُسی نے اُسے پورا کیا: میں اپنی باقی عمر اپنی جان کی تلخی کے سبب آہستہ آہستہ بسر کرونگا۔ ۱۶ ای خداوند، انہیں چیزوں سے انسان کی زندگی ہی، اور اِن سب سے میری روح کی حیات ہی: بلکہ تو ہی نے مجھے چنگا کیا، اور جیتا رکھا۔ ۱۷ دیکھ، میرا سخت درد چہین سے تبدیل ہوا،

پیشتر

صباح

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

اور عرب خان بر مہمان ہوئے، تو نے مجھے سزا سننے کے لئے سے رکھائی دی؛ کیونکہ تو نے میرے سارے گناہوں کو انہی ہتھ کے پیچھے بھونک دیا۔ ۱۰ کے بعد تعریفی سندس بہت تر سکنا، اور موت بدی حمد ندا کے، وہ جو گو میں آ رہے ہیں۔ میں صدق کے امیدار ہوں، ۱ ندی، جو وہی، زندہ ہی نہی سندس دنیا حسناح کے دن میں لوں ہوں۔ ۲۔ میں اولاد تو نہی سچائی ہی نہی۔ ۳۔ خداوند مجھے بچانے کے لیے طے تھا، اس لیے ہم نامے بار بار آئے ہیں، ہر خداوند کے گھر میں آپس ہمیں ۴۔ کووند سعیدہ نے کہا کہ وہ کفر میں کفر کا لہر مہم نہ وا سے نہر، اور وہ شعا پابند، ۱ او حروف، ۲ نہ نہ، نہ خداوند کے کفر میں نہ خدا کا نہ نساں ہی؟

۳۰ د ب

اس میں ۵ مرونگ دن اس شاپی کے سب لوگوں و حروف کے پاس تھا اور اس وقت وہ کاروں، اسب دیکھ، ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ کو اسیر کر کے ال میں نہ کر کے

اس وقت مرونگ بدن سے بلدان شاہ دہلی نے حرفیہ کے اندر سے سنا تھا اور کہ وہ تعمیر تھا، اور پھر چلا ہوا۔ اور حرفیہ ان کے آئے سے بہت حوس ہو، اور اپنے دحیرہ سے، چاندی و سونا و نلسان، اور عطر گراں بہا، تمام سلاح خانہ، اور جو کچھ کہ اس کے حرائوں میں موجود تھا، ان کو دہلائے اس کے گھر میں اور اس کی مملکت میں کوئی جبر نہ بھی جو حرفیہ نے نہیں نہ دکھلائی

۳۔ تسعیہ نبی نے حرفیہ دشاہ پاس آکر اس سے کہا، کہ ان شخصوں نے کدا کہا، اور وہ کہاں سے تیرے پاس آئے؟ حرفیہ نے جواب دے، کہ ایک دور ملک، دہلی ہی سے، میرے پاس آئے

پیشتر

صباح

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

تو اس نے کہا، کہ انہوں نے تیرے گھر میں کیا کیا دیکھا؟ حرفیہ نے جواب دیا، سب جو کچھ کہ میرے گھر میں ہی انہوں نے دیکھا؛ میرے خزانوں میں اب کچھ نہیں جو میں نے انہیں نہیں دکھلاؤ، ۵۔ تب تسعیہ نے حرفیہ کو کہا، کہ اب انواع کا کلمہ سن: ۶۔ دیکھ، وہ دن آئے ہیں، کہ سب جو کچھ کہ تیرے گھر میں ہی، اور جو کچھ کہ تیرے باپ دادوں نے آج کے دن تک دحیرہ کر رہا ہی، اب کے دن کو لے جائینگے؛ خداوند فرما رہا ہے، کہ کوئی حیر دانی نہ چھوڑے گی، وہ تیرے دیتوں میں سے، جو جری سب سے ہوئے، اور کچھ سے پیدا ہوئے، لے جائینگے، ۱۱ اور وہ شاہ دان کے قصر میں حوا حواسر ہوئے، ۱۔ تب حرفیہ نے تسعیہ سے کہا، حوس ہی خداوند کا کلمہ حوس ہے کہا، اور اس سے نہ بھی کہا، کہ میرے نام میں تو سلامتی اور امن ہوگا

۳۰ د ب

۱۔ پہل کی مادی کر کے پاس، ۲۔ برسا ہست، ہوا کی مادی، ۳۔ نبی کا خدا ہی مدوں کا جان کر کے کہ وہ ہر طوں میں، ۴۔ اور لانی، ۵۔ لوگوں کو دلا دیا تم تسلی دہ، میرے لوگوں کو تم تسلی دہ، ہمرا خدا فرمانا ہی، ۲۔ بروسلم تو دلائل دی، اور اسے بگائے کہو، کہ اس میں مصیبت نے نہ، جو حنک و حذل نے ہے، کدر گئے، اس کے گدہ کا کھارہ ہوا، اور اس نے خداوند کے ہاتھ سے اپنے سب گناہوں کا بدلہ دو چند پانا۔

بیاں میں ایک مادی کر دیرالے کی آواز، تم خداوند کی راہ، درسب کرو؛ صحرا میں ہمارے خدا کے لیے ایک سیدھی شاہراہ طیار کرو، ۳۔ ہر ایک نشیب اونچا کیا جائے، اور ہر ایک کور اور قیہ پست کیا جائے؛ اور ہر ایک تیزی حیر سیدھی، اور نا ہموار حکمیں ہموار کی جائیں، ۵۔ اور

پیشتر

صباح

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۳

<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ کے تہب ۲۰:۰۶ ۲۰:۰۷ ۲۰:۰۸ ۲۰:۰۹ ۲۰:۱۰ ۲۰:۱۱ ۲۰:۱۲ ۲۰:۱۳ ۲۰:۱۴ ۲۰:۱۵ ۲۰:۱۶ ۲۰:۱۷ ۲۰:۱۸ ۲۰:۱۹ ۲۰:۲۰ ۲۰:۲۱ ۲۰:۲۲ ۲۰:۲۳ ۲۰:۲۴ ۲۰:۲۵ ۲۰:۲۶ ۲۰:۲۷ ۲۰:۲۸ ۲۰:۲۹ ۲۰:۳۰ ۲۰:۳۱ ۲۰:۳۲ ۲۰:۳۳ ۲۰:۳۴ ۲۰:۳۵ ۲۰:۳۶ ۲۰:۳۷ ۲۰:۳۸ ۲۰:۳۹ ۲۰:۴۰ ۲۰:۴۱ ۲۰:۴۲ ۲۰:۴۳ ۲۰:۴۴ ۲۰:۴۵ ۲۰:۴۶ ۲۰:۴۷ ۲۰:۴۸ ۲۰:۴۹ ۲۰:۵۰ ۲۰:۵۱ ۲۰:۵۲ ۲۰:۵۳ ۲۰:۵۴ ۲۰:۵۵ ۲۰:۵۶ ۲۰:۵۷ ۲۰:۵۸ ۲۰:۵۹ ۲۰:۶۰ ۲۰:۶۱ ۲۰:۶۲ ۲۰:۶۳ ۲۰:۶۴ ۲۰:۶۵ ۲۰:۶۶ ۲۰:۶۷ ۲۰:۶۸ ۲۰:۶۹ ۲۰:۷۰ ۲۰:۷۱ ۲۰:۷۲ ۲۰:۷۳ ۲۰:۷۴ ۲۰:۷۵ ۲۰:۷۶ ۲۰:۷۷ ۲۰:۷۸ ۲۰:۷۹ ۲۰:۸۰ ۲۰:۸۱ ۲۰:۸۲ ۲۰:۸۳ ۲۰:۸۴ ۲۰:۸۵ ۲۰:۸۶ ۲۰:۸۷ ۲۰:۸۸ ۲۰:۸۹ ۲۰:۹۰ ۲۰:۹۱ ۲۰:۹۲ ۲۰:۹۳ ۲۰:۹۴ ۲۰:۹۵ ۲۰:۹۶ ۲۰:۹۷ ۲۰:۹۸ ۲۰:۹۹ ۲۰:۱۰۰ ۲۰:۱۰۱ ۲۰:۱۰۲ ۲۰:۱۰۳ ۲۰:۱۰۴ ۲۰:۱۰۵ ۲۰:۱۰۶ ۲۰:۱۰۷ ۲۰:۱۰۸ ۲۰:۱۰۹ ۲۰:۱۱۰ ۲۰:۱۱۱ ۲۰:۱۱۲ ۲۰:۱۱۳ ۲۰:۱۱۴ ۲۰:۱۱۵ ۲۰:۱۱۶ ۲۰:۱۱۷ ۲۰:۱۱۸ ۲۰:۱۱۹ ۲۰:۱۲۰ ۲۰:۱۲۱ ۲۰:۱۲۲ ۲۰:۱۲۳ ۲۰:۱۲۴ ۲۰:۱۲۵ ۲۰:۱۲۶ ۲۰:۱۲۷ ۲۰:۱۲۸ ۲۰:۱۲۹ ۲۰:۱۳۰ ۲۰:۱۳۱ ۲۰:۱۳۲ ۲۰:۱۳۳ ۲۰:۱۳۴ ۲۰:۱۳۵ ۲۰:۱۳۶ ۲۰:۱۳۷ ۲۰:۱۳۸ ۲۰:۱۳۹ ۲۰:۱۴۰ ۲۰:۱۴۱ ۲۰:۱۴۲ ۲۰:۱۴۳ ۲۰:۱۴۴ ۲۰:۱۴۵ ۲۰:۱۴۶ ۲۰:۱۴۷ ۲۰:۱۴۸ ۲۰:۱۴۹ ۲۰:۱۵۰ ۲۰:۱۵۱ ۲۰:۱۵۲ ۲۰:۱۵۳ ۲۰:۱۵۴ ۲۰:۱۵۵ ۲۰:۱۵۶ ۲۰:۱۵۷ ۲۰:۱۵۸ ۲۰:۱۵۹ ۲۰:۱۶۰ ۲۰:۱۶۱ ۲۰:۱۶۲ ۲۰:۱۶۳ ۲۰:۱۶۴ ۲۰:۱۶۵ ۲۰:۱۶۶ ۲۰:۱۶۷ ۲۰:۱۶۸ ۲۰:۱۶۹ ۲۰:۱۷۰ ۲۰:۱۷۱ ۲۰:۱۷۲ ۲۰:۱۷۳ ۲۰:۱۷۴ ۲۰:۱۷۵ ۲۰:۱۷۶ ۲۰:۱۷۷ ۲۰:۱۷۸ ۲۰:۱۷۹ ۲۰:۱۸۰ ۲۰:۱۸۱ ۲۰:۱۸۲ ۲۰:۱۸۳ ۲۰:۱۸۴ ۲۰:۱۸۵ ۲۰:۱۸۶ ۲۰:۱۸۷ ۲۰:۱۸۸ ۲۰:۱۸۹ ۲۰:۱۹۰ ۲۰:۱۹۱ ۲۰:۱۹۲ ۲۰:۱۹۳ ۲۰:۱۹۴ ۲۰:۱۹۵ ۲۰:۱۹۶ ۲۰:۱۹۷ ۲۰:۱۹۸ ۲۰:۱۹۹ ۲۰:۲۰۰</p>	<p>کی مہین گرد کے مانند گنی جاتیں؛ دیکھ، وہ بحری ممالک کو ایک ذرے کے مانند آتھا لیتا ہی۔ ۱۶ لبناں لیندن کے لیئے کافی نہیں، اور اُسکے بہیمے سوختنی قربانی کے لیئے بس نہیں۔ ۱۷ ساری قومیں اُس کے آگے کچھ چیز نہیں؛ بلکہ وہ اُس کے نزدیک بطالت اور ناچیزی سے بھی حساب میں کمرہیں۔ ۱۸ پس تم خدا کو کس سے تشبیہ دوگے؟ اور کون سی چیز اُس سے مشابہ تہراؤگے؟ ۱۹ کاریگر دھالکے ایک مورت بناتا ہی، اور سنار اُس پر سونا پھیرتا ہی؛ سنار بھی اُس کے لیئے چاندی کی زنجیریں پیٹکے بناتا ہی۔ ۲۰ اور جو ایسا تہیدست ہی، کہ اُس پاس نذر دینے کو کچھ نہیں، وہ ایسی لکڑی چن لیتا ہی جو نہ ستریکی؛ وہ ہوشیار کاریگر کی تلاش کرتا ہی، جو ایسی مورت بناوے جو ہل نہ سکے۔ ۲۱ کیا تم نے نہیں جانا؟ کیا تم نے نہیں سنا؟ کیا یہ بات ابتدا سے تمہیں کہی نہیں گئی؟ کیا تم زمین کی بنیاد کا حال نہیں سمجھے؟ ۲۲ یہ ہی وہ، جو زمین کے کفڈل کے اوپر بیٹھا ہی، جس کے آگے اُس کے باشندے قدوں کے مانند ہیں، جو آسمانوں کو پردے کے مانند تاننا ہی؛ اور انہیں تندروں کی طرح سکونت کے لیئے پھیلاتا ہی، ۲۳ جو شاہ زادوں کو ناچیز کر ڈالتا، اور دنیا کے حاکموں کو بیہودہ تہراتا ہی؛ ۲۴ وہ ہنوز لگائے نہ گئے، وہ ہنوز بوئے نہ گئے، اُن کا تنہ ہنوز زمین میں جڑ نہ پکڑ چکا؛ تو وہ فقط اُن پر ہونک مارتا، اور وہ خوشک ہو جانے، اور گردباد اُن کو ہوسے کی طرح اڑاتی۔ ۲۵ تم مجھے کس کے ساتھ تشبیہ دوگے؟ اور میں کس چیز سے مشابہ ہونگا، وہ قدوس فرماتا ہی۔ ۲۶ اپنی آنکھیں اوپر اُٹھاؤ، اور دیکھو، کہ کس نے اُن</p>	<p>خداوند کا جلال آشکارا ہوگا، اور سب بشر ایک ساتھ اُسے دیکھینگے؛ کہ خداوند کے منہ نے یہ فرمایا ہی۔ ۲ ایک آواز ہوئی، کہ منادی کر۔ اور میں نے کہا، میں کیا منادی کروں؟ کسب بشر گھاس ہی، اور اُن کی ساری رونق میدان کے پھول کی مانند ہی؛ ۶ گھاس مرجھاتی ہی، پھول کھلتے ہیں، کیونکہ خداوند کی ہوا اُس پر بہتی ہی؛ ۷ یقیناً لوگ گھاس ہیں۔ ۸ ہاں، گھاس مرجھاتی ہی، پھول کھلتے ہیں، پر ہمارے خدا کا کلم ابد تک قائم ہی۔ ۹ ای تو جو صیہوں کو، خوشخبریاں سناتی ہی، اُنچے پہاڑ پر چڑھ؛ ای تو جو یروسل کو بشارت دیتی ہی، زور سے اپنی آواز بلند کر؛ خوب پکار اور مت ڈر، یہوداہ کی بستنیوں سے کہ، دیکھو، اپنا خدا! ۱۰ دیکھو، خداوند خدا زبردستی کے ساتھ آویگا، اور اُس کا بازو اپنے لیئے سلطنت کریگا؛ دیکھو، اُس کا سلہ اُس کے ساتھ ہی، اور اُس کا اجر اُس کے آگے! ۱۱ وہ چوپان کے مانند اپنا گلہ چراویگا؛ وہ برون کو اپنے ہاتھ سے فراہم کریگا، اور اپنی گود میں اُٹھاکے لے چلیگا، اور اُن کو، جو دودھ پلاتیاں ہیں، آہستہ آہستہ لے جائیگا۔ ۱۲ کس نے پانیوں کو اپنے ہاتھ کے چلو سے ناپا، اور آسمان کو بالشت سے پیمائش کیا، اور زمین کی گرد کو پیمانے میں بھرا، اور پہاڑوں کو پلوں میں ڈالکے وزن کیا، اور گیلیں کو ترازو میں تولاس؟ ۱۳ کس نے خداوند کی روح کو انداز کیا ہی، یا اُس کا مشیر ہوکے اُسے سکھایا؟ ۱۴ اُس نے کس سے مشورت لی ہی، جو کہ اُسے تعلیم دے، اور اُسے عدالت کی راہ سکھائے، اور اُسے معرفت کی بات بتلائے، اور اُسے حکمت کی راہ سے آگاہ کرے؟ ۱۵ دیکھ، قومیں ڈول کی ایک بوند کے مانند ہیں، اور پترے</p>	<p>پیشتر مسح ۷۱۲ کے تہب ۲۰:۱۳ ۲۰:۱۴ ۲۰:۱۵ ۲۰:۱۶ ۲۰:۱۷ ۲۰:۱۸ ۲۰:۱۹ ۲۰:۲۰ ۲۰:۲۱ ۲۰:۲۲ ۲۰:۲۳ ۲۰:۲۴ ۲۰:۲۵ ۲۰:۲۶ ۲۰:۲۷ ۲۰:۲۸ ۲۰:۲۹ ۲۰:۳۰ ۲۰:۳۱ ۲۰:۳۲ ۲۰:۳۳ ۲۰:۳۴ ۲۰:۳۵ ۲۰:۳۶ ۲۰:۳۷ ۲۰:۳۸ ۲۰:۳۹ ۲۰:۴۰ ۲۰:۴۱ ۲۰:۴۲ ۲۰:۴۳ ۲۰:۴۴ ۲۰:۴۵ ۲۰:۴۶ ۲۰:۴۷ ۲۰:۴۸ ۲۰:۴۹ ۲۰:۵۰ ۲۰:۵۱ ۲۰:۵۲ ۲۰:۵۳ ۲۰:۵۴ ۲۰:۵۵ ۲۰:۵۶ ۲۰:۵۷ ۲۰:۵۸ ۲۰:۵۹ ۲۰:۶۰ ۲۰:۶۱ ۲۰:۶۲ ۲۰:۶۳ ۲۰:۶۴ ۲۰:۶۵ ۲۰:۶۶ ۲۰:۶۷ ۲۰:۶۸ ۲۰:۶۹ ۲۰:۷۰ ۲۰:۷۱ ۲۰:۷۲ ۲۰:۷۳ ۲۰:۷۴ ۲۰:۷۵ ۲۰:۷۶ ۲۰:۷۷ ۲۰:۷۸ ۲۰:۷۹ ۲۰:۸۰ ۲۰:۸۱ ۲۰:۸۲ ۲۰:۸۳ ۲۰:۸۴ ۲۰:۸۵ ۲۰:۸۶ ۲۰:۸۷ ۲۰:۸۸ ۲۰:۸۹ ۲۰:۹۰ ۲۰:۹۱ ۲۰:۹۲ ۲۰:۹۳ ۲۰:۹۴ ۲۰:۹۵ ۲۰:۹۶ ۲۰:۹۷ ۲۰:۹۸ ۲۰:۹۹ ۲۰:۱۰۰ ۲۰:۱۰۱ ۲۰:۱۰۲ ۲۰:۱۰۳ ۲۰:۱۰۴ ۲۰:۱۰۵ ۲۰:۱۰۶ ۲۰:۱۰۷ ۲۰:۱۰۸ ۲۰:۱۰۹ ۲۰:۱۱۰ ۲۰:۱۱۱ ۲۰:۱۱۲ ۲۰:۱۱۳ ۲۰:۱۱۴ ۲۰:۱۱۵ ۲۰:۱۱۶ ۲۰:۱۱۷ ۲۰:۱۱۸ ۲۰:۱۱۹ ۲۰:۱۲۰ ۲۰:۱۲۱ ۲۰:۱۲۲ ۲۰:۱۲۳ ۲۰:۱۲۴ ۲۰:۱۲۵ ۲۰:۱۲۶ ۲۰:۱۲۷ ۲۰:۱۲۸ ۲۰:۱۲۹ ۲۰:۱۳۰ ۲۰:۱۳۱ ۲۰:۱۳۲ ۲۰:۱۳۳ ۲۰:۱۳۴ ۲۰:۱۳۵ ۲۰:۱۳۶ ۲۰:۱۳۷ ۲۰:۱۳۸ ۲۰:۱۳۹ ۲۰:۱۴۰ ۲۰:۱۴۱ ۲۰:۱۴۲ ۲۰:۱۴۳ ۲۰:۱۴۴ ۲۰:۱۴۵ ۲۰:۱۴۶ ۲۰:۱۴۷ ۲۰:۱۴۸ ۲۰:۱۴۹ ۲۰:۱۵۰ ۲۰:۱۵۱ ۲۰:۱۵۲ ۲۰:۱۵۳ ۲۰:۱۵۴ ۲۰:۱۵۵ ۲۰:۱۵۶ ۲۰:۱۵۷ ۲۰:۱۵۸ ۲۰:۱۵۹ ۲۰:۱۶۰ ۲۰:۱۶۱ ۲۰:۱۶۲ ۲۰:۱۶۳ ۲۰:۱۶۴ ۲۰:۱۶۵ ۲۰:۱۶۶ ۲۰:۱۶۷ ۲۰:۱۶۸ ۲۰:۱۶۹ ۲۰:۱۷۰ ۲۰:۱۷۱ ۲۰:۱۷۲ ۲۰:۱۷۳ ۲۰:۱۷۴ ۲۰:۱۷۵ ۲۰:۱۷۶ ۲۰:۱۷۷ ۲۰:۱۷۸ ۲۰:۱۷۹ ۲۰:۱۸۰ ۲۰:۱۸۱ ۲۰:۱۸۲ ۲۰:۱۸۳ ۲۰:۱۸۴ ۲۰:۱۸۵ ۲۰:۱۸۶ ۲۰:۱۸۷ ۲۰:۱۸۸ ۲۰:۱۸۹ ۲۰:۱۹۰ ۲۰:۱۹۱ ۲۰:۱۹۲ ۲۰:۱۹۳ ۲۰:۱۹۴ ۲۰:۱۹۵ ۲۰:۱۹۶ ۲۰:۱۹۷ ۲۰:۱۹۸ ۲۰:۱۹۹ ۲۰:۲۰۰</p>
---	---	---	--

پیشتر

صیحیح

۷۱۲

۷۱۳

۷۱۴

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۷۳۱

۷۳۲

۷۳۳

۷۳۴

۷۳۵

۷۳۶

۷۳۷

۷۳۸

۷۳۹

۷۴۰

۷۴۱

۷۴۲

۷۴۳

۷۴۴

۷۴۵

سبوں کو خطی کہا؟ وہ ان کے لشکر کو شمار کر کے نکالتا ہی، اور ان میں سے ہر ایک کا نام لیکے آئے بلاتا؛ اُس کی قدرت کی بڑائی کے باعث، اور اُس کی بازو کی توانائی کے سبب، ایک بھی عیر حاضر نہیں رہتا۔ ۲۷ سو ای یعقوب، تو کیوں کہتا ہی، اور ای اسرائیل، تو کس لیکے فرمانا ہی، کہ میری راہ خداوند میری پوشیدہ ہی، اور میری عدالت میرے خدا سے گذر گئی؟

۲۸ کیا تو نے نہیں جانا؟ کیا تو نے نہیں سنا؟ خداوند، سو ابدی خدا ہی، زمین کے کناروں کا پیدا کرنیوالا؛ وہ تھک نہیں جاتا، اور ماندہ نہیں ہوتا؛ اُس کے فہم کی تہاہ نہیں ملتی۔ ۲۹ وہ تھکے ہوؤں کو زور بخشتا ہی، اور ناتوانوں کی توانائی کو زیادہ کرتا ہی۔ ۳۰ کیونکہ جو جان تھک جائینگے، اور ماندہ ہو جائینگے، اور خاصے جوان ایک لخت کر پڑینگے؛ ۳۱ لیکن وہ جو خداوند کی راہ تگتے ہیں سر نو زور پیدا کرینگے، وہ عقابوں کے مانند بال و پر سے اڑینگے؛ وہ دوڑینگے اور نہ تھکیں گے، وہ چلینگے اور سست نہ ہو جائینگے۔

۱۴ باب

اس باب میں، کہ خدا اس لوگوں سے صحبت کرتا ہی، جسوں کی بات جو اُس نے کلمہ پر ظاہر کی تھی، ۱۰ بار اپنے وحیوں کی بات، ۲۱ اور آخر کو وحیوں کی بیعت کی بات۔

ای بحری ممالک، میرے آگے چمپ ہو رہو؛ اور قومیں جو ہیں سو وہ سر نو زور پیدا کریں؛ وہ نزدیک آویں، تب عرض کریں: آؤ، ہم ایک ساتھ صمکے میں داخل ہوویں۔ ۲ کس نے اُس راستباز کو پورب کی طرف سے برپا کیا؟ اور اپنے پانوں کے پاس بلیا، اور امتوں کو اُس کے آگے دھر دیا، اور اُسے بادشاہوں پر مسلط کیا؟ کس نے انہیں خاک کی مانند اُس کی تلوار کے، اور اُترتی بھوس کی مانند اُس کی کمان کے حوالے کیا؟ ۳ اُس نے ان کا پیچھا کیا؛ اور جس

راہ پر کہ پیشتر قدم نہ مارا تھا، سلامت گذر گیا۔ ۴ کس نے یہ کام کیا ہی اور اُسے انہام دیا؟ وہ، جو ساری پشتوں کو ابتدا سے طلب کرتا ہی؛ میں، خداوند، پہلا ہوں، اور پچھلوں کے ساتھ میں وہی ہوں۔ ۵ بحری ممالک یہ دیکھتے اور ڈر جاتے ہیں، زمین کے کنارے ہراسان ہوتے، وہ نزدیک آتے اور حاضر ہوتے ہیں۔ ۶ اُن میں ہر ایک اپنے بیروسی کی کمک کی، اور اپنے بھائی سے کہا، کہ ہمت باندھ۔ ۷ ترھٹی نے سوزار کو، اور اُسے، جو ہتھوڑی سے صاف کرتا ہی، اُس کو، جو نہائی پر مارتا ہی، دلگسا دیا، اور کہا، جزئی تو اچھا ہی؛ سو اُنہوں نے اُس کو کیل سے ثابت کیا ہی، تاکہ وہ نہ ہلے۔ ۸ پر نو، ای اسرائیل، میرے بندے، ای یعقوب، جسے میں نے پسند کیا، جو میرے دوست

ابراہام کی نسل سے ہی، ۹ جسے میں نے دنیا کے کناروں میں سے لے لیا؛ اور تجھے اُس کے سوانوں سے طلب کیا، اور تجھ کو کہا، کہ تو میرا بندہ ہی، میں نے تجھ کو پسند کیا، اور تجھے رن نہ کرونگا۔ ۱۰ تو مت ڈر؛ کہ میں تیرے ساتھ

ہوں؛ ہراسان مت ہو؛ کہ میں تیرا خدا ہوں؛ میں تجھے زور بخشونگا، میں تیری کمک کرونگا، میں اپنی صداقت کے دھنے ہاتھ سے تجھے سنبھالونگا۔ ۱۱ دیکھ، وہ سب، جو تجھ پر غصے سے بھرتے تھے، پیشیمان اور رسوا ہوویں گے؛ وہ جو تجھ سے جھگرتے تھے ناچیز ہوکے ہلاک ہو جائینگے۔ ۱۲ تو انہیں جو تجھ سے جھگڑا کرتے ہیں دھوندھیگا، اور نہ پلٹیکا؛ وہ جو تجھ سے لڑتے ہیں ناچیز اور ہلے ہو جائینگے۔ ۱۳ کیونکہ میں خداوند، تیرا خدا، تیرا دھنا ہاتھ پکرتا، اور تجھے کہتا، مت ڈر؛ کہ میں تیری پشتی کرونگا۔ ۱۴ ہراسان مت ہو، ای کیترے یعقوب، ای اسرائیل

پیشتر

صیحیح

۷۱۲

۷۱۳

۷۱۴

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۷۳۱

۷۳۲

۷۳۳

۷۳۴

۷۳۵

۷۳۶

۷۳۷

۷۳۸

۷۳۹

۷۴۰

۷۴۱

۷۴۲

۷۴۳

۷۴۴

۷۴۵

بیشتر مسیح سے ۷۱۲ کے قریب

کے فانی لوگ؛ میں تیری مدد کرونگا، خداوند فرماتا ہے، ہاں میں جو اسرائیل کا قدوس تیرا رہائی دینیوالا ہوں۔ ۱۵ دیکھ، میں تجھے داؤنے کی ایک نئی گازی، کہ جس کے بہت سے تیز دودھارے دانت ہوں، بناؤنگا؛ تو پہاڑوں کو دانویگا، اور انہیں چور چار کریگا، اور تیلوں کو بیوس کے مانند بناؤنگا۔ ۱۶ تو انہیں بچھوڑیگا، اور ہوا انہیں اڑا لے جائیگی، اور گردبان انہیں تتر بتر کریگی؛ پر تو خداوند سے شادمان ہوگا، اور اسرائیل کے قدوس پڑ فخر کریگا۔ ۱۷ محتاج اور مسکین پانی ڈھونڈتے پرتے، پر وہ نہ ملتا؛ اُن کی زبان پیاس سے خشک ہے؛ میں خداوند اُن کی سنونگا، میں اسرائیل کا خدا انہیں ترک نہ کرونگا۔ ۱۸ میں تیلوں پر نہریں، اور وادیوں میں چشمے کھلونگا؛ میں صحرا کو تلاب، اور سوکھی زمین کو پانی کی نہریں کرونگا۔ ۱۹ میں بیابان میں دیودار، اور ببول، اور آس، اور بلسان کے درخت اُگواؤنگا؛ میں صحرا میں سرو، اور صنوبر، اور کھیر کے درخت لاکتھے لگاؤنگا۔ ۲۰ تاکہ وہ سب دیکھیں، اور جانیں، اور غور کریں اور سمجھیں، کہ خداوند ہی کے ہاتھ نے یہ بنایا، اور اسرائیل کے قدوس نے یہ پیدا کیا۔ ۲۱ اپنی جتنیں برپا کرو، خداوند فرماتا ہے، اپنی مضبوط دلیلیں لگو، یعقوب کا بادشاہ کہتا ہے: ۲۲ وہ انہیں آشکارا کریں، اور ہمیں ہولگیاؤلی چیزوں کی خبر دیویں؛ اور ہمیں دکھلاویں، کہ اُن کی اگلی پیشینگوئیاں کیا تھیں، تاکہ ہم انہیں سوچیں، اور اُن کے انجام کو سمجھیں؛ یا وہ آئندہ کا احوال ہمیں کہہ سناویں۔ ۲۳ بتاؤ کہ آگے کو کیا ہوگا، تاکہ ہم جانیں، کہ تم لٹے ہو؛ ہاں، پہلا یا برا کچھ تو کرو، تاکہ ہم ڈریں، اور ایک ساتھ گھبراویں۔ ۲۴ دیکھو، تم ناجیز سے بدتر ہو، اور تمہارا

کام نیستی سے بھی خراب ہے؛ وہ جو تمہیں پسند کرتا ہے، مکروہ ہے۔ ۲۵ میں نے شمال سے ایک کو برپا کیا ہے اور وہ آتا ہے؛ وہ آفتاب کے مطلع سے ہو کے میرا نام لیگا؛ اور وہ شاہزادوں کو گارے کی طرح لتاریگا، کمہار کے مانند جو مائی گوندھتا ہے۔ ۲۶ کس نے یہ ابتدا سے بیان کیا، کہ ہم جانیں؟ اور کس نے آگے سے خبر دی، کہ ہم کہیں، کہ سچ ہے؟ کوئی اُس کا بیان کرنیوالا نہیں، کوئی اُس کی خبر دینیوالا نہیں، کوئی نہیں جو تمہاری باتیں سنے۔ ۲۷ میں ہی نے پہلے، صیہوں سے کہا، کہ دیکھ، انہیں دیکھ؛ اور میں ہی نے یروسلم کو ایک بشارت دینیوالا بھشا، ۲۸ کیونکہ میں نے دیکھا، کہ کوئی نہ تھا؛ اُن کے درمیان بھی کوئی مشیر نہ تھا، کہ جن سے میں پوچھوں، اور وہ مجھے جواب دیویں۔ ۲۹ دیکھو، وہ سب کے سب بظالت ہیں؛ اُن کے کام ہیچ ہیں؛ اُن کی ڈھالی ہوئی مورتیں ہوا اور خلو ہیں۔

باب ۴۲

مسیح کے عہد کی بات اور اُس کی طہمی اور نداداری کی۔ ۵۰ ہاں اُس وعدہ کی جسے خدا نے اُس کے ساتھ کیا۔ ۱۰ اُس زمان میں، کہ اسی نصرت دینا کہ اہمیل کے سب ہر ایک خدا کی شاہی کریں۔ ۱۷ لوگوں کی سادہ مائی کے سب، اُن سے ملامت کرتا۔

دیکھو میرا بندہ، جسے میں سنبھالتا؛ میرا برگزیدہ، جس سے میرا جی راضی ہے؛ میں نے اپنی روح اُس پر رکھی؛ وہ قوموں کے درمیان عدالت جاری کرائیگا۔ ۲ وہ نہ چلائیگا، اور اپنی سدا بلند نہ کریگا، اور اپنی آواز بازاروں میں نہ سناؤنگا۔ ۳ وہ مسلے ہوئے سینٹھے کو نہ توڑیگا، اور دھمکتی ہوئی بٹی کو نہ بچھائیگا؛ وہ عدالت کو جاری کرائیگا، کہ دائم رہے۔ ۴ اُسکا زوال نہ ہوگا، اور نہ مسلہ جائیگا، جب تک راستی کو زمین پر قائم نہ کرے؛ اور بصری ممالک اُس کی شریعت کی راہ نکلیں۔

پیشتر

مسیح

۷۱۲

۷۱۳

۷۱۴

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۷۳۱

۷۳۲

۷۳۳

۷۳۴

۷۳۵

۷۳۶

۷۳۷

۷۳۸

۷۳۹

۷۴۰

۵ خداوند خدا، جو آسمانوں کو خلق کرتا، اور انہیں قائم، جو زمین کو اور انہیں جو اُس میں سے نکلے ہیں یہاں تک، اور اُن لوگوں کو جو اُس پر ہیں سانس دیتا، اور اُن کو جو اُس پر چلنے ہیں روح بخشتا، بوں فرماتا ہی: ۶ میں خداوند ہے مجھے صدقات کے لیے بلایا، میں ہی میرا ہاتھ پکڑتا، اور تیرے حفاظت کرتا، اور لوگوں نے تہد اور مہوں کے دور کے لیے مجھے دونگا، ۷ نہ تو اندھوں نے آنکھیں کھولے، اور بندھوں کو قید سے نکلے، اور اُن کو، جو اندھیرے میں بیٹھے ہیں، فیدخانے سے چبڑاؤ۔

۸ بہوواہ میں تروں، بہد میرا دم ہی، اور اپنی شوکت دوسرے کو نہ دونگا، اور وہ سناپش حد میرے نیلے ہوئی ہووب ہوتی ہو، بوں کے لیے نہ نہ دونگا، ۹ دیکھو تو سابق پیشینگوئیاں تر آئیں، اور میں ہی باتیں بنانا ہوں، اُس سے پیشتر کہ واقع ہوں۔ میں نم سے بیان کرتا ہوں، ۱۰ خداوند کے ایلے ایک نیا گیت گاؤں، ای نم جو سمندر پر گذرنے ہو، اور تم جو اُس میں نہ ہو، ہو، ای بحری ممالک، اور اُن کے ناشندو، تم زمین پر سرتاسر اسی کی سدائش نہو، ۱۱ بدلان اور اُس کی بسفیاں، بدلانے باد دیہانت، اپنی آواز بلند کرندے، سلع کے بسنیوالے انک گیت گائیں، پہاڑوں کی جو تکیوں پر سے للکارینگے، ۱۲ وہ خداوند کا جلال ظاہر کریںگے، اور بحری ممالک میں اُسکی ثناخوانی کریںگے، ۱۳ خداوند انک بہادر کے مانند نکلیگا، وہ جنگی مرد کے مانند اپنی غیرت کو اُسکاٹینگا، وہ چلائیگا، ہاں، وہ جنگ کے لیے بلائیگا، ۱۴ وہ اپنے دشمنوں پر بہادری کریگا، ۱۵ میں بہت مدت سے چپ رہا، میں خاموش ہو رہا، اور آپ کو روزنا گیا، بر اب میں اُس عورت کی طرح، جسے دردہ ہو، چلاؤنگا، اور ہاپوہ، اور رور رور سے تھندی سانس

۱۵ بھی لونگا، ۱۵ میں پہاڑوں اور تلیوں کو ویران کر ڈاؤنگا، اور اُن کے سترقزاروں کو خشک کرؤنگا، اور اُن کی ندیاں بسنے کے لائق زمین بناؤنگا، اور تالیوں کو سوکھا دوںگا، ۱۶ اور اندھوں کو اُس راہ سے، کہ جسے وہ نہیں جانتے، لے جاؤنگا، میں اُپہیں اُن رسقوں پر، جن سے وہ آگاہ نہیں، لے چلوںگا، میں اُن کے آگے تاریکی کو روشنی، اور اوجھی نیچھی حکموں کو میدان کر دوںگا، میں اُن سے بہد سلوک کرونگا، اور اُپہیں ترک نہ کرونگا، ۱۷ وہ پیچھے ہٹیں، اور نہانت پیشیمان ہوں، جو کہوب ہوئی ہوتوں کا بیروسا رکھتے ہیں، اور تھلے ہوئے نقوں کو کہتے ہیں، ہم ہماری اندھو، ۱۸ سنو، ای بہرو، اور نکو، ای اندھو، ذاکہ نم دیکھو، ۱۹ اندھا کون ہی، مگر میرا بندھا، اور کن ابسا بہرا ہی، حیسا میرا رسول، جسے میں نے پکھا، اندھا کون ہی حیسا، کہ وہ جو حامل ہی، اور خداوند نے خادم کے مانند اُدھنا کون ہی؟ ۲۰ تو بے بہت حیرت دہی ہیں، پر اُن پر لکھا نہیں رکھا، اور کال تو کہتے ہیں، مجھ نہیں سنا، خداوند اپنی صدقت کے سبب، فسی ہوا، وہ شریعت کو برسی دنگا، اور اُسے عزت بخشینگا، ۲۱ لیکن یہ انک گروہ ہی جو لوتی کٹی، اور نارت کی کٹی، وہ س کے سب زندوں میں بندھے ہوئے، اور میدخانوں میں چبڈے گئے ہیں، وہ شکار ہوئے، اور کوئی نہیں بچاتا، وہ لوتے تھے، اور کوئی نہیں کہتا، پھر دو، ۲۲ کون ہی تمہارے درمیان جو اُس پر کان دھرے؟ کون جی لگاؤہ، اور آفدے میں سنا کرے؟ ۲۳ کس نے یعقوب کو حوالے کیا، کہ غنیمت ہوئی، اور اسرائیل کو کہ اُنہیوں کے ہاتھ میں پڑے؟ کیا خداوند نے نہیں، جس کے مخالف ہو کہ اُنہیں نے گناہ کیا؟ کیونکہ اُنہوں نے نہ چاہا، کہ اُس کی راہوں پر چلیں، اور وہ اُسکی

پیشتر

مسیح

۷۱۲

۷۱۳

۷۱۴

۷۱۵

۷۱۶

۷۱۷

۷۱۸

۷۱۹

۷۲۰

۷۲۱

۷۲۲

۷۲۳

۷۲۴

۷۲۵

۷۲۶

۷۲۷

۷۲۸

۷۲۹

۷۳۰

۷۳۱

۷۳۲

۷۳۳

۷۳۴

۷۳۵

۷۳۶

۷۳۷

۷۳۸

۷۳۹

۷۴۰

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہر

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

شریمت کے شرفا نہیں ہوئے۔ ۲۵ اس
لیئے اُسے اپنے قہر کا شعلہ اور جنگ کا
غضب اُس پر ڈالا؛ سو اُس پر گرداگرد
آگ لگی، پر وہ اُسے دریافت نہیں
کرتا؛ وہ اُس سے جل جاتا، پر وہ خاطر
میں نہ لانا۔

۳۴ باب

اس ماں میں، کہ ا خداوند اپنے وعدوں سے اپنی کلیسے
کو نسی دینا۔ ۱ لوگوں پر دعویٰ کرتا کہ وہ اُس کی
قدرت مطلق کی بابت گواہی دیویں۔ ۱۲ اُن کو خبر
دینا کہ بابل برباد ہو جائیگا، ۱۸ اور کہ یہودی صہب
وہاں ہونگے۔ ۲۲ لوگوں کو متنبہ دینا، اِس لئے کہ اُن
کی حال ایسی تھی کہ اُنکی بابت عذر مطلق نہ ہو سکی۔

سو اب خداوند، کہ جس نے، اِی
یعقوب، تجھ کو پیدا کیا، اور جس نے،
اِی اسرائیل، تجھ کو بنایا، یوں کہتا ہی،
مت ڈر، کہ میں نے تجھے رہائی دی؛
میں نے تیرا نام لیکے تجھے بلایا: تو میرا
ہی۔ ۲ جب تو پانیوں میں گذر کریگا،

تو میں تیرے ساتھ ہوں گا؛ اور جب
تو ندیوں میں ہو کے جائیگا، تو وہ تجھے
نہ ڈوبائیں گی؛ جب تو آگ کے درمیان
چلیگا، تو تجھے آج نہ لگیگی، اور
شعلہ تجھے نہ جلاویگا۔ ۳ کہ میں
خداوند، تیرا خدا ہوں؛ اسرائیل کا

قدوس، تیرا بچانویلا میں ہوں؛ میں
نے تیرے فدیے میں مصر کو، اور تیرے
بدلے کوش اور سبا کو دیا۔ ۴ از بسکہ
تو میری نگاہ میں بیش قیمت تھا،
تو نے عزت پائی؛ اور اِس لیئے کہ میں
نے تجھے پیار کیا، میں نے تیرے بدلے
لوگ، اور تیری جان کے عوض میں
گروہیں دیں۔ ۵ تو مت ڈر، کہ میں
تیرے ساتھ ہوں؛ میں تیری نسل کو

پورب سے لے آؤنگا، اور بچھم سے تجھے
فراہم کرونگا؛ ۶ میں اُتر سے کہونگا، کہ
دے ڈال، اور دکھن سے، کہ مت رکھ
چھوڑ؛ میرے بیٹوں کو دور سے، اور میری
بیٹیوں کو زمین کی اِنٹھا سے لگو؛ ۷ ہر

ایک کو، جو میرے نام سے کہلتا، جسے
میں نے اپنے جلال کے لیئے خلق کیا،

جسے میں نے بنایا، ہاں، جسے میں
ہی نے طیار کیا۔

۸ اُن اندھے لوگوں کو، جو آنکھیں
رکھتے ہیں، اور اُن بہروں کو، جن کے کان
ہیں، باہر لاکے حاضر کر۔ ۹ ساری قومیں
فراہم کی جاویں، اور سارے لوگ جمع
ہوویں؛ اُن کے درمیان کون ہی، جو اُسے

بیان کرے، یا ہم کو سابق پیشینگوئیوں
بتا دیوے؟ وہ اپنے گواہوں کو لڑویں، تاکہ
وہ سچے ثابت ہوویں؛ اور لوگ سنیں،
اور کہیں کہ یہ سچ ہی؟ ۱۰ تم میرے
گواہ ہو، خداوند فرماتا ہی، اور میرا
بندہ بھی؟ جسے میں نے برگزیدہ کیا؛

تا کہ تم حانوں، اور صہب پر ایمان لگو، اور
سمجھو، کہ میں وہی ہوں؛ مجھ سے آگے
کوئی خدا نہ بنا، اور میرے بعد بھی
کوئی نہ ہوگا۔ ۱۱ میں، میں ہی،
یہوراء ہوں؛ اور میرے سوا کوئی بچانویلا

نہیں۔ ۱۲ میں نے بیان کیا، اور میں نے
بچا لیا، اور میں ہی نے ظاہر کیا، جس
وقت کہ تم میں کوئی اجنبی معبود نہ
تھا؛ سو تم میرے گواہ ہو، خداوند فرماتا
ہی، کہ میں ہی خدا ہوں۔ ۱۳ اِسوقت
سے کہ دن ہونے لگا میں ہی ہوں، اور کوئی

نہیں کہ میرے ہاتھ سے چھڑا سکے؛ میں کام
کرونگا، کون ہی جو اُس میں ہرج کر دے۔
۱۴ خداوند، تمہارا نجات دینویلا،
اسرائیل کا قدوس، یوں فرماتا ہی، کہ
تمہاری خاطر سے میں نے بابل کو بھیجا

ہی، اور سارے بیندوں کو تلے اُتارا، اور
کسدیوں کو بھی جو اپنی خوشی کے جہازوں
پر ہیں۔ ۱۵ میں خداوند تمہارا قدوس
ہوں، اسرائیل کا خالق، تمہارا بادشاہ ہوں۔
۱۶ خداوند یوں فرماتا ہی، وہ جس نے
دریا میں رستہ، اور جرے پانیوں میں

گذرگاہ بنائی ہی، ۱۷ جس نے گاریاں،
اور گھوڑے، اور لشکر، اور بہادروں کو نکالا
ہی، یوں فرماتا ہی، وہ سب کے سب
کر گئے، وہ نہ اُتھینکے؛ وہ بچھ گئے، ہاں،
وہ بتی کی طرح بچھ گئے۔

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہر

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

۱:۱۱:۱۱

پیشتر
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

۱۸ تم اگلی چیزوں کو یاد نہ کرو، اور قدیم باتوں کو سوچتے نہ رہو۔ ۱۹ دیکھ، میں ایک نئی چیز کرونگا؛ اب وہ نمود ہوگی؛ کیا تم اس پر ملاحظہ نہ کرو گے؟ ۲۰ ہاں، میں دیکھاں میں ایک رہ، اور صحرا میں بدیاں بنوں گا۔ ۲۱ بہیض، اگیدیز اور شمر مرغ، میری تعظیم کریں گے، کہ میں دیباہ میں پانی، اور صحرا میں دیباہ موجود کرونگا، کہ وہ میرے لوگوں کو، میرے برگزیدوں کو پیئے نہ لیتے ہوویں۔ ۲۲ میں نے ان لوگوں کو اپنے لیے بنایا؛ وہ میری ستائش کریں گے۔ ۲۳ لیکن، ای یعقوب، تو نے میرا نام نہیں لیا، بلکہ، اب اسرائیل، تو مجھ سے دق ہوا۔ ۲۴ تو ہرون کو اپنی سوختنی قربانیوں کے لیے میرے حضور نہیں لیا، اور تو نے اپنے ذبیحوں سے میری تعظیم نہیں کی؛ میں نے تجھے ہدیبوں کی بابت تکلیف نہ دی، اور نہ خوشبوئیں کی بابت تجھے دقت دی۔ ۲۵ تو نے روپے سے میرے لیے خوشبودار اوتھ نہیں خریدی، اور تو نے مجھے اپنے ذبائح کی جبری سے سیر نہ کیا؛ لیکن تو نے اپنے گناہوں سے مجھے نار بردار فرما، اور اپنی خطاؤں سے مجھے نکارا۔ ۲۶ میں ہی وہ ہوں، جو اپنے نام کی خاطر تیرے گناہوں کو مٹانا ہوں، اور جو کہ تیری خطاؤں کو یاد نہیں رکھوں گا۔ ۲۷ مجھے یاد دلا، کہ ہم ملے آپس میں بحث کریں؛ اپنا حال بیان کر، تا کہ تو صادق تہرے۔ ۲۸ تیرے بڑے باپ نے گناہ کیا، اور تیرے تفسیر کرنیوالوں نے میری مخالفت کی ہی۔ ۲۹ اس لیے میں نے معذس کے امیروں کو ناپاک ٹھہرایا، اور یعقوب کو حرم کر دیا، اور اسرائیل کو چھوڑا کہ اس پر طعنہ زنی ہو۔

باب ۱۴

۱۹ انا کہ وہ خدا کی مہمانی میں آئی لیکن اور بصاحبان کے سب سے۔
لیکن اب، ای یعقوب، میرے بندے، اور اسرائیل، تو جو میرا برگزیدہ ہی، سن؛ وہ خداوند، تیرا پیدا کرنیوالا، جس نے تجھے بنایا، اور رحم ہی سے تیری کمک کی ہی، یوں فرماتا ہی، ای یعقوب، میرے بندے، اور ہیسورون، میرے برگزیدے، مت ڈر۔ ۳ کہ میں پیاسی زمین پر پانی اُنڈیلوں گا، اور خشک زمین پر نالے بہاؤنگا، میں اپنی روح تیری نسل پر، اور اپنی برکت تیری اولاد پر نازل کرونگا؛ ۴ اور وہ گھاس کے درمیان اُٹینگے، بید کی طرح، جو بہنے پانی کے کنارے پر ہو۔ ۵ ایک نو کہیگا، کہ میں خداوند کا ہوں، اور دوسرا آپ کو بعقوب کے نام کا ٹھہرائیگا، اور تیسرا اپنے ہاتھ پر لکھیگا، کہ میں خداوند کا ہوں، اور آپ کو اسرائیل کے نام سے ملقت کریگا۔ ۶ خداوند، اسرائیل کا بادشاہ، اور اس کا نجات دہنیوالا، رب افواج، یوں فرماتا ہی، کہ میں اول، اور میں آخر ہوں، اور میرے سوا کوئی خدا نہیں، اور کون میرے مانند ہوتا؟ اور جب سے میں نے قدیم لوگوں کی نذا دالی، اس کا بیان کرتا، اور اس کی ترتیب میرے لیے دینا ہی؟ ہاں، انیوالی چیزیں اور باتیں جو ہونیوالی ہیں، وہ انہیں بتاؤں۔ ۸ تم نہ ڈرو، اور ہراساں مت ہو؛ کیا میں نے قدیم سے تجھے یہ نہیں بتلایا، اور تیرے آگے ظاہر نہیں کیا؟ ۹ تم تو میرے گواہ ہو، کیا میرے سوا کوئی خدا ہی؟ کوئی چٹان نہیں؛ میں ایسی کوئی نہیں جانتا۔ ۱۰ کھوئی ہوئی مورتوں کے بنانیوالے سب کے سب باطل ہیں؛ اور ان کی نفیس چیزیں بے نفعہ؛ وہ آپ ہی اپنے گواہ ہیں؛ وہ دیکھتے نہیں، اور بوجھتے نہیں، تا کہ پشیمان ہوویں۔ ۱۱ کس نے ایک خدا بنایا، اور ایک

پیشتر
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

پیشتر

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

مورت، جو بے نغمہ ہی، ڈھالی؟
 ۱۱ دیکھ، اُس کے سب ہمساز شرمندہ
 ہونگے، کیونکہ بنانیوالے تو آپ ہی انسان
 ہیں، وہ سب کے سب لکتھے آویں، اور
 ایک ساتھ کترے ہوں، وہ ڈر جاویں گے، وہ
 سب کے سب شرمندہ ہونگے، ۱۲ لوہار
 کھانزا بناتا ہی، اور اپنا کام انکاروں سے
 کرتا ہی، اور اُسے ہتھوڑوں سے درست کرتا،
 اور اپنے بزرگی قوت سے گڑھتا ہی،
 ہاں، وہ بیوکھا ہو جاتا، اور اُسکا زور گھٹ
 جاتا، وہ پانی نہیں پیتا، اور سست ہو
 جاتا، ۱۳ جڑھٹی سورت پھیلانا ہی، اور تیز
 ہتھیار سے اُس کی صورت کھینچتا ہی، وہ
 اُسے رکھانیوں سے صاف کرتا ہی، اور پرکار
 سے اُس پر نقش کرتا ہی، وہ اُسے انسان
 کی شکل، بلکہ آدمی کی خوبصورت
 شبیہ بناتا ہی، تاکہ اُسے گھر میں نصب
 کرے، ۱۴ وہ دیوداروں کو اپنے لیئے
 کاٹتا ہی، اور سرور سہی اور بلوط کو
 لیتا، اور بن کے درختوں میں اُسے جو
 پایدار تہراتا ہی، وہ صنوبر کا درخت
 لگاتا، اور مینہ اُسے سینچتا ہی، ۱۵ وہ
 ہی آدمی کے اِس کام آتے ہیں، وہ کہ انہیں
 جلانے، کیونکہ وہ اُن میں سے لیتا ہی،
 اور اپنے تلکیں گرم کرتا ہی، ہاں، وہ آگ
 سلگاتا، اور روٹی پکاتا ہی، وہ اُس سے ایک
 خدا بھی بناتا، اور اُسکے آگے سجدہ کرتا
 ہی، وہ ایک کھوڈی ہوئی مورت بناتا، اور
 اُسکے آگے منہ کے بھل کرتا، ۱۶ اُسکا ایک
 تکر لیکر آگ میں جلاتا ہی، اور اُسکے ایک
 اور تکرے پروہ گوشت کھاتا ہی، وہ کباب
 بیونتا، اور سیر ہوتا ہی، پروہ تاپتا اور کھتا
 ہی، واچترے! میں گرمایا، میں نے آگ
 دیکھی، ۱۷ مگر اُس لکڑی کو جو بچ رہتی
 ہی لیکر ایک خدا، ایک کھوڈی ہوئی
 مورت، اپنے لیئے بناتا ہی، اور اُسکے آگے
 منہ کے بھل کر جاتا ہی، اور اُسے سجدہ
 کرتا، اور اُس سے دعا مانگ کر کھتا ہی،

مجھے بچا، کہ تو میرا خدا ہی، ۱۸ وہ
 نہیں جانتے اور نہیں سمجھتے؟ کہ اُنکی
 آنکھیں لیپی گئیں، سو وہ دیکھتے نہیں،
 اور اُنکے دل بھی، سو وہ سمجھتے نہیں،
 ۱۹ بلکہ کوئی اپنے دل میں نہیں سوچتا،
 اور نہ کسی کی معرفت اور تمیز ہی، کہ
 اِتقا کہے، میں نے تو اُسکا ایک تکر آگ
 میں جلا یا، اور میں نے اُس کے کوبلوں
 پر روٹی بھی پکائی، اور میں نے گوشت
 بیونا، اور کھایا، پس، میں کیونکر اُس
 کی جو بچ رہا ہی ایک نفرتی چیز
 بناؤں؟ کیا میں درخت کے کندے کو
 سجدہ کروں؟ ۲۰ وہ راکھ چرتا ہی،
 فریب خوردہ دل نے اُس کو ایسا بھکایا
 ہی، کہ وہ اپنی جان بچا نہیں سکتا،
 اور نہیں کھتا، کیا میرے دھنے ہاتھ میں
 جھوٹہ نہیں؟
 ۲۱ اِن باتوں کو یاد رکھ، ای یعقوب
 اور ای اسرائیل، کہ تو میرا بندہ ہی،
 میں نے تجھے بنایا، اور تو میرا بندہ ہی،
 ای اسرائیل، تجھ کو مجھے فراموش نہ
 کرنا ہی، ۲۲ میں نے تیری خطوں کو
 بادل کے مانند، اور تیرے گناہوں کو گھٹا
 کے مانند مٹا ڈالا، میری طرف پھر آ،
 کہ میں نے تیرا فدیہ دیا ہی، ۲۳ ارے،
 ای آسمانوں گاؤ، کہ خداوند نے یہ کیا،
 اور للکارو، ای زمین کے گہراپو: پہلے نہ
 سماؤ، ای پہاڑو، ای جنگل، اور اُس کے
 سب درختو، کہ خداوند نے یعقوب کو
 نجات دی، اور اسرائیل میں آپ کو
 محمود کیا، ۲۴ خداوند تیرا نجات دینے والا،
 جسٹے تجھے رحم میں بنا ڈالا، یوں فرماتا
 ہی، کہ میں خداوند سب کا بنانیوالا
 ہوں، میں ہی نے اکیلا آسمانوں کو تانا،
 اور آپ تنہا زمین کو فرش کیا ہی،
 ۲۵ دروغ گوؤں کے نشانوں کو باطل تہراتا،
 اور فالگیریوں کو دیوانہ بناتا ہوں، اور
 حکمتوالوں کو رد کر دیتا، اور اُنکی حکمت
 کو احمق تہراتا ہوں، ۲۶ جو اپنے

پیشتر

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

۷۱۲

<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ کے لہجہ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰</p>	<p>۶ نہ پہچانا: تاکہ لوگ سورج کے نکلنے کی اطراف سے غروب کی اطراف تک جائیں، کہ میرے سوا کوئی نہیں: میں ہی خداوند ہوں اور میرے سوا کوئی نہیں۔ ۷ میں ہی روشنی بنا ہوں، اور تاریکی پیدا کرتا ہوں، میں سلامتی کو بنا ہوں، اور بلا کو پیدا کرتا ہوں: میں ہی خداوند ان سپہوں کا بنانا ہوں۔ ۸ اے آسمان، اوپر سے تہک پڑو، ہاں، بدلیاں راتبازی کو رسواؤ: زمین گھل جاوے، اور بھات اور صداقت سے بے وہ آہیں ایک ساتھ اگاؤ، میں خداوند اُس کا بنانا ہوں۔ ۹ واہلہ اُس پر، خو اپنے خالق^۱ سے جھکتا ہی! تھیکڑا سو زمین کے تھیکڑوں سے جھکتے۔ کیا ماتھی کہہاں سے کہے، کہ تو کیا بناتا ہی؟ دبا تیری دستکار کہے، اُس کے نو ہاتھ ہیں؟ ۱۰ اُس پر واہلہ ہی، جو اپنے وہل سے کہتا، کہ بہ کیا ہی، جس کا تو دب ہوا؟ اور اپنی ما سے، کہ تو کیا حدی ہی؟ ۱۱ خداوند، اسرائیل کا مدرس، اور اُس کا خالق، یوں فرماتا ہی، آسمان کی جیروں کی بابت، کیا تم میرے آسمان کے حق میں مجھ سے بچو گے، یا نہیں۔ ہاتھوں کے کاموں کی بابت مجھ سے بڑو گے؟ ۱۲ میں نے زمین دنئی، اور اُس پر انسان پیدا کیا: اور میں ہی نے۔ ہاں، میرے ہاتھوں نے آسمان بنایا، اور اُن نے سب لشکروں پر میں نے حکم کیا۔ ۱۳ میں نے اُس کو صداقت کے لہجے برپا کیا ہی، اور میں اُس کی ساری راہیں آراستہ کرونگا: وہ میرا شہر بنائے گا، اور میرے اسپروں کو بغیر قیمت اور عوض لے لے گا، وہ لالچوں کا فرماتا ہی۔ ۱۴ خداوند یوں فرماتا ہی، مصر کی دولت اور کوش کا منافع لو سبا کے نڈ اور لوگ تجھ پاس آئینگے اور وہ تیرے ہو پینگے: وہ تیری بیرونی کرینگے: وہ بیرونی ہونگے، اپنا ملک</p>	<p>بندے نے نغم کو ثابت کرنا، اور اپنے رسولوں کی مصحت کو پورا کرتا ہوں، جو بروسم کی بابت کہتا ہوں: نہ وہ آباد کی جائیگی، اور بھونڈے کے شہروں کی بابت، کہ وہ بنائے جائیگے، جو میں اُسے و ہران مکانوں کو تعمیر کرونگا: ۱۷ جو سفندر کو کہا ہوں، نہ سوگھ جاؤ اور وہیں تیری دہن سکھا داونگا: ۱۸ جو خورس کے حق میں کہتا ہوں، نہ وہ میرا چرواہا ہی، اور وہ میری ساری مردی بڑی کرنگے اور بروسم کی رات نہتا ہوں، نہ وہ بنائی جائیگی، اور ہیڈل کی بابت، کہ اُسکی بنیان کی جائیگی: ۵ باب اسی شان میں، کہ خدا خورس کو بنا دیا، کہ بہتر وہائی کرے۔ ۵ وہ اسی لاناہا قدرت کا دار لاک لوگوں پر دعویٰ کرتا کہ اُس کی وماندگی ۲۰ اہی لہجہ سے بھال قدرت ہی کرے مابہ کے طور پر جو کو باطل تہرانا۔ خداوند اپنے مسیح خورس نے جس س میں فرماتا ہی، کہ میں نے اُس کا دعا دہم پکھا، کہ اُس کے دہو میں تروں، اور بادشاہوں کی کہیں نالوں اور دھرائے ہوئے دروڑے اُس لیجے بھول دوں، اور وہ دروڑے اُس لیجے جائیگے: ۲ میں تیرے ڈے جائیگا، اور تیری حکموں کو سیدھا بروں میں پیتل کے دروازوں کے جدا حدوں کو تیرے گئے کرونگا، اور لوہے سے دہدوں کو کلت ڈالونگا۔ ۳ اور میں اگرتے ہوئے حزائے، اور پوشیدہ مکانوں کے گنج بچے دونگے، ناکہ تو جائے، نہ میں۔ خداوند اسرائیل کا خدا ہوں، جس نے تیرا دم نیکے بولایا ہی۔ ۴ میں نے اپنے بندے عزتوت۔ اور اپنے برگردے اسرائیل نے اپنے، تجھے تیرا نام صاف صاف لیکے بنایا۔ میں نے تجھے مہربانی سے پکارا، جو کہ تو مجھ کو نہیں جانتا۔ ۵ میں ہی خداوند ہوں، اور کوئی نہیں: میرے سوا کوئی خدا نہیں: میں نے تیری کمر باندھی، اگرچہ تو نے مجھ سے</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ کے لہجہ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰</p>
--	---	--	--

پیشتر
مسیح
۷۱۲

چہرے آویٹنے، اور تیرے آگے سجدہ کرنے،
وہ تیرے آگے منت کرینگے، اور کہیں گے،
بغینا خدا تجھ میں ہی ہے، اور کوئی دوسرا
نہیں، اور اس کے سوا کوئی خدا نہیں۔
۱۵ یقیناً تو ایک خدا ہی، جو آپ کو
چھپاتا ہے، ای اسرائیل کے خدا، ان
نجات دینے والے۔ ۱۶ وہ سب کے سب
پشیمان اور سراسیمہ ہی ہونگے: وہ
جو تفرش ہیں، سب کے سب
گھبرا جائیں گے۔ ۱۷ پر اسرائیل خداوند میں
ہو کے ابدی نجات کے ساتھ، بھٹی ہو گیا،
تم اندالان کدھی پشیمان اور سراسیمہ
بہ ہو گے۔ ۱۸ کیونکہ خداوند جس نے
آسمان بند کیئے، وہ خدا ہی، اسی نے
زمین بنائی اور طیر کی: اُس نے آسمان
ذمہ کذا: اُس نے آسمان بنایا نہیں
بکلیا، بلکہ اُسے آسمان کے لئے آراستہ کیا۔
وہ بوں فرماتا ہے، کہ میں خداوند ہوں،
اور میرے سوا اور کوئی نہیں۔ ۱۹ میں
نے چہرے میں، زمین کے کسی دار تک
مکان میں، تو کلمہ نہیں کہا: میں نے
عقوب کی نسل کو نہیں کہا، کہ
عبت کہہ دو: میں خداوند سے کہتا
ہوں، اور راستی کی باتیں فرماتا ہوں۔
۲۰ اُمنوں میں سے تم، جو بچ نکلے ہو،
غول داندھو، اور جمع ہو کے پاس آؤ:
وہ جو اپنی لکڑی کی مورث لیتے بھرنے
ہیں، اور اُسے خدا سے، جو بچا نہیں
سکا، دتا مانگتے ہیں، دانس سے خالی
ہیں۔ ۲۱ تم منڈی کرو، اور گردنک
آؤ: ہاں، وہ باہم مشورت کریں: کس سے
قدیم سے بہ ظاہر کیا؟ کس نے قدیم نام
میں اِس کی خبر آگے سے لی ہے؟
کیا میں خداوند ہی نے بہ نہیں کیا
کہ میرے سوا کوئی خدا نہیں ہے؟
صادق القول، اور نجات دینے والا خدا،
میرے سوا کوئی نہیں۔ ۲۲ میری طرف
رجوع کرو، تاکہ تم نجات پاؤ، اسی زمین
کے کناروں کے ساتھ رہنے والو: کہ میں

خدا ہوں، اور میرے سوا کوئی نہیں؟
۳ میں نے اپنی حیات کی قسم کھائی
ہی: کلمہ صدق میرے منہ سے نکلے ہی،
اور نہ پھرتا، کہ ہر ایک گھٹنا میرے آگے
کھینکا، اور ہر ایک زبان میری قسم
کھائی، ۴ میرے حق میں ہر کوئی
کہے گا، کہ یقیناً خداوند ہی میں میرے
لبے راستی اور نواہی ہے۔ اسی
کے پاس وہ آؤنگا، اور وہ سب، جو
اُس سے بڑھ نہیں، پشیمان ہوونگے۔
۵ اسرائیل کی ساری نسل خداوند میں
صدق پھرنے، اور اُس پر بھروسہ کرنے۔

۱۶ باب

اس بار میں کہ بائیں کے ہاتھ آپ کو ہاتھوں میں
خداوند نے ان کو اُٹھایا تھا، اور ان کو
موت کے موتوں کا خدا کے ساتھ مقابلہ نہیں ہو سکا،
اور تم اس ہاتھ کو جو حال میں تھی، اُس سے
بند نہیں ہو سکتے۔
بند چھوڑنا ہے، تم بھرتا ہی۔ اُن
نے سب پیہمیں، اور جو پندوں پر لگے
ہیں، جو بوجھ نہ لہنے پھرے رہے
تھکے ہوئے جو بوجھوں پر سراسر، وہ
حسنتے، وہ دھم پتے ہیں، رہے اُس
بار کو بچا نہ سکے، اور وہ اب ہی استیجاب
میں جائے۔
۳ ان نعوب کے گھرانے، اور اسی اسرائیل
کے گھر کے سب نوکر، جو دانی رہے ہو،
جو رحم سے مجھ پر دراز ہو چرے، اور حدیث
بیت سے میں نے گونہ میں لیا، مہربانی
سنو، ۴ میں بڑھانے تک ہی وہی
ہوں، اور سر سفیدی، وہ تک
لیگے جاؤنگا، میں ہی۔ خن دبا،
اور میں ہی اُتھانا رہونگا۔ میں ہی
لیگے چلوں، اور رھائی دوں۔
۵ تم مجھے کس سے تشبیہ دو گے؟
اور مجھے کس کی مانند کہو گے، اور مجھے
کس سے ملاؤ گے، تاکہ ہم ایکساں تھہریں؟
۶ وہ سونا تھیلی سے باافراط نکالنے ہیں،
اور چاندی کو ترازو میں تولتے ہیں، اور
سناں کو نوکر رکھتے ہیں، تاکہ وہ ایک
بستہ بناوے: پھر وہ منہ کے پھل کرتے

پیشتر
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہر

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

ہیں، ہاں، وہ سجدہ کرتے ہیں، ۷ وہ
 اُسے کادھے پر اُتاتے ہیں، وہ اُسے لے
 چلے، اور اُس کی جگہ پر نصب کرتے
 ہیں، اور وہ کھڑا رہتا ہی: وہ اپنی جگہ
 سے سرک نہیں جانا: ہاں، کوئی اُسے
 پکارے، تو پکارے، پر وہ جواب نہیں دیتا،
 نہ اُسے مصیبت سے چتراتا ہی، ۸ اِس
 کو یاد کرو، اور اپنے تئیں مرد کر دکھاؤ؛
 اِی برگشتو، اِسے پھر سوچ میں لاؤ۔
 ۹ اگلی چیزوں کو جو قدیم سے ہیں یاد
 کرو، کہ میں خدا ہوں، اور کوئی دوسرا
 نہیں؛ میں خدا ہوں، اور مجھ سا
 کوئی نہیں، ۱۰ جو ابتدا سے انتہا تک
 کا احوال، اور قدیم وقتوں کی باتیں جو
 اب تک پوری نہیں ہوئیں، بتاتا ہوں،
 اور جو کہتا ہوں، میری مصلحت قائم
 رہیگی، اور میں اپنی ساری مرضی کو
 پورا کرونگا؛ ۱۱ جو عقاب کو پورب سے،
 اُس شخص کو، جو میرے ارادے کو تمام
 کریگا، ایک بعید ملک سے بلانا ہوں؛
 میں ہی نے یہ کہا، اور میں اِس کا
 انجام دونگا؛ میں نے اِس کا ارادہ کیا،
 اور میں ہی اُسے پورا کرونگا۔

۱۲ اِی سخت دلو، جو صداقت سے
 دور ہو، میری سزا: ۱۳ میں اپنی
 صداقت کو نزدیک لانا ہوں؛ وہ دور
 نہیں ہوگی، اور میری سلامتی تاخیر نہ
 کریگی؛ اور میں صیہون میں نجات،
 اور اسرائیل کو اپنا جلال بخشونگا۔

باب ۱۴۷

۱ بابت اُن آہوں کی جو بابل اور کدہوں پر آہواں
 تھیں، ۲ اُن کی بے رحمی کے سبب، ۳ اور مغروری،
 ۴ اور کھلمانی کے باعث، ۵ اِس دن میں، کہ وہ
 اِسی ہوگی کہ اُن کا حالنا امر حال ہوگا۔
 اُتو آ، اور خاک پر بیٹھ، اِی بابل
 کی کٹواری بیٹی: تو زمین پر بشیر
 تخت کے بیٹھ، اِی کسدیوں کی دختر،
 تو اب آگے کو نرم اندام اور نازنین نہ
 کہلائیگی، ۲ چکی لے، اور آقا پیس؛
 اپنا نقاب اُتار، اور ساری سمیٹ لے؛
 قانگ ننگی کر، اور نندیوں سے ہوکے

پیدل جا، ۳ تیرا بدن فلگا کیا جائیگا،
 بلکہ تیرا ستر بھی دیکھا جائیگا: میں
 بدلا لوںگا، اور کسی پر شفقت نہ کروںگا۔
 ۴ ہمارا نجات دینیولا، جو ہی، رب
 الامواج اُس کا نام ہی، وہ اسرائیل کا
 قدوس ہی، ۵ اِی کسدیوں کی بیٹی،
 چپ ہوکے بیٹھ، ہاں، اندھیرے
 میں داخل ہو؛ کہ تو آگے کو مملکتوں
 کی ملکہ نہ کہلائیگی۔

۶ میں اپنے لوگوں سے نپت بیزار تھا؛
 میں نے اپنی میراث کو ناپاک کیا،
 اور انہیں تیرے ہاتھ میں سونپ دیا؛
 تو نے اُن پر رحم نہیں کیا، تو نے بوزھوں
 پر بھی اپنا بھاری جو آ رکھا۔

۷ اور تو نے کہا بھی، کہ میں ابد تک
 ملکہ بنی رہونگی، سو تو نے اپنے دل
 میں اُن چیزوں کا خیال نہیں کیا،
 اور نہ انجام کو غور کیا، ۸ پس اب
 یہ بات سن، اِی تو جو عشرتوں میں
 قوی ہی، جو بے پروا رہتی ہی؛ جو
 اپنے دل میں کہتی ہی، کہ میں ہوں،
 اور میرے سوا کوئی نہیں؛ میں بیوہ
 کی طرح نہ بیٹھونگی، اور نہ بے اولاد
 ہونے کی حالت سے وافف ہونگی،
 ۹ سو ناگہان، ایک ہی دن میں بے دو
 مصیبتیں تجھ پر آ پڑیںگی، کہ تیرے
 ترکے جاتے رہیںگے، اور تو بیوہ ہو جائیگی؛
 وہ، باوجود تیرے بہت سے جادو اور
 تیرے بے شمار قوی سحر کے، کامل
 ہوکے تجھ پر چڑھیںگی۔

۱۰ کیونکہ تو نے اپنی خیانت پر
 بھروسا کیا؛ تو نے کہا، کوئی مجھ کو
 نہیں دیکھتا ہی، تیری حکمت اور
 تیری دانش نے تجھے بہکایا؛ کہ تو نے
 اپنے دل میں کہا، کہ میں ہی ہوں،
 اور میرے سوا اور کوئی نہیں۔
 ۱۱ اِس لیئے تجھ پر مصیبت آ
 پڑیگی، اور تو اُس میں نور کا ترکا ہونا
 نہ جانگیگی؛ اور اِسی بلا تجھ پر نازل
 ہوگی، کہ جسکا کفارہ تو نہ دے سکیگی؛

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہر

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

۱۰:۱۰

<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ ۷۱۲ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۱:۶۰ ۱۱:۶۱ ۱۱:۶۲ ۱۱:۶۳ ۱۱:۶۴ ۱۱:۶۵ ۱۱:۶۶ ۱۱:۶۷ ۱۱:۶۸ ۱۱:۶۹ ۱۱:۷۰ ۱۱:۷۱ ۱۱:۷۲ ۱۱:۷۳ ۱۱:۷۴ ۱۱:۷۵ ۱۱:۷۶ ۱۱:۷۷ ۱۱:۷۸ ۱۱:۷۹ ۱۱:۸۰ ۱۱:۸۱ ۱۱:۸۲ ۱۱:۸۳ ۱۱:۸۴ ۱۱:۸۵ ۱۱:۸۶ ۱۱:۸۷ ۱۱:۸۸ ۱۱:۸۹ ۱۱:۹۰ ۱۱:۹۱ ۱۱:۹۲ ۱۱:۹۳ ۱۱:۹۴ ۱۱:۹۵ ۱۱:۹۶ ۱۱:۹۷ ۱۱:۹۸ ۱۱:۹۹ ۱۱:۱۰۰</p>	<p>ہی؟ وہ میرے منہ سے نکلیں؛ میں نے انہیں مشہور کیا؛ میں نے ناگہانی کیا، اور وہ ہر آگئی۔^۱ ازیسکہ میں جانتا تھا، کہ تو مگرہی، اور تیری گردن کا پتھا^۲ لوہ کا ہی، اور تیری پیشانی پیتل کی ہی: ^۳ اس لیے میں نے ابتدا سے^۴ یہ باتیں تجھے کہ سنائیں، اور اُن کے واقع ہونے سے پیشتر تجھ پر ظاہر کی ہیں، تا نہ ہووے کہ تو کہے، میرے بت نے یہ کام کیا، اور میرے کہوے ہوئے صنم نے، اور میری ڈھالی ہوئی مورت نے یہ باتیں فرمائیں۔^۵ تو نے یہ سنا ہی، سو اس سب پر ملاحظہ کر؛ کیا تم اُس کا اقرار نہ کرو گے؟ اب میں تجھے نئی چیزیں اور چہبی ہوئی چیزیں، جن سے تو واقف نہ تھا، دکھانا۔^۶ وہ ابھی خلق کی گئیں، اور سابق میں نہیں؛ بلکہ اب سے پہلے تو نے انہیں نہیں سنا، تا نہ ہو، کہ تو کہے، دیکھ، میں انہیں جانتا تھا۔^۷ ہاں، تو یہ نہ سنتا نہ جانتا تھا، ہاں، قدیم سے تیرے کان اُن پر کہلے نہ تھے؛ کہ میں جانتا تھا، کہ تو بالکل بے وفا ہی، اور تو رحم ہی سے باغی کہلاتا ہی۔^۸</p> <p>^۹ میں نے اپنے نام کی خاطر، اپنے غصے میں تاخیر کی ہی،^{۱۰} اور اپنے جلال کی خاطر تیرے مقابل اُس کو روکا، کہ تجھے کات نہ ڈالوں۔^{۱۱} دیکھ، میں نے تجھے تاپا،^{۱۲} پر نہ چاندی کے مانند؛ میں نے مصیبت کے نذر میں تجھے آزمایا۔^{۱۳} میں نے اپنی خاطر، ہاں، اپنی ہی خاطر یہ کیا ہی؛ کہ میرا نام کیونکر ناپاک کیا جاوے؟ میں تو اپنی شوکت دوسرے کو نہیں دینے کا۔^{۱۴}</p> <p>^{۱۵} ای یعقوب، میرے سن؛ اور ای اسرائیل، جو میرا بولایا ہوا ہی؛ میں وہی ہوں، میں ہی اول، اور میں ہی آخر یہی ہوں۔^{۱۶} یقیناً میرے ہی ہاتھ نے زمین کی بنیاد ڈالی، اور میرے دھنے ہاتھ نے آسمان کو پھیلایا؛ میں نے</p>	<p>ایک ایک غارت تجھ پر آویگی، اور تجھ کو کچھ خبر نہ رہیگی۔^{۱۷} اب اپنا جادو اور اپنا سارا سحر، جن کی تو نے لڑکائی سے مشق کر رکھی ہی، استعمال کیا کر؛ شاید کہ تو اُن سے نفع پاوے، شاید کہ تو غالب آوے۔^{۱۸} تو اپنی مشورتوں کی کثرت سے تھک گئی: اب وہ جو افلاک کو انداز کرتے، اور منجم، اور وہ، جو نئے چاند کے احوال کی پیش خبری کرتے، کھترے ہووے، اور تجھ کو اُن چیزوں سے جو تجھ پر آویگی رہائی دیوے۔^{۱۹} دیکھو، وہ بادھ کے مانند ہونگے، آگ انہیں جلائیگی؛ وہ آپ کو آگ کے شعلے کی شدت سے بچا نہ سکیں گے؛ وہ تو کیلا نہ ہوگا، کہ جس پاس آپ کو گرم کریں، نہ آگ ہوگی، کہ اُس کے نزدیک بیٹھیں۔^{۲۰} وہ جن کے لیے تو نے محنت کی، تیرے لیے یوں ہونگے، ہاں، وہ جن کے ساتھ تو نے جوانی سے معاملہ کر رکھا ہی؛^{۲۱} ڈکھا کے ہر ایک اپنے سامنے کی راہ لینگے؛ تیرا رہائی دیندیا کوئی نہ رہیگا۔</p> <p>باب ۴۸</p> <p>اس باب میں، کہ خدا نے اپنی لوگوں کے قابل کرنے کے لئے، کہ اُن کی ہونوالی مگرانی آگے سے اُس پر رکھی تھی، ہونوالے احوال کی خبر آگے سے دی تھی۔^۱ وہ اپنے نام کی خاطر اُن کو تھکتا دیتا۔^۲ وہ انہیں نصیحت کرتا کہ اُس کی فرط زاری کریں، اس لئے کہ اُس کی قدرت اسی کی، اور عالم کا سارا انتظام اُس ہی کے ہاتھ ہی۔^۳ اس پر افسوس کرتا کہ وہ اُس کی خدمت میں افسوس و غافل تھے۔^۴ وہ اپنے لوگوں کو عوی بارو سے نابل میں سے نکالنے لے اوکا۔</p> <p>یہ بات سن، ای یعقوب کے گھرانے؛ ای تم، جو اسرائیل کے نام سے کہلاتے ہو، اور یہوداہ کے چشمے سے نکلے ہو، جو خداوند کا نام لیکے قسم کھاتے ہو، اور اسرائیل کے خدا کا اقرار کرتے ہو، پر امانت اور صداقت سے نہیں۔^۲ کہ وہ شہر قدس کے لوگ کہتے ہیں، اور اسرائیل کے خدا پر اعتماد رکھتے ہیں، جس کا نام رب الاقواج ہی۔^۳ میں نے قدیم سے ہونیوالی باتوں کی خبر نہ دی</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ ۷۱۲ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۱:۶۰ ۱۱:۶۱ ۱۱:۶۲ ۱۱:۶۳ ۱۱:۶۴ ۱۱:۶۵ ۱۱:۶۶ ۱۱:۶۷ ۱۱:۶۸ ۱۱:۶۹ ۱۱:۷۰ ۱۱:۷۱ ۱۱:۷۲ ۱۱:۷۳ ۱۱:۷۴ ۱۱:۷۵ ۱۱:۷۶ ۱۱:۷۷ ۱۱:۷۸ ۱۱:۷۹ ۱۱:۸۰ ۱۱:۸۱ ۱۱:۸۲ ۱۱:۸۳ ۱۱:۸۴ ۱۱:۸۵ ۱۱:۸۶ ۱۱:۸۷ ۱۱:۸۸ ۱۱:۸۹ ۱۱:۹۰ ۱۱:۹۱ ۱۱:۹۲ ۱۱:۹۳ ۱۱:۹۴ ۱۱:۹۵ ۱۱:۹۶ ۱۱:۹۷ ۱۱:۹۸ ۱۱:۹۹ ۱۱:۱۰۰</p>
--	--	---	--

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہب

۰۰ : ۱۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۲۲ : ۰۰

اور ۰۷ : ۳۷ : ۰۰

۰۰ : ۳۱ : ۰۰

۰۰ : ۳۰ : ۰۰

۲۱ : ۳۰ : ۰۰

۱۱ : ۳۰ : ۰۰

۱۱ : ۳۳ : ۰۰

اور ۱۱ : ۱۱ : ۰۰

۳۹ : ۰۰ : ۰۰

۱۷ : ۰۰ : ۰۰

۲۰ : ۰۰ : ۰۰

۲۸ : ۳۳ : ۰۰

اور ۱۳ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۲۲ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۷ : ۰۰ : ۰۰

اور ۲۱ : ۰۰ : ۰۰

۳۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۷۱۲

کے قہب

۱۸ : ۳۸ : ۰۰

۲۱ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۱۱ : ۰۰

۲۱ : ۱۷ : ۰۰

۲۱ : ۰۰ : ۰۰

ہیں، ہاں، وہ سجدہ کرتے ہیں۔ ۷ وہ اُسے کاندھے پر اُٹھاتے ہیں، وہ اُسے لے چلتے، اور اُس کی جگہ پر نصب کرتے ہیں، اور وہ کھڑا رہتا ہی: وہ اپنی جگہ سے سرک نہیں جاتا: ہاں، کوئی اُسے پکارے، تو پکارے، پر وہ جواب نہیں دیتا، نہ اُسے مصیبت سے چھڑاتا ہی۔ ۸ اِس کو یاد کرو، اور اپنے تئیں مرد کر دکھاؤ: ای برگشتو، اُسے پھر سوچ میں لاؤ۔ ۹ اگلی چیزوں کو جو قدیم سے ہیں یاد کرو، کہ میں خدا ہوں، اور کوئی دوسرا نہیں: میں خدا ہوں، اور مجھ سا کوئی نہیں، ۱۰ جو ابتدا سے ابتدا تک کا احوال، اور قدیم وقتوں کی باتیں جو اب تک پوری نہیں ہوئیں، بتانا ہوں، اور جو کہتا ہوں، میری مصلحت قائم رہیگی، اور میں اپنی ساری مرضی کو پورا کرونگا: ۱۱ جو عقاب کو پورب سے، اُس شخص کو، جو میرے ارادے کو تمام کریگا، ایک بعید ملک سے بلانا ہوں: میں ہی نے یہ کہا، اور میں اِس کا انجام دوںگا: میں نے اِس کا ارادہ کیا، اور میں ہی اُسے پورا کرونگا۔

۱۲ ای سخت دلو، جو صداقت سے دور ہو، میری سنو: ۱۳ میں اپنی صداقت کو نزدیک لانا ہوں: وہ دور نہیں ہوگی، اور میری سلامتی تاخیر نہ کریگی: اور میں صیہون میں نجات، اور اسرائیل کو اپنا جلال بخشونگا۔

۱۴۷ باب

۱ بات ان آہوں کی جو بابل اور کلدیوں پر آہواں تھیں، ۲ اُن کی بے رحمی کے سبب، ۷ اور مغروری، ۱۰ اور قہمائی کے باعث: ۱۱ اِس باب میں، کہ وہ اسی ہوگی کہ اُن کا حال امر حال ہوگا۔

اُنز آ، اور خاک پر بیٹھ، ای بابل کی گنوار بیٹی: تو زمین پر بغیر تخت کے بیٹھ، ای کسدیوں کی دختر: تو اب اُکے کو نرم اندام اور نازنین نہ کہلائیگی۔ ۲ چکی لے، اور آقا پیس: اپنا نقاب اتار، اور ساری سمیت لے: تانگ ننگی کر، اور ندیوں سے ہوکے

پیدل جا۔ ۳ تیرا بدن ننگا کیا جائیگا، بلکہ تیرا ستر بھی دیکھا جائیگا: میں بدلا لوںگا، اور کسی پر شفقت نہ کروںگا۔ ۴ ہمارا نجات دیندیولا جو ہتی، رب الامواج اُس کا نام ہی، وہ اسرائیل کا قدوس ہی۔ ۵ ای کسدیوں کی بیٹی، چپ ہوکے بیٹھ: ہاں، اندھیرے میں داخل ہو: کہ تو اُکے کو مملکتوں کی ملکہ نہ کہلائیگی۔

۶ میں اپنے لوگوں سے نپت بیزار تھا: میں نے اپنی میراث کو ناپاک کیا، اور انہیں تیرے ہاتھ میں سونپ دیا: تو نے اُن پر رحم نہیں کیا، تو نے بوزھوں پر بھی اپنا بھاری جو آ رکھا۔

۷ اور تو نے کہا بھی، کہ میں ابد تک ملکہ بنی رہونگی، سو تو نے اپنے دل میں اُن چیزوں کا خیال نہیں کیا، اور نہ انجام کو غور کیا۔ ۸ پس اب یہ بات سن، ای تو جو عشرتوں میں ڈوبی ہی، جو بے پروا رہتی ہی: جو اپنے دل میں کہتی ہی، کہ میں ہوں، اور میرے سوا کوئی نہیں: میں بیوہ کی طرح نہ بیٹھونگی، اور نہ بے اولاد ہونے کی حالت سے رانف ہونگی۔ ۹ سو ناگہان، ایک ہی دن میں بے دو مصیبتیں تجھ پر آ پڑیںگی، کہ تیرے لڑکے جانے رہیںگے، اور تو بیوہ ہو جائیگی: وہ، باوجود تیرے بہت سے جادو اور تیرے بے شمار قوی سحروں کے، کامل ہوکے تجھ پر چڑھیںگی۔

۱۰ کیونکہ تو نے اپنی خیانت پر بیروسا کیا: تو نے کہا، کوئی مجھ کو نہیں دیکھتا ہی۔ تیری حکمت اور تیری دانش نے تجھے بہکایا: کہ تو نے اپنے دل میں کہا، کہ میں ہی ہوں، اور میرے سوا اور کوئی نہیں۔ ۱۱ اِس لیتے تجھ پر مصیبت آ پڑیگی، اور تو اُس میں نور کا ترکا ہونا نہ جانگیگی: اور ایسی بلا تجھ پر نازل ہوگی، کہ جسکا کفارہ تو نہ دے سکیگی:

پیشتر

مسیح

۷۱۲

کے قہب

۰۰ : ۱۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۲۲ : ۰۰

اور ۰۷ : ۳۷ : ۰۰

۰۰ : ۳۱ : ۰۰

۰۰ : ۳۰ : ۰۰

۲۱ : ۳۰ : ۰۰

۱۱ : ۳۰ : ۰۰

۱۱ : ۳۳ : ۰۰

اور ۱۱ : ۱۱ : ۰۰

۳۹ : ۰۰ : ۰۰

۱۷ : ۰۰ : ۰۰

۲۰ : ۰۰ : ۰۰

۲۸ : ۳۳ : ۰۰

اور ۱۳ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۲۲ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۷ : ۰۰ : ۰۰

اور ۲۱ : ۰۰ : ۰۰

۳۰ : ۰۰ : ۰۰

۱۱ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۰۰ : ۰۰

۷۱۲

کے قہب

۱۸ : ۳۸ : ۰۰

۲۱ : ۰۰ : ۰۰

۰۰ : ۱۱ : ۰۰

۲۱ : ۱۷ : ۰۰

۲۱ : ۰۰ : ۰۰

پیشتر مسیح ۷۱۲ کے قریب	باب ۴۹ اس نام سے کہ ۱ مسیح قوموں کے پاس پہنچا جانا، اور ان پر شکست کرنا۔ وہ غیر قوموں کے پاس پہنچا جانا، کہ فعل کے وعدہ انہیں سناوے۔ ۱۳ خدا کی صحبت، اور جو کلیسہ سے رہتا، دہائی میں ۱۸ کلیسا پھر سال ہو جائیگی۔ ۲۲ اسیر ہوئے، وہ اب کی واپسی ہو تواری سے ہوگی۔	پیشتر مسیح ۷۱۲ کے قریب
۱:۱-۱۰	۱۱ انہیں پکارا، وہ ابک ساتھ فوراً کھڑے ہو گئے۔ ۱۲ تم سب ملکہ فراہم ہوئے، اور سن لو: ان سبہوں میں سے وہ کون ہی، جس نے یہ باتیں بیان کیں؟ وہ جسے خداوند نے پسند کیا ہی؟ اُس کی خوشی جو ہی سو بابل کو گرہگا، اور اُس کا ہاتھ کسدیوں کی مخالفت میں ہوگا۔ ۱۵ میں، میں ہی نے کہا، ہاں، میں نے اُسے بلایا، میں اُسے لایا ہوں، اور وہ اپنی روش میں بخت آور ہوگا۔	۱۱ انہیں پکارا، وہ ابک ساتھ فوراً کھڑے ہو گئے۔ ۱۲ تم سب ملکہ فراہم ہوئے، اور سن لو: ان سبہوں میں سے وہ کون ہی، جس نے یہ باتیں بیان کیں؟ وہ جسے خداوند نے پسند کیا ہی؟ اُس کی خوشی جو ہی سو بابل کو گرہگا، اور اُس کا ہاتھ کسدیوں کی مخالفت میں ہوگا۔ ۱۵ میں، میں ہی نے کہا، ہاں، میں نے اُسے بلایا، میں اُسے لایا ہوں، اور وہ اپنی روش میں بخت آور ہوگا۔
۱:۱۱-۲۰	۱۲ تم میرے نزدیک آؤ، اور یہ سنو: میں نے شروع ہی سے پوشیدگی میں کچھ نہیں کہا، جس وقت سے کہ وہ تھا، میں وہیں تھا، اور اب خداوند بہووا نے مجھ کو اور اپنی روح کو پہنچا ہی۔ ۱۷ خداوند تیرا نجات دیندہ والا، اسرائیل کا قدوس، یوں فرماتا ہی: میں ہی خداوند تیرا خدا ہوں، جو تجھے فائدہ کی باتیں سکھاتا ہوں، اور تجھے اُس راہ میں جس میں تجھے جانا لزم ہی، لے چلتا ہوں۔ ۱۸ کاش کہ تو میرے احکام کا شنوا ہوتا! تو تیری سلامتی نہر کی مانند، اور تیری صداقت سمندر کی موجوں کی مانند ہوتی:	۱۲ تم میرے نزدیک آؤ، اور یہ سنو: میں نے شروع ہی سے پوشیدگی میں کچھ نہیں کہا، جس وقت سے کہ وہ تھا، میں وہیں تھا، اور اب خداوند بہووا نے مجھ کو اور اپنی روح کو پہنچا ہی۔ ۱۷ خداوند تیرا نجات دیندہ والا، اسرائیل کا قدوس، یوں فرماتا ہی: میں ہی خداوند تیرا خدا ہوں، جو تجھے فائدہ کی باتیں سکھاتا ہوں، اور تجھے اُس راہ میں جس میں تجھے جانا لزم ہی، لے چلتا ہوں۔ ۱۸ کاش کہ تو میرے احکام کا شنوا ہوتا! تو تیری سلامتی نہر کی مانند، اور تیری صداقت سمندر کی موجوں کی مانند ہوتی:
۱:۲۱-۳۰	۱۹ تیری نسل بھی ریت کے مانند، اور تیرے صلیبی فرزند اُس کے صلیبی سنگریزوں کے مانند بہت ہوتے: اُس کا نام میرے آگے سے کاٹا اور مٹایا نہ جاتا۔	۱۹ تیری نسل بھی ریت کے مانند، اور تیرے صلیبی فرزند اُس کے صلیبی سنگریزوں کے مانند بہت ہوتے: اُس کا نام میرے آگے سے کاٹا اور مٹایا نہ جاتا۔
۱:۳۱-۴۰	۲۰ تم بابل سے نکلو، کسدیوں کے درمیان سے بھاگو، قزاق کی آواز سے بیان کرو، اُسے مشہور کرو، ہاں، اُس کی خبر زمین کے کناروں تک پہنچاؤ: تم کہتے جاؤ، کہ خداوند نے اپنے بندے یعقوب کو رکھا بخشی۔ ۲۱ اور جن بیابانوں میں وہ انہیں لے گیا، وہ پیاسے نہ ہوئے، کہ اُس نے اُن کے لیے چٹان میں سے پانی نکالا: اُس نے چٹان کو چیرا، اور پانی نہر دھرا نکلا۔ ۲۲ خداوند فرماتا ہی، اندہ کاروں کے لیے سلامتی نہیں۔	۲۰ تم بابل سے نکلو، کسدیوں کے درمیان سے بھاگو، قزاق کی آواز سے بیان کرو، اُسے مشہور کرو، ہاں، اُس کی خبر زمین کے کناروں تک پہنچاؤ: تم کہتے جاؤ، کہ خداوند نے اپنے بندے یعقوب کو رکھا بخشی۔ ۲۱ اور جن بیابانوں میں وہ انہیں لے گیا، وہ پیاسے نہ ہوئے، کہ اُس نے اُن کے لیے چٹان میں سے پانی نکالا: اُس نے چٹان کو چیرا، اور پانی نہر دھرا نکلا۔ ۲۲ خداوند فرماتا ہی، اندہ کاروں کے لیے سلامتی نہیں۔
۱:۴۱-۵۰	۲۳ اور میں نے ۲۴ اور میں نے ۲۵ اور میں نے ۲۶ اور میں نے ۲۷ اور میں نے ۲۸ اور میں نے ۲۹ اور میں نے ۳۰ اور میں نے	۲۳ اور میں نے ۲۴ اور میں نے ۲۵ اور میں نے ۲۶ اور میں نے ۲۷ اور میں نے ۲۸ اور میں نے ۲۹ اور میں نے ۳۰ اور میں نے
۱:۵۱-۶۰	۳۱ اور میں نے ۳۲ اور میں نے ۳۳ اور میں نے ۳۴ اور میں نے ۳۵ اور میں نے ۳۶ اور میں نے ۳۷ اور میں نے ۳۸ اور میں نے ۳۹ اور میں نے ۴۰ اور میں نے	۳۱ اور میں نے ۳۲ اور میں نے ۳۳ اور میں نے ۳۴ اور میں نے ۳۵ اور میں نے ۳۶ اور میں نے ۳۷ اور میں نے ۳۸ اور میں نے ۳۹ اور میں نے ۴۰ اور میں نے
۱:۴۱-۵۰	۴۱ اور میں نے ۴۲ اور میں نے ۴۳ اور میں نے ۴۴ اور میں نے ۴۵ اور میں نے ۴۶ اور میں نے ۴۷ اور میں نے ۴۸ اور میں نے ۴۹ اور میں نے ۵۰ اور میں نے	۴۱ اور میں نے ۴۲ اور میں نے ۴۳ اور میں نے ۴۴ اور میں نے ۴۵ اور میں نے ۴۶ اور میں نے ۴۷ اور میں نے ۴۸ اور میں نے ۴۹ اور میں نے ۵۰ اور میں نے

<p>بیشتر مسیح ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰</p>	<p>اور وہ جو تیرے برباد اور آجاتے تھے تیرے بیچ سے نکل جاتے۔ ۱۸ اپنی آنکھیں اوپر کر، اور چاروں طرف نظر کر، یہ سب کے سب ملکر اکتھے ہوتے ہیں، اور تیرے پاس آتے ہیں۔ خداوند کہتا ہے، اپنی حیات کی قسم، کہ تو ان سبھوں کو زیور کے مانند پہن لیگی، اور انہیں اپنے پر دلہن کی مانند باندھیگی۔ ۱۹ کہ تیرے خراب اور آجاتے مکانوں اور برباد کیئے ہوئے ملک میں اب بسنیوالوں کی کثرت سے کٹچائش نہ رہیگی، اور وہ جو تیرے کو غارت کرتے تھے دور دمع ہونگے۔ ۲۰ بنکے تیرے وہ لڑکے، جو تیرے سے لے لیئے گئے تھے، تیرے کابروں میں پھر کہینگے، کہ جگہ بسنے کے لیئے تگتھی، ہمیں جگہ دے، کہ ہم بسیں۔ ۲۱ تب تو اپنے دل میں کہیگی، کون میرے لیئے ان کا باپ ہوا؟ کہ میں تو لڑتے ہو گئی، اور اکیلی تھی؛ میں تو خارج کی ہوئی، اور بربیس میں رہی؛ سو کس نے ان کو پالا؟ دیکھ، میں تو اکیلی چھوڑی گئی؛ پھر یہ کہاں تھے؟ ۲۲ خداوند یہوواہ یوں فرماتا ہے، دیکھ، میں غیر قوموں پر اپنا ہاتھ اٹھائونگا، اور اُمتوں پر اپنا جھنڈا کھڑا کرونگا؛ اور وہ تیرے بیٹوں کو اپنی گودوں میں لیئے آویںگے، اور تیری بیٹیوں کو اپنے کاندھوں پر چڑھائے پہنچائینگے۔ ۲۳ اور شاہان تیرے پالنے والے باپ ہونگے، اور ان کی بیگمات تیری پالنے والی مائیں؛ وہ تیرے آگے اوندھے منہ زمین پر جھکیںگے، اور تیرے پانوں کی خاک چائینگے؛ اور تو جانیگی، کہ میں ہی خداوند ہوں؛ کیونکہ وہ جو میری راہ تگتے ہیں، پشیمان نہ ہونگے۔ ۲۴ کیا ہو سکتا ہے، کہ شکار زبردستوں سے چھین لیا جاوے، با وہ جو زوراور سے اُسیر ہوا، چھڑایا جاوے؟ ۲۵ ہاں، خداوند یوں فرماتا ہے، کہ زوراور کے اُسیر بھی لے لیئے جائینگے، اور مہیب کا شکار چھڑا دیا جائیگا؛ کہ میں اُس سے، جو</p>	<p>کا چاکر ہی، یوں فرمانا ہی، کہ شاہان نظر کریںگے، اور اُتھ کھڑے ہونگے؛ شاہزادے بھی، اور سجدہ کریںگے؛ خداوند کے لیئے، جو صادق القول ہی اور اسرائیل کا دوسرے ہی، جس نے تیرے ہرگزیدہ کیا ہی۔ ۸ خداوند یوں فرماتا ہے، کہ میں نے قبولیت کے وقت میں تیری سنی، اور نجات کے دن میں تیری مدد کی؛ اور میں نے تیری حفاظت کی، اور اُمت کے لیئے تیرے ایک عہد بخشا، تاکہ زمین کو برقرار رکھے، اور ویران میراث وزونوں کو دیوے؛ تاکہ تو قیدیوں کو کہے، کہ نکل چلو، اور اُن کو، جو اندھیرے میں ہیں، کہ آپ کو دکھلاؤ۔ وہ راہوں میں چریںگے، اور ساری اونچی اونچی جاگہیں اُنکی چراگاہیں ہونگی۔ ۱۰ وہ نہ بھوکے ہونگے، نہ پیاسے؛ اور نہ گرمی کا جوش اور دھوب اُن کو مارےگا؛ کیونکہ وہ، جس کی رحمت اُن پر ہی، انہیں لے چلیگا، اور پانی کے سوتوں کی طرف اُن کی رہبری کریگا۔ ۱۱ اور میں اپنے سارے گوہستان کو ایک راہ گذر کر ڈالونگا، اور میری شاہ راہیں اونچی کی جائیںگی۔ ۱۲ دیکھ، بے دور سے آویںگے، اور دیکھ، بے اُتر سے اور پچھم سے؛ اور بے سینیم کے ملک سے۔ ۱۳ ای آسمانوں کا لڑا؛ خوش ہو، ای زمین؛ آواز نغمہ اُٹھاؤ، ای پہاڑو؛ کہ خداوند اپنے لوگوں کو تسلی بخشتا ہے، اور اپنے رنجوروں پر رحم فرمانا ہی۔ ۱۴ لیکن صیہون کہتی ہی، یہوواہ نے مجھے ترک کیا ہی، اور خداوند مجھے بھول گیا ہی۔ ۱۵ کیا ہو سکتا ہی کہ کوئی عورت اپنے دودھ پیئے بچے کو بھول جاوے، اور اپنے رحم کے فرزند پر ترس نہ کھاوے؟ ہاں، وہ شاید بھول جاویں، پر میں تیرے نہ بھولونگا۔ ۱۶ دیکھ، میں نے تیری تصویر اپنی ہتھیلیوں پر کھدی ہی، اور تیری شہر پٹا ہمیشہ تک میرے سامنے ہی۔ ۱۷ تیرے بیٹے آنے میں جلدی کرتے،</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰</p>
---	---	---	---

پیشتر
مسیح
سے
۷۱۲
کے قریب

۲۰: ۱۱
۲۱: ۱۱
۲۲: ۱۱
۲۳: ۱۱
۲۴: ۱۱
۲۵: ۱۱
۲۶: ۱۱
۲۷: ۱۱
۲۸: ۱۱
۲۹: ۱۱
۳۰: ۱۱

۱: ۲۳
۲: ۳
۳: ۳
۴: ۳
۵: ۳
۶: ۳
۷: ۳
۸: ۳
۹: ۳
۱۰: ۳
۱۱: ۳
۱۲: ۳
۱۳: ۳
۱۴: ۳
۱۵: ۳
۱۶: ۳
۱۷: ۳
۱۸: ۳
۱۹: ۳
۲۰: ۳
۲۱: ۳
۲۲: ۳
۲۳: ۳
۲۴: ۳
۲۵: ۳
۲۶: ۳
۲۷: ۳
۲۸: ۳
۲۹: ۳
۳۰: ۳

۱: ۱۱
۲: ۱۱
۳: ۱۱
۴: ۱۱
۵: ۱۱
۶: ۱۱
۷: ۱۱
۸: ۱۱
۹: ۱۱
۱۰: ۱۱
۱۱: ۱۱
۱۲: ۱۱
۱۳: ۱۱
۱۴: ۱۱
۱۵: ۱۱
۱۶: ۱۱
۱۷: ۱۱
۱۸: ۱۱
۱۹: ۱۱
۲۰: ۱۱
۲۱: ۱۱
۲۲: ۱۱
۲۳: ۱۱
۲۴: ۱۱
۲۵: ۱۱
۲۶: ۱۱
۲۷: ۱۱
۲۸: ۱۱
۲۹: ۱۱
۳۰: ۱۱

۱: ۲۰
۲: ۲۰
۳: ۲۰
۴: ۲۰
۵: ۲۰
۶: ۲۰
۷: ۲۰
۸: ۲۰
۹: ۲۰
۱۰: ۲۰
۱۱: ۲۰
۱۲: ۲۰
۱۳: ۲۰
۱۴: ۲۰
۱۵: ۲۰
۱۶: ۲۰
۱۷: ۲۰
۱۸: ۲۰
۱۹: ۲۰
۲۰: ۲۰
۲۱: ۲۰
۲۲: ۲۰
۲۳: ۲۰
۲۴: ۲۰
۲۵: ۲۰
۲۶: ۲۰
۲۷: ۲۰
۲۸: ۲۰
۲۹: ۲۰
۳۰: ۲۰

تیرے ساتھ جھگرتا ہی، جھگڑا کرونگا، اور تیرے فرزندوں کو رھائی دونگا۔ ۲۶ اور میں اُن کو جو تم پر ظلم کرتے ہیں انہیں کا گوشت کھاؤنگا؛ اور وہ اے میتھی می کے مانند اپنا ہی لہو پیئے بدہمست ہو جاؤینگے؛ اور سارا بشر جانیکا، کہ میں خداوند تیرا بچائیوالا، میں یعقوب کا قادر، تیرا چھترائیوالا ہوں۔

باب ۵۰

۱ مسیح اس میں بیان کرتا کہ اُن یہودیوں کا برا حال جو خدا سے متروک ہوئے تھے، میرے کسی تصور سے نہیں ہوا، کہ اُن کو بھانے سکتا ہوں، کہ اُس کام پر ہر وقت مسعد رہتا ہی، اور اپنے باپ کی مدد پر لب تول رکھتا، ۱۰ خدا ہی پر بھروسا رکھتا، اور نہ کہ اُس کا اپنے اُورس ہر طرف کے طور سے چاہا جاتا۔

خداوند یوں فرماتا ہی، کہ تیری ما کا طلاقناہ، جسے لکھکے میں نے اُسے چھوڑ دیا، کہاں ہی؟ یا اپنے قرضخواہوں میں سے کس کے ہاتھ میں میں نے تم کو بیچا؟ دیکھو، تم اپنی شرارتوں کے سبب بک گئے ہو، اور تمہاری خطاؤں کے باعث تمہاری ما کو طلاق دی گئی۔ ۲ کس لیئے ہوا، کہ جب میں آیا کوئی آدمی نہ تھا؟ کیوں، جب میں نے پکارا کوئی جواب دینیوالا نہ ہوا؟ کیا میرا ہاتھ ایسا کوتاہ ہو گیا ہی کہ چھڑا نہ سکتا؟ یا نجات دینے کا میرا زور نہیں؟ دیکھو، میں اپنی ایک گھڑکی سے سمندر کو سکھا دیتا ہوں، اور نہروں کو صحرا کر ڈالتا ہوں، اُن میں کی مچھلیاں پانی کے نہ ہونے سے بدبو ہو جاتیں اور پیاس سے مرتی ہیں۔ ۳ میں آسمانوں کو تاریکی پہناتا ہوں، اور اُن کی پوشش تات کر دیتا ہوں۔ ۴ خداوند یہوواہ نے مجھے کو علما کی زبان بھشی، تاکہ میں جانوں کہ کیونکر اُس کی، جو تھکا ماندہ ہی، کلام ہی سے کمک کروں؛ وہ مجھے ہر صبح جگانا ہی، اور میرا کان ابھارتا ہی، کہ عالموں کی طرح سنوں۔ ۵ خداوند یہوواہ میرے کان کھولتا ہی، اور میں

باغی نہیں ہوں، اور نہ برگشتہ ہوتا۔ ۶ میں اپنی پیٹھ مارنیوالوں کو دیتا، اور اپنے گال اُن کو جو بال کو نوچتے؛ میں اپنا منہ رسوائی اور تھوک سے نہیں چھپاتا۔ ۷ ا پر خداوند یہوواہ میری حمایت کرتا، اور اسلیئے میں شرمندہ نہ ہوؤنگا، اور اسی لیئے میں نے چقماق کے پتھر کے مانند اپنا منہ رکھ دیا، اور مجھے یقین ہی، کہ پشیمان نہ ہوؤنگا۔ ۸ وہ جو مجھے راستباز ٹھہراتا ہی نزدیک ہی؛ وہ کون ہی، جو مجھ سے جھگڑا کریگا؟ آئی ہم آہنے سامنے کھڑے ہوویں: کون ہی جو مجھ سے دعویٰ کرے؟ وہ مجھ پاس آوے۔ ۹ دیکھو، خداوند یہوواہ میری حمایت کرتا ہی: کون مجھے مجرم ٹھہراوے؟ دیکھو، وہ سب کپڑے کے مانند پرانے ہو جائینگے؛ کیتڑے انہیں کھائینگے۔ ۱۰ تمہارے درمیان کون ہی جو خداوند سے ڈرتا، اور اُس کے خادم کی باتیں سنتا، اور اندھیرے میں چلتا، اور روشنی نہیں پاتا؟ وہ خداوند کے نام پر اعتماد رکھے، اور اپنے خدا پر تکیہ کرے۔ ۱۱ دیکھو، تم سب جو آگ سلگاتے ہو، اور اپنے تکیں مشعلوں سے گھیر لیتے ہو، چلو اپنی ہی آگ کے شعلے کے درمیان اور اُن مشعلوں کے بیچ، جنہیں تم نے سلگایا۔ تم میرے ہاتھ سے یہی پاؤگے، کہ عذاب میں لیت رہوگے۔

باب ۵۱

اس میں بیان ہے، کہ اے لڑکوں کو نصیب کرتا، کہ وہ ابرام کی طرح مسیح پر بھروسا رکھیں، اُس کے تسلی بخش وعدوں کے سبب، اور اُس کی بھانے کے سبب جو راستی سے متعلق ہی، اور انسان کی ذات کے لحاظ سے جو ناپائیدار ہی۔ ۱ مسیح اپنے پاک بازو سے انہوں کی حمایت کرتا، کہ وہ انسان سے نہ ڈریں۔ ۲ ہر مسلم کی مصیبتوں پر وہ اناہ کرتا، اور اُسے بھانے کا وعدہ کرتا۔

میرے سنو، اے لوگو، تم جو صداقت کی پیروی کرتے ہو، اور خداوند کے جوابی ہو: اُس چٹان پر، جس میں سے تم کاٹے گئے ہو، اور اُس گڑھے کے سوراخ پر

پیشتر
مسیح
سے
۷۱۲
کے قریب
۲۰: ۱۱
۲۱: ۱۱
۲۲: ۱۱
۲۳: ۱۱
۲۴: ۱۱
۲۵: ۱۱
۲۶: ۱۱
۲۷: ۱۱
۲۸: ۱۱
۲۹: ۱۱
۳۰: ۱۱

۱: ۲۳
۲: ۳
۳: ۳
۴: ۳
۵: ۳
۶: ۳
۷: ۳
۸: ۳
۹: ۳
۱۰: ۳
۱۱: ۳
۱۲: ۳
۱۳: ۳
۱۴: ۳
۱۵: ۳
۱۶: ۳
۱۷: ۳
۱۸: ۳
۱۹: ۳
۲۰: ۳
۲۱: ۳
۲۲: ۳
۲۳: ۳
۲۴: ۳
۲۵: ۳
۲۶: ۳
۲۷: ۳
۲۸: ۳
۲۹: ۳
۳۰: ۳

۱: ۱۱
۲: ۱۱
۳: ۱۱
۴: ۱۱
۵: ۱۱
۶: ۱۱
۷: ۱۱
۸: ۱۱
۹: ۱۱
۱۰: ۱۱
۱۱: ۱۱
۱۲: ۱۱
۱۳: ۱۱
۱۴: ۱۱
۱۵: ۱۱
۱۶: ۱۱
۱۷: ۱۱
۱۸: ۱۱
۱۹: ۱۱
۲۰: ۱۱
۲۱: ۱۱
۲۲: ۱۱
۲۳: ۱۱
۲۴: ۱۱
۲۵: ۱۱
۲۶: ۱۱
۲۷: ۱۱
۲۸: ۱۱
۲۹: ۱۱
۳۰: ۱۱

۱: ۲۰
۲: ۲۰
۳: ۲۰
۴: ۲۰
۵: ۲۰
۶: ۲۰
۷: ۲۰
۸: ۲۰
۹: ۲۰
۱۰: ۲۰
۱۱: ۲۰
۱۲: ۲۰
۱۳: ۲۰
۱۴: ۲۰
۱۵: ۲۰
۱۶: ۲۰
۱۷: ۲۰
۱۸: ۲۰
۱۹: ۲۰
۲۰: ۲۰
۲۱: ۲۰
۲۲: ۲۰
۲۳: ۲۰
۲۴: ۲۰
۲۵: ۲۰
۲۶: ۲۰
۲۷: ۲۰
۲۸: ۲۰
۲۹: ۲۰
۳۰: ۲۰

پیشتر	۱۰ کیا تو	جہاں سے تم کہو وہ گئے ہو، نظر کرو۔	بیشتر
۷۱۲	وہی نہیں، جس نے سمندر کو، اور برے گہرائیوں کا پانی، سکھا ڈالا، جس نے دریا کی تہاہ کو رستہ بنا ڈالا، تاکہ وہ جن کا نذیبہ لیا گیا پار گذریں؟ ۱۱ سو وہ جنہیں خداوند نے خریدنا ہی پھرینگے، اور گائے ہوئے صیہون میں آویں گے، اور ابدی خوشی انکے سر پر ہوگی؛ وہ خوشی اور خورمی حاصل کریں گے، اور غم اور الم بھاگ جائیں گے۔	۲ اپنے باپ ابرہام پر، اور سرے پر، جو تمہیں جنی، نگاہ کرو: کہ جب میں نے اُسے بلایا، وہ اکیلا تھا، پر اُسکو برکت دی، اور اُسکو بہت بنایا۔ ۳ کہ خداوند صیہون کو تسلی دیگا؛ وہ اُس کے سارے ویران مکانوں کی دلداری کریگا؛ وہ اُس کا بیابان عدن کے مانند، اور اُس کا صحرا خداوند کا سا باغ بناویگا؛ خوشی اور خورمی اُس میں باقی جائیگی، شکرگذاری اور گائے کی آواز اُس میں ہوگی۔	۷۱۲
۷۱۳	۱۲ وہ، جو تمہیں تسلی دیتا ہی، میں ہی ہوں؛ تو کون ہی کہ انسان سے، جو مر جاتا ہی، اور بنی آدم سے، جو گھاس کے مانند ہو جاتا، دترتا ہی؛ اور خداوند اپنے خالق کو پھول جاتا ہی، جس نے آسمان پھیلایا، اور زمین کی بنیاد ڈالی؛ اور تو ہر روز ظالم کے جوش و خروش سے، کہ گویا وہ ہلاک کرنے کو طیار ہی، دترتا ہی؟ پر ظالم کا جوش و خروش کہاں ہی؟ ۱۳ جھکایا ہوا بندھوا جلدی سے آزاد کیا جائیگا؛ وہ غار میں نہ مرے گا، اور اُس کی روٹی تم نہ ہوگی۔	۴ میری سنو، امی میری اُمت؛ میری طرف کان دھو، امی میری گروہ؛ کہ ایک شریعت مجھ سے رائج ہوگی، اور میں اپنے شرع کو قوموں کی روشنی کے لیے قائم کروں گا۔ ۵ میری راستبازی نزدیک ہی، میری نجات چل نکلی ہی، اور میرے بازو قوموں پر حکمرانی کریں گے؛ بحری مملکتیں میرا انتظار کریں گی، اور میرے بازو پر اُنکا توکل ہوگا۔ ۶ اپنی آنکھیں آسمان کی طرف اُٹھاؤ، اور نیچے زمین پر نگاہ کرو؛ کہ آسمان دھونوں کے مانند غائب ہو جائینگے، اور زمین کپترے کی طرح پرائی ہوگی؛ اور وہ جو اُس پر بستے ہیں اسی طرح مر جائینگے؛ پر میری نجات ابد تک رہیگی، اور میری صداقت موقوف نہ کی جائیگی۔	۷۱۳
۷۱۴	۱۴ جاگ، جاگ، جاگ، آتھ کپترے ہو، امی یروسلیم؛ تو نے تو خداوند کے ہاتھ سے اُسکے غضب کا پیالہ پیا، تو نے تہر تہراہت کے جام کا تلچھت نوش کیا، اور نچوڑ کے پی لیا ہی۔ ۱۵ اُن سارے بیٹوں کے درمیان، جنہیں وہ جنی، کوئی نہیں، جو اُس کا رہنما ہو، اور اُن سب لڑکوں کے بیچ، جنہیں اُس نے پالا، ایک نہیں، جو اُسکا ہاتھ پکڑے۔ ۱۶ یہ دو حادثے تجھ پر پترے؛ کون تیرے لیے غم خوار ہو؟ ویرانی اور ہلاکت، اور مہنگی اور تلوار؛ کون کچھ کرے؟ میں خود تجھے تسلی دوں گا؟ ۲۰ تیرے	۷ میری سنو، امی تم سب، جو صداقت شناس ہو، امی لوگو، جن کے دل میں میری شریعت ہی؛ انسان کی ملامت سے مت دترو، اور اُنکی طعنہ زنی سے ہراساں نہ ہوؤ۔ ۸ کیونکہ کیترا اُن کو کپترے کی مانند کھائیگا، اور کرم انہیں پشمیلے کی طرح کھا جائیگا؛ پر میری صداقت ابد تک رہیگی، اور میری نجات پشت در پشت۔	۷۱۴
۷۱۵	۲۱ جاگ، جاگ، جاگ، توانائی پہن لے، امی خداوند کے بازو؛ جاگ، جیسا اگلے زمانے میں، اور سلف کی پشتوں میں؛ کیا تو وہی نہیں، جس نے رھب کو	۹ جاگ، جاگ، جاگ، توانائی پہن لے، امی خداوند کے بازو؛ جاگ، جیسا اگلے زمانے میں، اور سلف کی پشتوں میں؛ کیا تو وہی نہیں، جس نے رھب کو	۷۱۵

<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ کے قرب ۱۱:۱۱ ۱۱:۱۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۴ ۱۱:۱۵ ۱۱:۱۶ ۱۱:۱۷ ۱۱:۱۸ ۱۱:۱۹ ۱۱:۲۰ ۱۱:۲۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۲۳ ۱۱:۲۴ ۱۱:۲۵ ۱۱:۲۶ ۱۱:۲۷ ۱۱:۲۸ ۱۱:۲۹ ۱۱:۳۰ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۱:۶۰</p>	<p>حکمرانی کرتے ہیں، ہاے ہاے کرتے ہیں، خداوند فرمانا ہی، اور ہر روز نت میرے نام کی تکفیر کی جاتی ہی، ۶ یقیناً میرے لوگ میرا نام جانینگے؛ یقیناً وہ ان دن سمجھینگے، کہ کہنیوالا میں ہی ہوں؛ دیکھو، میں ہی ہوں۔ ۷ پہازوں کے اوپر کبا ہی خوشنما ہیں اُس کے بابو، جو بشارتیں دیتا ہی، اور سلامتی کی منادی کرتا ہی، اور خیریت کی خبر لانا ہی، اور نجات کا اشتہار دینا ہی؛ جو صیہوں کو کہتا ہی، کہ تیرا خدا سلطنت کرتا ہی؛ ۸ تیرے نگہبان اپنی آواز بلند کرینگے؛ وہ آوازیں ملاکے گائینگے؛ کہ جب خداوند صیہوں کو بھال کریگا، تب وہ روہرو ہونے دیکھینگے۔ ۹ خوشی سے للکارو، اور باہم نغمہ کرو، ای یروسلم کے ویوانو؛ کیونکہ خداوند نے اپنی قوم کو دلاسا دیا؛ اُس نے یروسلم کو آزاد کیا۔ ۱۰ خداوند نے اپنا پاک بارو ساری قوموں کی آنکھوں کے سامنے ننگا کیا ہی، اور زمین سراسر ہمارے خدا کی نجات کو دیکھیں گی۔ ۱۱ روانہ ہو، روانہ ہو، وہاں سے چلے جاؤ، ناپاک چیز مت چھوڑو؛ اُن کے درمیان سے نکل جاؤ؛ اور پاک ہو، ارے م، جو خداوند کے ظروف اُتھائے لیتے جاتے ہو۔ ۱۲ نم نو جلد نہ نکل جاؤ گے، اور نہ بھاگدیوالے کے طور پر چلو گے؛ کیونکہ خداوند تمہارے آگے آگے چلے گا، اور اسرائیل کا خدا تمہارا چنداول ہوگا۔ ۱۳ دیکھو، میرا بندہ اقبال مند ہوگا؛ وہ بالا اور ستودہ ہوگا، اور نہایت بلند ہوگا۔ ۱۴ جس طرح بہتیرے تھپے دیکھ کے دنگ ہو گئے، کہ اُس کا چہرہ ہر ایک بشر سے زائد؛ اور اُس کی پیکر بنی آدم سے زیادہ بگڑ گئی؛ ۱۵ اسی طرح وہ بہت سی قوموں پر چبڑکیگا، اور بادشاہ اُنہی کے آگے اپنا منہ بند کرینگے؛ کیونکہ وہ وہ کچھ دیکھینگے، جو اُن سے کہا نہ گیا تھا، اور جو کچھ اُنہوں نے نہ سنا تھا، وہ دریافت کرینگے۔</p>	<p>بیٹے عس کھا گئے ہیں، وہ ہر ایک کوچے کے سرے میں پڑے ہیں، جیسا۔ ۱۱ ہرن دام میں؛ وہ خداوند کے غضب سے، اور تیرے خدا کی گھڑکی سے بھرے ہوئے ہیں۔ ۲۱ پس، اب تو، جو آزرہ اور مست ہی، پر می سے نہیں؛ یہ بات سن: ۲۲ تیرا خداوند بہووا، اور تیرا خدا، جو اپنے لوگوں کے لینے حجت ثابت کرنا ہی، یوں فرمانا ہی، کہ دیکھ، میں نہر تہراہت کا پیدالہ اور اپنے قہر کے جام نا نچپت دیرے ہاتھ سے لے لوں گا؛ تو اُسے بہر کبھی نہ پیدھگی؛ ۲۳ اور میں اُسے اُن کے ہتھ میں دوں گا، جو تجھے دکھ دینگے؛ اور جو تجھ سے کہے تھے، کہ جھک جا، نا کہ ہم گذر جائیں؛ اور تو نے اپنی پیتھ کوزہ میں کی طرح رکھ دیا، بلکہ سترک کی طرح راہ گذروں کے لینے۔ باب ۵۲ اس باب میں، کہ مسیح کلسے کو محض کرنا، کہ وہ ہیں، کہ اُس ہی سے مفت بھر روہ کے نجات مل سکتی؛ ۷ ہر وہ اُس نجات کی منادی کریوں کو بول کریں، اور اُس ہی کے مال مانہ لے سب سے حوتی کریں، ۱۱ اور اپنے تئیں ہمیں سے چھڑاؤ۔ ۱۳ مسیح کی اداہت کی رونق ظاہر ہو جائیگی۔ جاگ، جاگ؛ ای صیہوں، اپنی شوکت پہن لے؛ ای یروسلم، مقدس شہر، اپنا سچیلہ لباس اوزھ لے؛ کیونکہ آگے کو نوئی مامختون یا ناپاک، تجھ میں کدھی داخل نہ ہوگا۔ ۲ اپنے اوپر سے گرد جہاز دے؛ اُتھ، جلوس فرما، ای یروسلم؛ اپنے گلے کے بندھنوں کو اپنے پر سے کھول پھینک، ای صیہوں کی اسیر بیٹی۔ ۳ کہ خداوند یوں فرماتا ہی، کہ جس حال کہ تم مفت بیچے گئے ہو، سو تم بغیر روہ کے آزاد کیٹے جاؤ گے۔ ۴ خداوند یہوواہ یوں فرماتا ہی، کہ میرے لوگ ابتدا میں مصر کو آفر گئے، کہ وہاں مسافر ہو کے رہیں، اور اسور یوں نے بے سبب اُن پر ظلم کیا۔ ۵ پس، اب خداوند یوں فرماتا ہی، اب مجھ کو بہاں کیا فائدہ، کہ میری گروہ مفت اسیر کی گئی ہی؟ وہ جو اُن پر</p>	<p>پیشتر مسیح ۷۱۲ کے قرب ۱۱:۱۱ ۱۱:۱۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۴ ۱۱:۱۵ ۱۱:۱۶ ۱۱:۱۷ ۱۱:۱۸ ۱۱:۱۹ ۱۱:۲۰ ۱۱:۲۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۲۳ ۱۱:۲۴ ۱۱:۲۵ ۱۱:۲۶ ۱۱:۲۷ ۱۱:۲۸ ۱۱:۲۹ ۱۱:۳۰ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۱:۶۰</p>
--	--	--	--

پیشتر
مسیح
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

کا : ہر یاد نہ کریگی۔ ۵ کیونکہ تیرا
خالق تیرا شوہر ہی، اُسکا نام رب الوداع
ہی، اور تیرا نجات دہنہوا اسرائیل کا
قدوس ہی ہے وہ ساری زمین کا خدا
کہ لایکا۔ ۶ کیونکہ تیرا خدا کہتا ہے،
کہ خداوند نے تجھے۔ جو طلاق کی ہوئی
اور دل آزرہ عورت سی ہی، اور جوانی
میں کی ایک جو رو کے مانند جو رو کی
گڈی ہو، بھر بولا ہی، ۷ میں نے ایک
دم کے لیے تجھے چھوڑ دیا، لیکن اب
میں بہت سی مہربانیوں کے ساتھ تجھے
سمیٹ لوں گا۔ ۸ تیر کی شدت کے حال
میں میں نے اپنا منہ تجھ سے ایک لمحہ
چھپانا، ہر اب میں ابدی عنایت سے
تجھ پر رحم کروں گا، خداوند، تیرا بچا دیا،
یوں فرماتا ہی، ۹ کہ میرے آگے یہ نوح
کے پانی کا سامنا ہے، کہ جس طرح
میں نے قسم کھائی تھی، کہ پھر زمین پر
نوح کا سا طرفان کبھی نہ آویگا، اسی
طرح اب میں نے قسم کھائی، کہ میں تجھ
سے پھر کبھی آزرہ نہ ہوؤں گا، اور تجھ کو
نہ گھروں گا۔ ۱۰ پہاڑ تو جاتے رہیں، اور
کوہ ہل جائیں، پر میری مہربانی، جو
تجھ پر ہی، کدھی غالب نہ ہوگی، اور
میرے صلح کا عہد ہمیش نہ کرے گا،
خداوند، جو تیرا رحم کرنیوالا ہی، یوں
فرماتا ہی۔
۱۱ ای تو، جو آزرہ خاطر ہی، اور
آندھی کی اچھالی ہوئی ہی، اور تسلی
سے محروم ہی، دیکھ، کہ میں تیرے
بتھروں کو سروے میں لگاؤں گا، اور تیری
بذیاد نیلموں سے ڈالوں گا۔ ۱۲ میں تیرے
فصیلوں کو لعلوں سے، اور تیرے پھانکوں
کو چمکتے ہوئے جواہر سے، اور تیری ساری
إحاطہ بیش قیمت پتھروں سے بناؤں گا۔
۱۳ اور تیرے سب فرزند بھی خداوند
سے تعلیم پائیں گے، اور تیرے فرزندوں کی
سائنہ متی کامل ہوگی؟ ۱۴ تو راستبازی
سے پائدار ہو جائیگی، تو ظلم سے دور

رہیگی، کہ تو نہ ڈریگی، اور گہرا ہت سے،
کہ وہ تیرے قریب نہ آویگی۔ ۱۵ ممکن
ہی، کہ وہ کدھی لگتے آویں، پر میرے
جمع ہوں، انہوں کو چھوڑنے تیری طرف
آویں گے۔ ۱۶ دیکھ، میں نے لوہار کو پیدا
کیا، جو کوئلے آگ میں ڈالنے سے ہونکتا
ہی، اور اپنے کام کے لیے ہتھیار نکالنا
ہی، اور زرگر کو خراب کرنے کے لیے
بھی پیدا کرنا۔
۱۷ کوئی ہتھیار، جو تیرے برخلاف
بنایا گیا، کام نہ آویگا، اور جو زبان
عدالت میں تجھ پر چلیگی، تو آسے
مجرم کریگی۔ یہ خداوند کے بندوں
کی میراث ہی، اور اُن کی راستبازی
مجھ سے ہی، خداوند فرماتا ہی۔

باب ۵۵

اس باب میں، کہ مسیح خدا کے وعدہ سنا کے سب کو لایا
کرنا، وہ ایمان لائیں، اور توبہ کریں۔ اُس کی
کسی کامیابی اور نفع دہندی ہوگی جو ایمان لایا
ہو، اے ای سب پیاسوں، پانی پاس آؤ،
اور وہ بھی جس کے پاس نقدی نہ ہو،
آؤ، مول لو، اور کھاؤ، آؤ، می اور
دودھ سے روپا، اور بے قیمت خریدو،
۲ تم کس بیٹے اپنی چاندی کو اُس
جیر کے لیے جو روٹی نہیں، اخرج کرتے
ہو؟ اور کیوں اُس کے واسطے جو آسودہ
نہیں کرتی۔ مشقت کھینچتے ہو؟ تم
میرے سفن، اور وہ جو اچھی ہی کھاؤ،
اور تمہارا جی چربی سے لذت لیا۔
۳ کان جھکاؤ، اور مجھ پاس آؤ، سفن،
تا کہ تمہاری جان زندہ رہے، میں تم
سے ابدی عہد باندھوں گا، اور داؤد کی
سچی نعمتیں تمہیں دوں گا۔ ۴ دیکھو،
میں نے اُسے قوموں کے لیے گواہ مقرر
کیا، بلکہ لوگوں کا ایک پیشوا اور فرمانروا۔
۵ دیکھ، تو ایک گروہ، جسے تو نہیں
جاننا تھا، بلاؤں گا، اور وہ گروہیں، جو
تجھ سے نہیں پہچانتی تھیں، خداوند
تیرے خدا، اور اسرائیل کے قدوس کے

پیشتر
مسیح
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

پیشتر مسیح سے ۷۱۲ کے قریب	خداوند یوں فرماتا ہے، کہ تم عدل کو حفظ کرو، اور راستبازی کو عمل میں لاؤ؛ کیونکہ میری نجات آنے پر ہی، اور میری راستبازی آشکار ہونے پر، ۲ مبارک وہ انسان، جو یہ کرتا ہے، اور وہ آدمزاد، جو اسے پکڑے رکھتا؛ جو سبت کو مانقا، اور اسے ناپاک نہیں کرتا، اور اپنا ہاتھ ساری بدکاری سے باز رکھتا ہے۔	لیکے جس نے تجھے جلال بخشا، تیرے پاس دوڑتی آویں گی۔ ۶ جب تک کہ خداوند مل سکتا ہے، تم اسے ڈھونڈو؛ جب تک کہ وہ نزدیک ہے، تم اسے پکارو؛ ۷ وہ جو شہر ہے، اپنی راہ کو ترک کرے، اور بدکردار اپنے خیالوں کو، اور خداوند کی طرف پھرے، کہ وہ اس پر رحمت کریگا، اور ہمارے خدا کی طرف، کہ وہ کثرت سے معاف کریگا۔	پیشتر مسیح سے ۷۱۲ کے قریب
۱۳:۴۱-۴۲ ۱۳:۴۳ ۱۳:۴۴ ۱۳:۴۵ ۱۳:۴۶ ۱۳:۴۷ ۱۳:۴۸ ۱۳:۴۹ ۱۳:۵۰ ۱۳:۵۱ ۱۳:۵۲ ۱۳:۵۳ ۱۳:۵۴ ۱۳:۵۵ ۱۳:۵۶ ۱۳:۵۷ ۱۳:۵۸ ۱۳:۵۹ ۱۳:۶۰ ۱۳:۶۱ ۱۳:۶۲ ۱۳:۶۳ ۱۳:۶۴ ۱۳:۶۵ ۱۳:۶۶ ۱۳:۶۷ ۱۳:۶۸ ۱۳:۶۹ ۱۳:۷۰ ۱۳:۷۱ ۱۳:۷۲ ۱۳:۷۳ ۱۳:۷۴ ۱۳:۷۵ ۱۳:۷۶ ۱۳:۷۷ ۱۳:۷۸ ۱۳:۷۹ ۱۳:۸۰ ۱۳:۸۱ ۱۳:۸۲ ۱۳:۸۳ ۱۳:۸۴ ۱۳:۸۵ ۱۳:۸۶ ۱۳:۸۷ ۱۳:۸۸ ۱۳:۸۹ ۱۳:۹۰ ۱۳:۹۱ ۱۳:۹۲ ۱۳:۹۳ ۱۳:۹۴ ۱۳:۹۵ ۱۳:۹۶ ۱۳:۹۷ ۱۳:۹۸ ۱۳:۹۹ ۱۴:۰۰	۳ اور بیگانہ آدمی جو خداوند سے مل گیا، ہرگز نہ کہے، کہ خداوند نے مجھ کو اپنے لوگوں سے بالکل جدا کر دیا؛ اور خوجہ نہ کہے، کہ دیکھو، میں ایک سوکھا درخت ہوں۔ ۴ کیونکہ خداوند یوں کہتا ہے، کہ وہ خوجہ، جو میرے سنتوں کو مانتے ہیں، اور ان کاموں کو، جو مجھے پسند آتے، اختیار کرتے ہیں، اور میرے عہد پکڑے رکھتے ہیں، ۵ میں انہیں کو اپنے گھر میں اور اپنی چار دیواری کے بیچ، یادگاری کا ایک نشان، اور ایک نام، جو بیتوں اور بیٹیوں کے نام سے بہتر ہے، بخشونگا؛ میں ہر ایک کو ایک ابدی نام دونگا، جو متایا نہ جائیگا۔ ۶ اور بیگانے کی اولاد بھی جنہوں نے اپنے تئیں خداوند سے پیوستہ کیا ہے، کہ اس کی بندگی کریں، اور خداوند کے نام کو عزت فرمیں، اور اس کے بندے ہوں، وہ سب، جو سبت کو حفظ کر کے اسے ناپاک نہ کریں، اور میرے عہد کو لیتے رہیں، ۷ میں ان کو بھی اپنے مقدس پہاڑ پر لاؤنگا، اور اپنی عبادت گاہ میں انہیں شادمان کرونگا؛ اور ان کی سوختنی قربانیاں اور ان کے ذبايح میرے مذبح پر قبول ہونگے؛ کیونکہ میرا گھر ساری قوموں کی عبادت گاہ کہلائیگا۔ ۸ خداوند یہووا، جو اسرائیل کے تتر بتر کیٹے ہوئے کا جمع کرنیوالا ہے، یوں فرمانا ہے، کہ میں ان کے سوا، جو اسی کے ہوئے جمع ہوئے ہیں، اوروں کو بھی اُس پاس جمع کرونگا۔	۸ کہ خداوند کہتا ہے، میرے خیال تمہارے سے خیال نہیں، اور نہ تمہاری راہیں میری راہیں ہیں۔ ۹ کیونکہ جس قدر آسمان زمین سے اونچے ہیں، اسی قدر میری راہیں تمہاری راہوں سے، اور میرے خیال تمہارے خیالوں سے، کیونکہ جس طرح آسمان سے بارش ہوتی اور برف پڑتا ہے، اور پھر وہ وہاں نہیں جاتے، بلکہ زمین کو بھکوتے ہیں، اور اُس کی شادابی اور روئیدگی کے باعث ہوتے، تا ہونیوالے کو بیج، اور کھانیوالے کو روٹی دیوے؛ ۱۱ اسی طرح میرا کلام، جو میرے منہ سے نکلتا ہے، ہوگا؛ وہ مجھ پاس بے انجام نہ پھریگا، بلکہ جو کچھ میری خواہش ہوگی، وہ اسے پورا کریگا، اور اُس کام میں، جس کے لیے میں نے اسے بھیجا، موثر ہوگا۔ ۱۲ کیونکہ تم خوشی سے نکلوگے، اور سلامتی کے ساتھ روانہ کیٹے جاؤگے؛ پہاڑ اور کوة تمہارے آگے پھولکے گاٹینگے، اور میدان کے سارے درخت تال دینگے۔ ۱۳ کاتبوں کی جگہ سرو نکلیگا، اور سدا گلاب کے بدلے اُس کے درخت جمینگے؛ اور یہہ خداوند کے نام کے لیے ہوگا، ایک ابدی نشان، جو کبھی کالت ڈالا نہ جائیگا۔	۱۳:۶۰ ۱۳:۶۱ ۱۳:۶۲ ۱۳:۶۳ ۱۳:۶۴ ۱۳:۶۵ ۱۳:۶۶ ۱۳:۶۷ ۱۳:۶۸ ۱۳:۶۹ ۱۳:۷۰ ۱۳:۷۱ ۱۳:۷۲ ۱۳:۷۳ ۱۳:۷۴ ۱۳:۷۵ ۱۳:۷۶ ۱۳:۷۷ ۱۳:۷۸ ۱۳:۷۹ ۱۳:۸۰ ۱۳:۸۱ ۱۳:۸۲ ۱۳:۸۳ ۱۳:۸۴ ۱۳:۸۵ ۱۳:۸۶ ۱۳:۸۷ ۱۳:۸۸ ۱۳:۸۹ ۱۳:۹۰ ۱۳:۹۱ ۱۳:۹۲ ۱۳:۹۳ ۱۳:۹۴ ۱۳:۹۵ ۱۳:۹۶ ۱۳:۹۷ ۱۳:۹۸ ۱۳:۹۹ ۱۴:۰۰ ۱۴:۰۱ ۱۴:۰۲ ۱۴:۰۳ ۱۴:۰۴ ۱۴:۰۵ ۱۴:۰۶ ۱۴:۰۷ ۱۴:۰۸ ۱۴:۰۹ ۱۴:۱۰ ۱۴:۱۱ ۱۴:۱۲ ۱۴:۱۳ ۱۴:۱۴ ۱۴:۱۵ ۱۴:۱۶ ۱۴:۱۷ ۱۴:۱۸ ۱۴:۱۹ ۱۴:۲۰ ۱۴:۲۱ ۱۴:۲۲ ۱۴:۲۳ ۱۴:۲۴ ۱۴:۲۵ ۱۴:۲۶ ۱۴:۲۷ ۱۴:۲۸ ۱۴:۲۹ ۱۴:۳۰ ۱۴:۳۱ ۱۴:۳۲ ۱۴:۳۳ ۱۴:۳۴ ۱۴:۳۵ ۱۴:۳۶ ۱۴:۳۷ ۱۴:۳۸ ۱۴:۳۹ ۱۴:۴۰ ۱۴:۴۱ ۱۴:۴۲ ۱۴:۴۳ ۱۴:۴۴ ۱۴:۴۵ ۱۴:۴۶ ۱۴:۴۷ ۱۴:۴۸ ۱۴:۴۹ ۱۴:۵۰ ۱۴:۵۱ ۱۴:۵۲ ۱۴:۵۳ ۱۴:۵۴ ۱۴:۵۵ ۱۴:۵۶ ۱۴:۵۷ ۱۴:۵۸ ۱۴:۵۹ ۱۵:۰۰
		۵۶ باب اُس نشان میں، کہ! تم لوگوں کو نصحت کرتا کہ وہ بنداری میں تریں۔ ۳ وہ خدا کا ارادہ اُن پر ظاہر کرتا کہ بہر طرفدار کے ہر ایک خدا ترس اُس کو منظور ہووے۔ ۱ وہ اللہ لکھناؤں کو ملائے کرتا۔	

پیشتر
مسیح
۷۱۲
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

۱ ای دشمنی حیوانوں، تم سب کے سب آؤ؛ کہا لو، ای جنگل کے سارے درندوں۔ ۱۰ اُسکے نگہبان اندھے ہیں؛ وہ سب جاہل ہیں، وہ سب گونگے کتے ہیں؛ جو بھونک نہیں سکتے؛ وہ خواب دیکھنیوالے ہیں، جو بڑے رہنے ہیں، اور اُنکھنا دوست رکھتے ہیں۔ ۱۱ اور وہ مریہو کتے ہیں؛ جو کبھی سیر نہیں ہوتے؛ وہ چرواہے ہیں، جو سمجھ نہیں رکھتے؛ وہ سب بھوکے اپنی اپنی راہ لیتے ہیں، ہر ایک اپنے اپنے قطعہ پر سے اپنا اپنا نفع ڈھونڈتا ہے۔ ۱۲ ہر ایک کہتا ہے، تم آؤ، می لائونگا، اور ہم نشے کی ترکیب کو خوب پیدینگے، اور کل بھی آج ہی کی طرح ہوگا، بلکہ اُس سے بہت بہتر۔

باب ۵۷

اس ماہ میں، کہ ۱ راسہ ہاروں کی وفات آرام کے ساتھ ہوئی۔ ۲ خدا نے ان کو تیبہ دیا، اس لئے کہ تمہاری طرح آہوں نے اور معبودوں کی پرستی کی تھی۔ ۳ تانہوں کو خوشخبریوں سنانا۔
۱۱ رُسندباز ہلاک ہوتا ہے، اور کوئی اس بات کو اپنی خاطر میں نہیں لاتا ہے؛ اور دبندار لوگ اُتھا لیتے جاتے ہیں؛ اور کوئی نہیں سوچتا، کہ راستباز اُتھا لیا گیا، کہ آنیوالی آفت سے بچے۔ ۲ وہ سلامتی میں داخل ہوتا؛ وہ اپنے بچھڑوں پر چین کرتے، جننے اپنے آگے سپدھے جلے جاتے تھے۔ ۳ ہر تم جو ہو سو نزدیک آؤ، ای جادوگرئی کے بیٹوں، ای زانی اور چھٹال کے بچوں۔ ۴ تم کس شخص پر تھہرے مارتے ہو؟ کس پر اپنا منہ پسارتے ہو، اور جبیبہ نکالتے ہو؟ کیا تم باغی لڑکے، اور دغاباز نسل نہیں ہو، جو بتوں کے ساتھ ہر ایک ہرے درخت کے تلے اپنے تلئیں اُسکاٹے ہو، اور طفلوں کو نشیدیں اور چٹانوں کے کتراروں کے تلے ذبح کرتے ہو؟ ۶ وادی کے چکنے پتھر تھرا بھرتے ہیں؛ وہ ہی تھرا حصہ ہیں؛ ہاں، تو نے انہیں کے لیے تباروں بتایا ہے، اور ہدیدہ چڑھایا ہے۔ کیا میں ان کاموں سے گھنڈتا

کیا جاؤں؟ ۷ ایک اونچے اور بلند پہاڑ پر تو نے اپنا پلنگ رکھا ہے؛ اور اُسی پر ذبیبہ ذبح کرنے کو چڑھ گئی۔ اور تو نے دروازوں اور چوکھٹوں کے پھوڑے اپنی یادگاری کی علامتیں نصب کیں؛ اور تو نے مجھ سے جدا ہو کے اپنے تلئیں دوسرے پر اُگھارا ہے؛ ہاں، تو چڑھی ہے، اور اپنا بچھونا تو نے بڑا ہی بنایا، اور اُن کے ساتھ عہد کر لیا ہے؛ تو نے اُن کا بستر دوست رکھا ہے؛ تو نے اُس جگہ کو پسند کیا ہے، ۱ تو روشن ملکہ بادشاہ کے آگے سفر کر گئی ہے، اور اپنے تلئیں خوب معطر کیا ہے؛ اور اپنے ایلچی دور دور بھیجے ہیں، بلکہ جہنم تک تو نے آپ کو پست کیا ہے۔ ۱۰ تو اپنے سفر کی درازی سے تھک گئی ہے؛ تو بھی تو نے نہیں کہا ہے، کہ ناامیدی کی بات ہے؛ تو نے اپنے ہاتھ میں مضبوطی پائی، اُس لیے تو اُداس نہیں ہوئی۔ ۱۱ اور تو کس سے ڈری، اور کس کا خوف کیا؟ کہ تو جھوٹے بولی، اور تو نے مجھے یاد نہیں کیا، اور مجھے اپنی خاطر میں نہ رکھا؛ کیا میں ایک مدت سے خاموش نہیں رہا، تو بھی تو مجھ سے نہ ڈری؟ ۱۲ میں تیری صداقت کو، اور تیرے کاموں کو فاش کرونگا، کہ وہ تجھے کچھ نفع نہ بخشینگے۔ ۱۳ جس وقت ہو فریاد کریگی، تیرے بتوں کی جمعیت تجھے چھڑوے؛ پر ہوا اُن سبہوں کو اُڑا لے جائیگی؛ ایک جھونکا انہیں لے جائیگا؛ لیکن وہ جس کا ٹوکل مجھ پر ہے، زمین کا مالک ہوگا، اور میرے مقدس پہاڑ کو میراث میں پاونگا؛ ۱۴ تب یہ بات کہی جائیگی، ارے تم، راہ کو اونچی کرو، اونچی کرو، خوب برابر کرو، میری گروہ کے راستے پر سے اُس چیز کو، جو تھوکر کھلاتی ہے، اُتھالے جاؤ۔ ۱۵ کیونکہ وہ؛ جو عالی اور بلند ہے، اور ابدالاباد

پیشتر
مسیح
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰

<p>پیشتر مسیح ۶۱۸ کے قرب ۱۰:۳۳ ۱۱:۱۱ ۱۲:۱۱ ۱۳:۱۱ ۱۴:۱۱ ۱۵:۱۱ ۱۶:۱۱ ۱۷:۱۱ ۱۸:۱۱ ۱۹:۱۱ ۲۰:۱۱ ۲۱:۱۱ ۲۲:۱۱ ۲۳:۱۱ ۲۴:۱۱ ۲۵:۱۱ ۲۶:۱۱ ۲۷:۱۱ ۲۸:۱۱ ۲۹:۱۱ ۳۰:۱۱ ۳۱:۱۱ ۳۲:۱۱ ۳۳:۱۱ ۳۴:۱۱ ۳۵:۱۱ ۳۶:۱۱ ۳۷:۱۱ ۳۸:۱۱ ۳۹:۱۱ ۴۰:۱۱ ۴۱:۱۱ ۴۲:۱۱ ۴۳:۱۱ ۴۴:۱۱ ۴۵:۱۱ ۴۶:۱۱ ۴۷:۱۱ ۴۸:۱۱ ۴۹:۱۱ ۵۰:۱۱ ۵۱:۱۱ ۵۲:۱۱ ۵۳:۱۱ ۵۴:۱۱ ۵۵:۱۱ ۵۶:۱۱ ۵۷:۱۱ ۵۸:۱۱ ۵۹:۱۱ ۶۰:۱۱ ۶۱:۱۱ ۶۲:۱۱ ۶۳:۱۱ ۶۴:۱۱ ۶۵:۱۱ ۶۶:۱۱ ۶۷:۱۱ ۶۸:۱۱ ۶۹:۱۱ ۷۰:۱۱ ۷۱:۱۱ ۷۲:۱۱ ۷۳:۱۱ ۷۴:۱۱ ۷۵:۱۱ ۷۶:۱۱ ۷۷:۱۱ ۷۸:۱۱ ۷۹:۱۱ ۸۰:۱۱ ۸۱:۱۱ ۸۲:۱۱ ۸۳:۱۱ ۸۴:۱۱ ۸۵:۱۱ ۸۶:۱۱ ۸۷:۱۱ ۸۸:۱۱ ۸۹:۱۱ ۹۰:۱۱ ۹۱:۱۱ ۹۲:۱۱ ۹۳:۱۱ ۹۴:۱۱ ۹۵:۱۱ ۹۶:۱۱ ۹۷:۱۱ ۹۸:۱۱ ۹۹:۱۱ ۱۰۰:۱۱</p>	<p>کیا، میری راہوں کا پیدد دریافت کرنے چاہتے ہیں؛ وہ صداقت کی شریعتیں مجھ سے طلب کرتے ہیں؛ وہ خدا کی نزدیکی چاہتے ہیں۔ ۳ وہ کہتے ہیں، ہم نے کس لیے روزے رکھے؟ تو تو دیکھتا نہیں؛ اور ہم نے کیوں اپنی جان کو دکھ دیا ہے؟ تو اُس پر لحاظ نہیں رکھتا؛ دیکھو، تم اپنے روزے کے دن کام میں مشغول رہتے ہو، اور سب طرح کی سخت محنت لوگوں سے کرتے ہو۔ ۴ دیکھو، تم اِس مقصد سے روزے رکھتے ہو، کہ جھگڑا رکڑا کرو، اور خدائت کے مکے مارو؛ اِس طرح کا روزہ رکھنا، جس طرح آج کے دن رکھتے ہو، کہ اپنی آواز بلند کرتے ہو، سو نہ چاہیے۔ ۵ کیا یہ وہ روزہ ہے، جو جھکو پسند ہے؟ ۶ ایسا دن، کہ اُس میں آدمی اپنی جان کو دکھ دے، اور اپنے سر کو جھگڑی طرح جھکاوے، اور ذات اور راکھ بچاوے؟ کیا تم یہ روزہ، اور ایسا دن، جو خداوند کا منظور نظر ہو کہوگے؟ ۷ کیا وہ روزہ، جو میں چاہتا ہوں، یہ نہیں، کہ ظلم کی زنجیریں توڑیں، اور جوئے کے بندھن کھولیں، اور مظلوموں کو آزاد کریں، بلکہ ہر ایک جوئے کو توڑ ڈالیں؟ ۸ کیا یہ نہیں، کہ تو اپنی روتی بھوکوں کو کھلاوے، اور مسکینوں کو، جو آوارہ ہیں، اپنے گھر میں لو، اور جب کسی کو ننگا دیکھے، تو اُسے پہناوے، اور تو اپنے اہمجنس سے روپوشی نہ کرے؟ ۸ تب تیری روشنی صبح کے مانند پھولگی، اور تیری عافیت کی ترقی جلد ظاہر ہوگی؛ تیری راستبازی تیرے آگے آگے چلیگی، اور خداوند کا جلال تیرا چلند اول ہوگا۔ ۹ تب تو پکاریگا، اور خداوند جواب دیکے؛ تو چلائیگا، اور وہ بول اُٹھیگا، میں یہاں ہوں، اگر تو اُس جوئے کو، اور اُنکلیوں سے اشارہ کرنے</p>	<p>سکونت کرتا ہی، جس کا نام قدوس ہے؟ یوں فرماتا ہی، میں بلند اور مقدس مکان میں رہتا ہوں؟ اور اُس کے ساتھ بھی جو شکستہ دل اور فروتن ہی؟ کہ عاجزوں کی روح کو جلاؤں، اور خاکساروں کے دل کو زندہ کروں؟ ۱۱ کیونکہ میں ہمیشہ نہ جھکونگا، اور میں سدا غضبناک نہ رہونگا؛ کہ یوں ہی روح میرے حضور بیتاب ہو جاتی، اور جانیں جو میں نے بنائیں۔ ۱۲ کہ میں اُس کے لالچ کے گناہ سے غضبناک ہوا، سو میں نے اُسے مارا؛ میں نے آپ کو چھپایا، اور غصے ہوا، اِس لیے کہ وہ اُس راہ پر، جو اُس کے دل نے نکالی تھی، بھٹک کے گیا تھا۔ ۱۸ میں نے اُس کی چالیں دیکھیں، اور میں ہی اُسے چنگا کرونگا؛ میں اُس کا رہبر ہوونگا، اور اُس کو اور اُس کے غم خواروں کو پھر دلانسا دونگا۔ ۱۹ خداوند کہتا ہے، کہ میں لبوں کا پھل پیدا کرتا ہوں؛ سلامتی، سلامتی اُسکو، جو دور ہی، اور اُسکو بھی جو نزدیک ہی؛ اور میں ہی اُسے صحت دونگا۔ ۲۰ لیکن شہر جو ہیں، سمندر کے مانند ہیں؛ جو نت موج مارتا، اور قرار پکڑ نہیں سکتا، جس کا پانی کیچڑ اور چھلا اُچھالتا ہی۔ ۲۱ میرا خدا فرماتا ہے، کہ شہریوں کے لیے سلامتی نہیں۔ ۵۸ باب اِس باب میں، کہ اِنی حکم ہاکے کہ لوگوں کو اُن کی ریاکاری کے سبب ملالت کرے، ۳ جوئے روزہ کا سچے روزہ سے مقابلہ کرنا۔ ۸ وہ خدا کے وعدوں کو اُن پر ظاہر کرنا، جو بنداری کے شرط پر پورے ہوئے، اور اُنہیں بھی جو سب کے ماننے پر موافق ہیں۔ گلا پھانکے چلا، دروغ نہ کر، نرسنگے کی مانند اپنی آواز بلند کر، اور میرے لوگوں پر اُن کی بغاوت کو، اور یعقوب کے گھرانے پر اُن کی خطوں کو ظاہر کر۔ ۲ کہ وہ روز روز میرے طالب ہیں، اور اُس گروہ کے مانند، جس نے صداقت کے کام کیے، اور اپنے خدا کی سبقتوں کو ترک نہ</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۱۸ کے قرب ۱۰:۳۳ ۱۱:۱۱ ۱۲:۱۱ ۱۳:۱۱ ۱۴:۱۱ ۱۵:۱۱ ۱۶:۱۱ ۱۷:۱۱ ۱۸:۱۱ ۱۹:۱۱ ۲۰:۱۱ ۲۱:۱۱ ۲۲:۱۱ ۲۳:۱۱ ۲۴:۱۱ ۲۵:۱۱ ۲۶:۱۱ ۲۷:۱۱ ۲۸:۱۱ ۲۹:۱۱ ۳۰:۱۱ ۳۱:۱۱ ۳۲:۱۱ ۳۳:۱۱ ۳۴:۱۱ ۳۵:۱۱ ۳۶:۱۱ ۳۷:۱۱ ۳۸:۱۱ ۳۹:۱۱ ۴۰:۱۱ ۴۱:۱۱ ۴۲:۱۱ ۴۳:۱۱ ۴۴:۱۱ ۴۵:۱۱ ۴۶:۱۱ ۴۷:۱۱ ۴۸:۱۱ ۴۹:۱۱ ۵۰:۱۱ ۵۱:۱۱ ۵۲:۱۱ ۵۳:۱۱ ۵۴:۱۱ ۵۵:۱۱ ۵۶:۱۱ ۵۷:۱۱ ۵۸:۱۱ ۵۹:۱۱ ۶۰:۱۱ ۶۱:۱۱ ۶۲:۱۱ ۶۳:۱۱ ۶۴:۱۱ ۶۵:۱۱ ۶۶:۱۱ ۶۷:۱۱ ۶۸:۱۱ ۶۹:۱۱ ۷۰:۱۱ ۷۱:۱۱ ۷۲:۱۱ ۷۳:۱۱ ۷۴:۱۱ ۷۵:۱۱ ۷۶:۱۱ ۷۷:۱۱ ۷۸:۱۱ ۷۹:۱۱ ۸۰:۱۱ ۸۱:۱۱ ۸۲:۱۱ ۸۳:۱۱ ۸۴:۱۱ ۸۵:۱۱ ۸۶:۱۱ ۸۷:۱۱ ۸۸:۱۱ ۸۹:۱۱ ۹۰:۱۱ ۹۱:۱۱ ۹۲:۱۱ ۹۳:۱۱ ۹۴:۱۱ ۹۵:۱۱ ۹۶:۱۱ ۹۷:۱۱ ۹۸:۱۱ ۹۹:۱۱ ۱۰۰:۱۱</p>
---	---	--	---

<p>پیشتر سسیح ۶۱۸ ۷ فریب</p>	<p>اور تمہاری آنکلیاں بدکاری سے آلودہ ہیں؛ تمہارے لب جھوٹے بولتے، اور تمہاری زبان شہادت کی باتیں بکتی ہی۔ کوئی انصاف کہہ، بات پیش نہیں کرتا، اور کوئی سچائی سے ہجرت ثابت نہیں کرتا؛ وہ بطالت پر توکل کرتے ہیں، اور جھوٹے بولتے ہیں؛ انہیں زبان کا پیست ہی، وہ بدکاری جنتے ہیں۔ وہ ناک کے اندے سپونے ہیں، اور مکر کی طرح جلا بنتے ہیں؛ وہ جو ان کے اندوں میں سے کچھ کہتے، مہر جالیکا؛ اور وہ جو تورا جاے، اُس سے افعی نکلیگا۔ ان کے چالے کی پوشاک بن نہیں سکتی؛ وہ اپنی بناوت سے آپ کو ڈھانپ نہیں سکتے؛ ان کے عمل بدکاری کے عمل ہیں، اور ظلم کا کام ان کے ہاتھوں میں ہی۔ ان کے پانو بدی بر دوتے ہیں، اور وہ ناحق کی خونریزی پر تیز قدم ہونے؛ ان کے اندیشے بدکاری کے اندیشے ہیں؛ تباہی اور خرابی ان کی راہوں میں ہیں۔ وہ سلامتی کا رستہ نہیں جانتے، اور ان کی روشوں میں انصاف نہیں؛ وہ اپنے ایسے تیزھی راہ ندانے ہیں؛ جو کوئی اُس میں جانا، سلامتی کو نہ پہچانیگا۔ اس لیے راستی ہم سے دور ہی، اور انصاف ہمارے نزدیک نہیں پہنچتا؛ ہم روشنی کی راہ نکتے ہیں، پر دیکھو، تاریبی ہی؛ اور جگمگاہت کی، پر ہم اندھیرے میں چلتے ہیں۔ ہم دیوار کو اندھے کی طرح توتلے ہیں، ہاں، یوں توتلے ہیں، کہ گویا ہماری آنکھیں نہیں؛ ہم دو پہر کو یوں تھوکر کہتے ہیں، کہ گویا رات ہوتی ہی؛ ہم تندرستوں کے درمیان گویا مردے ہیں۔ ہم ریچھوں کے مانند غراتے ہیں، اور کیوتروں کی طرح کڑھتے ہیں؛ ہم انصاف کی راہ نکتے ہیں، پر وہ کہیں نہیں، اور نجات کے منتظر ہیں، پر وہ ہم سے دور ہی۔ کہ ہماری بغاوتیں تیرے آگے بہت</p>	<p>کو، اور ہرزہ گوئی کو اپنے درمیان سے دور کریگا؛ اور اگر تو اپنے دل کو بھوکے کی طرف مائل کرے، اور تو آزدہ دل کو سیر کرے، تو تیرا نور تاریکی میں طلوع کریگا، اور تیری تیرگی دو پہر کی مانند ہوگی؛ اور خداوند سدا تیری رہنمائی کریگا، اور خشکسالی میں تیرا جی بھرےگا، اور تیری ہڈیوں کو بر مغز کریگا؛ سو تو سیراب باغ کے مانند ہوگا، اور پانی کے چشمے کے مانند جس کا پانی نہ گھٹے۔ اور وہ، جو تیرے ہونگے، قدیم ویران مکانوں کو تعمیر کرینگے، اور جو بڈاگین پشت در پشت آجڑ پڑیں، تو انہیں پھر آتھوایکا، اور تو رخنے کا بند کر دیا، اور آبادی کے لیے راہ کا درست کر دیا۔ کہلائیگا۔ اگر تو سبت کو اپنا پانو روک رکھے، اور میرے مقدس دن میں اپنا کام نہ کرے، اور سبت کو نفیس اور خداوند کا مقدس اور معظم کہے، اور اُسکو بڑا جانے، کہ اپنے کار و بار نہ کرے، اور اپنے نفع کا کام موقوف رکھے، اور بے فائدہ بات چیت میں آئے نہ کاٹے۔ اس نب تو خداوند میں مسرور ہوگا، اور میں تجھے دنیا کے اونچے مکانوں پر سوار کراؤنگا، اور میں تجھے تیرے باپ یعقوب کی میراث سے کہلاؤنگا؛ کیونکہ خداوند ہی کے منہ سے یہ ارشاد ہوا ہی۔</p> <p>باب ۵۹</p> <p>اس باب میں ۵ آیتیں ہیں۔ ۱۔ ۲۔ ۳۔ ۴۔ ۵۔ ۶۔ ۷۔ ۸۔ ۹۔ ۱۰۔ ۱۱۔ ۱۲۔ ۱۳۔ ۱۴۔ ۱۵۔ ۱۶۔ ۱۷۔ ۱۸۔ ۱۹۔ ۲۰۔ ۲۱۔ ۲۲۔ ۲۳۔ ۲۴۔ ۲۵۔ ۲۶۔ ۲۷۔ ۲۸۔ ۲۹۔ ۳۰۔ ۳۱۔ ۳۲۔ ۳۳۔ ۳۴۔ ۳۵۔ ۳۶۔ ۳۷۔ ۳۸۔ ۳۹۔ ۴۰۔ ۴۱۔ ۴۲۔ ۴۳۔ ۴۴۔ ۴۵۔ ۴۶۔ ۴۷۔ ۴۸۔ ۴۹۔ ۵۰۔ ۵۱۔ ۵۲۔ ۵۳۔ ۵۴۔ ۵۵۔ ۵۶۔ ۵۷۔ ۵۸۔ ۵۹۔ ۶۰۔ ۶۱۔ ۶۲۔ ۶۳۔ ۶۴۔ ۶۵۔ ۶۶۔ ۶۷۔ ۶۸۔ ۶۹۔ ۷۰۔ ۷۱۔ ۷۲۔ ۷۳۔ ۷۴۔ ۷۵۔ ۷۶۔ ۷۷۔ ۷۸۔ ۷۹۔ ۸۰۔ ۸۱۔ ۸۲۔ ۸۳۔ ۸۴۔ ۸۵۔ ۸۶۔ ۸۷۔ ۸۸۔ ۸۹۔ ۹۰۔ ۹۱۔ ۹۲۔ ۹۳۔ ۹۴۔ ۹۵۔ ۹۶۔ ۹۷۔ ۹۸۔ ۹۹۔ ۱۰۰۔</p>	<p>پیشتر سسیح ۶۱۸ ۷ فریب</p>
--	---	--	--

پیشتر
مسیح
سے
۶۱۸
کے قریب
—

ہیں، اور ہمارے گناہ ایک ایک ہم پر گواہی دیتے ہیں؛ کیونکہ ہماری بغاوتیں ہمارے ساتھ ہیں، اور ہم اپنی بدکاریوں کو جانتے ہیں؛ ۱۳ کہ ہم نے بغاوت کی ہے، اور خداوند سے بے ایمانی کی، اور اپنے خدا کی پیروی سے کنارہ ہو گئے؛ ہم ظلم اور سرکشی کی باتیں بولتے تھے، اور جھوٹی باتیں دل میں تصور کر کے بولتے تھے؛ ۱۴ عدالت تو ہٹائی گئی، اور انصاف دور کھڑا ہو رہا؛ صداقت بازار میں گر پڑی، اور راستی داخل نہیں ہو سکتی۔ ۱۵ ہاں، راستی گم ہو گئی، اور وہ جو بدی سے بھاگتا ہے، شکار ہو جاتا ہے؛ خداوند نے یہ دیکھا، اور اُس کی نظر میں برا معلوم ہوتا، کہ عدالت نہیں۔

۱۶ اور اُس نے دیکھا، کہ کوئی آدمی نہیں؛ اور تعجب کیا کہ کوئی شفاعت کرنیوالا نہیں؛ سو اُس ہی کے بازو نے اُسکے لیے نجات حاصل کی؛ اور اُسکی راستبازی ہی نے اُسے سمبھالا؛ ۱۷ ہاں، اُس نے راستبازی کو بکتر کے بدلے پہنا، اور نجات کا خود اُس کے سر پر تھا، اور اُس نے لباس کی جگہ، انتقام کی پوشاک پہنی، اور غیرت کا جبا اڑھا۔ ۱۸ جیسے اُنکے اعمال ہیں، ویسی اُن کو جزا دیگا؛ اپنے بیریوں پر قہر کریگا، اور اپنے دشمنوں کو سزا دیگا؛ ہاں، بحری ممالک کو پورا بدلا دیگا۔ ۱۹ تب وہ جو بچھم میں ہیں، خداوند کے نام سے ڈریں گے، اور جو برب میں ہیں، اُسکے جلال سے ترساں ہونگے؛ جب دشمن بازہ کے مانند چڑھ آویگا، تو خداوند کی روح اُسکے مقابل ایک نشان کھڑا کریگی۔

۲۰ اور وہ بچانیاوالا صیہون میں آویگا، ہاں، اُنہیں کے درمیان جو یعقوب میں بدی سے باز آئے، خداوند فرماتا ہے۔ ۲۱ کیونکہ میں جو ہوں سو اُن کے ساتھ میرا عہد یہ ہے، خداوند فرماتا ہے، کہ میری روح جو تجھ پر ہے، اور میری

باتیں، جو میں نے تیرے منہ میں ڈالی ہیں، تیرے منہ سے، اور تیری نسل کے منہ سے، اور تیری نسل کی نسل کے منہ سے، اب سے لیکے ابد تک، جاتی نہ رہیگی؛ خداوند کا یہی ارشاد ہے۔
باب ۶۰

اس باب میں، کہ اہل قوموں کے مرید ہونے کے سبب سے کلیسائی کی بری شوکت ہو چکی۔ ۱۰ وہ تھوڑی سی مدت کے بعد، بری بری نصیحتیں حاصل کرتی۔
۱ آتھ، روشن ہو، کہ تیری روشنی آئی ہے؛ اور خداوند کے جلال نے تجھ پر طلوع کیا ہے؛ ۲ کہ دیکھ، تاریکی زمین پر چھا جائیگی، اور تیرگی قوموں پر؛ لیکن خداوند تجھ پر طالع ہوگا، اور اُسکا جلال تجھ پر نمود ہوگا۔ ۳ اور قومیں تیری روشنی میں، اور شاہان تیرے طلوع کی تجلی میں چلیں گے؛ ۴ اپنی آنکھیں اُٹھا کر چاروں طرف نگاہ کر؛ وہ سب کے سب لکتے ہوتے ہیں، وہ تجھ پاس آتے ہیں؛ تیرے بیتے دور سے آویں گے، اور تیری بیٹیوں کو میں اُٹھائی جائیگی۔ ۵ تب تو دیکھیگی، اور روشن ہوگی؛ ہاں، تیرا دل اُچھلیگا، اور کشادہ ہوگا؛ کیونکہ سمندر کی فراوانی تیری طرف بہریگی، اور قوموں کی دولت تیرے پاس فراہم ہوگی؛ ۶ اُونتیں کثرت سے آکے تجھے چھپا لینگے، مدیاناں اور عقیقہ کے جوان اُونتیں؛ وہ سب، جو سب کے ہیں؛ آویں گے؛ وہ سونا اور لبان لاونگے؛ اور خداوند کی تعریفوں کی بشارتیں سناویں گے۔ ۷ قیدار کی ساری بہترین تیرے پاس جمع ہونگی، نبیط کے میندھے تیری خدمت میں حاضر ہونگے؛ وہ میری منظوری کے واسطے میرے مذبح پر چڑھائے جائیں گے، اور میں اپنی شوکت کے گھر کو بزرگی دونگا۔ ۸ یہ کون ہیں، جو بدلی کی طرح اُرتے آتے ہیں، اور کبوتروں کے مانند اپنی کابک کی طرف؟ ۹ یقیناً بحری ممالک میری راہ نکلیں گے، اور ترسیس کے جہاز پہلے آویں گے، کہ تیرے بیٹوں کو اُن کے رویے

پیشتر
مسیح
سے
۶۱۸
کے قریب
—
۱۰:۲۵ اور
۱۶:۱۰ اور
۱۴:۵ اور
۲:۲۳ اور
۲۴:۱۱ اور
۱۸:۳۱ اور
۱۲:۱ اور
۲۲:۲۰ اور
۱۴:۱۱ اور
۲۰:۱۱ اور
۲:۲۵ اور
۱۰:۲۲ اور
۱:۲۱ اور
۱۱:۲۲ اور
۱۳:۲۵ اور
۲:۲۲ اور
۲:۲۲ اور
۱۰:۲۲ اور
۲:۲۲ اور
۱۰:۲۲ اور

پیشتر
مسیح
سے
۶۹۸
کے قہر
اور
مذکر
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

اور سونے سمیت دور سے خداوند نیرے
خدا، اور اسرائیل کے قدوس کے نام کے
لیئے لوہے کیونکہ اُسے تجھے بزرگی
دی ہی ہے اور احذیبوں کے بیٹے تیری
دیواریں اُتھارینگے، اور اُن کے بادشاہ تیری
خدمت نڈاری کریں گے، اگرچہ میں نے
اپنے قہر سے ایسے مارا، پر اپنی مہربانی
سے میں نچھ پر رحم کرونگا، اور
تیری بدتکبیں ست کھلی رہیں گی، وہ
دن رات کبھی بند نہ ہوئیں گی، نا کہ
فہوں کی دولت کو تیرے پاس لوں،
اور اُن کے بادشاہوں کو دھوم دھام کے ساتھ
۱۰ کہ وہ قوم، اور وہ مہمکت، جو تیری
خدمت نڈاری کریں گی، برباد ہو جاویں گی،
ہاں، وہ فوہ میں ابک نخت ہلاک کی
جائیں گی۔ ۱۳ لبذان کا جلال تجھے پاس
آویگا، سرو، اور صدوب، اور دیودار، ایک
ساتھ، تاکہ میں اپنے مقدس مکان کو
آراستہ کروں، اور اپنے پانوں کی کرسی
کو رونق بخشوں، اور تیرے غارتگروں
کے بیٹے بھی تیرے آگے نہترے ہوئے ہوں گے،
ہاں، وہ سب، جنہوں نے تیری تحقیر
کی، تیرے پانوں پر پڑینگے، اور وہ خداوند
کا شہر، اسرائیل کے قدوس کا صید، تیرا
نام رکھینگے، اور اُسکے بدلے نہ تو برک کی
کٹی، اور نچھ سے نفرت ہوئی، ایسا کہ کسی
آدمی نے تیری طرف گذر بھی نہ کیا،
میں نے شرافت دائمی، اور پشت
در پشت کے لوگوں کا سرور بناؤنگا، اور
قوموں کا دودھ بھی چوس لیگی، ہاں،
بادشاہوں کی چھاتی چوسینگی، اور نو
جانبیگی، کہ میں خداوند تیرا بچاؤنگا،
اور میں بعقوب کا قادر، تیرا چھراؤنگا
ہوں، اور میں پیتل کے بدلے سونا ڈونگا،
اور لوہے کے بدلے روپا، اور لکڑی کے بدلے
پیتل، اور پتھروں کے بدلے لوہا، اور میں
نیرے حکموں کو سلامتی، اور نیرے عاملوں
کو صداقت بناؤنگا، اور اگے کو کبھی تیری
سرزمین میں ظلم کی آواز سنی نہ
جائیگی، اور نہ کہ تیری سرحدوں میں

خرابی یا بربادی کی، تو اپنی دیواروں
کا نام نجات، اور اپنے دروازوں کا غم
ستون کی رکھیں گی، اور اگے تیری روشنی دن
کو سورج سے، اور رات کو تیری چاندنی
پہاند سے نہ ہوگی، بلکہ خداوند تیرا
ابدی نور، اور تیرا خدا تیرا جلال ہوگا،
۲۰ تیرا سورج پھر کبھی نہ ڈھلیگا، اور
تیرے چاند کا زوال نہ ہوگا، کیونکہ خداوند
تیرا ابدی نور ہوگا، اور تیرے ماتم کے دن
آخر ہو جائیں گے، اور تیرے لوگ
سب کے سب راست باز ہوں گے، وہ
اند تک سرزمین کے وارث، اور میری
لٹائی ہوئی تہنی، اور میرے ہاتھ کی
کاربری تھہریں گے، نا کہ میری بزرگی
ظاہر ہوئے، اور ایک چھوٹے سے ابک
ہزار ہوں گے، اور ایک حقیر سے ایک قوی
گروہ ہوگی، میں خداوند اُس کے عین
وقت میں یہ سب کچھ جلد کرونگا،

باب ۶۱

۱ مسیح کے عہدہ کی بابت، اور اہل ایمان کی جلائی
۲ اور اُن برکتوں کی بابت جو اُن پر نازل ہوں
خداوند خدا کی روح مجھے پر ہی ہے،
کیونکہ خداوند نے مجھے مسیح کیا، تاکہ
میں مصیبت زدوں کو خوشخبریاں دوں،
اُسے مجھے بھیجا ہی، کہ میں گوتے دلوں
کو درست کروں، اور قیدیوں کے لیئے
چھوڑنے، اور بندھوؤں کے لیئے قید سے
نکلنے کی مذاہی کروں، اور کہ خداوند
کے سال مقبول کا، اور ہمارے خدا کے
انفہام کے روز کا ایشہار دوں، اور اُن
سب کو جو غمزدہ ہیں، تسلی بخشوں،
۳ کہ صیہون کے غمزدوں کے لیئے تھکانا
کر دوں، کہ اُن کو راہ کے بدلے پکڑی،
اور بوجھ کی جگہ خوشی کا روشن،
اور آداسی کے بدلے ستائش کی خلعت
بخشوں، تاکہ وہ صداقت کے درخت،
اور خداوند کے لگائے ہوئے پودے کہلوں،
کہ اُس کا جلال ظاہر ہوئے،
۴ تب وہ پرانے اجاز مکانوں کی
تعمیر کریں گے، اور قدیم ویرانیوں کو پھر بنا

پیشتر
مسیح
سے
۶۹۸
کے قہر
اور
مذکر
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

پیشتر
مسیح

کریں گے، اور ان اجازتے ہوئے شہوں کو پھر بناؤں گے، جو پشت در پشت اجازتے تھے۔ ہ پر دیسی آکرتے ہونگے، اور تمہارے گلوں کو چراؤں گے، اور اجنبی کے بیٹے تمہارے ہلاوے اور تانستان کے رکھوالے ہونگے۔
۶ پر تم خداوند کے کاہن کھاؤ گے، وہ تمہیں ہمارے خدا کے خادم کہیں گے، تم قوموں کا مال کھاؤ گے، اور ان کی دولت تمہارے تصرف کے لیے ہوگی۔
۷ تمہاری خجالت کے عیوض دونا ملیگا، وہ اپنی رسوائی کے بدلے اپنے حصے سے خوش ہوؤں گے: سو وہ اپنی سرزمین میں دوچند کے مالک ہونگے، اور انہیں دائمی شادمانی ہوگی۔ ۸ کیونکہ میں خداوند اخصاف کو عزیز جاننا ہوں، اور غارتگری اور ظلم سے نفرت رکھتا ہوں: سو میں سچائی سے ان کے گاہوں کا اجر دوں گا، اور ان کے ساتھ ایک ابدی عہد باندھوں گا۔ ۹ اور ان کی نسل قوموں کے درمیان نامور ہوگی، اور ان کی اولاد اُمّتوں کے درمیان: سب، جو انہیں دیکھیں گے، اقرار کریں گے، کہ یہ وہ نسل ہی، جسے خداوند نے مبارک کیا ہے۔
۱۰ میں خداوند سے نیت شادمان ہوؤں گا، میری جان میرے خدا میں مسرور ہوگی، کیونکہ اُس نے نجات کے کپڑے مجھے پہنائے، اُس نے راستبازی کی خلعت سے مجھے ملبس کیا، جس طرح دلہا زینت کی چیزوں سے آپ کو سنوارتا ہے، اور دلہن گہنا پہنے اپنا بناؤ کرتی ہے۔ ۱۱ کیونکہ جس طرح زمین اپنے پہل جمواتی ہے، اور جس طرح باغ ان چیزوں کو، جو اُس میں بوٹی گئی ہیں، اگاتا ہے، اسی طرح خداوند یہوواہ صداقت اور ستودگی کو ساری قوموں کے حضور اگایگا۔
باب ۶۲

اس نام سے کہ اسی کی کمال آرزو ہی کہ کلیسیا خدا کے دھوں کے واسطے سب طرح کا قیام پکڑے۔ مسیحی خاصوں کا عہدہ (جس کی بنا سے ان کو نصیب کرتا)

اس نام سے کہ اہل کی مناسی کی جاوے، اور اُس کے منے کے لئے لوگوں کے دل تیار کیے جاویں۔
صیہوں کی خاطر میں چمپ نہ رھونگا، اور یروسلم کی خاطر میں دم نہ لوں گا، جب تک کہ اُس کی راستبازی نور کے مانند نہ چمکے، اور اُس کی نجات روشن چراغ کی طرح جلوہ گر نہ ہو۔
۲ تب قومیں تیری راستبازی، اور سارے بادشاہ تیری شوکت دیکھیں گے: اور تو ایک نئے نام سے کہلایا جائیگا، جو خداوند کا منہ خود تجھے رکھ دینگا۔ ۳ اور تو خداوند کے ہاتھ میں درخشان تاج ہوگا، اور اپنے خدا کی ہتھیلی میں ایک شاہانہ افسر۔ ۴ تو آگے کو متروک نہ کہلائیگی، اور تیری سرزمین کا کہی پھر خرابہ نام نہ ہوگا، بلکہ تو ا حفظیباہ کہلائیگی، اور تیری سرزمین بے عولاء: کیونکہ خداوند تجھ سے خوش ہے، اور تیری زمین خاوند والی ہوگی۔
۵ کہ جس طرح جوان مرد ایک کنواری عورت کو بیباہ لاتا ہے، اسی طرح وہ جو تجھ کو تعمیر کرتے تجھے بیباہ لے جائیں گے، اور جس طرح دلہا دلہن پر رچھتا ہے، اسی طرح تیرا خدا تجھ پر رچھینگا۔ ۶ اے یروسلم، میں نے تیری دیواروں پر نگہبان بٹھائے ہیں، وہ سارے دن اور ساری رات کہی چمپ نہ رھیں گے، تم، جو خداوند کا ذکر کرتے ہو، چپکے نہ رھو۔ ۷ اور جب تک وہ یروسلم کو قائم نہ کرے، اور اُسے دنیا میں ستودہ کراوے، اُسے چین کرنے نہ دو۔ ۸ خداوند نے اپنے دھنے ہاتھ اور اپنے قوی بازو کی قسم کھائی ہے، کہ یقیناً میں آگے کو تیرا غلہ تیرے دشمنوں کو نہ دوں گا، کہ کھائیں، اور اجنبی زادہ تیری می، جس کے لیے تو نے محنت کھینچی آگے کو نہ پھینکیں، بلکہ وہ ہی، جنہوں نے فصل کی ہے، اُس میں سے کھائیں گے، اور خداوند کی مدح کریں گے، اور وہ جو ذخیرہ میں لائے ہیں، اُسے میری مقدس بارگاہوں میں پھینکیں گے۔

۶۱۸
کے پہلے
اور ۶۱۹
اور ۶۲۰
اور ۶۲۱
اور ۶۲۲
اور ۶۲۳
اور ۶۲۴
اور ۶۲۵
اور ۶۲۶
اور ۶۲۷
اور ۶۲۸
اور ۶۲۹
اور ۶۳۰
اور ۶۳۱
اور ۶۳۲
اور ۶۳۳
اور ۶۳۴
اور ۶۳۵
اور ۶۳۶
اور ۶۳۷
اور ۶۳۸
اور ۶۳۹
اور ۶۴۰
اور ۶۴۱
اور ۶۴۲
اور ۶۴۳
اور ۶۴۴
اور ۶۴۵
اور ۶۴۶
اور ۶۴۷
اور ۶۴۸
اور ۶۴۹
اور ۶۵۰
اور ۶۵۱
اور ۶۵۲
اور ۶۵۳
اور ۶۵۴
اور ۶۵۵
اور ۶۵۶
اور ۶۵۷
اور ۶۵۸
اور ۶۵۹
اور ۶۶۰
اور ۶۶۱
اور ۶۶۲
اور ۶۶۳
اور ۶۶۴
اور ۶۶۵
اور ۶۶۶
اور ۶۶۷
اور ۶۶۸
اور ۶۶۹
اور ۶۷۰
اور ۶۷۱
اور ۶۷۲
اور ۶۷۳
اور ۶۷۴
اور ۶۷۵
اور ۶۷۶
اور ۶۷۷
اور ۶۷۸
اور ۶۷۹
اور ۶۸۰
اور ۶۸۱
اور ۶۸۲
اور ۶۸۳
اور ۶۸۴
اور ۶۸۵
اور ۶۸۶
اور ۶۸۷
اور ۶۸۸
اور ۶۸۹
اور ۶۹۰
اور ۶۹۱
اور ۶۹۲
اور ۶۹۳
اور ۶۹۴
اور ۶۹۵
اور ۶۹۶
اور ۶۹۷
اور ۶۹۸
اور ۶۹۹
اور ۷۰۰

پیشتر
مسیح
۶۱۸
کے پہلے
اور ۶۱۹
اور ۶۲۰
اور ۶۲۱
اور ۶۲۲
اور ۶۲۳
اور ۶۲۴
اور ۶۲۵
اور ۶۲۶
اور ۶۲۷
اور ۶۲۸
اور ۶۲۹
اور ۶۳۰
اور ۶۳۱
اور ۶۳۲
اور ۶۳۳
اور ۶۳۴
اور ۶۳۵
اور ۶۳۶
اور ۶۳۷
اور ۶۳۸
اور ۶۳۹
اور ۶۴۰
اور ۶۴۱
اور ۶۴۲
اور ۶۴۳
اور ۶۴۴
اور ۶۴۵
اور ۶۴۶
اور ۶۴۷
اور ۶۴۸
اور ۶۴۹
اور ۶۵۰
اور ۶۵۱
اور ۶۵۲
اور ۶۵۳
اور ۶۵۴
اور ۶۵۵
اور ۶۵۶
اور ۶۵۷
اور ۶۵۸
اور ۶۵۹
اور ۶۶۰
اور ۶۶۱
اور ۶۶۲
اور ۶۶۳
اور ۶۶۴
اور ۶۶۵
اور ۶۶۶
اور ۶۶۷
اور ۶۶۸
اور ۶۶۹
اور ۶۷۰
اور ۶۷۱
اور ۶۷۲
اور ۶۷۳
اور ۶۷۴
اور ۶۷۵
اور ۶۷۶
اور ۶۷۷
اور ۶۷۸
اور ۶۷۹
اور ۶۸۰
اور ۶۸۱
اور ۶۸۲
اور ۶۸۳
اور ۶۸۴
اور ۶۸۵
اور ۶۸۶
اور ۶۸۷
اور ۶۸۸
اور ۶۸۹
اور ۶۹۰
اور ۶۹۱
اور ۶۹۲
اور ۶۹۳
اور ۶۹۴
اور ۶۹۵
اور ۶۹۶
اور ۶۹۷
اور ۶۹۸
اور ۶۹۹
اور ۷۰۰

پیشتر

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۱۵ آسمان پر سے نگاہ کر، اور اپنے

مقدس اور جلیل مسکن سے دیکھ، تیری

غیرت اور تیری قوت کہاں ہے؟ تیری جزی

میا، اور تیری رحمتیں جو مجھ پر ہوئی

تھیں؟ کیا موقوف کی گئیں؟ ۱۶ یقیناً

تو ہمارا باپ ہی، اگرچہ ابرہام ہم سے

ناتاتف ہو، اور اسرائیل ہمیں نہیں

پہچانے: تو، ای خداوند، ہمارا باپ ہی،

اور تو ہمارا نجات بخش نیولا ہی: تیرا نام

ابد سے ہی۔

۱۷ ای خداوند، کیوں تو نے ہمیں

اپنی راہوں سے گمراہ کیا؟ کیوں تو نے

ہمارے دل کو سخت کیا، کہ تجھ سے

نہ ڈرں؟ اپنے بندوں کی خاطر، اپنی

میراث کے فرقوں کی خاطر پھر آ۔

۱۸ تیری قوم مقدس تھوڑی مدت تک

آسے قبضے میں رکھتی تھی، اور اب ہمارے

دشمنوں نے تیرے مقدس کو پایمال کیا،

۱۹ ہم تو اُن کے مانند ہوئے، کہ جن پر

تو نے کدھی تسلط نہیں رکھی، اور جو

تیرے نام کے نہیں کہلاتے۔

باب ۶۴

اس بیان میں، کہ اگلیسا منتس کرتی کہ خدا کی لادت

ظاہر کی جاوے۔ خدا کی رحمت کو مانگ، وہ اپنی

تہمی خرابی کا اقرار کرے۔ وہ مصیبت کے سبب سے

شکایت کرتی۔

کاش کہ تو آسمان کو بہارے، اور اتر

آوے، کہ تیرے حضور بہار لڑش کہاویں،

۲ جس طرح آگ سوکھی کدلیوں کو

بازتی، اور پانی آگ سے جوش مارتا ہی،

تا کہ تیرا نام تیرے مخالفوں میں مشہور

ہوے، اور قومیں تیرے حضور میں لڑان

ہوویں! ۳ جس وقت تو نے درونے کام

کیئے، جن کے ہم منتظر نہ تھے، تو

اُتر آیا، اور بہار تیرے حضور کانپ گئے۔

۴ کیونکہ ابتدا سے کسی نے نہ سنا، نہ کسی

کے کانوں تک پہنچا، اور نہ کسی خدا کو

تیرے سوا، آنکھوں سے دیکھا، جو اپنے

انتظار کھینچنیوالے کے ساتھ وہ ایسا کچھ

کرے۔ ۵ تو اُس سے ملتا ہی، جو خوشی

کے ساتھ راستبازی کے کام کرتا ہی، اور

اُن سے، جو تیری راہوں میں تجھے یاد

رکھتے ہیں؟ دیکھ، تو غصہ ہی، کیونکہ

ہم نے گناہ کیئے، لیکن، اِس لیئے کہ

وہ راہیں ابدی ہیں، ہم نجات پاونگے؟

۶ اور ہم تو سب کے سب ایسے ہیں

جیسے ناپاک چیز، اور ہماری ساری

راستبازیاں گندی دھجی کی سی ہیں،

اور ہم سب پتے کی طرح کذبہاتے ہیں،

اور ہماری بدکاریاں آندھی کے مانند

ہمیں اُتر لے گئیں: ۷ سو اِس کے کوئی

نہیں جو تیرا نام لےوے، جو آپ کو

اُتھارے اُتھے اور تیرا آسرا پکڑے: پس

ہماری بدکاریوں کے سبب تو نے اپنا منہ

ہم سے چھپایا، اور ہم کو پگھلا ڈالا۔ ۸ تو بھی،

ای خداوند، تو ہمارا باپ ہی، ہم ماتی

ہیں، اور تو ہمارا کھار ہی، اور ہم سب

کے سب تیرے ہاتھ کے بنائے ہوئے ہیں۔

۹ ای خداوند، نپت غصہ مت ہو،

اور ہماری بدکاریاں سدا یاد نہ رکھ: نگاہ

کر، دیکھ، ہم تیری منت کرتے ہیں، ہم

سب تیرے لوگ ہیں۔ ۱۰ تیرے پاک

شہر بیابان بن گئے، صیہون سنسان ہوا،

یروسلم ویران ہی۔ ۱۱ ہمارا مقدس اور

خوش نما گھر، جسمیں ہمارے باپ دادا

تیری ستایش کرتے تھے، آگ سے جلایا

گیا، اور ہماری ساری نفیس چیزیں

برباد ہو گئیں۔ ۱۲ ای خداوند، کیا تو

اِن چیزوں کے سبب سے آپ کو روکیگا،

اور کیا تو خاموش رہیگا، اور ہم کو

نپت ستاتا رہیگا؟

باب ۶۵

اس بیان میں، کہ اشر قوموں کی بولامت کہ کوہنکر ہوگی۔

۲ یہودی اپنی اسماعلی اور اسرائیلی اور ریکاری

کے سبب دکھتے جاتے ہیں۔ اُن میں سے ایک ہند

نہات ہارگا۔ ۱۱ اُن انہوں کی بات جو شہروں پر

پڑے اور اُن برکتوں کی، جو راستہ بازوں کو ملتی۔

۱۵ یروسلم جدید کا پہلے حال۔

میں نے اُنکی طرف توجہ کی، جنہوں

نے مجھ سے نہ مانگا: انہوں نے مجھے

پایا، جنہوں نے مجھے نہ ڈھونڈھا: میں

نے ایک گروہ کو، جو میرے نام کی نہیں

کہلاتی تھی، کہا، مجھے دیکھ، مجھے

پیشتر

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

۶۶۸

<p>پیشتر سسیح ۱۹۸ کے فرسہ ۲۰۱ اور ۲۰۲ اور ۲۰۳ اور ۲۰۴ اور ۲۰۵ اور ۲۰۶ اور ۲۰۷ اور ۲۰۸ اور ۲۰۹ اور ۲۱۰ اور ۲۱۱ اور ۲۱۲ اور ۲۱۳ اور ۲۱۴ اور ۲۱۵ اور ۲۱۶ اور ۲۱۷ اور ۲۱۸ اور ۲۱۹ اور ۲۲۰ اور ۲۲۱ اور ۲۲۲ اور ۲۲۳ اور ۲۲۴ اور ۲۲۵ اور ۲۲۶ اور ۲۲۷ اور ۲۲۸ اور ۲۲۹ اور ۲۳۰ اور ۲۳۱ اور ۲۳۲ اور ۲۳۳ اور ۲۳۴ اور ۲۳۵ اور ۲۳۶ اور ۲۳۷ اور ۲۳۸ اور ۲۳۹ اور ۲۴۰ اور ۲۴۱ اور ۲۴۲ اور ۲۴۳ اور ۲۴۴ اور ۲۴۵ اور ۲۴۶ اور ۲۴۷ اور ۲۴۸ اور ۲۴۹ اور ۲۵۰ اور ۲۵۱ اور ۲۵۲ اور ۲۵۳ اور ۲۵۴ اور ۲۵۵ اور ۲۵۶ اور ۲۵۷ اور ۲۵۸ اور ۲۵۹ اور ۲۶۰ اور ۲۶۱ اور ۲۶۲ اور ۲۶۳ اور ۲۶۴ اور ۲۶۵ اور ۲۶۶ اور ۲۶۷ اور ۲۶۸ اور ۲۶۹ اور ۲۷۰ اور ۲۷۱ اور ۲۷۲ اور ۲۷۳ اور ۲۷۴ اور ۲۷۵ اور ۲۷۶ اور ۲۷۷ اور ۲۷۸ اور ۲۷۹ اور ۲۸۰ اور ۲۸۱ اور ۲۸۲ اور ۲۸۳ اور ۲۸۴ اور ۲۸۵ اور ۲۸۶ اور ۲۸۷ اور ۲۸۸ اور ۲۸۹ اور ۲۹۰ اور ۲۹۱ اور ۲۹۲ اور ۲۹۳ اور ۲۹۴ اور ۲۹۵ اور ۲۹۶ اور ۲۹۷ اور ۲۹۸ اور ۲۹۹ اور ۳۰۰ اور ۳۰۱ اور ۳۰۲ اور ۳۰۳ اور ۳۰۴ اور ۳۰۵ اور ۳۰۶ اور ۳۰۷ اور ۳۰۸ اور ۳۰۹ اور ۳۱۰ اور ۳۱۱ اور ۳۱۲ اور ۳۱۳ اور ۳۱۴ اور ۳۱۵ اور ۳۱۶ اور ۳۱۷ اور ۳۱۸ اور ۳۱۹ اور ۳۲۰ اور ۳۲۱ اور ۳۲۲ اور ۳۲۳ اور ۳۲۴ اور ۳۲۵ اور ۳۲۶ اور ۳۲۷ اور ۳۲۸ اور ۳۲۹ اور ۳۳۰ اور ۳۳۱ اور ۳۳۲ اور ۳۳۳ اور ۳۳۴ اور ۳۳۵ اور ۳۳۶ اور ۳۳۷ اور ۳۳۸ اور ۳۳۹ اور ۳۴۰ اور ۳۴۱ اور ۳۴۲ اور ۳۴۳ اور ۳۴۴ اور ۳۴۵ اور ۳۴۶ اور ۳۴۷ اور ۳۴۸ اور ۳۴۹ اور ۳۵۰ اور ۳۵۱ اور ۳۵۲ اور ۳۵۳ اور ۳۵۴ اور ۳۵۵ اور ۳۵۶ اور ۳۵۷ اور ۳۵۸ اور ۳۵۹ اور ۳۶۰ اور ۳۶۱ اور ۳۶۲ اور ۳۶۳ اور ۳۶۴ اور ۳۶۵ اور ۳۶۶ اور ۳۶۷ اور ۳۶۸ اور ۳۶۹ اور ۳۷۰ اور ۳۷۱ اور ۳۷۲ اور ۳۷۳ اور ۳۷۴ اور ۳۷۵ اور ۳۷۶ اور ۳۷۷ اور ۳۷۸ اور ۳۷۹ اور ۳۸۰ اور ۳۸۱ اور ۳۸۲ اور ۳۸۳ اور ۳۸۴ اور ۳۸۵ اور ۳۸۶ اور ۳۸۷ اور ۳۸۸ اور ۳۸۹ اور ۳۹۰ اور ۳۹۱ اور ۳۹۲ اور ۳۹۳ اور ۳۹۴ اور ۳۹۵ اور ۳۹۶ اور ۳۹۷ اور ۳۹۸ اور ۳۹۹ اور ۴۰۰</p>	<p>دیکھو۔ ۲ میں نے ایک سرکش گروہ کی طرف جو اپنی فکروں کی پیروی میں اسی راہ چلنی ہی کہ اچھی نہیں، ہمیشہ اپنے ہاتھوں کو پھیلا کر کیا، ۳ اسی گروہ کی طرف، جو سدا میرے مذہب پر مجھے کھجاکے غصہ دلانی تھی، اور داشوں میں قربانیاں کرتی تھی، اور بہتوں پر خوشبوٹھی جلاتی تھی، ۴ جو دوزوں میں بیٹھتی تھی، اور گوروں میں رات کو کاٹتی تھی، ۵ جو سو آروں کا کہشت کہتی تھی، اور نقرتی چیزوں کا، سوربا آن کے باسنوں میں تھا، ۵ اور کہنی تھی، اُدھر ہی سدا میرے نزدیک مت آ، کیونکہ میں سچ سے زیادہ پاک ہوں۔ ۶ اے وہ ہیں جسے دھونواں میری ناک کے نام سے، اور جیسے آگ، جو اس پھر حل کرتی سی۔ ۷ دیکھو، میرے آگے بہ فلم بند ہوا ہے، سو میں جب نہ رہونگا، میں بدلا دونگا، لکن ان کی گود میں بھی بدلا دونگا، ۸ تمہارے بدکاروں کا، اور تمہارے ناسدادوں کی بدکاروں کا بدلا ایک ساتھ، ۹ خداوند فرماتا ہی، کیونکہ وہ پہلے ہی خوشبوٹھیاں جلانے، اور تیلوں پر ماری نکدیر کرتے تھے، ۱۰ ان اگلے کاموں کا بدلا میں ان کی ذمہ میں صاب کے دونگا، ۱۱ خداوند میں فرماتا ہی جس طرح سے شہرہ انگوروں کے خوبے میں موجود ہی، اور کوئی کہتا ہی، اُسے خراب نہ کر، کہ اُس میں برکت ہی، ۱۲ اسی طرح میں اپنے بندوں کی خاطر کرونگا، اور اُن سبھوں کو ہلاک نہ کرونگا، ۱۳ اور میں یعقوب میں سے ایک نسل نکالونگا، اور یہوداہ میں سے، جو میرے پہاڑ کے وارث ہوں، اور میرے برگزیدے اُس کے وارث ہونگے، اور میرے بندے وہاں بسینگے، ۱۴ اور سرور، گلوں کا گھر ہوگی اور عاکور کا نشیب گیلیوں کے بیٹھنے کا مقام، میرے اُن لوگوں کے لیے، جو میرے طالب ہوئے۔</p>	<p>۱۱ لیکن تم، جو خداوند کو چھوڑتے ہو، اور میرے مقدس کوزے کو فراموش کرتے ہو، اور الاقبال کے لیے دسترخوان بنا کر کرتے ہو، اور تقدیر کے لیے جام بھرنے ہو، ۱۲ میں تمہیں گن گنکے نثار کے حوالے کرونگا، اور تم سب ذبح ہونے کے لیے جھک جاؤ گے، یہی ہوگا، اس لیے کہ جب میں نے بولایا، تم بے حجاب نہیں بنا، جب میں نے کہا، تم نے نہ سنا، بلکہ میری آنکھوں کے آگے بدی کی، اور وہ چیر بسند کی، نہ جس سے میں ناخوش ہوا۔ ۱۳ اِس لیے خداوند بہووا، یوں فرماتا ہی، کہ دیکھو، میرے بندے کہ اوینگے، پر تم لوگ بے رحم رہو گے، میرے بندے پیونگے، پر تم پیاسے رہو گے، دیکھو میرے بندے شادمان ہو گے، پر تم شیمان ہو گے، ۱۴ دیکھو، میرے بندے دل کی خوشی سے گائینگے، پر تم دل نہ پیرنے سبب دالہ کر گے، اور جانکاہی سے داوا کرو گے، ۱۵ اور تم اپنا نام اپنے پیچھے جھوڑو گے، جو میرے برگزیدوں پر لعنت کا باعث ہوگا، کیونکہ خداوند یہوواہ تم کو نازل کرونگا، اور اپنے بندوں کو دوسرے نام سے بلائیگا، ۱۶ یہاں تک کہ جو کوئی زمین میں اپنی دعاے خیر کرے، سچے خدا کے نام سے اپنی دعاے خیر کرونگا، اور جو کوئی زمین میں قسم کھائے، سچے خدا کے نام سے قسم کھائیگا، کیونکہ اگلی مصیبتیں فراموش ہو گئیں، اور وہ میری آنکھوں سے پوشیدہ ہیں، ۱۷ کہ دیکھو، میں نے آسمان، اور نئی زمین کو پیدا کرنا ہوں، اور جو آگے تھے، اُن کا پھر ذکر نہ ہوگا، اور وہ خاطر میں پھر نہ آویں گے، ۱۸ بلکہ تم میری اِس نئی مخلقت سے اندی خوشی اور شادمانی کرو، کیونکہ دیکھو، میں یروسلم کو خوشی، اور اُس کے لوگوں کو خوشی بناؤنگا، ۱۹ اور میں یروسلم سے خوش ہوونگا، اور اپنے لوگوں سے مسرور،</p>
---	--	--

<p>پیشتر مسیح ۶۶۸ کے قریب ۱۰:۳۰ اور ۱۱:۰۱ اور ۱۱:۳۰ اور ۱۲:۰۱ اور ۱۲:۳۰ اور ۱۳:۰۱ اور ۱۳:۳۰ اور ۱۴:۰۱ اور ۱۴:۳۰ اور ۱۵:۰۱ اور ۱۵:۳۰ اور ۱۶:۰۱ اور ۱۶:۳۰ اور ۱۷:۰۱ اور ۱۷:۳۰ اور ۱۸:۰۱ اور ۱۸:۳۰ اور ۱۹:۰۱ اور ۱۹:۳۰ اور ۲۰:۰۱ اور ۲۰:۳۰ اور ۲۱:۰۱ اور ۲۱:۳۰ اور ۲۲:۰۱ اور ۲۲:۳۰ اور ۲۳:۰۱ اور ۲۳:۳۰ اور ۲۴:۰۱ اور ۲۴:۳۰ اور ۲۵:۰۱ اور ۲۵:۳۰ اور ۲۶:۰۱ اور ۲۶:۳۰ اور ۲۷:۰۱ اور ۲۷:۳۰ اور ۲۸:۰۱ اور ۲۸:۳۰ اور ۲۹:۰۱ اور ۲۹:۳۰ اور ۳۰:۰۱ اور ۳۰:۳۰ اور ۳۱:۰۱ اور ۳۱:۳۰ اور ۳۲:۰۱ اور ۳۲:۳۰ اور ۳۳:۰۱ اور ۳۳:۳۰ اور ۳۴:۰۱ اور ۳۴:۳۰ اور ۳۵:۰۱ اور ۳۵:۳۰ اور ۳۶:۰۱ اور ۳۶:۳۰ اور ۳۷:۰۱ اور ۳۷:۳۰ اور ۳۸:۰۱ اور ۳۸:۳۰ اور ۳۹:۰۱ اور ۳۹:۳۰ اور ۴۰:۰۱ اور ۴۰:۳۰ اور ۴۱:۰۱ اور ۴۱:۳۰ اور ۴۲:۰۱ اور ۴۲:۳۰ اور ۴۳:۰۱ اور ۴۳:۳۰ اور ۴۴:۰۱ اور ۴۴:۳۰ اور ۴۵:۰۱ اور ۴۵:۳۰ اور ۴۶:۰۱ اور ۴۶:۳۰ اور ۴۷:۰۱ اور ۴۷:۳۰ اور ۴۸:۰۱ اور ۴۸:۳۰ اور ۴۹:۰۱ اور ۴۹:۳۰ اور ۵۰:۰۱ اور ۵۰:۳۰ اور ۵۱:۰۱ اور ۵۱:۳۰ اور ۵۲:۰۱ اور ۵۲:۳۰ اور ۵۳:۰۱ اور ۵۳:۳۰ اور ۵۴:۰۱ اور ۵۴:۳۰ اور ۵۵:۰۱ اور ۵۵:۳۰ اور ۵۶:۰۱ اور ۵۶:۳۰ اور ۵۷:۰۱ اور ۵۷:۳۰ اور ۵۸:۰۱ اور ۵۸:۳۰ اور ۵۹:۰۱ اور ۵۹:۳۰ اور ۶۰:۰۱ اور ۶۰:۳۰ اور ۶۱:۰۱ اور ۶۱:۳۰ اور ۶۲:۰۱ اور ۶۲:۳۰ اور ۶۳:۰۱ اور ۶۳:۳۰ اور ۶۴:۰۱ اور ۶۴:۳۰ اور ۶۵:۰۱ اور ۶۵:۳۰ اور ۶۶:۰۱ اور ۶۶:۳۰ اور ۶۷:۰۱ اور ۶۷:۳۰ اور ۶۸:۰۱ اور ۶۸:۳۰ اور ۶۹:۰۱ اور ۶۹:۳۰ اور ۷۰:۰۱ اور ۷۰:۳۰ اور ۷۱:۰۱ اور ۷۱:۳۰ اور ۷۲:۰۱ اور ۷۲:۳۰ اور ۷۳:۰۱ اور ۷۳:۳۰ اور ۷۴:۰۱ اور ۷۴:۳۰ اور ۷۵:۰۱ اور ۷۵:۳۰ اور ۷۶:۰۱ اور ۷۶:۳۰ اور ۷۷:۰۱ اور ۷۷:۳۰ اور ۷۸:۰۱ اور ۷۸:۳۰ اور ۷۹:۰۱ اور ۷۹:۳۰ اور ۸۰:۰۱ اور ۸۰:۳۰ اور ۸۱:۰۱ اور ۸۱:۳۰ اور ۸۲:۰۱ اور ۸۲:۳۰ اور ۸۳:۰۱ اور ۸۳:۳۰ اور ۸۴:۰۱ اور ۸۴:۳۰ اور ۸۵:۰۱ اور ۸۵:۳۰ اور ۸۶:۰۱ اور ۸۶:۳۰ اور ۸۷:۰۱ اور ۸۷:۳۰ اور ۸۸:۰۱ اور ۸۸:۳۰ اور ۸۹:۰۱ اور ۸۹:۳۰ اور ۹۰:۰۱ اور ۹۰:۳۰ اور ۹۱:۰۱ اور ۹۱:۳۰ اور ۹۲:۰۱ اور ۹۲:۳۰ اور ۹۳:۰۱ اور ۹۳:۳۰ اور ۹۴:۰۱ اور ۹۴:۳۰ اور ۹۵:۰۱ اور ۹۵:۳۰ اور ۹۶:۰۱ اور ۹۶:۳۰ اور ۹۷:۰۱ اور ۹۷:۳۰ اور ۹۸:۰۱ اور ۹۸:۳۰ اور ۹۹:۰۱ اور ۹۹:۳۰ اور ۱۰۰:۰۱ اور ۱۰۰:۳۰</p>	<p>ہاتھ نے بناائیں، اور یہ سب موجود ہوئی ہیں، خداوند فرماتا ہے: لیکن میں اُس شخص پر نگاہ کرونگا، اُسی پر جو غریب اور شکستہ دل ہے، اور میرے کلام کے سبب کانپ جاتا ہے۔ ۳ وہ جو بیل ذبح کرتا، اُس کے مانند ہے، جس نے ایک آدمی کو مار ڈالا؛ اور وہ جو ایک برہ تو بانی کرتا ہے، اُس کے برابر ہے، جس نے ایک کتے کی گردن کاٹی ہے؛ اور وہی، جو ہدین چڑھاتا ہے ایسا ہے، جیسے اُس نے سو اُر کا لہو گذرانا ہے؛ وہ جو بادکاری کے لیئے لبنان گذراندا اُس نے مانند ہے، جس نے بت کو مبارک کہا ہے۔ ہاں، اُنہوں نے اپنی اپنی راہیں چن لیں، اور اُن کے جی اُنکی نافرمانی چیزوں سے مسرور ہیں۔ یہی اُن نے لیئے مصیبتوں کو چن لیا، اور جن سے وہ قرتیہ ہیں اُنہیں اُن پر ڈالوتکا، کیونکہ: جب میں نے پکارا، تو کسی نے جواب نہ دیا؛ جب میں نے کہا، تو اُنہوں نے نہ سنا؛ بلکہ اُنہوں نے میری آنکھوں کے آگے شرارت کی، اور اُس بات کو اختیار کیا، جس سے میں ناخوش تھا۔ ۵ خداوند کی بات سنو، اے تم، جو اُس کے کلام کے سبب کانپتے ہو؛ تمہارے بھائی جو تمہارا کینہہ رہتے، اور میرے نام کے واسطے تمہیں خارج کر دیتے ہیں، کہتے ہیں، خداوند کی تعجید کی جائیگی؛ پر وہ تمہاری خوشی کے لیئے دکھائی دینگا، اور وہ پشیمان ہونگے۔ شہر کی طرف سے شل غلے کی آواز! اور ہیٹل کی طرف سے یہی آواز! یہ خداوند کی آواز ہے، جو اپنے دشمنوں کو بدلہ دیتا ہے۔ ۷ پیشتر اُس سے کہ اُسے درن لگیں، وہ جن تریہ؛ اور اُس سے آگے کہ وہ درن کھاوے، اُسکو فرزند نرینہ پیدا ہوا۔ ۸ ایسی بات کس نے سنی؟ ایسی چیزیں کس نے دیکھیں؟ کیا ہو سکتا، کہ زمین کو ایک دن میں جلنے کا پیر لگے،</p>	<p>اُس میں رونے کی سدا کبھی پھر سنی نہ جائیگی؛ اور نہ نائے کرنے کی آواز۔ ۲۰ سو آگے کو وہاں ایسا کوئی لڑکا نہ ہوگا، جو کم عمر رہے، اور نہ ایسا کوئی بڑھا، جو اپنی عمر پوری نہ کرے؛ کیونکہ وہ لڑکا ہی ہوگا جو سو برس کا ہوکے مرے، پر گنہگار، جو سو سو برس کے ہوکے مر جاوے، وہ ملعون ہونگے۔ ۲۱ وہ گھر بناوینگے، اور اُن میں بسینگے؛ وہ تاقستان لگدینگے، اور اُنکے میوے کھاینگے۔ ۲۲ اور ایسا نہ ہوگا کہ وہ بناوے، اور دوسرا بیسے؛ اور وہ لگاویں، اور دوسرا کھاوے؛ کیونکہ میرے بندوں کے ایام درخت کے ایام کے مانند ہونگے، اور میرے برگ پڑے، اپنے ہاتھوں کے کام سے خود ڈالے؛ اُتھاینگے۔ اُن کی مشنیت سے ثمرہ نہ ہوگی، اور وہ نرکے نہ چینگے جو ناگہان ہلاک ہوں؛ کیونکہ وہ اپنی اولاد سمیت خداوند کے مبارکوں کی نسل تپہرنگے۔ ۲۵ اور ایسا ہوگا، کہ پیشتر اُس سے، کہ وہ بکاروں میں جواب دینگا؛ اور وہ ہنوز کہہ نہ چکیں گے، کہ میں سن لوں گا۔ ۲۵ بہتر یا اور بہتر ایک ساتھ چریں گے، اور شیریں بیل کے مانند گھاس کھاینگے؛ لیکن سانپ جو ہی سو خاک پھانکیگا، وہ میرے سارے مقدس پہاڑ پر دکھ نہ دینگے، اور ہلاک نہ کریں گے، خداوند فرماتا ہے۔ ۶۶ باب</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۶۸ کے قریب ۱۰:۳۰ اور ۱۱:۰۱ اور ۱۱:۳۰ اور ۱۲:۰۱ اور ۱۲:۳۰ اور ۱۳:۰۱ اور ۱۳:۳۰ اور ۱۴:۰۱ اور ۱۴:۳۰ اور ۱۵:۰۱ اور ۱۵:۳۰ اور ۱۶:۰۱ اور ۱۶:۳۰ اور ۱۷:۰۱ اور ۱۷:۳۰ اور ۱۸:۰۱ اور ۱۸:۳۰ اور ۱۹:۰۱ اور ۱۹:۳۰ اور ۲۰:۰۱ اور ۲۰:۳۰ اور ۲۱:۰۱ اور ۲۱:۳۰ اور ۲۲:۰۱ اور ۲۲:۳۰ اور ۲۳:۰۱ اور ۲۳:۳۰ اور ۲۴:۰۱ اور ۲۴:۳۰ اور ۲۵:۰۱ اور ۲۵:۳۰ اور ۲۶:۰۱ اور ۲۶:۳۰ اور ۲۷:۰۱ اور ۲۷:۳۰ اور ۲۸:۰۱ اور ۲۸:۳۰ اور ۲۹:۰۱ اور ۲۹:۳۰ اور ۳۰:۰۱ اور ۳۰:۳۰ اور ۳۱:۰۱ اور ۳۱:۳۰ اور ۳۲:۰۱ اور ۳۲:۳۰ اور ۳۳:۰۱ اور ۳۳:۳۰ اور ۳۴:۰۱ اور ۳۴:۳۰ اور ۳۵:۰۱ اور ۳۵:۳۰ اور ۳۶:۰۱ اور ۳۶:۳۰ اور ۳۷:۰۱ اور ۳۷:۳۰ اور ۳۸:۰۱ اور ۳۸:۳۰ اور ۳۹:۰۱ اور ۳۹:۳۰ اور ۴۰:۰۱ اور ۴۰:۳۰ اور ۴۱:۰۱ اور ۴۱:۳۰ اور ۴۲:۰۱ اور ۴۲:۳۰ اور ۴۳:۰۱ اور ۴۳:۳۰ اور ۴۴:۰۱ اور ۴۴:۳۰ اور ۴۵:۰۱ اور ۴۵:۳۰ اور ۴۶:۰۱ اور ۴۶:۳۰ اور ۴۷:۰۱ اور ۴۷:۳۰ اور ۴۸:۰۱ اور ۴۸:۳۰ اور ۴۹:۰۱ اور ۴۹:۳۰ اور ۵۰:۰۱ اور ۵۰:۳۰ اور ۵۱:۰۱ اور ۵۱:۳۰ اور ۵۲:۰۱ اور ۵۲:۳۰ اور ۵۳:۰۱ اور ۵۳:۳۰ اور ۵۴:۰۱ اور ۵۴:۳۰ اور ۵۵:۰۱ اور ۵۵:۳۰ اور ۵۶:۰۱ اور ۵۶:۳۰ اور ۵۷:۰۱ اور ۵۷:۳۰ اور ۵۸:۰۱ اور ۵۸:۳۰ اور ۵۹:۰۱ اور ۵۹:۳۰ اور ۶۰:۰۱ اور ۶۰:۳۰ اور ۶۱:۰۱ اور ۶۱:۳۰ اور ۶۲:۰۱ اور ۶۲:۳۰ اور ۶۳:۰۱ اور ۶۳:۳۰ اور ۶۴:۰۱ اور ۶۴:۳۰ اور ۶۵:۰۱ اور ۶۵:۳۰ اور ۶۶:۰۱ اور ۶۶:۳۰ اور ۶۷:۰۱ اور ۶۷:۳۰ اور ۶۸:۰۱ اور ۶۸:۳۰ اور ۶۹:۰۱ اور ۶۹:۳۰ اور ۷۰:۰۱ اور ۷۰:۳۰ اور ۷۱:۰۱ اور ۷۱:۳۰ اور ۷۲:۰۱ اور ۷۲:۳۰ اور ۷۳:۰۱ اور ۷۳:۳۰ اور ۷۴:۰۱ اور ۷۴:۳۰ اور ۷۵:۰۱ اور ۷۵:۳۰ اور ۷۶:۰۱ اور ۷۶:۳۰ اور ۷۷:۰۱ اور ۷۷:۳۰ اور ۷۸:۰۱ اور ۷۸:۳۰ اور ۷۹:۰۱ اور ۷۹:۳۰ اور ۸۰:۰۱ اور ۸۰:۳۰ اور ۸۱:۰۱ اور ۸۱:۳۰ اور ۸۲:۰۱ اور ۸۲:۳۰ اور ۸۳:۰۱ اور ۸۳:۳۰ اور ۸۴:۰۱ اور ۸۴:۳۰ اور ۸۵:۰۱ اور ۸۵:۳۰ اور ۸۶:۰۱ اور ۸۶:۳۰ اور ۸۷:۰۱ اور ۸۷:۳۰ اور ۸۸:۰۱ اور ۸۸:۳۰ اور ۸۹:۰۱ اور ۸۹:۳۰ اور ۹۰:۰۱ اور ۹۰:۳۰ اور ۹۱:۰۱ اور ۹۱:۳۰ اور ۹۲:۰۱ اور ۹۲:۳۰ اور ۹۳:۰۱ اور ۹۳:۳۰ اور ۹۴:۰۱ اور ۹۴:۳۰ اور ۹۵:۰۱ اور ۹۵:۳۰ اور ۹۶:۰۱ اور ۹۶:۳۰ اور ۹۷:۰۱ اور ۹۷:۳۰ اور ۹۸:۰۱ اور ۹۸:۳۰ اور ۹۹:۰۱ اور ۹۹:۳۰ اور ۱۰۰:۰۱ اور ۱۰۰:۳۰</p>
---	--	--	---

<p>پیشتر مسیح سے ۶۱۸ کے قریب</p> <p>۱۰ : ۲۸</p> <p>۱۰ : ۲۹</p> <p>۱۰ : ۳۰</p> <p>۱۰ : ۳۱</p> <p>۱۰ : ۳۲</p> <p>۱۰ : ۳۳</p> <p>۱۰ : ۳۴</p> <p>۱۰ : ۳۵</p> <p>۱۰ : ۳۶</p> <p>۱۰ : ۳۷</p> <p>۱۰ : ۳۸</p> <p>۱۰ : ۳۹</p> <p>۱۰ : ۴۰</p> <p>۱۰ : ۴۱</p> <p>۱۰ : ۴۲</p> <p>۱۰ : ۴۳</p> <p>۱۰ : ۴۴</p> <p>۱۰ : ۴۵</p> <p>۱۰ : ۴۶</p> <p>۱۰ : ۴۷</p> <p>۱۰ : ۴۸</p> <p>۱۰ : ۴۹</p> <p>۱۰ : ۵۰</p> <p>۱۰ : ۵۱</p> <p>۱۰ : ۵۲</p> <p>۱۰ : ۵۳</p> <p>۱۰ : ۵۴</p> <p>۱۰ : ۵۵</p> <p>۱۰ : ۵۶</p> <p>۱۰ : ۵۷</p> <p>۱۰ : ۵۸</p> <p>۱۰ : ۵۹</p> <p>۱۰ : ۶۰</p> <p>۱۰ : ۶۱</p> <p>۱۰ : ۶۲</p> <p>۱۰ : ۶۳</p> <p>۱۰ : ۶۴</p> <p>۱۰ : ۶۵</p> <p>۱۰ : ۶۶</p> <p>۱۰ : ۶۷</p> <p>۱۰ : ۶۸</p> <p>۱۰ : ۶۹</p> <p>۱۰ : ۷۰</p> <p>۱۰ : ۷۱</p> <p>۱۰ : ۷۲</p> <p>۱۰ : ۷۳</p> <p>۱۰ : ۷۴</p> <p>۱۰ : ۷۵</p> <p>۱۰ : ۷۶</p> <p>۱۰ : ۷۷</p> <p>۱۰ : ۷۸</p> <p>۱۰ : ۷۹</p> <p>۱۰ : ۸۰</p> <p>۱۰ : ۸۱</p> <p>۱۰ : ۸۲</p> <p>۱۰ : ۸۳</p> <p>۱۰ : ۸۴</p> <p>۱۰ : ۸۵</p> <p>۱۰ : ۸۶</p> <p>۱۰ : ۸۷</p> <p>۱۰ : ۸۸</p> <p>۱۰ : ۸۹</p> <p>۱۰ : ۹۰</p> <p>۱۰ : ۹۱</p> <p>۱۰ : ۹۲</p> <p>۱۰ : ۹۳</p> <p>۱۰ : ۹۴</p> <p>۱۰ : ۹۵</p> <p>۱۰ : ۹۶</p> <p>۱۰ : ۹۷</p> <p>۱۰ : ۹۸</p> <p>۱۰ : ۹۹</p> <p>۱۰ : ۱۰۰</p>	<p>سب کے سب فنا ہو جائینگے، خداوند فرماتا ہی۔ ۱۸ پر میں جو ہوں، سو اُن کے کام اور اُن کے اندیشے میرے حضور ہیں؛ اور ایسا ہوگا، کہ میں ساری اُمّتوں کو، اور ۱۱ گروہوں کو، جنکی زبانیں مختلف ہیں، فراہم کرونگا، اور وہ سب آویں گے، اور میرا جلال دیکھینگے۔ ۱۱ کیونکہ میں اُن کے درمیان ایک نشان نصب کرونگا، اور میں اُن کو، جو اُن میں سے بچ نکلیں، قوموں کی طرف بھیجوں گا، یعنی ترسیس، اور پول، اور لود کو، جو تیر انداز ہیں، اور تو بل، اور یونان کو، اور دور کے بحری ممالک کو، جنہوں نے میری خبر نہیں سنی، اور میرا جلال نہیں دیکھا: وہ قوموں کے درمیان میرا جلال بیان کریں گے۔ ۲۰ اور خداوند فرماتا ہی، کہ وہ تمہارے سارے بھائیوں کو، ساری قوموں میں سے، گھورتوں پر، اور گازیوں پر، اور میانوں میں، اور خچروں پر، ساندائیوں پر بٹھلائے، خداوند کے ہدیے کے لیے، یروسلیم میں میرے کوہ مقدس کو لاویں گے، جس طرح سے بنی اسرائیل پاک برتنوں میں ہدیہ خداوند کے گھر میں لاتے ہیں۔ ۲۱ اور خداوند فرماتا ہی، کہ میں اُن میں سے کاهن اور اُوی ہونے کے لیے لوں گا۔ ۲۲ کیونکہ جس طرح سے نئے آسمان، اور نئی زمین، جو میں بناؤنگا، میرے حضور قائم رہینگے، اسی طرح تمہاری نسل، اور تمہارا نام باقی رہیگا، خداوند فرماتا ہی۔ ۲۳ اور ایسا ہوگا، کہ ایک نئے چاند سے دوسرے تک، اور ایک سبت سے دوسرے تک، سارے بشر عبادت کے لیے میرے حضور آویں گے، خداوند فرماتا ہی۔ ۲۴ اور وہ نکل نکلے اُن لوگوں کی لاشوں پر، جو مجھ سے باغی ہوئے، نظر کریں گے؛ کیونکہ اُن کا کیترا نہ مر گیا، اور اُن کی آگ نہ بجھ گئی، اور سارے بشر کو اُن سے نفرت آویگی۔</p>	<p>یا ایک پارگی ایک گروہ پیدا ہووے؟ کیونکہ جونہیں صیہون کو درد لگے، ووہیں وہ اپنے بچے جن بیٹھی۔ ۱ کیا میں اُسے جننے کے وقت تک لاؤں، اور پھر اُسے نہ جناؤں؟ خداوند فرماتا ہی: کیا میں جو جاتا ہوں، جننے سے باز رکھوں؟ تمہارا خدا کہتا ہی۔ ۱۰ تم یروسلیم کے ساتھ خوشی کرو اور اُس کے سبب شادمانی کرو، تم سب جو اُس سے محبت رکھتے ہو؛ اُس کے ساتھ نہایت خوش ہو، تم سب جو اُس کے لیے ماتم کرتے تھے۔ ۱۱ تاکہ تم چوسو، اور اُس کے تسلی دینیوالے پستانوں سے سیر ہوو؛ تاکہ تم نچوڑو، اور اُسکی شوکت کی فراوانی سے حظ اُٹھاؤ۔ ۱۲ کیونکہ خداوند یوں فرماتا ہی، دیکھ، میں سلامتی نہر کے مانند، اور قوموں کی دولت پارہ کے مانند اُس پاس رواں کرونگا: تب تم اُنہیں چوسو گے، اور بغل میں اُٹھائے جاو گے، اور گھنٹوں پر کدائے جاو گے۔ ۱۳ جس طرح ما اپنے بیٹے کو دلایا دیتی ہی، اسی طرح میں تمہیں دلایا دونگا؛ یروسلیم ہی میں تم تسلی پاو گے۔ ۱۴ اور جب تم یہ دیکھو گے، تو تمہارا دل خوش ہوگا، اور تمہاری ہدیاں سبزے کے مانند نشو و نما کریں گی؛ اور خداوند کا ہاتھ اپنے بندوں پر ظاہر ہوگا، پر اُس کا غصہ دشمنوں پر پھڑکیگا۔ ۱۵ کیونکہ دیکھو، خداوند آگ لیے ہوئے آویگا، اور اُسکی گازیوں گردباد کے مانند چلیں گی، تاکہ جوش سے اپنا غصہ، اور آتش کے شعلہ کے ساتھ اپنا قہر اُن پر لاوے۔ ۱۶ کہ آگ سے اور اپنی تلوار سے؟ خداوند سارے بشر کا مقابلہ کریگا؛ اور خداوند کے مقتول بہت سے ہونگے۔ ۱۷ وہ جو باغوں کے بیج میں ۱۱ اخذ کی پیروی میں اپنے تئیں پاک اور ظاہر کرتے ہیں، اُن کے درمیان جو سوآر کا گوشت اور مکروہ چیزیں اور چوہا کھاتے ہیں، وہ</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۶۱۸ کے قریب</p> <p>۱۸ : ۲۸</p> <p>۱۸ : ۲۹</p> <p>۱۸ : ۳۰</p> <p>۱۸ : ۳۱</p> <p>۱۸ : ۳۲</p> <p>۱۸ : ۳۳</p> <p>۱۸ : ۳۴</p> <p>۱۸ : ۳۵</p> <p>۱۸ : ۳۶</p> <p>۱۸ : ۳۷</p> <p>۱۸ : ۳۸</p> <p>۱۸ : ۳۹</p> <p>۱۸ : ۴۰</p> <p>۱۸ : ۴۱</p> <p>۱۸ : ۴۲</p> <p>۱۸ : ۴۳</p> <p>۱۸ : ۴۴</p> <p>۱۸ : ۴۵</p> <p>۱۸ : ۴۶</p> <p>۱۸ : ۴۷</p> <p>۱۸ : ۴۸</p> <p>۱۸ : ۴۹</p> <p>۱۸ : ۵۰</p> <p>۱۸ : ۵۱</p> <p>۱۸ : ۵۲</p> <p>۱۸ : ۵۳</p> <p>۱۸ : ۵۴</p> <p>۱۸ : ۵۵</p> <p>۱۸ : ۵۶</p> <p>۱۸ : ۵۷</p> <p>۱۸ : ۵۸</p> <p>۱۸ : ۵۹</p> <p>۱۸ : ۶۰</p> <p>۱۸ : ۶۱</p> <p>۱۸ : ۶۲</p> <p>۱۸ : ۶۳</p> <p>۱۸ : ۶۴</p> <p>۱۸ : ۶۵</p> <p>۱۸ : ۶۶</p> <p>۱۸ : ۶۷</p> <p>۱۸ : ۶۸</p> <p>۱۸ : ۶۹</p> <p>۱۸ : ۷۰</p> <p>۱۸ : ۷۱</p> <p>۱۸ : ۷۲</p> <p>۱۸ : ۷۳</p> <p>۱۸ : ۷۴</p> <p>۱۸ : ۷۵</p> <p>۱۸ : ۷۶</p> <p>۱۸ : ۷۷</p> <p>۱۸ : ۷۸</p> <p>۱۸ : ۷۹</p> <p>۱۸ : ۸۰</p> <p>۱۸ : ۸۱</p> <p>۱۸ : ۸۲</p> <p>۱۸ : ۸۳</p> <p>۱۸ : ۸۴</p> <p>۱۸ : ۸۵</p> <p>۱۸ : ۸۶</p> <p>۱۸ : ۸۷</p> <p>۱۸ : ۸۸</p> <p>۱۸ : ۸۹</p> <p>۱۸ : ۹۰</p> <p>۱۸ : ۹۱</p> <p>۱۸ : ۹۲</p> <p>۱۸ : ۹۳</p> <p>۱۸ : ۹۴</p> <p>۱۸ : ۹۵</p> <p>۱۸ : ۹۶</p> <p>۱۸ : ۹۷</p> <p>۱۸ : ۹۸</p> <p>۱۸ : ۹۹</p> <p>۱۸ : ۱۰۰</p>
--	---	--	--

یرمیاہ نبی کی کتاب

باب ۱

۱ یرمیاہ کے صر کی باہت۔ ۳ اُس کا بلانا جانا، کہ نہی ہو۔
۱۱ بادام کے درخت کی ایک ڈالی، اور
۱۲ اہلی ہوئی ایک دیگ، رونا میں اُسے دکھائی دیں۔
۱۰ نہی یہوداہ کو اُتوالی اُتے کی خبر دیتا۔ ۱۲ خدا
نہی سے مدد کا وعدہ کر کے اُسے دلا دیا۔

خلقیاء کے بیٹے یرمیاہ کی باتیں، جو
بنیامین کی مملکت میں عنطوطی^۱
کاھنوں میں سے تھا؛ ۲ جسپر خداوند
کا کلام، امون کے بیٹے یہوداہ کے بادشاہ
یوسیاء کے دنوں میں، اُسکی بادشاہت
کے تیرھویں برس میں،^۳ نازل ہوا۔
۳ یہوداہ کے بادشاہ یہووقیم بن یوسیاء
کے دنوں میں بھی، یہوداہ کے بادشاہ
صدقیاء بن یوسیاء کے گیارھویں برس کے
تمام ہونے تک،^۴ یروشلم کے لوگوں کے اسیر
ہو جانے تک،^۵ جو پانچویں مہینے میں
تھا، نازل ہوتا رہا۔ ۱۵ خداوند کا کلام
مجھ کو پہنچا، اور اُس نے کہا، ۵ کہ
پیشتر اُس سے کہ میں نے تجھے پیٹ
میں خلق کیا، میں تجھے جاننا تھا،
اور رحم میں سے تیرے نکلنے کے پہلے
میں نے تجھے مخصوص کیا، اور قوموں
کے لیئے تجھے نبی تھرایا۔ ۶ تب میں
نے کہا، ہاے، خداوند یہوواہ! دیکھ، میں
بول نہیں سکتا؛ کیونکہ لڑکا ہوں۔

۷ یر خداوند نے مجھ کو کہا، مت کہہ،
کہ میں لڑکا ہوں؛ کیونکہ جن سپہوں کے
پاس میں تجھے بھیجوںگا، تو جائیگا؛
اور سب کچھ جو میں تجھے فرماؤںگا،
تو کہیگا۔ ۸ تو اُن کے چہروں کو دیکھ کے
مت ڈر؛ کیونکہ خداوند کہتا ہی،
میں تجھے چھڑانے کو تیرے ساتھ ہوں۔
۹ تب خداوند نے اپنا ہاتھ چھاکے میرا
منہ چھوا۔ اور خداوند نے مجھے فرمایا، کہ
دیکھ، میں نے اپنی باتیں تیرے منہ میں

قال دین۔ ۱۰ دیکھ، آج کے دن میں نے
تجھے قوموں پر اور بادشاہتوں پر اختیار
دیا، کہ اُکھارتے اور دکھا دیوے، اور ہلاک
کرے اور گرا دیوے، اور بناوے اور لگاوے؟

۱۱ پھر خداوند کا کلام مجھ کو پہنچا،
اور اُس نے کہا، کہ ای یرمیاہ، تو کیا دیکھتا
ہی؟ میں بولا، کہ بادلم کے درخت کی
ایک ڈالی دیکھتا ہوں۔ ۱۲ اور خداوند
نے مجھے فرمایا، کہ تو نے خوب دیکھا؛
کیونکہ میں اپنے کلام کو پورا کرنے کے لیئے،
سویرے بیدار ہونگا۔ ۱۳ دوسری بار
خداوند کا کلام مجھ پر نازل ہوا، اور
اُس نے کہا، کہ تو کیا دیکھتا ہی؟ میں
نے کہا، اُبلتی ہوئی دیگ دیکھتا ہوں،
جس کا منہ اُتر کی طرف سے ہی۔
۱۴ تب خداوند نے مجھے فرمایا، کہ
اُتر کی طرف سے وہ آنت آویگی، جو
اُس سرزمین کے سارے باشندوں پر ہوگی۔
۱۵ کیونکہ خداوند فرماتا ہی، کہ دیکھ،
میں اُتر کی بادشاہتوں کے سارے خاندانوں
کو بلاؤںگا؛ وہ آویںگے، اور ہر ایک اپنا
اپنا تخت یروشلم کے پھاٹکوں میں داخل
ہونے کی راہ پڑے اور اُس کی سب دیواروں
کے گرداگرد، اور یہوداہ کے تمام شہروں کے
مقابل قائم کریگا۔ ۱۶ اور میں اُن کی
ساری شرارت کی بابت، کہ انہوں نے
مجھے چھوڑا ہی، اور بے گانے لاہوں کے
سامنے لبان جلیا، اور اپنے ہی ہاتھوں کے
کاموں کو سجدہ کیا، اپنی عدالت ظاہر
کر کے اُن پر حکم دونگا۔

۱۷ اُس لیئے تو اپنی کمر باندھ کے
آتم کھڑا ہو، اور جو کچھ میں تجھے
فرماؤں، اُن سے کہ؛ اُن کے چہروں کو
دیکھ کے مت ڈر، نہ ہو کہ میں تجھے

پیشتر
مسیح

۲۲۹
کے قریب

۱۸:۲۱
۲۰:۱
۲۲:۲۲
۱:۱
۲۲۹
کے قریب
۳:۲۵

۲:۳۱
۲:۵۲
۱۵:۱۲
۸:۲۵

۱:۱
۲:۳۳
۱۲:۱۲
۱۰:۱
۱۰:۱
۱۱

۱۰:۳
اور
۳۰
۵:۶

۲:۲۲
۳۸:۲۰
۲۰:۲۸
۲:۲
۱:۳
۱۰:۱
۱۲:۲۳
۱۲:۲۳
۱۲:۳۱
۱۲:۳۱
۲۰:۱۵
۱۲:۲۳
۲:۲۳
۲:۲۳

پیشتر
مسیح

۲۲۹
کے قریب

۱۶:۵
۱۲:۵
۱۷:۱۸
۲:۱۰
۵:۳

۲:۳۱
اور
۳:۲۴

۲:۳
اور
۱:۱

۱۰:۵
اور
۲۲:۱
اور
۲۲:۱
اور
۱۱:۲۵

۳:۳۱
اور
۱۰:۲۳

۲:۲۲
۳۸:۲۰
۲۰:۲۸
۲:۲
۱:۳
۱۰:۱
۱۲:۲۳
۱۲:۲۳
۱۲:۳۱
۲۰:۱۵
۱۲:۲۳
۲:۲۳
۲:۲۳

پیشتر
 مسیح سے
 ۶۱۲
 کے قریب
 ۲۰۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

تہہ جہت ثابت کرونگا، اس قہرے
 کہلے سے گم میں نے، گناہ نہیں کیا۔
 ۳۶ تو اپنی راہ بدلنے کو لیں اتنا ڈاؤنڈول
 پرتی ہی؟ مصر سے بھی تو شرمندہ
 ہوگی، جیسے اسور سے نو شرمندہ ہوئی۔
 ۳۷ وہاں سے بھی تو اپنے سر پر ہاتھ رکھے
 ہوئے نکل جائیگی؟ کیونکہ خداوند نے
 انہیں جن پر تو نے اعتماد کیا حقیر
 جانا، اور تو ان سے کامیاب نہ ہوگی۔
 ۳ باب
 اس نام میں، کہ یہوداہ کی زناکاری اور خدا کی بڑی
 رحمت کی باعث، یہوداہ اسرائیل سے ہی بدتر تھرتی۔
 ۱۲ بود کرناؤوں کو اصل کی بشارت دی جائی۔
 ۲۰ اسرائیل ملاسا آتھا کہ خدا سے بدلی جانی، اور
 اپنے گناہوں کا اقرار کرتی۔
 کہاوت ہی، کہ اگر کوئی مرد اپنی
 جوڑو کو نکالے، اور وہ اس کے یہاں سے
 جائے دوسرے مرد کی ہو جائے، تو کیا وہ
 پہلے اس باس پھر جائیگا؟ کیا وہ زمین
 نہایت ناپاک نہ ہوگی؟ لیکن تو نے
 بہت سے یاروں کے ساتھ زنا کیا؟ تد بھی
 میری طرف پھر، خداوند فرماتا ہی۔
 ۲ پہاڑوں کی طرف اپنی آنکھیں آتھا،
 اور دیکھ، کون سی جگہ ہی جہاں تو
 نے صحبت نہ آتھائی؟ عرب کی مانند،
 جو بیابان میں ہی، تو اُنکے لیئے راہوں پر
 بیٹھی؟ تو نے اپنی زناکاریوں اور بدکاریوں
 سے زمین کو ناپاک کیا۔ ۳ اس ایسے
 بارش نہیں ہوتی، اور آخری برسات نہیں
 ہوتی، قہری پیشانی پر قبہین ظاہر
 ہی، اور تو شرم نہیں مانتی ہی۔ ۴ کیا
 اب تو پکار کے مجھے نہیں کہیگی، کہ ای
 میرے ہاتھ، تو میری جوانی کا رہا تھا؟
 ۵ کیا وہ سدا اپنا غضب رکھیگا؟ کیا وہ
 اُسے ہمیشہ تک رکھ چھوڑیگا؟ دیکھ، تو
 ایسی باتیں تو کہہ چکی، لیکن تجھ سے
 جتنا ہو سکا برے کام کیئے۔
 ۶ یوسیاہ بادشاہ کے دنوں میں خداوند
 نے مجھ سے کہا، کیا تو نے دیکھا ہی، کہ
 برگشتہ اسرائیل نے کیا کیا ہی؟ وہ ہر
 ایک اُسے پہاڑوں پر لے کر، ہر ایک ہرے

درخت کے تلے گئی، باور وہاں زناکاری
 کی۔ ۷ اور جب وہ یہ سب کچھ
 کو دیکھی، تو میں نے کہا، کہ میری طرف
 پھر آ، پر وہ نہ پھری، اور اُس کی
 بے وفا بہن؟ یہوداہ نے یہ حال دیکھا، ۸ پھر
 میں نے دیکھا، کہ جب اسی باعث
 سے، کہ اُس نے زناکاری کی تھی، میں نے
 برگشتہ اسرائیل کو نکالا، اور اُسے طاق نامہ
 لکھ دیا، باوجود اِس کے اُس کی بے وفا
 بہن یہوداہ نہ ڈری، بلکہ اُس نے بھی
 جاگے چھٹلا کیا۔ ۹ اور ایسا ہوا کہ اُس
 نے اپنے جھٹلے کی برائی سے زمین کو
 ناپاک کیا، اور پتھر اور لکڑی کے ساتھ
 زناکاری کی۔ ۱۰ اور باوجود اِس سب
 کے، اُس کی بے وفا بہن یہوداہ میری
 طرف اپنے سارے دل سے نہ پھری، مگر
 مکر سے، خداوند کہتا ہی۔ ۱۱ اور خداوند
 نے مجھ سے کہا، کہ برگشتہ اسرائیل نے بے وفا
 یہوداہ سے زیادہ اپنے کو صادق ٹھہرایا ہی۔
 ۱۲ جا، اور اُتر کی طرف پکار کے کہ،
 خداوند فرما ہی، کہ ای برگشتہ
 اسرائیل، پھر آؤ، میں آگے کو تم پر نہ
 گھڑوںگا، کیونکہ خداوند فرماتا ہی، میں
 رحیم ہوں، میں سدا تک اپنا غضب نہ
 رکھ چھوڑوںگا۔ ۱۳ صرف اپنی بدکاری
 کا اقرار کر، خداوند فرماتا ہی، کہ تو
 خداوند اپنے خدا سے پھر گئی ہی، اور
 ہر ایک ہرے درخت کے تلے بے گانوں
 کے ساتھ، ادھر ادھر آؤرہ پھری، اور
 میری آواز نہیں سنی۔ ۱۴ خداوند
 فرماتا ہی، ای برگشتہ لڑکے، اگرچہ میں نے
 تم کو ترک کیا ہی، تو بھی پھر آؤ، اور
 میں تم کو ہر ایک شہر میں سے ایک
 ایک، اور گھرانے میں سے دو دو لیک، تمہیں
 صہیوں میں لے آؤنگا۔ ۱۵ اور میں تم
 کو اپنے خاطرخواہ چرواہے دوںگا، اور وہ
 تمہیں دانائی اور سمجھداری چرواہے
 ۱۶ اور ایسا ہوگا، خداوند فرماتا ہی، کہ
 جب اُن دنوں میں تم ملک میں بڑھوگے،
 پھر تمہیں پتھر ہوگے، تب وہ پھر نہ کہے

<p>پیشتر مسیح سے ۶۱۲ کے قریب</p>	<p>لیئے کہ ہم اور ہمارے باپ داداے جوانی کے وقت سے آج تک خداوند اپنے خدا کے خطا کار ہیں، اور ہم نے خداوند اپنے خدا کی فرمانبرداری نہ کی۔ باب ۴</p>	<p>کہ خداوند کے عہد کا صندوق، اُس کا خیال بھی کبھی اُنکے دل میں نہ آریگا؛ وہ ہرگز اُسے یاد نہ کریں گے، اور اُس کے نہ ہونے سے دریغ نہ کریں گے، اور وہ پھر بنایا نہ جائیگا۔ ۱۷ اُس وقت یروسلم خداوند کا تخت کھلایا جائیگا، اور اُس میں، یروسلم ہی میں، ساری قومیں خداوند کے نام سے جمع ہونگی: اور وہ پھر اپنے برے دل کی مگرائی کی پیروی نہ کریں گے۔ ۱۸ انہیں دنوں میں یہوداہ کا گھرانہ اسرائیل کے گھرانے کے ساتھ چلیگا، وہ ملکہ اترکی زمین میں سے اِس زمین میں، جسے میں نے تمہارے باپ داداوں کو میراث میں دیا، آویں گے؟ ۱۹ پر میں نے کہا، کہ میں کیونکر تجھے لڑکوں کے درمیان شامل کروں، اور زمین دل چسپ، قوموں کی سب سے نفیس میراث، تجھے دوں؟ پھر میں نے کہا، کہ تو مجھے اپنا باپ کہنے پکاریگی؛ اور تو پھر مجھ سے برگشتہ نہ ہوگی۔ ۲۰ تو بھی جس طرح سے جو رو بے وفائی سے اپنے خصم کو چھوڑ دیتی ہے، اُسی طرح سے تم نے، اِی اسرائیل کے گھرانے، مجھ سے بے وفائی کی، خداوند کہتا ہے۔ ۲۱ اُونچی جگہوں پر ایک آواز سننے میں آگی، بنی اسرائیل کے رونے اور منت کرنے کی؛ کیونکہ انہوں نے اپنی راہ تیرھی کی، اور خداوند اپنے خدا کو بھول گئے تھے۔ ۲۲ اِی برگشتہ لڑکے پھر آؤ؛ میں تمہاری برگشتگیاں دفع کرونگا۔ دیکھ، ہم تیرے پاس آتے ہیں، کہ تو اِی خداوند، ہمارا خدا ہے۔</p>	<p>۷:۱۱ ۷:۱۲ ۷:۱۳ ۷:۱۴ ۷:۱۵ ۷:۱۶ ۷:۱۷ ۷:۱۸ ۷:۱۹ ۷:۲۰ ۷:۲۱ ۷:۲۲ ۷:۲۳ ۷:۲۴ ۷:۲۵ ۷:۲۶ ۷:۲۷ ۷:۲۸ ۷:۲۹ ۷:۳۰ ۷:۳۱ ۷:۳۲ ۷:۳۳ ۷:۳۴ ۷:۳۵ ۷:۳۶ ۷:۳۷ ۷:۳۸ ۷:۳۹ ۷:۴۰ ۷:۴۱ ۷:۴۲ ۷:۴۳ ۷:۴۴ ۷:۴۵ ۷:۴۶ ۷:۴۷ ۷:۴۸ ۷:۴۹ ۷:۵۰ ۷:۵۱ ۷:۵۲ ۷:۵۳ ۷:۵۴ ۷:۵۵ ۷:۵۶ ۷:۵۷ ۷:۵۸ ۷:۵۹ ۷:۶۰ ۷:۶۱ ۷:۶۲ ۷:۶۳ ۷:۶۴ ۷:۶۵ ۷:۶۶ ۷:۶۷ ۷:۶۸ ۷:۶۹ ۷:۷۰ ۷:۷۱ ۷:۷۲ ۷:۷۳ ۷:۷۴ ۷:۷۵ ۷:۷۶ ۷:۷۷ ۷:۷۸ ۷:۷۹ ۷:۸۰ ۷:۸۱ ۷:۸۲ ۷:۸۳ ۷:۸۴ ۷:۸۵ ۷:۸۶ ۷:۸۷ ۷:۸۸ ۷:۸۹ ۷:۹۰ ۷:۹۱ ۷:۹۲ ۷:۹۳ ۷:۹۴ ۷:۹۵ ۷:۹۶ ۷:۹۷ ۷:۹۸ ۷:۹۹ ۷:۱۰۰</p>	<p>۱ اس بیان میں، کہ خدا اسرائیل سے وعدہ کر کے اُسے اپنے پاس بلائے۔ ۲ وہ بہت ہولناک آغوش کی خبر دیکھ، جو آیا چاہی نہیں، یہوداہ کو آہارنا کے توبہ کرتے۔ ۳ یہوداہ کی پریشانی پر ایک دردناک زناہ ہوا ہے۔ اِی اسرائیل، اگر تو پھر یگا، خداوند فرماتا ہے، تو تو میری طرف پھر آ۔ اور اگر تو اپنی مکروہات کو میری نظر سے دور کریگا، تو تو آواز نہ ہوگا؛ ۲ اور اگر تو سچائی اور عدالت اور صداقت سے زندہ خداوند کی قسم کھاویگا، تب قومیں اُس کے سبب اپنے تئیں مبارک جانیں گی، اور اُس پر فخر کریں گی۔ ۳ کیونکہ خداوند یہوداہ اور یروسلم کے لوگوں کو یوں فرماتا ہے، کہ اپنی پڑتی زمین کو اپنے لیئے جو تے ڈالو، اور کانٹوں کے درمیان مت بو۔ ۴ اِی یہوداہ کے لوگو، اور یروسلم کے باشندو، خداوند کے لیئے اپنا ختنہ کراؤ، اور اپنے دل کی کھڑی اُتار پھینکو، تا نہ ہووے کہ تمہاری بدکرداریوں کے باعث سے میرا قہر آگ کی مانند شعلہ زن ہو، اور ایسا پتڑے کہ کوئی اُسے بچھا نہ سکے۔ ۵ یہوداہ میں اِشٹہاردو، اور یروسلم میں اِس کی منادی کرو، اور کہو، کہ تم مملکت میں نرسنگا پھونکو؛ بلند آواز سے پکارو، اور کہو، کہ جمع ہو، کہ حصین شہروں میں چلیں۔ ۶ تم صیہون ہی میں جھنڈا کھڑا کرو؛ پناہ لینے کو بھاگو، اور مت قہر ہو؛ کیونکہ میں ایک بلا کو اور ہلاکت شدید کو اُتر کی طرف سے لاتا ہوں۔ ۷ شیر بھر جھاری سے نکلا، اور قوموں کے ہلاک کرنیوالے نے ڈیرا توڑ ڈالا ہے؛ وہ اپنی جگہ سے نکلا کہ تیری زمین کو ویران کرے؛ تیرے شہر ایسے آجاز ہونگے، کہ وہاں انسان نام کو نہ رہے۔</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۶۱۲ کے قریب ۷:۱۱ ۷:۱۲ ۷:۱۳ ۷:۱۴ ۷:۱۵ ۷:۱۶ ۷:۱۷ ۷:۱۸ ۷:۱۹ ۷:۲۰ ۷:۲۱ ۷:۲۲ ۷:۲۳ ۷:۲۴ ۷:۲۵ ۷:۲۶ ۷:۲۷ ۷:۲۸ ۷:۲۹ ۷:۳۰ ۷:۳۱ ۷:۳۲ ۷:۳۳ ۷:۳۴ ۷:۳۵ ۷:۳۶ ۷:۳۷ ۷:۳۸ ۷:۳۹ ۷:۴۰ ۷:۴۱ ۷:۴۲ ۷:۴۳ ۷:۴۴ ۷:۴۵ ۷:۴۶ ۷:۴۷ ۷:۴۸ ۷:۴۹ ۷:۵۰ ۷:۵۱ ۷:۵۲ ۷:۵۳ ۷:۵۴ ۷:۵۵ ۷:۵۶ ۷:۵۷ ۷:۵۸ ۷:۵۹ ۷:۶۰ ۷:۶۱ ۷:۶۲ ۷:۶۳ ۷:۶۴ ۷:۶۵ ۷:۶۶ ۷:۶۷ ۷:۶۸ ۷:۶۹ ۷:۷۰ ۷:۷۱ ۷:۷۲ ۷:۷۳ ۷:۷۴ ۷:۷۵ ۷:۷۶ ۷:۷۷ ۷:۷۸ ۷:۷۹ ۷:۸۰ ۷:۸۱ ۷:۸۲ ۷:۸۳ ۷:۸۴ ۷:۸۵ ۷:۸۶ ۷:۸۷ ۷:۸۸ ۷:۸۹ ۷:۹۰ ۷:۹۱ ۷:۹۲ ۷:۹۳ ۷:۹۴ ۷:۹۵ ۷:۹۶ ۷:۹۷ ۷:۹۸ ۷:۹۹ ۷:۱۰۰</p>
--	---	---	---	---	---

<p>پیشتر مسیح ۶۱۲ کے قہر ۱۲:۲۲ ۱۲:۲۳ ۱۲:۲۴ ۱۲:۲۵ ۱۲:۲۶ ۱۲:۲۷ ۱۲:۲۸ ۱۲:۲۹ ۱۲:۳۰ ۱۲:۳۱ ۱۲:۳۲ ۱۲:۳۳ ۱۲:۳۴ ۱۲:۳۵ ۱۲:۳۶ ۱۲:۳۷ ۱۲:۳۸ ۱۲:۳۹ ۱۲:۴۰ ۱۲:۴۱ ۱۲:۴۲ ۱۲:۴۳ ۱۲:۴۴ ۱۲:۴۵ ۱۲:۴۶ ۱۲:۴۷ ۱۲:۴۸ ۱۲:۴۹ ۱۲:۵۰ ۱۲:۵۱ ۱۲:۵۲ ۱۲:۵۳ ۱۲:۵۴ ۱۲:۵۵ ۱۲:۵۶ ۱۲:۵۷ ۱۲:۵۸ ۱۲:۵۹ ۱۲:۶۰ ۱۲:۶۱ ۱۲:۶۲ ۱۲:۶۳ ۱۲:۶۴ ۱۲:۶۵ ۱۲:۶۶ ۱۲:۶۷ ۱۲:۶۸ ۱۲:۶۹ ۱۲:۷۰ ۱۲:۷۱ ۱۲:۷۲ ۱۲:۷۳ ۱۲:۷۴ ۱۲:۷۵ ۱۲:۷۶ ۱۲:۷۷ ۱۲:۷۸ ۱۲:۷۹ ۱۲:۸۰ ۱۲:۸۱ ۱۲:۸۲ ۱۲:۸۳ ۱۲:۸۴ ۱۲:۸۵ ۱۲:۸۶ ۱۲:۸۷ ۱۲:۸۸ ۱۲:۸۹ ۱۲:۹۰ ۱۲:۹۱ ۱۲:۹۲ ۱۲:۹۳ ۱۲:۹۴ ۱۲:۹۵ ۱۲:۹۶ ۱۲:۹۷ ۱۲:۹۸ ۱۲:۹۹ ۱۲:۱۰۰</p>	<p>۸ اس لیے تم اپنی کمر پر لالت باندھو، چلتی پیتو، اور واہلا کرو؛ کیونکہ خداوند کا ہرکتا ہوا قہر ہم پر سے پلٹ نہیں جاتا۔ ۹ اور اُس دن ایسے ہوگا، خداوند کہتا ہے، کہ بادشاہ کا جہی اور سرداروں کے دل سست ہو جائیں گے؛ اور گاہن حیرت زدہ، اور نبی سراسیمہ ہونگے۔ ۱۰ نب میں نے کہا، ہاے، ای خداوند خدا، بے نیفا تو نے اس قوم کو اور بروسلم کو بہ کہے دعا دی، کہ تم سلامت رہو گے، حالانکہ تلوار جان بر لگی ہی؟ ۱۱ اُس وقت اس قوم کو اور یروشلم کو یہ کہا جائیگا، کہ بیابان کی اونچی جگہوں پر سے ایک خشک ہوا میری قوم کی بیٹی کی طرف چلیگی، ۱۲ اُسے اور صاف کرنے کے لیے نہیں، ۱۳ بلکہ ایک ہوا، جو ایسیوں سے شدید ہے، میرے لیے چلیگی، ابھی میں اُن پر اپنے فتوے دوں گا۔ ۱۴ دیکھو، وہ یوں جڑھیگا جیسے بدلیاں، اور اُس کی گزراں جیسے آندھی؛ ۱۵ اُس کے گھڑے سناہوں سے تیز تر ہیں۔ ۱۶ واہلا ہم برا کہ ہم برباد ہو گئے۔ ۱۷ ای یروشلم، تو اپنے دل کو شرارت سے پاک کر، تا نہ تو رہائی باوے۔ ۱۸ تب نک تو باغل خیمالوں کو اپنے دل میں جگہ دیکھا؟ ۱۹ کیونکہ دان سے ایک آواز سنائی دنی ہی، اور انترائیم کے پہاڑ سے سلابف کی مٹادی ہوتی ہی۔ ۲۰ قوموں کو خبر دو، دیکھو، بروسلم کی بابت مٹادی کرو، کہ محاصرہ کرنیوالے دور ملک سے آئے ہیں، اور یہوداہ کے شہروں کے مقابل للکارینگے۔ ۲۱ کھیت کے رکھالوں کے مانند وہ آئے چاروں طرف گھیرینگے؛ کیونکہ اُس نے مجھ سے بغاوت کی، خداوند کہتا ہے۔ ۲۲ تیری حال اور تیرے کاموں نے تیرے لیے یہ حاصل کیا؛ نہ تیری شرارت ہی، نہ ازسکہ تلخ ہی، وہ تیرے دل کو پکر لیتا۔ ۲۳ ای میری انتریاں! ای میری انتریاں! میرے دل کے پردے میں درد ہی؛ میرے دل کی ایسی گھبراہٹ ہی، کہ میں</p>	<p>چپ نہیں رہ سکتا، کیونکہ، ای میری جان، تو نے نرسنگے کی آواز، اور لڑائی کی للکار سنی۔ ۲۰ شکست پر شکست کی خبر ہوتی؛ یقیناً تمام سرزمین برباد ہو گئی، میرے خیمے اچانک، اور میرے پردے ایک دم میں غارت کیے گئے۔ ۲۱ کب تک میں یہ جھلندا دیکھا کروں، اور نرسنگے کی آواز سنوں؟ ۲۲ فی الحقیقت میرے لوگ نادان ہیں، انہوں نے مجھ سے نہیں پہچانا؛ وہ بے شعور لڑکے ہیں، اور امانداز نہیں رکھتے؛ برے کام کرنے میں چتر ہیں، پر نیکو کاری کرنے کے لیے سمجھ نہیں رکھتے۔ ۲۳ میں نے سرزمین کو دیکھا، اور کیا دیکھتا ہوں، کہ ویران اور سنسان ہی؛ افلاک کو بھی، کہ بے نور ہیں۔ ۲۴ میں نے پہاڑوں پر نگاہ کی، اور کیا دیکھا ہوں، کہ وہ کانپ گئے، اور سارے ٹیلے زور سے ہلے۔ ۲۵ میں نے نظر کی، اور کیا دیکھتا ہوں، کہ کوئی آدمی نہیں؛ اور سب ہوائی بربادے آڑھے گئے۔ ۲۶ میں نے دیکھا، اور کیا دیکھتا ہوں، کہ سیراب سرزمین دشت ہو گئی، اور خداوند کے آگے، اُس کے قہر کی شدت کے آگے، اُس کے سب شہر برباد ہو گئے۔ ۲۷ کیونکہ خداوند یوں کہتا ہے، کہ تمام ملک ویران ہوگا؛ تو بھی میں ہنوز اُسے بالکل ہلاک نہ کروں گا۔ ۲۸ ایسی نیٹے ملک ماتم کریں گے، اور اوپر کے آسمان ناریک ہونگے؛ کیونکہ میں کہہ چکا، میں نے ارادہ کیا ہی، میں اُس سے نہ بچھنوں گا، اور اُس سے در گذر نہ کروں گا۔ ۲۹ گھڑچڑھوں اور تیر اندازوں کے شور سے ہر ایک بستی بھاگ جائیگی؛ وہ اندھیرے جنگلوں میں جا رہینگے، اور چٹانوں پر چڑھ جائیں گے؛ ہر ایک شہر ترک کیا جائیگا، اور کوئی آدمی اُن میں نہ رہیگا۔ ۳۰ اور تو ای برباد کی ہوئی کیا کریگی؟ اگرچہ تو لال جھڑا پہلے، اگرچہ تو سونیلے زبوروں سے اپنے کو سزاوہ، اگرچہ اپنی آنکھوں میں</p>
---	--	--

<p>پیشتر مسیح ۶۱۲ کے قریب ۱۱:۱۳ ۲:۲۳ ۵:۱۱ ۲۱:۳۲ ۸:۲۳ ۱۰:۳۲ ۱۱:۲۲ ۲۷:۱۳ ۲۰:۲۱ ۱:۱۱ ۲۲:۲۳ ۸:۳۱ ۲۷:۲ ۱۸ ۲۰:۳ ۱۶:۳۱ ۱۰:۳ ۱۰:۲۸ ۱۳:۱۴ ۳:۱۶ ۱۶:۳ ۳۱:۲۸ ۲۱:۵ ۳۱:۵ ۲۱:۵ ۱۰:۱ ۲۲:۲۳</p>	<p>ان کے شہروں کی گھاٹ میں بیٹھا رہیگا: جو کوئی ان میں سے نکلے، پھڑا جائیگا: کیونکہ ان کی سرکشیاں بہت ہوئیں، اور ان کی بغاوتیں بڑھ گئیں۔ ۷ یہ تیرا کام میں کیونکر معاف کروں؟ تیرے فرزندوں نے مجھ کو چھوڑا، اور ان کی قسم کھائی؟ جو خدا نہیں ہیں: اگرچہ میں نے انہیں پیت بھر کھلایا تھا، تدبیر انہوں نے زناکاری کی، اور پرے باندھ کے قحبہ خانوں میں لٹکتے ہوئے۔ ۸ وہ پیت بھرے گھوڑوں کے مانند ہیں: وہ صبح سویرے اٹھکے ہر ایک نے اپنے ہتھیاروں کی جڑوں پر مستی سے ہنہاننا کیا ہے۔ ۹ خداوند کہتا ہے، کہ ان باتوں کے لیئے کیا میں بدلانہ لوںگا، اور ایسی قوم سے میرا جی انتقام نہ لیگا؟ ۱۰ تم اس کی دیواروں پر چڑھو، اور تورتے جاؤ: پر بالکل خراب نہ کرو: اس کی چڑھتی ہوئی ڈالیاں چھانٹو، کیونکہ وہ خداوند کی نہیں ہیں۔ ۱۱ کیونکہ خداوند کہتا ہے، کہ اسرائیل کے گھرانے اور بیہودا کے گھرانے نے مجھ سے نہایت بے وفائی کی۔ ۱۲ انہوں نے خداوند سے انکار کیا ہے، اور کہا، کہ وہ نہیں ہے: ہم پر ہرگز آفت نہ آویگی، اور تلوار اور کال کو ہم نہ دیکھیں گے۔ ۱۳ اور نبی جو ہیں سو ہوا ہو گئے، اور کلام ان میں نہیں ہے: انہوں پر ایسا ہی ہوگا۔ ۱۴ پس خداوند رب القواج یوں کہتا ہے، اس لیئے کہ تم یہ بات کہتے ہو، سو دیکھو، میں اپنے کلام کو تیرے منہ میں آگے، اور اس قوم کو لکڑی بناؤنگا، اور وہ انہیں ہضم کر دیگی۔ ۱۵ ای اسرائیل کے گھرانے، دیکھو میں تم پر ایک قوم دور سے چڑھا لوںگا، خداوند کہتا ہے: وہ زبردست قوم ہے، وہ قدیم قوم ہے، وہ ایسی قوم ہے، جس کی زبان تو نہیں</p>	<p>سرمہ لگاؤ، تو عدت آپ کو خوبصورت بنا دیگی: تیرے عاشق تجھ کو حقیر جانینگے، وہ تیری جان کے طالب ہونگے۔ ۳۱ کیونکہ میں نے اس عورت کی سی ایک آواز جسے درد لگے ہوں، اور اس کی سی دردناک آواز جو اپنا پہلا بچا جنے، صیہوں کی بیٹی کی سدا سنی، کہ وہ ہانپتی ہی، اور اپنے ہاتھ پھیلائے کھتی ہی، ہاے مجھ پر، کہ خونیں سے میری جان بہ لب ہوئی۔ ۵ باب ۱ بابت ان الہی آفتوں کی جو یہودیوں پر آئی تھیں، انکی کھروں کے سبب، ۷ اور ان کی زنااری، ۱۰ اور نہدنی، ۱۱ اور خدا سے انکی غارت کرلی، ۲۰ اور ان کی بڑی سے اعظامی، ملکی، ۳۰ اور نہدنی کے باعث۔ ۲ یروسلم کے کوچوں میں ادھر ادھر دوزو، اور اب دیکھتے جاؤ، اور دریافت کرو، اور اس کے چوکوں میں ڈھونڈو، اگر کوئی آدمی وہاں ملے، کوئی بھی ہو جو انصاف کرتا، اور سچائی کا طالب ہوتا، اور میں اسے معاف کرونگا۔ ۲ اور اگرچہ وہ کہیں، کہ خداوند زندہ ہی، تدبیر بھی یقیناً وہ جھوٹی قسم کھاتے ہیں۔ ۳ ای خداوند، کیا تیری آنکھیں سچائی پر نہیں ہیں؟ تو نے انہیں مارا ہے، پر انہوں نے افسوس نہیں کیا، تو نے انہیں غارت کیا، پر وہ تربیت پذیر نہ ہوئے، انہوں نے اپنے چہروں کو چٹان سے سخت تر بنایا: انہوں نے پھرنے سے انکار کیا ہے۔ ۴ تب میں نے کہا، کہ یقیناً یہ عوام ہیں: وہ جاہل ہیں: کیونکہ وہ خداوند کی راہ، اور اپنے خدا کی عدالت سے آگاہ نہیں ہیں۔ ۵ میں خاص لوگوں کے پاس جاؤنگا، اور انہیں بولوںگا، کیونکہ وہ خداوند کی راہ، اور اپنے خدا کی عدالت سے ضرور واقف ہونگے: پر انہوں نے بالکل جوا توڑا ہے، اور بندھنوں کو جھٹکا ڈالا ہے۔ ۶ اس لیئے جنگل کا شہر ببر انہیں پھاریگا، شام کا پھیریا انہیں ہلاک کریگا، تیندوآ</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۱۲ کے قریب ۱۱:۱۳ ۲:۲۳ ۵:۱۱ ۲۱:۳۲ ۸:۲۳ ۱۰:۳۲ ۱۱:۲۲ ۲۷:۱۳ ۲۰:۲۱ ۱:۱۱ ۲۲:۲۳ ۸:۳۱ ۲۷:۲ ۱۸ ۲۰:۳ ۱۶:۳۱ ۱۰:۳ ۱۰:۲۸ ۱۳:۱۴ ۳:۱۶ ۱۶:۳ ۳۱:۲۸ ۲۱:۵ ۳۱:۵ ۲۱:۵ ۱۰:۱ ۲۲:۲۳</p>
--	--	--	--

<p>پیشتر مسیح ۶۱۴ ۶۱۳ ۶۱۲ ۶۱۱ ۶۱۰ ۶۰۹ ۶۰۸ ۶۰۷ ۶۰۶ ۶۰۵ ۶۰۴ ۶۰۳ ۶۰۲ ۶۰۱ ۶۰۰ ۵۹۹ ۵۹۸ ۵۹۷ ۵۹۶ ۵۹۵ ۵۹۴ ۵۹۳ ۵۹۲ ۵۹۱ ۵۹۰ ۵۸۹ ۵۸۸ ۵۸۷ ۵۸۶ ۵۸۵ ۵۸۴ ۵۸۳ ۵۸۲ ۵۸۱ ۵۸۰ ۵۷۹ ۵۷۸ ۵۷۷ ۵۷۶ ۵۷۵ ۵۷۴ ۵۷۳ ۵۷۲ ۵۷۱ ۵۷۰ ۵۶۹ ۵۶۸ ۵۶۷ ۵۶۶ ۵۶۵ ۵۶۴ ۵۶۳ ۵۶۲ ۵۶۱ ۵۶۰ ۵۵۹ ۵۵۸ ۵۵۷ ۵۵۶ ۵۵۵ ۵۵۴ ۵۵۳ ۵۵۲ ۵۵۱ ۵۵۰ ۵۴۹ ۵۴۸ ۵۴۷ ۵۴۶ ۵۴۵ ۵۴۴ ۵۴۳ ۵۴۲ ۵۴۱ ۵۴۰ ۵۳۹ ۵۳۸ ۵۳۷ ۵۳۶ ۵۳۵ ۵۳۴ ۵۳۳ ۵۳۲ ۵۳۱ ۵۳۰ ۵۲۹ ۵۲۸ ۵۲۷ ۵۲۶ ۵۲۵ ۵۲۴ ۵۲۳ ۵۲۲ ۵۲۱ ۵۲۰ ۵۱۹ ۵۱۸ ۵۱۷ ۵۱۶ ۵۱۵ ۵۱۴ ۵۱۳ ۵۱۲ ۵۱۱ ۵۱۰ ۵۰۹ ۵۰۸ ۵۰۷ ۵۰۶ ۵۰۵ ۵۰۴ ۵۰۳ ۵۰۲ ۵۰۱ ۵۰۰ ۴۹۹ ۴۹۸ ۴۹۷ ۴۹۶ ۴۹۵ ۴۹۴ ۴۹۳ ۴۹۲ ۴۹۱ ۴۹۰ ۴۸۹ ۴۸۸ ۴۸۷ ۴۸۶ ۴۸۵ ۴۸۴ ۴۸۳ ۴۸۲ ۴۸۱ ۴۸۰ ۴۷۹ ۴۷۸ ۴۷۷ ۴۷۶ ۴۷۵ ۴۷۴ ۴۷۳ ۴۷۲ ۴۷۱ ۴۷۰ ۴۶۹ ۴۶۸ ۴۶۷ ۴۶۶ ۴۶۵ ۴۶۴ ۴۶۳ ۴۶۲ ۴۶۱ ۴۶۰ ۴۵۹ ۴۵۸ ۴۵۷ ۴۵۶ ۴۵۵ ۴۵۴ ۴۵۳ ۴۵۲ ۴۵۱ ۴۵۰ ۴۴۹ ۴۴۸ ۴۴۷ ۴۴۶ ۴۴۵ ۴۴۴ ۴۴۳ ۴۴۲ ۴۴۱ ۴۴۰ ۴۳۹ ۴۳۸ ۴۳۷ ۴۳۶ ۴۳۵ ۴۳۴ ۴۳۳ ۴۳۲ ۴۳۱ ۴۳۰ ۴۲۹ ۴۲۸ ۴۲۷ ۴۲۶ ۴۲۵ ۴۲۴ ۴۲۳ ۴۲۲ ۴۲۱ ۴۲۰ ۴۱۹ ۴۱۸ ۴۱۷ ۴۱۶ ۴۱۵ ۴۱۴ ۴۱۳ ۴۱۲ ۴۱۱ ۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱ ۴۰۰ ۳۹۹ ۳۹۸ ۳۹۷ ۳۹۶ ۳۹۵ ۳۹۴ ۳۹۳ ۳۹۲ ۳۹۱ ۳۹۰ ۳۸۹ ۳۸۸ ۳۸۷ ۳۸۶ ۳۸۵ ۳۸۴ ۳۸۳ ۳۸۲ ۳۸۱ ۳۸۰ ۳۷۹ ۳۷۸ ۳۷۷ ۳۷۶ ۳۷۵ ۳۷۴ ۳۷۳ ۳۷۲ ۳۷۱ ۳۷۰ ۳۶۹ ۳۶۸ ۳۶۷ ۳۶۶ ۳۶۵ ۳۶۴ ۳۶۳ ۳۶۲ ۳۶۱ ۳۶۰ ۳۵۹ ۳۵۸ ۳۵۷ ۳۵۶ ۳۵۵ ۳۵۴ ۳۵۳ ۳۵۲ ۳۵۱ ۳۵۰ ۳۴۹ ۳۴۸ ۳۴۷ ۳۴۶ ۳۴۵ ۳۴۴ ۳۴۳ ۳۴۲ ۳۴۱ ۳۴۰ ۳۳۹ ۳۳۸ ۳۳۷ ۳۳۶ ۳۳۵ ۳۳۴ ۳۳۳ ۳۳۲ ۳۳۱ ۳۳۰ ۳۲۹ ۳۲۸ ۳۲۷ ۳۲۶ ۳۲۵ ۳۲۴ ۳۲۳ ۳۲۲ ۳۲۱ ۳۲۰ ۳۱۹ ۳۱۸ ۳۱۷ ۳۱۶ ۳۱۵ ۳۱۴ ۳۱۳ ۳۱۲ ۳۱۱ ۳۱۰ ۳۰۹ ۳۰۸ ۳۰۷ ۳۰۶ ۳۰۵ ۳۰۴ ۳۰۳ ۳۰۲ ۳۰۱ ۳۰۰ ۲۹۹ ۲۹۸ ۲۹۷ ۲۹۶ ۲۹۵ ۲۹۴ ۲۹۳ ۲۹۲ ۲۹۱ ۲۹۰ ۲۸۹ ۲۸۸ ۲۸۷ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۳ ۲۸۲ ۲۸۱ ۲۸۰ ۲۷۹ ۲۷۸ ۲۷۷ ۲۷۶ ۲۷۵ ۲۷۴ ۲۷۳ ۲۷۲ ۲۷۱ ۲۷۰ ۲۶۹ ۲۶۸ ۲۶۷ ۲۶۶ ۲۶۵ ۲۶۴ ۲۶۳ ۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰</p>	<p>پر اگلی اور پچھلی بارشوں کو دیتا ہی ہے: وہی فصل کے مغرری ہفتوں کو ہمارے موجود کر رکھتا ہے: ۲۵ تمہاری بدکاریوں نے بہ چیزیں تم سے پھرائیں، ہاں، تمہاری خطا کاروں نے ان اچھی چیزوں کو تم سے باز رکھا۔ ۲۶ کیونکہ میری قوم کے درمیان شریر لوگ پائے جاتے ہیں: وہ پھندا لگانیوالوں کی مانند کھات میں بیٹھتے ہیں: وہ جال پھیلاتے، وہ آدمیوں کو پکڑنے میں جیسے کہ پھرا جڑوں سے پھرا ہی، تیسے ان کا گھر مگر سے پھرا ہی۔ اسی لیے وہ ترے اور ماندار ہو گئے۔ ۲۷ وہ موٹے ہو گئے، وہ حننے میں: وہ بڑے کاموں میں شریروں سے سبقت لے جاتے: وہ فریاد کو، پیغمبروں کی فریاد کو نہیں سننے، تو یہی وہ کاہنیاب رہتے: اور محتاحوں کا اِصاف نہیں کرتے۔ ۲۸ خداوند کہتا ہے، کیا میں ان بانوں کا بدلا نہ لوں، اور کیا میری روح ایسی قوم سے اِنقام نہ لیگی؟</p> <p>۲۹ ایک حیرت افزا اور ہولناک کام ملک میں ہوا: ۳۰ ادبیا آبلدے کی جھوٹھی خبریں دہے ہیں، اور کاہن ان کے وسیلے حکمرانی کرتے ہیں، اور میرے لوگ انسی بانوں کو پسند کرتے ہیں، اب، ہم اُس کے آخر میں کیا کرو گے؟</p> <p>۶ باب</p> <p>اس باب میں، کہ دشمن جو رواہ ہونہ کہ ہوداہ ہر چواہی کریں، اُس میں ایک دوسرے کی ہمت ہونہ ۶ خدا اُن کا نام اہس اِلا ہودہوں کہ گناہوں کے سبب سے اُنہی اُنہی اُنہی ہر جو گناہ کے سبب آئی ہیں ناک کران۔ ۱۰ پھر انہی کے ہونہ جانے کی خبر دینا، ۲۰ وہ لوگوں کو ہمت کرتا کہ ان اُنہوں کے ہاتھ وہ ماتم کرے لکھیں۔</p> <p>۱۱ اے بھئی بلیہا، میں، تم سب پر مسلیم کے درمیان سے پناہ کے لیے یہاں نکلو: اور وقوع میں نرسنگا ہونکو: اور بیست حکرم میں ایک نشان کھرا کرو: کہ اُنہر کی طرف سے ایک بلا، اور جزی ہلاکت آئی۔</p>	<p>جاتا، اور جو کچھ وہ کہنے میں تو نہیں سمجھتا۔ ۱۶ اُن کی نرکش کھلی ہوئی فہر کی مانند ہی: وہ سب بہادر ہیں۔ ۱۷ تیری فصل کا اناج اور تیری روتی جو تیرے بیٹوں اور بیٹیوں نے کھانے کی نہی، وہ کہا جائیگی: تیری گانے ہیرے وہ جت کرینگے: تیرے انکور اور تیری انجبر وہ کھائینگے: تیرے حصین شہروں کو، حن پر تیرا آسرا ہی، وہ نوار سے زبران کر دینگے۔ ۱۸ باوجود اِس نے خداوند کہنا ہی، کہ اُنہیں دنوں میں بھی میں تمہیں بالکل ہلاک نہ کرتا۔</p> <p>۱۹ اور دن ہوگا، کہ جب ہم لوگ کہو گے، کہ خداوند ہمارے خدا ہے ہم سارا سلوک ہم سے کیوں کنا، تب تو اُنہیں کہیں گے۔ کہ جس طرح سے ہم لوگوں کے مجھے چھوڑ دیا، اور اپنی سرزمین میں بیٹھے بندوں کی بندگی کی۔ اُسی طرح ہم اُس سرزمین میں، جو تمہاری نہیں ہی۔ بیگنے لوگوں کی بندگی کرو گے۔ ۲۰ یہودیہ کے کھرانے میں بہ ات اِسہار کرو، اور بہونہ میں اُس کی مذہب کرو، اور کہو، ۲۱ اب اِسے سن، اے ددان اور اِسے بدل قوم، جو آنکھیں رکھتی ہی، ہر دیکھتی نہیں، جو کان رکھتی ہی، ہر سنتی نہیں: ۲۲ خداوند کہتا ہے، کیا تم مجھ سے نہیں ڈرتے؟ کیا تم میرے حضور نہیں تھرہرتے، جس نے رست کو سمندر کی حد پر ایک ایسے قدیم حکم سے فایم کیا، کہ وہ اُس سے ترہ نہیں سکنا: اور ہر چند اُس کی لہریں باہم پڑی اچھلتی ہیں، تد بھی وہ غالب نہیں ہونگی: ہر چند وہ شور کریں، تد بھی وہ اُس سے گذر نہیں سکتیں؟ ۲۳ لیکن اِس فہم کا دل باغی اور سرکش ہی: اُنہوں نے سرکشی کی، اور گئے گذرے۔ ۲۴ اُنہوں نے اپنے دل میں نہیں کہا، کہ ہم خداوند اپنے خدا سے ڈریں، جو موسم</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۱۴ ۶۱۳ ۶۱۲ ۶۱۱ ۶۱۰ ۶۰۹ ۶۰۸ ۶۰۷ ۶۰۶ ۶۰۵ ۶۰۴ ۶۰۳ ۶۰۲ ۶۰۱ ۶۰۰ ۵۹۹ ۵۹۸ ۵۹۷ ۵۹۶ ۵۹۵ ۵۹۴ ۵۹۳ ۵۹۲ ۵۹۱ ۵۹۰ ۵۸۹ ۵۸۸ ۵۸۷ ۵۸۶ ۵۸۵ ۵۸۴ ۵۸۳ ۵۸۲ ۵۸۱ ۵۸۰ ۵۷۹ ۵۷۸ ۵۷۷ ۵۷۶ ۵۷۵ ۵۷۴ ۵۷۳ ۵۷۲ ۵۷۱ ۵۷۰ ۵۶۹ ۵۶۸ ۵۶۷ ۵۶۶ ۵۶۵ ۵۶۴ ۵۶۳ ۵۶۲ ۵۶۱ ۵۶۰ ۵۵۹ ۵۵۸ ۵۵۷ ۵۵۶ ۵۵۵ ۵۵۴ ۵۵۳ ۵۵۲ ۵۵۱ ۵۵۰ ۵۴۹ ۵۴۸ ۵۴۷ ۵۴۶ ۵۴۵ ۵۴۴ ۵۴۳ ۵۴۲ ۵۴۱ ۵۴۰ ۵۳۹ ۵۳۸ ۵۳۷ ۵۳۶ ۵۳۵ ۵۳۴ ۵۳۳ ۵۳۲ ۵۳۱ ۵۳۰ ۵۲۹ ۵۲۸ ۵۲۷ ۵۲۶ ۵۲۵ ۵۲۴ ۵۲۳ ۵۲۲ ۵۲۱ ۵۲۰ ۵۱۹ ۵۱۸ ۵۱۷ ۵۱۶ ۵۱۵ ۵۱۴ ۵۱۳ ۵۱۲ ۵۱۱ ۵۱۰ ۵۰۹ ۵۰۸ ۵۰۷ ۵۰۶ ۵۰۵ ۵۰۴ ۵۰۳ ۵۰۲ ۵۰۱ ۵۰۰ ۴۹۹ ۴۹۸ ۴۹۷ ۴۹۶ ۴۹۵ ۴۹۴ ۴۹۳ ۴۹۲ ۴۹۱ ۴۹۰ ۴۸۹ ۴۸۸ ۴۸۷ ۴۸۶ ۴۸۵ ۴۸۴ ۴۸۳ ۴۸۲ ۴۸۱ ۴۸۰ ۴۷۹ ۴۷۸ ۴۷۷ ۴۷۶ ۴۷۵ ۴۷۴ ۴۷۳ ۴۷۲ ۴۷۱ ۴۷۰ ۴۶۹ ۴۶۸ ۴۶۷ ۴۶۶ ۴۶۵ ۴۶۴ ۴۶۳ ۴۶۲ ۴۶۱ ۴۶۰ ۴۵۹ ۴۵۸ ۴۵۷ ۴۵۶ ۴۵۵ ۴۵۴ ۴۵۳ ۴۵۲ ۴۵۱ ۴۵۰ ۴۴۹ ۴۴۸ ۴۴۷ ۴۴۶ ۴۴۵ ۴۴۴ ۴۴۳ ۴۴۲ ۴۴۱ ۴۴۰ ۴۳۹ ۴۳۸ ۴۳۷ ۴۳۶ ۴۳۵ ۴۳۴ ۴۳۳ ۴۳۲ ۴۳۱ ۴۳۰ ۴۲۹ ۴۲۸ ۴۲۷ ۴۲۶ ۴۲۵ ۴۲۴ ۴۲۳ ۴۲۲ ۴۲۱ ۴۲۰ ۴۱۹ ۴۱۸ ۴۱۷ ۴۱۶ ۴۱۵ ۴۱۴ ۴۱۳ ۴۱۲ ۴۱۱ ۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱ ۴۰۰ ۳۹۹ ۳۹۸ ۳۹۷ ۳۹۶ ۳۹۵ ۳۹۴ ۳۹۳ ۳۹۲ ۳۹۱ ۳۹۰ ۳۸۹ ۳۸۸ ۳۸۷ ۳۸۶ ۳۸۵ ۳۸۴ ۳۸۳ ۳۸۲ ۳۸۱ ۳۸۰ ۳۷۹ ۳۷۸ ۳۷۷ ۳۷۶ ۳۷۵ ۳۷۴ ۳۷۳ ۳۷۲ ۳۷۱ ۳۷۰ ۳۶۹ ۳۶۸ ۳۶۷ ۳۶۶ ۳۶۵ ۳۶۴ ۳۶۳ ۳۶۲ ۳۶۱ ۳۶۰ ۳۵۹ ۳۵۸ ۳۵۷ ۳۵۶ ۳۵۵ ۳۵۴ ۳۵۳ ۳۵۲ ۳۵۱ ۳۵۰ ۳۴۹ ۳۴۸ ۳۴۷ ۳۴۶ ۳۴۵ ۳۴۴ ۳۴۳ ۳۴۲ ۳۴۱ ۳۴۰ ۳۳۹ ۳۳۸ ۳۳۷ ۳۳۶ ۳۳۵ ۳۳۴ ۳۳۳ ۳۳۲ ۳۳۱ ۳۳۰ ۳۲۹ ۳۲۸ ۳۲۷ ۳۲۶ ۳۲۵ ۳۲۴ ۳۲۳ ۳۲۲ ۳۲۱ ۳۲۰ ۳۱۹ ۳۱۸ ۳۱۷ ۳۱۶ ۳۱۵ ۳۱۴ ۳۱۳ ۳۱۲ ۳۱۱ ۳۱۰ ۳۰۹ ۳۰۸ ۳۰۷ ۳۰۶ ۳۰۵ ۳۰۴ ۳۰۳ ۳۰۲ ۳۰۱ ۳۰۰ ۲۹۹ ۲۹۸ ۲۹۷ ۲۹۶ ۲۹۵ ۲۹۴ ۲۹۳ ۲۹۲ ۲۹۱ ۲۹۰ ۲۸۹ ۲۸۸ ۲۸۷ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۳ ۲۸۲ ۲۸۱ ۲۸۰ ۲۷۹ ۲۷۸ ۲۷۷ ۲۷۶ ۲۷۵ ۲۷۴ ۲۷۳ ۲۷۲ ۲۷۱ ۲۷۰ ۲۶۹ ۲۶۸ ۲۶۷ ۲۶۶ ۲۶۵ ۲۶۴ ۲۶۳ ۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰</p>
---	--	--	---

پیشتر
سسیح

۶۱۲
کے قہب

۱۴۱۱
اور ۶۱۳
۲۰ سلا

۱۷
۲۰
۲۷
۵۱
۶۱
۱۳۳

۸۰
۱۰۰
۱۰۰

۲۰۰
۵۰۷

۲۰۰
۱۱
۱۰

۸۱
۱۲۰
۱۱۷

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

ہی۔ ۲ میں صیہون کی بیٹی کو جو
شکیل اور نازنین ہی، ہلاک کرونگا۔
۳ چوراہے اپنے گلوں کو لیئے اُس پاس
آویںگے، اور گرداگرد اُس کے مقابل خیمے
کھڑے کریں گے؛ ہر ایک اپنی اپنی جگہ
میں چراویںگا۔ ۴ تم اُس سے لڑنے کی تیاری
کرو؛ اُتھو، اور ہم دو پہر کے وقت چڑھائی
کریں۔ ہم پر افسوس ہی! کہ دن ڈھلنا
ہی، اور شام کے سائے ترہ جاتے ہیں۔
۵ اُتھو، رات کو چڑھ چلیں، اور اُس کے
قصوروں کو ڈھا دیں۔

۶ کیونکہ رب افواج یوں کہتا ہی، کہ
درخت کات ڈالو، اور یروسل کے مقابل
دمدمہ باندھو؛ یہ وہ شہر ہی، جس
کو چاہیئے کہ تری سزا دی جاوے؛ اُس
کے درمیان ہر طرح کا ظلم ہی۔ ۷ جس
طرح سے سوتا اپنا پانی اُچھالتا ہی،
اُسی طرح وہ اپنی خبائثت کو اُچھال
رہی ہی؛ ظلم اور ستم کی سدا اُس میں
سنی جاتی ہی؛ ہر دم میرے سامنے
دکھ درد اور زخم ہیں۔ ۸ ای یروسل،
تربیت پذیر ہو، تا نہ ہووے، کہ میرا دل
تجھ سے ہٹ جائے؛ نہ ہو، کہ میں تجھے
وبران کروں اور بے چراغ زمین بناؤں۔

۹ رب افواج یوں کہتا ہی، کہ جو
اسرائیل میں سے باقی رہیں، اُن کو وہ
انگور کی مانند بالکل توڑ لیئے؛ تو اپنا
ہاتھ اُن کے مانند جو انگور کو توڑتے ہیں،
تو کریوں میں پھر داخل کر۔ ۱۰ میں کس
سے کہوں اور کس کو چٹاؤں، تا کہ وہ
سلیں؟ دیکھ، اُن کے کان نامختوں ہیں،
یہاں تک کہ وہ سن نہیں سکتے؛ دیکھ،
خداوند کا کلم اُن کے لیئے حقارت کا
باعث ہی، وہ اُس سے خوش نہیں
ہوتے۔ ۱۱ اِس لیئے میں خداوند کے قہر
سے لبریز ہوں؛ اُس کے سہنے سے میں
تھک گیا ہوں؛ میں اُسے باہر کے سارے
لڑکوں پر، اور جوانوں کی جماعت پر
اُنڈیلونگا؛ کیونکہ خصم اپنی جورو کے

ساتھ، اور بوڑھا اُس سمیت، جو پیری
عمر کا ہی، پکڑا جائیگا۔ ۱۲ اور اُن کے گھر،
کھیتوں اور جو روڑوں سمیت، اوروں کے ہو
جائیں گے؛ کیونکہ خداوند کہتا ہی، کہ
میں اپنا ہاتھ اُس سرزمین کے باشندوں
پر بڑھونگا۔ ۱۳ اِس لیئے کہ چھوٹوں سے
تروں تک سب کے سب لالچی ہیں؛
اور نبی سے کاهن تک ہر ایک جھوٹا
معاملہ کرتا ہی۔ ۱۴ کیونکہ وہ میری
قوم کی بیٹی کے گھڑ کو بہ کے کپے فقط ظاہر
چنکا کرتے ہیں؛ کہ سلامتی، سلامتی،
حالانکہ سلامتی نہیں ہی۔ ۱۵ چاہیئے تھا
اِس لیئے کہ اُنہوں نے مکروہ کام کیئے تھے،
کہ وہ شرمندہ ہوں؛ پر وہ ذرہ شرمندہ
نہ ہوئے، اور نہ اُنہوں نے خجالت اُٹھائی؛
اِس واسطے وہ اُنکے درمیان جو گرا چاہتے
ہیں، گریں گے، خداوند کہتا ہی، کہ جس
وقت میں اُن سے بدلا لوں گا، وہ گرائے
جائیں گے۔ ۱۶ خداوند یوں کہتا ہی، کہ
راہوں پر کھڑے ہو، اور دیکھو، اور پرانے
رستوں کی بابت پوچھو، کہ یہی راہ
کہاں ہی؟ اُسی میں چلو، کہ تم اپنے
جیوں میں آرام پاؤ گے۔ پر اُنہوں نے کہا،
کہ ہم اُس میں نہ چلیں گے۔ ۱۷ اور
میں نے تمہارے اوپر نگہبان بھی تھہرائے،
اور کہا، کہ نرسنگے کی آواز سنو۔ پر اُنہوں
نے کہا، کہ ہم نہ سنیں گے۔

۱۸ اِس سبب، ای قومو، سنو، اور
ای جمع کیئے ہوئے لوگو، معلوم کرو، کہ
اُن کے درمیان کیا ہی۔ ۱۹ ای زمین،
سن، دیکھ، میں اِس قوم پر آفت
لاؤنگا، جو اُنکے اندیشوں کا پھل ہی، اِس
لیئے کہ اُنہوں نے میری باتوں کو نہ مانا،
اور میری شریعت کو رد کر دیا ہی۔
۲۰ کس فائدے کے لیئے سب سے لبان،
اور دور ملک سے خوشبودار اُوکھ مجھ
تک آتے ہیں؟ تیری سوختنی قربانیاں
مجھے پسند نہیں ہیں، اور تیرے ذبھے
خوش نہیں آتے۔ ۲۱ اِس لیئے خداوند
یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں تھوکر کھانڈیوالی

پیشتر
سسیح

۶۱۲
کے قہب

۱۴۱۱
اور ۶۱۳
۲۰ سلا

۱۷
۲۰
۲۷
۵۱
۶۱
۱۳۳

۸۰
۱۰۰
۱۰۰

۲۰۰
۵۰۷

۲۰۰
۱۱
۱۰

۸۱
۱۲۰
۱۱۷

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

۱۸
۲۳
۱۲

۲۱
۲۷
۱۱

پیشتر
مسیح

۶۱۲
کے گم

۱۰:۱۱
اور
۱۰:۱۲
اور
۱۰:۱۳
اور
۱۰:۱۴
اور
۱۰:۱۵

۲۱:۶
اور
۲۱:۷
اور
۲۱:۸
اور

۸:۶
اور
۸:۷
اور
۸:۸
اور
۸:۹
اور

۲۲:۱۰
اور
۲۲:۱۱
اور
۲۲:۱۲
اور

۲۲:۱۳
اور
۲۲:۱۴
اور
۲۲:۱۵
اور

چیزیں جس قوم کے آگے ڈال دوںگا، اور باپ اور بیٹے لگتے لگتے ہو کر کھائے ان پر گرینگے؛ چروسی اور اس کا دوست ایک ساتھ ہلاک ہونگے۔ ۲۲ خداوند یوں کہتا ہے، کہ دیکھ، اُن کی مملکت سے ایک قوم آتی ہے، اور دنیا کی سرحدوں سے ایک بڑی گروہ برپا کی جائیگی۔ ۲۳ وہ کمان اور نیزہ استعمال کرتے؛ وہ سنگدل ہیں، اور رحم نہیں کرتے؛ اُن کے نعروں کی صدا سمندر کی مانند ہے؛ اور کھوتوں پر سوار ہوتے، اور جنگی مردوں کے مانند تیرے مقابل، اسی صیہون کی بیٹی، وہ صف باندھتے ہیں۔ ۲۴ ہم نے اُنکا شہرہ سنا ہے؛ ہمارے ہاتھ تھیلے ہو گئے؛ ہم مصیبت میں اور درد میں جننئیوالی عورت کی مانند گرفتار ہیں۔ ۲۵ میدان میں مت جلی، اور راہ میں مت پھرتے؛ کیونکہ دشمن کی تلوار اور خوف ہر طرف ہے۔

۲۶ اسی میری قوم کی بیٹی، کمر پر تات باندھ، اور راہ میں لوٹ؛ آپکو اُسکے مانند جس کا لگوتا بیٹا مر جاوے، ماتم کی شکل بنا، اور ادا، خراش نوحہ کر؛ کیونکہ غارتگر ہم پر اجانک آویگا۔ ۲۷ میں نے تجھے اپنی قوم کے لیے ایک پرکھنیا اور جانچنیاوا تھرایا، نہ تو اُنکی راہوں کو جائے اور پرکھے۔ ۲۸ وہ سب کے سب نہایت سرکش ہیں؛ وہ غیبت کو کیا کرتے ہیں؛ وہ تو تانبا اور لوہا ہیں؛ وہ سب کے سب خراب کردیوالے ہیں۔ ۲۹ دھونکنی جل گئی، سیسا آگ سے بھسم ہو گیا؛ کسیرا بے فائدہ گداز کرتا ہے، کیونکہ شریب الگ نہیں ہوتے۔ ۳۰ کھوٹی چاندی لوگ اُن کا نام رکھینگے؛ کہ خدا نے اُنہیں رد کر دیا ہے۔
باب ۷

اس باب میں ۱۰ خدا یہاں کو لکھا تاکہ وہی جوتہ اس کی نصیحت سے توبہ کریں، اور انہیں افسوس کرواے اور انہوں کے ملک میں نصیحت کی ضرورت ہو۔
۱۰ اُن کا افساد جو انہیں ہرگز نہیں ہٹا سکتا تھا، اور ۱۱ اور انہیں توبہ کرنے پر آمادہ کرے۔

طرح سے یہاں کو تک کا تھا۔ ۱۰ اُن کی مصیبتوں کے سب ان کو مستحکم دیا۔ ۱۱ تاریکیوں کی تاریکیوں کے ساتھ اُن کی نصیحت کرنا کہ وہ ہر عوار حورین کی توبہ کریں اور انہوں کے سب جو انہوں نے توبہ سے لگے تھے، ۲۵ اور انہوں کے سب جو انہوں کے توبہ کے باعث اُن پر آتی تھی

یہ وہ گلم ہی جو خداوند کی طرف سے یرومیاہ کو پہنچا، اور اُس نے کہا ہے۔ ۲ تو خداوند کے گھر کے پھاگ پر کھڑا ہو، اور وہاں اِس گلم کا اہتہار دے، اور کہہ، کہ ای یہوداہ کے سب لوگ، جو خداوند کی بندگی کے لیے اِس پھاگ سے داخل ہوتے ہو، خداوند کا کلم سنو۔ ۳ رب الافواج، اسرائیل کا خدا، میں فرماتا ہے، کہ اپنی اپنی راہ، اور اپنے اپنے کام سدھارو، تب میں تمہیں اِس مکان میں بسنے دوںگا۔ ۴ تم یہ کہتے ہوئے جھوٹی باتوں پر اَسرا مت رکھو، کہ خداوند کی ہیکل، خداوند کی ہیکل، خداوند کی ہیکل ہے۔ ۵ کیونکہ اگر تم اپنی اپنی راہ اور اپنے اپنے کام سراسر درست کرو، اگر تم انسان اور اُس کے ہمسائے کے درمیان سب طرح سے اِصاف کرو، اگر تم پر دہیسی اور یتیم اور بدوہ پر ظلم نہ رو، اور اِس مکان میں بے گناہ کا خون نہ بہاؤ، اور بے گناہ معبودوں کی پیروی، جس میں تمہارا نقصان ہے، نہ کرو۔ ۷ تو میں تم کو اِس مکان میں آئے اور اِس سرزمین میں، جسے میں نے تمہارے باپ دادوں کو ہمیشہ کے لیے دیا ہے، اور برابر بسنے دوںگا۔

۸ دیکھو، تم جھوٹی باتوں پر، جو سودمند نہیں ہو سکتیں، اِعتماد کرتے ہو۔ ۹ کیا تم چوری کروگے، خون کروگے، زنا کاری کروگے، جھوٹی قسم کھاوگے، اور بعد کے آگے لبان جلاوگے، اور غیر معبودوں کی، جنہیں تم نہیں جانتے تھے، پیروی کروگے۔ ۱۰ اور میرے حضور اِس گھر میں، جو میرے نام کا کہلاتا ہے، آگے کترے ہوگے، اور کہوگے، کہ ہم نے خلاصی پائی؛ تاکہ ہم سب نفرتی کام کرو؟

پیشتر
مسیح
۶۰۰
کے گم
۲۱:۱۸
اور
۲۱:۱۹
اور
۲۱:۲۰
اور
۲۱:۲۱
اور
۲۱:۲۲
اور
۲۱:۲۳
اور
۲۱:۲۴
اور
۲۱:۲۵
اور
۲۱:۲۶
اور
۲۱:۲۷
اور
۲۱:۲۸
اور
۲۱:۲۹
اور
۲۱:۳۰
اور
۲۱:۳۱
اور
۲۱:۳۲
اور
۲۱:۳۳
اور
۲۱:۳۴
اور
۲۱:۳۵
اور
۲۱:۳۶
اور
۲۱:۳۷
اور
۲۱:۳۸
اور
۲۱:۳۹
اور
۲۱:۴۰
اور

<p>پیشتر مسیح ۶۰۰ کے قریب</p> <p>۱۱ : ۱۱ ۲۰ : ۱۱ ۲۱ : ۱۰ ۲۲ : ۱۰ ۲۳ : ۱۰ ۲۴ : ۱۰ ۲۵ : ۱۰ ۲۶ : ۱۰ ۲۷ : ۱۰ ۲۸ : ۱۰ ۲۹ : ۱۰ ۳۰ : ۱۰ ۳۱ : ۱۰ ۳۲ : ۱۰ ۳۳ : ۱۰ ۳۴ : ۱۰ ۳۵ : ۱۰ ۳۶ : ۱۰ ۳۷ : ۱۰ ۳۸ : ۱۰ ۳۹ : ۱۰ ۴۰ : ۱۰ ۴۱ : ۱۰ ۴۲ : ۱۰ ۴۳ : ۱۰ ۴۴ : ۱۰ ۴۵ : ۱۰ ۴۶ : ۱۰ ۴۷ : ۱۰ ۴۸ : ۱۰ ۴۹ : ۱۰ ۵۰ : ۱۰ ۵۱ : ۱۰ ۵۲ : ۱۰ ۵۳ : ۱۰ ۵۴ : ۱۰ ۵۵ : ۱۰ ۵۶ : ۱۰ ۵۷ : ۱۰ ۵۸ : ۱۰ ۵۹ : ۱۰ ۶۰ : ۱۰ ۶۱ : ۱۰ ۶۲ : ۱۰ ۶۳ : ۱۰ ۶۴ : ۱۰ ۶۵ : ۱۰ ۶۶ : ۱۰ ۶۷ : ۱۰ ۶۸ : ۱۰ ۶۹ : ۱۰ ۷۰ : ۱۰ ۷۱ : ۱۰ ۷۲ : ۱۰ ۷۳ : ۱۰ ۷۴ : ۱۰ ۷۵ : ۱۰ ۷۶ : ۱۰ ۷۷ : ۱۰ ۷۸ : ۱۰ ۷۹ : ۱۰ ۸۰ : ۱۰ ۸۱ : ۱۰ ۸۲ : ۱۰ ۸۳ : ۱۰ ۸۴ : ۱۰ ۸۵ : ۱۰ ۸۶ : ۱۰ ۸۷ : ۱۰ ۸۸ : ۱۰ ۸۹ : ۱۰ ۹۰ : ۱۰ ۹۱ : ۱۰ ۹۲ : ۱۰ ۹۳ : ۱۰ ۹۴ : ۱۰ ۹۵ : ۱۰ ۹۶ : ۱۰ ۹۷ : ۱۰ ۹۸ : ۱۰ ۹۹ : ۱۰ ۱۰۰ : ۱۰</p>	<p>۱۱ اس مکان پر، اور انسان پر، اور حیوان پر، اور میدان کے درختوں پر، اور زمین کے پیداوار پر، دھالا جائیگا، اور وہ بہتر کیگا، اور بھیگا نہیں۔</p> <p>۲۱ رب القواچ، اسرائیل کا خدا، یوں فرماتا ہے، کہ اپنے ذبیحوں پر اپنی سوختنی قربانیاں بھی بڑھاؤ، اور گوشت کھاؤ۔ ۲۲ کیونکہ جس دن میں تمہارے باپ دادوں کو مصر کی زمین سے نکال لایا، انہیں سوختنی قربانی اور ذبیحے کی بابت کچھ نہیں کہا، اور حکم نہیں دیا: ۲۳ بلکہ انہیں اتنا ہی کہنے میں نے حکم دیا، کہ میری آواز کے شنو ہو، اور میں تمہارا خدا ہوؤنگا، اور تم میرے لوگ ہو گے؛ اور اُس ساری راہ میں چلو، جو میں تمہیں فرماؤں، تاکہ تمہارا پہلا ہووے۔ ۲۴ لیکن انہوں نے نہ سنا، نہ کان لگایا، بلکہ اپنی مصلحتوں اور اپنے برے دل کی ضد پر چلے، اور پلت گئے، اور آگے نہ بڑھے۔</p> <p>۲۵ جس دن سے تمہارے باپ دادے مصر کی زمین سے نکل آئے، آج کے دن تک، میں نے تمہارے پاس اپنے سارے خدمت گزار نبیوں کو بھیجا؛ میں نے ہر روز صبح سویرے اُتھکے انہیں بھیجا ہی؛</p> <p>۲۶ لیکن انہوں نے میری نہ سنی، اور اپنا کان نہ لگایا، بلکہ اپنی گردن سخت کی؛ انہوں نے اپنے باپ دادوں سے زیادہ بدکاری کی۔ ۲۷ اگرچہ تو یہ ساری باتیں اُن سے کہیگا، لیکن وہ تیری نہ سنیں گے؛ اگرچہ تو انہیں بلاویگا، لیکن وہ تجھے جواب نہ دینگے۔ ۲۸ سو تو اُنکو کہہ، کہ یہ وہ قوم ہے، جو خداوند اپنے خدا کی آواز نہیں سنتی، اور تندیہ نہیں مانتی؛ سچائی گر گئی، اور اُن کے منہ سے جاتی رہی۔</p> <p>۲۹ ای یروسلم، اپنے بال مندا، اور پھینک دے، اور اُونچی جگہوں پر جا کے نوحہ کر، کیونکہ خداوند نے اُس نسل</p>	<p>۱۱ کیا یہ گھر، جو میرے نام کا کہلانا ہی، تمہاری آنکھوں میں چوروں کا کہوہ ہی؟ دیکھ، خداوند کہتا ہے، کہ میں ہی نے یہ دیکھا ہی۔ ۱۲ پس اب میرے اُس مکان میں، جو سیلا میں تھا، جس پر میں نے پہلے اپنے نام کو قائم کیا تھا، جاؤ، اور دیکھو، کہ میں نے اپنی گروہ اسرائیل کی برائی کے سبب اُسے کیا کیا؟ ۱۳ اور اب اسی لیئے کہ تم لوگوں نے میرے سب کام کیئے، خداوند کہتا ہے، اور میں نے سویرے اُتھکے تم کو کہا، اور کہتا ہی رہا، پر تم نے نہ سنا؛ اور میں نے تمہیں بلایا، پر تم نے جواب نہ دیا؛ ۱۴ سو میں اُس گھر سے، جو میرے نام سے کہلایا، جس پر تمہارا اعتماد ہی، اور اُس مکان سے جسے میں نے تمہیں اور تمہارے باپ دادوں کو دیا، وہی کرونگا جو میں نے سیلا سے کیا ہی۔ ۱۵ اور میں تمہیں اپنے سامنے سے نکال دوں گا، جس طرح سے میں نے تمہاری ساری برادری، افرائیم کی بالکل نسل کو، نکال دیا ہی۔ ۱۶ اسی باعث سے تو اِس قوم کے لیئے دعا مت مانگ، اور اُن کے واسطے آواز بلند نہ کر، اور نہ منٹ کر، اور صبح سے شفاعت نہ کر؛ کہ میں تیری نہ سنوں گا۔</p> <p>۱۷ کیا تو نہیں دیکھتا، جو کچھ وہ یہوداہ کے شہروں میں، اور یروسلم کے کوچوں میں کرتے ہیں؟ ۱۸ کہ لڑکے لڑکیاں چنتے ہیں، اور باپ آگ سلگاتے ہیں، اور عورتیں آقا گوندھتی ہیں، تاکہ آسمان کی ملکہ کے لیئے کلیچہ بناویں؛ اور بیگانے معبردوں کو تپاون تپاویں؛ کہ مجھے غصہ دلاویں۔ ۱۹ خداوند کہتا ہے، کہ کیا وہ مجھی کو غصے میں لاتے ہیں؟ کیا وہ آپ اپنی زرد روٹی کے لیئے اپنے کو غصے میں نہیں لاتے؟ ۲۰ اسی واسطے خداوند یہوواہ یوں کہتا ہے، کہ دیکھ، میرا غضب اور میرا قہر</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۰۰ کے قریب</p> <p>۱۱ : ۱۱ ۱۲ : ۱۱ ۱۳ : ۱۱ ۱۴ : ۱۱ ۱۵ : ۱۱ ۱۶ : ۱۱ ۱۷ : ۱۱ ۱۸ : ۱۱ ۱۹ : ۱۱ ۲۰ : ۱۱ ۲۱ : ۱۱ ۲۲ : ۱۱ ۲۳ : ۱۱ ۲۴ : ۱۱ ۲۵ : ۱۱ ۲۶ : ۱۱ ۲۷ : ۱۱ ۲۸ : ۱۱ ۲۹ : ۱۱ ۳۰ : ۱۱ ۳۱ : ۱۱ ۳۲ : ۱۱ ۳۳ : ۱۱ ۳۴ : ۱۱ ۳۵ : ۱۱ ۳۶ : ۱۱ ۳۷ : ۱۱ ۳۸ : ۱۱ ۳۹ : ۱۱ ۴۰ : ۱۱ ۴۱ : ۱۱ ۴۲ : ۱۱ ۴۳ : ۱۱ ۴۴ : ۱۱ ۴۵ : ۱۱ ۴۶ : ۱۱ ۴۷ : ۱۱ ۴۸ : ۱۱ ۴۹ : ۱۱ ۵۰ : ۱۱ ۵۱ : ۱۱ ۵۲ : ۱۱ ۵۳ : ۱۱ ۵۴ : ۱۱ ۵۵ : ۱۱ ۵۶ : ۱۱ ۵۷ : ۱۱ ۵۸ : ۱۱ ۵۹ : ۱۱ ۶۰ : ۱۱ ۶۱ : ۱۱ ۶۲ : ۱۱ ۶۳ : ۱۱ ۶۴ : ۱۱ ۶۵ : ۱۱ ۶۶ : ۱۱ ۶۷ : ۱۱ ۶۸ : ۱۱ ۶۹ : ۱۱ ۷۰ : ۱۱ ۷۱ : ۱۱ ۷۲ : ۱۱ ۷۳ : ۱۱ ۷۴ : ۱۱ ۷۵ : ۱۱ ۷۶ : ۱۱ ۷۷ : ۱۱ ۷۸ : ۱۱ ۷۹ : ۱۱ ۸۰ : ۱۱ ۸۱ : ۱۱ ۸۲ : ۱۱ ۸۳ : ۱۱ ۸۴ : ۱۱ ۸۵ : ۱۱ ۸۶ : ۱۱ ۸۷ : ۱۱ ۸۸ : ۱۱ ۸۹ : ۱۱ ۹۰ : ۱۱ ۹۱ : ۱۱ ۹۲ : ۱۱ ۹۳ : ۱۱ ۹۴ : ۱۱ ۹۵ : ۱۱ ۹۶ : ۱۱ ۹۷ : ۱۱ ۹۸ : ۱۱ ۹۹ : ۱۱ ۱۰۰ : ۱۱</p>
---	--	--	---

پیشتر
مسیح
۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

کو جس پر اسل کا قہر پیرکا تھا، مردود کیا، اور ترک کر دیا ہی۔ ۳۰ کہ نبی یہوداہ نے میروہ نظر میں برائی کی، خداوند کہنا ہی: اس گہر میں، جو مبرے م کا کہلانا ہی، انہوں نے اپنی مکروہات رکھیں، کہ آسے نابال کرتیں، ۳۱ اور انہوں نے ہمت کے اوجھے مکان، جو بن ہدم کی وادی میں ہیں، بنائے، ۳۲ نہ اپنے بتوں اور دیتوں کو آگ میں جلا دیں، حسرت، نا میں نے حکم نہیں دیا، اور مبرے نل میں اس کا حیلال بھی آنا نہ تھا۔

۳۳ اس لئے، دیکھو، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہنا ہی، کہ آگے کو بہ ہوم دہیں۔ ہلانیکگی، اور ندن ہوم کی وادی، ندن، وادی العدل کہانیکگی، وہ ہمت میں نہاں تک گارتے، کہ حکم نہ رھدگی۔ ۳۴ اور اس قوم کی لاسس ہوائی بردوں اور دشمنی چرندوں کی خوراک ہونگی، اور کوئی انہیں نہ ہانڈیکگا۔ ۳۵ میں یہوداہ نے سپروں میں اور روسلم نے ناروں میں، حوسپی کی آواز اور شادی کی آواز۔ دلے ہی آواز۔ اور نہاں کی آواز، و ہوم کراونگی، کہ رمس وبران ہوگی۔

باب ۸

اس دن میں، کہ یہودیوں میں سے حواہ رندوں خواہ مردوں پر امن جو آہنگی، ۱ ہی ان کی احمہ گتسی اور صمدل کے سب آہن ملات کرتا۔ ۲ ان پر وصصعات جو آنا چاہی ہی ظام کرتا، اور آق کی نامحالی پر لوبہ کرتا۔

خداوند فرمانا ہی، کہ اس وقت وہ یہوداہ کے بادشاہوں کی ہڈیاں، اور اس کے سرداروں کی ہڈیاں، اور کاهوں کی ہڈیاں، اور نیویوں کی ہڈیاں، اور روسلم کے ناشدوں کی ہڈیاں ان کی فبروں میں سے نکال لوونگے، ۲ اور ان کو سورج اور چاند اور سارے آسمانی لشکر کے آگے جلیں وہ دوست رکھتے نہ، اور جن کی خدمت کرنے تھے، اور

جن کے وہ پیرو تھے، اور جن سے صلاح لینے تھے، اور جن کے آگے انہوں نے سسہ کیا، بچھانینگے، وہ سمیتگی نہ جالیگی، اور نہ گازی جالیگی، بلکہ وہ روے زمیں پر کھاد کی طرح ہونگی، ۳ اور وہ سارے لوگ، جو اس برے گھرانے میں سے باہی رھینگے، ان سب باہی مکاوں میں، جہاں جہاں میں نہیں ہانک دوں، موت کو زندگی سے رباہ جالیگی، رسالواج فرماتا ہی، ۴ اس کے سوا تو انہیں کہنگا، کہ خداوند توں کہنا ہی، کیا وہ گرتے اور

پھر نہ آتھینگے؟ کیا وہ برگشہ ہونگے، اور پھر نہ پھرتے؟ ۵ بس روسلم کے سے لوگ کیوں ہمیشہ کی برگشگی کے سانہ برگشہ ہوتے؟ وہ مکر سے لنتے ہوئے ہیں، ۶ میں نے کان لگانا ور سفا، وہ اچھی نائیں نہیں بنائے، کسی نے ایسی برائی سے بوبہ کرتے نہیں کہا، کہ میں نے کدا کدا؟ ہر انک انی راہوں پر پھر کے جلا، حس طرح سورا لڑائی کے درہمان دوردا ہی، ۷ ہاں، ہوائی لوتق اپنے معرر وندوں کو حسی ہی، اور فمری، اور ادانیل، اور چکو، اپنے آئے کا ووم پہچان لنتے ہیں، ۸ پر میری قوم خداوند کی عدالت کو نہیں پہچانی ہی، ۹ نم دیونکر کہنے ہو، کہ ہم نو دانشمند، اور خداوند کی شریعت ہمارے پاس ہی؟ ۱۰ نہک حقیقت میں اس نے آسے عبت نڈارکھا ہی: نعل نویسون کا فلم باطل ہی، ۱۱ دانشمند شرمندہ ہوئے، وہ حیران ہوئے، اور پکرے گئے: دبکہ، انہوں نے خداوند کے کلام کو حفر جانا، تو ان میں کیا دانائی ہو سکتی ہی؟ ۱۲ ایسی لیتے میں ان کی جبروں اور ہی، کو، اور ان کے کہمت انہیں، جو ان کے وارث ہونگے، دیونگا، ۱۳ کیونکہ وہ سب چھوٹے سے بڑے تک، لالیں ہیں، اور

پیشتر
مسیح
۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

پیشتر
مسیح
۶۰۰
۶۰۰
۱۲:۶
۱۲:۱۳
۳:۳
۱۵:۱۶
۱:۵
۱:۷
۱:۱۳
۱:۲۱
۱:۲۲
۱:۲۳
۱:۲۴
۱:۲۵
۱:۲۶
۱:۲۷
۱:۲۸
۱:۲۹
۱:۳۰
۱:۳۱
۱:۳۲
۱:۳۳
۱:۳۴
۱:۳۵
۱:۳۶
۱:۳۷
۱:۳۸
۱:۳۹
۱:۴۰
۱:۴۱
۱:۴۲
۱:۴۳
۱:۴۴
۱:۴۵
۱:۴۶
۱:۴۷
۱:۴۸
۱:۴۹
۱:۵۰
۱:۵۱
۱:۵۲
۱:۵۳
۱:۵۴
۱:۵۵
۱:۵۶
۱:۵۷
۱:۵۸
۱:۵۹
۱:۶۰

نبی سے کلہن تک ہر ایک دعا بازی کرتا ہی۔ ۱۱ اور انہوں نے میری قوم کی بیٹی کے گھاؤ کو یہ کہے فقط تنک چنگا کیا، کہ سلامتی، سلامتی؟ جب کہ سلامتی نہ تھی۔ ۱۲ کیا وہ، جس وقت انہوں نے مکروہ کام کیا تھا، شرمندہ ہوئے؟ نہیں، وہ ذرا شرمندہ نہ ہوئے؟ وہ خجالت اُٹھانے کو نہیں جانتے؟ اس واسطے گزنیوالوں کے درمیان وہ بھی گزینکے: خداوند کہتا ہی، جس وقت میں اُن سے بدلا لونگا، وہ بھی ڈگمگائے گزینکے۔

۱۳ میں انہیں سراسر فنا کرونگا، خداوند کہتا ہی: تاک میں انکو نہ ہونکے، اور انچیر کے درختوں میں انچیر نہ ہونکے، اور پتے بھی سوکھ جائینگے، اور میں اُن کے لیٹے وہ لوگ مقرر کرونگا، جو انہیں دباؤینگے۔ ۱۴ ہم کیوں چپ چاپ بیٹھ رہتے؟ آؤ، اکتے ہوویں، اور محکم شہروں میں جا کھسیں، اور وہاں چپکے ہو رہیں؛ کیونکہ خداوند ہمارے خدا نے ہمیں چپ کرایا ہی، اور ہمیں ہلاہل کا پانی پینے کو دیا، اس لیٹے کہ ہم خداوند کے خطاکار ہیں۔

۱۵ ہم سلامتی کے منتظر تھے، پر خیریت مطلق نہ ہوئی؛ اور صحت پانے کے وقت کے، اور دیکھ، دہشت۔ ۱۶ اُسکے گھوڑوں کے فرانے کی آواز دان سے سنی جانی ہی: اُس کے بہاری بدن والوں کے ہنہانے کی آواز سے تمام زمین کانپ گئی ہی؛ کہ وہ آئے، اور زمین کو، اور سب کچھ جو اُس میں ہی، اور شہر کو بھی، اُس کے باشندوں سمیت، سب کو نکل جاتے۔ ۱۷ کہ دیکھ، میں تمہارے درمیان سانپوں کو اور ناگوں کو بھیجوںگا، جن پر منتر کارگر نہ ہوگا، اور وہ تمہیں کاٹینگے، خداوند کہتا ہی۔

۱۸ میرے اندر کی خوشی غمگینی ہی؛ میرا دل مجھ میں سست ہو گیا۔ ۱۹ دیکھ، میری قوم کی بیٹی کے نالے کی

آواز دور ملک سے آتی؛ کیا خداوند صیہون میں نہیں؟ کیا اُس کا بادشاہ اُسکے درمیان نہیں؟ وہ کیوں اپنی تراشی ہوئی مورتوں سے اور بے گانہ بطلانوں سے مجھ کو غصے میں لائے؟ ۲۰ درو کا وقت گذرا، گرمی کے ایام تمام ہوئے، اور ہم نے رھاٹی نہیں پائی۔ ۲۱ میری قوم کی بیٹی کی شکستگی کے سبب میں شکستہ دل ہوا، میں کھٹا رہتا ہوں؛ حیرت نے مجھے گرفتار کر لیا۔ ۲۲ کیا جلعاد میں روشن بلسان نہیں ہی؟ کیا وہاں کوئی طبیب نہیں؟ میری قوم کی بیٹی کیوں چنگی نہیں ہوتی؟

باب ۹

اس باب میں، کہ ۱ یومیہ یہودیوں پر نوحہ کرتا ہی، اس لیے کہ انہوں نے ایک طرح کی خطا کی تھی، اور اس باعث اُن پر اُس آئی تھی۔ ۱۲ لوگوں کی یہ شکستہ لی نارمانی کے سبب ہوئی۔ ۱۷ انہیں نصحت کرتا کہ وہ اپنی تباہی کی نانت نالہ کریں، ۲۳ اور اپنے پر نہیں بلکہ خدا پر احماد رکھیں۔ ۲۵ یہودیوں اور غیر قوموں دونوں کو دھمکا دینا۔

۱ ای کاش کہ میرا سر پانی ہوتا، اور میری آنکھیں آنسوؤں کا سوتا، تب میں اپنی قوم کی بیٹی کے مقتولوں پر دن اور رات روتا۔ ۲ کاش کہ میرے لیٹے بیابان میں مسافروں کے رھنے کا مکان ہوتا! تو میں اپنی قوم کو چھوڑ دیتا، اور اُن میں سے نکل جاتا، کیونکہ وہ سب زناکار ہیں، بے وفاؤں کی جماعت۔

۳ وہ اپنی زبانوں کو کمان کی مانند جھوٹہ بولنے کے لیٹے کھینچتے ہیں، اور سچائی کے لیٹے سرزمین میں دلیر نہیں ہیں؛ کیونکہ وہ برائی سے برائی تک بڑھ جاتے، اور مجھ کو نہیں جانتے، خداوند کہتا ہی۔ ۴ ہر ایک اپنے ساتھی سے ہوشیار رہے، اور تم کسی بھائی پر اعتماد نہ کرو؛ کیونکہ ہر ایک بھائی دعا کے ساتھ پیچھے سے پانو اٹکا دیگا، اور ہر ایک ہمسایہ غیبت کرتا ہوا پھرے گا۔ ۵ اور ہر ایک اپنے پیڑوسی کو فریب دیگا، اور سچ سچ نہ بولیگا؛ انہوں نے اپنی زبان کو جھوٹہ بولنا سکھایا، اور برائی کرنے میں

پیشتر
مسیح
۶۰۰
۶۰۰
۱۲:۶
۱۲:۱۳
۳:۳
۱۵:۱۶
۱:۵
۱:۷
۱:۱۳
۱:۲۱
۱:۲۲
۱:۲۳
۱:۲۴
۱:۲۵
۱:۲۶
۱:۲۷
۱:۲۸
۱:۲۹
۱:۳۰
۱:۳۱
۱:۳۲
۱:۳۳
۱:۳۴
۱:۳۵
۱:۳۶
۱:۳۷
۱:۳۸
۱:۳۹
۱:۴۰
۱:۴۱
۱:۴۲
۱:۴۳
۱:۴۴
۱:۴۵
۱:۴۶
۱:۴۷
۱:۴۸
۱:۴۹
۱:۵۰
۱:۵۱
۱:۵۲
۱:۵۳
۱:۵۴
۱:۵۵
۱:۵۶
۱:۵۷
۱:۵۸
۱:۵۹
۱:۶۰

پیشتر

مسیح سے

۶۰۰ کے قریب

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

قوم کو افسطین کہلاؤنگا، اور ہلاہل کا پانی پیئے کو دونگا۔ ۱۶ اور میں انہیں غیر قوموں میں، جن کو نہ وہ نہ اُن کے ہاں جاننے تھے، تفر بتر کرونگا؛ اور ایک نلوار بھیجوںگا جو اُنکا پیچھا کریگی، یہاں تک کہ میں انہیں نابود کر ڈالوںگا۔ ۱۷ رب الافواج یوں کہتا ہے، کہ سوچو، اور مانم کر دیوالی عورتوں کو بلو، کہ آویں؛ اور عیار عورتوں کو بلو، کہ وہ بھی آویں؛ اور وہ جلدی کریں، اور ہمارے لیئے نوحہ اُتھویں، کہ ہماری آنکھوں سے آنسو بہیں، اور ہماری پلکوں سے پانی دھردھرا کیے۔ ۱۸ بقیناً صیہون سے نوحہ کی آواز سنی جانی ہے، کہ کیا ہی ہم تارت ہوئے! ہم شدت سے رسوا ہوئے، کہ ہم وطن سے آوارہ ہوئے ہیں، اور انہوں نے ہمارے مسکنوں کو گرا دیا ہے۔ ۱۹ اور عورتوں، تم عطف خداوند کا کلم سنو، اور نہ ہارا کُن اُس کے منہ کی بات قبول کرے، اور تم اپنی بیٹیوں کو بوحہ کری سگھاؤ، اور ہر ایک اپنی پروس کو نوحہ انگبری سگھادے۔ ۲۰ کیونکہ موت ہماری کبرکیوں میں چڑھ آئی ہے، اور ہم اُسے سچوں میں پیتی ہے، کہ لڑکوں کو جو بھر ہوں، اور جوانوں کو جو بازاروں میں ہوں، گات ڈالے۔ ۲۱ بولو، خداوند بوں کہتا ہے، کہ اُن بوں کی لاشیں کھاد کی مانند کھیت پر کریںگی، اور مٹی پھر داہ کی مانند جو شلہ کاٹنے کے بعد رہ جاوے، جسے توٹی جمع نہیں کرتا۔ ۲۲ خداوند یوں فرماتا ہے، حکیم اپنی حکمت پر فخر نہ کرے، اور قوت والا اپنی قوت پر فخر نہ کرے، اور مالدار اپنے مال پر فخر نہ کرے۔ ۲۳ لیکن جو فخر کرتا ہے اُسپر فخر کرے، کہ سمجھتا اور سمجھے جانتا، کہ میں خداوند ہوں، جو دنیا میں رحمت اور عدالت اور راستبازی سے حکمرانی کرتا ہوں؛ کہ میری خوشنودی انہیں چیزوں میں ہے، خداوند کہتا ہے۔

جان فشان ہو رہے۔ ۱ تیری بددوباش کا نام فریب کے درمیان ہے؛ فریب سے اُپوں نے مجھے پہچاننے کا انکار کیا، خداوند کہتا ہے۔ ۲ اِسلئے رب الافواج یوں کہتا ہے، دیکھ، میں اُن کو پکھا ڈالوںگا، اور انہیں آرمونگا؛ کہ اپنی قوم کی بیٹی کی ناست کیا اور کر سکوں؟ اُن کی زبان نذر قاتل کی مانند ہے؛ وہ مکر کی بات بولتی ہے؛ ہر ایک اپنے پڑوسی کو منہ سے سلام کہتا، بر باطن میں اُس کی گھات میں لگا ہے۔ ۳ خداوند کہتا ہے، کہ کیا میں اُن ناموں پر اُپیں سرا نہ دونگا؟ کیا اسی قوم سے میری روح اِنندم نہ لیوے؟ میں بہتوں کے سبب رونا پیتنا کرونگا، اِن دیاران ہی چرائانوں کے لیئے، اور اُنکی نیوہوں سے یہاں تک جل گڈیں، کہ کوئی اُنکی طرف نہیں گذرتا؛ چریابوں کی آواز نہ ہمیں سنتے۔ ہواقی پرندے اور چرندے یہاں تکے؛ وہ جانے رہے۔ ۴ میں بروسلم کو قہیر قہیر اور گیدڑوں کا شار کر ڈالوںگا؛ اور میں بھوہا کے شہروں کو اُس تک وبران کرونگا، کہ کوئی باشندہ نہ رہینا۔ ۵ تنامند اُن کی کون ہے، نا کہ اُسے سمجھے؟ اور وہ سن ہے، جس سے خداوند نے منہ لے کہا، کہ وہ اُسے طاہر کرے، نہ سرزمین کس لیئے وبران ہوئی۔ اور بیابان کی مانند جل گئی، نہ کوئی نہیں گذرتا؛ ۶ خداوند بوں کہتا ہے، اِسی لیئے کہ اُپوں نے میری شریعت کو، جو میں نے اُن کے آگے رکھی تھی، ترک کر دیا ہے، اور میری آواز کو نہ سنا، اور اُس کے موافق نہ چلے؛ ۷ بلکہ اُپوں نے اپنے مکرے دلوں کی، اور بعلم کی پیروی کی، جس طرح سے اُن کے باپ دادوں نے اُپیں سگھایا تھا۔ ۸ اِس لیئے رب الافواج، اِسرائیل کا خدا، بوں فرماتا ہے، کہ دیکھ، میں اُپیں ہاں اِس

پیشتر

مسیح سے

۶۰۰ کے قریب

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

۶۰۰

پیشتر
مسیح
سے

۶۰۰
کے قرب

۱۰:۴۲
۲۳:۲۰
اور

۱:۱۰
۲:۲۳
۱۸:۲۰

۶۰۰
کے قرب

۱۸:۳۰
اور

۱۱:۵
اور

۱۰:۳۳
اور

۷:۶۱
اور

۱۱:۱۰
اور

۱۱:۲
اور

۲:۱۱
اور

۱۰:۵
اور

۱۰:۵
مکان

۲۵ برس، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہے کہ میں ان سب کو جو سمختوں ہیں رامختوں کے ساتھ سزا دوں گا؛ ۲۶ مصر کو، اور یہوداہ کو اور ادوم کو اور بنی عمون کو اور موآب کو، اور ان سبھوں کو جو کہ گاؤدم قباڑھی زہتے ہیں، جو بیابان کے باشندے ہیں؛ کیونکہ یہہ ساری قومیں نامختوں ہیں، اور اسرائیل کے سارے گھرانے کے دل نامختوں ہیں۔
۱ باب

اس باب میں، کہ انہی خدا کو دن سے مقابلہ کرنے نہہ نکالنا ہی، کہ ان میں مصلحت مشاقت نہیں ہی۔ ۱۲ وا لوگوں کو نصرت کرنا، انہوئی آسموں سے نکل ہاکیں۔ ۱۱ کہ کہی، اور ہی، جو ہوں ہوں چڑھوں سے ہونی نہی، ہوں گری کرنا، ۲۰ وا ہری عاوری سے اول صحت کرنا

ان اسرائیل کے گھرانے، وہ کلام کہ خداوند تم کو کہتا ہی، سزا: ۲ خداوند بہن کہتا ہی، کہ تم قوموں کی روش کو نہہ سیکھو، اور آسمان کے نشنوں سے حیران نہہ ہوو، ہر چند قومیں ان سے حیران ہیں۔ ۳ کیونکہ قوموں کے دہنور بطلت ہیں؛ کہ وہ اس درخت کی مانند ہیں، جو جنگل میں کھلاڑی سے کاتا جانا، جسے کارگر اپنے ہاتھوں سے بناوے۔ ۴ وہ آبیہ چاندی اور سونے سے آراستہ کرتے؛ وہ اس میں ہتھوڑیں سے کیلیں حرکتے آبیہ قائم کرتے ہیں، کہ وہ نہ ہلے۔ ۵ وہ کھجور کی طرح سیدھے ہیں، پر بوتے نہیں؛ البتہ ضرورت ہی کہ آتھیں آتھا لے جاویں، کیونکہ وہ چل نہیں سکتے۔ ۶ ان سے مت قرو، کیونکہ ان میں ضرر پہنچے کی سکت نہیں، اور نہ ان میں فوت ہی کہ فائدہ بخشے؛ ۷ ای، خداوند، نیرا کوئی نظیر نہیں ہی؛ تر بڑا ہی اور قدرت کے سبب تیرا نام بزرگ ہی۔ ۸ کون ہی، ای قوموں کے بادشاہ، جو نجر سے نہہ درے؛ کیونکہ یہہ نتیجہ کو سجتا ہی؛ کیونکہ قوموں کے سارے حکیموں کے درمیں، اور ان نی ساری مملکتوں کے

بلیج تیرا ہنما کوئی نہیں ہی۔ ۸ مگر وہ سراسر بے خورد اور احمق ہیں؛ ۹ درخت جو ہی، سو خود بظالقتوں پر ایک ملامت ہی۔ ۱ ترسیس سے چاندی کا پیتا ہوا پتر لایا جاتا ہی، اور آغاز سے سونا، کارگر کی کارگری، اور تہتیرے کی دستکاری؛ نیلا اور ارغوانی ان کا لباس ہی؛ وہ سب کے سب ہوشیار آدمیوں کی کارگری ہیں۔ ۱۰ لیکن خداوند سچا خدا ہی، وہ زندہ خدا اور ابداہ بادشاہ ہی؛ اُسے فہر سے زہین بہر تہرانی، اور قومیں اسکی حجابہت کی ارادت نہیں کر سکتی ہیں۔ ۱۱ اتم اُسے اس طرح کہو، کہ جن معبودوں نے آسمان اور زمین کو نہیں بناا، زمین پر سے اور اس آسمان کے نیچے سے نیدست ہونکہ۔ ۱۲ اسی نے اپنی قدرت سے دنیا کو بنایا ہی، اسی نے اپنی حکمت سے جہان کو قائم کرا ہی؛ اور اپنی عقلمندی سے آسمانوں کو بنیلایا ہی۔ ۱۳ جس وقت وہ اپنی آواز نکالتا ہی، آسمانوں میں نالیوں کی افراط ہوتی ہی، اور وہ زمین کی سرحدوں سے نجا آتھنا ہی؛ وہ میلہ کے ساتھ بجلی کو بھی بنانا اور ہوا کو اپنے خزانوں سے نکالتا ہی۔ ۱۴ ہر ایک آدمی حیوان کے مانند اور بیدانش ہی؛ ہر ایک تہتا، قدرت سے شرمندہ ہوتا؛ کیونکہ وہ صورت، جو اس نے ڈھالی ہی، سو جھوٹی ہی۔ ان میں دم نہیں۔ ۱۵ وہ باطل ہیں، بلکہ ہنسی تہتا کی چیز بدل لینے کے وقت وہ نابود ہونکے۔ ۱۶ یعنوب کا بجر ان کا سا نہیں ہی، کہ وہ سب چیزوں کا خالق ہی؛ اور اسرائیل اس کی میراث کا عصا ہی؛ رب القواج اس کا دم ہی۔ ۱۷ ای گھیرے ہوئے قلع کی باشندہ، زمین پر سے اپنا اسباب جمع کر لے۔ ۱۸ کیونکہ خداوند یوں کہتا ہی، دیکھو کہ میں سے زمین کے باشندوں کو اسی رفعت، گویا

پیشتر
مسیح
۶۰۸
کے قریب
۲۰ : ۱
۲۱
۲۲ : ۱
۲۳ : ۱
۲۴ : ۱
۲۵ : ۱
۲۶ : ۱
۲۷ : ۱
۲۸ : ۱
۲۹ : ۱
۳۰ : ۱
۳۱ : ۱
۳۲ : ۱
۳۳ : ۱
۳۴ : ۱
۳۵ : ۱
۳۶ : ۱
۳۷ : ۱
۳۸ : ۱
۳۹ : ۱
۴۰ : ۱
۴۱ : ۱
۴۲ : ۱
۴۳ : ۱
۴۴ : ۱
۴۵ : ۱
۴۶ : ۱
۴۷ : ۱
۴۸ : ۱
۴۹ : ۱
۵۰ : ۱
۵۱ : ۱
۵۲ : ۱
۵۳ : ۱
۵۴ : ۱
۵۵ : ۱
۵۶ : ۱
۵۷ : ۱
۵۸ : ۱
۵۹ : ۱
۶۰ : ۱
۶۱ : ۱
۶۲ : ۱
۶۳ : ۱
۶۴ : ۱
۶۵ : ۱
۶۶ : ۱
۶۷ : ۱
۶۸ : ۱
۶۹ : ۱
۷۰ : ۱
۷۱ : ۱
۷۲ : ۱
۷۳ : ۱
۷۴ : ۱
۷۵ : ۱
۷۶ : ۱
۷۷ : ۱
۷۸ : ۱
۷۹ : ۱
۸۰ : ۱
۸۱ : ۱
۸۲ : ۱
۸۳ : ۱
۸۴ : ۱
۸۵ : ۱
۸۶ : ۱
۸۷ : ۱
۸۸ : ۱
۸۹ : ۱
۹۰ : ۱
۹۱ : ۱
۹۲ : ۱
۹۳ : ۱
۹۴ : ۱
۹۵ : ۱
۹۶ : ۱
۹۷ : ۱
۹۸ : ۱
۹۹ : ۱
۱۰۰ : ۱

فلاخون سے، نکال پھینکونگا، اور انہیں تنگ کرونگا، تاکہ وہ دل سے معلوم کریں۔
۱۱ ہاے مجھ پر میرے درار کے سبب! میری چرت درد انگیز ہی؛ پر میں نے کہا، کہ یقیناً یہ ایک آفت ہی، اور مجھے اُسے اُٹھانا ہی۔ ۲۰ میرا خیمہ غارت کیا گیا، اور میری سب سلیخیں اکھڑی گئیں: میرے لڑکے میرے پاس سے چلے گئے، اور موجود نہیں ہیں: اب کوئی نہ رہا، جو میرا خیمہ تازے، اور میرے پرے لگا دے۔ ۲۱ کیونکہ چرواہے حیوان کی مانند ہو گئے، اور انہوں نے خداوند کو نہیں ڈھونڈھا ہی: اس لیے وہ کامیاب نہ ہوئے، اور اُن کے سارے گلے تتر بتر ہو گئے۔ ۲۲ دیکھ، غوغا کی آواز اور بڑے ہنگامے کی، اتر کے ملک کی طرف سے آتی ہی، یہوداہ کے شہر اُجارتے جاگنیے، اور گیدڑوں کے غار بندیکے۔
۲۳ ای خداوند، میں جانتا ہوں، کہ اپنی راہ نکالنی انسان سے نہیں ہی؛ انسان جو چلتا ہی اُسکے قابو میں نہیں کہ وہ اپنے قدم جہاں چاہے چڑھوے۔ ۲۴ ای خداوند، مجھے تذبذب دے، پر اندازے سے؛ اپنے قہر سے نہیں نہ ہو کہ تو مجھے نابود کر دے۔ ۲۵ ای خداوند، اُن قوموں پر جو تجھے نہیں جانتیں، اور اُن گھرانوں پر جو تیرا نام نہیں لیتے، اپنا قہر اُنڈیل دے؛ کہ وہ یعقوب کو کہا گئے، اور اُسے نکل گئے، اور چمت کر گئے، اور اُس کی بود و باش کے مقام کو اُجارتے دیا۔

باب ۱۱

اس بیان میں، کہ ۱ زیادہ خدا کے عہد کی منادی کروا، ۸ وہ یہودیوں کو اس سبب سے ملاصق کرنا کہ انہوں نے عہدکشی کی تھی۔ ۱۱ وہ آگے سے اُن آسوں کی خبر دینا جو اُن پر آنا چاہتی تھیں، ۱۸ اور اُن بلاؤں کی بھی جو عورتوں پر پڑنا چاہتی تھیں، اس لیے کہ انہوں نے بڑھاپے کے عمل کرنے کے لیے انکا کہا تھا۔
خداوند کا وہ کلام جو یرمیاہ کو پہنچا، اور اُس نے کہا، ۲ کہ تم اس عہد کی

باتیں سنو، اور بنی یہوداہ اور یروشلم کے باشندوں سے کہو: ۳ اور تو اُن سے کہ، خداوند، اسرائیل کا خدا، یوں فرماتا ہی، کہ لا پخت اُس انسان پر، جو اس عہد کی باتوں کو نہیں سنتا، ۴ جو میں نے تمہارے باپ دادوں سے اُس دن فرمائیں جب میں انہیں زمین مصر سے، لوہے کے تذور سے، یہ کہے باہر لے آیا، کہ تم میری آواز کی فرمانبرداری کرو، اور جو کچھ میں نے تم کو حکم دیا ہی، اُس پر عمل کرو، سو تم میرے لوگ ہو گے، اور میں تمہارا خدا ہونگا؛ ۵ تاکہ میں اُس قسم کو جو میں نے تمہارے باپ دادوں سے کی، کہ میں انہیں ایک ملک دونگا جس میں شیر و شہد بہتا ہی، وفا کروں؛ چنانچہ آج کے دن ایسا ہی، سو میں نے جواب دیکے کہا، ای خداوند، آمین۔ ۶ تب خداوند نے مجھے کہا، کہ یہ ساری باتیں یہوداہ کے شہروں میں اور یروشلم کے کوچوں میں منادی کرو، اور کہ، کہ اس عہد کی باتیں سنو، اور اُن پر عمل کرو۔ ۷ کیونکہ میں تمہارے باپ دادوں کو اُس دن سے، کہ اُن کو زمین مصر سے باہر نکال لایا، آج کے دن تک، تاکید سے نصیحت دیتا ہوں؛ میں صبح سویرے اُٹھکے انہیں نصیحت دیتا، اور اُن سے کہتا رہا، کہ میری سنو، ۸ پر انہوں نے یہ بات نہ مانی، نہ اپنے کان جھکائے، بلکہ ہر ایک نے اپنے برے دل کی ضد کی پیروی کی؛ ۹ اس لیے میں اس عہد کی ساری دھمکیاں، جو عہد میں نے انہیں کہا کہ اُس پر عمل کریں، اور انہوں نے نہیں کیا، اُن پر پوری کیں۔ ۱۰ تب خداوند نے مجھے کہا، کہ یہوداہ کے لوگوں اور یروشلم کے باشندوں کے درمیان فتنہ پایا جاتا ہی، ۱۰ وہ اپنے باپ دادوں کی خرابیوں کی طرف، جنہوں نے میری باتوں کے سننے سے انکار کیا، پھر گئے؛ اور بے گانے معبودوں

پیشتر
مسیح
۶۰۸
کے قریب
۲۰ : ۱
۲۱
۲۲ : ۱
۲۳ : ۱
۲۴ : ۱
۲۵ : ۱
۲۶ : ۱
۲۷ : ۱
۲۸ : ۱
۲۹ : ۱
۳۰ : ۱
۳۱ : ۱
۳۲ : ۱
۳۳ : ۱
۳۴ : ۱
۳۵ : ۱
۳۶ : ۱
۳۷ : ۱
۳۸ : ۱
۳۹ : ۱
۴۰ : ۱
۴۱ : ۱
۴۲ : ۱
۴۳ : ۱
۴۴ : ۱
۴۵ : ۱
۴۶ : ۱
۴۷ : ۱
۴۸ : ۱
۴۹ : ۱
۵۰ : ۱
۵۱ : ۱
۵۲ : ۱
۵۳ : ۱
۵۴ : ۱
۵۵ : ۱
۵۶ : ۱
۵۷ : ۱
۵۸ : ۱
۵۹ : ۱
۶۰ : ۱
۶۱ : ۱
۶۲ : ۱
۶۳ : ۱
۶۴ : ۱
۶۵ : ۱
۶۶ : ۱
۶۷ : ۱
۶۸ : ۱
۶۹ : ۱
۷۰ : ۱
۷۱ : ۱
۷۲ : ۱
۷۳ : ۱
۷۴ : ۱
۷۵ : ۱
۷۶ : ۱
۷۷ : ۱
۷۸ : ۱
۷۹ : ۱
۸۰ : ۱
۸۱ : ۱
۸۲ : ۱
۸۳ : ۱
۸۴ : ۱
۸۵ : ۱
۸۶ : ۱
۸۷ : ۱
۸۸ : ۱
۸۹ : ۱
۹۰ : ۱
۹۱ : ۱
۹۲ : ۱
۹۳ : ۱
۹۴ : ۱
۹۵ : ۱
۹۶ : ۱
۹۷ : ۱
۹۸ : ۱
۹۹ : ۱
۱۰۰ : ۱

<p>پیشتر ۶۰۸ کے مہر</p>	<p>برہ کی مانند تھا، جو ذبح ہونے کے لیے لایا جاتا ہی؛ اور مجھے نہ معلوم تھا، کہ انہوں نے میرے برخلاف منصوبے باندھے، کہ ہم درخت کو پہل سمیت نیست</p>	<p>کے پیروں کے ان کی بندگی کی: اسرائیل کے گھرانے اور یہوداہ کے گھرانے نے اس عہد کو جو میں نے ان کے باپ دادوں سے ناندھا تھا، توڑ ڈالا ہی۔</p>	<p>پیشتر ۶۰۸ کے مہر</p>
<p>۶۰۸ اور ۶۰۷</p>	<p>کرس، اور ہم اُسے زندوں کے ملک سے کات ڈالیں، تاکہ اُس کا نام بہر ذکر نہ ہو۔ ۲۰ پر، ای رب الاتواج، جو صداقت سے عدالت کرتا ہی، جو گردوں اور دل کو چاہتا ہی، وہ انتقام</p>	<p>۱۱ اِس لیے خداوند یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں ایسی بلا اُن پر لاؤنگا، جس سے وہ بھاگ نہ سکیں گے؛ اور ہر چند وہ مجھے پکاریں، پر میں اُن کی نہ سنوں گا۔ ۱۲ تب یہوداہ کے شہر اور</p>	<p>۶۰۷ اور ۶۰۶</p>
<p>۶۰۶ اور ۶۰۵</p>	<p>جو تو اُن سے لیگا، میں ہی دیکھوں گا؛ کیونکہ میں نے اپنا دعویٰ تیرے آگے ظاہر کیا ۲۱ اِس لیے خداوند یوں کہتا ہی، کہ عنفوت کے آدمیوں کی بابت، حویہ کہے نہری جان کے خواہاں ہیں، کہ خداوند کا نام لیکے دیوت نہ کرے، نہ ہو کہ تو ہمارے ہاتھ سے مارا جائے:</p>	<p>۱۳ تب یہوداہ کے باشندے جائیں، اور اپنے معبودوں کو، جن کے آگے وہ لبان حلانے ہیں، پکاریں، پر وہ صدمت کے وقت انہیں ہرگز نہ بچاویں گے، کیونکہ، ای یہوداہ، جننے تیرے شہر ہیں اُنڈ تیرے معبود تھے: اور جننے یروسل کے کوچے ہیں، اُنڈے ہی تم نے اُس سروہ چیر کے لیے مذبح بنائے، بدل کے مذبح۔ کہ اُن پر اُس کے نیلے لبان جلاؤ۔ ۱۴ ہو اِس قوم کے لیے دعا مت مانگ، اور اُن کے واسطے اپنی آواز بلند کر، اور منہ کر؛ کیونکہ جب وہ اپنی بدت کے سبب مجھے پکاریں گے، میں اُن کی نہ سنوں گا۔</p>	<p>۶۰۵ اور ۶۰۴</p>
<p>۶۰۴ اور ۶۰۳</p>	<p>۲۲ اِس واسطے رب الاتواج یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں اُن کو سزا دوں گا؛ حوان نلوار سے ماے جائیں گے؛ اُن کے بدتے دیتیاں کال سے مرنے، اور اُن میں سے کوئی باقی نہ رہیگا؛ کیونکہ میں بنفوت کے آدمیوں پر، اُن کی دیباست کے برس میں، آمت لاؤنگا۔</p>	<p>۱۵ میرے گھر میں میری بیاری کر کیا کام، جس حال کہ وہ بہتیری شرارت کرنی ہی؟ اور مقدس گوشت نیچے سے جاتا رہا؛ جب تو بدکاری کرنی نب نو خوش ہوتی ہی۔ ۱۶ خداوند نے تیرا نام ایگ ہرے زیتون کا درخت، جس کا پہل خوشنما ہی، کہلابا؛ ترے ہنگامے کی آواز ہونے ہی اُس نے اُس پر اک لگائی، اور اُس کی قالیاں بوزب لگیں،</p>	<p>۶۰۳ اور ۶۰۲</p>
<p>۶۰۲ اور ۶۰۱</p>	<p>۲۳ اِس یوں ہی، کہ یہوداہ کے اعلیٰ مدی کی اہل شکایت کریں، پر اہل ان ہی سے اُن کی آہری تادیبی کرے۔ خدا اُس نے یہاں کی بے وفائی سے حذر کرانا، اور اہل میراث کے برے حال کے سبب افسوس کرتا۔ ۲۴ اُن میں کے توبہ کرنے والے افسروں سے وعدہ کرتا، کہ وہ انہیں اُن کے ملک میں بہرے اور۔</p>	<p>۱۷ کیونکہ رب الاتواج نے، جس نے تجھے لگایا، تجھ پر بلا کا حکم کیا، اُس بدکاری کے لیے جو اسرائیل کے گھرانے اور یہوداہ کے گھرانے نے اپنی مخالفت میں کی، کہ بدل کے آگے لبان جلاؤ تاکہ مجھے غصہ دلوے۔</p>	<p>۶۰۱ اور ۶۰۰</p>
<p>۶۰۰ اور ۵۹۹</p>	<p>ای خداوند پر صادق ہی؛ تو مجھے اپنے سے عرض کرنے دے؛ ہاں، مجھے پروانگی دے، کہ عدالت کے مقدموں کی بابت نیچے سے گفتگو کروں: خبیث لوگ اپنی راہ میں کیوں کامیاب ہوتے ہیں؛ وہ سب کیوں چین سے رہتے، جو برے بے وفائی سے چلتے؟ ۲ تو نے انہیں لگایا ہی، اور انہوں نے جزیبی پکری ہی؛ وہ بڑھ گئے، پہل بھی لائے؛ تو اُن کے منہ سے نزدیک ہی، پر اُن کے گردوں سے دور ہی۔ ۳ لیکن، تو، ای خداوند،</p>	<p>۱۸ خداوند نے یہ مجھ پر ظاہر کیا، اور میں نے اسے جانا؛ تب ہی تو نے مجھے اُن کے نام دکھائے۔ ۱۹ میں گھریلے</p>	<p>۵۹۹ اور ۵۹۸</p>
<p>۵۹۸ اور ۵۹۷</p>	<p>۲۴ اِس یوں ہی، کہ یہوداہ کے اعلیٰ مدی کی اہل شکایت کریں، پر اہل ان ہی سے اُن کی آہری تادیبی کرے۔ خدا اُس نے یہاں کی بے وفائی سے حذر کرانا، اور اہل میراث کے برے حال کے سبب افسوس کرتا۔ ۲۵ اُن میں کے توبہ کرنے والے افسروں سے وعدہ کرتا، کہ وہ انہیں اُن کے ملک میں بہرے اور۔</p>	<p>۲۰ اور میں نے اُسے جانا؛ تب ہی تو نے مجھے اُن کے نام دکھائے۔ ۲۱ میں گھریلے</p>	<p>۵۹۷ اور ۵۹۶</p>

<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۸ کے قریب — ۳۲ آیت ۲۵ : ۳۱</p> <p>۱۱ : ۲۶ ۳۸ : ۲۸ ۱۵ : ۲ جی ۱ : ۱</p> <p>۱۰ : ۲ ۳۷ : ۳۲ ۲۵ : ۲۸ ۱۳ : ۱ ۲ : ۴ ۲۰ : ۲ ۱۰ : ۲ ۱۲ : ۶</p>	<p>فریاد کرتی ہی : ساری زمینیں ویران (رگڑ گئی، تو بھی کوئی اُس کو دل سے سوچتا نہیں)۔ ۱۲ بیابان کی ساری اونچی جگہوں پر غارتگر آئے ہیں : کیونکہ خداوند کی تلوار زمین کے اُس سرے سے اِس سرے تک نکل جاتی : اور سلامتی کسی بشر کو نہیں ہوتی۔ ۱۳ انہوں نے گیہوں بویا پر کانٹے جمع کر لینے : انہوں نے مشقت کھینچی، پر فائدہ نہ آتا ہونگے : وہ تمہارے پیداوار سے شرمندہ ہونگے، اِس لینے کہ خداوند کا قہر شدید ہوا۔ ۱۴ میرے سارے برے پڑوسیوں کی برخلافی سے، جنہوں نے اُس میراث کو چھوا، جس کا میں نے اپنی قوم اسرائیل کو وارث کیا، خداوند یوں کہتا ہے، دیکھ، میں انہیں اُن کی سرزمین سے اکھاڑ ڈالونگا، اور یہوداہ کے گھرانے کو اُن کے درمیان سے نکال پھینکونگا۔ ۱۵ اور بعد اُس کے کہ میں انہیں اکھاڑ ڈالونگا، ایسا ہوگا، کہ میں پھر اُن پر رحم کرونگا، اور ہر ایک کو اُسکی میراث میں، اور ہر ایک کو اُس کی زمین میں پھر لاؤنگا۔ ۱۶ اور ایسا ہوگا، کہ اگر وہ جی لگا کے میرے لوگوں کی طریقیں سیکھیں گے، کہ میرے نام کی قسم کھائیں کہ خداوند زندہ ہے، جیسا انہوں نے میرے لوگوں کو سکھایا کہ بعل کی قسم کھاویں، تو وہ میرے لوگوں میں شامل ہو کے بن جائیں گے۔ ۱۷ لیکن اگر وہ شنوا نہ ہونگے، تو میں اُس قوم کو ایک لعنت اکھاڑ ڈالونگا، ہاں، میں اُسے اکھاڑ ڈالونگا، اور نیست و نابود کر دونگا، خداوند فرماتا ہے۔ ۱۳ باب</p> <p>اِس باب میں، کہ خدا نے ایک کرمند فرما کے مبارک پر چھوٹا، اور اُس کے سوا جانے پر ایسا جان کرنا کہ اِسی طور پر میرے لوگ براہ ہوئے۔ ۱۲ چند مشکوں کا ذکر کر کے جو میں سے لہری جاتی تھیں، وہ آگے سے خبر دیتا کہ میرے لوگوں کی تباہی کے درمیان اُن کی مستی ہوگی۔ ۱۵ اُن کو نصیحت کرتا کہ وہ اِسی حال چلے گئیں کہ انہوں نے اُن پر نہ تھیں۔ ۲۰ وہ اُن پر ماضی کرتا کہ اُن کے مکروہ کاموں کے سبب وہ انہیں آتی تھیں۔</p>	<p>مجھے جانتا ہی : تو نے مجھے دیکھا، اور میرے دل کو جو تیری طرف ہی آرمایا ہی : پیٹروں کی مانند تو انہیں ذبح ہونے کے لیے کھینچ کے نکال، ہاں، ذبح کے دن کے واسطے انہیں الگ کر دے۔ ۴ اُن کی خیانت سے جو سرزمین پر بستے ہیں کعب تک سرزمین نالہ کرے، اور تمام ملک کی سبزی مرجھاوے؟ چرندے اور پرندے غارت ہوئے : کیونکہ انہوں نے کہا، کہ کوئی ہمارا انجام نہ دیکھیا۔ ۵ اگر تو پیدل چلندیاؤں کے ساتھ دوڑا ہی، اور انہوں نے تجھے تھکا دیا، پھر تجھ میں تاب کہاں ہی، کہ گھڑچڑھوں کے ساتھ برابری کرے؟ اور اگر سلامتی کی سرزمین میں تو ندر ہوا، تو یردن اا کی بازہ میں تو کیا کریگا؟ ۶ چنانچہ تیرے بھائیوں اور تیرے باپ کے گھرانے نے بھی تیرے ساتھ بے وفائی کی ہی : ہاں، انہوں نے تیری آواز سے تیرے پیچھے للکارا : اُن پر اعتقاد مت رکھ، اگرچہ وہ ملازم بائیں تجھ سے کریں۔ ۷ میں نے اپنا گھر ترک کیا، میں نے اپنی میراث چھوڑ دی : میں نے اپنی پیاری دلدار کو اُس کے دشمنوں کے حوالہ کیا۔ ۸ میری میراث میرے لیے ایسی ہو گئی جیسا کہ شیر ببر جو جنگل میں ہی : وہ مجھ پر تیری آواز سے گرجتی ہی، اِسی لینے میں اُس سے نفرت رکھتا ہوں۔ ۹ میری میراث میرے حق میں ایسی ہی جیسا مردار خوار اہلقت پرندہ ہی : جنگلی حیوان اُس کی چاروں طرف سے اُس پر چڑھ آتے ہیں : آؤ، سب دشمنی دزدوں کو جمع کرو، انہیں لاؤ، کہ وہ کہا جاویں۔ ۱۰ بہت سے چرواہوں نے میرے تاختستان کو خراب کیا : انہوں نے میرا حصہ پامال کیا : میرے دلپسند حصہ کو آجائز کے بیابان بنایا ہی۔ ۱۱ انہوں نے اُسے ویران کیا : وہ ویران ہو کے مجھ سے</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۸ کے قریب — ۳۲ آیت ۲۵ : ۳۱</p> <p>۱۱ : ۲۶ ۳۸ : ۲۸ ۱۵ : ۲ جی ۱ : ۱</p> <p>۱۰ : ۲ ۳۷ : ۳۲ ۲۵ : ۲۸ ۱۳ : ۱ ۲ : ۴ ۲۰ : ۲ ۱۰ : ۲ ۱۲ : ۶</p> <p>۱۱ : ۲۶ ۳۸ : ۲۸ ۱۵ : ۲ جی ۱ : ۱</p> <p>۱۰ : ۲ ۳۷ : ۳۲ ۲۵ : ۲۸ ۱۳ : ۱ ۲ : ۴ ۲۰ : ۲ ۱۰ : ۲ ۱۲ : ۶</p>
--	--	--	---

<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۲ کے قریب —</p> <p>۱۲ تو اُن سے یہہ کلم بھی کہہ، کہ خداوند، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہی، کہ ہر ایک قزاقہ میں می بہری جا لگیگی؛ اور وہ تجھے کہینگے، کہ ہم کیا یقیناً یہہ نہیں جانتے، کہ ہر ایک قزاقہ میں می بہری جا لگیگی؟ ۱۳ تب تو اُنہیں کہہ، کہ خداوند یوں کہتا ہی، دیکھو، میں اِس سرزمین کے سارے رھنڈیوالوں کو، ہاں، اُن بادشاہوں کو جو داؤد کے تخت پر بیٹھے، اور کاهنوں، اور نبیوں، اور یروسل کے سارے باشندوں کو، مستی سے لبالب کرونگا۔ ۱۴ اور میں اُن میں سے ایک دوسرے پر، بیٹوں کو اور باپوں کو ایک ساتھ دال دونگا؛ خداوند کہتا ہی؛ میں شفقت نہ کرونگا، اور ہرگز رعایت نہ کرونگا، اور رحم نہ دکھاؤنگا، بلکہ اُنہیں ہلاک کرونگا۔</p> <p>۱۵ ارے سٹو، اور کان لگاؤ؛ گھمنڈ نہ کرو؛ کہ خداوند ہی نے فرمایا ہی۔ ۱۶ تم خداوند اپنے خدا کی ستائش کرو؛ اُس سے پہلے کہ وہ تاریکی لڑے، اور اُس سے پہلے کہ تمہارے پانوں اندھیرے پہاڑوں پر تھوکر کھائیں، اور جب تم روشنی کا انتظار کرتے ہو، تب وہ اُسے موت کی پرچھائیں سے بدلے، اور اُسے سخت تاریکی بناوے۔</p> <p>۱۷ لیکن اگر تم نہ سنوگے، تو میری جان تمہارے غرور کے سبب خلوت خانوں میں غم کھایا کریگی؛ ہاں، میری آنکھیں بھوٹکی روٹینگی، اور آنسو بہاؤنگی؛ کیونکہ خداوند کا گلہ اسیری میں لیا جاتا۔</p> <p>۱۸ بادشاہ اور ملکہ کو کہو، کہ اُتر کے بیٹھو؛ کیونکہ تمہاری بزرگی کا تاج تمہارے سر پر سے اتارا جا لگیگا۔ ۱۹ دکھن کے شہر بند ہو گئے، اور کوئی نہیں کہولتا؛ سارے بنی یہوداہ اسپر ہو گئے، سب کو اسپر کر کے لے گئے۔</p> <p>۲۰ اپنی آنکھیں اُتھاؤ، اور اُنہیں جو اُتر سے آتے ہیں دیکھو؛ تیرا وہ گلہ جو تجھے دیا گیا کہاں ہی، تیرا خوشنما</p>	<p>خداوند نے مجھے یوں فرمایا، کہ تو جا کے اپنے لیے ایک کتانی کمر بند لے، اور اپنی کمر پر باندھ، پر اُسے پانی میں مت بھگو۔ ۲ سو میں نے خداوند کے کلم کے موافق ایک کمر بند لیا، اور اپنی کمر پر ڈالا۔ ۳ اور خداوند کا کلم دو بارہ مجھ تک پہنچا، اور اُس نے کہا، ۴ کہ اِس کمر بند کو جو تو نے خریدنا اور جو تیری کمر پر ہی، لیکے اُتھ، اور فرات کو جا، اور وہاں چتان کے ایک شکاف میں اُسے چھپا دے۔ ۵ چنانچہ میں گیا، اور اُسے فرات کے کنارے چھپا دیا، جیسا خداوند نے مجھے فرمایا تھا۔</p> <p>۶ اور بہت دنوں کے بعد ایسا ہوا، کہ خداوند نے مجھے کہا، کہ اُتھ، فرات کی طرف جا، اور اُس کمر بند کو، جسے تو نے میرے حکم سے وہاں چھپا رکھا ہی، نکال لے۔ ۷ تب میں فرات کو گیا، اور کھودا، اور کمر بند کو اُس جگہ سے جہاں میں نے اُسے گار دیا تھا، نکالا؛ اور دیکھ، کمر بند ایسا بگڑ گیا کہ کام کا نہ رہا۔ ۸ تب خداوند کا کلم یہہ کہتا ہوا مجھ کو پہنچا، ۹ کہ خداوند یوں کہتا ہی، کہ اِس طرح میں یہوداہ کا گھمنڈ اور یروسل کا بڑا غرور ڈھا دونگا۔</p> <p>۱۰ سے برے لوگ جو میرا کلم سننے سے انکار کرتے ہیں، اور اپنے ہی دل کی سرکشی کے پیرو ہوتے، اور بے گانے معبودوں کا پیچھا کر کے اُن کی بندگی کرتے اور اُنہیں پوجتے ہیں، وہ اِس کمر بند کی مانند ہونگے جو کسی کام کا نہیں۔ ۱۱ کیونکہ جیسا کمر بند اِنسان کی کمر سے لگا رہتا ہی، ویسا ہی خداوند کہتا ہی، کہ میں نے اسرائیل کا سارا گھرانہ، اور یہوداہ کا سارا گھرانہ لیا، کہ مجھ سے لگا رہے، تاکہ وہ میری گروہ ہوں، اور اُن کے سبب سے میرا نام ہو، اور میری ستائش کی جاوے، اور میرا جلال ہووے، پر اُنہوں نے نہ سنا۔</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۲ کے قریب —</p> <p>۱۱ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۲ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۳ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۴ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۵ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۶ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۷ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۸ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۱۹ : ۲۱ : ۱۰</p> <p>۲۰ : ۲۱ : ۱۰</p>
--	---	--

<p>پیشتر ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰</p>	<p>کندوں تک جاتے، پر پانی نہیں پاتے؛ ۱. مٹی گھروں کو لیکے پھر آئے؛ وہ پشیمان ہوئے، اور گھبراتے؛ وہ اپنے سر ڈھانپتے۔ ۲. اس لیے زمین بہت گئی، کہ زمین پر پانی نہیں برسا تھا؛ کسان شرمندہ ہوئے، وہ اپنے سر ڈھانپتے۔ چنانچہ ۳. ہرنی میدان میں جلتی، اور اپنے بچہ کو چھوڑ دیتی، کیونکہ گھاس نہیں ہی ۴. اور گورخر اونچی جگہوں پر کترے رہتے؛ وہ ناگوں کے مانند ہوا سرتکتے، اُن کی آنکھیں بیتھ جاتیں، کہ گھاس نہ رہی۔ ۵. اگرچہ ہماری برائیاں ہم پر گواہی دیتی ہیں، تد بھی، ای خداوند، اپنے ہی نام کے لیے عمل کر؛ کیونکہ ہماری برکشتگیاں بہت ہیں؛ ہم تیرے خطاکار ہیں۔ ۸. ای اسرائیل کی امیدگاہ، بیت کے وقت میں اُسکے بچانیوالے، تو کیڈن ملک میں بردیسی کے مانند بنا، اور اُس مسافر کی مانند جو دبرا ڈالتا ہی، جس میں رات کاٹے؟ تو کیوں انسان کے مانند ہکا بکا ہی، اور اُس بہادر کی مانند، جو رھاٹی نہیں دے سکتا؟ بہر حال، ای خداوند، تو تو ہمارے درمیان ہی، اور ہم تیرے نام کے کہلاتے ہیں؛ تو ہمیں ترک نہ کر۔ ۱۰. خداوند اس قوم سے یوں کہتا ہی، کہ انہوں نے گمراہی کو یوں دوست رکھا ہی، اور اپنے پانوں کو نہیں روکا، اس لیے خداوند انہیں قبول نہیں کرتا: اب وہ اُنکی بدکاری یاد کریگا، اور اُن کے گناہ کی سزا دیگا۔ ۱۱. اور خداوند نے مجھے فرمایا، کہ اس قوم کے لیے دعا مت مانگ، کہ اُنکی خیر ہو۔ ۱۲. کیونکہ جب وہ روزہ رکھیں، میں اُن کا نالہ نہ سلونگا؛ اور جب وہ سوختی قربانیاں اور ہدیہ گذرانیں، میں قبول نہ کرونگا؛ بلکہ تلوار اور کال اور ربا سے میں انہیں ہلاک کرونگا۔ ۱۳. تب میں نے کہا، ہاے، ای خداوند، یہووا! دیکھ، انہیا اُنسے کہتے ہیں،</p>	<p>گله؟ ۲۱ جس وقت وہ تجھے سرا دیگا، تب تو کیا کہیگا؟ کیونکہ تو نے آپ اُنکو سکھایا کہ تجھ پر حکمراں ہوں؛ کیا تجھ کو، اُس عورت کی مانند جسے دروزہ ہو، درد نہ لگیگا؟ ۲۲ اور اگر تو اپنے دل میں کہے، یہ حادثے مجھ پر کیوں گذرے؟ تیری برائی کی شدت سے تیرے دامن اُٹھائے گئے، اور تیری اتریوں سے بے ادبی کی گئی؟ ۲۳ کیا کوشی آدمی اپنے چمترے کو، یا بندوا اپنے داغوں کو بدل سکتا ہی؟ سب ہی، نم نیکی کر سکوگے، جن میں بدی کرنے کی عادت ہو رہی۔ ۲۴. اس لیئے میں اُن کو اُس کوترے کی مانند، جو بیابان کی ہوا سے اُرتا پھرتا ہی، تقر بتر کرونگا۔ ۲۵. خداوند کہتا ہی، کہ میری طرف سے یہی نیرا حصہ، نیرا ناپا ہوا بخرے، کہ تو نے مجھے فراموش کیا ہی، اور بظلم پر بیروسا رکھا ہی۔ ۲۶. میں خود بھی نیرا دامن تیرے چہرے پر اُتھا پھینکونگا، کہ دیرا ستر دیکھا جاوے۔ ۲۷. تیری زناکاریاں، اور تیرا ہنہاننا، تیری حرامکاری کی برائی، اور تیرے نفرت انگیز کام جو تو نے پہاڑوں پر اور میدانوں میں کیئے، سب میں نے دیکھا ہی ای یروسلم، تجھ پر واویلا! کیا تو پاک صاف نہ کی جائیگی؟ کتنی اور دیر تک بہ موقوف رہے؟ باب ۱۴ اس باب میں، کہ ایک کال کے باعث، ۷. یہووا دعا مانگتا۔ ۱۰. خداوند ہی کی شامت منظور نہیں کرتا۔ ۱۳. وہ یہاں، کہ ہم لوگوں کے درمیان جھولتے ہی ہیں، کہہ کام نہ اونگا۔ ۱۵. یہووا اُٹھا جانا ہی کہ اپنے مردوں کی طرف سے خدا کے حضور فریاد کرے۔ خداوند کا وق کلام، جو خشک سالی کی بابت یومیہ تک پہنچا۔ ۲. یہوداہ ماتم کرنا ہی، اور اُس کے پھانک اُداس ہوتے ہیں؛ وہ ماتم کی پوشاک پہنکے زمین تک جھکے ہیں؛ اور یروسلم کا نالہ اُوریر تک پہنچا۔ ۳. اُنکے اُمر اپنے اندے لوگوں کو پانی کے لیے بھیجتے؛ وہ</p>	<p>پیشتر ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰</p>
--	--	--	--

<p>پیشتر مسیح ۶۰۱ کے قہب</p> <p>۲۴ : ۲۱ ۱۱ : ۵ اور ۱۲ : ۱۳ اور ۸ : ۲۲ ۱۰ : ۲۱ ۱ : ۲۲</p> <p>۲۶ : ۱۷</p> <p>۱۰ : ۱۳</p> <p>۲۸ : ۱۲ اور ۳۱ : ۲۸ ۲۸ : ۱۲ ۱۳ : ۱۵</p> <p>۱۸ : ۲۲ ۸ : ۱۷</p> <p>۶ : ۲۲ اور ۳ : ۲۰ اور ۳۷ : ۲۲ ۲ : ۲ ۱۰ : ۱</p> <p>اور ۳۳ : ۱۷ اور ۱۰ : ۱۲ ۱۳ : ۱۲ ۱۱ : ۲ ۲۲ : ۱۸</p>	<p>۵ سے کہیں، کہ خداوند نے کیوں یہ سب برہی باتیں ہمارے برخلاف کہیں؟ ہماری کیا شرارت؟ اور ہماری خطا کیا، جو ہم نے خداوند اپنے خدا کے برخلاف کی ہے؟ ۱۱ تب تو انہیں کہیگا، اسی لیے ہے، خداوند کہتا ہے، کہ تمہارے باپ دادوں نے مجھے چھوڑ دیا ہے، اور بے گانے معبودوں کی پیروی کی، اور انکی بندگی اور پرستش کی، اور مجھے ترک کیا، اور میری شریعت پر عمل نہیں کیا؛ ۱۲ اور تم ہی نے اپنے باپ دادوں سے بدتر کام کیا؛ کیونکہ، دیکھو، تم میں سے ہر ایک اپنے برے دل کی سرکشی کے موافق چلتا ہے، کہ میری نہ سنے؛ ۱۳ اِس لیے میں تمہیں اِس زمین سے خارج کر کے ایسے ملک میں آوارہ کرونگا، جسے نہ تم اور نہ تمہارے باپ دادے جانتے تھے؛ اور وہاں تم رات دن بیگانے معبودوں کی بندگی کروگے، کیونکہ میں تم پر رحم نہ کرونگا۔ ۱۴ تو یہی، دیکھ، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہے، جن میں لوگ کہتی نہ کہیں گے کہ خداوند زندہ ہے، جو بنی اسرائیل کو مصر کی سرزمین سے نکال لیا؛ ۱۵ بلکہ، خداوند زندہ ہے، جو بنی اسرائیل کو اتر کی سرزمین سے، اور اُن ساری مملکتوں سے جہاں جہاں اُس نے انہیں ہانک دیا تھا، نکال لیا؛ کیونکہ میں اُن کو اُس سرزمین میں، جو میں نے اُن کے باپ دادوں کو دی تھی، پھر لونگا۔</p> <p>۱۶ دیکھ، میں بہت سے چھوڑوں کو بلوا بھیجوںگا؛ خداوند کہتا ہے، اور وہ انہیں صید کریں گے؛ اور اُس کے بعد میں بہت سے شکاریوں کو بلوا بھیجوںگا، اور وہ ہر پہاڑ سے، اور ہر قبیلے سے، اور چٹانوں کے شکافوں سے اُن کو شکار کریں گے۔</p> <p>۱۷ کیونکہ میری آنکھیں اُن کی ساری راہوں پر ہیں؛ وہ میرے چہرے سے پوشیدہ نہیں ہیں، اور اُن کی شرارت</p>	<p>۵ خداوند کا کلام مجھ پر نازل ہوا، اور اُس نے کہا، ۲ تو اپنے لیے جو رو نہ کو، کہ نہ بیٹے نہ بیٹیاں تیرے لیے اِس مکان میں ہوں۔ ۳ کیونکہ خداوند اُن بیٹوں اور بیٹیوں کی بابت جو اِس مکان میں پیدا ہوئے ہیں، اور اُنکی مانوں کی بابت جو انہیں جنیں، اور اُن کے باپوں کی بابت جن سے وہ پیدا ہوئے، یوں کہتا ہے، ۴ کہ وہ مہلک مرضوں سے مرینگے؛ اُن پر کوئی ماتم نہ کریگا، اور وہ گارے نہ جائیں گے؛ وہ کھاد کی مانند زمین کی سطح پر پڑے رہیں گے؛ تلوار سے اور کال سے وہ ہلاک کیئے جائیں گے؛ اور اُنکی لاشیں آسمانی پرندوں اور زمین کے درندوں کی خوراک ہونگی۔ ۵ یقیناً خداوند یوں فرماتا ہے، کہ تو ماتم کے گھر میں داخل مت ہو، اور نہ اُن پر رونے کے لیے جا، نہ اُن سے ماتم پرسی کر؛ کہ خداوند کہتا ہے، میں نے اپنی سلامتی کو، یعنی، مہربانی اور رحمت کو اِس قوم پر سے اُتھا لیا ہے۔ ۶ اور اِس ملک میں جڑے اور چھوڑے، دونوں، مرینگے؛ وہ گارے نہ جائیں گے، اور لوگ اُن پر ماتم نہ کریں گے؛ اور کوئی اُنکے لیے اپنے کو چھید نہ کریگا، اور نہ کوئی اپنے بال منداویگا۔ ۷ اور لوگ ماتم کرنیوالوں کے لیے روٹی نہ توڑیں گے، کہ انہیں مردوں کی بابت تسلی دیں؛ اور وہ انہیں دلداری کا پیالہ نہ دینگے، کہ وہ اپنے باپ اور اپنی ما کے لیے پیئیں؛ ۸ اور تو ضیافت کے گھر میں داخل مت ہو، کہ اُنکے ساتھ بیٹھکے کھائے اور پیئیں۔</p> <p>۹ رب القواچ، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہے، کہ دیکھ، میں اِس مکان میں تمہارے دیکھتے ہوئے اور تمہارے ہی دنوں میں خوشی کی آواز اور شادی کی آواز، دلہے کی آواز اور دلہن کی آواز موقوف کرونگا۔</p> <p>۱۰ اور ایسا ہوگا کہ جب تو یہ سب باتیں اِس قوم پر ظاہر کریگا، اور وہ تجھ</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۰۱ کے قہب</p> <p>۲۴ : ۲۱ ۱۱ : ۵ اور ۱۲ : ۱۳ اور ۸ : ۲۲ ۱۰ : ۲۱ ۱ : ۲۲</p> <p>۲۶ : ۱۷</p> <p>۱۰ : ۱۳</p> <p>۲۸ : ۱۲ اور ۳۱ : ۲۸ ۲۸ : ۱۲ ۱۳ : ۱۵</p> <p>۱۸ : ۲۲ ۸ : ۱۷</p> <p>۶ : ۲۲ اور ۳ : ۲۰ اور ۳۷ : ۲۲ ۲ : ۲ ۱۰ : ۱</p> <p>اور ۳۳ : ۱۷ اور ۱۰ : ۱۲ ۱۳ : ۱۲ ۱۱ : ۲ ۲۲ : ۱۸</p>
---	--	--	---

<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۱ کے قہر ۱۳:۱۱ ۱۳:۱۲ ۱۳:۱۳ اور ۳۱ اور ۳۲ اور ۳۳ اور ۳۴ اور ۳۵ اور ۳۶ اور ۳۷ اور ۳۸ اور ۳۹ اور ۴۰ اور ۴۱ اور ۴۲ اور ۴۳ اور ۴۴ اور ۴۵ اور ۴۶ اور ۴۷ اور ۴۸ اور ۴۹ اور ۵۰ اور ۵۱ اور ۵۲ اور ۵۳ اور ۵۴ اور ۵۵ اور ۵۶ اور ۵۷ اور ۵۸ اور ۵۹ اور ۶۰ اور ۶۱ اور ۶۲ اور ۶۳ اور ۶۴ اور ۶۵ اور ۶۶ اور ۶۷ اور ۶۸ اور ۶۹ اور ۷۰ اور ۷۱ اور ۷۲ اور ۷۳ اور ۷۴ اور ۷۵ اور ۷۶ اور ۷۷ اور ۷۸ اور ۷۹ اور ۸۰ اور ۸۱ اور ۸۲ اور ۸۳ اور ۸۴ اور ۸۵ اور ۸۶ اور ۸۷ اور ۸۸ اور ۸۹ اور ۹۰ اور ۹۱ اور ۹۲ اور ۹۳ اور ۹۴ اور ۹۵ اور ۹۶ اور ۹۷ اور ۹۸ اور ۹۹ اور ۱۰۰</p>	<p>جاننا، تجھ سے تیرے دشمنوں کی خاموشی کرونگا؛ کیونکہ تم نے جو میرے قہر کی آگ پھوگائی، سو ہمیشہ تک جلتی رہیگی۔ ۵ خداوند یوں کہتا ہے، لعنت اُس انسان پر ہے، جو انسان پر بھروسا رکھتا ہے، اور بشر کو اپنا بازو جانتا ہے، اور جس کا دل خدا سے پھر جانا ہے۔ ۶ کیونکہ وہ رتمہ کے مانند ہوگا، جو دیباہان میں ہے، اور بیکی کو جس وقت وہ آویگی وہ دبھیکائی، پر دشت کے خشک بے آب مکانوں میں، اور شورازار زمین میں رہیگا، جس میں کوئی بسنبرالا نہ ہو۔ ۷ مبارک ہی وہ آدمی جو خداوند پر توکل کرنا ہے، اور جس کی امیدگاہ خداوند ہے: کیونکہ وہ اُس درخت کی مانند ہوگا، جو پانیوں کے کنارے لگایا جاوے، اور اپنی جڑ دریا کی طرف پھیلاوے، اور جب گرمی آوے وہ اُس سر لحاظ نہ رکھے، بلکہ اُس کے پتے ہرے رہیں: اور خشکسالی سے وہ اندبشمند نہ ہو، اور پھل لانے سے باز نہ آئے۔ ۱ دل سب چیزوں سے زانہ حیلہ باز ہے؛ ہاں، وہ نہایت فاسد ہے: اُسکو کون دریافت کر سکتا ہے؟ ۱۰ میں خداوند دل کو جانچتا ہوں، اور گردوں کو آزمائنا، ناکہ میں ہر ایک آدمی کو اُسکی چال کے موافق، اور اُسکے کاموں کے پھل کے مطابق، بدلا دوں۔ ۱۱ جس طرح بیغز ابسے اقدوں پر بیٹھے جو آپ نے نہ دیئے ہوں، اُس ہی طرح وہ ہے جو بے انصافی سے دولت حاصل کرتا ہے، سوائی عمر کے بیچ وہ بچے سے کم کریگا، اور آخر کو بھوکا رہیگا۔ ۱۲ ایک جلالی تخت، ابتدا سے مقرر کیا ہوا، ہمارے مقدس کا مکان، ۱۳ اسرائیل کی امیدگاہ، خداوند ہے: وہ سب جو تجھ کو ترک کرتے ہیں، شرمندہ ہونگے؛ اور وہ جو مجھے چھوڑ جائے ہیں وہ دنیا میں لکھے</p>	<p>میری آنکھوں سے چھپی نہیں ہے۔ ۱۸ اور میں پہلے اُنکی شرارت اور خطا کار کی دونی سزا دوںگا: کیونکہ اُنہوں نے میری سر زمین کو اپنی مکروہ چیزوں کی لاشوں سے زاپاک کیا، اور اُنہوں نے میری میراث کو اپنی گھنوبی چیزوں سے بھر دی ہے۔ ۱۹ اے خداوند، تو جو میری دست، اور میرا گڑھ ہے، اور بدت کے دن میں میری ندادگاہ، دنیا کے کناروں سے میر فوجیں تیرے پاس آئے کہینگی، کہ میں اجدیدت ہمارے باپ دادوں نے چھوڑ دی اور بظلمت کی چیزیں میراث میں لیں، اور اُن میں سے کوئی نہیں جس سے ذائدہ ہونا۔ ۲۰ کیا انسان اپنے پائے اُنہوں کو بناوے، اور وہ خدا نہیں ہیں؟ ۲۱ اِس لینے، دیکھ، میں اِس مرتدہ اُنہیں آدھ کر اوگ، میں اپنے ہاتھ اور اُنہوں کو اُنہیں معلوم کرونگا؛ اور وہ نہ کہنے کہ خداوند میر نام ہے۔ ۱۷ باب ۱۸ اے ہونہ میں، کہ ا ہونہ کی اسیری گماہ کے سب جزی۔ ۱۹ نصت اُس پر بھی جانی جو اسان پر ہوسا رکھ؛ اور برکت اُس پر کہی جانی جو خدا پر اعتماد کرے اجداد ازل خدا کو توگ نہیں سکتا، خدا کی سلامتی نہ کسی ہی ۱۰ میں اُن پر شامت کرنا جو اُس کی ہشکوتی سکتے تھنا، مارے سے ا وہ لکھنا جانا کہ سب کے اے کر کے اے اے اے کو پھر جاری کرو۔ ۱۹ ہونہ کا گدا لہوے کے قلم اور ہیرے کی نوک سے لہا گیا ہے: اُن کے دل کی نختی پر، اور اُن کے مذبحوں کے سینکوں پر گندہ کیا گیا ہے: کیونکہ اُنکے بیٹے، ہرے درختوں کے پاس، اور اونچے پہاڑوں پر، اپنے مذبحوں کو اور بسیرنوں کو باد کرتے ہیں۔ ۲۰ اے میرے پہاڑ جو میدان میں ہی، تیرا مال، اور تیرے سارے خزانے، اور تیرے اوجھے مکان، جنہیں تو نے اپنی ساری سرحدوں پر گناہ کے لیے بنایا، گناہنگا۔ ۲۱ اور تو از خود اُس میراث سے، جو میں نے تجھے دی، اپنے قصور کے باعث ہاتھ اٹھائیگا؛ اور میں اُس زمین میں، جسے تو نہیں</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۶۰۱ کے قہر ۱۳:۱۱ ۱۳:۱۲ ۱۳:۱۳ اور ۳۱ اور ۳۲ اور ۳۳ اور ۳۴ اور ۳۵ اور ۳۶ اور ۳۷ اور ۳۸ اور ۳۹ اور ۴۰ اور ۴۱ اور ۴۲ اور ۴۳ اور ۴۴ اور ۴۵ اور ۴۶ اور ۴۷ اور ۴۸ اور ۴۹ اور ۵۰ اور ۵۱ اور ۵۲ اور ۵۳ اور ۵۴ اور ۵۵ اور ۵۶ اور ۵۷ اور ۵۸ اور ۵۹ اور ۶۰ اور ۶۱ اور ۶۲ اور ۶۳ اور ۶۴ اور ۶۵ اور ۶۶ اور ۶۷ اور ۶۸ اور ۶۹ اور ۷۰ اور ۷۱ اور ۷۲ اور ۷۳ اور ۷۴ اور ۷۵ اور ۷۶ اور ۷۷ اور ۷۸ اور ۷۹ اور ۸۰ اور ۸۱ اور ۸۲ اور ۸۳ اور ۸۴ اور ۸۵ اور ۸۶ اور ۸۷ اور ۸۸ اور ۸۹ اور ۹۰ اور ۹۱ اور ۹۲ اور ۹۳ اور ۹۴ اور ۹۵ اور ۹۶ اور ۹۷ اور ۹۸ اور ۹۹ اور ۱۰۰</p>
--	---	---	--

پیشتر
مسیح
سے
۶۰۱
کے قریب
۲۰:۱۱
۲۰:۱۲
۲۱:۱۰
۲۱:۱۱
۲۱:۱۲
۲۱:۱۳
۲۱:۱۴
۲۱:۱۵
۲۱:۱۶
۲۱:۱۷
۲۱:۱۸
۲۱:۱۹
۲۱:۲۰
۲۱:۲۱
۲۱:۲۲
۲۱:۲۳
۲۱:۲۴
۲۱:۲۵
۲۱:۲۶
۲۱:۲۷
۲۱:۲۸
۲۱:۲۹
۲۱:۳۰
۲۱:۳۱
۲۱:۳۲
۲۱:۳۳
۲۱:۳۴
۲۱:۳۵
۲۱:۳۶
۲۱:۳۷
۲۱:۳۸
۲۱:۳۹
۲۱:۴۰
۲۱:۴۱
۲۱:۴۲
۲۱:۴۳
۲۱:۴۴
۲۱:۴۵
۲۱:۴۶
۲۱:۴۷
۲۱:۴۸
۲۱:۴۹
۲۱:۵۰
۲۱:۵۱
۲۱:۵۲
۲۱:۵۳
۲۱:۵۴
۲۱:۵۵
۲۱:۵۶
۲۱:۵۷
۲۱:۵۸
۲۱:۵۹
۲۱:۶۰
۲۱:۶۱
۲۱:۶۲
۲۱:۶۳
۲۱:۶۴
۲۱:۶۵
۲۱:۶۶
۲۱:۶۷
۲۱:۶۸
۲۱:۶۹
۲۱:۷۰
۲۱:۷۱
۲۱:۷۲
۲۱:۷۳
۲۱:۷۴
۲۱:۷۵
۲۱:۷۶
۲۱:۷۷
۲۱:۷۸
۲۱:۷۹
۲۱:۸۰
۲۱:۸۱
۲۱:۸۲
۲۱:۸۳
۲۱:۸۴
۲۱:۸۵
۲۱:۸۶
۲۱:۸۷
۲۱:۸۸
۲۱:۸۹
۲۱:۹۰
۲۱:۹۱
۲۱:۹۲
۲۱:۹۳
۲۱:۹۴
۲۱:۹۵
۲۱:۹۶
۲۱:۹۷
۲۱:۹۸
۲۱:۹۹
۲۱:۱۰۰

جائینگے، کیونکہ انہوں نے خداوند کو، جو آب حیات کا سوتا ہی، ترک کیا ہی۔ ۱۵ ای خداوند، مجھے چنگا کر، تب میں چنگا ہوونگا، مجھے بچا، تب میں بچونگا؛ کیونکہ تو میرا نعرہ ہی۔ ۱۵ دیکھ وہ مجھے کہتے ہیں، کہ خداوند کا کلام کہاں ہی؟ وہ اب ہی آوے۔ ۱۶ میں نے تو، تیری پیروی میں گزریا بننے سے اپنے تئیں باز نہیں رکھا، اور سوگ کے دن کی آرزو نہیں کی؛ تو خود جانتا ہی: کہ جو کچھ میرے لبوں سے نکلا تیرے چہرے کے آگے تھا۔ ۱۷ تو میرے لیگے ہول سا مت ہو؛ تو بہت کے دن میں میری پناہ ہی۔ ۱۸ وہ جو مجھ پر ستم کرتے ہیں شرمندہ ہوویں؛ پر میں شرمندہ نہ ہوؤں؛ وہ ہراسان ہوویں، پر میں ہراسان نہ ہوؤں۔ مصیبت کا دن اُن پر لا، اور دُورنی شکست سے اُنہیں شکست دے۔

۱۹ خداوند نے مجھ سے یوں فرمایا ہی، کہ جا، اور میری قوم کے فرزندوں کے ہاتھ پر، جس کے اندر شاہان یہوداہ آتے ہیں اور جس سے باہر جاتے ہیں، اور یروشلم کے سب ہاتھوں پر کھڑا ہو؛ ۲۰ اور اُن سے کہہ، کہ ای شاہان یہوداہ، اور ای سب بنی یہوداہ، اور یروشلم کے سارے باشندو، جو اُن ہاتھوں میں آتے، جاتے ہو، خداوند کا کلام سنو۔ ۲۱ خداوند یوں کہتا ہی، کہ تم آپ سے چوکس رہو، اور سبت کے دن بوجھ نہ اُٹھاؤ، اور یروشلم کے ہاتھوں کی راہ سے اندر مت لاؤ؛ ۲۲ اور تم سبت کے دن بوجھ اپنے گھروں سے اُٹھاکے باہر مت لے جاؤ، اور کسی طرح کا کام نہ کرو، بلکہ سبت کے دن کو مقدس جانو، جیسا میں نے تمہارے باپ دادوں کو فرمایا۔ ۲۳ لیکن انہوں نے نہ سنا، نہ کان لگایا، بلکہ اپنی گردن کو سخت کیا، کہ شنو نہ ہوں، اور تربیت کو حاصل نہ کریں۔ ۲۴ اور ایسا ہوگا، کہ اگر تم دل دیکے میری سنوگے، خداوند کہتا ہی، اور سبت کے دن میں تم اُس شہر کے

ہاتھوں کے اندر بوجھ نہ لاؤگے، بلکہ سبت کے دن کو مقدس جانوگے، یہاں تک کہ اُس میں کچھ کام نہ کروگے؛ ۲۵ تو اُس شہر کے ہاتھوں میں بادشاہ اور سردار داخل ہونگے، جو کہ داؤد کے تخت پر جلوس کریں؛ وہ، اور اُنکے اُمراء، یہوداہ کے لوگ، اور یروشلم کے باشندے گازیوں اور گھوڑوں پر سوار ہونگے؛ اور یہ شہر ہمیشہ تک قائم رہیگا۔ ۲۶ اور یہوداہ کے شہروں سے، اور یروشلم کی نواحی سے، اور بنیامین کی سرزمین سے، اور میدان سے، اور کوہستان سے، اور دکن سے، سوختنی قربانیاں، اور ذبائحیں، اور ہدیے، اور لبان لیگے ہوئے آویںگے؛ اور اُن کے ساتھ وہ جو ہونگے، شکرانے کے ہدیے خداوند کے گھر میں لاویں۔ ۲۷ لیکن اگر تم میری نہ سنوگے، کہ سبت کے دن کو مقدس جانو، اور بوجھ اُٹھائے ہوئے سبت کے دن یروشلم کے ہاتھوں میں داخل ہونے سے باز نہ رہو، تب میں اُسکے ہاتھوں میں آگ سلگاؤنگا، جو یروشلم کے محلوں کو بہسم کر دیگی، اور ہرگز نہ بچھپیگی؟

۱۸ باب

اس باب میں، کہ کمہار کا ذکر دوہاں لایا خدا یہ ظاہر کرتا کہ سب قوموں کا میں ہی کل مالک ہوں۔ ۱۱ یہوداہ کو خبر دی جاتی کہ اُس کی بے موقع بغاوت کے سبب بہسی اُنس اُس پر ہوئیگی۔ ۱۸ یہوداہ اُن لوگوں کی باہت جانوں نے اُس پر کیا کیا تھا دعا مانگتا ہی۔

خداوند کا وہ کلام جو یومیہ کو پہنچا، اور اُسے کہا، کہ اُٹھ، اور کمہار کے گھر جا، اور میں وہاں اپنی باتیں تجھے سناؤنگا۔ ۳ تب میں کمہار کے گھر کو اُتر گیا؛ اور کیا دیکھتا ہوں، کہ وہ چاک پر کچھ کام کرتا ہی۔ ۴ اُس وقت وہ مٹی کا برتن، جو اُسے بنایا تھا، سو کمہار کے ہاتھ میں بگڑ گیا؛ تب اُسے پھر کے اُسکا ایک دوسرا برتن بنایا، جیسا کمہار کو پہلا معلوم ہوا۔ ۵ تب خداوند کا یہ کلام مجھ پر نازل ہوا، کہ ای اسرائیل کے گھرانے، کیا میں اُس کمہار کی طرح تم سے سلوک نہیں کر سکتا ہوں؟ خداوند کہتا ہی۔ دیکھو، جس طرح

پیشتر
۶۰۱
کے قریب
۲۰:۱۱
۲۰:۱۲
۲۱:۱۰
۲۱:۱۱
۲۱:۱۲
۲۱:۱۳
۲۱:۱۴
۲۱:۱۵
۲۱:۱۶
۲۱:۱۷
۲۱:۱۸
۲۱:۱۹
۲۱:۲۰
۲۱:۲۱
۲۱:۲۲
۲۱:۲۳
۲۱:۲۴
۲۱:۲۵
۲۱:۲۶
۲۱:۲۷
۲۱:۲۸
۲۱:۲۹
۲۱:۳۰
۲۱:۳۱
۲۱:۳۲
۲۱:۳۳
۲۱:۳۴
۲۱:۳۵
۲۱:۳۶
۲۱:۳۷
۲۱:۳۸
۲۱:۳۹
۲۱:۴۰
۲۱:۴۱
۲۱:۴۲
۲۱:۴۳
۲۱:۴۴
۲۱:۴۵
۲۱:۴۶
۲۱:۴۷
۲۱:۴۸
۲۱:۴۹
۲۱:۵۰
۲۱:۵۱
۲۱:۵۲
۲۱:۵۳
۲۱:۵۴
۲۱:۵۵
۲۱:۵۶
۲۱:۵۷
۲۱:۵۸
۲۱:۵۹
۲۱:۶۰
۲۱:۶۱
۲۱:۶۲
۲۱:۶۳
۲۱:۶۴
۲۱:۶۵
۲۱:۶۶
۲۱:۶۷
۲۱:۶۸
۲۱:۶۹
۲۱:۷۰
۲۱:۷۱
۲۱:۷۲
۲۱:۷۳
۲۱:۷۴
۲۱:۷۵
۲۱:۷۶
۲۱:۷۷
۲۱:۷۸
۲۱:۷۹
۲۱:۸۰
۲۱:۸۱
۲۱:۸۲
۲۱:۸۳
۲۱:۸۴
۲۱:۸۵
۲۱:۸۶
۲۱:۸۷
۲۱:۸۸
۲۱:۸۹
۲۱:۹۰
۲۱:۹۱
۲۱:۹۲
۲۱:۹۳
۲۱:۹۴
۲۱:۹۵
۲۱:۹۶
۲۱:۹۷
۲۱:۹۸
۲۱:۹۹
۲۱:۱۰۰

<p>پیشتر ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰</p>	<p>سے گذرے، دنگ ہوگا، اور اپنے سر کو ہلاویگا؟ ۱۷ میں انہیں دشمن کے سامنے گویا یورپی ہوا سے پتھر پھینکا؟ ان کی ہیبت کے دن میں میں انہیں پختہ دکھائونگا، چہرہ نہ دکھائونگا۔</p> <p>۱۸ تب انہوں نے کہا، کہ آئی ہم برمیاء کی مخالفت میں منصوبے باندھیں؛ کیونکہ شریعت کاہن سے جاتی نہ رہیگی، اور نہ صلح حکیم سے، اور نہ کلام نبی سے۔ آئی ہم اسے زبان سے ماریں اور اسکی کسی بات پر توجہ نہ کریں۔</p> <p>۱۹ ای خداوند، تو مجھ پر توجہ کر، اور انکی آواز جو مجھ سے جھگڑتے ہیں سن۔ ۲۰ کیا نیکی کے بدلے بدی کی جارہے؟ کیونکہ انہوں نے میری جان کے لیئے گڑھا کھودا؟۔ بان کر، کہ میں تیرے حضور کھڑا ہوا، کہ انکی شفاعت کروں، اور تیرا قہر انپر سے پلٹ دوں۔ ۲۱ اسیلئے ان کے لڑکوں کو کال کے حوالہ کر، اور انہیں تلوار کی دھار کے سپرد کر، انکی جوڑوں سے ان کے سچے چھینٹے جاویں، اور وہ خود رانڈیں ہوں؛ اور انکے مرد مارے پڑیں؛ انکے جوان جنگ گاہ میں تلوار سے قتل ہوویں۔ ۲۲ جب تو اچانک ان پر فوج چڑھا دیگا، انکے گھروں سے ماتم کی صدا بلکے؛ کیونکہ انہوں نے میری گرفتاری کے لیئے بڑھا کھودا، اور میرے پانوں کے لیئے پھندے چھپائے۔ ۲۳ پر ای خداوند، تو انکی ساری مشورتوں کو جو انہوں نے مخالفت سے میرے قتل بر کیا، جاننا ہی؛ انکی نیرات کو معاف نہ کر، اور ان کے گناہ کو اپنے آگے سے متانہ ڈال، بلکہ وہ تیرے حضور گرائے جائیں؛ اپنے قہر کے وقت میں تو ان سے ایسا سلوک کر۔</p> <p>باب ۱۹</p> <p>اس باب میں کہ کہہا کہ وہاں ایک مریض کے توجہ جان نہ پڑتی تھی کی جانی کہ اس کی طرح سے ساتھ ہی ہوندا ان کے گناہوں کو سب سے تباہ کرنا لگے خداوند ہوں فرماتا ہی، کہ تو جاکے کہار سے مٹی کی صراحی مول لے، اور قوم کے بزرگوں اور کھٹوں کے سرداروں میں سے بعضوں کو ساتھ لے؛ ۲ اور میں ہنوم کی</p>	<p>مٹی کہار کے ہانہ میں ہی، اس ہی طرح ای اسرائیل کے گھرانے، تم میرے ہانہ میں ہو۔ ۷ اگر کسی وقت میں کسی قوم، اور کسی بادشاہت کے حق میں کہوں، کہ اسے اٹھاؤں، اور توڑ ڈالوں، اور ویران کروں؛ ۸ اگر وہ قوم، حق میں میں نے یہ کہا، اپنی برائی سے باز آوے، تو میں بھی اس بدی سے بچھڑاؤں جو اسکے ساتھ کرنا نہ ہارنا تھا۔ ۹ اور پھر اگر میں کسی قوم پر کسی بادشاہت کی ناپسند کہوں، کہ اسے ندموں اور لگاؤں؛ ۱۰ اور وہ اسے جو میری نظر میں برا ہی کرے، اور میری پارہ نہ سے تو میں بھی اس نیکی سے چھڑائیگا، جو اسکے ساتھ کرنے کو کہا تھا۔</p> <p>۱۱ اور اب میں مجھے حکم دیتا، کہ تو یہوداہ کے لوگوں اور بروسلم کے باشندوں سے کہ کہ خداوند یوں فرمانا ہی، دینہ، میں تمہارے لیئے مصیبت سجور کرنا ہوں، اور تمہاری مخالفت میں منصوبہ باندھنا ہوں؛ سو اب تم میں سے ہر ایک اپنی اپنی تری روش سے باز آوے، اور اپنی اپنی راہوں اور کاموں کو راستہ کرے۔ ۱۲ پر انہوں نے کہا، کہ دامتدین کی بات ہی؛ اسلئے کہ ہم اپنے خیالوں کی پیروی کریں گے، اور ہر ایک اپنے اپنے برے دل کی کھڑی پر عمل کریگا۔ ۱۳ اس باعث خداوند نوں فرماتا ہی، کہ اب قوموں کے درمیان پوچھو، کہ کسی نے ایسی بانیں کدھی سنی ہیں؟ اسرائیل کی کفاری نے نہایت ہولناک کام کیا۔ ۱۴ کیا لبنان کا برف اس میدانوں پہاڑ پر سے کدھی غائب ہوگا؟ کیا وہ تھنڈا بہتا پانی، جو دور سے آنا ہی، سوکھ جائیگا؟ ۱۵ ندی میری قوم مجھ کو بھول گئی، اور باطل کے واسطے لبنان جلاتی، اور وہ انہیں انکی راہوں میں، قدیم راہوں میں، تھوکر کھاتے، تاکہ وہ پگھلندیں میں جاویں، اور ایسی راہ میں جو بنائی نہ گئی۔ ۱۶ کہ وہ اپنی سرزمین کو حیرانی اور ہمیشہ کی ہلسی تھمے کا باعث کریں؛ ہر ایک جو اندھ</p>	<p>پیشتر ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰</p>
---	---	--	---

پیشتر مسیح ۱۰۵ کے قریب ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰	<p>۱۰ کیونکہ میں نے بہتوں کی تہمت سنی؛ چاروں طرف خوف تھا۔ اُسکی بابت اطلاع کرو، تم کہتے ہو، اور ہم اُسکی اطلاع کریں گے۔ میرے سارے یار میرے قہوکر کھانے کے منتظر ہیں، اور کہتے ہیں، شاید وہ راغب ہو جائیگا، تب ہم اُسپر غلب آویں گے، اور اُس سے اپنا بدلہ لیں گے۔</p> <p>۱۱ لیکن خداوند ابک مہیب بہادر کی مانند میری طرف ہو رہا: اِسلینے میرے ستانیوالوں نے قہوکر کھائی، اور غالب نہ ہوئے، وہ نہایت شرمندہ ہوئے: اِسلینے کہ انہوں نے اپنا مقصد نہ پایا ہی: اُن کی شرمندگی ہمیشہ تک ہوگی، کبھی فراموش نہ ہوگی۔ ۱۲ بس، ای رجا افواج، جو صادقوں کو آزماتا ہی، اور گردوں اور دل پر نگاہ رکھتا ہی، جو بدلا کہ تو اُسے لیک، میں اُسے دیکھوں: اِسلینے کہ میں نے اپنا مقدمہ بجا پر ظہر کیا۔ ۱۳ خداوند کی نڈا کا، خداوند کی سفالتس کرو: کیونکہ اُسنے مسکین کی جان کو بدکاروں کے ہانہ سے چھڑانا ہی؟</p> <p>۱۴ لعنت اُس دن پر، جسمیں میں پیدا ہوا: وہ دن جسمیں میری ما مجھ کو جنی، هرگر مبارک نہوے۔ ۱۵ لعنت اُس آدمی پر، جسنے میرے باپ کو بہر کہنے خبر دی، کہ تیرے لیٹے ایک بیتا پیدا ہوا، کہ جسکے باپت اُسے بڑا خوش کیا۔ ۱۶ ہاں، وہ آدمی اُن شہروں کی مانند ہووے، جنہیں خداوند نے اُلت دیا، اور بچھتایا نہیں: اور وہ صبح کو خوفناک شور سنے، اور دو پہر کے وقت ایک جری لکارا: ۱۷ اِسلینے کہ اُسنے مجھے رحم میں قتل نہ کیا: تب میری ما میری قبر ہوتی، اور اُسکا رحم ہمیشہ تک پہو رہتا۔ ۱۸ کسواٹھے میں رحم سے نکلا، کہ مشقت اور رنج دیکھوں؟ اور کہ میرے دن رسوائی میں کاتے جاووں؟</p>	<p>یومیدار کو کاتہ سے نکالا۔ تب یرمیاء نے اُسے کہا، کہ خداوند نے تیرا نام فشور نہیں، سکد اِ مجھ سے سبب رکھا۔ ۱۵ کیونکہ خداوند بن کہتا ہی، کہ دیکھ، میں اِسا کر دینگا کہ تو پ اپنے لیٹے، اور اپنے سب دوستوں کے لیٹے، خوف کا باعث ہوگا، کیونکہ وہ اپنے دشمنوں کی تلور سے تارے پڑینگے، اور تیری آنکھیں یہ حال دیکھیں گی: اور میں سارے بہوذاہ گو بابل کے بادشاہ کے ہانہ میں حوالہ کرونگا، اور وہ اُنکو اسیر کر کے بابل میں لیجائیکا، اور اُنہیں سوار سے قتل کرنگا۔ ۱۶ اور میں اِس شہر کی ساری اادولت، اور اُسکے سارے حصے، اور اُسکی ساری نفیس چیزوں کو، اور بہوذاہ کے بادشاہوں کے سب خزانوں کو دے دینگا، ہاں، میں اُنہیں اُن کے دشمنوں کے ہانہ میں دے ڈالونگا، جو اُنہیں لودینگے، اور اُنہیں بکر کے بابل میں لے جائیکے، ۱۷ اور ای فشور، تو اور سب جو نیرے گھر میں رہتے ہیں اسیر ہوکے جائینگے: اور تو بابل میں بھانچیکے، اور وہاں نہ مرنے، اور وہاں گزار جائیگا، تو اور نیرے سارے دوست جنسے تو نے جہوٹھی بدوت کی؟</p> <p>۱۸ اِن خداوند، تو نے مجھے برعیب دی ہی، اور میں نے نرغیب پائی: تو مجھ سے توانتر نہا، اور تو غالب آیا: میں نب سے برابر مسخرہ بننا ہوں، ہر ایک مجھے قہتھے میں آزانا ہی؟</p> <p>۱۹ کیونکہ حس جسوفت کلم کرتا تھا، زور سے پکارتا تھا، میں نے تو پکارا، کہ غضب اور ہلاکت ہونی: اور خداوند کا کلم ہر روز میری ہلاکت اور ہنسی کا باعث ہوتا تھا۔ ۲۰ تب میں نے کہا، میں اُسکا ذکر نہ کرینگا، نہ اُنکے کبھی اُسکا نام لیکے بولونگا: لیکن اُسکا کلم میرے دل میں جلتی آگ کی مانند تھا، جو میری ہڈیوں میں جسی ہوئی تھی، اور میں اپنے تلہیں ضبط کرنے سے بک گیا، اور سہ نہ سکا۔</p>
---	---	--

پیشتر
 مسیح
 سے
 ۵۸۱
 کے قریب
 ۱ : ۳۸
 ۵ : ۳۵
 ۲۵ : ۲۱
 اور ۳ : ۳۷
 ۲۳ : ۳۷
 ۱ : ۱۳
 ۱ : ۶
 ۱۷ : ۳۷
 اور ۵ : ۳۱
 اور ۱ : ۵۲
 ۲۰ : ۲۸
 اور ۱۷ : ۳۱
 ۱۱ : ۳۰

۲۱ باب
 اس بیان میں، کہ ا صدیہا لوگوں کو یرمیاہ پاس لھنا کہ دریافت کریں کہ نبوکدرصر کی چڑائی کا کیا انجام ہوگا۔
 ۲ یرمیاہ آہیں خبر دینا کہ شہر کا سخت محاصرہ ہوگا، اور لوگوں کی دوا لگیز اسری ہو جائیگی۔ ۸ کسبوں کی پناہ لینی ان کے لئے بہتر تدبیر نہ پڑتا۔ ۱۱ وہ بادشاہی حادثان کو ملالت کرنا۔
 وہ کلام جو خداوند کی طرف سے یرمیاہ کو پہنچا، جب صدقیہ بادشاہ نے فشور بن ملکیاہ، اور صفیہ بن معسیاہ کاہن کو اُسکے پاس یہ کہنے کو بھیجا، ۲ کہ، ہماری خاطر خداوند سے پوچھیو، کیونکہ بابل کا بادشاہ نبوکدرصر ہمارے ساتھ لڑائی کرتا ہی، شاید کہ خداوند ہم سے اپنے سارے عجیب کاموں کے موافق ایسا سلوک کرے، کہ وہ ہم لوگوں کے یہاں سے چلا جاوے۔
 ۳ تب یرمیاہ نے اُنسے کہا، کہ تم صدقیہ کو ایسا کہو: ۴ کہ خداوند اسرائیل کا خدا یوں فرماتا ہی، کہ دیکھ، میں لڑائی کے ہتھیاروں کو، جو تمہارے ہاتھ میں ہیں، جسے تم بابل کے بادشاہ اور کسیدیوں کے ساتھ، جو چار دیواروں کے باہر تمہیں گھیرے ہوئے ہیں، لڑتے ہو، پھیرونگا، اور میں اُنہیں اِس شہر کے بیچ میں اِکتھے کرونگا۔ ۵ اور میں آپ اپنے بڑھائے ہوئے ہاتھ سے اور قوت بازو سے تمہارے ساتھ لڑونگا، ہاں، غصے سے اور غضب سے، اور جبرے قہر سے۔ ۶ اور میں اِس شہر کے باشندوں کو، انسان و حیوان کو، مارونگا، وہ بڑی وبا سے فنا ہو جائینگے۔ ۷ اور اُسکے بعد، خداوند کہتا ہی، میں یہوداہ کے بادشاہ صدقیہ کو، اور اُسکے ملازموں کو، اور قوم کو، ہاں، اُنکو جو اِس شہر میں رہا اور تلوار اور کال سے بچ نکلیںگے، بابل کے بادشاہ نبوکدرصر کے قبضے میں، اور اُنکے دشمنوں کے قبضے میں، اور اُنکے ہاتھ میں جو اُن کی جان کے خواہاں ہیں، حوالہ کرونگا: اور وہ اُنہیں تلوار کی دھار سے ماریگا، وہ اُنہیں نہ چھوڑیگا، اور نہ اُنہیں ترس کھائیگا، نہ رحمت کریگا۔
 ۸ اور اِس قوم سے تو کہیگا، کہ خداوند یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں تمہیں حیات لگی راہ اور موت کی راہ دکھاتا ہوں۔

۱ جو کوئی اِس شہر میں رہیگا، سو تلوار اور کال اور وبا سے مریگا: لیکن جو نکلیگا، اور کسیدیوں کی، جو تمہیں گھیرے ہوئے ہیں، پناہ لیگا، سو جینگیگا، اور اُسکی جان اُسکے لیئے غنیمت ہوگی۔
 ۱۰ کیونکہ میں نے اپنا منہ اِس شہر کی طرف کیا ہی، کہ اُس سے برائی کروں، اور اُس سے بھلائی نہ کروں، خداوند کہتا ہی: بابل کے بادشاہ کے قابو میں وہ کر دیا جائیگا، اور وہ اُسے آگ سے جلاوےگا۔
 ۱۱ اور یہوداہ کے بادشاہ کے گھرانے سے کہہ کہ خداوند کا کلام سنو: ۱۲ ای داؤد کے گھرانے، خداوند یوں کہتا ہی، تم صبح اُتھو، انصاف کرو، اور لوٹے ہوئے کو ظالم کے ہاتھ سے چترائی نہ ہو کہ تمہارے کاموں کی برائی کے سبب میرا قہر آگ کی طرح بہترے، اور اِس طرح جلے کہ کوئی اُسے بچھا نہ سکے۔ ۱۳ ای وادی کی باشندہ، اور میدان کی چٹان، جو کہتی ہی، کہ کون ہمہر حملہ کریگا؟ یا، ہمارے مسکنوں میں کون گھسیگا؟ خداوند کہتا ہی، میں تیرا مخالف ہوں۔ ۱۴ اور تمہارے کاموں کے پھل کے موافق میں تمہیں سزا دوںگا، خداوند فرماتا ہی: اور میں اُس کے بن میں آگ لگاؤنگا، جو اُسکی ساری نواحی کو بھسم کریگی۔

۲۲ باب

اس بیان میں، کہ وعدے سنا کہ اور شہروں کو بہت بات چنا کہ سزا ملگی وہ اُنہیں نصبت کرنا، کہ وہ توبہ کریں۔
 ۱۰ بات اُس آسموں کی جو سلوم بن ۱۳ اور یہوداہ بن ۲۰ اور کولباہ پر برا چاہی تھیں۔
 خداوند یوں کہتا ہی، کہ یہوداہ کے بادشاہ کے گھر کو جا، اور وہاں یہ بات سنا، ۲ اور کہہ، ای یہوداہ کے بادشاہ، جو داؤد کے نصبت پر بیٹھا ہی، خداوند کا کلام سن، تو، اور تیرے ملازم، اور تیرے لوگ جو اِن دن رازوں سے داخل ہوتے ہیں: ۳ خداوند یوں کہتا ہی، کہ عدالت اور صداقت کے کام کرو، اور ظالم کے ہاتھ سے لوٹے ہوئے کو چترائی اور کسی سے بدسلوکی نہ کرو، اور مسافر یتیم، اور بیوہ

پیشتر
 مسیح
 سے
 ۵۸۱
 کے قریب
 ۲ : ۳۸
 ۱۸ : ۱۷
 اور ۱۸ : ۳۱
 اور ۵ : ۳۵
 اور ۱۱ : ۳۳
 ہمو : ۱
 ۳ : ۳۸
 اور ۲ : ۳۳
 ۲۲
 اور ۱۰ : ۳۷
 اور ۲۳ : ۱۸
 اور ۱۳ : ۵۲
 ۶ : ۱
 کے قریب
 اور ۸ : ۱۱
 اور ۳ : ۲۲
 ذکر : ۱۷
 ۲ : ۳۱
 جزق : ۱۳
 اور ۳۱ : ۱
 اور ۱۰ : ۳
 اور ۱۱ : ۳۱
 اور ۱۳ : ۵۲
 ۶ : ۱
 کے قریب
 اور ۲۰ : ۲۸
 اور ۱۷ : ۳۱
 اور ۱۱ : ۳۰

<p>پیشتر مسیح ۶۰۱ کے قریب ۱۲ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰</p>	<p>۱ ایک اور شخص اور ہندوستان بالائے ہندوستان ۲ اور یہ یقین ہے کہ وہ اس کی طرف سے نہیں ۳ ہے اور اس کی طرف سے نہیں ہے اور اس کی ۴ اور اس کی طرف سے نہیں ہے اور اس کی ۵ اسیلئے سلفیوں نے کہا ہے کہ تو اس کی ۶ کام کا شوق رکھتا ہے؟ کہا تیرے باپ نے ۷ نہیں کہا تھا اور عدالت و صداقت نہیں ۸ کی؟ تب اس کا ہوا ہوا؟ ۱۶ اس نے مسکراتے ۹ اور گفتگو کا دعویٰ سن کر اس کا انصاف کیا ۱۰ تب اس کا ہوا ہوا کیا یہی میرے پاس ۱۱ رکھتا نہ تھا؟ خلیفہ کہتا ہے ۱۷ پر تیری ۱۲ آنکھیں اور تیرا دل کسی چیز پر نہیں ۱۳ ہیں مگر اللہ پر اور بے گناہ کے خون پر ۱۴ کہ آسے نہاؤ، اور سنم اور ظلم پر کہ آسے ۱۵ کرے ۱۸ اسی لیے خداوند ہوداہ کے ۱۶ بادشاہ یوسیاہ کے بیٹے یہریقیم کی ذمت ۱۷ یوں کہتا ہے، کہ وہ آس پر یہ کہے نہ ۱۸ روئینگے، کہ ہا، میرے بھائی! با ہا، ۱۹ بہن! وہ آسے لیکے نہ نوحہ نہ کرینگے، ۲۰ ہا، خداوند! با ہا، اُسکی شوکت! ۲۱ آس کا دفن گدھے کا سا دفن ہوگا؛ ۲۲ بروسلم کے پھاٹکوں کے باہر کھسیگا اور پھینک ۲۳ دیا جائیگا۔ ۲۴ تو لبنان پر چڑھ جا، اور چلا، اور ۲۵ بسن میں اپنی آواز بلند کرو اور اباریم پر ۲۶ سے رو، کہ تیرے سب چاندنیوں نے مارے ۲۷ گئے۔ ۲۸ میں نے تیری اقبالمندی کے دن ۲۹ میں بچے سے کلام کیا؛ پر تو بولی، میں ۳۰ نہ سنونگی؛ تیری جوانی سے یہی تیری ۳۱ عادت ہے کہ تو میری آواز کو نہیں ۳۲ مانتی۔ ۳۳ ایک آندھی تیرے چرواہوں ۳۴ کو چرائیگی، اور تیرے عاشق اسیر ۳۵ ہوئے جائیں گے؛ شوکت تو اپنی ساری ۳۶ شرافت کے لیے شرم کھائیگی، اور ہشام ۳۷ کو اس لیے نہیں ہی پسند ہے جو ۳۸ اپنا اشیانہ دیکھنے کو بلاتی ہے تو ۳۹ کو بھی عاجز ہوگی جب تمہارے شہادت کے ۴۰ کے وقت اور اس عورت کے سے درد جو</p>	<p>پر ظلم نہ کرو، اور اس کی طرف سے گناہ ۱ کی خون گومت نہ کرے، تو اس کی ۲ کام کرو، تو اس کے جاننے والے ۳ زبوں پر اور اس کے سوا ہرگز اس ۴ گھر کے دروازوں میں داخل نہ ہو، ہر ۵ ایک اور اس کے ملزم، اور اس کے لوگ، ہر ۶ اگر تم ان باتوں کو نہ سلو، تو میں اپنی ۷ ذات کی قسم کھاتا ہوں، خداوند کہتا ۸ ہے، کہ یہ گھر ایک ویرانہ ہو جائیگا۔ ۹ کیونکہ ہوداہ کے بادشاہ کے گھرانے کی ۱۰ ذمت خداوند تریں کہتا ہے، کہ تو میرے ۱۱ لیے حلامد ہے، اور لبنان کی چوٹی؛ تو ۱۲ سی میں یقیناً مجھے آجاتا ہوں کہ بیابان ۱۳ ہو، اور اسے شہر جنمیں کوئی نہیں سگا۔ ۱۴ اور میں تیرے برخلاف عارت کروں کو ۱۵ مخصوص کرونگا، ہر ایک کو اور اس کے ۱۶ ہتھیاروں کو بھی؛ اور وہ تیرے خاص ۱۷ دیواروں کو کاٹینگے، اور انہیں آگ میں ۱۸ ڈالینگے۔ اور بہت قومیں اس شہر ۱۹ کی سمت سے گذریں گی، اور انہیں سے ۲۰ ایک دوسرے سے کہیں گی، کہ خداوند نے اس ۲۱ تیرے شہر کو اٹسا کیوں کیا ہے؟ تب ۲۲ وہ جواب دینگے، اسیلئے کہ تمہوں نے ۲۳ خداوند اپنے خدا نے عہد کو ترک کیا ۲۴ ہے، اور بے گناہوں کو پوجا، اور انکی ۲۵ بندگی کی۔ ۲۶ مردے کے لیے نہ رو، نہ ۲۷ آسے لیکے نوحہ کرو؛ مگر آسے لیکے جو ۲۸ چلا جاتا زار زار رو؛ کیونکہ وہ پھر نہ ۲۹ آوے گا، نہ اپنے وطن کو دیکھے گا۔ ۳۰ کیونکہ ۳۱ ہوداہ کے بادشاہ یوسیاہ کے بیٹے سلوم کی ۳۲ ذمت، جو اپنے باپ یوسیاہ کا جانشین ۳۳ ہوا، اور اس مکان سے روانہ ہو گیا، خداوند ۳۴ بوں کہتا ہے، کہ وہ ادھر سے نہ آوے گا؛ ۳۵ بلکہ وہ آس مقام میں جہاں وہ ۳۶ آسے اسیر کر کے لے گئے ہیں، مرے گا، اور ۳۷ اُس سرزمین کو پھر نہ دیکھے گا۔ ۳۸ اُس پر واہی، جو اپنے گھر ۳۹ سے انصافی سے، اور اپنے بالاعتوں کو ظلم ۴۰ سے بٹاتا ہے؛ جو اپنے جرسی کو ہیکار ۴۱ کرتا ہے، اور اسکی مزدوری اسے نہیں ۴۲ ملتی؛ ۴۳ جو کہتا ہے، کہ میں اپنے</p>	<p>پیشتر مسیح ۶۰۱ کے قریب ۱۲ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰</p>
---	--	---	---

پیشتر
مسیح
سے
۹۱۱
کے لیے

۲۰: ۲۲
۲۱: ۱۲
۲۲: ۱۲
۲۳: ۱۲
۲۴: ۱۲
۲۵: ۱۲
۲۶: ۱۲
۲۷: ۱۲
۲۸: ۱۲
۲۹: ۱۲
۳۰: ۱۲

۳۱: ۱۲
۳۲: ۱۲
۳۳: ۱۲
۳۴: ۱۲
۳۵: ۱۲
۳۶: ۱۲
۳۷: ۱۲
۳۸: ۱۲
۳۹: ۱۲
۴۰: ۱۲

۴۱: ۱۲
۴۲: ۱۲
۴۳: ۱۲
۴۴: ۱۲
۴۵: ۱۲
۴۶: ۱۲
۴۷: ۱۲
۴۸: ۱۲
۴۹: ۱۲
۵۰: ۱۲

۵۱: ۱۲
۵۲: ۱۲
۵۳: ۱۲
۵۴: ۱۲
۵۵: ۱۲
۵۶: ۱۲
۵۷: ۱۲
۵۸: ۱۲
۵۹: ۱۲
۶۰: ۱۲

۶۱: ۱۲
۶۲: ۱۲
۶۳: ۱۲
۶۴: ۱۲
۶۵: ۱۲
۶۶: ۱۲
۶۷: ۱۲
۶۸: ۱۲
۶۹: ۱۲
۷۰: ۱۲

۷۱: ۱۲
۷۲: ۱۲
۷۳: ۱۲
۷۴: ۱۲
۷۵: ۱۲
۷۶: ۱۲
۷۷: ۱۲
۷۸: ۱۲
۷۹: ۱۲
۸۰: ۱۲

اگرچہ یہوداہ کے بادشاہ یہویقیم کا بیٹا کونیاہ میرے دھننے ہاتھ کی انگوٹھی ہوتا، تد بھی میں اُسے وہاں سے نکال پھینکتا: ۲۵ اور اُنکے قبضے میں جو تیری جان کے خواہاں ہیں، اور اُنکے ہاتھ میں، جنکے چہرے سے تو کرتا ہی، یعنی، بابل کے بادشاہ نبوکدرضر کے ہاتھ میں، اور کسدیوں کے ہاتھ میں تجھے دیتا۔ ۲۶ ہاں، میں تجھے، اور تیری ما کو جو تجھے جفی، غیر ملک میں، جہاں تم پیدا نہیں ہوئے، نکال ڈالونگا؛ اور وہاں تم مروگے۔ ۲۷ پر اُس ملک میں جسمیں وہ چاہتے ہیں کہ پھر آویں، تو ہرگز کبھی نہ لوٹینگے۔ ۲۸ کیا یہ شخص کونیاہ نفرت انگیز تو تھا ہوا برتن ہی؟ یا ردی باسن ہی جو منظور نہیں ہوتا؟ وہ کس واسطے نکالے جاتے، اور اُسکی اولاد، اور ایسی زمین میں ڈالے جاتے، جسے وہ نہیں جانتے ہیں۔ ۲۹ ای زمین، زمین، زمین، خداوند کا کلم سن۔ ۳۰ خداوند یوں فرماتا ہی، اِس آدمی کو بے اولاد لکھو؛ ایسا آدمی جو اپنے دنوں میں اقبالمندی کا منہ نہ دیکھیگا؛ کیونکہ کوئی اُس کی اولاد میں سے بھی اقبالمند نہ ہوگا، کہ گدھی داؤد کے تخت پر بیٹھے، اور یہوداہ پر سلطنت کرے۔

۲۳ باب

اِس باب میں، کہ، لی خبر دیا کہ گلہ جو براگندہ ہوا تھا پھر جمع کیا جائگا۔ ۱ مسیح اُس پر حکمران ہوگا، اور اُسے چاہیگا، ۲ جو وہ قوم کو ملت کرے، اور اُن کو بھی جو وہ قوم کو مسخرہ بناے۔ ۳ اُن چرواہوں پر واویلہ ہی، جو میری چراگاہ کی بھیڑوں کو ہلاک و پریشان کرتے ہیں! خداوند کہتا ہی، ۴ اِس لیے خداوند اِسراہیل کا خدا، اُن چرواہوں کی مخالفت میں، جو میری قوم کو چرتے ہیں، یوں کہتا ہی، کہ تم نے میرے گلہ کو براگندہ کیا، اور اُنہیں ہانک کے نکال دیا، اور نگہبانی نہیں کی: دیکھو، میں تمہارے کاموں کی برائی تم پر ڈالونگا، خداوند کہتا ہی، ۵ پر میں اُن کو جو میرے گلے سے بھیج رہے ہیں ساری سرزمینوں

سے، جہاں جہاں میں نے اُنہیں ہانک دیا تھا جمع کر لونگا، اور اُنہیں اُن کے ہیتر خانے میں پھر لاؤنگا؛ اور وہ پھلینگے، اور پڑھینگے۔ ۴ اور میں اُن پر ایسے چوڑاں مقرر کرونگا، جو اُنہیں چراونگے؛ اور وہ پھر نہ ڈرینگے، نہ گھبرائینگے، نہ کم ہو جائینگے، خداوند کہتا ہی۔

۵ دیکھ، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہی، کہ میں اود کے لیے صداقت کی ایک شاخ نکالونگا، اور ایک بادشاہ بادشاہی کریگا، اور اقبالمند ہوگا، اور عدالت و صداقت زمین پر کریگا؛ ۶ اُسکے دنوں میں یہوداہ نجات پائیگا، اور اِسراہیل سلامتی سے سکونت کریگا؛ اور اُسکا نام یہ رکھا جائیگا، اِخداوند ہماری صداقت۔ ۷ اِسی لیے، دیکھ، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہی، کہ وہ پھر نہ کہینگے، خداوند زندہ ہی، جو بنی اِسراہیل کو ملک مصر سے نکال لایا؛ ۸ بلکہ خداوند زندہ ہی، جو اِسراہیل کے گھرانے کی اولاد کو اتر کی مملکت سے اور سارے ملکوں سے، جہاں میں نے اُنہیں ہانک دیا تھا، چڑھا لایا، اور اُنہیں داخل کرایا، کہ وہ اپنی زمین میں بسیں۔

۹ ندیوں کی بابت، میرا دل میرے اندر توت گیا؛ میری ساری ہڈیاں کانپتی ہیں: ۱۰ خداوند کے سبب اور اُس کی مقدس باتوں کے سبب میں متوالا سا ہوں، اور اُس شخص کی مانند جو می سے مغلوب ہو گیا۔ ۱۱ یقیناً زمین زناکاروں سے بھر گئی؛ لعنت کے سبب زمین ماتم کرتی ہی؛ میدان کی چراگاہیں سوکھ گئیں؛ کیونکہ اُن کی عادت بری ہی، اور اُنکا زور زیادتی ہی۔ ۱۱ کہ نبی اور گاہن دونوں ناپاک ہیں؛ ہاں، میں نے اپنے گھر کے بھی اُن کی برائی پائی، خداوند کہتا ہی، ۱۲ اِس لیے اُنکی راہ اُن کے حق میں ایسی ہوگی جیسے پھسلتی جگہیں تاریکی کے وقت میں؛ وہ اُنہیں گھدیترے

پیشتر
مسیح
سے
۵۱۱
کے لیے

۲۰: ۲۲
۲۱: ۱۲
۲۲: ۱۲
۲۳: ۱۲
۲۴: ۱۲
۲۵: ۱۲
۲۶: ۱۲
۲۷: ۱۲
۲۸: ۱۲
۲۹: ۱۲
۳۰: ۱۲

۳۱: ۱۲
۳۲: ۱۲
۳۳: ۱۲
۳۴: ۱۲
۳۵: ۱۲
۳۶: ۱۲
۳۷: ۱۲
۳۸: ۱۲
۳۹: ۱۲
۴۰: ۱۲

۴۱: ۱۲
۴۲: ۱۲
۴۳: ۱۲
۴۴: ۱۲
۴۵: ۱۲
۴۶: ۱۲
۴۷: ۱۲
۴۸: ۱۲
۴۹: ۱۲
۵۰: ۱۲

۵۱: ۱۲
۵۲: ۱۲
۵۳: ۱۲
۵۴: ۱۲
۵۵: ۱۲
۵۶: ۱۲
۵۷: ۱۲
۵۸: ۱۲
۵۹: ۱۲
۶۰: ۱۲

۶۱: ۱۲
۶۲: ۱۲
۶۳: ۱۲
۶۴: ۱۲
۶۵: ۱۲
۶۶: ۱۲
۶۷: ۱۲
۶۸: ۱۲
۶۹: ۱۲
۷۰: ۱۲

۷۱: ۱۲
۷۲: ۱۲
۷۳: ۱۲
۷۴: ۱۲
۷۵: ۱۲
۷۶: ۱۲
۷۷: ۱۲
۷۸: ۱۲
۷۹: ۱۲
۸۰: ۱۲

<p>پیشتر مسیح ۵۱۱ کے قریب ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰ ۲۱۰ ۲۲۰ ۲۳۰ ۲۴۰ ۲۵۰ ۲۶۰ ۲۷۰ ۲۸۰ ۲۹۰ ۳۰۰ ۳۱۰ ۳۲۰ ۳۳۰ ۳۴۰ ۳۵۰ ۳۶۰ ۳۷۰ ۳۸۰ ۳۹۰ ۴۰۰ ۴۱۰ ۴۲۰ ۴۳۰ ۴۴۰ ۴۵۰ ۴۶۰ ۴۷۰ ۴۸۰ ۴۹۰ ۵۰۰ ۵۱۰ ۵۲۰ ۵۳۰ ۵۴۰ ۵۵۰ ۵۶۰ ۵۷۰ ۵۸۰ ۵۹۰ ۶۰۰ ۶۱۰ ۶۲۰ ۶۳۰ ۶۴۰ ۶۵۰ ۶۶۰ ۶۷۰ ۶۸۰ ۶۹۰ ۷۰۰ ۷۱۰ ۷۲۰ ۷۳۰ ۷۴۰ ۷۵۰ ۷۶۰ ۷۷۰ ۷۸۰ ۷۹۰ ۸۰۰ ۸۱۰ ۸۲۰ ۸۳۰ ۸۴۰ ۸۵۰ ۸۶۰ ۸۷۰ ۸۸۰ ۸۹۰ ۹۰۰ ۹۱۰ ۹۲۰ ۹۳۰ ۹۴۰ ۹۵۰ ۹۶۰ ۹۷۰ ۹۸۰ ۹۹۰ ۱۰۰۰</p>	<p>کہا، پر انہوں نے نبوت کی۔ ۲۲ پس اگر وہ میری مصلحت میں ثابت قدم رہتا، تب وہ میری باتیں میرے لوگوں کو سنائے، تاکہ ان کو انکی بری راہ سے، اور ان کے کاموں کی برائی سے بچاؤں۔ ۲۳ کیا میں نردبک ہی کا خدا ہوں، خداوند کہتا ہوں، اور دور کا خدا نہیں؟ ۲۴ کیا کوئی آسمانی چھپی جگہ میں اپنے کو چھپا سکتا ہے، کہ میں اسے نہ دیکھوں؟ خداوند کہتا ہے۔ کیا آسمان اور زمین مجھ سے بھرے نہیں ہیں؟ خداوند کہتا ہے۔ ۲۵ میں نے سنا، جو نبیوں نے کہا، جو میرا نام لیکے جھوٹی نبوت کرتے، اور کہتے ہیں، کہ میں نے خواب دیکھا، خواب دیکھا۔ ۲۶ کب تک یہ نبیوں نے دل میں رہیگا، کہ جھوٹی نبوت کریں؟ ہاں، وہ اپنے دل کی فریبکاری کے نبی ہیں: ۲۷ جو گمان رہتے ہیں، کہ اپنے خوابوں سے، جو ان میں سے ہر ایک اپنے پتوسی سے بیان کرتا، میری قوم کو میرا نام بھلا دیں، جس طرح انکے باب داداے بعل کے سبب سے میرا نام بھول گئے؟ ۲۸ جس نبی نے پاس خواب ہی، سو خواب بیان کرے، اور جسکے پاس میرا کلام ہی، سو میرے کلام کو دبانقدار سے کہے۔ گویوں کو بھوسے سے کیا نسبت؟ خداوند کہتا ہے۔ ۲۹ کیا میرا کلام سراسر آگ کی مانند نہیں ہے؟ خداوند کہتا ہے، اور ہتھوڑے کی مانند، جو چٹان کو چور چار کرتا ہے؟ ۳۰ اس لیئے، دیکھ، میں ان نبیوں کا مخالف ہوں، خداوند کہتا ہے، جو ہر ایک اپنے پتوسی سے میری باتیں چرا رکھتے ہیں۔ ۳۱ دیکھ، میں ان نبیوں کا مخالف ہوں، خداوند کہتا ہے، جو اپنی زبان کو استعمال کرتے، اور کہتے ہیں، کہ وہ فرماتا ہے۔ ۳۲ دیکھ، میں انکا مخالف ہوں، خداوند کہتا ہے، جو جھوٹے خوابوں کو نبوت سے کہتے ہیں، اور انہیں بیان کرتے، اور اپنے جھوٹی باتوں سے اور شیخیوں سے میرے لوگوں کو بھٹکا ہیں: لیکن میں نے انہیں نہیں بھٹکا،</p>	<p>۳۰ دے وعل گریگے: کہ میں ان پر بھلا لاؤں، کہ یہ ان سے انتقام لینے کا برس ہے، خداوند کہتا ہے۔ ۱۳ اور میں نے سوروں کے نبیوں میں حماقت دیکھی ہی: انہوں نے بعل کی طرف سے نبوت کی، اور میرے لوگ اسرائیل کو بھٹکا ہی: ۱۴ میں نے یروسلیم کے نبیوں میں بھی ایک ہولناک چیز دیکھی: وہ زناکار کرتے، اور جھوٹے کے بیرو ہوتے، وہ بدکاروں کے ہانہوں کو بھی زور بخشتے ہیں، یہاں تک کہ کوئی اپنی برائی سے بہاں پھرتا: وہ سب میرے لئے ایسے ہیں جیسے کہ سدوم، اور اس کے باشندے تبرہ کی مانند ہیں۔ ۱۵ اسی لیئے رب الامواج نبیوں کی ثابت یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں انہیں ناگدونا کھلاؤں، اور ہلاہل کا پانی پلاؤں: کیونکہ یروسلیم کے نبیوں کے سبب سے ساری سرزمین میں سے دسی بیدلی ہے۔ ۱۶ رب الامواج یوں کہتا ہے، کہ ان نبیوں کی باتیں ت سناؤ، جو تم سے نبوت کرتے ہیں: وہ تم کو بطالت کی طرف مائل کرتے، وہ اپنے دلوں کے خوب خیالوں کو کہتے ہیں۔ اور نہ کہ وہ باتیں جو کہ خداوند کے منہ سے نکلیں۔ ۱۷ وہ انکو جو مجھے حقیر جانبے ہیں، کہتے رہتے ہیں، خداوند نے کہا، کہ تمہاری سلامتی ہوگی: اور ہر ایک کو، جو اپنے دل کی مچلاہت پر چلتا، وہ کہتے ہیں، کہ تم پر کوئی بلا نہ آوگی، ۱۸ پر تمہیں سے کون خداوند کی مصلحت میں ثابت قدم رہا؟ کس نے اسکے سخن پر لحاظ کیا اور اسے سنا؟ کس نے اسکے کلام کی طرف توجہ کی، اور اسپرکان لگایا؟ ۱۹ دیکھ، خداوند کے قہر سے ایک آندھی اس کی طرف چلی، ایک چکر مارتا ہوا طوفان، جو شہروں کے سر پر پڑیگا۔ ۲۰ خداوند کا غضب پھر دھیما نہ ہوگا، جب تک کہ وہ اسے انجام تک نہ پہنچاؤ، اور اپنے دل کے ارادے پورے نہ کرے: تم آہوالے دلوں میں اسے بہ خوبی معلوم کرو گے۔ ۲۱ میں نے ان نبیوں کو نہیں بھٹکا، پر وہ دوزخ میں، میں نے ان سے نہیں</p>	<p>پیشتر مسیح ۵۱۱ کے قریب ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰ ۲۱۰ ۲۲۰ ۲۳۰ ۲۴۰ ۲۵۰ ۲۶۰ ۲۷۰ ۲۸۰ ۲۹۰ ۳۰۰ ۳۱۰ ۳۲۰ ۳۳۰ ۳۴۰ ۳۵۰ ۳۶۰ ۳۷۰ ۳۸۰ ۳۹۰ ۴۰۰ ۴۱۰ ۴۲۰ ۴۳۰ ۴۴۰ ۴۵۰ ۴۶۰ ۴۷۰ ۴۸۰ ۴۹۰ ۵۰۰ ۵۱۰ ۵۲۰ ۵۳۰ ۵۴۰ ۵۵۰ ۵۶۰ ۵۷۰ ۵۸۰ ۵۹۰ ۶۰۰ ۶۱۰ ۶۲۰ ۶۳۰ ۶۴۰ ۶۵۰ ۶۶۰ ۶۷۰ ۶۸۰ ۶۹۰ ۷۰۰ ۷۱۰ ۷۲۰ ۷۳۰ ۷۴۰ ۷۵۰ ۷۶۰ ۷۷۰ ۷۸۰ ۷۹۰ ۸۰۰ ۸۱۰ ۸۲۰ ۸۳۰ ۸۴۰ ۸۵۰ ۸۶۰ ۸۷۰ ۸۸۰ ۸۹۰ ۹۰۰ ۹۱۰ ۹۲۰ ۹۳۰ ۹۴۰ ۹۵۰ ۹۶۰ ۹۷۰ ۹۸۰ ۹۹۰ ۱۰۰۰</p>
---	--	---	---

<p>پیشتر مسیح سے ۵۱۸ کے قریب ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ اور</p>	<p>کے ساتھ، یروسلیم سے اسیر کر کے بابل میں لے گیا تھا، خداوند نے مجھ پر نمایاں کیا، اور دیکھ، دو توکریاں انجیروں کی خداوند کی ہیکل کے سامنے دھری تھیں؛ ۲ ایک توکری میں اچھے سے اچھے انجیر تھے، پہلے پکے ہوئے انجیروں کی مانند؛ اور دوسری توکری میں برے سے برے انجیر، جو برائی کے مارے کھائے نہیں جا سکتے تھے۔ ۳ اور خداوند نے مجھ سے کہا، کہ ای یومیہ، تو کیا دیکھتا ہی؟ اور میں نے کہا، انجیروں کو؛ اچھے انجیر، بہت اچھے؛ اور برے، بہت برے، جو کھائے نہیں جا سکتے ہیں، ایسے برے ہیں۔ ۴ پھر خداوند کا کلام یہ کہتا ہوا مجھ کو پہنچا، کہ، ۵ خداوند اسرائیل کا خدا یوں کہتا ہی، کہ ان اچھے انجیروں کی مانند، میں یہوداہ کے ان اسیروں کو مانونگا جنہیں میں نے اس مقام سے کسدیوں کے ملک میں بھیجا ہی، کہ وہاں ان کا پہلا ہو۔ ۶ کہ میں ان پر نیک نظر کرونگا، اور انہیں اس ملک میں پھر لاؤنگا، اور میں انہیں بناؤنگا، اور نہ دھاؤنگا؛ میں انہیں لگاؤنگا، اور نہ اکھاڑونگا۔ ۷ اور میں انہیں ایسا دل دوںگا، کہ مجھے پہچانیں، کہ میں خداوند ہوں؛ اور وہ میرے لوگ ہوںگے، اور میں انکا خدا ہونگا، جس حال کہ وہ میری طرف اپنے سارے دل سے پورنگے۔ ۸ پھر برے انجیروں کی بابت، جو برائی کے مارے کھائے نہیں جا سکتے ہیں، خداوند یقیناً یوں کہتا ہی، کہ یونہیں میں یہوداہ کے بادشاہ صدقیاہ کو، اور اُسکے امیروں کو، اور یروسلیم کے باقی لوگوں کو، جو اس ملک میں بچ رہے ہیں، اور جو مصر کی سرزمین میں بستے ہیں، چھوڑ دوںگا؛ ۹ ہاں، میں انہیں زمین کی سب مملکتوں میں، اضطراب اور بلا کے حوالہ کرونگا؛ تاکہ وہ ہر مکان میں، جہاں جہاں میں انہیں ہانکونگا، وہاں وہ ملامت، اور مثل کہنے کو، اور طعنہ، اور لعنت کرنے کے باعث ہوں۔ ۱۰ اور میں اُنکے درمیان تلوار اور کال، اور</p>	<p>نہ انہیں حکم دیا: اس لیے اس قوم کو اُن سے ہرگز فائدہ نہ ہوگا، خداوند کہتا ہی۔ ۳۳ اور جب یہ قوم، یا نبی، یا کاہن تجھ سے پوچھے اور کہے، کہ خداوند کا بھاری پیغام کیا ہی؟ تب تو انہیں کہینگا، کیا ہی بھاری پیغام! کہ میں نے تم کو ترک کیا ہی، خداوند کہتا ہی۔ ۳۴ اور نبی، اور کاہن، اور قوم، جو کوئی کہے، خداوند کا بھاری پیغام، میں اُس شخص کو اور اُسکے گھرانے کو سزا دوںگا۔ ۳۵ چاہیے کہ ہر ایک اپنے پتروسی سے، اور ہر ایک اپنے بیانی سے بول کہے، کہ خداوند نے کیا جواب دیا ہی؟ اور خداوند نے کیا کہا ہی؟ ۳۶ پھر خداوند کے بھاری پیغام کا ذکر تم کو کبھی نہ کرنا ہوگا، کہ ہر ایک آدمی کا سخن اُسی کے لیے بھاری پیغام ہوگا؛ کیونکہ تم نے زندہ خدا، رب الافواج، ہمارے خدا کی باتوں کو بگاڑ ڈالا ہی۔ ۳۷ تو نبی سے یوں کہینگا، کہ خداوند نے کیا جواب دیا؟ اور خداوند نے کیا کہا ہی؟ ۳۸ لیکن جب کہ تم کہتے ہو، خداوند کا بھاری پیغام، اس لیے خداوند یوں کہتا ہی، ازبسکہ تم یہ بات کہتے ہو، خداوند کا بھاری پیغام، اور میں نے تم کو کھلا بھیجا، کہ مت کہو، خداوند کا بھاری پیغام؛ ۳۹ اس لیے دیکھ، میں، ہاں، میں ہی تم سے بالکل بے خبر رہونگا، اور تم کو اور اس شہر کو، جو میں نے تم کو اور تمہارے باپ دادوں کو دیا، اپنی نظر سے گرا دوںگا؛ ۴۰ اور میں ہمیشہ کے لیے تمہیں ایک کلنگ لگاؤنگا، اور ابدی خجالت دوںگا، جو کبھی فراموش نہ ہوگی۔ باب ۲۴</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۵۱۹ کے قریب ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ اور</p>
---	---	---	---

<p>پیشتر ۳۰ ۶۰۶ ۶۰۶ ۱۱:۱۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۳۱ ۲۰ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>کو زمین کے سارے باشندوں پر طلب کرتا ہوں، رب الافواج فرماتا ہی۔ ۳۰ اس لیے تو ان سب باتوں کی خبر دیکے ان کی مخالفت میں نبوت کریمؐ، اور ان سے کہیگا، کہ خداوند بلندی پر سے گرجیگا، اور اپنے مقدس مکان سے آواز سنائیگا، وہ تیرے زور شور سے اپنی چراگاہ کے اوپر گرجیگا، انکور لقا زنیوں کے مانند وہ زمین کے سارے باشندوں پر لکڑیگا، ایک غوغا زمین کی سرحدوں سے پہنچا ہی: کہ خداوند قوموں سے جھگڑیگا، وہ سارے بشر کی عدالت کرے گا، وہ شہریوں کو تلوار کے حوالہ کرے گا، خداوند کہتا ہی۔ ۳۲ رب الافواج یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، گروہ گروہ ہر بلا نازل ہوگی، اور ایک تہی آندھی زمین کی سرحدوں سے اٹھائی جائیگی، ۳۳ اور خداوند کے مقتول اس روز زمین کے ایک سرے سے دوسرے سرے تک پڑے ہونگے، ان پر کوئی نوحہ نہ کرے گا، وہ سب نہ جائیں گے، نہ گارے جائیں گے، کہاں کی طرح وہ روع زمین پر پڑے رہیں گے۔</p> <p>۳۴ ای چرواہو، او بیلا کرو، اور چلاؤ، اور ای گلے کے سردارو، تم خود راکھ میں لوٹ جاؤ: کہ تمہارے قتل کے دن، اور پراگندگی کے دن آن پہنچے ہیں، ہم ایک نفیس باسن کی طرح گر جاؤ گے۔ ۳۵ اور چرواہوں کو بھاگنے کی کوئی راہ نہ رہیگی، اور نہ گلے کے سرداروں کو نکل بچنے کی۔ ۳۶ چرواہوں کے نالہ کی آواز اور گلے کے سرداروں کا ایک نوحہ ہی، کہ خداوند نے انکی چراگاہ کو برباد کیا ہی۔ ۳۷ ہاں، وہ راحت بخش چراگاہیں خداوند کے شدید قہر کے سبب سے روندی جاتی ہیں۔ ۳۸ اُسے جران شیر ببر کی طرح اپنی جہازی کو چھڑا ہی، یقیناً ستمگر کے ظلم سے، اُسکے قہر کی شدت سے، انکا ملک ویران ہو گیا۔</p>	<p>نے مجھے پہنچا تھا، پلایا: ۱۸ یعنی، یروسلیم، اور یہوداہ کے شہروں کو، اور اُسکے بادشاہوں، اور اُسکے امیروں کو، کہ وہ برباد ہوویں، اور جلے حیرانی، اور سستی اور لعنت کے سبب تھریں، جیسا آج کے دن ہی، ۱۹ مصر کے بادشاہ فرعون کو، اور اُسکے ملازموں، اور اُسکے امیروں، اور اُسکی ساری قوم کو: ۲۰ اور سب اجنبیوں کو جو ملے جلے ہیں، اور عرض کی زمین کے سارے بادشاہوں کو، اور فلسطیوں کی زمین کے سارے بادشاہوں کو، اور عسقلوں، اور عزیہ، اور تھرون کو، اور اشدود، اور سوس، اور اکوم، اور موآب، اور بنی عمون کو، ۲۱ اور صور کے سارے بادشاہوں کو، اور صیدا کے سارے بادشاہوں کو، اور سمندر پار کے بحری ممالک کے بادشاہوں کو، ۲۲ ددان اور تیما، اور بوز کو، اور ان سبھوں کو، جو ڈارہی کے گوشے منڈاتے، ۲۳ اور عرب کے سارے بادشاہوں کو، اور ان ملے جلے لوگوں کے سارے بادشاہوں کو، جو بیابان میں بستے ہیں، ۲۴ اور زمری کے سارے بادشاہوں کو، اور ایلام کے سارے بادشاہوں کو، اور مادہ کے سارے بادشاہوں کو، ۲۵ اور اتر کے سارے بادشاہوں کو، جو نزدیک اور جو دور ہیں، ایک دوسرے کے ساتھ، اور دنیا کی ساری بادشاہتوں کو، جو روع زمین پر ہیں: اور بعد ان کے شیشک کا بادشاہ اُسے پیڈیگا، ۲۶ اور تو انہیں کہیگا، کہ اسرائیل کا خدا، رب الافواج، یوں فرماتا ہی، کہ تم پیو، اور مست ہو، اور قی کرو، اور گر پڑو، اور پھر نہ اُٹھو، اُس تلوار کے سبب، جو میں تمہارے درمیان چلاؤنگا۔ ۲۷ اور ایسا ہوگا، کہ اگر وہ پینے کو تیرے ہاتھ سے پیالہ لینے کا انکار کریں، تو ان سے کہیگا، کہ رب الافواج یوں کہتا ہی، یقیناً تم کو پینا ہوگا۔ ۲۸ کیونکہ دیکھ، میں اُس شہر پر، جو ملیرے نام کا کہلتا ہی، آفتیں لانا شروع کرتا ہوں، اور کیا تم صاف بین سزا پائے نکل جاؤ گے؟ تم سے سزا پائے نہ چھوٹو گے: کہ میں تلوار</p>	<p>پیشتر ۳۰ ۶۰۶ ۶۰۶ ۱۱:۱۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۳۱ ۲۰ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>
---	---	---	---

پیشتر

۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸

۶۱۰
۶۰۹
۶۰۸

۶۰۷

۶۰۶
۶۰۵
۶۰۴
۶۰۳

۶۰۲
۶۰۱

۶۰۰
۵۹۹
۵۹۸

۵۹۷
۵۹۶

۵۹۵
۵۹۴

۵۹۳
۵۹۲

۵۹۱
۵۹۰

۵۸۹
۵۸۸

۲۶ باب

اس باب میں کہ ۱ یومیہ وعدہ سنا کے اور ممکن دیکھ
آئیں نصیحت کرتا نہ توہ کہیں۔ ۲ اس باعث وہ پکڑا
جانا، ۱۰ اور حاکم کے روئے نہا جانا، ۱۱ وہ اپنا مقرر کرنا،
۱۲ جبکہ نبی کا احوال جو اس وقت ذکر ہوا، ۲۰ اور
موریا، کا حال سنا کہ تم آہ چھوڑو نہیں، ۲۳ احکام
اس کی، ۲۴ عومی کرتا۔

یہوداہ کے بادشاہ بوسیاہ کے بیٹے یہوبقیہ
کی دلشاهی کے شروع میں، یہہ کلام
خداوند کی طرف سے نازل ہوا، اور اُسے
کہا، ۲ کہ خداوند یوں کہتا ہی، تو
خداوند کے گھر کے محسن میں کبتر ہو،
اور یہوداہ کی حائرے شہر کے لوگوں سے،
خداوند نے گھر میں سجدہ کرنے کو آتے

ہیں، ساری بانئیں، جو میں نے تجھے
حکم دیا ہی کہ اُنسے کہے، کہہ ۵؛ ایک
بات کہ نہ کر: ۳ شاید نہ وہ شنوا
ہووں، ۴ اور ہر ایک اپنی بری راہ سے نزل

آوے، کہ وہیں بچپنا کے اُس بدی سے،
جو اُنکی بدکرداریں کے باعث اُنسے کیا
چاہتا ہوں، نزل آوں، ۵ اور تو اُنسے،
کہہگا کہ خداوند یوں کہتا ہی، اگر تم
میری نہ سنو گے، کہ میری شریعت پر،
جو میں نے تمہارے آئے مقرر کی، نمل

کرو، ۸ اور میرے خدہنگذار بندوں کی
بانئیں سنو، جنہیں میں نے تمہارے پاس
بھیجا، ہاں، سویرے آتھے بھیجا، پر تم
نے نہ سنا: ۶ تو میں اِس گھر کو سیلا کی
مانند کر ڈالوںگا، اور اِس شہر کو زمیں

کی ساری قوموں کے نزدیک ایک لعنت
تہراؤنگا، ۷ چنانچہ کاہنوں، اور نبیوں،
اور ساری قوم نے یومیہ کو خداوند کے
گھر میں بے باتیں کہتے سنا۔

۸ اور اِس ہوا، کہ جب یومیہ ساری
باتیں کہہ چکا، جو خداوند نے اُسے حکم
دیا تھا نہ ساری قوم سے کہے، تب کاہنوں،
اور نبیوں، اور ساری قوم نے اُسے پکڑا، اور
کہا، کہ تو یقیناً قتل کیا جائیگا، ۹ تو
خداوند کا نام لیکے کس واسطے نبوت
کی ہی، اور کہا، کہ یہ گھر سیلا کی مانند
ہوگا، اور بہ شہر ویران کیا جائیگا، اور
اُس میں ایک بسفیوالا نہ ہوگا، اور سارے

لوگ یومیہ کی مخالفت پر خداوند کے
گھر میں جمع ہوئے۔

۱۰ پُجب یہوداہ کے سرداروں نے یہ
باتیں سنیں، تب رے بادشاہ کے گھر سے
خداوند کے گھر میں آئے، اور خداوند کے
گھر کے نئے دروازے کی دھلیز پر بیٹھے۔

۱۱ اور کاہنوں اور نبیوں نے سرداروں سے
اور ساری قوم سے خطاب کر کے کہا، کہ
یہ شخص قتل کے لائق ہی؛ کیونکہ اُس
نے اِس شہر کے برخلاف نبوت کی،
جیسا تم نے اپنے گاؤں سے سنا۔

۱۲ تب یومیہ نے سارے سرداروں اور
ساری قوم سے کہا، کہ خداوند
نے مجھے بھیجا، کہ اِس گھر اور اِس شہر
کے برخلاف وہ ساری باتیں جو تم نے سنی
ہیں، میں نبوت سے کہوں، ۱۳ سو

اب تم اپنی راہوں اور اپنے کاموں کو
آراستہ کرو، اور خداوند اپنے خدا کی
آواز کے شنوا ہو، تانہ خداوند اُس بدی
سے، جو اُس نے تم سے کرنے کو کہا ہی،
بچپنا کے بار آوے، ۱۴ اور میری بات،
دیکھو، کہ میں تمہارے قابو میں ہوں؛

جو تمہیں پھلا لکے، اور بہتر تہرے، مجھ
سے کرو، ۱۵ پر یقین جانو، کہ اگر تم
مجھے قتل کرو گے، تو بے گناہ کا خون اپنے
پر، اور اِس شہر پر، اور اُسکے باشندوں
پر، لاو گے؛ کیونکہ سچ مجھ خداوند نے
مجھے تمہارے پاس بھیجا ہی، کہ تمہارے
سننے ہی سے ساری باتیں کہوں۔

۱۶ تب سرداروں اور ساری قوم نے
کاہنوں اور نبیوں سے کہا، کہ یہ شخص
قتل کے لائق نہیں ہی؛ کیونکہ اُس نے
خداوند ہمارے خدا کے نام پر ہم سے
کلام کیا، ۱۷ تب ملک کے کتنے بزرگوں

نے اُٹھکے کہا، اور قوم کی ساری جماعت
سے ہوئے، ۱۸ کہ میکاہ مورشتی نے
یہوداہ کے بادشاہ حزقیاہ کے دنوں میں
نبوت کی، اور یہوداہ کی ساری قوم سے
کہا، اور یوں بولا، کہ رب الانواج یوں کہتا

ہی، کہ صیہوں کہتے کی طرح جو تہا
جائیگا، اور یوسلم دھیر ڈھیر ہوگا، اور
اِس گھر کا پہاڑ جھلکی کی اُٹھی جگہوں

پیشتر

۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸

۶۱۰
۶۰۹
۶۰۸

۶۰۷

۶۰۶
۶۰۵
۶۰۴
۶۰۳

۶۰۲
۶۰۱

۶۰۰
۵۹۹
۵۹۸

۵۹۷
۵۹۶

۵۹۵
۵۹۴

۵۹۳
۵۹۲

۵۹۱
۵۹۰

۵۸۹
۵۸۸

۵۸۷
۵۸۶

۵۸۵
۵۸۴

۵۸۳
۵۸۲

۵۸۱
۵۸۰

۵۷۹
۵۷۸

<p>پیشتر مسیح سے ۵۱۸ کے قہب</p>	<p>کے ہاتھ بھیج، جو یروسلیم میں یہودا کے بادشاہ صدقیاء کے پاس آئے ہیں؛ اور تو اُنکو اُنکے آقڑوں کے واسطے تاکید کر، کہ رب الافواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہے، کہ تم اپنے مالکوں سے اسی طرح کہنا؛ کہ میں نے زمین کو، اور انسان و حیوان کو، جو روئے زمین پر ہیں، اپنی بڑی قوت سے اور بڑھانے ہوئے بازو سے پیدا کیا، اور اُنکو جنہیں میں نے مناسب جانا اُسے بخشا۔ اور اب میں نے بہ ساری مملکتیں اپنے خدمتگذار بابل کے بادشاہ نبوکدنصر کے قبضے میں کر دی ہیں، اور میدان کے جانوروں کو بھی اُسے دیا، کہ اُسکے کام آویں۔ اور یوریم ساری قومیں اُسکی، اور اُسکے بیٹے کی، اور اُسکے پوتے کی خدمت کریں گی، جب تک کہ اُسکی مملکت کا تھپک وقت نہ آوے؛ تب بہت قومیں اور بڑے بادشاہ اُس سے خدمت کروائیں گے۔ اور ایسا ہوگا، کہ جو قوم اور جو بادشاہت اُس کی، ہاں بابل کے بادشاہ نبوکدنصر کی خدمت نہ کریں گی، اور اپنی گردن بابل کے بادشاہ کے جوڑے تلے نہ جھکا دیں گی، اُس قوم کو خداوند کہتا ہے، میں تلوار سے اور کال سے اور وبا سے سیاست دوں گا، یہاں تک کہ میں اُسکے ہاتھ سے اُنہیں نابود کر دوں گا۔ اور اِس لیے تم اپنے نبیوں کی، اور اپنے غیب دانوں کی، اور اپنے خواب بینوں کی، اور اپنے شگون بینوں کی، اور اپنے جان و گروں کی نہ سڈو، جو تم سے کہتے ہیں، کہ تم بابل کے بادشاہ کی خدمت گزار نہ کرو گے۔ کیونکہ وہ تم سے چھوٹی نبوت کرتے ہیں؛ کہ تم کو تمہارے ملک سے آوارہ کریں، اور تاکہ میں تمہیں ہانک نکالوں، کہ تم ہلاک ہو جاؤ۔ اور بادشاہ کے جوڑے تلے رکھ دیں گی، اور اُسکی خدمت کریں گی، میں اُس کو اُسکی مملکت میں چین سے رہنے دوں گا، خداوند کہتا ہے، اور وہ اُس کی کھیتی کریں گی، اور اُس میں بسیں گی۔</p>	<p>کی مانند ہوگا۔ ۱۹ کیا یہودا کے بادشاہ حزقیاء نے، اور سارے یہودا نے اُسکو قتل کیا؟ کیا وہ خداوند سے نہ ڈرا، اور خداوند سے مدت نہ کی؟ چنانچہ خداوند اُس بدی سے، جو کہا تھا کہ میں تم سے کرونگا، بچھانکے باز آیا۔ اِس طرح ہم اپنی جانوں سے بڑی بدی کریں گے۔ اور بھی ایک آدمی تھا، جس نے خداوند کے نام سے پیشینگوئی کی، اور باہ بن سمعیاء، قریت الیعریم کا، جس نے اِس شہر کے، اور اِس سرزمین کے برخلاف، یرمیاء کی ساری باتوں کے موافق، نبوت کی؛ اور یہو یقیم بادشاہ، اور اُسکے سب بہادروں نے، اور سارے سرداروں نے اُسکی باتیں سنیں، اور بادشاہ نے اُسے قتل کرنے کو چاہا؛ پر اور باہ یہ حال سنکے ڈر گیا، اور بھاگے مصر میں چلا گیا؛ تب یہو یقیم بادشاہ نے کئی آدمیوں کو، اِلذنان بن عکبور اور اُسکے ساتھ کتنے اور آدمیوں کو، مصر میں بھیجا، اور وہ اور باہ کو مصر سے نکال لائے، اور اُسے یہو یقیم بادشاہ کے پاس پہنچایا؛ اور اُس نے اُسکو تلوار سے مار ڈالا، اور اُسکی لاش کو عوام کی قبرستان میں پھینکا دیا۔ اور اِس پر اخیقام بن سافن یرمیاء کا دستگیر تھا، تاکہ وہ قتل ہونے کے لیے قوم کے ہاتھ میں حوالہ نہ کیا جاوے۔</p> <p>۲۷ باب</p> <p>اِس باب میں، کہ اِس نبی نے اِس اور جوڑے بنا کے اُنہیں دکھلا دیے، اور اِسے بکولی کرنا کہ اِس پاس کے بادشاہ نبوکدنصر کے جوڑے تلے آویں گے۔ اور اِس نصیحت کرنا کہ شاہ بابل کی خدمت کریں، اور چھوٹی نبیوں کا کلام نہ مانیں، وہی نصیحت مدیہا، کو کرنا۔ اِس نبی خبر دیتا کہ لوگ باقی طرف بابل کو لے جائیں گے، اور وہ وہاں پر رہے رہے کہ جب تک خدا اُن کی خبر نہ لے کو نہ آوے۔</p> <p>یہودا کے بادشاہ یہو یقیم بن یوسیاء کی سلطنت کے شروع میں، خداوند کی طرف سے یہ کلام یرمیاء پر نازل ہوا، اور اُس نے کہا، کہ خداوند نے مجھے یوں کہا، کہ بندوں اور جوڑوں کو اپنے لیے بنا، اور اُنہیں اپنی گردن پر ڈال، اور اُنہیں ادم کے بادشاہ، اور موآب کے بادشاہ، اور بنی امون کے بادشاہ، اور صور کے بادشاہ، اور صیدا کے بادشاہ کے پاس، اُن قاصدوں</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۷۱۰ کے قہب</p> <p>۶۰۱ کے قہب</p> <p>۵۱۸ کے قہب</p>
---	---	--	---

<p>پیشتر صیح ۵۱۸ ۱۳:۳۰ ۱۸:۳۰ ۲۱:۳۰ ۱۰:۳۰ ۵:۳۰ ۱۱:۳۰</p>	<p>۱۲ اور ان سارے یسوعیوں کے ہاتھوں سے یہوداہ کے بادشاہ صدقیہ سے کہا، اور یہ کہ اپنی گردن کو بابل کے بادشاہ کے جوئے تلے دھرز اور اُسکی اور اُسکی قوم کی خدمت کر، اور جیتے رہو۔ ۱۳ تم تلوار اور کال اور دنا سے کیوں سروگے؟ تو اور تیرے لوگ، حبسا خداوند نے اُس قوم کی بابت کہا ہی، جو بابل کے بادشاہ کی خدمت نہ کرنگی؟ ۱۴ اور ان نبیوں کی بانیں نہ سنو، جو تم سے کہتے اور بولتے ہیں، کہ تم بابل کے بادشاہ کی خدمت نہ کروگے: کیونکہ وہ تمہارے آگے جھوٹی جھوٹی نبوت کرے۔ ۱۵ کہ میں نے انہیں نہیں بھیجا، خداوند کہنا ہی، پر وہ میرے نام سے جھوٹی نبوت کرتے ہیں؛ تا کہ میں تم کو ہانکے خارج کر دوں۔ اور تم، ان نبیوں کے ساتھ جو تم سے نبوت کرتے ہیں، ہلاک ہو جاؤ۔ ۱۶ میں نے کاهنوں سے بھی اور سارے لوگوں سے خطاب کر کے کہا، کہ خداوند یوں فرمانا ہی، اپنے نبیوں کی باتیں نہ سنو، جو تم سے نبوت کرتے، اور کہتے ہیں، کہ دیکھو، خداوند کے گھر کے برتن بابل سے ہوتے دن بعد پھیر لائے جائینگے؟ کیونکہ وہ تم سے جھوٹی نبوت کرتے ہیں۔ ۱۷ اُنکی نہ سنو: بابل کے بادشاہ کی خدمت گذاری کرو، اور جیتے رہو: بہر شہر گاہیکو ویرانہ بنے؟ ۱۸ پر اگر وہ بہی ہوں، اور خداوند کا کلام اُنکی امانت میں ہی، تو وہ رب الافواج سے شفاعت کریں، تا کہ وہ برتن جو خداوند کے گھر میں، اور یہوداہ کے بادشاہ کے گھر میں، اور یروشلم میں باقی رہے ہیں، بابل میں نہ پہنچیں۔</p>	<p>پیشتر صیح ۵۱۸ ۱۳:۳۰ ۱۸:۳۰ ۲۱:۳۰ ۱۰:۳۰ ۵:۳۰ ۱۱:۳۰</p>
<p>۵۱۶ ۱۱:۳۰</p>	<p>۱۳ اور ان سارے یسوعیوں کے ہاتھوں سے یہوداہ کے بادشاہ صدقیہ سے کہا، اور یہ کہ اپنی گردن کو بابل کے بادشاہ کے جوئے تلے دھرز اور اُسکی اور اُسکی قوم کی خدمت کر، اور جیتے رہو۔ ۱۳ تم تلوار اور کال اور دنا سے کیوں سروگے؟ تو اور تیرے لوگ، حبسا خداوند نے اُس قوم کی بابت کہا ہی، جو بابل کے بادشاہ کی خدمت نہ کرنگی؟ ۱۴ اور ان نبیوں کی بانیں نہ سنو، جو تم سے کہتے اور بولتے ہیں، کہ تم بابل کے بادشاہ کی خدمت نہ کروگے: کیونکہ وہ تمہارے آگے جھوٹی جھوٹی نبوت کرے۔ ۱۵ کہ میں نے انہیں نہیں بھیجا، خداوند کہنا ہی، پر وہ میرے نام سے جھوٹی نبوت کرتے ہیں؛ تا کہ میں تم کو ہانکے خارج کر دوں۔ اور تم، ان نبیوں کے ساتھ جو تم سے نبوت کرتے ہیں، ہلاک ہو جاؤ۔ ۱۶ میں نے کاهنوں سے بھی اور سارے لوگوں سے خطاب کر کے کہا، کہ خداوند یوں فرمانا ہی، اپنے نبیوں کی باتیں نہ سنو، جو تم سے نبوت کرتے، اور کہتے ہیں، کہ دیکھو، خداوند کے گھر کے برتن بابل سے ہوتے دن بعد پھیر لائے جائینگے؟ کیونکہ وہ تم سے جھوٹی نبوت کرتے ہیں۔ ۱۷ اُنکی نہ سنو: بابل کے بادشاہ کی خدمت گذاری کرو، اور جیتے رہو: بہر شہر گاہیکو ویرانہ بنے؟ ۱۸ پر اگر وہ بہی ہوں، اور خداوند کا کلام اُنکی امانت میں ہی، تو وہ رب الافواج سے شفاعت کریں، تا کہ وہ برتن جو خداوند کے گھر میں، اور یہوداہ کے بادشاہ کے گھر میں، اور یروشلم میں باقی رہے ہیں، بابل میں نہ پہنچیں۔</p>	<p>۱۱ کیونکہ ستونوں کی بابت رب الافواج یوں کہنا ہی، اور یسر کی بابت، اور کریسوں کی بابت، اور باقی برتنوں کی بابت جو اِس شہر میں رہ گئے ہیں؟ ۲۰ حنفیہ بابل کا بادشاہ نبوکدنصر نے لے گیا، جسوقت وہ یہوداہ کے بادشاہ یکنیاہ بن یہویقیم کو، اور یہوداہ اور یروشلم کے سارے اسیروں کو یروشلم سے بابل میں اسیر کرنے لے گیا: ۲۱ ہاں، رب الافواج</p>

باب ۲۸

۱ اس نام میں، کہ ۱ حنیا، جھوٹی پیشکشوں کرنا کہ لوگ
ظرف پھر لے آویسے اور بکریاں ہی لوگ: ۲ عیساہ
یہ بات سکے، امین کہا، بر ان برجھا دعا: ووع می
سے معلوم جو آنگا، کہ کون ہی سیا می اور کون جھوٹا،
۱۰ عیساہ عیساہ کے جوئے کو نور ڈالنا، ۱۲ عیساہ لک لوہ
کے جوئے ہی، ۱۵ اور عیساہ کی پاکہائی موت کی خبر دینا،
اور اُسی سال میں، یہوداہ کے بادشاہ
صدقیہ کی سلطنت کے شروع میں،
چونکہ برس کے پانچویں مہینے میں، ایسا
ہوا، کہ جبونی عزر کا بیٹا حنفیاہ نبی
نے خداوند کے گھر میں کاهنوں اور سارے
لوگوں کے سامنے سے خطاب کر کے کہا،
۲ کہ رب الافواج، اسرائیل کا خدا، یوں
کہتا ہی، میں نے بابل کے بادشاہ کا جو
توڑا ہی، ۳ درہی برس کے اندر میں
خداوند کے گھر کے سب برتنوں کو، جو
بابل کے بادشاہ نبوکدنصر نے اِس مکان سے
لے جایکے بابل میں پہنچایا، اِس مکان
میں پھر لے آویگا: ۴ یہوداہ کے بادشاہ
یکنیاہ بن یہویقیم کو بھی، اور یہوداہ کے
سارے اسیروں کو، جو بابل میں گئے، اِس
مکان میں پھر لوگنا، خداوند کہتا ہی،
کیونکہ میں بابل کے بادشاہ کے جوئے کو
توڑ ڈالوںگا۔
۵ تب یرمیاہ نبی نے کاهنوں اور سارے
لوگوں کے سامنے، جو خداوند کے گھر میں
کھترے تھے، حنفیاہ نبی سے کہا، ۶ ہاں،
یرمیاہ نبی نے کہا، کہ امین: خداوند ایسا
کرے: خداوند تیری باتوں کو جنکی تو نے
نبوت سے خیر نہی، پوری کرے، کہ خداوند
کے گھر کے برتنوں کو، اور سب کو جو وہ لے
گئے، بابل سے اِس مکان میں پھر لیتے
آویں۔ ۷ تسپر بھی اب یہ ہلتے حنفیہ،
جو میں تجھ کو اور سارے لوگوں کو سنا کے

پیشتر
ص ۵۹۱
کے قریب

کہتا ہوں: ۸ ان نبیوں نے جو مجھ سے
اور تمہ سے آگے اگلے زمانے میں تھے،
بہت سے ملکوں اور چری بادشاہتوں کی
بابت جنگ اور بلا اور وبا کے حق میں،
نبوت کی ہی ۱ وہ نبی جو سلامتی
کی خبر دیتا ہی، جب اس نبی کا کلام
پورا ہو جائیگا، تب جانا جائیگا، کہ
فی الحقیقت خداوند نے اسے بھیجا ہی ہے۔
۱۰ تب حننیاہ نبی نے یرمیہ نبی
کی گردن پر سے جو آتارا، اور اسے توڑ ڈالا۔
۱۱ اور حننیاہ نے سارے لوگوں کے دیکھتے
وقت یہ کہا، اور بولا، کہ خداوند یوں کہتا
ہی، کہ میں اسیطرح بابل کے بادشاہ
نبوکدنصر کا جو آسارے قوموں کی گردن پر
سے دو ہی برس کے اندر توڑ ڈالوںگا۔
تب یرمیہ نبی اپنی راہ چلا گیا۔
۱۲ پر خداوند کا کلام یرمیہ پر نازل
ہوا، اور کہا، اُسکے بعد کہ حننیاہ نبی نے
یرمیہ نبی کی گردن پر سے جو آتورا تھا،
۱۳ کہ جا، اور حننیاہ سے کہ، کہ خداوند
یوں کہتا ہی، لکڑی کے جڑوں کو تو نے توڑا،
پر تولوہ کے جڑوں کو اُنکے عیوض بناویگا۔
۱۴ کیونکہ رب الافواج، اسرائیل کا خدا،
یوں کہتا ہی، میں نے ان ساری قوموں
کی گردن پر لوه کا جو آ ڈال دیا، تاکہ وہ
شاہ بابل نبوکدنصر کی خدمت کریں،
سو وہ اُسکی خدمت گزار کرینگے،
اور میں نے بہائم بھی اسے دیے۔
۱۵ تب یرمیہ نبی نے حننیاہ نبی
سے کہا، امی حننیاہ، اب سن، خداوند
نے تجھے نہیں بھیجا ہی، پر تو اس قوم
کو جھوٹہ کہہ کہے اُمیدوار کرتا ہی۔
۱۶ اس لیے خداوند یوں کہتا ہی، کہ
دیکھ، میں تجھے روے زمین پر سے خارج
کرونگا، تو اسی سال میں مرینگا، کیونکہ
تو نے خداوند کی طرف سے پھر جانے کی
بات کہی ہی ہے۔ ۱۷ چنانچہ اسی سال
ساتویں مہینے حننیاہ نبی مر گیا۔

۲۹ باب

اس دن میں، کہ یرمیہ اُس آسروں کے نام پر جو بابل میں
تھے خط لکھے تھے، اس ضمن میں کہ سب کو کہہ دیا
وہی، اور اپنے لبوں کے خواب خیال کو بھی نہ کریں،
۱۰ انہی خبر دیتا کہ سب برس بعد وہ اپنے ملک میں

پیشتر
ص ۵۹۱
کے قریب

۱۰ وہ پیشگوئی کرتا کہ بائبل کے سب
باقی یہودی ملک کوہ جائیگا، ۲۰ اعراب اور مدیہ
تاکہ دو چوتھے لبوں کا حال بیان کرنا کہ اُن کے اقوام
لہذا بد ہوگی۔ ۲۱ صحابہ مدیہ سے یرمیہ کی بابت
خط لکھا، ۲۰ یرمیہ از راہ خط اہام سے صحابہ کا حال
ظاہر کرتا کہ اُس کا اہام ہولناک ہوگا۔

اب یہ اُس خط کی باتیں ہیں، جو
یرمیہ نبی نے یروشلم سے باقی بزرگوں کو
جو اسیر ہو گئے تھے، اور گاہتوں کو، اور
نبیوں کو، اور اُن سارے لوگوں کو جنہیں
نبوکدنصر یروشلم سے اسیر کر کے بابل لے گیا
تھا، ۲ اُسکے بعد، کہ یکنویاہ بادشاہ، اور
ملکہ، اور خوجے، اور یہوداہ اور یروشلم کے
اُمراء اور بڑھئی، اور لوہار، یروشلم سے چلے
گئے تھے، ۳ لعصہ بن سافن اور جمریہ
بن خلقیہ کے ہاتھ، (جنہیں یہوداہ کے
بادشاہ صدقیہ نے بابل میں شاہ بابل
نبوکدنصر کے پاس بھیجا،) ارسال کیا،
اور اُسے کہا، ۴ رب الافواج اسرائیل کا
خدا، ان سب اسیروں کو، جنہیں میں
نے یروشلم سے اسیر کروا کے بابل بھیجا ہی،
یوں فرماتا ہی، ۵ تم گھر بناؤ، اور اُن میں
بسو، اور باغ لگاؤ، اور اُنکے میوے کھاؤ،
۶ جڑواں کرو، کہ تم سے بیٹے بیٹیاں
ہوں، اور اپنے بیٹوں کے لیے جڑواں لو،
اور اپنی بیٹیاں خصموں کو دو، کہ وہ
بیٹے بیٹیاں جنیں، کہ وہاں تم چھو،
اور تم گھٹ نہ جاؤ، ۷ اور اُس شہر
کی خیر منی، جس میں میں نے تم
کو اسیر کروا کے بھیجا، اور اُسکے لیے
خداوند سے دعا مانگو، کہ اُسکی سلامتی
میں تمہاری سلامتی ہوگی۔
۸ کیونکہ رب الافواج، اسرائیل کا خدا،
یوں کہتا ہی، کہ ان نبیوں کو جو تمہارے
درمیان ہیں، اور اپنے غیب گووں کو
اور اپنے کو گمراہ کرنے نہ دو، اور اپنے
خواب بینوں کو، جو تمہارے ہی کلمے سے
خواب دیکھتے ہیں نہ مانو، ۹ کہ وہ
میرا نام لیکے تمہیں آگے کی جھوٹی
خبریں دیتے ہیں: میں نے اُنہیں نہیں
بھیجا، خداوند کہتا ہی۔

۱۰ کیونکہ خداوند میں کہتا ہی، کہ
جب بابل میں ستر برس گذر چکیں گے،

۲ : ص ۵۹۱
۱۶ : ص ۵۹۱
۲۱ : ص ۵۹۱
۲۲ : ص ۵۹۱
۲۳ : ص ۵۹۱
۲۴ : ص ۵۹۱
۲۵ : ص ۵۹۱
۲۶ : ص ۵۹۱
۲۷ : ص ۵۹۱
۲۸ : ص ۵۹۱
۲۹ : ص ۵۹۱
۳۰ : ص ۵۹۱
۳۱ : ص ۵۹۱
۳۲ : ص ۵۹۱
۳۳ : ص ۵۹۱
۳۴ : ص ۵۹۱
۳۵ : ص ۵۹۱
۳۶ : ص ۵۹۱
۳۷ : ص ۵۹۱
۳۸ : ص ۵۹۱
۳۹ : ص ۵۹۱
۴۰ : ص ۵۹۱

۱۱ : ص ۵۹۱
۱۲ : ص ۵۹۱
۱۳ : ص ۵۹۱
۱۴ : ص ۵۹۱
۱۵ : ص ۵۹۱
۱۶ : ص ۵۹۱
۱۷ : ص ۵۹۱
۱۸ : ص ۵۹۱
۱۹ : ص ۵۹۱
۲۰ : ص ۵۹۱
۲۱ : ص ۵۹۱
۲۲ : ص ۵۹۱
۲۳ : ص ۵۹۱
۲۴ : ص ۵۹۱
۲۵ : ص ۵۹۱
۲۶ : ص ۵۹۱
۲۷ : ص ۵۹۱
۲۸ : ص ۵۹۱
۲۹ : ص ۵۹۱
۳۰ : ص ۵۹۱
۳۱ : ص ۵۹۱
۳۲ : ص ۵۹۱
۳۳ : ص ۵۹۱
۳۴ : ص ۵۹۱
۳۵ : ص ۵۹۱
۳۶ : ص ۵۹۱
۳۷ : ص ۵۹۱
۳۸ : ص ۵۹۱
۳۹ : ص ۵۹۱
۴۰ : ص ۵۹۱

پیشتر
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

تو میں تمہاری خبر لینے آؤنگا، اور تمہیں
 اس مکان میں پھر لانے سے اپنی اچھی
 بات تم پر قائم کرونگا۔ ۱۱ کیونکہ میں
 اپنے اندیشوں کو جو تمہاری بابت کرتا
 ہوں، جانتا ہوں، خداوند کہتا ہے، کہ
 وہ بیلائی کے اندیشے ہیں، برائی کے نہیں،
 تاکہ میں امید بخش انجام تمہیں دوں۔
 ۱۲ تم میرا نام لوگے، اور جا کے مجھ
 سے دتا مانگوگے، اور میں تمہاری سزوں کا
 ۱۳ اور تم مجھے ڈبکھو گے، اور پاؤگے،
 جب اپنے سارے دل سے میرا سراغ
 لوگے۔ ۱۴ اور وہیں تمہیں مل جاؤنگا،
 خداوند کہتا ہے: اور میں تمہاری اسیری
 کو اس قوف کراؤنگا، اور تمہیں قوموں میں
 سے، اور سب جگہوں میں سے، جن میں،
 میں نے تمہیں ہانک دیا ہے، جمع
 کرونگا، خداوند کہتا ہے: اور میں تمہیں
 اس مکان میں، جہاں سے میں نے تمہیں
 اسیر کروا کے بھیجا ہوں، آؤنگا۔
 ۱۵ حالانکہ تم نے کہا، کہ خداوند نے
 بابل میں ہمارے لیے نبی برپا کیئے:—
 ۱۶ اس لیے خداوند اس بادشاہ کی
 بابت، جو داؤن کے تخت پر بیٹھا ہے،
 اور سارے لوگوں کی بابت جو اس شہر
 میں بستے ہیں، اور تمہارے بھائیوں کی
 بابت جو تمہارے ساتھ اسیر ہو کے نہیں
 گئے، ہوں کہتا ہے: ۱۷ رب الامواج یوں
 کہتا ہے، دبکھو، میں تلوار اور کال اور
 وبا ان کے درمیان بھیجوںگا، اور انہیں
 زنگوار انجیروں کی مانند بنوؤنگا، جو
 ایسے برے ہیں، کہ کھائے نہیں جاتے
 ہیں۔ ۱۸ اور میں تلوار اور کال اور وبا
 لیکے انکے پیچھے پڑوؤنگا، اور میں انہیں
 زمین کی ساری بادشاہتوں کے حوالہ
 کرونگا، کہ وہ ستائے جائیں، اور ساری
 قوموں کے درمیان، جن میں میں نے
 انہیں ہانکا ہے، جاے لعنت اور حیرت
 اور پھپھار اور ملامت کا باعث ہونکے۔
 ۱۹ اس لیے کہ انہوں نے میری باتیں
 نہیں سنیں، خداوند کہتا ہے، جس
 وقت میں نے اپنے خدمت گزار نبیوں
 کو انکے پاس بھیجا، ہلی، سویرے اٹھکے
 بھیجا، پر تم نے نہ سنا، خداوند کہتا ہے۔

۲۰ پس تم ای اسیری کے سارے لوگو،
 جنہیں میں نے یروسلیم سے بابل کو بھیجا
 ہے، خداوند کا کلمہ سنو: ۲۱ رب الامواج،
 اسرائیل کا خدا، اخی اب بن قولیاء کی
 اور صدقیاہ بن معسیاء کی بابت،
 جو میرا نام لیکے تمہیں جھوٹی
 پیشینگوئیاں سناتے ہیں، یوں فرماتا ہے،
 کہ دبکھو، میں انہیں بابل کے بادشاہ
 نبوکدرنسر کے ہاتھ میں حوالہ کرونگا، اور
 وہ انہیں تمہاری آنکھوں کے سامنے قتل
 کریگا: ۲۲ اور یہوداہ کے سارے اسیر،
 جو بابل میں ہیں، انکی ایک لفظی
 مثل بناؤینگے، اور کہینگے، کہ خداوند
 تمہیں صدقیاہ اور اخی اب کی مانند
 کرے، جن کو بابل کے بادشاہ نے آگ پر
 پھونکا: ۲۳ کیونکہ انہوں نے اسرائیل
 میں بدذاتی کی، اور اپنے پڑوسیوں کی
 جو روؤں کے ساتھ زنا کاری کی، اور میرا
 نام لیکے جھوٹی باتیں کہیں، جو میں
 نے انہیں نہیں فرمائیں: میں جانتا ہوں،
 اور گواہ ہوں، خداوند کہتا ہے۔
 ۲۴ تو نحلیمی سمعیاء کو بھی کہہ، اور
 یہ سنا، ۲۵ کہ رب الامواج، اسرائیل کا
 خدا، ہوں فرماتا ہے، اسی لیے کہ تو
 نے اپنے نام کے خط یروسلیم کے سارے لوگوں
 کو، اور صفدیاہ بن معسیاء کاہن اور سارے
 کاہنوں کو اس طور پر لکھ بھیجے،
 ۲۶ کہ خداوند نے یہودیع کاہن کی جگہ
 تجھ کو کاہن کیا، کہ تو خداوند کے گھر
 کے نظموں میں ہو، اور کہ تو ہر ایک
 سترے کو، اور اُسے جو اپنے کو نبی بنانا ہے،
 فید کرے، اور کاتھ میں ڈالے۔ ۲۷ پس
 تو نے عفتوتی یرمیاہ کو، جو بات بڑا کہتا
 ہے، کہ میں تمہارا نبی ہوں، کیوں
 گوشمالی نہیں دی؟ ۲۸ کیونکہ اس
 نے بابل میں ہمارے پاس یہ کہا بھیجا
 ہے، کہ اس اسیری کی مدت دراز ہے،
 تم گھر بناؤ، اور بسو، اور باغ لگائو، اور
 انکے میوے کھاؤ۔ ۲۹ اور صفدیاہ کاہن نے
 اس خط کو جب یرمیاہ نبی سفتا
 تھا، پڑھا۔

پیشتر
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

<p>پیشتر سیح ۶۰۶ کے قریب</p>	<p>ہونگا، اور وہ میرے لوگ ہونگے۔^۵ خداوند یوں کہتا ہے، کہ اسرائیل نے، کہ ایک گروہ تھی، جو تلوار سے بچ نکلی تھی، بیابان میں فصل پایا، جب کہ میں اسے آرام دینے آیا۔^۳ خداوند قدیم سے مجھ پر ظاہر ہوا، اور کہا، کہ میں نے تیری اہلی عشتی سے^۴ تجھے پیار کیا، اسرائیل میں نے اپنی شفقت تجھ پر جراثی۔^{۱۳} میں تجھے پھر بنا کر ہونگا، اور تو بنا کر جاؤ گی، ای اسرائیل کی کنواری: تو پھر تیلے آگے^۸ اپنے تئیں سنواریگی، اور خوشی کرنیوالوں کی ناچ میں شامل ہونے کو نکلیگی۔^۵ تو پھر سمرون کے پہاڑوں پر تاجستان لگاؤ گی: لگانیوالے لگاؤ گے، اور آنکے میوے کھاؤ گے۔^۶ کیونکہ ایک دن آوگا، کہ افرائیم کے پہاڑ پر نگہبان پکاؤ گے، آتھو، کہ ہم صیہون پر خداوند اپنے خدا کے حضور جاویں۔^۷ کیونکہ خداوند یوں کہتا ہے، کہ یعقوب کے لیے خوشی سے گاؤ، اور قوموں کی اول قوم کے لیے للکارو: منادی کرو، حمد کرو، اور کہو، ای خداوند، اپنی قوم کو، اسرائیل کے باقی لوگوں کو، بچا۔^۸ دیکھو، میں اتر کر سرزمین سے انہیں لاؤنگا، اور زمین کی سرحدوں سے انہیں جمع کرونگا، اور ان میں اندھے اور لنگرے، اور وہ جو حاملہ ہی، اور وہ جسے جننے کے درد لگے ہوں، سب ہونگے: جری جماعت یہاں پھر آوگی۔^۹ وہ روتے ہوئے آوینگے، اور انہیں منت کرتے ہوئے میں لے چلونگا، میں پانیوں کی نہروں کے کناروں پر ایک برابر راہ سے، جس میں وہ گھوکر نہ کھاؤ گے، انہیں لے چلونگا: کیونکہ میں اسرائیل کا باپ ہوں، اور افرائیم میرا پلوتھا ہی۔^{۱۰} ای قومو، خداوند کا کلم سنو، اور دور کے بصری ممالک میں منادی کرو، اور کہی کہ وہ، جس نے اسرائیل کو تفر بتر کیا، وہی اسے جمع کریگا، اور جدید چرواہا اپنے گلے کی، ویسے وہ اس کی نگہبانی کریگا۔^{۱۱} کیونکہ خداوند نے</p>	<p>وہ سب جو تھجہ کو لوتھے ہیں آپ لوتے جاؤ گے۔^{۱۷} کیونکہ میں تجھے پھر صحت بخشونگا، اور تیرے گھاؤ چنگے کرونگا، خداوند کہتا ہے: کہ انہوں نے تیرا نام مردود رکھا، کہ یہ صیہون ہی، جسکا کوئی طلبگار نہیں۔^{۱۸} خداوند یوں کہتا ہے، کہ دیکھ، میں یعقوب کے خیموں کو، جو اسیری میں ہیں، پھر لاؤنگا، اور اس کے مسکنوں پر رحمت کرونگا: اور شہر اپنے تیلے پر بنایا جاوگا، اور قصر اپنے ہی مقام پر آباد ہو جاوگا۔^{۱۹} اور ان میں سے شرکذاری اور خوشی کرنیوالوں کی آواز نکلیگی: اور میں انہیں افزائش بخشونگا، اور وہ گھٹلائے نہ جاؤ گے، اور میں انہیں شوکت بخشونگا، اور وہ رسوا نہ ہونگے۔^{۲۰} اور انکی اولاد ایسی ہونگی جیسی اگلے وقت میں تھیں، اور انکی جماعت میرے حضور قائم رہیگی: اور میں ان سب کو، جو ان پر ظلم کریں، سزا دوںگا۔^{۲۱} اور انکا باظم انہیں میں سے ہوگا، اور انکا فرمانروا انکے درمیان سے پیدا ہوگا: اور میں اسے نزدیک آنے دوںگا، اور وہ میرے نزدیک آوگا: کیونکہ کون ہی جسٹے اپنا دل لگایا ہی کہ میرے پاس آوے؟ خداوند کہتا ہے۔^{۲۲} اور تم میرے لوگ ہوگے، اور میں تمہارا خدا ہونگا۔^{۲۳} دیکھ، خداوند کی آندھی شدت سے چلتی ہی ہے: ایسی آندھی بوجھات کے ساتھ، جو کہ شریروں کے سر پر پڑیگی۔^{۲۴} خداوند کا قہر شدید، جب تک یہ سب کچھ نہ ہولے، اور وہ اپنے دل کے مقصد پورے نہ کرے، تمہیگا نہیں: تم آخری دنوں میں ایسے سمجھو گے۔</p> <p>باب ۳۱</p> <p>اس باب میں، کہ اسرائیل پھر بدال ہو جاوگا۔^{۱۰} اس عرصہ صبری کی مناسی ہوئی۔^{۱۰} راحل مات کرئی، ہر تیلی پانی۔^{۲۲} مسیح کے قہر کا وعدہ ہوئے۔^{۲۷} وہ اپنی کلمہ کی کوٹھر خبر لگا۔^{۲۰} اسکا ہر صدمہ اور۔^{۲۰} کلمہ کی پانڈاری۔^{۲۵} اور اس کے لوگوں کی غراوان کی خبر میں جانی۔</p> <p>اس وقت میں، خداوند کہتا ہے، میں اسرائیل کے سارے گھرانوں کا خدا</p>
--	--	---

پیشتر مسیح ۶۰۶ کے قریب	کی ملامت آگھائی تھی۔ ۲۰ کیا افرائیم میرا پیارا بیٹا ہی؟ کیا وہ پسندیدہ فرزند ہی؟ کہ یقیناً باوجودیکہ اس پر عیب لگایا، تو بھی میں اسے جی جان سے یاد کرتا ہوں: اس لیے میری انتقاریاں اس کے لیے مروزی جاتی ہیں؛ میں یقیناً اس پر رحمت کرونگا، خداوند کہتا ہے ۲۱ اپنے لیے ستون کھترے کر، اپنے لیے چوبیس بنا، اس شاہ راہ سے، ہاں، اس راہ سے جس میں تو گیا، اپنا دل لگا؛ پھر پلٹ، ای اسرائیل کی کنواری، اپنے لہن شہروں میں پھر چلی آ۔	یعقوب کو فدیحہ میں لیا ہی، اور اسے اس کے ہاتھ سے، جو اس سے زور اور تھا، رھاٹی دی ہی ۱۲ اس لیے وہ آوینگے، اور صیہون کی چوٹی پر گاوینگے، اور خداوند کی نعمتوں، یعنی، آناج، اور می، اور تیل، اور گائے بیل کے اور بھیتر بکری کے بچوں کی طرف ایک ساتھ رواں ہونگے؛ اور ان کی جان سیراب باغ کی مانند ہوگی؛ اور وہ کبھی پھر غمزدہ نہ ہونگے۔ ۱۳ اس وقت کنواری، جو ان اور بوزھ لوگوں سمیت، ناچتی ہوئی خوشی کریگی، کہ میں اُنکے غم کو خوشی سے بدلونگا، اور اُنکو تسلی دونگا، اور اُنکی غمگینی کے پیچھے پھر انہیں شادمان کرونگا۔ ۱۴ اور میں کاہنوں کی جان کو فریبی سے سیر کرونگا، اور میرے لوگ میری نعمتوں سے آسودہ ہونگے، خداوند کہتا ہے۔	پیشتر مسیح ۶۰۶ کے قریب
۲۲ ای برگشتہ کنواری، تو کب تک دودنہ رھیگی؟ کیونکہ خداوند زمین پر ایک نئی شی پیدا کرتا، کہ عورت مرد کو گھیر لیکے۔ ۲۳ رب الاقواج، اسرائیل خدا، یوں کہتا ہے، کہ جب میں نے اسپیروں کو پھر لے آونگا، تو وہ ہنوز یہوداہ کی مملکت اور اس کے شہروں میں اس بات کا چرچا کرتے ہونگے، کہ ای صداقت کے مسکن، ای قدوسی کے پہاڑ، خداوند تجھے مبارک کہے۔ ۲۴ اور یہوداہ، اور اس کے سارے شہر، وہ جو کسان ہیں، اور وہ جو گلے لیے ہوئے پھرتے، ایک ساتھ وہاں بسینگے۔ ۲۵ کیونکہ میں نے تہکی ہوئی جان کو آسودہ کیا، اور ہر غمگین روح کو سیر کیا۔ ۲۶ اسپر میں جاگا، اور نگاہ کی، اور میری نیند مجھے میتھی معلوم ہوگی۔	۱۵ خداوند یوں کہتا ہے، کہ رامہ میں ایک آواز سنی گئی ہی، نوحہ اور زار زار رونے کی؛ راخل اپنے لڑکوں پر روتی ہی، اور اپنے لڑکوں کی بابت تسلی نہیں چاہتی، کیونکہ وہ نہیں ہیں۔ ۱۶ خداوند یوں کہتا ہے، کہ اپنی زاری کی آواز کو روک، اور اپنی آنکھوں کو آنسوؤں سے باز رکھ؛ کہ تیری محنت کے لیے اجر ہی، خداوند کہتا ہے؛ اور وہ دشمنوں کی زمین سے پھر آوینگے۔ ۱۷ اور تیری عاقبت کی بابت امید ہی، خداوند کہتا ہے، کہ تیرے لڑکے اپنی سرحد میں پھر داخل ہونگے۔	۲۲ ای برگشتہ کنواری، تو کب تک دودنہ رھیگی؟ کیونکہ خداوند زمین پر ایک نئی شی پیدا کرتا، کہ عورت مرد کو گھیر لیکے۔ ۲۳ رب الاقواج، اسرائیل خدا، یوں کہتا ہے، کہ جب میں نے اسپیروں کو پھر لے آونگا، تو وہ ہنوز یہوداہ کی مملکت اور اس کے شہروں میں اس بات کا چرچا کرتے ہونگے، کہ ای صداقت کے مسکن، ای قدوسی کے پہاڑ، خداوند تجھے مبارک کہے۔ ۲۴ اور یہوداہ، اور اس کے سارے شہر، وہ جو کسان ہیں، اور وہ جو گلے لیے ہوئے پھرتے، ایک ساتھ وہاں بسینگے۔ ۲۵ کیونکہ میں نے تہکی ہوئی جان کو آسودہ کیا، اور ہر غمگین روح کو سیر کیا۔ ۲۶ اسپر میں جاگا، اور نگاہ کی، اور میری نیند مجھے میتھی معلوم ہوگی۔	
۲۷ دیکھو، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہے، کہ میں اسرائیل کے گھر میں، اور یہوداہ کے گھر میں، انسان کا بیج اور حیوان کا بیج بوونگا۔ ۲۸ اور ایسا ہوگا، کہ جس طرح میں نے اُنکی گھات میں بیٹھے؟ انہیں اکھاڑا، اور ڈھایا، اور آٹا دیا، اور برباد کیا، اور دکھ دیا، اسپطرح میں چرکی دیکے انہیں بناونگا اور لگاونگا، خداوند کہتا ہے۔ ۲۹ اُن دنوں میں یہ پھر نہ کہا جائیگا، کہ باپ دادوں نے کچے انکور کھائے، اور لڑکوں کے دانت کھتے ہو گئے۔ ۳۰ کیونکہ ہر ایک اپنی بدکاری کے	۱۸ فی الحقیقت میں نے افرائیم کو اپنے لیے ماتم کرتے سنا: تو نے مجھے تنبیہ دی، اور میں نے، اس پیچھے کی مانند جو سدھایا نہیں گیا، تنبیہ پائی؛ تو مجھے پھیر تو میں پھرونگا؛ کیونکہ تو، ای خداوند، میرا خدا ہی۔ ۱۹ کہ یقیناً بعد اس کے کہ میں پھرا، تب میں نہ توبہ کی؛ اور اپنی تربیت پانیکے پیچھے میں نے تو ہاتھ اپنی ران پر مارا؛ میں شرمندہ بلکہ پریشان خاطر ہوا، اسیلیئے کہ میں نے اپنی جوانی	۲۷ دیکھو، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہے، کہ میں اسرائیل کے گھر میں، اور یہوداہ کے گھر میں، انسان کا بیج اور حیوان کا بیج بوونگا۔ ۲۸ اور ایسا ہوگا، کہ جس طرح میں نے اُنکی گھات میں بیٹھے؟ انہیں اکھاڑا، اور ڈھایا، اور آٹا دیا، اور برباد کیا، اور دکھ دیا، اسپطرح میں چرکی دیکے انہیں بناونگا اور لگاونگا، خداوند کہتا ہے۔ ۲۹ اُن دنوں میں یہ پھر نہ کہا جائیگا، کہ باپ دادوں نے کچے انکور کھائے، اور لڑکوں کے دانت کھتے ہو گئے۔ ۳۰ کیونکہ ہر ایک اپنی بدکاری کے	

یشتر
سینح
۵۱۰
۵۱۰

۶ تب یرمیاہ نے کہا، کہ خداوند کا کلام مجھ پر نازل ہوا، اور آسنے کہا، ۷ دیکھ، تیرے چچا سلوم کا بیٹا حمنئیل تیرے پاس آئے کہہ گا، کہ میرا کہیت، جو عنقوت میں ہی، اپنے لیئے مول لیجئے؛ کیونکہ اُسکا چہرانا تیرا حق ہی ہے۔ ۸ تب میرے چچا کا بیٹا حمنئیل قیدخانے کے صحن میں میرے پاس آیا، اور جیسا خداوند نے فرمایا تھا، مجھ سے کہا، کہ میرا کہیت، جو عنقوت بنیمین کی سرزمین میں ہی، تو مول لیجیو: کیونکہ یہ تیرا موروثی حق ہی، اور اُسکا چہرانا تیرے ذمے میں ہی؛ اپنے لیئے مول لے۔ تب میں نے جانا کہ یہ خداوند کا کلام ہی ہے۔ ۹ اور میں نے اُس کہیت کو، جو عنقوت میں تھا، اپنے چچا کے بیٹے حمنئیل سے مول لیا، اور نقد سترہ منقال روپا تولکے اُسے دیا۔ ۱۰ اور میں نے ایک قبائلہ لکھا، اور اُسپر مہر کی، اور گواہ کر رکھے، اور نقدی ترازو میں تولکے اُسے دی۔ ۱۱ سو میں نے اُس قبائلہ کو لیا، جسپر آگین اور دستور کے موافق بند کرکے مہر کی گئی تھی، اور اُسے بھی جو کھلا اور بے مہر تھا۔ ۱۲ اور میں نے اُس قبائلہ کو اپنے چچا کے بیٹے حمنئیل کے سامنے اور اُن گواہوں کے آگے، جنہوں نے اپنے نام قبائلہ پر لکھے تھے، سارے یہودیوں کے روبرو جو قیدخانے کے صحن میں بیٹھے تھے، بروک بن نفیریاہ بن محصیاہ کو سونپا۔ ۱۳ اور میں نے اُنکے آگے بروک کو حکم دیا، اور کہا، ۱۴ کہ رب افواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہی، کہ یہ کاغذات لے، یہ قبائلہ جو بند ہی اور اُسپر مہر کی گئی، اور یہ قبائلہ جو بے مہر اور کھلا ہوا ہی، اور انہیں مٹی کے برتن میں رکھ، کہ بہت دنوں تک ٹھہریں: ۱۵ کیونکہ رب افواج، اسرائیل کا خدا، یوں فرماتا ہی، کہ گھر، اور کہیت، اور تانستان پھر اِس سرزمین میں مول لیئے جائینگے۔ ۱۶ اُسکے بعد کہ میں نے قبائلہ بروک بن نفیریاہ کو سونپا، میں نے یہ کہے خداوند سے دعا مانگی، ۱۷ ای خداوند یہوواہ،

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰

دیکھ، تو نے اپنی بڑی قدرت سے، اور اپنے بڑھائے ہوئے بازو سے آسمانوں اور زمین کو پیدا کیا، اور تیرے آگے کوئی کام مشکل نہیں ہی: ۱۸ تو ہزاروں پر مہربانی کرتا ہی، اور باپ دادوں کی بدکاریوں کا بدلہ اُنکے بعد اُنکے فرزندوں کی گود میں رکھ دیتا ہی: ۱۹ زبردست اور قادر خدا، رب افواج اُسکا نام ہی ہے: ۲۰ مشورت میں بزرگ اور کام کرنے میں قدرت والا ہی: بنی آدم کی ساری راہیں تیری زیر نظر ہیں؛ اور تو ہر ایک کو اُسکی راہوں کے موافق، اور اُسکے کاموں کے پھل کے مطابق دیتا۔ ۲۱ جس نے زمین مصر میں آج تک، اور اسرائیل میں، اور اور لوگوں میں نشان اور حیرت افزا قدرتیں دکھلائیں، اور اپنے لیئے ایک نام پیدا کیا، جیسے آج کے دن ہی: ۲۲ کیونکہ تو نے اپنی قوم اسرائیل کو زمین مصر سے نشانوں، اور قدرتوں کے ساتھ، اور قوی ہاتھ اور بڑھائے ہوئے بازو سے، اور بڑی دھاک سے نکال لیا: ۲۳ اور یہ ملک انہیں دیا، جسکی بابت تو نے اُنکے باپ دادوں سے قسم کرکے کہا تھا، کہ میں انہیں دونگا: ایسی سرزمین جہاں شیر و شہد بہتا ہی: ۲۴ اور وہ اُس میں داخل ہوئے، اور اُسکے مالک ہو گئے؛ پر انہوں نے تیری آواز نہیں سنی، نہ تیری شریعت پر چلے، اور سب حکموں پر جو تو نے انہیں فرمائے، انہوں نے عمل نہیں کیا: اِس لیئے اُن پر یہ بلا نازل ہوئی۔ ۲۵ دیکھ، شہر تک اُسکے لے لینے کے لیئے دمدمہ باندھے جاتے ہیں؛ اور شہر کسیدیوں کے ہاتھ میں، جو اُسپر چڑھیں، تلوار اور کال، اور وبا کے سبب حوالہ کیا جاتا: اور جو کچھ تو نے کہا، سو وقوع میں آیا: اور دیکھ، تو آپ دیکھتا ہی۔ ۲۶ تو بھی، ای خداوند یہوواہ، تو نے مجھ سے کہا، کہ وہ کہیت اپنے لیئے نقدی دیکے مول لے، اور گواہوں کی گواہی کروا، اگرچہ یہ شہر کسیدیوں کے قبضے میں دیا گیا۔ ۲۷ تب خداوند کا کلام یرمیاہ کو پہنچا، اور آسنے کہا، ۲۸ کہ دیکھ، میں

یشتر
سینح
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰
۵۱۰

۵۱۰
۵۱۰

<p>پیشتر ۳۰:۳۰ ۳۰:۳۱ ۳۰:۳۲ ۳۰:۳۳ ۳۰:۳۴ ۳۰:۳۵ ۳۰:۳۶ ۳۰:۳۷ ۳۰:۳۸ ۳۰:۳۹ ۳۰:۴۰ ۳۰:۴۱ ۳۰:۴۲ ۳۰:۴۳ ۳۰:۴۴ ۳۰:۴۵ ۳۰:۴۶ ۳۰:۴۷ ۳۰:۴۸ ۳۰:۴۹ ۳۰:۵۰ ۳۰:۵۱ ۳۰:۵۲ ۳۰:۵۳ ۳۰:۵۴ ۳۰:۵۵ ۳۰:۵۶ ۳۰:۵۷ ۳۰:۵۸ ۳۰:۵۹ ۳۰:۶۰ ۳۰:۶۱ ۳۰:۶۲ ۳۰:۶۳ ۳۰:۶۴ ۳۰:۶۵ ۳۰:۶۶ ۳۰:۶۷ ۳۰:۶۸ ۳۰:۶۹ ۳۰:۷۰ ۳۰:۷۱ ۳۰:۷۲ ۳۰:۷۳ ۳۰:۷۴ ۳۰:۷۵ ۳۰:۷۶ ۳۰:۷۷ ۳۰:۷۸ ۳۰:۷۹ ۳۰:۸۰ ۳۰:۸۱ ۳۰:۸۲ ۳۰:۸۳ ۳۰:۸۴ ۳۰:۸۵ ۳۰:۸۶ ۳۰:۸۷ ۳۰:۸۸ ۳۰:۸۹ ۳۰:۹۰ ۳۰:۹۱ ۳۰:۹۲ ۳۰:۹۳ ۳۰:۹۴ ۳۰:۹۵ ۳۰:۹۶ ۳۰:۹۷ ۳۰:۹۸ ۳۰:۹۹ ۳۰:۱۰۰</p>	<p>۳۶ تس پر بھی اس شہر کی بابت، حس کے حق میں تم کہتے ہو کہ تلو، اور کال، اور ونا کے سبب وہ بابل کے بادشاہ کے ہاتھ میں حوالہ کیا جائیگا، خداوند اسرائیل کا خدا یوں کہتا ہے: ۳۷ دیکھ، میں انہیں ان ساری سرزمینوں سے، جہاں میں نے انکو اپنے غصے اور اپنے غضب اور قہر شدید سے ہانک دیا ہے، جمع کرونگا، اور اس مقام میں پھر لوںگا، اور انہیں امن سے آباد کرونگا: ۳۸ اور وہ میرے لوگ ہونگے، اور میں انکا خدا ہوںگا: ۳۹ اور میں اسی توفیق بخشوںگا، کہ وہ انک دل ہو جاوینگے، اور انک ہی راہ پر چلیںگے، اور مجھ سے نت ڈریںگے، تاکہ انکا اور بعد انکے انکے فرزندوں کا بھلا ہو۔: ۴۰ اور میں انکے ساتھ عہد ابدی باندھوںگا، کہ میں انکی بھلائی کرنے سے باز نہ آؤنگا، اور میں اپنا خوف انکے دل میں ڈالوںگا، کہ وہ مجھ سے پھر برگشتہ نہ ہوں۔ ۴۱ ہاں، میں ان سے خوش ہوئے ان سے ذیکر کرونگے، اور اپنے سارے دل سے اور اپنی ساری حان سے یقیناً انہیں اس سرزمین میں لگاؤنگا: ۴۲ کیونکہ خداوند یوں کہتا ہے، کہ حس طرح میں نے اس قوم پر نہ ساری عظیم بلا نازل کی، اسی طرح میں ان سے وہ ساری ذیکر، جس کا میں نے ان سے ذکر کیا ہے، پہنچاؤنگا: ۴۳ اور اس سرزمین میں، جس کی بابت تم کہتے ہو، کہ وہ وبران ہے، کہ وہاں نہ انسان ہی نہ حیوان، کیونکہ وہ کسدوبوں کے ہاتھ میں حوالہ کی گئی، کھیت پھر مول لیئے جائینگے، ۴۴ نیا زمین کی سرزمین میں، اور بروسلم کی نواحی میں، اور بھوداہ کے شہروں میں، اور کوہستان کے شہروں میں، اور وادی کے شہروں میں، اور دکھن کے شہروں میں، لوگ کھیتوں کو نقدی دیکے مول لیئگے، اور قبائل لکھائینگے، اور ان پر مہر کروائینگے، اور گواہوں کی گواہی کروائینگے: کیونکہ میں ان کی اسیری کی حالت کو بدل ڈالوںگا، خداوند کہتا ہے: ۴۵</p>	<p>خداوند ہوں، اور سارے بشر کا خدا: ۴۰ کیا میرے آگے کوئی کام دشوار ہی؟ ۴۱ اس لیئے خداوند یوں کہتا ہے، کہ دیکھ، میں اس شہر کو کسدوبوں کے ہاتھ میں اور بابل کے بادشاہ نبوکدنصر کے ہاتھ میں کر دوںگا، اور وہ اسے لے لیگا: ۴۲ اور کسدوب، جو اس شہر پر چڑھائی کرتے ہیں، سو آویںگے، اور اس شہر میں آگ لگاویںگے، اور اسے جلاویںگے، ان گھروں سمیت جن کی چھتوں پر انہوں نے بعل کے لیئے لیان جلايا، اور بیگانے لوہوں کے لیئے تپاؤں تپائے، کہ مجھے غصہ دلاؤں۔ ۴۳ کیونکہ بنی اسرائیل اور بنی بھوداہ نے اپنی جوانی سے لیکے اب تک لفظ وہی کیا جو میری نظر میں برا تھا، بنی اسرائیل نے اپنے ہاتھوں کے کاموں سے مجھے صرف غصہ دلایا، خداوند کہتا ہے: ۴۴ کہ نہ شہر، جس دن سے کہ انہوں نے اسے بنا کیا آج کے دن تک میرے قصد اور فہر کا باعث ہو رہا ہے، بہاں تک کہ میں جاھتا ہوں کہ اسے اپنے سامنے سے دفع کروں، ۴۵ بنی اسرائیل اور بنی بھوداہ کی ساری بدکاری کے لیئے جو انہوں نے، اور انکے بادشاہوں نے، اور انکے امیروں نے، اور انکے کاہنوں نے، اور انکے نندیوں نے، اور بھوداہ کے لوگوں نے، اور بروسلم کے باشندوں نے کی، کہ مجھے رفییدہ کریں، ۴۶ کیونکہ انہوں نے میری طرف پتہ کی، اور منہ نہ کیا: ہر چند میں نے انہیں سکھایا، سوئے آتھکے سکھایا، نہ بھی انہوں نے کان نہ لگایا، کہ تعلیم پاویں۔ ۴۷ بلکہ اس گھر میں، جو میرے نام کا کہانا ہے، انہوں نے اپنی مکروہات رکھیں، کہ اسے ناپاک کریں۔ ۴۸ ۴۹ اور انہوں نے بعل کے اونچے مکانوں کو، جو بن ہنوم کی وادی میں ہیں، نڈایا، کہ اپنے بیٹوں اور بیٹیوں کو مالک کے لیئے آگ میں گھسائیں، جو میں نے انہیں، نہ فرمایا، نہ میرے خیال میں بھی بہ مضمون گذرا، کہ وہ ایسا مکروہ کام کرکے بھوداہ کو خطا کار کراویں۔</p>	<p>پیشتر ۳۰:۳۰ ۳۰:۳۱ ۳۰:۳۲ ۳۰:۳۳ ۳۰:۳۴ ۳۰:۳۵ ۳۰:۳۶ ۳۰:۳۷ ۳۰:۳۸ ۳۰:۳۹ ۳۰:۴۰ ۳۰:۴۱ ۳۰:۴۲ ۳۰:۴۳ ۳۰:۴۴ ۳۰:۴۵ ۳۰:۴۶ ۳۰:۴۷ ۳۰:۴۸ ۳۰:۴۹ ۳۰:۵۰ ۳۰:۵۱ ۳۰:۵۲ ۳۰:۵۳ ۳۰:۵۴ ۳۰:۵۵ ۳۰:۵۶ ۳۰:۵۷ ۳۰:۵۸ ۳۰:۵۹ ۳۰:۶۰ ۳۰:۶۱ ۳۰:۶۲ ۳۰:۶۳ ۳۰:۶۴ ۳۰:۶۵ ۳۰:۶۶ ۳۰:۶۷ ۳۰:۶۸ ۳۰:۶۹ ۳۰:۷۰ ۳۰:۷۱ ۳۰:۷۲ ۳۰:۷۳ ۳۰:۷۴ ۳۰:۷۵ ۳۰:۷۶ ۳۰:۷۷ ۳۰:۷۸ ۳۰:۷۹ ۳۰:۸۰ ۳۰:۸۱ ۳۰:۸۲ ۳۰:۸۳ ۳۰:۸۴ ۳۰:۸۵ ۳۰:۸۶ ۳۰:۸۷ ۳۰:۸۸ ۳۰:۸۹ ۳۰:۹۰ ۳۰:۹۱ ۳۰:۹۲ ۳۰:۹۳ ۳۰:۹۴ ۳۰:۹۵ ۳۰:۹۶ ۳۰:۹۷ ۳۰:۹۸ ۳۰:۹۹ ۳۰:۱۰۰</p>
---	--	---	---

پیشتر مسیح سے ۵۱۰ کے قریب	۱۰ اُنکے لیئے موجود کروں، وہ قدرینگی اور کانپینگے۔ ۱۰ خداوند یوں کہتا ہے، کہ اِس مکان میں، جسکی بابت تم کہتے ہو کہ ویران ہے، وہاں نہ انسان ہی نہ حیوان ہی، اور یہوداہ کے شہروں میں، اور یروشلم کے بازاروں میں، جو ویران ہیں، جہاں انسان نہیں اور باشندہ نہیں اور حیوان نہیں ہی، اِس خوشی کی آواز اور خورمی کی آواز سنی جائیگی؟ دلہے کی آواز اور دلہن کی آواز؛ اُنکی آواز جو کہتے ہیں، رب الافواج کی ستائش کرو، کیونکہ یہوداہ خوب ہے، اور اُسکی رحمت ابدی ہے؟ ہاں، اُنکی آواز جو خداوند کے گھر میں شکرگذاری کی قربانی لائے۔ کیونکہ میں اِس سرزمین کی اسیری کو مبدل کرونگا، کہ ایسی ہو، جس طرح کہ شروع میں تھی؛ خداوند کہتا ہے، ۱۲ رب الافواج یوں کہتا ہے، کہ اِس مکان میں، جو بے انسان اور بے حیوان اور ویران ہے، اور اُسکے سارے شہروں میں چرواہوں کے رہنے کے مکان ہونگے، جو اپنے گلوں کو یہاں لاکے بٹھائینگے۔ ۱۳ کوهستان کے شہروں میں، اور وادی کے شہروں میں، اور دکن کے شہروں میں، اور بنیمین کی سرزمین میں، اور یروشلم کی نواحی میں، اور یہوداہ کے شہروں میں، گلے گنڈیوالے کے ہاتھ کے نیچے پھر گذرینگے؛ خداوند کہتا ہے، ۱۴ دیکھ، وہ دن آتے ہیں، خداوند کہتا ہے، کہ میں وہ اچھی بات، جو میں نے اسرائیل کے گھرانے اور یہوداہ کے گھرانے سے کہی ہے، پوری کرونگا۔ ۱۵ اُن دنوں میں اور اُس وقت میں، میں داود کے لیئے صداقت کی شاخ جمواؤنگا، اور وہ سرزمین میں عدالت و صداقت سے عمل کریگا، ۱۶ اُن دنوں میں یہوداہ نجات پائیگا، اور یروشلم سلامتی سے سکونت کریگا، اور اُس کا یہ نام کہلایا جائیگا، اِس خداوند ہماری صداقت۔	۳۳ باب اس نام میں، کہ خدا اِسروں سے وعدہ کرتا کہ وہ خوش ہوکے بہرینگے، اور اپنے ملک میں جس سے ہوگا، ۱۲ اور اُن کا خوب انتظام ہوگا، ۱۰ مسیح، جو اِسبازی کی شاخ ہے، اُن ہی کا ہوگا، ۱۰ بادشاہت اور گناہوں جوں جاری رہیںگی، ۲۰ اور مقرر اُن کی ماری نسل ہوگی۔	پیشتر مسیح سے ۵۱۰ کے قریب
۲۲:۲۲ اور ۲۳:۲۲	۱ خداوند کا کلم پھر دو بارہ یروسیاہ پر نازل ہوا، جس وقت وہ قیدخانے کے صحن میں قید تھا، اور اُسنے کہا،	۱	
۲۲:۲۲ اور ۲۳:۲۲	۲ خداوند جو یہہ کرتا ہے، خداوند جو اُسکا بانی اور قائم کرنیوالا ہے، یوں کہتا؛	۲	
۲۳:۱۰ اور ۲۳:۱۰	خداوند اُسکا نام ہے، ۳ کہ مجھے پکارا اور میں تجھے جواب دینگا، اور تیری اور گہری چیزوں کو، جنہیں تو نہیں جانتا، میں تجھے پر ظاہر کرونگا۔ ۴ کیونکہ	۳ اور ۴	
۲۳:۱۰ اور ۲۳:۱۰	خداوند اسرائیل کا خدا، اِس شہر کے گھروں کی بابت، اور یہوداہ کے بادشاہوں کے گھروں کی بابت، جو دمدموں اور تلوار کے باعث سے ڈھائے گئے ہیں، یوں	۵ اور ۶	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	کہتا ہے، ۵ وہ کسدیوں سے لڑنے آئے ہیں، اور اُن کو آدمیوں کی لاشوں سے بہرنے کو آئے، جنہیں میں نے اپنے غضب و قہر سے قتل کیا ہے، اور جنکی ساری خباثت کے لیئے میں نے اِس شہر سے اپنا منہ چھپایا ہے۔ ۶ دیکھ، میں اُسے	۷ اور ۸	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	صحت اور شفا بخشونگا؛ میں انہیں چنگا کرونگا، اور اماں اور سچائی کی کثرت اُنپر ظاہر کرونگا، ۷ اور میں یہوداہ کی اسیری کی، اور اسرائیل کی اسیری کی حالت کو مبدل کرونگا، اور اُس طرح	۹ اور ۱۰	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	انہیں بنا کرونگا جیسے کہ وہ پہلے تھے۔ ۸ اور میں انہیں، اُنکی ساری شرارت سے جو انہوں نے میرے برخلاف کی ہے، پاک کرونگا؛ اور میں اُنکی ساری بدکاریاں، جنہیں وہ کرکے میرے گنہگار ہوئے، اور جن سے انہوں نے مجھ سے بغاوت کی ہے، معاف کرونگا۔	۱۱ اور ۱۲	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	۹ اور اُس سے میرا ایک فرخندہ نام ہوگا، جو زمین کی ساری قوموں کے آگے ستائش اور عزت کا باعث ہوگا، جس وقت وہ اُس نیکی کو، جو میں اُن سے کرتا ہوں، سنیںگی: اور اُس ساری	۱۳ اور ۱۴	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	بھلائی اور اقبال مندی کے سبب، جو میں	۱۵ اور ۱۶	
۲۳:۲۲ اور ۲۳:۲۲	۱۷ کہ خداوند یوں کہتا ہے، کہ ایسا نہ ہوگا، کہ اسرائیل کے گھرانے کے نصبت	۱۷ اور ۱۸	

پیشانی	پر پتھلے کے لیے داؤد پاس آدمی کی کمٹی ہوگی؛ ۱۸ اور میرے حضور میں بھی، گاہنوں اور لوہوں میں سے، جو میرے آگے سوخنی قربانیاں گذرائیں، اور ہدسے چڑھاؤں، اور ہمیشہ کی قربانی کریں، آدمی کی کمٹی نہ ہوگی۔	پیشانی
۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰	۱۹ پھر خداوند کا کلام یرمیاہ کو پہنچا، اور اُس نے کہا، ۲۰ خداوند بوں کہتا ہے، کہ اگر تم میرا وہ عہد جو میں نے تم سے کیا، اور میرا وہ عہد جو میں نے رات سے کیا، توڑ سکتے، کہ دن اپنے وقت پر اور رات اپنے ہی وقت پر نہ ہو، ۲۱ تو بسا بھی ہو سکتا کہ وہ عہد جو میں نے اپنے بندے داؤد سے کیا ہی توڑا جاوے، کہ اُس کے تحت ہر بادشاہی کرنے کو بیٹا نہ ہو، اور لوہی گاہنوں سے بھی، جو میری خدمت کرے ہں، میرا عہد توڑا جائے۔ ۲۲ جیسا کہ آسمان کا لشکر گننے میں نہیں آتا، اور سمندر کی ریت دہی نہیں جاے، بسا ہی میں اپنے بندے داؤد کی نسل کو، اور لوہوں کو، جو میری خدمت کرے ہں، فراوانی بخشونگا۔ ۲۳ پھر خداوند کا کلام یرمیاہ کو پہنچا، اور اُس نے کہا، ۲۴ کیا تو نے یہ نہیں دیکھا، کہ یہ لوگ کیا کہتے ہں، کہ جن دو گھرانوں کو خداوند نے چنا، اُس نے انہیں رد کر دیا؟ اسی طرح وہ میری اُمت کو حقیر جانے ہں، کہ گونا گے نزدیک وہ قوم رہے نہیں۔ ۲۵ خداوند بوں کہتا ہے، کہ اگر تین رات کے ساتھ میرا عہد نہ ہو، اور اگر میں نے آسمان اور زمین کا نظام مقرر نہیں کیا ہو، ۲۶ تو میں یعقوب کی نسل کو، اور اپنے بندے داؤد کو رد کر دوںگا، یہاں تک کہ میں ابرہام اور اسحاق اور یعقوب کی نسل پر حکومت کرنے کے لیے اُس کے فرزندوں میں سے کسی کو نہ لوں، بلکہ میں اُنکی اسیری کو مبدل کروںگا، اور اُن پر رحمت کروںگا	۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰
۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰	۳۴ اِس نام سے کہ ۱۔ یرمیاہ صدقیاہ اور شہر کے لوگوں کو کہ اِس کتب خانہ کی خبر آگے سے دیا ہے۔ ۲۔ اور وہاں اپنے نظم لکھتی آزاد کرے۔ اور پھر ہندوئی کرے اُن کو بگڑے بگڑے، اِس ناموں کے سب سے اِس کو تمام اِس سے مدعا اور وہاں ہندوئی کے پھر سے گزار کرے۔	۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰
۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰	۳۵ وہ کلام، جو خداوند کی طرف سے یرمیاہ پر نازل ہوا، جس وقت بابل کا بادشاہ نبوکدنصر، اور اُسکی ساری فوج، اور اُسکی مملکت کی ساری بادشاہنیں، جو اُسکی تابع تھیں، اور ساری قومیں یروسلیم سے اور اُسکے سارے شہروں سے لڑتی تھیں، اور اُس نے کہا، ۲ کہ خداوند اسرائیل کا خدا یوں کہتا ہے، کہ جا، اور یہوداہ کے بادشاہ صدقیاہ سے منگام ہو، اور اُس سے کہہ، کہ خداوند بوں کہتا ہے، دنکہ، میں اِس شہر کو بابل کے بادشاہ کے قبضے میں کر دوںگا، اور وہ اُسے آگ سے جلاوےگا، ۳ اور تو اُسکے ہاتھ سے نہ نکل بچےگا، بلکہ یقیناً پکڑا جائیگا، اور اُسکے ہاتھ میں حوالہ کیا جائیگا، اور میری آنکھیں بابل کے بادشاہ کی آنکھوں کو دیکھیںگی، اور وہ روبرو تجھ سے بایں کرےگا، اور تو بابل میں جائیگا۔ ۴ تسر بھی، اِس یہوداہ کے بادشاہ صدقیاہ، خداوند کا کلام سن، خداوند نے میری نابت بوں کہا ہے، کہ تو نلوار سے نہ مرےگا، ۵ تو اِس کی حالت میں مرےگا، اور حسطرح تیرے باپ دادوں کے لیے، اُن بادشاہوں کے واسطے جو تجھ سے آگے سے، حوشدوئیاں جلائے تھے، تیرے لبتے بھی جلاوےگے، اور تجھ پر بوحہ کرے، اور کہے، کہ خداوند کا کیونکہ میں نے نہ نانت کہی، خداوند کہتا ہے، ۶ تب یرمیاہ نبی نے نہ ساری باتیں یہوداہ کے بادشاہ صدقیاہ سے یروسلیم میں کہیں، ۷ جس وقت بابل کے بادشاہ کی فوج یروسلیم سے اور یہوداہ کے سارے شہروں سے جو بچ رہے تھے، اور لکھس اور غزیرہ سے لڑتی تھی، کیونکہ بے حصہ شہر یہوداہ کے شہروں میں سے بچ رہے تھے، ۸ وہ کلام جو خداوند کی طرف سے یرمیاہ کو پہنچا، بعد اُسکے کہ صدقیاہ	۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰
۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰	۳۶ اِس نام سے کہ ۱۔ یرمیاہ صدقیاہ اور شہر کے لوگوں کو کہ اِس کتب خانہ کی خبر آگے سے دیا ہے۔ ۲۔ اور وہاں اپنے نظم لکھتی آزاد کرے۔ اور پھر ہندوئی کرے اُن کو بگڑے بگڑے، اِس ناموں کے سب سے اِس کو تمام اِس سے مدعا اور وہاں ہندوئی کے پھر سے گزار کرے۔	۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰

<p>پیشتر مسیح سے ۵۹۱ کے قریب ۱۰:۳۲ ۱۰:۳۳ ۱۰:۳۴ ۱۰:۳۵ ۱۰:۳۶ ۱۰:۳۷ ۱۰:۳۸ ۱۰:۳۹ ۱۰:۴۰ ۱۰:۴۱ ۱۰:۴۲ ۱۰:۴۳ ۱۰:۴۴ ۱۰:۴۵ ۱۰:۴۶ ۱۰:۴۷ ۱۰:۴۸ ۱۰:۴۹ ۱۰:۵۰ ۱۰:۵۱ ۱۰:۵۲ ۱۰:۵۳ ۱۰:۵۴ ۱۰:۵۵ ۱۰:۵۶ ۱۰:۵۷ ۱۰:۵۸ ۱۰:۵۹ ۱۱:۰۰ ۱۱:۰۱ ۱۱:۰۲ ۱۱:۰۳ ۱۱:۰۴ ۱۱:۰۵ ۱۱:۰۶ ۱۱:۰۷ ۱۱:۰۸ ۱۱:۰۹ ۱۱:۱۰ ۱۱:۱۱ ۱۱:۱۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۴ ۱۱:۱۵ ۱۱:۱۶ ۱۱:۱۷ ۱۱:۱۸ ۱۱:۱۹ ۱۱:۲۰ ۱۱:۲۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۲۳ ۱۱:۲۴ ۱۱:۲۵ ۱۱:۲۶ ۱۱:۲۷ ۱۱:۲۸ ۱۱:۲۹ ۱۱:۳۰ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۲:۰۰ ۱۲:۰۱ ۱۲:۰۲ ۱۲:۰۳ ۱۲:۰۴ ۱۲:۰۵ ۱۲:۰۶ ۱۲:۰۷ ۱۲:۰۸ ۱۲:۰۹ ۱۲:۱۰ ۱۲:۱۱ ۱۲:۱۲ ۱۲:۱۳ ۱۲:۱۴ ۱۲:۱۵ ۱۲:۱۶ ۱۲:۱۷ ۱۲:۱۸ ۱۲:۱۹ ۱۲:۲۰ ۱۲:۲۱ ۱۲:۲۲ ۱۲:۲۳ ۱۲:۲۴ ۱۲:۲۵ ۱۲:۲۶ ۱۲:۲۷ ۱۲:۲۸ ۱۲:۲۹ ۱۲:۳۰ ۱۲:۳۱ ۱۲:۳۲ ۱۲:۳۳ ۱۲:۳۴ ۱۲:۳۵ ۱۲:۳۶ ۱۲:۳۷ ۱۲:۳۸ ۱۲:۳۹ ۱۲:۴۰ ۱۲:۴۱ ۱۲:۴۲ ۱۲:۴۳ ۱۲:۴۴ ۱۲:۴۵ ۱۲:۴۶ ۱۲:۴۷ ۱۲:۴۸ ۱۲:۴۹ ۱۲:۵۰ ۱۲:۵۱ ۱۲:۵۲ ۱۲:۵۳ ۱۲:۵۴ ۱۲:۵۵ ۱۲:۵۶ ۱۲:۵۷ ۱۲:۵۸ ۱۲:۵۹ ۱۳:۰۰</p>	<p>خداوند یوں کہتا ہی، کہ تم نے میری نہ سنی، کہ ہر ایک اپنے بھائی کو، اور ہر ایک اپنے چھوسی کو اُسکی آزادی کا مودہ دیوہ: دیکھ، خداوند کہتا ہی، میں تمہیں تلوار اور روبا اور گالہ کی آزادی کا مودہ دیتا ہوں؛ اور میں تمہیں زمین کی ساری بادشاہتوں کے حوالہ کرونگا، کہ تم اضطراب میں گرفتار ہو، ۱۸ اور میں اُن آدمیوں کو، جنہوں نے مجھ سے عہدشکنی کی، اور اُس عہد کی باتیں، جسے اُنہوں نے میرے حضور باندھا ہی، پوری نہیں کیں، جب بچترے کو دو تکرے کیئے اور اُن تکرؤں کے بیچ میں سے ہوکے گذرے، ۱۹ یعنی، یہوداہ کے سردار اور یروسلیم کے سردار اور خوچے، اور کاہن، اور زمین کی ساری قوم، جو بچترے کے تکرؤں کے درمیان گذری، ۲۰ ہاں، میں اُنہیں اُنکے دشمنوں کے ہاتھ میں، اور اُنکے ہاتھ میں جو اُنکی جان کے خواہاں ہیں، حوالہ کرونگا: اور اُنکی لاشیں ہوائی پرندوں اور زمین کے درندوں کی خوراک ہونگی۔ ۲۱ اور میں یہوداہ کے بادشاہ صدقیاہ کو، اور اُسکے سرداروں کو، اُنکے دشمنوں کے ہاتھ میں، اور اُنکے ہاتھ میں جو اُنکی جان کے خواہاں ہیں، اور بابل کے بادشاہ کی فوج کے ہاتھ میں، جو تم کو چھوڑکے چلا گیا، کر دونگا۔ ۲۲ دیکھ، میں حکم کرونگا، خداوند کہتا ہی، اور اُنہیں پھر اِس شہر پر چرھا ڈونگا؛ اور وہ اُس سے لڑینگے، اور اُسے لے لینگے، اور اُسے آگ سے جلاونگے؛ اور میں یہوداہ کے شہروں کو ویران کر دونگا، کہ اُن میں ایک پسنديوالا نہ ہو۔</p> <p style="text-align: center;">باب ۳۵</p> <p>اس باب میں ۱ رکھوسن کی فرمانبرداری کی طرف کی جاتی، ۱۲ اور رکھوسن نے یہودیوں کی نادمانی باعث ملکیت کا تہزئی جانی، ۱۸ خدا رکھوسن کو اُس کی فرمانبرداری کے سبب، برکت دیا ہی</p> <p>وہ کلم، جو یہوداہ کے بادشاہ یہویقیم بن یوسیاہ کے دنوں میں خداوند کی طرف سے برمیاء کو پہنچا، اور اُسنے کہا،</p>	<p>بادشاہ نے، یروسلیم کے سارے لوگوں کے ساتھ قول قرار کرکے، اُنکی آزادی کی منادی کی تھی؛ کہ ہر ایک اپنے غلام کو، اور ہر ایک اپنی لونڈی کو، عبرانی مرد یا عبرانی عورت کو آزاد کر دے؛ کہ کوئی اپنے یہودی بھائی سے خدمت نہ کراوے۔ ۱۰ اور جب سارے سرداروں نے، اور سارے لوگوں نے، جو اِس عہد میں شامل تھے، سنا، کہ ہر ایک کو ڈرم ہی، کہ اپنے غلام اور اپنی لونڈی کو آزاد کرے، اور پھر اُسے خدمت نہ کراوے، تو اُنہوں نے مانا، اور اُنہیں چھوڑ دیا۔ ۱۱ پر بعد اُسکے وہ پھر گئے؛ اور اُن غلاموں اور لونڈیوں کو، جنہیں اُنہوں نے آزاد کیا تھا، پکڑکے پھر لے آئے، اور اُنہیں تابع کیا، کہ غلام اور لونڈیاں ہوویں۔ ۱۲ سو خداوند کا کلم خداوند کی طرف سے برمیاء پر نازل ہوا، اور اُس نے کہا، ۱۳ خداوند اِسرائیل کا خدا یوں کہتا ہی، کہ میں نے تمہارے باپ دادوں کے ساتھ، جس دن میں اُنہیں زمین مصر سے، اور غلام خانے سے نکال لیا، یہ کہکے عہد باندھا، ۱۴ کہ سات سات برس کی لانتھا میں تم میں سے ہر ایک اپنے بھائی عبرانی مرد کو، جو تیرے ہاتھ بیچا گیا ہو، آزاد کر دے؛ اور جب اُسنے چھ برس تک تیری خدمت کی، تو اُسے اپنے پاس سے چھوڑ دے؛ پر تمہارے باپ دادوں نے میری نہ سنی، نہ اپنا کان لگایا۔ ۱۵ اور آج ہی کے دن تم پھرکے اور ہی ہو گئے تھے، اور تم نے میری نظر میں نیکوکاری کی تھی، کہ ہر ایک نے اپنے چھوسی کو آزادی کا مودہ دیا؛ اور تم نے اُس گھر میں، جو میرے نام کا کہلانا ہی، میرے حضور عہد باندھا تھا؛ ۱۶ پر تم نے پھر پرکشتہ ہوکے میرے نام کو ناپاک کیا، اور ہر ایک نے اپنے غلام کو، اور ہر ایک نے اپنی لونڈی کو، جنہیں اُسنے اُن کی مرضی کے موافق آزاد کیا تھا، پھر پکڑ لیا، اور اُنہیں پھر تابع میں لائے، کہ وہ تمہارے لیے غلام اور لونڈیاں بنیں۔ ۱۷ اِسلیئے</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۵۹۱ کے قریب ۱۰:۳۲ ۱۰:۳۳ ۱۰:۳۴ ۱۰:۳۵ ۱۰:۳۶ ۱۰:۳۷ ۱۰:۳۸ ۱۰:۳۹ ۱۰:۴۰ ۱۰:۴۱ ۱۰:۴۲ ۱۰:۴۳ ۱۰:۴۴ ۱۰:۴۵ ۱۰:۴۶ ۱۰:۴۷ ۱۰:۴۸ ۱۰:۴۹ ۱۰:۵۰ ۱۰:۵۱ ۱۰:۵۲ ۱۰:۵۳ ۱۰:۵۴ ۱۰:۵۵ ۱۰:۵۶ ۱۰:۵۷ ۱۰:۵۸ ۱۰:۵۹ ۱۱:۰۰ ۱۱:۰۱ ۱۱:۰۲ ۱۱:۰۳ ۱۱:۰۴ ۱۱:۰۵ ۱۱:۰۶ ۱۱:۰۷ ۱۱:۰۸ ۱۱:۰۹ ۱۱:۱۰ ۱۱:۱۱ ۱۱:۱۲ ۱۱:۱۳ ۱۱:۱۴ ۱۱:۱۵ ۱۱:۱۶ ۱۱:۱۷ ۱۱:۱۸ ۱۱:۱۹ ۱۱:۲۰ ۱۱:۲۱ ۱۱:۲۲ ۱۱:۲۳ ۱۱:۲۴ ۱۱:۲۵ ۱۱:۲۶ ۱۱:۲۷ ۱۱:۲۸ ۱۱:۲۹ ۱۱:۳۰ ۱۱:۳۱ ۱۱:۳۲ ۱۱:۳۳ ۱۱:۳۴ ۱۱:۳۵ ۱۱:۳۶ ۱۱:۳۷ ۱۱:۳۸ ۱۱:۳۹ ۱۱:۴۰ ۱۱:۴۱ ۱۱:۴۲ ۱۱:۴۳ ۱۱:۴۴ ۱۱:۴۵ ۱۱:۴۶ ۱۱:۴۷ ۱۱:۴۸ ۱۱:۴۹ ۱۱:۵۰ ۱۱:۵۱ ۱۱:۵۲ ۱۱:۵۳ ۱۱:۵۴ ۱۱:۵۵ ۱۱:۵۶ ۱۱:۵۷ ۱۱:۵۸ ۱۱:۵۹ ۱۲:۰۰ ۱۲:۰۱ ۱۲:۰۲ ۱۲:۰۳ ۱۲:۰۴ ۱۲:۰۵ ۱۲:۰۶ ۱۲:۰۷ ۱۲:۰۸ ۱۲:۰۹ ۱۲:۱۰ ۱۲:۱۱ ۱۲:۱۲ ۱۲:۱۳ ۱۲:۱۴ ۱۲:۱۵ ۱۲:۱۶ ۱۲:۱۷ ۱۲:۱۸ ۱۲:۱۹ ۱۲:۲۰ ۱۲:۲۱ ۱۲:۲۲ ۱۲:۲۳ ۱۲:۲۴ ۱۲:۲۵ ۱۲:۲۶ ۱۲:۲۷ ۱۲:۲۸ ۱۲:۲۹ ۱۲:۳۰ ۱۲:۳۱ ۱۲:۳۲ ۱۲:۳۳ ۱۲:۳۴ ۱۲:۳۵ ۱۲:۳۶ ۱۲:۳۷ ۱۲:۳۸ ۱۲:۳۹ ۱۲:۴۰ ۱۲:۴۱ ۱۲:۴۲ ۱۲:۴۳ ۱۲:۴۴ ۱۲:۴۵ ۱۲:۴۶ ۱۲:۴۷ ۱۲:۴۸ ۱۲:۴۹ ۱۲:۵۰ ۱۲:۵۱ ۱۲:۵۲ ۱۲:۵۳ ۱۲:۵۴ ۱۲:۵۵ ۱۲:۵۶ ۱۲:۵۷ ۱۲:۵۸ ۱۲:۵۹ ۱۳:۰۰</p>
--	---	--	--

پیشتر	۱۲ تب خداوند کا کلام برصیاء پر	۲ کہ تو رنگابیوں کے گھر جا، اور ان سے	پیشتر
۶۰۷	نزل ہوا، اور اُس نے کہا، ۱۳ کہ رب الافواج	کلام کر، اور انہیں خداوند کے گھر میں لا،	۶۰۷
۶۰۷	اسرائیل کا خدا بنوں کہنا ہی، کہ جا،	اور اُسکی کوتھریوں میں سے ۵ ایک کے بیچ	۶۰۷
۶۰۷	اور یہوداہ کے آدمیوں اور بروسلم کے	۱۰ میں انہیں پہنچا دے، اور انہیں می پلا،	۶۰۷
۶۰۷	باشندوں کو بنوں کہہ، کیا تم نصیحت	۳ تب میں نے برداء بن برصیاء بن	۶۰۷
۶۰۷	قبل نہ کرو گے، کہ میری نادیں سنو،	حضدیاہ، اور اُسکے بھائیوں، اور اُس کے	۶۰۷
۶۰۷	خداوند کہتا ہی؟ ۱۴ حو داتیں بوندب	سارے بیٹوں، اور رنگابیوں کے سارے گھرانے	۶۰۷
۶۰۷	بن رنگاب نے اپنے بیٹوں کو فرمائیں، کہ	کو ساتھ لیا، ۱۵ اور میں انہیں خداوند	۶۰۷
۶۰۷	می نہ پیو، سو وہ بجا لائے؛ کہ وہ آج	کے گھر میں، مرد خدا بجدلیاہ کے بیٹے	۶۰۷
۶۰۷	کے دن تک می نہیں پیسے ہیں، بلکہ	حداں کے بیٹوں کی کوتھری میں لیا، حور	۶۰۷
۶۰۷	انہوں نے اپنے داب کے حنم کو مانا ہی:	سرداروں کی کوتھری کے نزدیک تھی، حو	۶۰۷
۶۰۷	لیکن میں نے تم سے کہا ہی، صبح سویرے	سلوم کے بیٹے معصیاء دربان کی کوتھری	۶۰۷
۶۰۷	اٹھکے کہا، اور تم نے میری نہ سنی،	نے اوپر تھی، ۵ اور میں نے می بھرے	۶۰۷
۶۰۷	۱۵ کیونکہ میں نے اپنے سارے خدمت	ہوئے قدح اور پیالے رنگابیوں کے گھرانے کے	۶۰۷
۶۰۷	گذار ندیوں کو بھرے پس بھیجا ہی،	بیٹوں کے آگے رکھ دئے، اور اُسے کہا،	۶۰۷
۶۰۷	اور سویرے اُتھکے بھجا، اور کہا، کہ تم ہر	کہ می پلو، ۶ پر انہوں نے کہا، کہ ہم	۶۰۷
۶۰۷	ایک ایسی سرب راہ سے بھرو، اور اپنے	می نہ پیندیکے: کیونکہ ہمارے داب	۶۰۷
۶۰۷	کاموں کو سدھارو، اور بیگانے لالہوں کے	بوندب بن رنگاب نے ہم کو بہ کہکے	۶۰۷
۶۰۷	پیچھے نہ جاو، کہ اُنکی بندگی کرو،	حکم دنا، کہ تم می نہ پینا، نہ نم، نہ	۶۰۷
۶۰۷	اور حو سرزمین میں نے تمہیں اور تمہارے	نہ ہارے بیٹے، ہمیشہ تک: ۷ اور نہ	۶۰۷
۶۰۷	داب دادوں کو دی ہی تم اس میں	گھر نذا، نہ بیچ بونا، نہ تاکستان لگانا،	۶۰۷
۶۰۷	نسو گے۔ پر تم نے نہ کان لگانا، نہ میری	نہ اُنکا مالک ہونا: لیکن عمر بھر خیموں	۶۰۷
۶۰۷	سنی، ۱۶ اس سب سے کہ بوندب	میں رہنا؛ تاکہ جس سرزمین میں تم	۶۰۷
۶۰۷	بن رنگاب کے بیٹے اپنے داب کے حکم	مسافر ہو، بہت دنوں تک جینے رہو۔	۶۰۷
۶۰۷	کو، حہ اُسے انہیں دنا تھا، بجا لائے؛ پر	۸ چنانچہ ہم نے اپنے داب بوندب بن	۶۰۷
۶۰۷	اس وہ نے میری نہ سنی: ۱۷ اس	رنگاب کی آوار سنی، حو کچھ اُس نے	۶۰۷
۶۰۷	لیئے خداوند، رب الافواج، اسرائیل کا	ہمیں حکم دنا، کہ ہم، اور ہماری حوروں،	۶۰۷
۶۰۷	خدا، بنوں کہنا ہی، دیکھ، میں یہوداہ	اور ہمارے بیٹے، اور ہماری بیٹیاں، عمر	۶۰۷
۶۰۷	پر، و بروسلم کے سارے باشندوں پر وہ	بھر می نہ پیو بن: ۹ اور ہم ایسے رھنے	۶۰۷
۶۰۷	سارے بنا، جو میں نے اُسے کہی ہی،	کے لیئے گھر نہ بناو بن؛ اور ہم تاکستان	۶۰۷
۶۰۷	دارل کرونگ: کیونکہ میں نے انہیں کہا	اور کھیت اور بیج نہیں رکھتے ہیں:	۶۰۷
۶۰۷	ہی، پر انہوں نے نہ سنا، اور میں نے	۱۰ پر ہم خیموں میں بسے ہیں، اور ہم	۶۰۷
۶۰۷	انہیں بلانا ہی، پر اُنوں نے حواہ نہ دنا،	نے فرمائندگاری کی، اور جو کچھ ہمارے	۶۰۷
۶۰۷	۱ اور برصیاء نے رنگابیوں کے گھرانے سے	داب بوندب نے ہمیں حکم دنا ہم نے	۶۰۷
۶۰۷	کہا، کہ رب الافواج اسرائیل کا خدا بنوں	اُسپر عمل کیا ہی، ۱۱ لیکن بنوں ہوا،	۶۰۷
۶۰۷	کہتا ہی، ازنسکہ تم نے اپنے باب بوندب	کہ حب نابل کا بادشاہ نبوکد نصر اس	۶۰۷
۶۰۷	کے حکم کو مانا ہی، اور اُس کی ساری	سرزمین پر چڑھ آیا، تو ہم نے کہا، کہ	۶۰۷
۶۰۷	وصیوں پر عمل کیا ہی، اور حو کچھ	آو، ہم کسدیوں کی فوج کے آگے سے اور	۶۰۷
۶۰۷	اُسے تمہیں فرما، سو تم نے کیا ہی:	ارامیوں کی فوج کے آگے سے بروسلم کو	۶۰۷
۶۰۷	۱۱ اس لبتے رب الافواج اسرائیل کا خدا	چلے حاون: توہیں ہم بروسلم میں	۶۰۷
۶۰۷		سنے ہیں.	۶۰۷

پیشتر
مسیح

۶۰۷
کے قریب

۱۱۰:۱۱۰

۰

۱

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

یوں کہتا ہے، کہ یوندنب بن ریکاب کے
لیئے، آدمی کی کمی، جو کہ میرے حضور
میں گھرا ہووے، کدھی نہ ہوگی۔
باب ۳۶

اس باب میں، کہ یرومیاء باروک کے حوالہ سے اپنی
پیشگوئی ظہور کرانا، اور وہی آدمی، حکم پاک،
اس لئے کو جماعت کے درمیان پڑھ لینا، ۱۱ سرداران
اس کی خبر میکایاہ کے وسیلے سے پاکہ یہودی کو بھیجے کہ
طومار کو لیتے آوے، اور اسے ان کے روبرو پڑھے، ۱۱ وہ
باروک کو چنانچہ وہ اور یرومیاء دونوں آپ کو چھوڑیں۔
۲۰ شاہ یہویرام، اس حال سے آگاہ ہو جاگے، طومار کی کئی
ایک باتیں سنا، تب اسے کالے جلا ڈالا، ۲۱ یرومیاء ان
آحوں کی خبر دیتا جو اس پر ہوئی، ۲۲ باروک اس
طومار کی نقل کرتا، اور نبی کی اور باتیں اس میں
حامل کر دیتا۔

اور یوں ہوا، کہ یہوداہ کے بادشاہ یہویقیم
بن یوسیاء کے چوتھے برس میں یہ کلام
خداوند کی طرف سے یرومیاء کو پہنچا، اور
اس نے کہا، ۲ کہ کتاب کا ایک طومار
اپنے لیئے لے، اور ساری باتیں جو میں
نے اسرائیل کی بابت، اور یہوداہ کی
بابت، اور ساری قوموں کی بابت تجھے
سے کہیں، اس دن سے لیئے کہ میں
تجھ سے کہنے لگا، ہاں، یوسیاء کے دنوں سے
آج کے دن تک، اس میں لکھ، ۳ شاید
کہ یہوداہ کا گھرانہ اس ساری بلا کا حال،
جو میں ان پر نازل کرنے کا ارادہ رکھتا
ہوں، سنے، کہ وہ ہر ایک اپنی بدراہی
سے باز آویں، اور میں انکی شرارت اور
خطا کو معاف کروں، ۴ تب یرومیاء
نے باروک بن نیریاء کو بلا یا: اور باروک
نے خداوند کی ساری باتیں یرومیاء کے منہ
سے، جو اُس نے اسے کہی تھیں، کتاب کے اس
طومار میں لکھیں، ۵ اور یرومیاء نے باروک
کو حکم دیا، اور کہا، کہ میں توقید ہوں،
میں خداوند کے گھر میں نہیں جا سکتا
ہوں: ۶ پر تو جا، اور خداوند کی وہ
باتیں، جو تو نے میرے کہے سے اس طومار
میں لکھی ہیں، خداوند کے گھر میں،
روزے کے دن، لوگوں کے سامنے پڑھ سنا،
اور سارے یہوداہ کے سامنے بھی، جو اپنے
شہروں سے آئے ہوں، تو وہی باتیں پڑھے
سنا، ۷ شاید، کہ وہ منہ کے بل کر کے
خداوند سے مہلت کریں گے، اور وہ ہر

ایک اپنی بدراہی سے باز آویں گے: کیونکہ
خداوند کا غضب و قہر، جسے اس قوم
پر کہ سنایا ہی، شدید ہی، اور باروک
بن نیریاء نے سب کچھ، جو یرومیاء نبی
نے اُسکو فرمایا تھا، اُسکے مطابق کیا، اور
خداوند کے گھر میں خداوند کی وہ باتیں،
جو دفتر میں لکھی تھیں، پڑھ سنائیں۔
۹ اور یہوداہ کے بادشاہ یہویقیم بن یوسیاء
کے پانچویں برس کے نہیں پہلے میں
ایسا ہوا، کہ یروسلیم کے سارے لوگوں نے، اور
ان سارے لوگوں نے، جو یہوداہ کے شہروں
سے یروسلیم میں آئے تھے، خداوند کے آگے
روزے کی منادی کی، ۱۰ تب باروک نے
اس طومار میں یرومیاء کی باتیں خداوند
کے گھر کے بیچ، صافر جمیریاء بن سافن کی
کوٹھری میں، اوپر کے صحن کے درمیان،
خداوند کے گھر کے نئے دروازے کے آستانے
پر، سارے لوگوں کے سامنے پڑھ سنائیں۔
۱۱ جب میکایاہ بن جمیریاء بن سافن
نے، خداوند کی ساری باتوں کو جو اس
کتاب میں تھیں، سنا تھا، ۱۲ تب وہ
اُتر کے بادشاہ کے گھر، صافر کی کوٹھری
میں، گیا: اور دیکھ، سب سردار، یعنی
الیسمع صافر، اور دلایاہ بن سمعیاء، اور
لائان بن عکبور، اور جمیریاء بن سافن، اور
صدقیاء بن حنئیاء، اور سارے سردار، وہاں
بیٹھے تھے، ۱۳ تب میکایاہ نے وہ
ساری باتیں جو اُس نے سنی تھیں، جب
بروک کتاب لوگوں کے آگے پڑھتا تھا، ان
سے کہیں، ۱۴ اور سارے سرداروں نے
یہودی بن نئیفاء بن سلمیاء بن کوشی
سے باروک کے پاس یہ کہلا بھیجا، کہ وہ
طومار، جو تو نے لوگوں کے آگے پڑھا ہی،
اپنے ہاتھ میں لے، اور چلا آ۔ سو باروک
بن نیریاء طومار کو اپنے ہاتھ میں لیکے
انکے پاس آیا، ۱۵ اور انہوں نے اسے کہا،
کہ اب بیٹھ جا، اور ہمارے روبرو یہ پڑھے
سنا، تب باروک نے اسے انکے سامنے پڑھے
سنایا، ۱۶ اور ایسا ہوا، کہ جب انہوں نے
وہ ساری باتیں سنیں، تو وہ آپس میں ڈر

پیشتر
مسیح

۶۰۷
کے قریب

۱۱۰:۱۱۰

۰

۱

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

یہودیت
۲۰۶
کے باب

گئے، اور باروک سے کہا، کہ بے ساری باتیں ہم یقیناً بادشاہ پر آشکارا کرینگے۔ ۱۷ اور انہوں نے بہ کہے بروک سے پوچھا، کہ ہم سے کہہ، کہ تو نے بے ساری باتیں اُسکے منہ سے کیوں کر لکھیں؟ ۱۸ ذب باروک نے اُسے کہا، کہ وہ بے ساری باتیں میرے اپنے منہ سے کہنا گیا، اور میں سیدھی سے کذاب میں لکھنا گیا ۱۹ تب سرداروں نے باروک کو کہا، کہ جا، اپنے تگن چمکا، تو اور برمیاء، اور کوئی نہ جانے کہ تم کہاں ہو۔

۱۰ اور وہ بادشاہ کے پاس صحن میں بنے، پر اُسے نے اُس طومار کو اِلیسمع صافر کی کوتھری میں رکھ چھوڑا، اور سارا مضمون بادشاہ کو کہ سنا۔ ۲۱ تب بادشاہ نے یہودی کو پوچھا، کہ طومار لائے اور وہ اُسے اِلیسمع صافر ہی کوتھری میں سے لے آیا: اور یہودی نے بادشاہ کے آگے اور سارے سرداروں کے آگے، جو بادشاہ کے حضور کھڑے تھے، اُسے پڑھ کے سنا۔ ۲۲ اور بادشاہ حیرت سے اُسے دیکھا تھا، کہ تو اُسے پڑھا تھا، وہاں انگیتھی میں اُسکے حضور آگے روس تھی۔ ۲۳ اور ایسا ہوا، کہ جب یہودی نے میں حاضر ورن پڑھے تھے، تو اُس نے اُسے صافر کی چھری سے کاٹا، اور انگیتھی کی آگ میں ڈالا، بہاں نک کہ تمام طومار انگیتھی کی آگ سے بھسم ہوا۔ ۲۴ سو وہ نہ ڈرے، نہ انہوں نے اپنے کپڑے پڑے، نہ بادشاہ نے، نہ اُسکے ملازموں میں سے کسی نے، انہوں نے بہ سب باتیں سنی ہیں۔ ۲۵ لیکن اِناتان، اور دلانہ، اور جمرانہ نے بادشاہ سے عرض کی تھی، کہ طومار کو نہ جلائے: پر اُس نے اُنکی نہ سنی۔ ۲۶ اور بادشاہ نے شاہراہ پر حرمی ایل کو، اور شراہہ بن عری ایل، اور سلمیاء بن عبدی ایل کو حکم دیا، کہ باروک صافر اور برمیاء نبی کو پکرو: پر خداوند نے انہیں چھوڑا۔

۲۷ اور اُسکے بعد کہ بادشاہ نے طومار اور اُن باتوں کو، جو بروک نے برمیاء کے کہنے سے لکھا تھا، جلا کر اُسے خداوند کا بہ کلمہ

برمیاء کو پوچھا اور اُس نے کہا، کہ تو دوسرا طومار اپنے لپکے لے، اور اُس میں وہ سب سابق باتیں، جو اگلے طومار میں تھیں، جسے یہوداہ کے بادشاہ یہوہیم نے جلا دیا ہی لکھ۔ ۲۱ اور یہوداہ کے بادشاہ یہوہیم سے کہہ، کہ خداوند میں لکھنا ہی، کہ تو نے طومار کو جلا دیا، اور کہا ہی، کہ تو نے اُس میں ایسا لکھ لکھا ہی، کہ شاہ بدل بعداً آوگا، اور اِس سرزمین کو تارت کرنگا، اور ایسا ویران کر دنگا، کہ نہ تو اِسسان نہ حیوان اُس میں باقی رہیںگا؟ ۳۰ اِس لیے یہوداہ کے بادشاہ یہوہیم کی دانت خداوند میں لکھنا ہی، کہ اُسکی نسل میں سے کوئی نہ رہنکا جو داود کے نعت پر دیکھے اور اُسکی نسل یہوہیم کی جائیگی، ۳۱ کہ دن تو گرمی میں، اور رات کو پالے میں بری رہے۔ ۳۱ اور میں اُس کو، اور اُسکی نسل تو، اور اُسکے ملازموں کو، اُن کی سزائے کے سبب سرا دونگا، اور میں اُن کو، اور ہر ہوسم کے باشندوں پر، اور یہوداہ کے لوگوں پر، وہ ساری بلا جو میں نے اُن سے کہی ہی دے، کرونگا، براہوں سے نہ سنی۔

۳۲ تب برمیاء نے دوسرا طومار لے کر باروک بن نیریاہ صافر کو دیا، اور اُس نے اُس کذاب کی ساری باتیں، جسے یہوداہ کے بادشاہ یہوہیم نے آگ میں جلا دیا، برمیاء کے منہ سے اُس میں لکھیں اور اُنکے سوا۔ ویسے ہی نعت سی باتیں اُن میں ملائیں۔

۳۷ باب

اس ماں میں، کہ اِرمون کی فوج کے نکلنے کے باعث کدھی ہوسم کا صافر چھوڑ دیا اور چلے جانے اور اُس وقت صدقہاہ یہوداہ کو پہلا بھگا کہ وہ اُس کے پاس دعا مانگے۔ ۱ برمیاء اِنہام سے خبر دیا کہ کدھی سرور پھر آوینگے، اور شہر کو لے لینگے۔ ۱۱ نبی کو پکرو جانکہ وہ اُسے پکرو، اور بھگے اور بھگے اور بھگے۔ ۱۱ نبی صدقہاہ کو خبر دیا کہ وہ اور اُس کے لوگ اسرور جانوگے۔ ۱۲ اِسی بات عرض کرنا کہ وہ ارادہ کیا چاہے: چاہے بادشاہ اُس پر کچھ مہربانی ظاہر کرے۔

۱۳ اور صدقہاہ بادشاہ بن ہوسیاء، جسے بابل کے بادشاہ نبوکدنصر نے یہوداہ کی

۱۱

۲۰۵ کے باب

<p>پیشتر مسیح ۵۱۰ — ۲۱:۳۸ ۲۱:۳۸ ۵۸۹ ۲:۲۲ اور ۱۳:۳۸ ۲۸ ۱:۳۸ اور ۱:۵۲</p>	<p>یہ کہے یرمیاہ نبی کو پکارا، کہ تو کسدیوں کی طرف بھاگا جاتا ہی۔ ۱۴ تب یرمیاہ نے کہا، کہ جھوٹے: میں کسدیوں کی طرف بھاگا نہیں جاتا ہوں۔ پر اُس نے اُسکی نہ سنی: سو لڑیاہ یرمیاہ کو پکر کے سرداروں کے پاس لیا۔ ۱۵ اور سردار یرمیاہ پر غصے ہوئے، اور اُسے مارا، اور یونقن صافر کے گھر میں اُسے قید کیا: کیونکہ اُنہوں نے اُس گھر کو قیدخانہ مقرر کیا تھا۔ ۱۶ جب یرمیاہ زندان میں اُسکے تہ خانوں میں داخل ہوا تھا، اور یرمیاہ وہاں بہت دنوں تک رہا تھا، ۱۷ تب صدقیہ بادشاہ نے آدمی بھیجکے اُسے نکلوایا: اور بادشاہ نے اپنے گھر میں اُس سے یہ کہے خفیئاً پوچھا، کہ کیا خداوند کی طرف سے کوئی کلام ہی؟ اور یرمیاہ نے کہا، کہ ہی: کیونکہ اُس نے کہا، کہ تو بابل کے بادشاہ کے ہانہ میں حوالہ کیا جائیگا۔ ۱۸ اور یرمیاہ نے صدقیہ بادشاہ سے کہا، کہ میں نے تیرا، اور تیرے ملازموں کا، اور اِس قوم کا کیا تصور کیا ہی، کہ تم نے مجھے قیدخانے میں ڈالا ہی؟ ۱۹ اب تمہارے نبی کہاں ہیں، جو یہ کہے تم سے نبوت کرتے تھے، کہ بابل کا بادشاہ تم پر اور اِس سرزمین پر نہ چڑھ آویگا؟ ۲۰ ای میرے خداوند بادشاہ، اب میری سنیلے: میری درخواست آپ کے سامنے قبول ہو، کہ مجھے یونقن صافر کے گھر میں نہ پھروا دیجیئے، نہ ہو کہ میں وہاں مرجاؤں۔ ۲۱ تب صدقیہ بادشاہ نے حکم کیا، کہ یرمیاہ کو قیدخانے کے صحن میں رکھیں، اور ہر روز روٹی کا ایک گردہ نانباٹیوں کے محلے سے لیکے اُسے دیا کریں، جب تک کہ سارے شہر کی روٹیاں چک نہ جائیں۔ اور یرمیاہ قیدخانے کے صحن میں رہا۔</p> <p>باب ۳۸</p> <p>اِس باب میں، کہ سردار برصغیر کے ایک ہمام سے ہزاروں کو نبی کو ملکہ کے پاس لے کر لے۔ ۲۰ ہر ملک شاہ سے عرض کرکے نبی کو کچھ آرام پہنچانا۔ ۱۶ نبی بادشاہ سے پوشیدہ ملاقات کرکے اُسے صلاح دینا، کہ اپنی جان بچاے کہ لہ کسدیوں سے بچ کرے۔ ۲۲ بادشاہ نے حکم دیا کہ اِس مشورے کا سارا حال سرداروں سے پوشیدہ رکھنا۔</p>	<p>سرزمین میں بادشاہ کیا تھا، کونیاہ بن یہویقیم کی جگہ پر بادشاہی کرتا تھا۔ ۲ لیکن نہ اُس نے، نہ اُسکے ملازموں نے، نہ ملک کے لوگوں نے، خداوند کی وہ باتیں سنیں، جو اُس نے یرمیاہ نبی کی معرفت کہی تھیں۔ ۳ اور صدقیہ بادشاہ نے یہوکل بن سلمیہ، اور صدقیہ بن معسیاہ کاہن سے یرمیاہ نبی کو کہلا بھیجا، کہ اب ہمارے لیکے خداوند ہمارے خدا سے دعا مانگ۔ ۴ ہنوز یرمیاہ لوگوں کے درمیان آیا جایا کرتا تھا: کیونکہ اُنہوں نے اُسے قیدخانے میں نہیں ڈالا تھا: ہ اِس وقت فرعون کی فوج مصر سے نکلی تھی، اور جب کسدیوں نے، جو یروسل کا محاصرہ کرتے تھے، اُنکا شہرہ سنا، وہ یروسل سے روانہ ہو گئے۔ ۶ تب خداوند کا یہ کلام یرمیاہ نبی کو پہنچا، اور اُس نے کہا، ۷ کہ خداوند اسرائیل کا خدا میں کہتا ہی، کہ تم یہوداہ کے بادشاہ سے، جس نے تمہیں میری طرف بھیجا، کہ مجھ سے سوال کرو، یوں کہو، دیکھ، فرعون کی فوج، جو تمہاری مدد کرنے کو نکلی ہی، اپنی سرزمین مصر کو پھر جائیگی۔ ۸ اور کسدی پھر آکے اِس شہر سے لڑینگے، اور اُسے لے لینگے، اور اُسے آگ سے جلاوینگے۔ ۹ خداوند یوں کہتا ہی، کہ تم اپنے تئیں یہ کہکے مت بھلاؤ، کہ کسدی ضرور ہم سے جانے رہینگے: کیونکہ وہ نہ جائینگے۔ ۱۰ اور اگرچہ تم کسدیوں کی ساری فوج کو، جو تم سے لڑتی ہی، مارتے، اور اُن میں سے صرف زخمی لوگ باقی رہنے، تد بھی وہ ہر ایک اپنے خیمہ سے اُٹھتے، اور اِس شہر کو پھونک دیتے۔ ۱۱ اور ایسا ہوا، کہ جب کسدیوں کی فوج فرعون کی فوج کے سبب یروسل کے سامنے سے کوچ کر گئی تھی، ۱۲ تب یرمیاہ بنیامین کی سرزمین میں جانے کو یروسل سے نکل گیا، کہ اپنا حصہ قوم کے درمیان وہاں سے لےوے۔ ۱۳ اور جب وہ بنیامین کے دروازے پر پہنچا، وہاں نگہبانوں کا ایک جمعدار تھا، جسکا نام لڑیاہ بن سلمیہ بن حننیاہ تھا: اور اُس نے</p>	<p>پیشتر مسیح ۵۱۱ ک ۲:۲۲ ۱۷ ۲:۳۱ ۱۰ ۲۳:۲۲ ۲:۳۱ ۱۳ ۵۱۰ ۲:۱۱ اور ۲۵:۵۲ ۲۳:۵۲ ۲:۲۲ جزی ۱۱:۱۱ ۲:۲۲</p>
---	---	---	--

پیشتر

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

۵۸۹

اس وقت سفلیاء بن سقل، اور جدلیاء بن قشور، اور یوکل بن سلمیاء، اور قشور بن ملکیاء نے وہ باتیں، جو برمیاء سارے لوگوں سے کہتا رہا، سلیں؛ کہ وہ کہتا تھا، ۲ خداوند یوں کہتا ہی، کہ جو اس شہر میں رہیگا، سو تلوار اور کل اور روبا سے مر جائیگا؛ اور جو کسدیوی میں جا ملیگا، سو جیلگیگا؛ اور اسکی جان اُسکے لئیے نذیمت ہوگی، اور وہ جینا رہیگا۔ ۳ خداوند یوں کہتا ہی، کہ بہ شہر بابل کے بادشاہ کی فوج کے قبضے میں یقیناً کر دیا جائیگا، اور وہ اُسے لے لیگا۔ ۴ اسلیئے سرداروں نے بادشاہ سے کہا، کہ ہم تیری منت کرتے ہیں، کہ اس مرد کو مار ڈال؛ کیونکہ وہ جنگی لوگوں کے ہاتھوں کو، جو اس شہر میں باقی رہے ہیں، اور سارے لوگوں کے ہاتھوں کو ایسی باتیں کہے سست کرتا ہی؛ کہ بہ شخص اس قوم کا خیرخواہ نہیں ہی، بلکہ بدخواہ ہی۔ ۵ تب صدقیاء بادشاہ نے کہا، دیکھو، وہ تمہارے قابو میں ہی۔ کیونکہ بادشاہ ایسا نہیں جو تمہاری مخالفت کرے۔ ۶ تب انہوں نے برمیاء کو پکڑ کے ملکیاء شاہزادے کی چوآن میں، جو قیدخانے کے صحن میں تھی، ڈال دیا؛ اور انہوں نے برمیاہ کو رسی باندھکے لٹکا دیا۔ اور چوآن میں کچھ باقی نہ تھا، کپچر تھی؛ اور برمیاہ کپچر میں دھس گیا، ۷ اور جب عبد ملک کوشی نے، جو بادشاہی گھر کے خواجہ سراؤں میں سے ایک تھا، سنا، کہ انہوں نے برمیاہ کو چوآن میں ڈال دیا ہی، اور بادشاہ بنیمین کے دروازے میں بیٹھا تھا۔ ۸ تب عبد ملک بادشاہ کے گھر سے نکلا، اور بادشاہ سے بہ عرض کی، اور کہا، ۹ کہ امی میرے خداوند بادشاہ، ان لوگوں نے جو کچھ برمیاہ نبی سے کیا سو ہرا کیا، کہ انہوں نے اُسے چوآن میں ڈال دیا ہی، اور جہاں وہ ہی ہوگا، سے مرے گیگا؛ کیونکہ شہر میں روتی نہیں ہی۔ ۱۰ تب بادشاہ نے عبد ملک کوشی کو یہ کہنے حکم دیا، کہ تو یہاں سے تیس آدمی لے اپنے ساتھ لے، اور برمیاہ نبی کو، پیشتر اس سے کہ وہ مر جائے، چوآن

میں سے نکال۔ ۱۱ اور عبد ملک ان آدمیوں کو جو اُسکے پاس تھے اپنے ساتھ لیکے بادشاہ کے گھر میں خزانے کے نقشے گیا، اور پرائے چترے اور پرائے سترے ہوئے لے وہاں سے لئیے، اور انہیں رسیوں سے چوآن میں برمیاہ کے پاس لٹکایا، ۱۲ اور عبد ملک کوشی نے برمیاہ سے کہا، کہ ان پرائے چتروں اور سترے ہوئے لٹوں کو رسی کے نیچے اپنی بھل تلے رکھ۔ اور برمیاہ نے ویسا ہی کیا۔ ۱۳ اور انہوں نے رسیوں سے برمیاہ کو کھینچا، اور چوآن سے نکالا؛ اور برمیاہ قیدخانے کے صحن میں رہا۔ ۱۴ تب صدقیاء بادشاہ نے برمیاہ نبی کے پاس لوگ بھیجے، اور اُسے خداوند کے گھر کے تیسرے مدخل میں اپنے پاس بلوا لیا؛ اور بادشاہ نے برمیاہ سے کہا، میں تجھ سے ایک بات پوچھنا ہوں؛ تو مجھ سے کچھ نہ چھپا۔ ۱۵ اور برمیاہ نے صدقیاء سے کہا، کہ اگر میں تجھ سے کہوں، تو کیا تو مجھے یقیناً قتل نہ کریگا؟ اور اگر میں تجھے صلاح دوں، تو میری نہ سلیگا؟ ۱۶ تب صدقیاء بادشاہ نے برمیاہ کے آگے پوشیدہ قسم کھا کے کہا، زندہ خداوند کی قسم، جسے میری یہ جان بنائی ہی، میں تجھے قتل نہ کرونگا، اور تجھے اُنکے ہاتھ میں، جو تیری جان کے خواہاں ہیں، حوالہ نہ کرونگا۔ ۱۷ اور برمیاہ نے صدقیاء سے کہا، کہ خداوند رب الافواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہی، یقیناً اگر تو نکلے بابل کے بادشاہ کے سرداروں میں جا ملیگا، تو تیری جان بچیکے، اور یہ شہر آگ سے جلایا نہ جائیگا؛ اور تو اور تیرا گھرانا جیلگیگا؛ ۱۸ پر اگر تو بابل کے بادشاہ کے سرداروں سے جانہ ملیگا، تو یہ شہر کسدیوں کے ہاتھ میں دبا جائیگا، اور وہ اُسے ہونک دینگے، اور تو اُن کے ہاتھ سے رہائی نہ پاویگا۔ ۱۹ اور صدقیاء بادشاہ نے برمیاہ سے کہا، کہ میں اُن یہودیوں سے ڈرتا ہوں، جو کسدیوں سے ملے ہوئے ہیں، نہ ہو کہ وہ مجھے اُنکے ہاتھ میں حوالہ کریں، اور وہ مجھ پر طعنے ماریں۔ ۲۰ اور برمیاہ نے کہا، وہ تجھے حوالہ نہ کریں گے۔

۱۱ صراہ میں
اپنی حالت
میں لے

<p>پیشتر مسیح سے ۵۸۱ — ۶۰۰ — ۶۰۱ — ۶۰۲ — ۶۰۳ — ۶۰۴ — ۶۰۵ — ۶۰۶ — ۶۰۷ — ۶۰۸ — ۶۰۹ — ۶۱۰ — ۶۱۱ — ۶۱۲ — ۶۱۳ — ۶۱۴ — ۶۱۵ — ۶۱۶ — ۶۱۷ — ۶۱۸ — ۶۱۹ — ۶۲۰ — ۶۲۱ — ۶۲۲ — ۶۲۳ — ۶۲۴ — ۶۲۵ — ۶۲۶ — ۶۲۷ — ۶۲۸ — ۶۲۹ — ۶۳۰ — ۶۳۱ — ۶۳۲ — ۶۳۳ — ۶۳۴ — ۶۳۵ — ۶۳۶ — ۶۳۷ — ۶۳۸ — ۶۳۹ — ۶۴۰ — ۶۴۱ — ۶۴۲ — ۶۴۳ — ۶۴۴ — ۶۴۵ — ۶۴۶ — ۶۴۷ — ۶۴۸ — ۶۴۹ — ۶۵۰ — ۶۵۱ — ۶۵۲ — ۶۵۳ — ۶۵۴ — ۶۵۵ — ۶۵۶ — ۶۵۷ — ۶۵۸ — ۶۵۹ — ۶۶۰ — ۶۶۱ — ۶۶۲ — ۶۶۳ — ۶۶۴ — ۶۶۵ — ۶۶۶ — ۶۶۷ — ۶۶۸ — ۶۶۹ — ۶۷۰ — ۶۷۱ — ۶۷۲ — ۶۷۳ — ۶۷۴ — ۶۷۵ — ۶۷۶ — ۶۷۷ — ۶۷۸ — ۶۷۹ — ۶۸۰ — ۶۸۱ — ۶۸۲ — ۶۸۳ — ۶۸۴ — ۶۸۵ — ۶۸۶ — ۶۸۷ — ۶۸۸ — ۶۸۹ — ۶۹۰ — ۶۹۱ — ۶۹۲ — ۶۹۳ — ۶۹۴ — ۶۹۵ — ۶۹۶ — ۶۹۷ — ۶۹۸ — ۶۹۹ — ۷۰۰</p>	<p>یہوداہ کے بادشاہ صدقیہ کے نویں برس کے دسویں مہینے میں بابل کا بادشاہ نبوکدنصر اپنی ساری فوج سمیت یروشلم پر چڑھ آیا، اور اُسکا محاصرہ کیا۔ ۲ صدقیہ کے گیارہویں برس کے چوتھے مہینے میں، اور اُس مہینے کی نویں تاریخ، شہر نے شکست پائی۔ ۳ اور بابل کے بادشاہ کے سارے سردار، یعنی نیرگل سرافر، سمجرنبو، سرسکیم، خوچوں کا سردار، نیرگل سرافر، مجوسیوں کا سردار اور بابل کے بادشاہ کے باقی سردار داخل ہوئے، اور درمیانی بھاتک پر بیٹھے۔ ۴ اور ایسا ہوا، کہ یہوداہ کا بادشاہ صدقیہ اور سارے جنگی مرد انہیں دیکھ کے بھاگے، اور رات کو بادشاہی باغ کی راہ اُس بھاتک سے، جو دو دیواروں کے درمیان ہی، شہر سے نکل گئے، اور بیابان کی راہ لی۔ ۵ یہ کسدیوں کی فوج نے اُن کا پیچھا کیا، اور یرنحو کے میدانوں میں صدقیہ کو جا ہی لیا، اور اُسے لیکے ربلاہ میں حماٹ کی زمین کے بیچ بابل کے بادشاہ نبوکدنصر کے حضور لائے، جہاں اُسے اُسپر فتویٰ دیا۔ ۶ اور بابل کے بادشاہ نے صدقیہ کے بیٹوں کو ربلاہ میں اُسکی آنکھوں کے آگے قتل کیا: اور بابل کے بادشاہ نے یہوداہ کے سارے امیروں کو بھی قتل کیا۔ ۷ اور اُس نے صدقیہ کی آنکھیں نکال ڈالیں، اور اُسے بیتل کی زنجیروں سے جکڑا کہ بابل کو لے جائے۔ ۸ اور کسدیوں نے بادشاہی محل کو اور لوگوں کے گھروں کو آگ سے جلا دیا، اور یروشلم کی دیواروں کو توڑ ڈالا۔ ۹ بعد اُسکے جلوداروں کا سردار نبوسردان باقی لوگوں کو، جو شہر میں رہ گئے تھے، اور اُن کو جو اُنکی طرف ہو کے اُس پاس بھاگ آئے تھے، یعنی قوم کے سارے باقی لوگوں کو اسیر کر کے بابل کو لے گیا۔ ۱۰ اور قوم کے مسکینوں میں سے جن کے پاس کچھ نہ تھا، جلوداروں کے سردار نبوسردان نے یہوداہ کی سرزمین میں چھوڑا، اور تاجکستان اور کہمیت اسی دن میں اُس نے انہیں بخشے۔</p>	<p>میں تیری منت کرتا ہوں، کہ تو خداوند کا سب سے پہلا ہوا، اور تیری جان بچائی۔ ۲۱ پر اگر تو نکل جانے کا انکار کرے، تو یہی کلم ہی، جو خداوند نے مجھ پر ظاہر کیا: ۲۲ کہ دیکھ، سب عورتیں جو یہوداہ کے بادشاہ کے محل میں رہ گئی ہیں، بابل کے بادشاہ کے سرداروں کے پاس پہنچائی جائیگی: اور وہ یہ کہہ لیں گی، تیرے یاروں نے تجھے آہارا ہی، اور تجھ پر غالب ہوئے: تیرے پانو چھلے میں پھنس گئے، اور وہ لوگ پھر کے چلے گئے۔ ۲۳ اور وہ تیری ساری جوڑوں اور ٹکڑوں کو کسدیوں کے پاس نکال لے جائیگی: اور تو یہی اُنکے ہاتھ سے رہائی نہ پائیگا، بلکہ بابل کے بادشاہ کے ہاتھ میں گرفتار ہوگا: اور اُس شہر کا آگ سے جلائے جانے کا باعث ہوگا۔ ۲۴ تب صدقیہ نے یرمیاہ سے کہا، یہ باتیں کونئی نہ جانے، تو تو مارا نہ جائیگا۔ ۲۵ پر اگر سردار سنیں، کہ میں نے تجھ سے بات چیت کی، اور وہ تیرے پاس آ کے کہیں، کہ جو کچھ تو نے بادشاہ سے کہا، اب ہم پر ظاہر کر، ہم سے نہ چھپا، اور وہ بھی جو کچھ بادشاہ نے تجھ سے کہا: اور ہم تجھے قتل نہ کریں گے: ۲۶ تب تو اُن سے کہہ، کہ میں نے بادشاہ سے عرض کی، کہ وہ مجھے یونٹن کے گھر میں پھر نہ بھیجے، کہ میں وہاں مر جاؤنگا۔ ۲۷ اور سارے سردار یرمیاہ کے پاس آئے، اور اُس سے پوچھا: اور اُس نے اُن ساری باتوں کے موافق، جو بادشاہ نے فرمائیں، اُن سے کہا۔ سو وہ اُسکی طرف سے چمپ ہو کے چلے گئے کیونکہ وہ بات نہ سنی گئی تھی۔ ۲۸ اور جس دن تک یروشلم لے لیا گیا، یرمیاہ قیدخانے کے صحن میں رہا: اور جب یروشلم لے لیا گیا، وہ وہیں تھا۔</p> <p>باب ۳۹</p> <p>اس باب میں، کہ یروشلم لے لیا جانا۔ ۲ صدقیہ کی آنکھیں نکالی جائیں اور وہ بابل کو بھیجا جانا۔ ۶ شہر خراب کیا جانا، اور اُسکے باشندگان اسیر کر کے جلائے۔ ۱۱ شاہ بابل اپنے لوگوں کو حکم دیتا کہ یرمیاہ کے ساتھ خوش سلوکی کریں۔ ۱۰ خدا عبد ملک کے ساتھ خاص وعدہ کرتا۔</p>	<p>پیشتر مسیح سے ۵۸۱ — ۶۰۰ — ۶۰۱ — ۶۰۲ — ۶۰۳ — ۶۰۴ — ۶۰۵ — ۶۰۶ — ۶۰۷ — ۶۰۸ — ۶۰۹ — ۶۱۰ — ۶۱۱ — ۶۱۲ — ۶۱۳ — ۶۱۴ — ۶۱۵ — ۶۱۶ — ۶۱۷ — ۶۱۸ — ۶۱۹ — ۶۲۰ — ۶۲۱ — ۶۲۲ — ۶۲۳ — ۶۲۴ — ۶۲۵ — ۶۲۶ — ۶۲۷ — ۶۲۸ — ۶۲۹ — ۶۳۰ — ۶۳۱ — ۶۳۲ — ۶۳۳ — ۶۳۴ — ۶۳۵ — ۶۳۶ — ۶۳۷ — ۶۳۸ — ۶۳۹ — ۶۴۰ — ۶۴۱ — ۶۴۲ — ۶۴۳ — ۶۴۴ — ۶۴۵ — ۶۴۶ — ۶۴۷ — ۶۴۸ — ۶۴۹ — ۶۵۰ — ۶۵۱ — ۶۵۲ — ۶۵۳ — ۶۵۴ — ۶۵۵ — ۶۵۶ — ۶۵۷ — ۶۵۸ — ۶۵۹ — ۶۶۰ — ۶۶۱ — ۶۶۲ — ۶۶۳ — ۶۶۴ — ۶۶۵ — ۶۶۶ — ۶۶۷ — ۶۶۸ — ۶۶۹ — ۶۷۰ — ۶۷۱ — ۶۷۲ — ۶۷۳ — ۶۷۴ — ۶۷۵ — ۶۷۶ — ۶۷۷ — ۶۷۸ — ۶۷۹ — ۶۸۰ — ۶۸۱ — ۶۸۲ — ۶۸۳ — ۶۸۴ — ۶۸۵ — ۶۸۶ — ۶۸۷ — ۶۸۸ — ۶۸۹ — ۶۹۰ — ۶۹۱ — ۶۹۲ — ۶۹۳ — ۶۹۴ — ۶۹۵ — ۶۹۶ — ۶۹۷ — ۶۹۸ — ۶۹۹ — ۷۰۰</p>
--	--	--	--

پیشتر
مسیح
سے
۵۸۸

۱۱ عربی میں
آن کے آگے
کھڑا ہوا
یوں، ۱۰
آگے
۳۸ : ۱

۳۸ دیکھو یہ
۱۰ : ۲۱

کے بادشاہ کے تابعدار رہو، اور اسی میں تمہارا پہلا ہوگا۔ ۱۰ میں جو ہوں، دیکھو، مصفاہ میں رہتا، کہ ان کسدیوں کی، جو ہمارے پاس آویں، خدمت کروں؛ پر تم می، اور تابستانی میوے، اور تیل جمع کر کے، اپنے برتنوں میں ذخیرہ کرو، اور اپنے شہزوں میں، جنہر تم نے قبضہ کیا ہی، بسو، ۱۱ اور جب سارے یہودیوں نے، جو موآب اور بنی عمون، اور ادوم، اور ان ساری نواحیوں میں تھے، سنا، کہ بابل کے بادشاہ نے یہوداہ کے چند لوگوں کو چھوڑا ہی، اور اُنپر جدلیاہ بن اخیقام بن سافن کو حاکم کیا ہی: ۱۲ تب سارے یہودی ہر جگہ سے، جہاں وہ تتر بتر کیئے گئے تھے، پھرے، اور یہوداہ کی سرزمین مصفاہ میں جدلیاہ کے پاس آئے، اور می اور تابستانی میوے و فور سے جمع کیئے۔

۱۳ اور یوحنا بن قریح، اور لشکروں کے سارے سردار، جو میدانوں میں تھے، مصفاہ میں جدلیاہ پاس آئے، ۱۴ اور اُسے کہنے لگے، کیا تو اس سے آگاہ ہی، کہ بنی عمون کے بادشاہ بعلیس نے اسماعیل بن نثنیاء کو بھیجا ہی، کہ تیری جان مارے؟ پر جدلیاہ بن اخیقام نے اُنکی بات سچ نہ جانی۔ ۱۵ اور یوحنا بن قریح نے مصفاہ میں جدلیاہ سے خفیتاً کہا، مجھے جانے دیجیئے، کہ میں اسماعیل بن نثنیاء کو قتل کروں، اور کوئی نہ جانیکہ: وہ کیونکر تجھے قتل کرے، اور سارے یہودی، جو تیرے پاس جمع ہوئے ہیں، بٹھرائے جائیں، اور یہوداہ میں سے وہ لوگ، جو باقی رہے ہیں، ہلاک ہوں؟ ۱۶ پر جدلیاہ بن اخیقام نے یوحنا بن قریح سے کہا، تو ایسا کام نہ کر، کہ تو اسماعیل کی بابت جھوٹہ کہتا ہی۔

۱۴۱ باب

اس باب میں، کہ اسماعیل جدلیاہ وغیروں کو دغا دیکر انہیں قتل کرنا، اور ارادہ رکھنا کہ باقی لوگوں کو ساتھ لے کر، موآبوں کی سمت ہانگے۔ ۱۱ یوحنا بن اخیقام کے قتل کے بعد، اور وہ صحر کو جانے کا ارادہ کرتا۔

اور ساتویں مہینے ایسا ہوا، کہ اسماعیل بن نثنیاء بن الیسمع جو شاہی نسل

سے تھا، اور بادشاہ کے امیروں میں سے دس آدمی اُس کے ساتھ، جدلیاہ بن اخیقام کے پاس آئے، اور انہوں نے وہاں مصفاہ میں ایک ساتھ روٹی کھائی۔ ۲ تب اسماعیل بن نثنیاء، اُن دس آدمیوں سمیت جو اُس کے ساتھ تھے، آگیا، اور جدلیاہ بن اخیقام بن سافن کو، جسے بابل کے بادشاہ نے ملک کا حاکم کیا تھا، تلوار سے مارا، اور اُسے قتل کیا۔ ۳ اور سارے یہودیوں کو، جو اُسکے ساتھ، یعنی جدلیاہ کے ساتھ، مصفاہ میں تھے، اور کسدیوں کو، جو وہاں حاضر تھے، اور جنگی مردوں کو اسماعیل نے قتل کیا۔ ۴ اور جب وہ جدلیاہ کو مار چکا، اور کسی کو خبر نہ ہوئی، اُس کے دوسرے دن ایسا ہوا، ۵ کہ سکم، اور سیلا، اور سمرون سے، کئی ایک شخص، جو سب کے سب اسی آدمی تھے، قاتری

منڈائے، اور کپڑے پہنائے، اور اپنے کو گھائل کیئے ہوئے، اور ہدیے اور لہان اپنے ہانہ میں لپیٹے ہوئے وہاں آئے، تاکہ خداوند کے گھر میں گذرانیں۔ ۶ اور اسماعیل بن نثنیاء مصفاہ سے اُنکے استقبال کو نکلا، اور ایسا ہوا، کہ جب وہ اُنسے ملا، تو اُنسے کہنے لگا، کہ جدلیاہ بن اخیقام کے پاس چلو۔ ۷ اور ایسا ہوا، کہ جب وہ شہر کے بیچوں بیچ پہنچے، تب اسماعیل بن نثنیاء نے اور اُسکے ساتھیوں نے، انہیں قتل کیا، اور انہیں چوآن میں ڈالا۔ ۸ پر اُنمیں دس آدمی موجود تھے، جنہوں نے اسماعیل سے کہا، کہ ہمیں قتل نہ کر، کیونکہ میدانوں میں ہمارے گھیروں اور جڑ، اور تیل، اور شہد کے ذخیرے ہیں۔ سو وہ باز رہا، اور انہیں اُنکے بھائیوں کے ساتھ قتل نہ کیا۔ ۹ اور جس چوآن میں اسماعیل نے اُن لوگوں کی لاشوں کو ڈالا تھا، جنہیں اُس نے جدلیاہ کے ساتھ قتل کیا، سو وہی ہی جسے اسا بادشاہ نے اسرائیل کے بادشاہ بعشا کے سبب بنایا تھا: اور اسماعیل بن نثنیاء نے اُس کو مقتولوں کی لاشوں سے بھر دیا۔ ۱۰ اور اسماعیل

پیشتر
مسیح
سے
۵۸۸

۲۰ : ۲۰
۲۰ : ۲۰
۲۰ : ۲۰

۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱
۱۱ : ۱۱

۱۰ : ۱۰
۱۰ : ۱۰

پیشتر	اسیروں کا چھڑایا جانا.	سارے بچے ہوئے لوگوں کو، جو مصفاہ میں رہتے تھے، یعنی بادشاہ کی بیٹیوں، اور ان سب لوگوں کو، جو مصفاہ میں رہتے تھے، جنہیں جلوداروں کے سردار نبوسردان نے جدلیاہ بن اخیقام کے سپرد کیا تھا، اسیر کر کے لے گیا؛ انہیں کو اسماعیل بن نتلیاہ اسیر کر کے لے گیا، اور روانہ ہوا، کہ پام ہو کر بنی عمون کے درمیان جاے۔	پیشتر ضمیمہ ۵۸۸
۵۸۱	تسب لشکروں کے سارے سردار، اور یوحنا بن قریح، اور یزنیاہ بن ہوسعیاہ، اور سارے لوگ، چھوٹے سے بڑے تک، پاس آئے، اور یرمیاہ نبی سے کہا، کہ ہماری درخواست تیرے آگے پہنچے، اور ایسے خداوند خدا سے ہمارے لیئے اور تمہیں سب ہاتھی لوگوں کے لیئے دعا مانگیں؛ کہ ہم بہتوں میں سے تہزہ، جیسا کہ تہزہ آنکھیں ہم کو دیکھتی ہیں، بچ رہے ہیں، تاکہ خداوند تیرا خدا، وہ راہ جس میں ہم چلیں، اور وہ کام جو ہم کریں، بقائے دے۔ تسب یرمیاہ نبی نے اُسے کہا، کہ میں نے تمہاری سنی؛ دیکھ، میں خداوند تمہارے خدا سے تمہاری باتوں کے موافق دعا مانگتا؛ اور جو جواب خداوند تم کو دینگا، میں تمہیں سناؤنگا؛ میں تم سے کچھ نہ چھپائونگا؛ اور انہوں نے یرمیاہ سے کہا، کہ خداوند سچا اور وفادار گواہ ہمارے درمیان ہووے، اگر ہم ان ساری باتوں کے موافق نہ کریں، جن کے لیئے خداوند تیرا خدا تجھے ہمارے پاس بھیجیگا۔ خواہ پہلا معلوم ہووے، خواہ برا، ہم خداوند اپنے خدا کا حکم، جس پاس ہم تجھے بھیجتے ہیں، مانگیں؛ تاکہ جب ہم خداوند اپنے خدا کی بات مانیں، تو ہمارا پہلا ہووے۔	۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰	
۶۰۱	اس نے یوحنا بن قریح کو، اور لشکروں کے سارے سرداروں کو، جو اُس کے ساتھ تھے، اور سارے لوگوں کو چھوٹے سے بڑے تک بلایا، اور ان سے کہا، کہ خداوند، اسرائیل کا خدا، جس کے پاس تم نے مجھے بھیجا، کہ میں اُس کے حضور تمہاری عرضی عاجزی سے گذرائوں، یوں فرماتا ہی؛ اگر تم اِس سرزمین میں یقیناً تہزہ ہوگے، تو میں تمہیں بناؤنگا، اور نہ تھڑکائوں؛ اور میں تمہیں لگاؤنگا،	۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲	
۶۰۲	باب ۲۲ اس نیاں میں، کہ ۱ یوحنا یرمیاہ سے عرض کرتا کہ وہ خدا کی مرضی ہماری بات درپیش کرے، اور انکار کرتا کہ میں اِس		

پیشتر

مسیح

۵۸۸

۳۱ : ۳۲
۸ : ۱۸
۶ : ۲۳
۳۱ : ۲۸

۱۰ : ۱۰
۲۶ : ۲۰

۱۶ : ۲۲

۵۱ : ۱

۱۶ : ۱۷

۱۲ : ۱۳

۸ : ۱۱

۱۰ : ۲۲

۲۲

۲۸ : ۲۳

۲۰ : ۱۷

۱۶ : ۱۸

۱ : ۲۳

۶ : ۲۶

۱۸ : ۲۱

۲۲ : ۲۳

۱۳ : ۸

۱۶ : ۱۷

اور نہ اُکھارتوگا؛ کیونکہ میں اُس بدی سے بچھٹاتا ہوں، جو میں نے تم سے کی ہے۔
۱۱ بابل کے بادشاہ سے جس سے تم ڈرتے ہو، مت ڈرو؛ اُس سے مت ڈرو، خداوند کہتا ہے: کیونکہ میں تمہارے ساتھ ہوں، کہ تم کو بچاؤں، اور تمہیں اُسکے ہاتھ سے چبڑاؤں۔ ۱۲ اور میں تم پر رحم کرؤنگا، اور وہ تم پر رحم کریگا، اور تم کو تمہاری سرزمین میں پھر جانے کے لیے رخصت دیگا۔

۱۳ لیکن اگر تم کہو، کہ ہم اِس سرزمین میں پھر نہ آویں گے، نہ خداوند اپنے خدا کی بات مانیں گے، ۱۴ اور کہو، کہ نہیں:

ہم سرزمین مصر میں جائیں گے، جہاں ہم لڑائی نہ دیکھیں گے، نہ ترہی کی آواز سنیں گے،

نہ روٹی کے لیے بھوکہ سے ترسینگے، اور ہم وہاں بسینگے: ۱۵ سو، ای یہوداہ کے باقی لوگو، خداوند کا کلام سنو؛ رب الاقواج،

اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہے، کہ اگر تم سچ صحیح مصر میں جانے کے لیے اپنا رخ

کرتے ہو، اور وہاں بسنے کے لیے روانہ ہوتے ہو، ۱۶ تو ایسا ہوگا، کہ وہ تلوار، جس سے تم

ڈرتے ہو، وہاں مصر کی سرزمین میں تم کو جا لیکے؛ اور وہ کال جس سے تم ہراساں

ہو، وہاں مصر تک تمہارا پیچھا کریگا؛ اور تم وہاں مرو گے۔ ۱۷ بلکہ ایسا ہوگا، کہ وہ سارے

لوگ، جو مصر کی طرف اپنا رخ کرتے، کہ وہاں جا کے رہیں، تلوار اور کال، اور وہا

سے مرینگے؛ اُنہیں سے کوئی باقی نہ رہیگا، نہ کوئی اُس بلا سے، جو میں اُنپر نازل

کرؤنگا، بھگ سکیگا۔ ۱۸ کیونکہ رب الاقواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہے، کہ جس

طرح میرا غضب و قہر یروسلم کے باشندوں پر اُنڈیلا گیا ہے، اُسی طرح میرا قہر

تم پر بھی، جب تم مصر میں داخل ہو گے، اُنڈیلا جائیگا؛ اور تم لعنت اور حیرانی، اور نفرت، اور ملامت کے باعث

ہو گے؛ اور اِس مکان کو تم پھر نہ دیکھو گے۔ ۱۹ ای یہوداہ کے بچے ہو، خداوند

نے تمہاری بابت فرمایا ہے، کہ مصر میں مت جاؤ؛ یقین کر جانو، کہ میں نے آج

کے دن تم پر گواہ کی طرح جتا دیا ہے۔ ۲۰ فی الحقیقت تم نے اپنی جانوں کی

خطاکاری کی ہے؛ کیونکہ تم نے یہ کہے خداوند اپنے خدا کے حضور مجھے بھیجا،

کہ تو خداوند ہمارے خدا سے ہمارے لیے دعا مانگ؛ اور جو کچھ خداوند ہمارا

خدا کہے، ہم پر ظاہر کرو، اور ہم کریں گے۔ ۲۱ اور میں نے آج کے دن تم پر یہ ظاہر کیا

ہی؛ تو یہی تم خداوند اپنے خدا کی آواز کو، یا کسی بات کو جس کے لیے اُس نے

مجھے نہ ہمارے پاس بھیجا ہے، نہیں مانو گے۔ ۲۲ اب تم یقین کر جانو، کہ تم اِس مکان

میں، جہاں تم جانے اور رہنے چاہتے ہو، تلوار اور کال، اور وہا سے مرو گے۔

باب ۳۴

اِس باب میں، کہ یوحنا یرمیاہ کی پیشگوئی کو باور نہ کر کے نبی و مومنین کو مصر میں اُجھاتا، ۱ یرمیاہ ایک نشان دکھلائے اُس کے علاقے میں یہ خبر دیتا کہ مصر کے لوگ باہر والوں سے مغلوب ہو گے۔

اور یوں ہوا، کہ جب یرمیاہ خداوند اُنکے خدا کی ساری باتیں، جن کے لیے

خداوند اُنکے خدا نے اُسے بھیجا تھا، یعنی، یہ سب باتیں سارے لوگوں کو کہہ چکا تھا،

۲ تب عزرباہ بن ہوسعیاہ، اور یوحنا بن قریح، اور سارے مغرور لوگوں نے یرمیاہ

سے یوں کہا، کہ تو جھوٹہ کہتا ہے؛ خداوند ہمارے خدا نے تجھے یہ کہنے کو

نہیں بھیجا، کہ مصر میں مقام کرنے کے لیے مت جاؤ؛ ۳ پر باروک بن نبیراہ نے تجھے اُتھارا، کہ تو ہمارا مخالف ہو،

تاکہ ہم کسدیوں کے ہاتھ میں گرفتار ہوویں، اور وہ ہم کو قتل کریں، اور ہمیں اسیر کر کے بابل لے جائیں۔ ۴ سو یوحنا بن قریح، اور لشکروں کے سارے سرداروں نے،

اور سارے لوگوں نے خداوند کا حکم، کہ وہ یہوداہ کی سرزمین میں رہیں، نہ مانا۔

۵ پر یوحنا بن قریح اور لشکروں کے سارے سرداروں نے یہوداہ کے سارے باقی لوگوں کو، جو ساری قوموں میں سے، جہاں وہ تشر

بتر کیئے گئے تھے، یہوداہ کی سرزمین میں بسنے کے لیے پھر آئے تھے، ساتھ لیا؛

۶ یعنی، مردوں، اور عورتوں، اور لڑکوں، اور بادشاہ کی بیٹیوں، اور ہر کسی کو، جسے

پیشتر

مسیح

۵۸۸

۲۷

۱۷

۱۱

۱۲

۱۱

۱۱

۱۰

پیشتر	پرمیاء	پیشتر	
۵۸۷	یروشلم پر اور یہوداہ کے سارے شہروں پر، نازل کی، دیکھی، اور دیکھ، وہ آج کے دن ویرانہ ہیں، اور ان میں ایک بنسلیوایا بھی نہیں، ۳ اس شرارت کے سبب جو انہوں نے مجھے غصہ دلانے کے لیئے کی تھی، کہ وہ بیگائے معبودوں کے آگے لبان بچلانے جانے، اور انہی بندگی کرتے تھے، جنہیں نہ وہ جانتے تھے، نہ وہ، نہ تم، نہ تمہارے باپ دادا۔ ۱۵ اور میں نے اپنے سارے خدمتگذار نبیوں کو تمہارے پاس بھیجا، صبح سویرے آتھکے پہنچا، اور کہا، کہ تم وہ نفرتی کام، جس سے میں نفرت رکھتا ہوں، نہ کرو۔ ۵ پر انہوں نے نہ سنا، نہ کان لگایا، کہ اپنی برائی سے باز آویں، اور بے گنے معبودوں کے آگے لبان نہ جلاویں۔ ۶ اس لیئے میرا غضب و قہر آندیا گیا، اور یہوداہ کے شہروں اور یروشلم کے بازاروں پر بہترکا: اور وہ خراب اور ویران ہوئے، جیسے آج کے دن ہیں۔ اور اب خداوند رب افواج، اسرائیل کا خدا، بوں کہتا ہی: کہ تم کیوں اپنی جانوں سے یہ تری ندی کرنے ہو، کہ بہوداہ میں سے مرد و عورت، لڑکا اور دودھ پیتا بچا کاتا جائے، اور تمہارے لیئے کوئی باقی نہ رہے؟ ۸ کہ تم سرزمین مصر میں، جہاں تم بسنے کے لیئے گئے ہو، اپنے ہاتھوں کے کاموں سے، اور بیگائے معبودوں کے آگے لبان جلائے سے مجھ کو غصہ دلاتے ہو، کہ تم دیست کیئے جاؤ، اور زمین کی ساری قوموں کے درمیان لعنت اور ملامت کے باعث ہو؟ ۹ کیا تم اپنے باپ دادوں کی بدکاریاں، اور یہوداہ کے بادشاہوں کی بدکاریاں، اور انکی جو روڑوں کی بدکاریاں، اور اپنی ہی بدکاریاں، اور اپنی جو روڑوں کی بدکاریاں، جو تم نے یہوداہ کی سرزمین میں، اور یروشلم کے بازاروں میں کی ہیں، بھول گئے ہو؟ ۱۰ وہ آج کے دن تک بھی دل شکستہ نہ ہوئے، اور نہ ڈرے، اور میری شریعت اور حقوق پر، جو میں نے تمہارے اور تمہارے باپ دادوں کے آگے رکھے ہیں، وہ نہ چلے۔	جلوداروں کے سردار نبوزردان نے جدلیہ بن اخیقام بن سائن کے ساتھ چھوڑا تھا، اور پرمیاء نبی کو، اور باروک بن نبیریاہ کو ساتھ لیا، ۷ سو وہ مصر کی سرزمین میں آئے: کیونکہ انہوں نے خداوند کا حکم نہ مانا تھا: چنانچہ وہ نحفلیس میں پہنچے۔ ۸ تب خداوند کا کلام نحفلیس میں پرمیاء پر نازل ہوا، اور اُس نے کہا، ۹ کہ چرے پنہر اپنے ہاتھ میں لے، اور انہیں اینت کے پتھ کے تلوارے میں جو نحفلیس میں فرعون کے مصر کی دھلیز پر ہی، بنی یہوداہ کی آنہویے سامنے چھپا: ۱۰ اور اُسے کہہ، کہ رب افواج، اسرائیل کا خدا، بوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں اپنے خدمتگذار شاہ بابل نبوکدنصر کو بلاؤنگا، اور ان پتھروں پر، جنہیں میں نے چھپوایا ہی، اُس کا تخت رکھونگا: اور وہ اپنے غلیچے کو اُس پر بچھاونگا۔ ۱۱ اور وہ آگے زمین مصر کو ماریگا، اور جو موت کے لیئے ہیں موت کو، اور جو اسیری کے لیئے ہیں اسیر کو، اور جو تلوار کے لیئے ہیں تلوار کو، حوالہ کرنگا۔ ۱۲ اور میں مصر کے معبودوں کے گھروں میں آگ بھڑکاونگا: اور وہ انہیں جلاونگا، اور اسیر کر کے لے جائیگا: اور جیسے چرواہا اپنا کپڑا لپیٹتا ہی، تبسے وہ زمین مصر کو لپیٹینگا: اور وہاں سے سلاہ ت چلا جائیگا۔ ۱۳ اور وہ اہیت شمس کے لاتھوں کو، جو زمین مصر میں ہی، نوزینگا: اور مصر بوں کے معبودوں کے گھروں کو آگ سے جلاونگا۔	۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰
۵۸۷	۱۱ اس لیئے رب افواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہی، کہ دیکھ، میں اپنا رخ	اس دن میں، کہ ارمیاء یہوداہ کی اُس تباہ حالی کا بیان کرنا جو انکی مصیبتی کے سبب ہوئی تھی۔ ۱۱ ان لوگوں نے انہام کی، جو مصر میں چھوٹی کرنا، خبر دینا کہ وہ ہلاک نہ جائیگے۔ ۱۰ یہودیوں کی مصیبتی کے سبب یہی ۲۰ نبی اس لٹا کہ ان کو صحیحانہ کہ تم ارمیاء اور نبی، اور شان کے طور پر جلائے گا کہ مصر غارت ہو جائیگا۔	۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

پیشتر
مسیح
سے
۵۸۷

۱۰ : ۱۷
اور ۲۰ : ۲۶
۲۰ : ۲۱
۲۰ : ۲۱
۲۰ : ۲۱
۲۰ : ۲۱
۲۰ : ۲۱

۱۸ : ۲۲

۱۱ : ۲۳

۲۸ : ۲

۱۰ : ۱۰
۱۱ : ۱۱

۱۲ : ۳۵
۱۲ : ۲۳
۱۲ : ۱۱
دیکھو ۲۰
آیت
۱۸ : ۷

بدی کے لیے تمہارے برخلاف کرونگا، تاکہ سارے یہوداہ کو نیست کروں۔ ۱۲ اور میں یہوداہ کے باقی لوگوں کو، جنہوں نے سرزمین مصر میں جانے کے لیے اپنا رخ کیا ہی، کہ وہاں مقام کریں، پکڑونگا، اور وہ سرزمین مصر میں نابود ہونگے؛ وہ تلوار اور کال سے مارے پڑینگے؛ وہ چھوٹے سے بڑے تک نابود ہونگے؛ وہ تلوار اور کال سے فنا ہو جائینگے؛ اور وہ لعنت، اور حیرانی، اور نفرتیں، اور ملامت کے باعث ہونگے۔
۱۳ اور میں انکو، جو سرزمین مصر میں بستے ہیں، اُس ہی طرح سزا دوںگا، جس طرح میں نے یروسلیم کو تلوار اور کال، اور وبا سے سزا دی ہی؟ ۱۴ اور یہوداہ کے باقی لوگوں میں سے، جو سرزمین مصر میں گئے کہ وہاں مقام کریں، کوئی نکل نہ سکےگا، اور نہ بچےگا؛ کہ پھر کے یہوداہ کی سرزمین میں آئے، جس کے وہ مشتاق ہیں کہ پھر کے آویں اور اُس میں بسیں؛ کیونکہ کوئی نہ پھرےگا، سوا اُنکے جو نکل بھاگیں۔
۱۵ تب سارے مردوں نے، جو جانتے تھے کہ اُنکی جو روڑوں نے بیگانے معبودوں کے آگے لبان جلا یا ہی، اور سب عورتوں نے، جو پاس گھڑی تھیں، ایک بڑی جماعت نے، یعنی، سارے لوگوں نے، جو سرزمین مصر میں، فتروس میں بستے تھے، برمیاء کو یہ کہنے جواب دیا، ۱۶ کہ یہ بات، جو تو نے خداوند کا نام لیکے ہم سے کہی، ہم کدھی نہ مانینگے؛ ۱۷ بلکہ ہم تو وہ بات کریں گے، جو ہمارے ہی منہ سے نکلتی ہی؛ ہم تو آسمان کی ملکہ کے لیے لبان جلاوینگے، اور اُس کو تپاؤں تپاؤں کے جلاوینگے، اور ہمارے باپ دادا، ہمارے بادشاہ، اور ہمارے سردار، یہوداہ کے شہروں میں، اور یروسلیم کے بازاروں میں کرتے تھے، کہ اُسوقت ہم بہت روٹی رکھتے تھے، اور خوشحال تھے، اور بدی نہیں دیکھتے تھے۔ ۱۸ پر جب سے ہم نے آسمان کی ملکہ کے لیے لبان جلا نا، اور اُسکے لیے تپاؤں تپانا چھوڑ دیا، تب سے ہم ہر چیز کے محتاج ہیں، اور تلوار اور کال سے

فنا ہوئے۔ ۱۹ اور جب آسمان کی ملکہ کے لیے ہم لبان جلائے، اور اُسے تپاؤں تپاتے تھے؛ کیا ہم نے اپنے شوہروں کے بغیر اُس کی بندگی کے لیے کلیچے پکائے، اور اُس کو تپاؤں تپائے؟
۲۰ تب برمیاء نے ساری گروہ سے، مردوں اور عورتوں سے، اور اُن سارے لوگوں سے، جنہوں نے اُسے جواب دیا تھا، کہا، ۲۱ کیا وہ لبان جو تم نے، اور تمہارے باپ داداؤں نے، تمہارے بادشاہوں نے، اور تمہارے سرداروں نے، رعیت کے ساتھ، یہوداہ کے شہروں میں اور یروسلیم کے بازاروں میں جلا یا ہی، خداوند نے کچھ یاد نہیں کیا؟ کیا وہ خاطر میں نہ لایا؟
۲۲ سو خداوند اُس سے آگے تمہارے برے کاموں کی، اور تمہارے نفرتی کاموں کی، جو تم نے کیے، برداشت نہیں کر سکتا تھا؛ اِس لیے تمہاری زمین ویران ہی، اور حیرانی اور لعنت کا باعث، جس میں کوئی بسنیوالا نہ رہا، چنانچہ آج کے دن ہی۔ ۲۳ ازبسکہ تم نے لبان جلا یا، اور خداوند کی خطا کی، اور خداوند کی آواز کے شنوا نہیں ہوئے، نہ اُسکی شریعت نہ اُس کے قوانین نہ اُس کی شہادتوں پر چلے؛ اِس لیے یہ بلا تم پر پڑی ہی، چنانچہ آج کے دن ہی۔ ۲۴ اور برمیاء نے سارے لوگوں، اور سب عورتوں سے یوں کہا، کہ ای سارے یہوداہ، جو مصر کی سرزمین میں ہو، خداوند کا کلام سن؛ ۲۵ رب القواج، اسرائیل کا خدا، یوں کہتا ہی، کہ تم نے اور تمہاری جو روڑوں نے اپنی زبان سے کہا ہی، اور یہ کہنے اپنے ہانہ سے اُسکو انجام بھی دیا ہی، کہ ہم اُن نذروں کو، جو ہم نے آسمان کی ملکہ کے لیے لبان جلائے کی بابت، اور اُسکے آگے تپاؤں تپانے کی بابت مانا ہی، ضرور ادا کریں گے؛ یقیناً عورتیں تمہاری نذروں کو قائم رکھیں گی، اور یقیناً وہ تمہاری نذروں پر وفا کریں گی۔
۲۶ اِس لیے، ای سارے بنی یہوداہ، جو سرزمین مصر میں بستے ہو، خداوند کا کلام سنو؛ دیکھو، خداوند کہتا ہی، میں نے اپنے

پیشتر
مسیح
سے
۵۸۷

۱۸ : ۷

۱۱ : ۲۰
۲۸ : ۱۸
آیت

۱۱ : ۱۱

۱۰ : ۱۰
آیت

۱۰ : ۱۰
وہ

1000
900
800
700
600
500
400
300
200
100
0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

1000
 900
 800
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

Main body of handwritten text in the right-hand column, containing dense script.

Main body of handwritten text in the left-hand column, containing dense script.

<p>۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰</p>	<p>۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰</p>	<p>۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰</p>	<p>۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰</p>
--	--	--	--

کتاب کو اس وقت تک نہ پڑھا کہ اس کا ترجمہ نہ ہو
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے

اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے
اور اس کے بارے میں کوئی کتاب نہ لکھی جائے

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including numbers and small text.

Main column of handwritten text in the center, containing dense script.

Main column of handwritten text on the right side of the page, continuing the script.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including numbers and small text.

Handwritten text in Persian script, arranged in two columns. The text is dense and appears to be a list or record of various items or events, possibly related to a medical or administrative context. The script is highly stylized and characteristic of historical Persian manuscripts. The right column contains approximately 25 lines of text, while the left column contains approximately 20 lines. Marginal notes are visible on the left side of the page.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
مؤتمرون بهم ولو كفر
بهم الجاهلون

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a large 'حسب' at the bottom.

Main body of handwritten text in the right column, containing dense script.

Main body of handwritten text in the left column, containing dense script.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

<p>۷۰۸</p>	<p>دشمنان کی دستبردگی کے لئے اور ہر جہت سے</p>	<p>کے لئے ہر جہت سے ہر جہت سے ہر جہت سے</p>	<p>۷۰۸</p>
<p>۷۰۹</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۰۹</p>
<p>۷۱۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۰</p>
<p>۷۱۱</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۱</p>
<p>۷۱۲</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۲</p>
<p>۷۱۳</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۳</p>
<p>۷۱۴</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۴</p>
<p>۷۱۵</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۵</p>
<p>۷۱۶</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۶</p>
<p>۷۱۷</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۱۰۰۰</p>	<p>۷۱۷</p>

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including numbers and small text fragments.

Main column of handwritten text in the center of the page, containing dense script.

Main column of handwritten text on the left side of the page, continuing the script.

Vertical handwritten notes or corrections on the far left margin.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a large signature at the bottom.

Main column of handwritten text in the right half of the page, containing several paragraphs of script.

Main column of handwritten text in the left half of the page, containing several paragraphs of script.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including a large signature at the bottom.

<p>Handwritten text in the left column, starting with 'بسم الله الرحمن الرحيم' and continuing with several lines of script. The text is densely packed and appears to be a religious or historical document.</p>	<p>Handwritten text in the right column, also starting with 'بسم الله الرحمن الرحيم'. The script is similar to the left column but includes some variations in line length and spacing. There are some marginal notes or corrections visible on the right side of this column.</p>
<p>بسم الله الرحمن الرحيم</p>	<p>بسم الله الرحمن الرحيم</p>

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

Handwritten text in a columnar format, likely a manuscript or ledger. The text is written in a cursive script, possibly Persian or Arabic. It is organized into several columns, with some text appearing in smaller margins. The content is dense and appears to be a record of transactions or administrative notes.

Handwritten text at the bottom left corner of the page.

Handwritten text at the bottom right corner of the page.

Handwritten text in Hebrew script, likely a historical or legal document. The text is written in a cursive style and is organized into several vertical columns. It appears to be a list or a set of records with various entries and possibly dates or identifiers.

Handwritten text in Hebrew script, continuing the document from the left page. Like the first page, it consists of multiple vertical columns of text in a cursive style, likely representing a continuation of the same list or set of records.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a large vertical mark.

Main body of handwritten text in the upper right section, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in the lower right section, continuing the script.

Main body of handwritten text in the upper left section, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in the lower left section, continuing the script.

دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...

دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...
دختر علی بیگم که در این راه مرگیده است ...

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a list of numbers and some illegible text.

Main body of handwritten text in the upper right section, containing several lines of script.

Main body of handwritten text in the lower left section, containing several lines of script.

500
499
498
497
496
495
494
493
492
491
490
489
488
487
486
485
484
483
482
481
480
479
478
477
476
475
474
473
472
471
470
469
468
467
466
465
464
463
462
461
460
459
458
457
456
455
454
453
452
451
450
449
448
447
446
445
444
443
442
441
440
439
438
437
436
435
434
433
432
431
430
429
428
427
426
425
424
423
422
421
420
419
418
417
416
415
414
413
412
411
410
409
408
407
406
405
404
403
402
401
400

٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

٧٥١

٧٥١
٧٥٢
٧٥٣
٧٥٤
٧٥٥
٧٥٦
٧٥٧
٧٥٨
٧٥٩
٧٦٠
٧٦١
٧٦٢
٧٦٣
٧٦٤
٧٦٥
٧٦٦
٧٦٧
٧٦٨
٧٦٩
٧٧٠
٧٧١
٧٧٢
٧٧٣
٧٧٤
٧٧٥
٧٧٦
٧٧٧
٧٧٨
٧٧٩
٧٨٠
٧٨١
٧٨٢
٧٨٣
٧٨٤
٧٨٥
٧٨٦
٧٨٧
٧٨٨
٧٨٩
٧٩٠
٧٩١
٧٩٢
٧٩٣
٧٩٤
٧٩٥
٧٩٦
٧٩٧
٧٩٨
٧٩٩
٨٠٠

٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

Vertical text in the right margin, likely a commentary or index, written in a smaller script.

Main body of handwritten text in the right column, starting with a large initial letter 'ح'.

Main body of handwritten text in the left column, continuing the script from the right column.

Vertical text in the left margin, possibly a secondary commentary or index.

Handwritten text in the rightmost column, likely a list or index of items.

Main body of handwritten text in the middle column, containing detailed descriptions or entries.

Main body of handwritten text in the leftmost column, continuing the list or descriptions.

Handwritten text in the far left margin, possibly a separate list or notes.

... 117 ...
 ... 118 ...
 ... 119 ...
 ... 120 ...
 ... 121 ...
 ... 122 ...
 ... 123 ...
 ... 124 ...
 ... 125 ...
 ... 126 ...
 ... 127 ...
 ... 128 ...
 ... 129 ...
 ... 130 ...
 ... 131 ...
 ... 132 ...
 ... 133 ...
 ... 134 ...
 ... 135 ...
 ... 136 ...
 ... 137 ...
 ... 138 ...
 ... 139 ...
 ... 140 ...

... 117 ...
 ... 118 ...
 ... 119 ...
 ... 120 ...
 ... 121 ...
 ... 122 ...
 ... 123 ...
 ... 124 ...
 ... 125 ...
 ... 126 ...
 ... 127 ...
 ... 128 ...
 ... 129 ...
 ... 130 ...
 ... 131 ...
 ... 132 ...
 ... 133 ...
 ... 134 ...
 ... 135 ...
 ... 136 ...
 ... 137 ...
 ... 138 ...
 ... 139 ...
 ... 140 ...

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom right of the page.

Main column of handwritten text on the right side of the page, written in a cursive script.

Main column of handwritten text on the left side of the page, written in a cursive script.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including some numbers and small text.

Main body of handwritten text in the right column, containing dense script.

Main body of handwritten text in the left column, containing dense script.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including some numbers and small text.

<p>1111 1112 1113 1114 1115</p>	<p>1111 1112 1113 1114 1115</p>	<p>1111 1112 1113 1114 1115</p>	<p>1111 1112 1113 1114 1115</p>
<p>1116 1117 1118 1119 1120</p>	<p>1116 1117 1118 1119 1120</p>	<p>1116 1117 1118 1119 1120</p>	<p>1116 1117 1118 1119 1120</p>
<p>1121 1122 1123 1124 1125</p>	<p>1121 1122 1123 1124 1125</p>	<p>1121 1122 1123 1124 1125</p>	<p>1121 1122 1123 1124 1125</p>
<p>1126 1127 1128 1129 1130</p>	<p>1126 1127 1128 1129 1130</p>	<p>1126 1127 1128 1129 1130</p>	<p>1126 1127 1128 1129 1130</p>
<p>1131 1132 1133 1134 1135</p>	<p>1131 1132 1133 1134 1135</p>	<p>1131 1132 1133 1134 1135</p>	<p>1131 1132 1133 1134 1135</p>
<p>1136 1137 1138 1139 1140</p>	<p>1136 1137 1138 1139 1140</p>	<p>1136 1137 1138 1139 1140</p>	<p>1136 1137 1138 1139 1140</p>
<p>1141 1142 1143 1144 1145</p>	<p>1141 1142 1143 1144 1145</p>	<p>1141 1142 1143 1144 1145</p>	<p>1141 1142 1143 1144 1145</p>

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including numbers and small text fragments.

Main column of handwritten text on the right, containing dense script and some larger characters.

Main column of handwritten text on the left, containing dense script and some larger characters.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including numbers and small text fragments.

Table with multiple columns of text, likely a historical document or ledger. The text is written in an old script (possibly Persian or Arabic) and is arranged in rows. The columns contain various entries, possibly names, dates, or descriptions. Some columns have marginal notes or numbers.

<p>Handwritten text in the top-left margin.</p>	<p>Main handwritten text in the top-left column.</p>	<p>Main handwritten text in the top-right column.</p>	<p>Handwritten text in the top-right margin.</p>
<p>Handwritten text in the middle-left margin.</p>	<p>Main handwritten text in the middle-left column.</p>	<p>Main handwritten text in the middle-right column.</p>	<p>Handwritten text in the middle-right margin.</p>
<p>Handwritten text in the lower-middle-left margin.</p>	<p>Main handwritten text in the lower-middle-left column.</p>	<p>Main handwritten text in the lower-middle-right column.</p>	<p>Handwritten text in the lower-middle-right margin.</p>
<p>Handwritten text in the bottom-left margin.</p>	<p>Main handwritten text in the bottom-left column.</p>	<p>Main handwritten text in the bottom-right column.</p>	<p>Handwritten text in the bottom-right margin.</p>

Handwritten text in two columns, written in an old script. The text includes various phrases and sentences, such as "دیده من دیدن کنه اهل کجاییه" and "دیده من دیدن کنه اهل کجاییه".

<p>۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰</p>	<p>۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>	<p>۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰</p>
--	--	--	--

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a large decorative flourish at the bottom right.

Main body of handwritten text in the right column, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in the left column, written in a cursive script.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

<p> ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ </p>	<p> ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ </p>
--	--

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a vertical list of numbers and small text fragments.

Main column of handwritten Persian text, starting with 'در حقیقت...' and continuing with several lines of prose.

Main column of handwritten Persian text, starting with 'در حقیقت...' and continuing with several lines of prose, mirroring the style of the right column.

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

